

ജി. ചേടിയത്ത്

പ്രാർത്ഥന

സുറിയാനിസഭയിൽ

കോട്ടയം

1991

ജി. ചേടിയത്ത്

പ്രാർത്ഥന
സുറിയാനിസഭയിൽ



No. 146

പൗരസ്ത്യവിദ്യാപീഠം

കോട്ടയം

1991

G. Chediath, Prarthana Surianisabhayil
(Prayer in the Syrian Church)

A Publication of the Oriental Institute of Religious Studies,
P.B. 1., Vadavathoor, Kottayam, Kerala, India.

Original Title: Sebastian Brock, *The Syriac Fathers on Prayer and the Spiritual Life*, (Cistercian Publications), Kalamazoo, Michigan, 1987.

Copyright: G. Chediath, 1991

Price: Rs. 25/-

Printed at Pro Sanctity Printers, Manganam, Kottayam.

വിഷയവിവരം

	പേജ്
ആമുഖം	14
1. അഫ്രാത[ം] (4thc.) - പ്രാർത്ഥന	17
ആമുഖം	17
തഹ്‌വീതോ - 4: പ്രാർത്ഥന	19
2. മാർ അഭ്രേപം (+373) - പ്രാർത്ഥന	39
ആമുഖം	39
1. വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗീതം - 20.	41
2. അർമേനിയൻ ഗീതം - 1.	43
3. സോപാനഗ്രന്ഥം (Liber Graduum) (4thc.)	46
ആമുഖം	46
1. പ്രതിപാദനം - 12: മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വെളിവാക്കപ്പെട്ടതുമായ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷ	48
2. പ്രതിപാദനം - 78: പ്രാർത്ഥനയുടെ കണ്ണനീരുകളെപ്പറ്റി	56
4. എവാഗ്രിയസ് (+399)	62
ആമുഖം	62
പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ഉപദേശം	63
5. അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാൻ (5thc.)	70
ആമുഖം	70
ഹെസീക്കിയസിനുള്ള കത്ത [ം]	72

	പേജ്
6. മാബുഗിലെ ഫീലൊക്സീനുസം (+523)	89
ആമുഖം	89
1. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആന്തരിക വാസത്തെക്കുറിച്ച്	91
2-4 പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് മൂന്നു രേഖകൾ	111
7. മാർ ബാബായ് (6thc)	114
ആമുഖം	114
കുറിയായ്ക്കോസിനുള്ള കത്തു്	115
8. അജ്ഞാത ഗ്രന്ഥകാരൻ - 1 (6thc.)	139
ആമുഖം	139
പ്രാർത്ഥന	139
9. അജ്ഞാത ഗ്രന്ഥകാരൻ - 2 (6/7thc.)	147
ആമുഖം	147
പ്രാർത്ഥന	147
10. നഥ്ഫാറിലെ അബ്രഹാം (7thc.)	150
ആമുഖം	150
പ്രാർത്ഥന	151
പ്രാർത്ഥനയും നിശ്ശബ്ദതയും	152
11. യൗസേപ്പ് ഹസായാ (8thc.)	157
ആമുഖം	157
1. ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന	159
2. പ്രാർത്ഥനാവസരം മനസ്സിലുളവാകുന്ന പ്രേരണകളെപ്പറ്റി	162
12. യോഹന്നാൻ ദല്യാതാ (8thc.)	166
ആമുഖം	166
1. ലേഖനം - 5	167
2. ലേഖനം - 12: പ്രാർത്ഥന	170

13. നിനവയിലെ ഇസഹാക് (7thc.) 174
 (പാർത്ഥന

ആമുഖം	174
1. ഒന്നാംഭാഗത്തുനിന്നുള്ള ചില ഭാഗങ്ങൾ	177
a. പ്രതിപാദനം - 3 ൽ നിന്ന്	177
b. പ്രതിപാദനം - 8 ൽ നിന്ന്	179
c. പ്രതിപാദനം - 18 ൽ നിന്ന്	181
d. പ്രതിപാദനം - 63 ൽ നിന്ന്	181
e. പ്രതിപാദനം - 74 ൽ നിന്ന്	182
2. ഒന്നാം ഭാഗത്തുനിന്ന്: പ്രതിപാദനം - 22	183
3. വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന് (രണ്ടാം ഭാഗം)	194
4. പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള ശാരീരിക നിലയെപ്പറ്റിയും (രണ്ടാം ഭാഗം)	201
5. ശ്രദ്ധ പ്രാർത്ഥന (രണ്ടാം ഭാഗം)	219

14. സഹ്ദോണാ (മർതീരിയൂസ്) (7thc.) 224

ആമുഖം	224
പ്രാർത്ഥന: യാമനമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ജാഗരണം, വേദപുസ്തകവായന എന്നിവയെക്കുറിച്ച്	225

അനുബന്ധം

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് 153 ഖണ്ഡികകൾ	259
പൊതു പദസൂചിക	275
സുറിയാനി പദങ്ങൾ	278
ചുരുക്കെഴുത്തുകളുടെ പൂർണ്ണരൂപം	279

ഭക്തമുഖം

പുരാതനസഭയിലെ മൂന്നു പ്രധാന സഭാപാരമ്പര്യങ്ങളാണ് സുറിയാനി, ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ എന്നിവ. ക്രൈസ്തവസഭ ആദ്യം സുറിയാനി മാധ്യമത്തിലൂടെ യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിച്ചു. പലസ്തീനാ, സിറിയ, മെസപ്പൊട്ടേമിയ എന്നിവിടങ്ങളിലെ സൈമിറികു വംശജരായിരുന്നു സുറിയാനി സഭാംഗങ്ങൾ. യൂദെയോ - ക്രൈസ്തവർ എന്ന് ഇക്കൂട്ടരെ വിളിക്കാം. അടുത്ത ഘട്ടത്തിൽ ഗ്രീക്കുകാരുടെ ഇടയിലേക്ക് സഭ വ്യാപിച്ചു. ഹെല്ലനിസ്റ്റിക് ക്രൈസ്തവർ എന്ന് ഗ്രീക്കുപാരമ്പര്യത്തിൽ പെട്ടവർ അറിയപ്പെട്ടു. ലത്തീൻ ലോകത്തേക്കു പ്രചരിച്ച സഭ ലത്തീൻ സഭ (റോമൻസഭ) എന്നറിയപ്പെട്ടു. ഈ മൂന്നു പാരമ്പര്യങ്ങളും പരസ്പരം ബന്ധപ്പെട്ടിരുന്നു. ഈ മൂന്നു സഭകളും സ്വതന്ത്രസഭകളോ, പരസ്പരസംസർഗ്ഗം ഇല്ലാത്ത സഭകളോ ആയിരുന്നില്ല. പരിശുദ്ധപിതാവു് ജോൺ പോൾ രണ്ടാമൻ മാർപാപ്പാ ഈ സഭകളെ ഒന്നാംസഭ, രണ്ടാംസഭ, മൂന്നാംസഭ എന്നാണ് വിളിക്കുന്നതു്.

ആദ്യകാല സുറിയാനി ഗ്രന്ഥകാരന്മാരിൽ ഗ്രീക്കു പാരമ്പര്യത്തിന്റെ സ്വാധീനം വളരെ കുറവാണ്. കാലക്രമത്തിൽ ഗ്രീക്കു ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ സുറിയാനിക്കാരെ വളരെയധികം സ്വാധീനിച്ചു. ഗ്രീക്കിൽ എഴുതപ്പെട്ട ക്രൈസ്തവ കൃതികൾ സുറിയാനിയിലേക്കു വിവർത്തനം ചെയ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അവയെ ആധാരമാക്കിയും അവയെ ഉൾക്കൊള്ളിച്ചും പില്ലാലത്തു് സുറിയാനിയിൽ ഗ്രന്ഥരചന നടത്തുന്ന രീതി സുറിയാനിക്കാരുടെ ഇടയിൽ ഉടലെടുത്തു. സുറിയാനി ക്രൈസ്തവ സാഹിത്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം രണ്ടുതരം കൃതികൾ കാണാൻ കഴിയും.

സഭയിൽ കാലാന്തരത്തിൽ ഉടലെടുത്ത തർക്കങ്ങളുടെ ഫലമായി സഭകൾ തമ്മിൽ അകലാനിടയായി. എങ്കിലും

മറ്റു പാരമ്പര്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട ആദ്യകാല ഗ്രന്ഥകാരന്മാരെ ആശ്രയിക്കുന്ന രീതി അതുകൊണ്ട് അവസാനിച്ചില്ല. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിലെ “നെസ്തോറിയൻ” “ഏകസ്വഭാവ” തർക്കങ്ങളുടെ ഫലമായി സുറിയാനി സഭയിൽ ഒരു നല്ല പക്വ ഗ്രേക്കോ-റോമൻ സഭകളിൽ നിന്നകന്നു. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലെ അറബി ആക്രമണങ്ങൾ അവരെ ഗണ്യമായി ക്ഷീണിപ്പിച്ചു. പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ഗ്രീക്കുസഭയും റോമാസഭയും തമ്മിലകന്നു. ഇങ്ങനെ മൂന്നു പാരമ്പര്യങ്ങളും മൂന്നു വഴിക്കു വളർന്നുവന്നു. തങ്ങൾ മാത്രമാണ് ക്രിസ്തുവിന്റെ സഭ എന്ന് ഓരോ കൂട്ടരും കരുതി. ആധുനികകാലത്തു ഭൂമിശാസ്ത്രപരമായി പാശ്ചാത്യസഭ ലോകം മുഴുവൻ പ്രചരിച്ചു. അവർ സഭാപരിത്രം എഴുതിയപ്പോൾ സുറിയാനിസഭയുടെ പാരമ്പര്യത്തെ പാടെ വിസ്മരിച്ചുകളഞ്ഞു, ഗ്രീക്കുസഭയെയും ഗണ്യമായി കണക്കാക്കിയില്ല. സഭയെന്നാൽ പാശ്ചാത്യസഭ എന്ന ധാരണ പ്രചരിക്കാൻ ഇതു കാരണമായി. രണ്ടാം വത്തിക്കാൻ സൂനഹദോസോടുകൂടി ഈ നിലയ്ക്കു മാറ്റം വന്നുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. ഗ്രീക്കിന്റെയും ലത്തീന്റെയും സ്വാധീനം ഏശാത്ത കലർപ്പു സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങൾ അന്വേഷിച്ചു പലരും ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സ്വാഭാവികമായി സുറിയാനി സഭകളിലേക്കാണ് അവർ തിരിയുന്നതു്.

ഗ്രീക്കുസഭയുടെ സ്വാധീനം വർദ്ധിച്ച കാലഘട്ടങ്ങളിൽ ചില സുറിയാനിസഭകൾ സുറിയാനി പാരമ്പര്യങ്ങൾ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചു ഗ്രീക്കു പാരമ്പര്യങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആധുനികകാലത്തു ലത്തീൻ സഭയുടെ സ്വാധീനത്തിൽ വന്ന ചില സുറിയാനിസഭകൾ കുറേയൊക്കെ പാശ്ചാത്യവൽക്കരണത്തിനും ലത്തീനീകരണത്തിനും വിധേയമായി. “ഉറവിടങ്ങളിലേക്കു മടങ്ങുക,” “നവീകരണം സാധിക്കുക” എന്നീ കൗൺസിൽ പ്രബോധനം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ട് പല സുറിയാനിസഭകളും സുറിയാനി പാരമ്പര്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും തങ്ങളുടെ ചുറ്റുമുള്ള മനുഷ്യർക്കു മനസ്സിലാകുന്ന ഭാഷയിൽ അതു വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുക്കുന്നതിനും ശ്രദ്ധിക്കുന്നുണ്ട്. അതിന്റെയൊക്കെ ഫലമായി സുറിയാനി സഭാപാരമ്പര്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവും മതിപ്പും പണ്ഡിതലോകത്തു വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

ഈ പശ്ചാത്തലത്തിലാണ് കറേ സുറിയാനിരേഖകൾ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചത്. സെബാസ്റ്റ്യൻ ബ്രോക്ക് എന്ന പണ്ഡിതൻ ഇംഗ്ലീഷിൽ തയ്യാറാക്കിയ The Syriac Fathers on Prayer and Spiritual Life എന്ന ഗ്രന്ഥമാണ് ഇതിനാധാരമായി സ്വീകരിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇതിലെ രേഖകൾ ആദ്യമായിട്ടാണ് മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടു മുതൽ എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ യുള്ള രേഖകൾ ഇതിലുണ്ട്. അവിഭക്ത സുറിയാനിസഭയെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നവരും സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് സഭാംഗങ്ങളും പൗരസ്ത്യസുറിയാനി സഭാംഗങ്ങളും രചിച്ച കൃതികൾ ഈ സമാഹാരത്തിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു.

“പ്രാർത്ഥന സഭയിൽ” എന്ന പേരിൽ 1988 ൽ ഒരു ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയുണ്ടായി. “പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി” സുറിയാനി സഭയിലെ ആദ്യകാല എഴുത്തുകാർ ചിന്തിച്ചിരുന്നത് എന്താണെന്ന് ഗ്രഹിക്കാൻ ഇപ്പോൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന ഈ സമാഹാരം സഹായിക്കും. “പ്രാർത്ഥന സുറിയാനിസഭയിൽ” എന്നാണ് തലക്കെട്ട് എങ്കിലും ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റിക്കൂടി ഇതിലെ രേഖകൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. സുറിയാനി സഭയുടെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഏവയാണെന്നു ഗ്രഹിക്കാൻ താല്പര്യമുള്ളവർക്കെല്ലാം ഈ ഗ്രന്ഥം ഒരു ചെറിയ വഴികാട്ടിയാണ്.

ഇതു മലയാളത്തിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത പ്രസിദ്ധീകരിക്കാൻ അനുവദിച്ച പ്രൊഫ. സെബാസ്റ്റ്യൻ ബ്രോക്കിനും (ഓക്സ്ഫോർഡ്) ഇംഗ്ലീഷിന്റെ പ്രസാധകരായ “സിസ്റ്റേർ സ്യൻ പബ്ലിഷേഴ്സിനും കൃതജ്ഞതയുടെ കൂപ്പുകൈ. ഇതിന്റെ അച്ചടി ഭംഗിയായി നിർവഹിച്ച “പ്രോ സാങ്ട് റിറ്ററി പ്രിന്റേഴ്സിലെ” അധികാരികൾക്കും എല്ലാ പ്രവർത്തകർക്കും കൃതജ്ഞതയുടെ കൂപ്പുകൈ. ഈ കൃതി സഹൃദയസമക്ഷം സാദരം സമർപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ജി. ചേടിയത്ത്

പൗരസ്ത്യവിദ്യാപീഠം
 വടവാരൂർ, കോട്ടയം, 686010.
 ജനുവരി 3, 1991.

അഹ്രാത്

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

'പേർഷ്യൻ മുനി' എന്ന് അറിയപ്പെടുന്ന അഹ്രാത് (നാലാം നൂറ്റാണ്ടു്) സുറിയാനി സഭയിലെ ആദ്യത്തെ വലിയ എഴുത്തുകാരനാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി നമുക്കു വളരെയധികം വിവരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ പിൽക്കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി പലരും എഴുതിച്ചേർത്തിട്ടുള്ളതു് ചരിത്രസത്യമായി സ്വീകരിക്കാൻ ബുദ്ധിമുട്ടാണ്. പിലക്കാലപാരമ്പര്യമനുസരിച്ചു് ഉത്തരഇറാക്കിൽ മോസൂറുപട്ടണത്തിലെ മാർ മത്തായി ആശ്രമാധ്യക്ഷനായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ഏതായാലും പേർഷ്യൻ ക്രൈസ്തവസഭയിലെ ഒരു സമുന്നത വ്യക്തിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം എന്നതിനു രണ്ടുപക്ഷമില്ല. ക്രിസ്തു മതം സ്വീകരിച്ച റോമൻ സാമ്രാജ്യവുമായി പേർഷ്യൻ രാജാവായ ഷപ്പൂർ രണ്ടാമൻ യുദ്ധത്തിലേർപ്പെടുന്നതിനും 340ഓടുകൂടി ക്രൈസ്തവമതമർദ്ദനം പേർഷ്യയിൽ ആരംഭിക്കുന്നതിനും അഹ്രാത് സാക്ഷിയാണ്.

അഹ്രാതിൽ നിന്നു നമുക്കു് 23 വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവശാസ്ത്രവിശകലനങ്ങൾ (തഹവിയോതോ-Demonstrations) ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ക്രിസ്തീയജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും ക്രിസ്തീയജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ യഹൂദീകരണചാച്ചിലുകളിൽനിന്നുള്ള അപകടങ്ങളെപ്പറ്റിയും അവ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. നാലാമത്തെ *വിവരണം* (തഹവീതോ) പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിക്കുന്നു. അതിന്റെ വിവർത്തനമാണു താഴെ കൊടുക്കുന്നതു്. പുരാതന സഭയിൽ തെർത്തുല്യൻ, സിപ്രിയാൻ, റെറിജൻ എന്നിവർ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും കർത്തുപ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും ചർച്ച

ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ കർത്തുപ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി പ്രഥമവും പ്രധാനവുമായി ചർച്ച ചെയ്യാതെ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി പൊതുവായി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ആദ്യരേഖയാണിത്. ദൈവതിരുമുൻപാകെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകാര്യമാകുന്നതിന് ഏയവിശുദ്ധി അവശ്യവശ്യമാണെന്ന് അദ്ദേഹം ഉന്നയിപ്പുന്നു. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നുള്ള നിരവധി ഉദാഹരണങ്ങളാൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ അതു വ്യക്തമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥന എന്നത് ഒരാന്തരികബലിയാണ് എന്ന ആശയവും ഉടനീളം കാണാം. 'ബലിക്കു പകരം പ്രാർത്ഥന' എന്ന ആശയം യഹൂദരുടെ ഇടയിൽ ക്രി. വ. എഴുപതാമാണ്ടിനുശേഷം പ്രബലപ്പെട്ടിരുന്നു. ദേവാലയത്തിന്റെ തകർച്ചയാണ് അതിനു വഴിതെളിച്ചത്. അത് അഹ്രാതിനെയും സ്വാധീനിച്ചു. മറ്റു പല സംഗതികളിലും യഹൂദ ചിന്തകൾ അദ്ദേഹത്തിൽ സ്വാധീനം ചെലുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

'മറിക്കുള്ളിൽ കടന്നു കതകടച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക' എന്ന കർത്തുനിർദ്ദേശം (മത്താ 6: 6) ഏയത്തിലെ പ്രാർത്ഥനയെ കുറിക്കുന്നതായി അദ്ദേഹം വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു. ഒരിജനം ഈ രീതിയിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. അഹ്രാതിനുശേഷം അപ്രേമ്യം *വിശ്വാസഗീതങ്ങളിൽ* (20: 6) ഈ രീതി അവലംബിക്കുന്നു. ആന്തരികമായ അവസ്ഥ, പ്രത്യേകിച്ചു മറ്റുള്ളവരോടു ക്ഷമിക്കൽ, പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് ഒരു മുൻ ഉപാധിയായി അദ്ദേഹം കണക്കാക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിൽ 'ദൈവത്തിന്റെ വിശ്രമം' കൂടിയുണ്ട് (ഏശാ. 28: 12). അതു സഭപ്രവൃത്തികളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. അതായത് ഉത്തമ പ്രാർത്ഥനകളെ സഭപ്രവൃത്തികൾ അനുധാവനം ചെയ്യണം എന്നു സാരം.

പിലക്കാലസഭയിൽ അഹ്രാത് ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരു പറയാതെ പലരും ഈ കൃതി ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അർമേനിയൻ ഭാഷയിലുള്ള പുരാതന വിവർത്തനം നിസിബിസിലെ യാക്കോബിന്റെ പേരിലാണ് പ്രചരിച്ചിരുന്നതു്.

അഹ്രാതിന്റെ കൃതി: *J. Parisot* ലത്തീൻ വിവർത്തനത്തോടൊപ്പം പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു (in *Patrologia Syriaca*, I, ed. R. Graffin, Paris, 1894). നാലാമത്തെ *Demonstration: Ibid.* cols. 137-182; Sebastian Brock, *The Syriac Fathers on Prayer and the Spiritual Life*, p. 5-25 (ഇവിടെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നാണ്). അഹ്രാതിനെപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ *Dictionnaire d'Spiritualité*-യിൽ ഉള്ള ലേഖനം

സഹായിക്കും (I. Hausherr, *DS. I* (1937) cols. 746 - 752). അപ്രാതിന്റെ കൃതി പൂർണ്ണമായി ഇംഗ്ലീഷിലും ഇതുവരെ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടില്ല. താഴെപ്പറയുന്നവ ലഭ്യമായ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനങ്ങളാണ്: J. Gwynn, in *NPNF Second, Series, Vol. 13: Demonstrations: 1. 5. 6.8.17.21.22*; J. Neusner, *Aphrahat and Judaism*, Leiden, 1971, *Dem.* 11-19. 21. 23ന്റെ ഭാഗങ്ങൾ.

പ്രാർത്ഥന

(താഹ്വീതോ-4)

ഉറക്കെ ചൊല്ലുന്ന എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളേക്കാളും കൂടുതലായി ഹൃദയവിശുദ്ധിയിലാണ് പ്രാർത്ഥന അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത്. നിലവിലിരിക്കുന്നവന്റെ ഉച്ചത്തിലുള്ള ശബ്ദത്തേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതാണ് ആത്മാർത്ഥമായ മനസ്സിനോടു നിശ്ശബ്ദത ചേർന്നിരിക്കുക എന്നുള്ളതു്.

വാത്സല്യവാനേ, എന്നിക്ക് ഇപ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയവും നിന്റെ ചിന്തയും തരിക; ശുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി എന്താണെന്നു കേൾക്കുക; നീതിമാൻമാരായ നമ്മുടെ പൂർവ പിതാക്കന്മാർ ദൈവമുൻപാകെയുള്ള തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ എങ്ങനെ ശ്രേഷ്ഠരായിത്തീർന്നെന്നും, അതെപ്രകാരം ഒരു ശുദ്ധമായ അർപ്പണമായി (മാലാ. 1:11) ഭവിക്കുന്നു. കാണുക. കാരണം, പ്രാർത്ഥനവഴിയാണ് കാഴ്ചകൾ സ്വീകാര്യമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ളതു്. വീണ്ടും, നോഹയെ ജലപ്രളയത്തിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചതു പ്രാർത്ഥനയാണ്; പ്രാർത്ഥന വന്ധ്യത്വം നീക്കി; പ്രാർത്ഥന സൈന്യങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തി; പ്രാർത്ഥന രഹസ്യങ്ങൾ വെളിപ്പെടുത്തി; പ്രാർത്ഥന കടലിനെ വിഭജിച്ചു; പ്രാർത്ഥന യോദ്ധാൻമാർക്കു നടുപ്പം ഉണ്ടാക്കി; അതു് സൂര്യനെ പിറകോട്ടു പായിച്ചു; അതു് ചന്ദ്രനെ പിടിച്ചുനിർത്തി; അതു് അശുദ്ധരെ നശിപ്പിച്ചു കളഞ്ഞു; അതു് അഗ്നി താഴേക്കിറക്കി. പ്രാർത്ഥന സ്വർഗവാതിലടച്ചു; പ്രാർത്ഥന കഴിയിൽനിന്നു കരേററി; അഗ്നിയിൽനിന്നു സംരക്ഷിച്ചു; കടലിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു.¹ ശുദ്ധമായ ഉപവാസംപോലെ, ശുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥന

1 ഇത്തരം വേദപുസ്തക ഉദ്ധരണങ്ങൾ നിരത്തിവയ്ക്കുന്നതിൽ അപ്രാതം അതിവ തൽപരനായിരുന്നു. ഇവിടെ ഉൽപത്തി 4: 4 (ഹാവേൽ) 8: 20-21 (നോഹ), [ശാമ. 1 - 2 (ഹന്നാ അഥവാ ഉല്യ. 18 സാറാ), ജോഷ്വാ 12; പുറ. 3: 2 (അഥവാ ദാനി. 8: 16); പുറ. 14; ജോഷ്വാ 4: 10; 12; ലേവ്യ. 10: 2 (അഥവാ സംഖ്യ 16:35) 1 രാജാ. 18: 38 (അഥവാ 2 രാജാ. 1: 10), 1 രാജാ. 17: 1; ദാനി. 6; 3; യോനാ 2.

യുടെ ഫലം വളരെ വലുതാണ്; ഉപവാസത്തെപ്പറ്റി മുൻ അധ്യായത്തിൽ നിന്നോടു ഞാൻ വിവരിച്ചു പറഞ്ഞതുപോലെ ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി നിന്നോടു പറയുന്നതിൽനിന്നു ഞാൻ പിന്തിരിയുകയില്ല.

2. ആദ്യമായി, ഹാബേലിന്റെ ഹൃദയവിശുദ്ധി നിമിത്തമാണ് ദൈവതിരുമുന്മാരെ അവന്റെ അർപ്പണം സ്വീകാര്യമായത്; എന്നാൽ കായേന്റേതു് തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു (ഉല്പ. 4: 4). ഹാബേലിന്റെ അർപ്പണം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടെന്നും കായേന്റേതു തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടെന്നും എങ്ങനെയാണു നാം അറിയുന്നതു്? തന്റെ അർപ്പണം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു് എങ്ങനെയാണു് ഹാബേലിനു് അവബോധം ഉണ്ടായതു്? തന്റേതു് തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു എന്നു് എങ്ങനെയാണു് കായേൻ മനസ്സിലാക്കിയതു്? എന്റെ കഴിവനുസരിച്ചു് ഇതേപ്പറ്റി വിവരിക്കാൻ ഞൻ പരിശ്രമിക്കാം.

എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ആകാശത്തുനിന്നു് അഗ്നിയിറങ്ങി അർപ്പണത്തെ ദഹിപ്പിച്ചു എന്ന യാഥാർത്ഥ്യത്താൽ, ദൈവമുൻപാകെ സ്വീകാര്യമായിരുന്ന അർപ്പണം വ്യത്യസ്തമായിരുന്നു എന്നു് നിനക്കറിയാമല്ലോ. ഹാബേലും കായേനും തങ്ങളുടെ അർപ്പണം ഒന്നിച്ചു് അർപ്പിച്ചപ്പോൾ, ദൈവതിരുമുൻപാകെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന സജീവാഗ്നി (സങ്കീ. 104:4) താഴേക്കിറങ്ങിവന്നു് ഹാബേലിന്റെ ശുദ്ധബലിയെ സംഹരിച്ചു; എന്നാൽ കായേന്റേതിനെ സ്വർശിച്ചില്ല; കാരണം, അതു് അശുദ്ധമായിരുന്നു. ഇതിൽനിന്നാണു്, തന്റെ അർപ്പണം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടെന്നു് ഹാബേലറിഞ്ഞതും, തന്റേതു് തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടെന്നു് കായേനറിഞ്ഞതും. കായേൻ തന്റെ സഹോദരനെ കൊന്നപ്പോൾ, അവനിൽ വഞ്ചന നിറഞ്ഞിരുന്നു എന്നു് അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ഫലങ്ങൾ പിന്നീടു് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുകയും കാണിക്കയും ചെയ്തു. കാരണം, അവന്റെ ഹൃദയം ഗർഭം ധരിച്ചതു് അവന്റെ കൈകൾ പ്രസവിച്ചു. എന്നാൽ ഹാബേലിന്റെ ഹൃദയവിശുദ്ധിയായിരുന്നു അവന്റെ പ്രാർത്ഥന.

3. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, സ്വീകാര്യമായ എല്ലാ അർപ്പണങ്ങളെയും അഗ്നി സംഹരിക്കുക പതിവായിരുന്നു എന്നു ജൂതു് ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം: ശിംശോന്റെ പിതാവായ മനോവാ ഒരു ബലി അർപ്പിച്ചപ്പോൾ സജീവാഗ്നി ഇറങ്ങിവന്നു് അതിനെ സംഹരിച്ചു (ന്യായം. 13:20). അവനോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന മാലാഖാ ആ ജാലയിൽ

തന്നെ ആകാശത്തിലേക്കു കരേറി. അതുപോലെ, ഒരു പുത്രൻ ഞാകുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം ഉറപ്പിച്ചപ്പോൾ ദൈവം അബ്രഹാമിനോടു പറഞ്ഞു: “മൂന്നു വയസ്സുള്ള ഒരു പശുക്കുട്ടിയെയും അതേ പ്രായമുള്ള ആട്ടിൻകുട്ടിയെയും എടുക്കുക. അതുപോലെ ഒരു പ്രാവിനെയും പ്രാവിൻകുഞ്ഞിനെയും എടുക്കുക” (ഉല്പ. 15:9). അവൻ അവയെ ബലികഴിച്ച് കഷണം കഷണമായി നരുകി അടുക്കി വെച്ചപ്പോൾ ഒരു നിശ്ശബ്ദതയും ഇരുട്ടും അവനെ വലയം ചെയ്തു. അപ്പോൾ അഗ്നി താഴേക്കിറങ്ങി നരുകിയ കഷണങ്ങളുടെ മുകളിൽകൂടി കടന്നു അബ്രഹാമിന്റെ അർപ്പണത്തെ ദഹിപ്പിച്ചു (ഉല്പ. 15:17). വീണ്ടും, കൂടാരത്തിൽ നടത്തപ്പെട്ട അർപ്പണങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ, അവയെ ദഹിപ്പിക്കാനായി സജീവാഗ്നി ഇറങ്ങിവരിക പതിവായിരുന്നു. അതുപോലെ, അഹറോന്റെ പുത്രൻമാരായ നാദാബും അബീഹൂവും ബലിയർപ്പണത്തെ നിന്ദിച്ചപ്പോൾ പതിവുള്ളതുപോലെ അർപ്പണത്തിന്റെ അവസരം അഗ്നി താഴേക്കിറങ്ങിവന്നു; അവരുടെ അർപ്പണം ശുദ്ധതയിൽ അർപ്പിക്കപ്പെട്ടതായി കാണാഞ്ഞതിനാൽ അഗ്നി അവയെ സ്വർശിച്ചില്ല. തങ്ങളുടെ അർപ്പണം ദഹിപ്പിക്കപ്പെട്ടില്ല എന്നു കണ്ടു “എന്തുകൊണ്ടാണ് അർപ്പണം ദഹിപ്പിക്കപ്പെടാത്തതു്” എന്ന മോശയുടെ കുറപ്പെടുത്തൽ ഏല്പാതിരിക്കാൻ, അതിനെ ദഹിപ്പിക്കാനുള്ള അഗ്നി അവർ പുറത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്നു; അവർ പുറത്തുനിന്നു കൊണ്ടുവന്ന അഗ്നി അവരുടെ അർപ്പണത്തെ സംഹരിക്കതന്നെ ചെയ്തു; എന്നാൽ സ്വർഗത്തിൽനിന്നുള്ള അഗ്നി അവരെ സംഹരിച്ചു കളഞ്ഞു (ലേവ്യ. 10:2). അവർ അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയെ നിന്ദിച്ചു; അവരുടെ വിധിയാൽ കർത്താവിന്റെ വിശുദ്ധി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

അതുപോലെ, അനുവാദം കൂടാതെ ഇരുന്തറമ്പതുപേർ യൂപാർപണം നടത്തിക്കൊണ്ടു മോശയ്ക്കുതീരായി തിരിഞ്ഞപ്പോൾ, കർതൃസന്നിധിയിൽ നിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങാനിടയായി; ആ അഗ്നി അവരെ സംഹരിച്ചുകളഞ്ഞു (സംഖ്യ. 16:35) അങ്ങനെ, അവരുടെ ജീവൻ വിലയായി കൊടുത്തുകൊണ്ടു യൂപകലശങ്ങൾ വിശുദ്ധമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു.

വീണ്ടും, സോളമൻ ദേവാലയം നിർമ്മിച്ചു ബലികളും പൂർണയാഗങ്ങളും അർപ്പിച്ചപ്പോൾ, അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കയും ആകാശത്തുനിന്നു അഗ്നി ഇറങ്ങിവന്നു ബലിപീഠത്തിലെ ദഹനയാഗങ്ങളുടെ മേദസു ദഹിപ്പിക്കയും ചെയ്തു. (2 ദിന. 7:1). അതുപോലെ ഏലിയാ ബലിഅർപ്പിച്ചപ്പോൾ അഗ്നി താഴേക്കിറങ്ങിവന്നു അതിനെ ദഹിപ്പിച്ചു (1 രാജാ. 18:38).

ഹാബേലിന്റെ ബലിപോലെ അവന്റെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ, കായേന്റോതുപോലെ ബാലിന്റെ ആരാധകരുടെ ബലി തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടു. അഗ്നി ഹാബേലിന്റെ ബലിയെ ദഹിപ്പിച്ചു എന്ന് നിനക്കുറപ്പുണ്ടാകാൻ വേണ്ടിയാണ് അഗ്നിയെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ വിവരണമെല്ലാം ഞാൻ നിനക്കെഴുതുന്നത്.

4. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ഈ ശുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും അതിലുൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ശക്തികളെപ്പറ്റിയും കേൾക്കുക. അബ്രഹാം പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ, അഞ്ചു രാജാക്കന്മാർ കൊള്ളയടിച്ചുകൊണ്ടുപോയ സകലതും തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു (ഉല്പ. 14:16); അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ഒരു വന്ധ്യ പ്രസവിച്ചു (ഉല്പ. 21:2). വീണ്ടും, അവന്റെ സന്തതിയാൽ രാഷ്ട്രങ്ങൾ അനുഗ്രഹം പ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള വാഗ്ദാനം അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തിയാലാണ് അവൻ പ്രാപിച്ചത് (ഉല്പ. 22:18). ഇസഹാക്ക് റിബേക്കായ്ക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവൾ പ്രസവിക്കുകയും ചെയ്തതു വഴിയും അബ്രാഹാമിന്റെ വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ദൈവകോപം അവനിൽനിന്നകന്നുപോകുകയും ചെയ്തതു വഴിയും (ഉല്പ.25:21) അവനും പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി വരച്ചുകാട്ടി.

5. നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബും ബേഥേലിൽ വെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ഉന്നതത്തിലേക്കു പോകുന്ന ഒരു കോവണിയോടുകൂടി സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നതു് ദർശിക്കുകയും ചെയ്തു (ഉല്പ. 28:12). യാക്കോബു ദർശിച്ചതു് നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ്; സ്വർഗ്ഗവാതിൽ മിശിഹായാണ്. അവിടുന്നിപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ഞാൻ ജീവന്റെ വാതിലാണ്; എന്നിലൂടെ പ്രവേശിക്കുന്നവൻ എന്നെക്കും ജീവിക്കും (യോ. 10:9). ദാവീദും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “നീതിമാന്മാർ പ്രവേശിക്കുന്ന കർത്താവിന്റെ വാതിൽ ഇതാകുന്നു” (സങ്കീ. 118:20). വീണ്ടും, യാക്കോബു കണ്ട കോവണി നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ പ്രതീകമാണ് എന്ന് പറഞ്ഞാൽ, അവിടുനുവഴി നീതിമാന്മാർ താഴ്ന്നതലത്തിൽ നിന്നു് ഉന്നതതലത്തിലേക്കു കരേറുന്നു എന്നാണർത്ഥം. കോവണി നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ കുരിശിന്റെയും പ്രതീകമാണ്. കർത്താവ് തുങ്ങി നിന്ന കുരിശു് ഒരു കോവണി പോലെ ഉയർത്തപ്പെട്ടു; “മിശിഹായുടെ ശിരസ്സു് ദൈവമാണ്” (1 കൊറി. 11:3) എന്ന് ഭാഗ്യവാനായ ശ്രീഹാ. പറഞ്ഞതു പോലെ മിശിഹായ്ക്കുപരിയായി എല്ലാവരിന്റെയും കർത്താ

വുണ്ടു്. യാക്കോബു് ആ സ്ഥലത്തെ ബേഥേൽ എന്നു വിളിച്ചു (ഉല്പ. 28:18). അവിടെ ഓർമ്മയ്ക്കായി ഒരു കല്ലെടുത്തു നാട്ടി അതിന്മേൽ എണ്ണ ഒഴിച്ചു. കല്ലുകൾ അഭിഷേകം പ്രാപിക്കും എന്നു് മുൻകൂട്ടി കണ്ടുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പിതാവായ യാക്കോബു് ഇതും പ്രതീകാത്മകമായി ചെയ്തതാണു്.—കാരണം, മിശിഹായിൽ വിശ്വസിച്ച ജനങ്ങളാണു് അഭിഷേകം ചെയ്യപ്പെട്ട കല്ലുകൾ. അവരെപ്പറ്റി യോഹന്നാൻ പറയുന്നു: ഈ കല്ലുകളിൽ നിന്നു് അബ്രഹാമിനുവേണ്ടി മക്കളെ എഴുന്നേൽപ്പിക്കാൻ ദൈവത്തിനു കഴിയും” (ലൂക്കോ 3:8). കാരണം, യാക്കോബിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ജാതികളുടെ വിളി സൃഷ്ടിച്ചതായിരുന്നു.

6. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, യാക്കോബു കണ്ട ആ ദർശനത്തിൽ എത്ര പ്രതീകങ്ങൾ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്നു എന്നു കണ്ടാലും! അവൻ മിശിഹാ എന്ന സ്വർഗ്ഗവാതിൽ ദർശിച്ചു; അവൻ കുരിശിന്റെ പ്രതീകമായ കോവണി ദർശിച്ചു; ജാതികളുടെ ഒരു മുൻകുറിയായി, കല്ലുകളെ അവൻ അഭിഷേകം നടത്തി. ലേവിക്കു് പത്തിലൊന്നു് ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി, അവനും പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. പത്തിലൊന്നു് കൊടുക്കുന്നവരും ആദ്യഫലങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നവരും അവനിൽ മറഞ്ഞിരുന്നു (ഉല്പ. 28:22). അവന്റെ അരയിൽ സിംഹക്കട്ടിയായ യൂദാ ഉണ്ടായിരുന്നു (എബ്രാ. 7:9-10; ഉല്പ. 49:9). അവനിൽ രാജാവായ മിശിഹാ മറഞ്ഞിരുന്നു. അവനാൽ മാമോദീസായിലെ അഭിഷേകത്തിലേക്കു് അവൻ വിരൽ ചൂണ്ടി. അവനിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരുന്ന ഗോത്രങ്ങൾ ലേവ്യർക്കു് ദശാംശം നേർന്നു; അവന്റെ അരയിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന രാജാക്കന്മാർ അവനെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. വരാനിരുന്ന ബീജത്തെ അവനിൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ അരൂപി തിരിച്ചറിഞ്ഞു. “വെറും ഒരു വടിയോടുകൂടി അവൻ യോർദാൻ കടന്നു്” (ഉല്പ. 32:10). മുൻകുറിയായി അവൻ തന്റെ കൈയിലേന്തിയതു് അത്തുതകരമായ ഒരു പ്രതീകമായിരുന്നു—വലിയ പ്രവാചകന്റെ കുരിശിന്റെ അടയാളം. (ഉല്പ. 29:1). കിഴക്കുള്ള ജനങ്ങളുടെ നാട്ടിലേക്കു് അവൻ തന്റെ കാലുകളുയർത്തി; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജാതികൾക്കു പ്രകാശം ഉദിച്ചതു് അവിടെനിന്നാണു് (ലൂക്കോ 2:32). അവൻ കിണറിനരികെ വിശ്രമിച്ചു. അനേകം പുരുഷന്മാർക്കു നീക്കുവാൻ കഴിയാതിരുന്ന ഒരു കല്ലു് ആ കിണറിന്റെ വാതിൽക്കൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. യാക്കോബു വന്നു്, തന്റെ അവയവങ്ങളിൽ മറഞ്ഞിരുന്ന ഇടയന്റെ ശക്തിയാൽ കല്ലുനീക്കി ആടുകളെ കടിപ്പിക്കുന്നതുവരെ അനേകം ഇടയന്മാർക്കു് ആ കല്ലു പൊക്കി കിണർ തുറക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല (ഉല്പ. 29:8,10). വലിയ പ്രവാചകൻ വരുന്നതുവരെ

അനേകം പ്രവാചകന്മാർ വന്നെങ്കിലും അവർക്കൊക്കെ മാമോ
ദീസാഞ്ഞാട്ടി തുറക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. അവൻ തന്നെ അതു
തുറന്നു; അവനതിൽ സ്നാനപ്പെട്ടു. “ദാഹാർത്തരായ എല്ലാവരും
എന്റെ പക്കൽ വന്നു കുടിക്കട്ടെ” എന്ന് അവൻ ഉദ്ദേശിച്ചു
ത്തിൽ വിളിച്ചു പറയുകയും പ്രഘോഷിക്കുകയും ചെയ്തു
(യോഹ. 7.37).

ലാബാന്റെ പക്കൽ നിന്നു തിരികെ വന്നപ്പോഴും
യാക്കോബ് പ്രാർത്ഥിച്ചു. തന്റെ സഹോദരനായ ഏശാവിന്റെ
കൈകളിൽ നിന്നും അവൻ വിടുവിക്കപ്പെട്ടു. അവൻ താഴെ
പറയുന്ന പ്രകാരം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു
പ്രാർത്ഥിച്ചു: “എന്റെ വടിയോടുകൂടി ഞാൻ യോർദാൻ കടന്നു;
ഞാനിന്നും രണ്ടു സമൂഹങ്ങളായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു” (ഉല്പ.32:10).
നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ അതുരകരമായ രഹസ്യം! നമ്മുടെ കർത്താ
വ് ആദ്യം വന്നപ്പോൾ യാക്കോബിന്റെ വടിയുടെ സാദൃശ്യമായ
ഇശ്ശായിയുടെ കുറിയിൽനിന്നും മുള പുറപ്പെട്ടു (ഏശാ.11:1).
എന്നാൽ തന്റെ രണ്ടാമത്തെ വരവിൽ, തന്റെ പിതാവിന്റെ
ഭവനത്തിൽ നിന്നും അവിടുന്ന് തിരികെ വരുമ്പോൾ സ്വജന
ത്തിൽനിന്നും ഒന്നും ജാതികളിൽനിന്നും മറ്റൊന്നുമായി യാക്കോ
ബ് തന്റെ പിതാവായ ഇസഹാക്കിന്റെ പക്കലേക്ക് രണ്ടു
സമൂഹങ്ങളെയും കൊണ്ടു തിരികെ പോയതുപോലെ രണ്ടു
സമൂഹങ്ങളെയും കൊണ്ടായിരിക്കും അവിടുന്ന് തിരികെ
പോകുന്നത്.

യാക്കോബ് തന്റെ പതിനൊന്നു പുത്രന്മാരുമായി
തിരികെ പോയി; നമ്മുടെ രക്ഷകനോടുകൂടി പതിനൊന്നു
ശ്രീഹന്മാരും വരും; പതിനൊന്ന്, കാരണം, യൂദാ അവരോടുകൂ
ടെ ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. പിന്നീടാണ് ബന്യാമിൻ ജനിച്ചത്;
അങ്ങനെ യാക്കോബിനു പന്ത്രണ്ട് പുത്രന്മാരായി.
പിന്നീട് തോൽമായ² തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു; അങ്ങനെ നമ്മുടെ
രക്ഷകന്റെ പന്ത്രണ്ടു ശിഷ്യന്മാരുടെ സംഖ്യ തികഞ്ഞു.
യാക്കോബിന്റെ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി ഇത്രയും.

7. മോശയുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അനന്ത ശക്തിയെപ്പറ്റി
നാമെന്താണു പറയേണ്ടത്? അവന്റെ പ്രാർത്ഥന അവനെ
ഹർജാന്റെ കൈകളിൽ നിന്നു രക്ഷിച്ചു; അത് അവനെ ദൈവ

2 മത്തീയാസാണ് വിവക്ഷ (നട. 1: 26).

ത്തിന്റെ മഹത്വം³ കാണിച്ചുകൊടുത്തു (പുറ. 3:2). അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ അവൻ ഫറോന്റെമേൽ പത്തു ബാധകൾ വരുത്തിവെച്ചു (പുറ. 7-11); അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാണു സമുദ്രത്തെ വിഭജിച്ചതും കൈപ്പുള്ള വെള്ളത്തെ മധുരമുള്ളതാക്കിത്തീർത്തതും (പുറ. 14;21;15:23-5). അതു മന്നായിരിക്കുകയും കാടപ്പക്ഷികളെ വരുത്തുകയും ചെയ്തു; അതു പാറപിളർന്നു വെള്ളം ഒഴുക്കാൻ ഇടയാക്കി. അതു അമാലേക്കിനെ നീക്കുകയും ജോഷ്വായെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതു യുദ്ധത്തിൽ ഓഗിനെയും സീഹോനെയും പരിപൂർണ്ണമായി പരാജയപ്പെടുത്തി. അതു ദുഷ്ടന്മാരെ പാതാളത്തിലേക്കയച്ചു; ജനത്തിന്റെ നേർക്കുണ്ടായ ദൈവകോപം മാറിക്കളഞ്ഞു; പാപത്തിന്റെ കാളക്കുട്ടിയെ ചാരമാക്കി; അതു കല്പലകകൾ മലയിൽനിന്നിറക്കുകയും മോശയുടെ മുഖം പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. യാക്കോബിന്റെ പ്രാർത്ഥനയേക്കാൾ കൂടുതൽ കാര്യങ്ങൾ മോശയുടെ പ്രാർത്ഥന നേടിയെടുത്തു. നൂന്റെ പുത്രനായ ജോഷ്വായും ദൈവമുമ്പാകെ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീർന്നു. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന യോർദാനെ വിഭജിച്ചു. അതു ജറീക്കോയുടെ കോട്ടകൾ തകർക്കുകയും ആഖാറിനെ പാടേ പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. അതു സൂര്യനെ പിന്നിലേക്കു പായിക്കുകയും ചന്ദ്രനെ നിശ്ചലമാക്കുകയും ചെയ്തു (ജോഷ്വാ 10:12). അതു രാജാക്കന്മാരെ നശിപ്പിക്കുകയും നാടുകീഴടക്കി ഇസ്രായേലുകാർക്ക് അവകാശമാക്കുവാൻ നൽകുകയും ചെയ്തു (ജോഷ്വാ 12).

8. ശാമുവേലിന്റെ അമ്മയായ ഹന്നാ പ്രാർത്ഥിച്ച നിശ്ശബ്ദ പ്രാർത്ഥനയിലേക്കു നമുക്കു് ഇപ്പോൾ കടക്കാം: അതു എപ്രകാരം ദൈവമുൻപാകെ പ്രീതികരമായിരുന്നെന്നും അവളുടെ നിന്ദ നീക്കി, മച്ചിയായിരുന്ന അവളുടെ ഗർഭപാത്രം തുറന്നെന്നും, നസ്രായപ്രതക്കാരനും പുരോഹിതനുമായ ഒരുവനെ പ്രസവിച്ചെന്നും കാണുക.

ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു് ഒരുയാളും കാണിച്ചുകൊണ്ടു് ശാമുവേലും പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവർ ഒരു രാജാവിനെ ആവശ്യപ്പെട്ടതിൽ ഉള്ള പാപം അവൻ അവർക്കു് പറഞ്ഞുകൊടുത്തു: ശാമുവേൽ ബലിപീഠത്തിൽ ഒരു പുണ്യയാഗം അർപ്പിച്ചു. അപ്പോൾ മഴപെയ്തു. അതും ഗോതമ്പിന്റെ കൊയ്തു കാലത്തു്! (1 ശാമു. 12:17-18).

ദാവീദും ദൈവമുൻപാകെ പ്രാർത്ഥിക്കയും ശൗലിന്റെ കൈകളിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു (1 ശാമ. 19:20). ജനങ്ങളുടെ കണക്കെടുത്തശേഷവും അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചു; അതുകൊണ്ട്, സംഹാരകന് അവരുടെ മേൽ അധികാരം നല്കപ്പെട്ടെങ്കിലും, കോപവും ക്രോധവും അവരിൽ നിന്നു നീങ്ങിപ്പോയി (2 ശാമ. 24:25).

ആശായും പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ പ്രാർത്ഥന വലിയ ശക്തി വെളിപ്പെടുത്തി. എത്യോപ്യക്കാരനായ സേറാഹ് പത്തു ലക്ഷം സൈന്യങ്ങളുമായി അവനെതിരെ വന്നപ്പോൾ അവൻ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു: 'ഞങ്ങളുടെ ദൈവമേ, വലിയൊരു സമൂഹത്തെ കുറച്ചാളുകളെകൊണ്ട് നീ സംഹരിക്കുമ്പോൾ അതിനാൽ നിന്റെ ശക്തി ഞങ്ങൾ അറിയും.' ദൈവം അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കുകയും തന്റെ ഭൃതനെ അയച്ച് അവരെ പാടെ ചിതറിക്കയും ചെയ്തു (2 ദിന. 14:10-15). ആശായുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി വലിയ സൈന്യത്തെ പരാജയപ്പെടുത്തി.

അവന്റെ മകനായ യോശാഫാത്തും തന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ശത്രുസൈന്യത്തെ നശിപ്പിക്കുകയും പരാജയപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു (2 ദിന. 20:3-30). ഹെസെക്കിയായും പ്രാർത്ഥിച്ചു. സൈന്യാധിപനെപ്പോലെ വർത്തിച്ച ഒരു ഭൃതൻവഴി അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ഒരു ലക്ഷത്തിന്മേൽ പത്തയ്യായിരം പേരെ കീഴ്പ്പെടുത്തി (1 രാജാ. 19:15.35). കടലിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നും ദൈവമുൻപാകെ യോനായും പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെട്ടു (യോനാ 2). അവൻ പ്രത്യുത്തരം ലഭിച്ചു; ദോഷം ഒന്നും സംഭവിക്കാതെ അവൻ വിടുവിക്കപ്പെട്ടു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ആഴങ്ങളെ തുളച്ചു; തിരമാലകളെ തകർത്തു; കൊടുങ്കാറ്റുകളെ ശാന്തമാക്കി; അത് മേഘങ്ങളെ തുളച്ചുകടന്നു. വായുവില്പയുടെ പറന്നു; സ്വർഗ്ഗവാതിൽ തുറന്നു (ബൻസീറാ 35:17). ദൈവമുൻപാകെ പ്രാർത്ഥനകൾ എത്തിക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽവഴി അത് മഹത്വത്തിന്റെ സിംഹാസനത്തെ സമീപിച്ചു.⁴ അതിന്റെ ഫലമായി ആഴം ഈ പ്രവാചക മനുഷ്യനെ ചർദ്ദിച്ചുകളഞ്ഞു; മത്സ്യം യോനായെ സുരക്ഷിതമായി ഉണങ്ങിയ കരണ്ണത്തിച്ചു.

അതുപോലെ, ഹന്നിയാ, അസറീയാ, മിശായേൽ എന്നിവരുടെ കാര്യത്തിലും, അവരുടെ പ്രാർത്ഥന അഗ്നിജ്വാലകളെ കീഴ്പ്പെടുത്തി; കത്തിച്ചുകളയുക എന്ന തീയുടെ സ്വാഭാ

4 ദാനി. 9:21 - നെ ആധാരമാക്കിയുള്ള വ്യാഖ്യാനമാകാം.

വിക ഗുണം മാറിക്കൊണ്ടു് അതു് അഗ്നിയുടെ ശക്തിയെ മെരുക്കിയെടുത്തു, അതു രാജകോപം അടക്കുകയും ഈ നീതി മാന്മാരായ മനുഷ്യരെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു (ദാനി. 3).

9. ദാനിയേലും പ്രാർത്ഥിച്ചു; അവന്റെ പ്രാർത്ഥന സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടച്ചുകളഞ്ഞു (ദാനി. 6). നീതിമാനായ മനുഷ്യന്റെ മാംസത്തിന്റെയും അസ്ഥികളുടെയും മുൻപാകെ സംഹരിക്കുന്ന വായ് അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ദാനിയേൽ തറയിൽ വീഴാതിരിക്കാനായി സിംഹങ്ങൾ അവയുടെ മുൻകാലത്തികൾ നീട്ടി അവനെ പിടിച്ചു. അവ തങ്ങളുടെ കാലത്തികളിൽ വെച്ചു് അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്കയും അവന്റെ പാദം ചുംബിക്കയും ചെയ്തു. ദാനിയേൽ കഴിയിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കാനായി എഴുന്നേറ്റു നിന്നു് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു തന്റെ കൈകൾ ഉയർത്തിയപ്പോൾ, സിംഹങ്ങളും ദാനിയേലിന്റെ മാതൃക അനുകരിച്ചു. പ്രാർത്ഥനകൾ സ്വീകരിക്കുന്നവൻ ഇറങ്ങി വന്നു് സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടച്ചുകളഞ്ഞു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ദാനിയേൽ ഡേറിയസിനോടു പറഞ്ഞു: “എന്റെ ദൈവം തന്റെ ദൂതനെ അയയ്ക്കുകയും അവൻ സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു; അതുകൊണ്ടു് അവ എനെ ഉപദ്രവിച്ചില്ല” (ദാനി. 6:22). ആ കഴി മൂടി മുദ്രവയ്ക്കപ്പെട്ടതായിരുന്നെങ്കിലും അതിനുള്ളിൽ പ്രകാശം ഉണ്ടായി. ദാനിയേൽ നിമിത്തം പ്രകാശം ഉണ്ടായതിനാൽ സിംഹങ്ങൾ സന്തോഷിച്ചു. ദാനിയേൽ നിദ്രാഭാരത്താൽ ഉറങ്ങാൻ ആഗ്രഹിച്ചപ്പോൾ, അവൻ തറയിൽ കിടക്കാതെ തങ്ങളുടെമേൽ കിടന്നുറങ്ങാനായി സിംഹങ്ങൾ നിവന്നു കിടന്നുകൊടുത്തു. നിരവധി ജനലുകളുള്ള മാളികമുറിയിലേതിനേക്കാൾ ആ കഴി കൂടുതൽ പ്രകാശിതമായിരുന്നു (ദാനി. 6:10). തന്റെ മാളികമുറിയിലെത്തിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പ്രാർത്ഥനകൾ അവൻ അവിടെ വെച്ചു ചെയ്തി. മാളികമുറിയിൽ വെച്ചു് അവൻ ദിവസത്തിൽ മൂന്നു പ്രാവശ്യമേ പ്രാർത്ഥിച്ചിരുന്നുള്ളു. ദാനിയേൽ വിജയശ്രീലാളിതനായി കരയ്ക്കുകയറിയപ്പോൾ, അവനെ കുറപ്പെടുത്തിയവർ അവന്റെ സ്മാനത്തു് കഴിയിലേക്കു വീണു; അപ്പോൾ സിംഹങ്ങളുടെ വായ് തുറക്കപ്പെട്ടു; അവ അവരെ വിഴുങ്ങുകയും അവരുടെ അസ്ഥികൾ തകർത്തു ഞെരിക്കുകയും ചെയ്തു.

എഴുപതു വർഷം പൂർത്തിയായപ്പോൾ വിപ്രവാസത്തിൽ നിന്നു് തിരികെ വരാൻ പ്രാർത്ഥന ഇടയാക്കി (ദാനി. 9:23). ഇപ്രകാരം, തങ്ങൾക്കു ക്ലേശങ്ങളുണ്ടായപ്പോൾ, നീതിമാന്മാരായ നമ്മുടെ പൂർവപിതാക്കന്മാർ ഓരോരുത്തരും പ്രാർത്ഥന

യാകുന്ന കവചം ധരിക്കുകയും അതുവഴി അവർ ക്ലേശങ്ങളിൽ നിന്നു രക്ഷിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

10. ഇങ്ങനെ തന്നെ നമ്മുടെ രക്ഷകൻ താഴെപ്പറയുന്ന പ്രാർത്ഥന പഠിപ്പിച്ചു: “മറഞ്ഞിരിക്കുകയും എന്നാൽ എല്ലാം കാണുകയും ചെയ്യുന്ന ദൈവത്തോടു രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കണം.” എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “മുറിയിൽ കടന്ന് നിന്റെ പിതാവിനോടു രഹസ്യത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും” (മത്താ. 6:6).

എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, “വാതിലടച്ചു രഹസ്യത്തിൽ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം” എന്ന് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതു എന്തുകൊണ്ടാണ്? എനിക്കു കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഞാൻ അതു വിശദീകരിക്കാം. “വാതിലടച്ചു നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക” എന്ന് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു. “രഹസ്യത്തിൽ, നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ വാതിലടച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുക” എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വാക്കുകൾ നമ്മോടു പറയുന്നു. നിന്റെ അധരമല്ലാതെ മറ്റേതു വാതിലാണു അടയ്ക്കേണ്ടതു എന്നാണ് അവിടുന്ന് പറയുന്നതു? ‘നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ ആലയമാകുന്നു’ എന്ന് ശ്രീഹാ പറഞ്ഞതുപോലെ (1 കൊറി. 3:16) മിശിഹാ വസിക്കുന്ന ആലയം ഇവിടെയാകുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഈ ആലയമാകുന്ന ആന്തരിക വ്യക്തിയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാനും, അശുഭ്യമായ എല്ലാ ററിൽ നിന്നും അതിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാനും വേണ്ടിയാണ് വാതിൽ, അതായതു നിന്റെ വായ അടച്ചിരിക്കുന്നതു. ഇതു ഇപ്രകാരമല്ലെങ്കിൽ ഈ വേദഭാഗം നീ എങ്ങനെയാണു മനസ്സിലാക്കുക? ഒരു വീടും ഒരു വാതിലും ഇല്ലാത്ത മരുഭൂമിയിൽ നീ ആയിപ്പോകാൻ ഇടയായാൽ, രഹസ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കാതെ വരുമോ? അല്ലെങ്കിൽ നീ ഒരു മലമുകളിലാകാനിടയായാൽ, പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലേ? ദൈവം എപ്രകാരം ഹൃദയവിചാരങ്ങളും ചിന്തകളും അറിയുന്നു എന്ന് നമ്മുടെ രക്ഷകനും ചൂണ്ടിക്കാട്ടുകയുണ്ടായി. നമ്മുടെ കർത്താവു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞുകൊണ്ടു എഴുതിയിരിക്കുന്നു: ‘നിങ്ങൾ യാചിക്കുന്നതിനു മുൻപു നിങ്ങൾക്കാവശ്യമുള്ളവ എന്തെന്ന് നിങ്ങളുടെ പിതാവു അറിയുന്നു’ (മത്താ. 6:8). ഏശായാ പ്രവാചകനിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “ഞാൻ തെരഞ്ഞെടുത്തവരെ അവർ വിളിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ ശ്രവിക്കും; അവർ അപേക്ഷിക്കുന്നതിനു മുമ്പേ ഞാൻ ഉത്തരമരുളും” (65:24). വീണ്ടും, ദുഷ്ടന്മാരെക്കുറിച്ച് ഏശായാ ഇപ്രകാരം

പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചാലും ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല'. അവൻ ഇതും പറഞ്ഞു: 'അവർ ഉച്ചസ്വരത്തിൽ എന്റെ ചെവിയിലേക്ക് നിലവിളിച്ചാലും ഞാൻ അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല' (1:15). വഞ്ചന നിറഞ്ഞ, അതായത്, സ്വീകാര്യമല്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയാണ് അവൻ ഇതു പറഞ്ഞത്. ഓരോ വാക്കും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം കേട്ട് അതിന്റെ അർത്ഥം എന്തെന്നു മനസ്സിലാക്കുക.

11. അവിടെ നമ്മുടെ രക്ഷകൻ മറ്റൊരോ പറയുന്നു; അത് വിവേകപൂർവ്വം ശ്രവിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: 'രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയാൽ ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടും' (മത്താ. 18:20). എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, നീ ഇത് എങ്ങനെയാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്? കാരണം, നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പറഞ്ഞു: 'രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയാൽ, ഞാൻ അവിടെ അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടും.' അപ്പോൾ നീ തനിച്ചാണെങ്കിൽ മിശിഹാ നിന്നോടുകൂടെയില്ല എന്നാണോ ഇതിനർത്ഥം? മിശിഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരിൽ താൻ വസിക്കുന്നു എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ (യോഹ.6:56-7). അതായത്, രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ ഒന്നിച്ചുകൂടുന്നതിനു മുൻപേ മിശിഹാ അവരോടുകൂടെ ഉണ്ട് എന്ന് ഇതുവഴി അവിടുന്ന് കാണിച്ചിരിക്കുന്നു, രണ്ടോ മൂന്നോ പേർക്കു പകരം, മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ ആയിരത്തിലധികം പേർ ഒന്നിച്ചു കൂടിയിട്ടും മിശിഹാ അവരോടു കൂടി ഇല്ലാത്ത ഒരു സ്ഥലം ഞാൻ കാണിച്ചു തരാം. അതേ സമയം ഏകാകിയായ ഒരു മനുഷ്യനുണ്ട്. മിശിഹാ അവനോടു കൂടെ ഉണ്ടുതാനും.

നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ഉച്ചരിച്ച ഈ വാചകം ശ്രോതാക്കൾക്ക് ഇമ്പകരവും കർണാനന്ദകരവുമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് അർത്ഥം: 'രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചു കൂടിയാൽ, ഞാൻ അവിടെ അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടും' (മത്താ. 18:20). മിശിഹായുടെ നാമത്തിൽ മനുഷ്യൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ അടിച്ചു വെടിപ്പാക്കുമ്പോൾ, മിശിഹാ അവനിൽ വസിക്കുന്നു; ദൈവം മിശിഹായിൽ വസിക്കുന്നു: അപ്പോൾ മുതൽ ആ മനുഷ്യൻ മൂന്നാളുകളുള്ള ഒരാളാകുന്നു - അവൻ, അവനിൽ വസിക്കുന്ന മിശിഹാ, മിശിഹായിൽ വസിക്കുന്ന ദൈവം. 'ഞാൻ എന്റെ പിതാവിലും എന്റെ പിതാവു എന്നിലുമാകുന്നു' (യോഹ. 14:10-11) എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞതുപോലെ, 'ഞാനും എന്റെ പിതാവും ഒന്നാകുന്നു' എന്ന് അവിടുന്ന് അർത്ഥം. വീണ്ടും, 'നിങ്ങൾ

എന്നിലും ഞാൻ നിങ്ങളിലും ആകുന്നു' (യോഹ. 10:30; 14:20). അതുപോലെ പ്രവാചകനിലൂടെ അവർഷണരൂപം ചെയ്തു: ഞാൻ അവരിൽ വസിക്കയും അവരുടെ ഇടയിൽ വ്യാപരിക്കുകയും ചെയ്യും (എസ. 43:9; 2 കൊറി. 6:16). നമ്മുടെ കർത്താവ് ഉച്ചരിച്ച വചനം നീ ഈ അത്മത്തിലാണു മനസ്സിലാക്കേണ്ടതു്.

12. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, പ്രാർത്ഥിച്ചവരും നീതിമാന്മാരായ നമ്മുടെ പൂർവപിതാക്കന്മാർ ഓരോരുത്തരിലും ദൈവം എപ്രകാരം ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന് ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. മോശ മലയിൽവെച്ചു പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവൻ തനിച്ചായിരുന്നു; ദൈവം അവനോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നു; അവൻ തനിച്ചായിരുന്നതിനാൽ അവനെ ദൈവം ശ്രവിച്ചില്ല എന്നതു് തീർച്ചയായും വാസ്തവമായിരിക്കയില്ല. ഒരിക്കലുമല്ല. മോശയുടെ പ്രാർത്ഥന വളരെയധികം കേൾക്കപ്പെട്ടു; അതു ദൈവകോപം ശമിപ്പിച്ചു.

ഏലിയായും കാർമൽ മലയുടെ മുകളിൽ തനിച്ചായിരുന്നു. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന അതുഭൂതകരമായ ശക്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തി. അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ ആകാശം അടയ്ക്കപ്പെട്ടു; അതു് വീണ്ടും തുറക്കപ്പെട്ടതു് അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ തന്നെയാണു്. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന മരണവക്ത്രത്തിൽനിന്നു് ആളുകളെ വിടുവിക്കയും പാതാളത്തിൽ നിന്നു് മോചിക്കുകയും ചെയ്തു; അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ഇസ്രായേലിൽനിന്നു് അശുദ്ധതയെ പിഴുതെറിഞ്ഞു; അവന്റെ പ്രാർത്ഥന മൂന്നു പ്രാവശ്യം അഗ്നി ഇറക്കി - ഒരു പ്രാവശ്യം ബലിപീഠത്തിന്മേലും രണ്ടു പ്രാവശ്യം പ്രമാണികളുടെമേലും; അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയാൽ അഗ്നി താഴേക്കിറങ്ങി വന്നപ്പോൾ അതു് അവനുവേണ്ടി പ്രതികാരം ചെയ്തു. അവൻ താഴെ മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു; ഉടൻതന്നെ അവനു് ഉത്തരം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ നാന്തററമ്പതുപേർ ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിച്ചിട്ടും കേൾക്കപ്പെട്ടില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ബാലിന്റെ നാമമാണു് വിളിച്ചുപേക്ഷിച്ചതു്. എന്നാൽ ഏലിയായ തനിച്ചായിരുന്നെങ്കിലും അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കൂടുതൽ സ്വീകാര്യമായി. അതുപോലെ പാതാളത്തിന്റെ അത്യഗാധത്തിൽനിന്നു യോനാപ്രവാചകൻ പ്രാർത്ഥിച്ചപ്പോൾ അവൻ ശ്രവിക്കപ്പെട്ടു.⁵ അവൻ തനിച്ചായിരുന്നെങ്കിലും ദൈവം അവനെ ശ്രവിച്ചു അവനുത്തരമരുളി.

5 ഏലിയായ ഉയിർപ്പിച്ച വിധവാ പുത്രനാണു് (1 രാജാ. 17: 24) യോനാ എന്ന പാരമ്പര്യം അഫ്രാത് അറിഞ്ഞിരുന്നു എന്നു തോന്നുന്നു. അതിനാലാകാം ഏലിയായിക്കും ഏലിശാത്തുചിടയിൽ യോനായുടെ കാര്യം പറയുന്നതു്.

ഏലീശായും പ്രാർത്ഥിക്കയും ചിലരെ പാതാളത്തിൽനിന്നും തിരികെ കൊണ്ടുവരികയും ചെയ്തു. അവനെ വലയം ചെയ്തിരുന്ന ദുഷ്ടന്മാരുടെ കൈകളിൽനിന്നും അവൻ വിടുവിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അവൻ ഏകനായി കാണപ്പെട്ടെങ്കിലും ഒരു വലിയ സൈന്യം അവനെ വലയം ചെയ്തിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ തന്റെ ശിഷ്യനോടു പറഞ്ഞു: അവരോടുകൂടെ ഉള്ളവരേക്കാൾ വളരെ കൂടുതലാണ് നമ്മോടുകൂടെ ഉള്ളവർ' (2 രാജാ. 6:16). അവർ തനിച്ചായിരുന്നെങ്കിലും വാസ്തവത്തിൽ അവർ തനിച്ചായിരുന്നില്ല.

“രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ എന്റെ നാമത്തിൽ ഒന്നിച്ചുകൂടിയാൽ ഞാൻ അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടും” (മത്താ. 18:20) എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വചനം, ഞാൻ നിനക്കു വിവരിച്ചു തന്ന ഈ ഉദാഹരണങ്ങളിൽനിന്നും നിനക്കു മനസ്സിലാക്കാമല്ലോ.

13. ഞാൻ നിന്നെ നേരത്തെ പ്രേരിപ്പിച്ചതുപോലെ, നീ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആരംഭിക്കുന്ന നിമിഷംതന്നെ നിന്റെ ഹൃദയം ഉന്നതങ്ങളിലേക്കുയർത്തുകയും നിന്റെ കണ്ണുകൾ താഴേക്കു താഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ആന്തരികവ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു്, സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിന്റെ പിതാവിനോടു് രഹസ്യത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക. ഞാൻ ഈ എഴുതിയതെല്ലാം പ്രാർത്ഥന എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ചാണ്. - പ്രാർത്ഥന ശ്രദ്ധമായിരുന്നാൽ എപ്രകാരം കേൾക്കപ്പെടുമെന്നും, ശ്രദ്ധമല്ലാതിരുന്നാൽ എങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും ഒക്കെ ഞാനെഴുതി- എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രാർത്ഥനകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും നീണ്ട അപേക്ഷകൾ നടത്തുകയും കൂനിവളയുകയും കൈകൾ വിരിച്ചു പിടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനയുടെ ആന്തരിക സത്തയിൽനിന്നും അകന്നിരിക്കുന്ന ആളുകൾ നമ്മുടെ ഇടയിലുണ്ടു്. “ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു് ഞങ്ങളും ക്ഷമിക്കുന്നതു പോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു് ക്ഷമിക്കണമെ” എന്നു് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന (മത്താ.6:12) അവർ ചൊല്ലുന്നുണ്ടെങ്കിലും (ഞങ്ങൾ ചെയ്യേണ്ടതു് അവർ ചെയ്യുന്നില്ല). പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന നീ ദൈവമുൻപാകെ ഒരർപ്പണം നടത്തുകയാണെന്നു് അനുസ്മരിക്കണം: പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ, കുറുമുള്ള അർപ്പണത്താൽ ലജ്ജിക്കാനിടവരാതിരിക്കട്ടെ. നിന്നോടു് ക്ഷമിക്കപ്പെടാനായി നീ പ്രാർത്ഥിക്കയും, മറ്റുള്ളവരോടു് നീ ക്ഷമിക്കുന്നു എന്നു് ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നീ യഥാർത്ഥത്തിൽ ക്ഷമിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു് ആദ്യമായി ആത്മശോധന നടത്തുക;

അതിനുശേഷം മാത്രം 'ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നു' എന്ന് ഏറ്റുപറയുക. നീ യഥാർത്ഥമായി ക്ഷമിക്കാതെ 'ഞാൻ ക്ഷമിക്കുന്നു' എന്ന് പറഞ്ഞു് ദൈവത്തോടു വഞ്ചനാപരമായി പ്രവർത്തിക്കരുതു്. എത്രുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം നിന്നേപ്പോലെ മർത്യനല്ല; അവനെ നിനക്കു ചതിക്കാനാവില്ല (സംഖ്യ 23:19). 'ഒരു മനുഷ്യൻ മറ്റൊരു മനുഷ്യനെതിരായി പാപം ചെയ്താൽ, അവൻ കത്താവിനോടപേക്ഷിക്കാം; എന്നാൽ ആരെങ്കിലും ദൈവത്തോടു് അപരാധം ചെയ്താൽ അവൻ ആരെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കും?' (1 ശാമു 2:25). നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലൂടെ നിന്റെമേൽ ശാപം വലിച്ചുവയ്ക്കരുതു്.

നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞതു് ഒരിക്കൽകൂടി ശ്രദ്ധിക്കുക: നീ അർപ്പണം കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ, നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു് എന്തെങ്കിലും പിണക്കം ഉണ്ടെന്ന് ഓർമ്മയിൽ വന്നാൽ, നിന്റെ അർപ്പണം യാഗപീഠത്തിന്റെ മുൻപാകെ വെച്ചിട്ടു്, പോയി നിന്റെ സഹോദരനുമായി രമ്യപ്പെടുക; പിന്നെ വന്നു നിന്റെ അർപ്പണം നടത്തുക (മത്താ. 5:23-24). നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഇക്കാര്യം നീ ഓർക്കാതിരിക്കാനാണിതു്. അങ്ങനെയുള്ള സാഹചര്യത്തിൽ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിരിക്കയാണെന്നും, നിന്റെ അർപ്പണത്തിൽ മാലിന്യം ഉണ്ടെന്ന് പരിശോധനയിൽ മനസ്സിലാക്കി, പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ അതു് ഭൂമിയിൽ നിന്നെടുത്തു കൊണ്ടുപോകാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ലെന്നും നിന്റെ മനസ്സിൽ നീ ചിന്തിക്കണം. എന്നാൽ അതു് ശ്രദ്ധമാണെങ്കിൽ അവൻ അതു് ദൈവസന്നിധിയിലേക്കുയർത്തുന്നു: 'ഞാൻ മറ്റുള്ളവരോടു് ക്ഷമിക്കുന്നു; എന്നോടു് ക്ഷമിക്കണമെ' എന്നീ വാക്കുകൾ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഗബ്രിയേൽ കാണുകയാണെങ്കിൽ, പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവസമക്ഷം എത്തിക്കുന്ന ആ ഭൂതൻ, പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന വ്യക്തിയോടു് ഇപ്രകാരം പറയും: 'ആദ്യമേ നിന്റെ കടക്കാരോടു് നീ ക്ഷമിക്കുക; അതിനുശേഷം, നീ ആരോടു് കടക്കാരനായിരിക്കുന്നുവോ, ആ ആളിന്റെ പക്കൽ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഞാൻ സമർപ്പിക്കാം. നിന്റെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽ നൂറു ദേനാറാ ഇളവു ചെയ്യുക (മത്താ. 18:23-5). അപ്പോൾ നീ കടം വീട്ടാനുള്ളയാൾ തന്റെ മഹാ മനസ്കതയ്ക്കനുസൃതമായി പതിനായിരം താലന്തു് നിനക്കു ഇളവു ചെയ്തു തരും; അതു് തിരികെ കൊടുക്കാനോ, അതിന്റെ പലിശ കൊടുക്കാനോ നിന്നോടു് അവൻ ആവശ്യപ്പെടുകയേ ഇല്ല. ക്ഷമിക്കാൻ നീ സന്നദ്ധനാണെങ്കിൽ, പ്രാർത്ഥനകൾ സമർപ്പിക്കുന്ന ഗബ്രിയേൽ നിന്റെ അർപ്പണം സ്വീകരിച്ചു് അർപ്പിക്കും; എന്നാൽ നീ ക്ഷമിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവൻ

നിന്നോടു് ഇപ്രകാരം പറയും: പരിപാവനമായ സിംഹാസനത്തിൻമുൻപാകെ നിന്റെ കളങ്കപുരിതമായ അർപണം ഞാൻ എത്തിക്കയില്ല.' ഗബ്രിയേൽ നിന്റെ അർപ്പണം അവിടെ ഇട്ടിട്ടുപോകുമ്പോൾ നിന്റെ അർപ്പണം നീ തന്നെ എടുത്തുകൊണ്ടു് നീ കടം വീട്ടാനുള്ള ആളിന്റെ പക്കൽ ചെന്നു് കണക്കു ബോധിപ്പിക്കേണ്ടി വരും.

പ്രവാചകൻ പറയുന്നതെന്തെന്നു ശ്രവിക്കുക: 'തന്റെ അട്ടിൻകൂട്ടത്തിൽ തടിച്ചുകൊഴുത്ത ഒരാടുണ്ടായിരിക്കയും കത്താവിനു നേർച്ച നേർന്നിട്ടു് രോഗഗ്രസ്തമായ ഒന്നിനെ അർപ്പിക്കയും ചെയ്യുന്നവനു ഹാ കഷ്ടം.' എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവിടുന്നുരുചെയ്യുന്നു: 'നിന്റെ ദേശാധികാരിക്കു് അതു് അർപ്പിച്ചു നോക്കുക; അവനതിൽ പ്രസാദിച്ചു് നിന്നോടു പ്രീതി കാണിക്കുമോ എന്നു നോക്കുക' (മാലാ 1: 14.18). അതുകൊണ്ടു് നീ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു മുൻപു് നിന്റെ കടക്കാരനോടു ക്ഷമിക്കണം; അതിനുശേഷം മാത്രമേ പ്രാർത്ഥിക്കാവൂ. അങ്ങനെ നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന ഉന്നതത്തിൽ ദൈവസന്നിധിയിലേക്കുയരും; അതു് ഭൂമിയിൽ ഉപേക്ഷിക്കപ്പെടുകയില്ല.

14. പ്രവാചകനിൽ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: 'ഇതാണ് എന്റെ വിശ്രമം; ക്ഷീണിതനു വിശ്രമം നൽകുക' (ഏശാ. 28: 12). അതുകൊണ്ടു്, മനുഷ്യാ, ദൈവത്തിന്റെ ഈ വിശ്രമം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുക; 'എന്നോടു ക്ഷമിക്കുക' എന്നു നീ പിന്നെ പറയേണ്ടിവരില്ല. ക്ഷീണിതനു വിശ്രമം നൽകുക; രോഗിയെ സന്ദർശിക്കുക; പാവപ്പെട്ടവർക്കു വേണ്ടതു വിതരണം ചെയ്യുക; എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ഞാൻ നിന്നോടു വിശദീകരിക്കാൻ പോകുന്നതുപോലെ, ഇതാണു വാസ്തുവത്തിൽ പ്രാർത്ഥന. എപ്പോഴും ദൈവത്തിന്റെ വിശ്രമം ആരെങ്കിലും യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുന്നെങ്കിൽ, അതാണു പ്രാർത്ഥന; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: മിദിയാന്യ സ്രീയുമായി സിമ്രി വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നതായി ഏലിയാസറിന്റെ മകനായ ഫിനെഹാസ് കണ്ടപ്പോൾ, അവൻ അകത്തുകടന്നു് അവരിരുവരെയും വെട്ടിക്കൊന്നുകളഞ്ഞു' (സംഖ്യ 25: 6-8). അവൻ ചെയ്ത കൊല പ്രാർത്ഥനയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. കാരണം, അവനെപ്പറ്റി ദാവീദു പറയുന്നു: 'ഫിനെഹാസ്' എഴുന്നോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു; അതു നിത്യയുഗങ്ങളിലേയ്ക്കു് അവനു നീതിയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടു' (സങ്കീ. 106. 30-31). തന്റെ ദൈവത്തെ പ്രതി അവൻ അവനെ കൊന്നതിനാൽ, അതു് ഒരു പ്രാർത്ഥനയായി അവനു കണക്കിടപ്പെട്ടു.

അതുകൊണ്ട്, വാത്സല്യവാനേ, ദൈവേഷ്യത്തിനു വിശ്രമം നൽകാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള സമയമായി; ഞാൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു പ്രവർത്തിക്കും' എന്നു പറഞ്ഞു, നഷ്ടപ്പെടുത്താതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിന്റെ പ്രാർത്ഥന പൂർത്തിയാക്കാൻ നീ പരിശ്രമിക്കുന്നതിനിടയിൽ വിശ്രമം നൽകാനുള്ള അവസരം നഷ്ടപ്പെടുത്തുവെന്നു വന്നേക്കാം. ദൈവത്തിന്റെ വിശ്രമവും ഇഷ്ടവും നിവർത്തിയാക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കാതെ വരാം; നിന്റെ പ്രാർത്ഥന വഴിയായിരിക്കും പാപാപരാധം നിനക്കുണ്ടാകുക. അതിനുപകരം, ദൈവത്തിന്റെ വിശ്രമം യാഥാർത്ഥ്യമാക്കുക; അതുതന്നെയാണു പ്രാർത്ഥന.

15. ശ്ലീഹാ എന്താണു പറയുന്നതെന്നു ശ്രദ്ധിക്കുക: 'നാം സ്വയം വിധിക്കുന്നെങ്കിൽ നാം വിധിക്കപ്പെടുകയില്ല' (1 കൊറി 11: 31). ഞാൻ പറയാൻപോകുന്നതു കേട്ട് സ്വയം വിധിക്കുക. നീ ഒരു ദീർഘയാത്ര നടത്താൻ ഇടയായി എന്നു സങ്കല്പിക്കുക; അത്യഗ്രമായ ചൂടുകൊണ്ടു ദാഹാർത്തനായ അവസരം നീ ഒരു സഹോദരനെ കാണാൻ ഇടയാകുന്നു. 'എന്റെ ദാഹം ശമിപ്പിച്ചു' സന്തുഷ്ടനാക്കുക' എന്നു അവനോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ 'ഇപ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള സമയമാണ്'; ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ; പിന്നീടു നിന്റെ സഹായത്തിനു വരാം' എന്നു അവൻ പറയുകയും, അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചിട്ടു തിരികെ വരുന്നതിനു മുൻപു നീ ദാഹത്താൽ മരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു കരുതുക. നിനക്കെന്തു തോന്നുന്നു? അവൻ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതാണോ, അതോ നിന്റെ ദാഹം തീർക്കുന്നതാണോ കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടതു? അല്ലെങ്കിൽ, ശീതകാലത്തു നീ ഒരു യാത്രയ്ക്കിറങ്ങിപ്പിറപ്പെട്ടപ്പോൾ മഞ്ഞും മഴയും ഉണ്ടായി; നീ തണുത്തു വിറച്ചു. പ്രാർത്ഥനാവസരം നീ ഒരിക്കൽക്കൂടി നിന്റെ ഒരു സുഹൃത്തിന്റെ പക്കൽ ഓടിച്ചെന്നപ്പോൾ അവൻ അതേ രീതിയിൽ ഉത്തരം നൽകുകയും നീ മരിക്കാനിടയാകുകയും ചെയ്തു എന്നു കരുതുക. അരിഷ്ടതയിൽ ആയ ഒരാളെ സഹായിക്കാതെ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നെങ്കിലും?

തന്റെ വലത്തുവശത്തും ഇടത്തുവശത്തും നിൽക്കുവാനുള്ള വരെ വേർതിരിച്ചുകൊണ്ടു അന്ത്യവിധിയിലെ വിവരണത്തിൽ നമ്മുടെ കുർത്താവു വലത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടു ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: "എനിക്കു വിശ്വസം; നിങ്ങൾ എന്നിക്കു ഭക്ഷണം തന്നു; എന്നിക്കു ദാഹിച്ചു; നിങ്ങൾ എന്നിക്കു കുടിക്കാൻ തന്നു. ഞാൻ രോഗിയായിരുന്നു; നിങ്ങൾ എന്നെ സന്ദർശിച്ചു. ഞാൻ

പരദേശിയായിരുന്നു; നീങ്ങുവ എന്നെ സ്വീകരിച്ചു” (മത്താ. 25: 35). അതുപോലെതന്നെ തന്റെ ഇടത്തുഭാഗത്തുള്ളവരോടും അവിടുന്ന് അരുൾച്ചെയ്തു. എന്നാൽ അവർ ഇപ്രകാരം ഒന്നും ചെയ്യാതിരുന്നതിനാൽ അവൻ അവരെ പീഡനത്തിനേല്പിച്ചു; വലത്തുഭാഗത്തുള്ളവരെയാകട്ടെ അവൻ തന്റെ രാജ്യത്തിലേക്കുമയച്ചു.

16. പ്രാർത്ഥന മനോഹരവും അതിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ നല്ലവയുമാണ്. സഭപ്രവൃത്തികളോടുകൂടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന സ്വീകൃതമാകുന്നു; ക്ഷമയോടുകൂടിയ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടും. എല്ലാവിധ കൈയ്യിൽനിന്നും വിമുക്തമായിരുന്നാൽ പ്രാർത്ഥന ശക്തിയുള്ളതായിരിക്കും.

എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, നീ ദൈവേഷ്ടം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനാണ് ഞാൻ നിനക്കെഴുതുന്നത്. അതാണു പ്രാർത്ഥന. പ്രാർത്ഥന അങ്ങനെയൊന്നു ശ്രേഷ്ഠതമാകുന്നതെന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. എന്നാൽ, ഞാനിപ്രകാരം നിന്നോടു പറഞ്ഞതിനാൽ നീ പ്രാർത്ഥനയെ അവഗണിക്കരുത്; മറിച്ചു, പ്രാർത്ഥനയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക. ‘പ്രാർത്ഥിക്കുക അലസരായിരിക്കരുത്’ എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞതായി എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ (ലൂക്കാ 18: 1). ഉണർവോടുകൂടിയിരിക്കാൻ തല്പരനായിരിക്കണം; ഉറക്കവും ഉറക്കംതൂങ്ങലും നിന്നിൽനിന്നു ദൂരെയകറ്റണം; രാത്രിയും പകലും ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കണം; ഭഗോശനാകരുത്.

17. ഇപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ വിവിധ അവസരങ്ങൾ നിനക്കു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തരാം. യാചനയും നന്ദിപ്രകടനവും സ്തുതിപ്പും ഉണ്ട്. യാചനയിൽ, പാപങ്ങൾക്കു മോചനം യാചിക്കുന്നു. നന്ദിപ്രകടനത്തിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നീന്റെ പിതാവിനു നീ നന്ദി പറയുന്നു; സ്തുതിപ്പിൽ, അവിടുത്തെ കർമ്മങ്ങളെ പ്രതി അവിടുത്തെ നീ സ്തുതിക്കുന്നു. നീ പ്രയാസത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ യാചന അർപ്പിക്കുക; നീ നന്മകളാൽ അനുഗ്രഹീതനാകുമ്പോൾ ദാതാവിനു നന്ദി പറയുക. നീന്റെ ഹൃദയം സന്തുഷ്ടമാകുമ്പോൾ സ്തുതി പാടുക. ദൈവത്തോടുള്ള വിവിധതരത്തിലുള്ള നീന്റെ ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ എല്ലാം നടത്തുക. ദാവീദ് എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതെന്താണെന്നു കാണുക: ‘നീതിമാനേ, നീന്റെ ന്യായവിധികളെക്കുറിച്ചു നിനക്കു നന്ദി പറയുവാൻ ഞാൻ എഴുന്നേറ്റു’ (സങ്കീ. 119:62). മറ്റൊരു സങ്കീർത്തനത്തിൽ അവൻ പറയുന്നു: ‘ആകാശത്തിൽ

കർത്താവിനെ സ്തുതിപ്പിൻ; ഉന്നതങ്ങളിൽ അവനെ സ്തുതിപ്പിൻ (148:1). വീണ്ടും അവൻ പറയുന്നു: ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും സ്തുതിക്കും; എല്ലാസമയവും അവന്റെ സ്മൃതിപ്പുകൾ എന്റെ അധരങ്ങളിലുണ്ട് (സങ്കീ. 34:1). ഒരുതരത്തിൽ ഉള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ മാത്രം ഉപയോഗിച്ച് പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരാ, പല തരത്തിലുള്ളവ വേണം.

18. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, നാം താല്പര്യപൂർവ്വം അപേക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവം നമുക്കു തരും എന്ന് എനിക്കു ബോധ്യം ഉണ്ട്. എന്നാൽ പരിഹാസപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുന്നവരിൽ അവൻ പ്രസാദിക്കുകയില്ല. ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ആളിൽ നിന്നും ഇതാവശ്യപ്പെടുന്നു: അതിൽ ഒരു മാലിന്യവും കണ്ടെത്തപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവൻ തന്റെ അർപ്പണത്തെ നന്നായി പരിശോധിക്കണം. അതിനുശേഷമേ അവൻ അർപ്പണം നടത്താവൂ (മത്താ. 5:23-24). അപ്പോൾ നിന്റെ അർപ്പണം ഭൂമിയിൽ തന്നെ ഇരിക്കുകയില്ല. ഞാൻ നേരത്തെ എഴുതിയതുപോലെ, പ്രാർത്ഥന അല്ലാതെ മറ്റെന്താണ് ഈ അർപ്പണം: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദാവീദ് പറയുന്നു: “കർത്താവിനു കൃതജ്ഞതയുടെ ബലി അർപ്പിക്കുക; അത്യുന്നതൻ നിന്റെ നേട്ടുകൾ നിറവേറുക” (സങ്കീ. 50:14). എല്ലാ അർപ്പണങ്ങളിലും വെച്ച് അത്യുന്നതം ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയാണ്.

അതുകൊണ്ട്, എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, പ്രാർത്ഥനയിൽ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക. അതു നിനക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു. ഇസ്രായേൽക്കാരെ, ‘ഞാൻ ജനിപ്പിച്ചു വളർത്തിയ മക്കൾ’ (എശാ. 1:2) എന്നു വിളിക്കാതെ അവരുടെ പാപങ്ങൾ അനുസ്മരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ‘സോദോമിന്റെ ഭരണാധികാരികളേ’ എന്നു വിളിച്ചതായി ഏശയ്യാ പ്രവാചകനിൽ എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (1:2.10). എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ തങ്ങൾക്കു ബഹുമാനത്തിനു പകരം നിന്ദ സ്വന്തമാക്കി. ‘ഞാൻ ജനിപ്പിച്ചു വളർത്തിയ മക്കൾ’ എന്ന് ഏശയ്യാ അവരെക്കുറിച്ച് മുക്തളിൽ പറഞ്ഞിട്ട്, താഴെ ‘സോദോമിന്റെ ഭരണാധികാരികളും ഗോമോറായിലെ ജനങ്ങളും’ എന്നു വിളിച്ചിരിക്കുന്നു (1:2.10). ‘അവരുടെ നാടു ശൂന്യമായി; അവരുടെ നഗരങ്ങൾ അഗ്നിയിൽ എരിയുന്നു’ (ഏശാ. 1:7) എന്നു പറഞ്ഞ പ്രവാചക സ്വരം അവർ ശ്രദ്ധിക്കാതിരുന്നപ്പോൾ അവൻ അവരെ ‘സോദോമിലെ ഭരണാധികാരികളും ഗോമോറായിലെ ജനങ്ങളും’ എന്ന് വിളിച്ചു. അപ്പോഴാണ്, തങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കാനായി അവർ തങ്ങളുടെ കാഴ്ചവസ്തുക്കൾ കൊണ്ടുവന്നതു്;

എന്നാൽ അവരുടെ അർപ്പണം സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടില്ല; കാരണം, പുരോഹിതനായ ഏലിയുടെ ഭവനത്തിലേതെന്നതുപോലെ അവരുടെ ദൃഷ്ടത അത്രമാത്രം വലുതായിരുന്നു. ലിഖിതത്തിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: 'ബലികളും കാഴ്ചകളും വഴി ഏലിയുടെ കടംബത്തിന്റെ ദൃഷ്ടത ക്ഷമിക്കപ്പെടുകയില്ല' (1 ശാമ 3:14). ഇസ്രായേൽക്കാർക്കും ഇതേ വിധിവാചകം ലഭിച്ചു. കാരണം, ഏശയ്യാ അവരോടു പറഞ്ഞു: "കർത്താവു" അരുൾചെയ്യുന്നു: നിങ്ങളുടെ നിരവധിയായ ബലികൾ എനിക്കു എന്തിനാണ്? ആണാടുകളുടെ സമ്പൂർണ്ണയാഗങ്ങളും തടിച്ച കൊഴുത്ത തൃഗങ്ങളുടെ മേദസ്സും കാളകളുടെ രക്തവും കൊണ്ടു എനിക്കു മതിയായി; കോലാടുകളുടെ അർപ്പണവും എനിക്കാവശ്യമില്ല. നിങ്ങളുടെ കൈകളിൽ നിന്നും ആരു ഇവ ആവശ്യപ്പെട്ടു?" (1:11-12). അവർ അവനോടു പറഞ്ഞു: "നീ എന്തിനാണ് അവ ആവശ്യപ്പെട്ടതു? ഞങ്ങളുടെ അർപ്പണം അസ്വീകാര്യമായതു എന്തു കൊണ്ടു?" പ്രവാചകൻ അവരോടു മറുപടിയായി പറഞ്ഞു: "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ രക്തം നിറഞ്ഞവയാണ്" (1:15). അവർ അവനോടു ചോദിക്കുന്നു: 'ഞങ്ങൾ എന്തു ചെയ്യണം? അവൻ പറയുന്നു: കഴുകി വെടിപ്പാക്കുവിൻ; എന്റെ മുമ്പിൽ നിന്നും നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ ദുഷ്ടത നീക്കിക്കളയുവിൻ; തിന്മ വിട്ടുകളുവിൻ; നന്മചെയ്യാൻ പഠിക്കുവിൻ; ന്യായവിധി തേടുവിൻ; പീഡിതർക്കു നന്മചെയ്യുവിൻ. അനാഥർക്കും വിധവകൾക്കും വേണ്ടി ന്യായവാദം നടത്തുവിൻ' (1:16-17). അവർ പ്രവാചകനോടു പറയുന്നു: 'ഞങ്ങൾ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകഴിയുമ്പോൾ ഞങ്ങൾക്കെന്തു സംഭവിക്കും?' അവൻ അവരോടു പറയുന്നു: "കർത്താവു" ഇപ്രകാരം അരുൾ ചെയ്യുന്നു: നിങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങളൊക്കെ ചെയ്തിട്ടു വരുവിൻ, നമുക്കു പരസ്പരം സംസാരിക്കാം" (1:18). മാലിന്യമില്ലാത്ത പ്രാർത്ഥനയിലല്ലാതെ എങ്ങനെയാണ് മനുഷ്യൻ ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കാനാവുക? കാരണം മാലിന്യമുള്ള പ്രാർത്ഥന ദൈവവുമായി സംഭാഷണം നടത്തുന്നില്ല. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടുന്ന് ഉത്തരമായി അരുൾചെയ്തു: "നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനകൾ വർദ്ധിപ്പിച്ചാലും ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കുകയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ കരങ്ങൾ രക്തം നിറഞ്ഞവയാണ്" (1:15). അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ കഴുകിയിട്ടു നാം പരസ്പരം സംസാരിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, "നിങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ കടം ചെയ്തപ്പോലെയിരുന്നാലും ഞാൻ അവ മഞ്ഞുപോലെ വെണ്മയുള്ളതാക്കും; അതു് രക്തവർണ്ണപോലെ ചെയ്തെന്നിരുന്നാലും, ഞാൻ അതു് വെള്ളക്കമ്പിളിപോലെയാക്കും. നിങ്ങൾ എന്നെ അനുസരിക്കയും ശ്രവിക്കയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ ഭൂമിയിലെ നന്മ അനുഭവിക്കും. എന്നാൽ നിങ്ങൾ

അനുസരിക്കാതിരിക്കയും മത്സരിക്കയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ വാറുകൊണ്ടു നശിപ്പിക്കപ്പെടും - കർത്താവിന്റെ അധരം സംസാരിച്ചിരിക്കുന്നു' (1:18-20).

19. എത്ര മഹനീയമായ രഹസ്യങ്ങളാണ് ഏഴയ്ക്കു മുൻ കൂട്ടി കണ്ടതു്! എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവൻ അവരോടു പറഞ്ഞു: "നിങ്ങളുടെ കരങ്ങളിൽ രക്തം നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു" (1:15). ഏഴയ്ക്കു ദർശിച്ച ഈ രക്തം മിശിഹായുടേതല്ലാതെ മറ്റൊന്നാണ്? അതും തങ്ങൾ കൊന്ന പ്രവാചകരുടെ രക്തവും അവർ തങ്ങളുടെ മേലും തങ്ങളുടെ സന്തതികളുടെ മേലും വലിച്ചുവെച്ചു. കടും ചെമപ്പും രക്തവർണ്ണവും പോലെ ചെമന്നിരുന്ന രക്തം ഇതായിരുന്നു; ഇതു് അവരെ മുദ്രകുത്തി (1:16). മാമോദീസാ ജലത്തിലെ കഴുകൽ കൊണ്ടും, മിശിഹായുടെ ശരീര രക്തങ്ങളിൽ ഉള്ള ഭാഗഭാഗിത്വം കൊണ്ടും മാത്രമേ അവർക്ക് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുവാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. ജലത്തിൽ പാപം കഴുകിക്കളയപ്പെടുന്നു; പ്രാർത്ഥന ദൈവത്തിന്റെ മഹനീയതയുമായി സംസാരിക്കുന്നു. എന്റെ വത്സലനേ, എപ്രകാരം ബലികളും കാഴ്ചകളും തിരസ്കരിക്കപ്പെട്ടെന്നും, അതിന്റെ സ്ഥാനത്തു് പ്രാർത്ഥന തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടെന്നും കാണുക. ഇപ്പോൾ മുതൽ ശുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയെ സ്നേഹിക്കുക; യാചനയിൽ അദ്ധ്യാനിക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ആരംഭത്തിൽ നീ നിന്റെ കർത്താവിന്റെ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലണം. ഞാൻ നിനക്കു് എഴുതിയവയിലെല്ലാം നീ തല്പരനായിരിക്കണം. നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴെല്ലാം നിന്റെ പ്രിയ സ്നേഹിതനെ ഓർക്കണം.

മാർ അപ്രേം

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനും കവിയുമായിരുന്നു മാർ അപ്രേം (+ 373). പിതാക്കന്മാരുടെ കാലഘട്ടത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കവിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിലെഴുതപ്പെട്ട "അപ്രേമിന്റെ ജീവചരിത്രം" കെട്ടുകഥകൾ നിറഞ്ഞതാണ്. അപ്രേം ഈജിപ്തിലെ വി. ബീശോയിയെയും കൈസറിയയിലെ വി. ബസേലിയോസിനെയും മറ്റും സന്ദർശിച്ചെന്ന് പ്രസ്തുത ചരിത്രം പറയുന്നു. ഇത്തരം കഥകൾ നീക്കിക്കഴിഞ്ഞാൽ ചരിത്രസംഭവങ്ങൾ പ്രസ്തുത വിവരണത്തിൽ വളരെ കുറച്ച മാത്രമേയുള്ളൂ. അപ്രേമിന്റെ മാതാപിതാക്കൾ ക്രൈസ്തവരായിരുന്നു എന്നുവേണം കരുതാൻ. അപ്രേം ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഡീക്കനായി ജീവിച്ചു; റോമൻ അതിർത്തിനഗരമായ നിസിബിസിലെ കലാലയത്തിൽ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ക്രി. വ. 363-ൽ റോമാക്കാർ യുദ്ധാനന്തരം പേർഷ്യാക്കാർക്ക് നിസിബിസ് പട്ടണം കൈമാറിയപ്പോൾ അപ്രേമും മറ്റു ക്രിസ്ത്യാനികളും പട്ടണം വിട്ട് റോമൻ പ്രദേശത്തുള്ള എഡേസ്സായിലേയ്ക്കു കുടിയേറി: നിസിബിസിൽ നിന്ന് ഏതാണ്ട് നൂറുമൈൽ പടിഞ്ഞാറാണ് എഡേസ്സാ. അപ്രേം പത്തുകൊല്ലം എഡേസ്സായിൽ പഠിപ്പിച്ചു. തന്റെ മരണത്തിനു തൊട്ടുമുമ്പ് എഡേസ്സായിൽ ക്ഷാമമുണ്ടായപ്പോൾ അപ്രേം ദുരിതനിവാരണ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതായി പല്ലാഡിയസ് (ലത്തീനാക ചരിത്രം, 40) സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു.

അപ്രേമിന്റെ കൃതികളെ ഗദ്യകൃതികൾ (ഉല്പത്തി വ്യാഖ്യാനം, സംയുക്തസുവിശേഷവ്യാഖ്യാനം, മാർസിയൻ, ബർസൈസാൻ, മാനി എന്നിവർക്കെതിരെയുള്ള താക്കീകകൃതികൾ), കാവ്യാത്മകഗദ്യത്തിലെഴുതിയ കൃതികൾ (works in artistic prose - നമ്മുടെ കർത്താവിനെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണം, പുണ്യീയസിനുള്ള കത്തു്), മെത്രാകൾ അഥവാ പദ്യരൂപത്തിലുള്ള പ്രസംഗങ്ങൾ (വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആറു മെത്രാകൾ ആണ് ഏറ്റവും പ്രധാനം), മദ്രാഷകൾ (madrāshē) അഥവാ ഗീതങ്ങൾ (അഞ്ചുരോളം വരും) എന്നിങ്ങനെ നാലായി തിരിക്കാം. ഇവയിൽ ഗീതങ്ങളാണ് അപ്രേമിനെ ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞൻ എന്ന പേരിന് അർഹനാക്കിയതു്. പള്ളിയിൽ പാടുന്നതിനുവേണ്ടി അപ്രേം രചിച്ചവയാണു ഗീതങ്ങളിൽ മിക്കവയും. വി. ഗ്രന്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണമായും അധിഷ്ഠിതമാണ് അവയെല്ലാം. വിവിധ വിഷയങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി മനോഹര രാഗങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം ഗീതങ്ങൾ രചിച്ചു.

അപ്രേം ഒരു അനുഗൃഹീതകവി ആയിരുന്നതിനാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റേതല്ലാത്ത നിരവധി കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിൽ ആരോപിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഗ്രീക്കിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പല ഗീതങ്ങളും അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നുള്ളവയല്ല. താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയുള്ള രണ്ടു ഗീതങ്ങളിൽ ഒന്നാമത്തേതു് (വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റി, നമ്പർ 20) അപ്രേമിന്റേതാണ്. രണ്ടാമത്തേതിനെപ്പറ്റി സംശയം നിലനിൽക്കുന്നു. അർമേനിയൻ വിവർത്തനത്തിൽ മാത്രമേ രണ്ടാമത്തെ ഗീതം നമുക്കു കൈവന്നിട്ടുള്ളൂ.

വിശ്വാസത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഗീതം ജർമൻ വിവർത്തനത്തോടൊപ്പം E. Beck പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (*Des heiligen Ephraem des Syrers Hymnen de Fide; cscs* 154-155 Ser. Syr. 73-74 (1955)). അർമേനിയൻ ഗീതങ്ങൾ I. Mariès- C. Mercier ലത്തീൻ വിവർത്തനത്തോടൊപ്പം അർമേനിയനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (*Hymnes de Saint Ephraem conservées en version arménienne*) PO 30/1 (1961). E. Beck, *DS* 4 1960 col. 788 - 800-ൽ അപ്രേമിനെപ്പറ്റിയുള്ള ചുരുങ്ങിയ വിവരണം നൽകുന്നു. താഴെക്കാണുന്ന വിവർത്തനം, S. Brock, *op. cit.* p. 33-38 ൽ നിന്നാണ്. അപ്രേമിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനങ്ങൾക്കു് S. Brock ന്റെ കൃതി, p. 39 കാണുക. അപ്രേമിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന സന്യാസനിയമങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ് (ജി. പേടിയത്തു്, *സഭാവിതാക്കനം മാർ, I*, കോട്ടയം, 1987, പേ. 122-6).

1. വിശ്വാസത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഗീതം (നമ്പർ-20)

1. കർത്താവേ, എന്റെ വിശ്വാസം എന്റെ ശബ്ദത്തിൽ നിനക്കു ഞാൻ അർപ്പിക്കുന്നു; കാരണം പ്രാർത്ഥനയും യാചനയും ശബ്ദം കൂടാതെ തന്നെ, മനസ്സിൽ രൂപീകരിക്കാനും നിശബ്ദതയിൽ പ്രസവിക്കാനും സാധിക്കും.

പല്ലവി: അങ്ങയുടെ ജനനം വാഴ്ത്തപ്പെട്ടതാകുന്നു; എന്തെന്നാൽ അതു് അങ്ങയുടെ പിതാവു മാത്രം അറിയുന്നു.

2. ഗർഭപാത്രം ശിശുവിനെ പുറം തള്ളാതിരുന്നാൽ അമ്മയും കഞ്ഞും മരിച്ചുപോകും; കർത്താവേ, എന്റെ വായ് എന്റെ വിശ്വാസം പ്രഖ്യാപിക്കാതെ മൗനമായിരിക്കരുതെ. ഞ്ഞു നശിക്കയും മറ്റതു് നിശ്ശബ്ദമാകയും ചെയ്തു് ഞ്ഞു മറ്റൊന്നു മൂലം രണ്ടും നശിക്കാനിടയാകരുതേ.

3. മുളയ്ക്കുന്ന മുകുളങ്ങളെ തടയുന്ന വൃക്ഷം മുരടിച്ചുപോകുകയും പൊട്ടിവരുന്ന പച്ചമുകുളങ്ങൾ കരിഞ്ഞുപോകുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ജീവദ്രവം നിറഞ്ഞ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നുള്ള ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന മുളകൾ കാണപ്പെടുമ്പോൾ എന്റെ വിശ്വാസം സന്തോഷിക്കട്ടെ.

4. കുതിർന്നുവീർത്ത വിത്തു് അതിന്മീതേയുള്ള മണ്ണു് തട്ടി മാറിക്കൊണ്ടു് മുളച്ചു്, പ്രതീകങ്ങൾ നിറഞ്ഞ, ഗോതമ്പു നാമ്പു് പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു. അതുപോലെ സഭ്ഫലങ്ങൾ നിറഞ്ഞ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ള വിശ്വാസം സ്തുതികൾ പേറുന്ന നാമ്പാണ്.

5. മത്സ്യം കടലിൽ വച്ചു് ഗർഭം ധരിക്കയും ജനിക്കയും ചെയ്യുന്നു. അവ ആഴത്തിലേക്കു പോയാൽ മീൻപിടുത്തക്കാരുന്റെ വലയിൽ പെടില്ല, വഴിതെറ്റിപ്പോകാതിരിപ്പാനായി മനസ്സിൽ ഉള്ളിലെ പ്രകാശപൂർണ്ണമായ നിശ്ശബ്ദതയിൽ പ്രാർത്ഥന സ്വയം ഏകാഗ്രമായിരിക്കട്ടെ.

6. ഉള്ളൂരിലെ കന്യകയാണ് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട അപേക്ഷ (മത്താ 6 6). അവൾ അധരവാതിൽ കടന്നുകഴിഞ്ഞാൽ അവൾ വഴി തെറ്റിയവളെപ്പോലെയാണ്. സത്യമാണ് അവളുടെ മണവറ; സ്നേഹം അവളുടെ കിരീടം; നിശ്ശബ്ദതയും പ്രശാന്തതയുമാണ് അവളുടെ വാതിൽക്കലെ വിശ്വാസു്തരായ ഷണ്ഡന്മാർ.

7. അവരും രാജകുമാരനുമായി വിവാഹ ഉടമ്പടി ചെയ്തിരിക്കുന്നു; അവരും യഥേഷ്ടം പുറത്തു വരാതിരിക്കട്ടെ; പിന്നെയോ, പരസ്യമായി വധുവായിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം നാടമ്പരങ്ങളോടെ തെരുവുകളിലൂടെ അനുധാവനം ചെയ്യപ്പെടട്ടെ; അധരത്തിൽ നിന്ന് ചെവിയുടെ മണവറയിലേക്കു വഹിക്കപ്പെടട്ടെ.

8. കർത്താവിൽ വിശ്വസിച്ച അനേകർ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭയം നിമിത്തം അവരുടെ സ്വരം വിശ്വാസത്തെ അവമാനിച്ചെന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ഹൃദയം ഏറ്റുപറഞ്ഞെങ്കിലും, നിശ്ശബ്ദരായിരുന്നവരെ, തന്നെ നിഷേധിച്ചവരെപ്പോലെ അവിടുന്ന് പരിഗണിച്ചു.

9. യോനാ ശബ്ബം കൂടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥന നടത്തി: മത്സ്യത്തിന്റെ വയറിൽ വെച്ച് പ്രസംഗകൻ നിശബ്ദനാക്കപ്പെട്ടു; മൂകജന്തുവിൽ നിന്ന് അവന്റെ പ്രാർത്ഥന ഉയർന്നു; ഉന്നതത്തിൽ ദൈവം അതു ശ്രവിച്ചു; കാരണം, അവന്റെ നിശബ്ദത തന്നെ നിലവിളിയുടെ ഫലം ചെയ്തു.

10. ഒരു ശരീരത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയും വിശ്വാസവും കാണപ്പെടുന്നു: ഒന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; മററത് വെളിവാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: ഒന്ന് മറഞ്ഞിരിക്കുന്നവന്; മററത് കാണപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി. മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥന, ദൈവത്തിന്റെ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിനുള്ളതാണ്; എന്നാൽ വിശ്വാസമാകട്ടെ, മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ ദൃശ്യശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.

11. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന, നമ്മുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിലെ ഒരു നിഗൂഢസ്വാദുപോലെ ആയിത്തീർന്നു. എന്നാലത്ത് നമ്മുടെ വിശ്വാസത്തിന്റെ സുഗന്ധം സമൃദ്ധമായി പുറപ്പെടുവിക്കട്ടെ; എല്ലാ ഗന്ധങ്ങളെയും പരിശോധിക്കുന്ന ചുള സ്വന്തമാക്കിയ വ്യക്തിയുടെ കാര്യത്തിൽ ഗന്ധം സ്വാദിന്റെ മുന്നോടിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു.

12. വേർപെടുത്താൻ പാടില്ലാത്ത ചിറകുകളാണ് സത്യവും സ്നേഹവും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്നേഹം കൂടാതെ സത്യത്തിനു പറക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല; സത്യം കൂടാതെ സ്നേഹത്തിന് ഉയർന്നു പറക്കാനോ സാധിക്കുകയില്ല. അവയുടെ നകം സൗഹൃദത്തിന്റേതാണ്.

13. കണ്ണിന്റെ രണ്ടു കൃഷ്ണമണികളും ഒന്നിച്ചു കാണുകയും ചലിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; മൂട് അവയെ തമ്മിൽ വേർ പെടുത്തുന്നെങ്കിലും, അവ വിഭജിതമല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഞൊടിയീടനേരംപോലും ഒന്നിനെ കൂടാതെ മറ്റതു് കാണുന്നില്ല.

14. രണ്ടു വ്യത്യസ്ത ദിക്കുകളിലേയ്ക്കു നടക്കത്തക്കവിധം കാലുകളും വിഭജിതങ്ങളല്ല; എന്നാൽ ഒരേ സമയം രണ്ടു പാതകളിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന ഹൃദയം വിഭജിതമാണ്: സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ എതിർ ദിശകളിലുള്ള ഇരുട്ടിന്റെയും പ്രകാശത്തിന്റെയും പാതകളിൽക്കൂടി അതു സഞ്ചരിക്കുന്നു.

15. ഇപ്രകാരം വിഭജിതമായിരിക്കുന്നതിനു് കാലുകളും നയനങ്ങളും ആ വ്യക്തിയെ കുറപ്പെടുത്തും; കഠിനാധ്വാനം ചെയ്യുന്ന കാളയെപ്പോലെയാണ് ഹൃദയം. അതു് തുല്യമായി വിഭജിതമായിരിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീതിയുടെയും അനീതിയുടെയും എന്ന ഇരു നകങ്ങൾക്കിടയിൽ അതു് വിഭജിതമാണ്.

16. അപ്രകാരമുള്ള വ്യക്തി തന്റെ ഇച്ഛയെ ശപിക്കപ്പെട്ട കൃഷീവലന കീഴ്പ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ഭാരമേറിയ നകത്തിൻ കീഴിൽ പാപത്തിന്റെ മനയുള്ള തോട്ടി അവനെ കത്തി കൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ തെറ്റു് ഉഴുതു പുറത്തുകൊണ്ടു വരുകയും ഗോതമ്പിന്റെ സ്ഥാനത്തു് മുളകൾ വിതയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

17. മൂന്നചിന്തകളെ പ്രാർത്ഥന തുടച്ചുവെടിപ്പാക്കട്ടെ; ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ വിശ്വാസം ബാഹ്യമായി തുടച്ചു വെടിപ്പാക്കട്ടെ; വിഭജിതനായ വ്യക്തി ഏകാഗ്രചിത്തനായി നിന്റെ മുമ്പാകെ ഒന്നായിതീരട്ടെ.

2. അർമേനിയൻ ഗീതം (നമ്പർ - 1)

1. കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ അപേക്ഷകളാകുന്ന പ്രാർത്ഥനകൾക്കു് ശ്രീഭണ്ഡാരവാതിൽ തുറന്നുതരണമേ. ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകൾ നിന്റെ ദൈവത്വത്തെ നിരൂപ്പാക്കുന്ന ഞങ്ങളുടെ പ്രതിപുരുഷനായി വർത്തിക്കട്ടെ. ജ്ഞാനികളേ, ശ്രവീപ്പിൻ (സദൃശ്യ, 4:5); പണ്ഡിതരേ, ശ്രദ്ധിപ്പിൻ; നിങ്ങൾ പ്രബോധിതരും വിജ്ഞാനമുള്ളവരുമാണെന്നു് കണ്ടു് അറിവു്

വിവേകവും സ്വന്തമാക്കുവിൻ. വിശുദ്ധ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രയോഗം ജനങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മുൻപാകെ ഞാൻ വിവരിച്ചു തരാം.

2. പ്രാർത്ഥന ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്ന വിഭജിക്കുകയും. (പുറ.14:22) സ്വജനത്തെ അതിന്റെ നടുവിൽ കൂടി കടന്നുപോകാൻ അനുവദിക്കുകയും ചെയ്യൂ. അതേ പ്രാർത്ഥനയാൽ കടൽ വീണ്ടും കൂടി ചേരുകയും മത്സരക്കാരനും അഭേദനമായ ഹർജിനെ വിഴുങ്ങുകയും ചെയ്തു (14:28). പ്രാർത്ഥന ആകാശത്തിൽനിന്നു മന്നായിരിക്കി; പ്രാർത്ഥന കടലിൽനിന്നു പാവകളെ വരത്തി; (16), പ്രാർത്ഥന മരുഭൂമിയിൽ പാറ പിളർത്തുകയും ദാഹിച്ചിരുന്നവർക്ക് ജലം കുറിച്ചു പായിക്കുകയും ചെയ്തു. (17:1-7).

3. വിശ്വാസത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും ആത്മസുഹൃത്താകാൻ തീരുമാനിച്ചു വ്യക്തി ഭാഗ്യവാനാകുന്നു; അവൻ ഏകാഗ്രഹിതനായി ജീവിക്കുന്നു; പ്രാർത്ഥനയും വിശ്വാസവും തന്നോടൊത്തു വസിക്കാൻ അവൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്നു. ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുയരുന്ന പ്രാർത്ഥന നമുക്കു സ്വർഗവാതിൽ തുറന്നുതരുന്നു. ആ വ്യക്തി ദൈവത്വവുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ദൈവപുത്രനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥന കർത്താവിന്റെ കോപവും അവിടുത്തെ ക്രോധത്തിന്റെ ആധിക്യവും ശമിപ്പിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെതന്നെ നയനങ്ങളിൽ നിറയുന്ന കണ്ണുനീരും കരണയുടെ വാതിൽ തുറക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്.

4. വരുവിൻ വിജയശ്രീലാളിത്തം. പ്രാർത്ഥനയിലും വിശ്വാസത്തിലും ശ്രേഷ്ഠരായിത്തീർന്നവരുമായ യോദ്ധാക്കളെ നമുക്ക് ദർശിക്കാം. പ്രാർത്ഥന ഗിബെയോനിൽവെച്ച് സൂര്യനെയും അയ്യോലോണിൽവെച്ച് ചന്ദ്രനെയും നിശ്ചലമാക്കി (ജോഷ്യാ 10:12-13). ഉറപ്പുള്ള ജറീക്കോപട്ടണത്തിന്റെ ഏഴു മതിലുകളെ പ്രാർത്ഥന തകർത്തുകളഞ്ഞു (6). അതു് അമാലേക്കിനെയും അതിന്റെ രാജാവിനെയും തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കി (പുറ. 17:8-13). അതു് സിസെറായെ, മാദോൻ, സീഹോൻ, ഓഗ് എന്നിവരോടും അവരുടെ എല്ലാ രാജാക്കന്മാരോടും കൂടെ വെട്ടിക്കൊന്നു്, ദൈവജനമായ ഇസ്രായേലിനു് അവരുടെ നാടു് അവകാശമായി കൊടുത്തു (ന്യായാ.4; ജോഷ്യാ 11:1; സംഖ്യ 21:21-35).

5. എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, വിശ്വാസവും പ്രാർത്ഥനയും ചെയ്ത കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ കാണിച്ചുതരാം. ഗിബെയോനിൽ സൂര്യനെ നിശ്ചലമാക്കിയ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് തിന്മയെ നമ്മിൽ

നിന്നും അകറ്റി നിർത്താൻ കഴിയും; അയ്യോലോൺ താഴ്വരയിൽ വെച്ചു ചന്ദ്രനെ നിശ്ചലമാക്കുകയും ബലവത്തായ ജനിക്കോ പട്ടണത്തിന്റെ ഏഴു കോട്ടകളെ തകർക്കുകയും അമാലേക്കിനെ അതിന്റെ രാജാവിനോടൊപ്പം ഓടിക്കയും ചെയ്തവൻ സാത്താന്റെ ശക്തിയെ പായിക്കുകയും തകർത്തു തരിപ്പണമാക്കുകയും ചെയ്യും.

6. പ്രാർത്ഥന സ്വജനത്തിനു മന്നാ നൽകുകയും, അതേ പ്രാർത്ഥനയാൽ നീതിമാന്മാർ പോഷിതരാകുകയും ചെയ്തു. ആകാശങ്ങൾ അടച്ച പ്രാർത്ഥന (1 രാജാ. 17:1) ആദ്യം അടച്ചതു പോലെ തുറക്കുകയും ചെയ്തു (18:41-5). പ്രാർത്ഥന ആകാശത്തുനിന്നും അഗ്നി ഇറക്കി. അത് ബലിവസ്തുക്കളെ ദഹിപ്പിക്കുകയും ജലം വറ്റിക്കയും ചെയ്തു (18:38). പ്രാർത്ഥന ബാലിന്റെ നാന്തററമ്പതു് പുരോഹിതരെ പിടിച്ചു കൊന്നുകളഞ്ഞു (18:40).

7. ഹോറേബിലെ ഗുഹയ്ക്കുള്ളിൽ നാൽപ്പതു ദിവസത്തോളം പ്രാർത്ഥന പ്രവാചകനെ അനുധാവനം ചെയ്തു (1 രാജാ. 19:3-8). അവൻ സ്പഷ്ടമായി ദൈവത്വവുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തു (19:9-13). അഗ്നിരഥങ്ങൾ സുസജ്ജരായി ഇറങ്ങിവരികയും അവ അവനെ പൊക്കിയെടുത്തു് (2 രാജാ. 2:11), അവൻ സ്നേഹിച്ച ദൈവത്തിൻ പക്കലേക്കു് ഉയർന്നുപോകുകയും ചെയ്തു. പ്രവാചകൻ ശരീരത്തിൽ സ്വർഗത്തിലേക്കുയർന്നതിൽ ഉന്നതത്തിലെ ഇഴറേറ്റന്മാർ സന്തോഷിച്ചു.

8. നീതിമാനായ ദാനിയേലിനു് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാകാതിരിപ്പാനായി കഴിക്കുകത്തുവെച്ചു് പ്രാർത്ഥന സിംഹങ്ങളുടെ വായ് അടച്ചുപൂട്ടി മുദ്രവെച്ചു (ദാനി.6). പ്രാർത്ഥന തീച്ചുളയിൽ മൂന്നു പൈതങ്ങളെ സംരക്ഷിച്ചു (3). പ്രാർത്ഥന സന്താനങ്ങളെ നൽകിക്കൊണ്ടു് വന്ധ്യകളുടെ ഉദരം തുറന്നു (1 ശാമു. 1:19-20). പ്രാർത്ഥനയും വിശ്വാസവും നിരന്തരമായി പ്രവർത്തിച്ച അത്ഭുതങ്ങൾ ഇവയൊക്കെയാണു് - ഇവയേക്കാൾ മഹത്തരങ്ങളായ മറ്റു കാര്യങ്ങളും ഉണ്ടു്!

സോപാനഗ്രന്ഥം

(ക്ലോബോ ദ് മസ്കോസോ)

ആമുഖം

മുപ്പതു പ്രസംഗങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരമാണ് സോപാന ഗ്രന്ഥം (ക്ലോബോ ദ് മസ്കോസോ - Liber Graduum - Book of Steps (Grades)). - ആദ്ധ്യാത്മികജീവിതത്തെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്ന ഒരു സുപ്രധാന സുറിയാനി ഗ്രന്ഥമാണിത്. നാലാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനഘട്ടത്തിലായിരിക്കാം ഇത് എഴുതപ്പെട്ടത്. ട്രൈഗ്രീസ് നദിയുടെ ഒരു കൈവഴിയായ സാബ് നദിയെപ്പറ്റി ഒരു പരാമർശം ഒരിടത്തു കാണുന്നതിനാൽ ഗ്രന്ഥകാരൻ പേർഷ്യയിൽ നിന്നായിരിക്കാം എന്ന് ചിലർ അനുമാനിക്കുന്നു.

മക്കോരിയൂസിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന “ആദ്ധ്യാത്മിക പ്രസംഗങ്ങളോട്” (Spiritual Homilies) ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് വളരെയധികം സാമ്യമുണ്ട്. മക്കോരിയൻ പ്രസംഗങ്ങളുടെയും ഉത്ഭവം പേർഷ്യയാണ് എന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. ‘മെസാലിയൻ ചിന്ത’ രണ്ടിലും ഉണ്ട് എന്ന് ചിലർ പറയുന്നുണ്ടെങ്കിലും മെസാലിയൻ പാഷണ്ഡത സോപാനഗ്രന്ഥത്തിൽ ആരോപിക്കുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല. പേർഷ്യയിലെ ഏതോ കരിസ്തോറിക സമൂഹങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയാകാം ഇവ രണ്ടും. അത്തരം സമൂഹങ്ങൾ അബദ്ധോപദേശങ്ങളിലേക്കു വഴുതി വീഴാൻ ഏറെ സാധ്യതകളുണ്ട്. സോപാന ഗ്രന്ഥം - അധ്യായം 12 ദൃശ്യസഭയെപ്പറ്റിയും കൂദാശകളെപ്പറ്റിയും വളരെ സ്പഷ്ടമായി പഠിപ്പിക്കുന്നു. അത് മെസ്സാലിയൻ പാഷണ്ഡതയുമായി¹ ഒതു പോകുന്നതല്ല; അതിന് എതിരാണ്.

1. ‘പ്രാർഥിക്കുന്ന ആളുകൾ’ എന്നർത്ഥം വരുന്ന സുറിയാനിവാക്കിൽ നിന്നാണ് മെസാലിയൻമാർ പേരു സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്:

സുവിശേഷത്തിൽ ചെറിയ കല്ലനകൾ, വലിയ കല്ലനകൾ എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുതരം കല്ലനകളെപ്പറ്റി പഠിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്ന് സോപാനഗ്രന്ഥത്തിൽ ഉടനീളം പറയുന്നുണ്ട്: “തനിക്കുതന്നെ ഉപദ്രവകരമായവ മററുള്ളവരോടും ചെയ്യരുത്”; മററുള്ളവർ തങ്ങളോടു ചെയ്യരുതെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അവരോടും ചെയ്യരുത്” എന്നു തുടങ്ങി സഹോദരസ്നേഹം ആവശ്യപ്പെടുന്നവ ചെറിയ കല്പനകളിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അതനുസരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന ആളെ ‘നീതിമാൻ’ (upright) എന്നു വിളിക്കാം. എന്നാൽ പരിപൂർണ്ണരാകാനും ആത്മാവിന്റെ പൂർണ്ണത ലഭിക്കാനും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ വലിയ കല്പനകളും കാക്കണം. കുടുംബം, വിവാഹബന്ധം, വസ്തുവകകൾ, എന്നിവ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ ഇതു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിന്റെ സ്വയം ശൂന്യമാക്കലാണിതു്. ചെറിയ കല്ലനകൾ പാലും വലിയ കല്പനകൾ ഘരാഹാരവും ആണ്.

പ്രതിപാദനം പത്രങ്ങളും പതിനെട്ടുമാണ് താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. “പാലും ഘരാഹാരവും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം”ത്തിന് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തമാണ് പത്രങ്ങളും പ്രതിപാദനം (Discourse). പതിനെട്ടാമത്തേ പ്രതിപാദനം പ്രാർത്ഥനയുടെ കണ്ണനീരുകളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. M. Kmosko ഈ

മ്സൽയോനേ - എവുകീതായ് (ഗ്രീക്കു്) - നാലാം നൂറ്റാണ്ടിൽ മെസപ്പൊട്ടേമിയായിൽ ഉടലെടുത്ത ഒരു കേ്തസന്യാസവിഭാഗമാണ് ഇവർ. ഒരുതരം ഭിക്ഷാടന സന്യാസികളായി ചുറ്റിനടന്ന് ജീവിക്കയും തങ്ങളുടെ പ്രത്യേക തരം പ്രബോധനങ്ങൾ ഇവർ പ്രചരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. സിറിയ, ഏഷ്യാമൈനർ, ഈജിപ്ത് തുടങ്ങിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ഇവർ വ്യാപിച്ചു. ഇക്കോണിയത്തിലെ ആംഫിലോക്കിയസ്, അന്ത്യോക്യയിലെ ഫ്ലാവിയൻ, എപ്പിഫാനിയസ് എന്നിവർ ഇവരെ എതിർത്തു. എഫേസ്യസ് സൂനഹദോസ് ഇവരെ സഭയ്ക്കു പുറത്താക്കി; അവരുടെ പ്രബോധനം: ആദത്തിന്റെ പാപംനിമിത്തം എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും ആത്മാക്കളിലും സത്താപരമായി ഐക്യപ്പെട്ട് ഓരോ പിശാച് വസിക്കുന്നു. മാമോദീസാവഴി ഈ പിശാച് പുറത്തു പോകുന്നില്ല. ഏകാഗ്രതയോടുകൂടി തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ മാത്രമേ അവൻ പുറത്തു പോകൂ. അപ്പോൾ മനുഷ്യനിലുള്ള ആഗ്രഹങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഇല്ലാതാകും. ഇപ്രകാരം പൂർണ്ണരും ആത്മീയരുമായി തീർന്നവർക്കു് ഉടനെ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ നേരിട്ട് ദർശിക്കാൻ സാധിക്കുന്നു. - മെസ്സാലിയർ താപസ്സുകർമ്മങ്ങൾക്കു് അമിത പ്രാധാന്യം നൽകിയിരുന്നു.

കൃതി പൂർണ്ണമായി പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (Patrologia Syriaca, 3 (1926). പന്ത്രണ്ടാം പ്രതിപാദനം, col. 285-304; പതിനെട്ടാം പ്രതിപാദനം, col. 433-434; See S. Brock, op. cit. 45-59. സോപാനങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നല്ലൊരാമുഖത്തിന് DS: 9 (1976), col. 749-54. ആദ്യത്തെ അഞ്ചെണ്ണം മലയാളത്തിൽ *ദേഹാ സർവ്വീസസ്* (നമ്പർ 18) ആധ്യാത്മിക സോപാനങ്ങൾ എന്ന പേരിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

സോപാനഗ്രന്ഥം

1. പ്രതിപാദനം-12

മാഞ്ഞിരിക്കുന്നതും വെളിവാക്കപ്പെട്ടതുമായ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷ.

സഹോദരങ്ങളേ, ഹൃദയം ഭൂമിയിൽനിന്നു് സ്വർഗത്തിലേക്കു് എടുക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിശ്ചയമായ ഒരു സ്വയം ശുശ്രൂഷയാക്കൽ അവിടെ നടക്കുന്നു എന്നു നാം വിശ്വസിക്കുന്നതിനാൽ, നാം ശരീരത്തിലും നമ്മുടെ സമ്പാദ്യങ്ങളും അവകാശങ്ങളും വിട്ടു് സ്വയം ശുശ്രൂഷയാക്കുക എന്നതു് ശരിയായിട്ടുള്ള സംഗതിയാണു്. അപ്പോൾ, എല്ലാവർക്കും ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വൻ കല്പനകൾ നാം അനുസരിക്കുന്നവരായിരിക്കും; നമ്മുടെ കർത്താവിൽ ബന്ധിതനായിരിക്കുകയും അവനെപ്പറ്റി നിരന്തരം ധ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി ഹൃദയത്തിന്റെ നിശ്ചലപ്രാർത്ഥന സ്വന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു എന്ന് അപ്പോൾ നാം മനസ്സിലാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. യേശു ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും പ്രാർത്ഥിക്കയും അനുഗ്രഹിക്കയും ചെയ്തതുപോലെ നമുക്കും നമ്മുടെ ശരീരം കൊണ്ടും നമ്മുടെ ഹൃദയം കൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കാം; പ്രവാചകന്മാരും ശുദ്ധീകരന്മാരും അപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിച്ചു. നാം നമ്മുടെ മാതാപിതാക്കളെ ശ്രവിക്കാത്ത വിധ്വംസകളാകാൻ പാടില്ല; നമ്മുടെ ആത്മീയ മാതാപിതാക്കളെ നഷ്ടപ്പെടുത്തിയിട്ടു് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും അവനെ പ്രസംഗിക്കുന്നവരുടെയും സത്യത്തിൽനിന്നു നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കാൻ ഇടയാക്കുന്ന ശരീരത്തിനടുത്ത തെറ്റായ മാതാപിതാക്കളെ നേടാൻ പാടില്ല.

ദുഷ്ടചിന്തകളിൽ നിന്നുള്ള ഉപവാസം എന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ നിഗൂഢമായ ഒരുപവാസം ഉണ്ടെന്നു നാം അറിയുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ കർത്താവും, ഈയടുത്ത കാലത്തും പുരാതന കാലത്തും നമ്മുടെ കർത്താവിനെ പ്രസംഗിച്ചവരും ഉപവസിച്ചതിനാൽ നാമും പരസ്യമായി ഉപവസിക്കണം. ആത്മാവിലുള്ള ശുശ്രൂഷയ്ക്കുവേണ്ടി ശരീരം നിഗൂഢമായ ആലയവും ഹൃദയം നിഗൂഢമായ ബലിപീഠവും ആയിത്തീർന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നതിനാൽ ഈ ദൃശ്യബലിപീഠത്തിലും ഈ ദൃശ്യആലയത്തിലും നാം തല്പരരായിരിക്കണം. നാം ഈ ആലയത്തിൽ അദ്ധ്വാനിച്ചുകഴിഞ്ഞു, സ്വതന്ത്രവും മഹനീയവുമായ സ്വർഗീയസഭയിലും, ആത്മാവിൽ അലംകൃതവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ ആ ബലിപീഠത്തിലും എന്നേക്കുമായി വിശ്രമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിതു്. ആ ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പാകെ മാലാഖമാരും എല്ലാ വിശുദ്ധരും ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ മുമ്പിലും അവരുടെ മുകളിലും അവരുടെ എല്ലാ വശങ്ങളിലും യേശു പുരോഹിതനായി വർത്തിക്കയും വിശുദ്ധീകരണം സാധിക്കയും ചെയ്യുന്നു.

‘പരിപൂർണ്ണ’ യേശുശിഹായിൽ സ്നാനപ്പെടുകയും നിഗൂഢമായ രീതിയിൽ ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു എന്നു നാം അറിയുന്നതിനാൽ ആത്മാവിലുള്ള ഈ ദൃശ്യമാമോദീസായിൽ നാം ഉറപ്പായി വിശ്വസിക്കണം. അതിൽ വിശ്വസിച്ചു സ്നാനപ്പെട്ടു സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരുടെയും കടങ്ങളുടെ പരിഹാരവും പാപങ്ങളുടെ മോചനവും സാധിക്കുന്നു.

2. ശാരീരിക നയനങ്ങൾക്കൊണ്ടു ദർശിക്കാവുന്ന ഈ സഭയും ബലിപീഠവും മാമോദീസായും, നമ്മുടെ കർത്താവും, പണ്ടും ഈ വളരെ അടുത്ത കാലത്തും ഉള്ള തന്റെ പ്രസംഗകരും സ്ഥാപിച്ചതു് ലക്ഷ്യം കൂടാതെയല്ല. കാരണം ഇതായിരുന്നു: ഈ ദൃശ്യവസ്തുക്കളിൽ നിന്നാരംഭിച്ചു, നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളും ആലയങ്ങളും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളും ബലിപീഠങ്ങളും ആയിത്തീർന്നു കഴിഞ്ഞു, ശാരീരിക നയനങ്ങളാൽ കാണപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത സ്വർഗീയ ആലയത്തിലും സ്വർഗീയ ബലിപീഠത്തിലും നാം കാണപ്പെടണം. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെയും അവനെ പ്രസംഗിച്ചവരുടെയും ജാഗരണങ്ങളും ഉപവാസങ്ങളും സഹനങ്ങളും അനുഭവിക്കുന്നവർക്കു സന്മാതൃക നൽകിക്കൊണ്ടു്, നാം ഈ ദൃശ്യസഭയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ അതിലെ പൗരോഹിത്യത്തോടു ശുശ്രൂഷയോടു കൂടി, അവിടേക്കു കൂടിയേറുകയും അവിടെ പ്രവേശിക്കുകയും വേണം.

നമുക്കു് ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുകയും ഇപ്രകാരം പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യാം. നാം താഴ്മ അഭ്യസിക്കുകയും ചെറിയവരും വലിയവരുമായ എല്ലാവരോടും ബഹുമാനം കാണിക്കുകയും ചെയ്തു കഴിയുമ്പോൾ, സ്വർഗീയസഭയും ആദ്ധ്യാത്മികബലിപീഠവും നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടും; ഈ ദൃശ്യബലിപീഠത്തിൽ എല്ലാ സമയവും വിശ്വസിക്കയും അവിടെ ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന പൗരോഹിത്യത്തിൽ ഉറപ്പായിരിക്കയും ചെയ്തു കൊണ്ടു് ഈ ബലിപീഠത്തിൽ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിലും നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളുടെ അപേക്ഷയിലും കൃതജ്ഞതയുടെ ബലിയർപ്പിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇത് ദൃശ്യസഭയിൽ ഉള്ള സകല സംഗതികളും ആ അദൃശ്യസഭയുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

എന്നാൽ നമുക്കു സംശയങ്ങൾ ഉണ്ടാകുകയും ഈ ദൃശ്യസഭയെ അതിന്റെ ദൃശ്യബലിപീഠത്തോടും ദൃശ്യപൗരോഹിത്യത്തോടും പാപമോചനം നൽകുന്ന ഈ മാമോദീസായോടും കൂടെ നിന്ദിക്കുകയും ചെയ്താൽ നമ്മുടെ ശരീരം ഒരാലയും ആയിത്തീരുകയോ നമ്മുടെ ഹൃദയം ഒരു ബലിപീഠവും സ്തുതിയുടെ സജീവമായ ഉറവയും ആയിത്തീരുകയോ ചെയ്കയില്ല. അതുപോലെ മുകളിലുള്ള സഭ, അതിന്റെ ബലിപീഠത്തോടും അതിന്റെ പ്രകാശത്തോടും അതിന്റെ പൗരോഹിത്യത്തോടും കൂടെ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുകയില്ല. ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ള വിശുദ്ധർ എല്ലാവരും അവിടെ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടപ്പെടുന്നു; അവർ അതിന്റെ മഹത്വത്തിൽ വസിക്കുന്നു; അതിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു; അനുഭവം പ്രസവിച്ചു വളർത്തി ഉന്നതത്തിലുള്ള വലിയ സഭയിലേക്കു് നല്ല വാഗ്ദാനങ്ങളെ അയയ്ക്കുന്ന ഭാഗ്യവതിയായ വളർത്തമ്മയെ അവർ ഒരിക്കലും നിന്ദിക്കുന്നില്ല. ഈ ദൃശ്യസഭയെ സകലർക്കും കാണാൻ കഴിയും; അതിന്റെ ബലിപീഠവും മാമോദീസായും പൗരോഹിത്യവും നമ്മുടെ കർത്താവു സ്ഥാപിച്ചതാണു്; അതിൽ തന്റെ ശ്രീഹന്മാർ സ്നാനപ്പെടുകയും പുരോഹിതന്മാരായി യഥാർത്ഥമായി ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ടു് തന്റെ ശരീരവും രക്തവും ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. സത്യസഭയും ഓരോരുത്തരെയും മക്കളായി വളർത്തുന്ന ഭാഗ്യവതിയായ അമ്മയും ഇതാണു്. അതുപോലെ, നമ്മുടെ കർത്താവു വസിക്കുന്ന ആ ശരീരവും ഹൃദയവും - പരിശുദ്ധാത്മാവും അതിൽ വസിക്കുന്നതിനാൽ - സത്യത്തിൽ ആലയവും ബലിപീഠവുമാണു്. നമ്മുടെ കർത്താവു് അതിൽ വസിക്കുന്നു. ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരി

കുന്നു: നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ ആലയങ്ങളാകുന്നു; മിശിഹാ നിങ്ങളുടെ ആന്തരികമനുഷ്യനിൽ വസിക്കുന്നു (1 കൊറി. 6:19).

സ്വർഗത്തിലുള്ള സഭയെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, എല്ലാ നന്മകളുടെയും ആരംഭം അവിടെയാണ്. അവിടെനിന്ന് നമ്മുടെ മേൽ എല്ലാ ദിക്കിലേക്കും പ്രകാശം ഉദയം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ സാദൃശ്യത്തിൽ ഭൂമിയിലെ സഭ അതിലെ വൈദികരോടും ബലിപീഠത്തോടുംകൂടി ഉണ്ടായി; അതിന്റെ ശുശ്രൂഷയുടെ രീതിയനുസരിച്ച് ശരീരം ബാഹ്യമായി ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്നു; എന്നാൽ ഹൃദയം ആന്തരികമായി പുരോഹിതനായി വർത്തിക്കുന്നു. ഈ ദൃശ്യസഭയിൽ ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടെ വ്യാപരിക്കുന്നവർ സൗർഗ്യസഭയെ പിൻചെല്ലുന്നതിനാൽ, അതുപോലെ ആയിത്തീരുന്നു. ഈ ദൃശ്യസഭ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാവരുടെയും മാതാവായതിനാലും പ്രത്യേകമായ രീതിയിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മൂലം അവളുടെമേൽ പ്രകാശിക്കുന്നതിനാലും അവളെ ശോഭിപ്പിക്കുന്നതിനാലും അവൾ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ടതാണ്.

3. ഈ സഭ, ഇതിന്റെ ബലിപീഠത്തോടും മാമോദീസായോടുംകൂടെ ശിശുക്കളെ എന്നപോലെ സ്രീപുരുഷന്മാർക്ക് ജന്മം നൽകുന്നു; അവരുടെ മുലകുടി മാറുന്നതുവരെ അവർ അവളുടെ പാൽ നുകരുന്നു. അപ്പോൾ അവർ ശാരീരികവും ഹൃദയപരവുമായ വളർച്ചയും അറിയും പ്രാപിക്കുന്നു; അവർ തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളെ ആലയങ്ങളും ഹൃദയങ്ങളെ ബലിപീഠങ്ങളും ആക്കുന്നു. അവർ പരിപൂർണ്ണരായിത്തീരുകയും “എന്നെ ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ ഞാൻ മൂലം ജീവിക്കും” (യോഹ. 6:58) എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവ് പറഞ്ഞതുപോലെ യഥാർത്ഥമായി നമ്മുടെ കർത്താവിനെതന്നെ ഭക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ പാലിന്റേക്കാൾ കട്ടിയുള്ള ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നു. ‘ഉയരവും ആഴവും നീളവും വീതിയും എന്താണെന്നും’ അറിയുവാനുള്ള ശക്തിയിൽ “പരിശീലനം ലഭിച്ച പരിപൂർണ്ണങ്ങളുമാണ് സത്യഭക്ഷണം.” എന്ന് ശ്രീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (എബ്ര. 5:14; എഫേ. 3:18), ഈ സത്യഹാരം ഭക്ഷിച്ച കഴിയുമ്പോൾ, അവരെ പൂർണ്ണരാക്കുന്ന ഉന്നതത്തിലെ സഭയിൽ അവർ എത്തിച്ചേരുകയും നമ്മുടെ രാജാവായ യേശുവിന്റെ പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും ചെയ്യും. എല്ലാ ജീവനുള്ളവരുടെയും പരിപൂർണ്ണരുടെയും അമ്മയായ ആ മഹനീയവും പരിപൂർണ്ണവുമായ കൊട്ടാരത്തിൽ അവർ ആരാധന നടത്തും.

അതുകൊണ്ടു്, എല്ലാവരെയും മക്കളായി വളർത്തുന്ന ദ്രുശ്യ സഭയെ നാം നിന്ദിക്കരുതു്. എല്ലാ രോഗികളെയും ശക്തിപ്പെടുത്തുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ഈ സഭയെയും നാം നിന്ദിക്കരുതു്. നാം ഉന്നതത്തിലെ സഭയെ ആകാംക്ഷാപൂർവ്വം നോക്കിപ്പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കണം; കാരണം, അവരും എല്ലാ വിശുദ്ധരെയും പരിപൂർണ്ണരാക്കുന്നു.

4. ഈ മൂന്നു സഭകളിലും അവയുടെ ശുശ്രൂഷകളിലും ജീവൻ കടികൊള്ളുന്നു, എന്നാൽ ഒരു മഹത്വം മറന്നിരിക്കാൻ വലുതാണ് (1 കൊറി. 15:14). ഹൃദയത്തിന്റെ സഭയേയോ ഉന്നതത്തിലെ സഭയേയോ പ്രാപിക്കാതെ, ഈ സഭയുടെ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു് ആരെങ്കിലും കടന്നുപോകാനിടയാകുകയും എന്നാൽ പാപം കൂടാതെ കടന്നുപോകുകയും ചെയ്താൽ, അങ്ങനെയുള്ളവൻ സുകൃതവാനാണ്; അവന്റെ സഭപ്രവൃത്തികൾ അവനെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ ഹൃദയത്തിന്റെ സഭയിൽനിന്നു കടന്നുപോകുന്ന വ്യക്തിയാണ് കൂടുതൽ മെച്ചപ്പെട്ടവൻ. തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉന്നതത്തിലെ സഭയിൽ എത്തിച്ചേർന്നശേഷം കടന്നുപോകുന്നവനാണ് തന്റെ ആത്മാവിൽ ഭാഗ്യവാൻ! അവൻ പൂർണ്ണനായിത്തീരുകയും നമ്മുടെ കർത്താവിനെ മുഖാമുഖം ദർശിക്കുകയും ചെയ്യും. ദ്രുശ്യജലത്തിൽ സ്നാനപ്പെടുന്നയാൾ അദ്രുശ്യമായി അഗ്നിയിലും ആത്മാവിലും സ്നാനപ്പെടുന്നു. അതു രണ്ടും നാം കാണുന്നില്ല. അല്ലെങ്കിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവൻ സ്നേഹിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുന്നവൻ പരിപൂർണ്ണനാകുകയും പരിപൂർണ്ണനാകുന്നവൻ ഭരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ ഈ ദ്രുശ്യസഭയിൽ അധ്വാനിക്കുന്നയാൾ അതുവഴി ഹൃദയത്തിന്റെ സഭയിലും ഉന്നതത്തിലെ സഭയിലും കണ്ടെത്തപ്പെടും. കാണപ്പെടുന്ന ഈ മാമോദീസാ കൂടാതെ ആരും അഗ്നിയിലും ആത്മാവിലും സ്നാനപ്പെടുന്നില്ല; കാണപ്പെടുന്ന ഈ സഭയെ കൂടാതെ ആരും ഹൃദയത്തിന്റെ സഭയിലും ഉന്നതത്തിലെ സഭയിലും ഉൾപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം, ആരെങ്കിലും ഈ ദ്രുശ്യസഭയിൽനിന്നു വിട്ടുമാറി 'മലയിൽ ശുശ്രൂഷ ചെയ്താൽ'1 ഒന്നുകിൽ അവൻ കുറ്റക്കാരനായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അവൻ വഴിതെറ്റിപ്പോയി. എന്നാൽ അവളിൽ ജീവൻ കടികൊള്ളുന്നെന്നും അവൻ തന്റെ ഉടമ്പടി ലംഘിക്കരുതെന്നും എവിടെയായിരുന്നാലും അവനു് ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കണം.

1. യുദ്ധചാരങ്ങൾ അനുഷ്ഠിക്കാൻ ക്രിസ്ത്യാനികളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന യുദ്ധക്രൈസ്തവരപ്പറ്റിയായിരിക്കാം ഇതു് (യോഹ. 4:21).

5. പാലീനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ട പദാർത്ഥമായി കരുതി റൊട്ടി തിന്നാൽ കഞ്ഞിനെ വളർത്തുന്ന അമ്മ അഭ്യസിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ, തങ്ങൾക്കു വളരാനുതകുന്നതും മെച്ചപ്പെട്ടതും കൂടുതൽ ഉന്നതവും ആയവ ഭക്ഷിക്കാൻ ഈ ദൃശ്യസഭ തന്റെ മക്കളെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. കട്ടിയെ നോക്കുന്ന വളർത്തമ്മ മറ്റൊരാൾ ഇല്ലാത്തതിനാലല്ല, പിന്നെയോ, ഘരഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ ശീശ്ര അശക്തനായതിനാലത്രേ ശീശ്രവിന് പാൽ നൽകുന്നത്. ദൃശ്യസഭയിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന ആത്മാവു്, ഹൃദയത്തിന്റെയും ഉന്നതത്തിലെയും സഭയിലെ ആത്മാവിനെക്കാൾ ബലഹീനമല്ല; മൂന്നിടത്തും ഒരേ ആത്മാവുതന്നെയാണു പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ആദാമിന്റെ മക്കൾ വളരെ ബലഹീനരാണ്; സഭ ശീശ്രക്കളെപ്പോലെ അവരെ വളർത്തുന്നില്ലെങ്കിൽ, അവർക്കു് സത്യഭക്ഷണം കഴിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല.

മുപ്പതു വയസ്സുള്ളവരും മുപ്പതു ദിവസം മാത്രം പ്രായമുള്ളവരുമായ അനേകം കുട്ടികളുള്ള വളർത്തമ്മ എല്ലാവരുടെയും മുമ്പിൽ ഒരേ ആഹാരം വിളമ്പുമോ? അവൾ അവരുടെ എല്ലാം മുമ്പിൽ ഘരഭക്ഷണം മാത്രം വിളമ്പിയാൽ മുപ്പതുദിവസം മാത്രം പ്രായമുള്ള ശീശ്ര മരിച്ചുപോകും; മുപ്പതു വയസ്സുള്ളയാൾ വളരുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ അവൾ പാൽ മാത്രം എല്ലാവർക്കും കൊടുത്താൽ, മുപ്പതുദിവസം പ്രായമുള്ളയാൾ ജീവിക്കുകയും വളർന്നു വലുതാകുകയും ചെയ്യും; മുപ്പതുവയസ്സുള്ളവൻ വിവശനായി മരിക്കും. അക്കാരണത്താലാണ്, എല്ലാവരുടെയും നേതാക്കന്മാരായ നമ്മുടെ കർത്താവും തന്റെ പ്രസംഗകരും മുപ്പതുദിവസം പ്രായമുള്ള ശീശ്രവിനെ ഇപ്രകാരം പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നത്: “വ്യഭിചാരികളോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കരുതു്; വേശ്യകളോടും കടിയന്മാരോടും ശാപഗ്രസ്തരോടും ദുഷ്കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുന്ന മറ്റുള്ളവരോടും കൂടിച്ചേരരുതു്.” എന്നാൽ മുപ്പതു വയസ്സുള്ളവനോടു് അവർ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: രോഗികളുടെ രോഗം വഹിക്കുവിൻ; എല്ലാവർക്കും എല്ലാമായിരിക്കുവിൻ; ആരേയും, അങ്ങനെയാണെങ്കിൽപോലും, അശുഭാനെന്നോ പുറജാതിക്കാരൻ എന്നോ ദുഷ്ടനെനോ വിളിക്കരുതു് (1 കൊറി 5:9; 9:22; നട. 10:28). എല്ലാവരെയും നിന്നേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠരെന്നു കരുതുക (ഫിലി. 2:3); ഇങ്ങനെ നീ പൂർണ്ണനാകും.

6. ഇപ്രകാരം, ഓരോരുത്തനെയും അവൻ ആവശ്യമായ രീതിയിൽ അവർ പ്രബോധിപ്പിച്ചു. മുപ്പതുദിവസം പ്രായമുള്ളയാൾ ദുഷ്ടരുടെ വേനത്തിൽ പോയാൽ അവൻ നശിച്ചുതന്നെ; എന്നാൽ മുപ്പതുവയസ്സുള്ളവൻ അവിടെ കടന്നുചെന്നാൽ, ഒരുപക്ഷേ അവൻ അവരെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്തി

യേക്കാം. ഇനിയും, അവരെ മാനസ്സാന്തരപ്പെടുത്താൻ അവൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും അവൻ നശിച്ചുപോകയില്ല; കാരണം, അവൻ ആത്മാവിൽ പൂർണ്ണവളർച്ച പ്രാപിച്ച വ്യക്തിയായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

അതുപോലെ, പ്രായോഗിക പരിജ്ഞാനമില്ലാത്തവനും യുവപ്രകൃതിയുള്ളവനുമായ വ്യക്തിയോടു്, അവൻ തന്റെ ശക്തി വീണ്ടെടുക്കുന്നതുവരെ അധാനിച്ച ഭക്ഷിക്കാൻ അവൻ ആവശ്യപ്പെടുന്നു (2 തെസ്സ. 3:12). ശ്രീഹാ ഭക്ഷണത്തെപ്പറ്റി പര്യായകലനായിരുന്നു എന്നല്ല അതിനർത്ഥം; പിന്നെയോ അത്തരം വ്യക്തി തന്റെ ദൃശ്യജോലികൾ നിർത്തിവയ്ക്കുകയും അദൃശ്യജോലികൾ ഏറ്റെടുക്കാൻ അറിവില്ലാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ താനൊരു ക്രിസ്ത്യാനിയാണെന്നതു മറന്നു് അവൻ മൂഢത്വവും, ചതിയും പരഭൂഷണവും അഭ്യസിക്കയും വൃദ്ധകളുടെ കെട്ടുകഥകളിലും, തമാശകളിലും, അട്ടഹാസത്തിലും, പഴങ്കഥകളിലും നിപതിക്കയും ചെയ്യാനിടയുണ്ടെന്നു് ശ്രീഹാ യേശുപ്പട്ട (1 തിമോ. 4:7; എഫേ. 5:4). മരിച്ചു്, മാനസിക പകപത വന്നവനും പരിചയസമ്പന്നനുമായ വ്യക്തിയോടു് നമ്മുടെ കർത്താവും തന്റെ പ്രസംഗകരും പറയുന്നു: 'എന്തു ധരിക്ക മെന്ത ചിന്തിച്ചു് നിങ്ങളുടെ ശരീരത്തെപ്പറ്റി ആകലപ്പെടേണ്ട;' അല്ലെങ്കിൽ എങ്ങനെ ജീവിക്കുമെന്ന് ചിന്തിക്കേണ്ട; മരിച്ചു് 'ഉന്നതത്തിലുള്ളവ അന്വേഷിക്കുവിൻ; മുക്തിലുള്ളതിനെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുവിൻ (മത്താ. 6:25; ലൂ. 12:22; കൊളോ. 3:1-2). കാരണം എല്ലാവർക്കും ജീവൻ നൽകുന്നവനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുത്തക്കവണ്ണം പ്രവർത്തിക്കാനായി ജനങ്ങളെ ഉപദേശിക്കാനും ശാന്തരാക്കാനും പ്രബോധിപ്പിക്കാനും പഠിപ്പിക്കാനും ഇത്തരത്തിലുള്ള ഏതു വ്യക്തിക്കും കഴിയും. ജനങ്ങളെ അർത്ഥശൂന്യമായ പഴങ്കഥകളിൽനിന്നും കെട്ട തമാശകളിൽനിന്നും അട്ടഹാസങ്ങളിൽനിന്നും ദുർഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നും, ദുഷ്പ്രവൃത്തികളിൽനിന്നും പിന്തിരിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും. അങ്ങനെ ചെയ്യുന്നതു വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാകയാൽ എല്ലാവർക്കും ഇപ്രകാരം സഹായം ചെയ്യുന്നയാൾ പറമ്പിൽ പണി ചെയ്യാൻ നമ്മുടെ കർത്താവു് അനുവദിക്കുന്നില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ശീമോനോടു പറഞ്ഞതുപോലെ അവനോടു്. അവിടുന്ന് പറയുന്നു: "നീയെന്നെ സ്നേഹിക്കുന്നെങ്കിൽ എന്റെ അജഗണത്തെ, പെണ്ണാടുകളെയും കുഞ്ഞാടുകളെയും മേയിക്കുക" (യോഹ. 21:15-17). മിശിഹായുടെ അജഗണത്തെ മേയിക്കുന്ന വ്യക്തിക്കു് അതു വിട്ടു് കലപ്പയെടുത്തു പണി ചെയ്യാനോ ദൃശ്യഭൂമിയിൽ അധാനിക്കാനോ കഴിയുകയില്ല. മരിച്ചു്, അവൻ തന്നിക്കേല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അജഗണത്തെ കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും

തീരറിപ്പോറ്റുകളും സാന്ത്വനപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. 'എന്റെ അജഗണത്തെ, എന്റെ പെണ്ണാടുകളെയും എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെയും, മേയിക്കുക' എന്നു കല്പിച്ച നാഥന്റെ മുൻപാകെ അന്ത്യ ദിവസത്തിൽ അവൻ മുഖപ്രസന്നതയോടെ നിൽക്കും.

7. ദൃശ്യസൂര്യൻ ദൃശ്യസഭയുടെ മേലും നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളാകുന്ന ഈ ആലയങ്ങളുടെ മേലും പ്രകാശിക്കുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ കർത്താവു് സ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിക്കുന്ന സ്വർഗീയ സഭയിൽ പ്രവേശിച്ചയാൾ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. ദൃശ്യ സൂര്യൻ എന്നും അന്യമിക്കാറുണ്ടെങ്കിലും, നമ്മുടെ കർത്താവു് നമ്മുടെ രക്ഷകനുമായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മുഖപ്രസാദം ഒരിക്കലും മുകളിലുള്ള സഭയെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പോകുന്നില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവു് എല്ലായിടത്തും ഉണ്ടെങ്കിലും സ്പഷ്ടമായി അവിടുത്തെ ദർശിക്കുവാൻ സ്വർഗീയസഭയിൽ മാത്രമേ സാധിക്കൂ. അതുപോലെ, സ്വയം വിനീതരാക്കിയവരും വിശ്രമത്തിൽ പ്രവേശിച്ചവരും, എല്ലാവരോടും ശാന്തതയോടുകൂടി വർത്തിച്ചവരും, ദുഷ്ടാത്മാക്കളോടു മല്ലിട്ടു് പോരാട്ടം നടത്തിയവരും, ദുർവിചാരങ്ങളിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ ശുദ്ധീകരിച്ചവരും ആയവർക്കു മാത്രമേ അതു ദർശിക്കാൻ കഴിയൂ. ശ്രീഹാ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെയാണതു്: "നിങ്ങളുടെ പോരാട്ടം, മാംസവും രക്തവും ഉള്ള മനുഷ്യരോടല്ല; പിന്നെയോ, ശക്തികളോടും അധികാരങ്ങളോടും ദുഷ്ടാത്മാക്കളോടും ദുഷ്ടിപ്പിക്കുന്ന സാത്താനോടുമാണ് (എഫേ. 6:12). സാത്താനോടു പോരാടി അവനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയവർ മുകളിലുള്ള ഈ സഭയ്ക്കു യോഗ്യരായിത്തീരും. അവിടെ നമ്മുടെ കർത്താവു സ്പഷ്ടമായി പ്രകാശിക്കുന്നു; അവർക്കു് അവിടുത്തെ ദർശനത്തിന്റെ മഹനീയപ്രകാശം ലഭിക്കുന്നു (സങ്കീ 4: 6). എന്തുകൊണ്ടെന്നാൻ, നമ്മുടെ കർത്താവു് അരുൾചെയ്തു: 'ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും.' (മത്താ 5: 8).

ഓരോരുത്തനും അവനവന്റെ പ്രവൃത്തികൾക്കനുസരണം മറ്റു് അനുഗ്രഹങ്ങളും മറ്റു സ്ഥലങ്ങളും ഉണ്ടെങ്കിലും, എല്ലാ വിധദുഷ്ടതകളിൽനിന്നും അശുദ്ധ ചിന്തകളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവർ മാത്രമേ ആ വലിയ കൊട്ടാരത്തിലേയ്ക്കു് ഉയർത്തപ്പെടുന്നുള്ളൂ; അവർക്കു മാത്രമേ അതു ദർശിക്കാനാവൂ; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ അവർ മഹത്തപീകരിക്കപ്പെടുന്നു; അവിടുത്തെ പൗരോഹിത്യത്തിൽനിന്നു് അവർ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നു. 'കർത്താവിന്റെ പർവതത്തിലേക്കു് ആരു കയറും; അവിടുത്തെ വിശുദ്ധ മലയിൽ ആരു

വസിക്കും?' (സങ്കീ. 24: 3-5) - ഇതാണു സ്വർഗത്തിലുള്ള സഭ: ശുദ്ധമായ കൈകൾ ഉള്ളവനും തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടവനും ഇവനാകുന്നു. അവൻ കർത്താവിൽ നിന്നും അനുഗ്രഹവും നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽനിന്നും നീതികരണവും പ്രാപിക്കുന്നു - അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെ ആകുന്നു. അവൻ നിത്യയുഗങ്ങളിൽ സ്തുതി യുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

2. പ്രതിപാദനം - 18

പ്രാർത്ഥനയുടെ കണ്ണിനീരുകളെപ്പറ്റി

1. എന്റെ മകനേ, ഞാൻ പറയാൻപോകുന്നതു ഗ്രഹിക്കുക. "നിങ്ങൾ കരയുകയും വിലപിക്കുകയും ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യും. എന്നാൽ ലോകം സന്തോഷിക്കും; എന്നാൽ അല്പം കഴിഞ്ഞു നിങ്ങളുടെ കണ്ണിനീരുകൾ സന്തോഷമായി മാറും." എന്നു നമ്മുടെ കർത്താവും അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നതുപോലെ (യോഹ 16: 20) ദുഃഖത്തിൽ നിന്നുളവാകുന്ന കണ്ണീരുണ്ട്; സന്തോഷം മൂലം ഉളവാകുന്ന കണ്ണീരുമുണ്ട്. തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെക്കുറിച്ച് കരയുന്നവരുണ്ട്. 'ദൈവത്തെപ്രതിയുള്ള ദുഃഖം അനുതാപമാണ്'; അതു രക്ഷയിലേക്കു തിരിക്കുന്നു' എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ (2 കൊറി 7: 10) അപ്രകാരം കരയുന്നവർ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. മറ്റു ചിലർ സൽപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ പാപത്തെ ജയിക്കുകയും പാപപ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നു കലുകയും ചെയ്യാൻ പാപം തങ്ങളെ സ്വതന്ത്രരാക്കുകയും മരണത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു വിടുവിക്കുകയും ചെയ്തു തങ്ങളുടെ വേണ്ടി കൃപയുടെ ഒരു മഹനീയകർമ്മം നിർവഹിച്ചു തങ്ങളുടെ കർത്താവിനോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അവർ സന്തോഷം കൊണ്ടു കരയുന്നു. 'ഇതാ, കർത്താവുണ്ടാക്കിയ ദിവസം; വരുവിൻ, നമുക്കു' അതിൽ സന്തോഷിച്ചുപ്രസിക്കാം; കർത്താവേ, ഞങ്ങളെ വിടുവിക്കണമെ; ഞങ്ങളെ രക്ഷിക്കണമെ' എന്ന് ദാവീദ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (സങ്കീ. 118: 24-5) ഈ ആളുകൾ സ്വയം എളിമപ്പെടുത്തുകയും അവിടുത്തെ കല്പനകൾ കാക്കുകയും ചെയ്തു. നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ ഈ ദിവസം സന്തോഷം കൊണ്ടു നമുക്കു വൃത്തം വയ്ക്കാം.

"സന്തോഷപൂർവ്വം കർത്താവിനെ സേവിക്കുവിൻ; കീർത്തനങ്ങളോടുകൂടെ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ പ്രവേശിക്കുവിൻ" എന്നും, വീണ്ടും, "ഭയത്തോടുകൂടി കർത്താവിനെ സേവിക്കുവിൻ; വിറയലോടുകൂടി അവിടുത്തെ സ്വന്തമാക്കു

വിൻ; അവൻ കോപിക്കയും നിങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ വഴിയിൽനിന്നകന്ന് നശിച്ചുപോകുകയും ചെയ്യാതിരിപ്പാനായി പുത്രനെ ചുംബിക്കുവിൻ; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ക്ഷണനേരം കൊണ്ട് അവന്റെ കോപം ഉജ്ജ്വലിക്കും; ദുഷ്ടന്മാരെല്ലാം അതിൽ വെന്തുപോകും. എന്നാൽ ഈലോകത്തിൽ വച്ചുതന്നെ അവനിൽ ശരണപ്പെടുന്നവർ ഭാഗ്യവാൻമാരാകുന്നു” എന്നും ദാവീദ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (സങ്കീ 100: 1; 2: 11) മരണത്തിന്റെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടുന്നവർ ദുഃഖത്തോടെയല്ല, സന്തോഷത്തോടുകൂടെ കർത്താവിനെ സേവിക്കുന്നു. അവർക്കു അവരെ വിടുവിക്കും; അപ്പോൾ അവർ അവ ഉപേക്ഷിക്കും; നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സന്തോഷത്തിൽ അവർ പരിപൂർണ്ണരാകപ്പെടുകയും ചെയ്യും. മഹനീയവും ഭീതിജനകവുമായ ദിവസത്തിൽ അവർ അവനോടുകൂടെ മഹത്തീകരിക്കപ്പെടും.

2, ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച കണ്ണനീരുകളുടെ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച്: താൻ സ്നേഹിക്കുന്നയാൾ അകന്നിരിക്കുന്നതിൽ ഒരാരകരണത്തന്നുവരാം. അകന്നിരിക്കുന്നയാൾ കരയുന്നത് സ്നേഹം കൊണ്ടാകാം, ദുഃഖം കൊണ്ടാകാം: എന്നാൽ അവൻ നേരിട്ടു തന്റെ ഉറ്റ സന്തോഷത്തെ കണ്ടുകഴിയുമ്പോഴും അവൻ കരയുകയും, തന്റെ സന്തോഷത്തിന്റെ കഴുത്തിലൂടെ അവൻ കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നതു സമീപസ്ഥനായ ഏതു വ്യക്തിക്കും കാണാൻ സാധിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതു സന്തോഷത്തിന്റെ കണ്ണനീരാണ് എന്നുള്ളതു വ്യക്തമാണല്ലോ. കാരണം, കാണാൻ സാധിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാതിരുന്ന നേരത്തു തന്റെ ആത്മസുഹൃത്തിനെ കാണുമ്പോൾ അവൻ പൊട്ടിക്കരയുകയും കണ്ണനീർ പിറപൊട്ടി ഒഴുകുകയും ചെയ്യും.

പാപം ചെയ്യുകയും നമ്മുടെ കർത്താവിൽനിന്നും തന്റെ നീതിയിൽനിന്നും അകന്നു കഴിയുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ കാര്യവും ഇതുപോലെയാണ്. തന്റെ സ്നേഹിതനിൽ നിന്നകന്നിരിക്കുകയും അവനെപ്രതി ദുഃഖിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനെപ്പോലെ ദുഃഖത്താൽ അവർ കരയുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിധിയെ ഭയപ്പെടുന്നതിനാൽ അത്തരമാളുകൾ തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റി ദുഃഖിക്കുന്നു; ദൈവത്തിനു തങ്ങളോടു അലിവുതോന്നി തങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി അവർ കരയുന്നു.

അവർ പാപങ്ങളിൽ നിന്നകലുകയും നീതികരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുകഴിയുമ്പോൾ അവർക്ക് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പക്കലേക്കുവരാം; അപ്പോൾ അവരുടെ കണ്ണനീർ സന്തോഷ

ത്തിന്റെ കണ്ണനീരായി മാറും. അപ്രതീക്ഷിതമായി തന്റെ ഉററസുന്ദേഹിതനെ കാണുമ്പോൾ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് സന്തോഷത്താൽ നെടുവീർപ്പിട്ട് കണ്ണീരൊഴുക്കുന്ന വ്യക്തിയെപ്പോലെ, പാപരഹിതരായും പാപവിമുക്തരായും തീരുന്ന വ്യക്തികൾ നമ്മുടെ കർത്താവിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ സന്തോഷത്താൽ കരയും.

അതുപോലെ നമ്മുടെ കാര്യത്തിലും: 'ഞാൻ എത്ര ദുർഭഗനായ മനുഷ്യനാണ്! നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായിലുള്ള ദൈവകൃപയല്ലാതെ ആർക്കു എന്നെ മരണമുള്ള ഈ ശരീരത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കാൻ സാധിക്കും?' എന്നു പൗലോസു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ(റോമ. 7:24.5)നമ്മെ പാപവിമുക്തരാക്കുവാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിനോടു അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും, യാതൊരു പാപവും ഇല്ലാത്തവരായിരിക്കാൻ നാം താല്പര്യപൂർവ്വം പരിശ്രമിക്കണം.

3. അതുകൊണ്ടു, ദൃശ്യവസ്തുക്കളെല്ലാം കടന്നുപോകുന്നവയാണ് എന്നു കാണുകയാൽ അവയെ പിന്നിലുപേക്ഷിക്കയും ബാഹ്യമായ പാപങ്ങളിൽ നിന്നൊഴിഞ്ഞിരിക്കയും ചെയ്യാം. ദൃശ്യപാപങ്ങൾ നമ്മിൽനിന്നകറ്റിക്കഴിയുമ്പോൾ, പാപം നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ കുത്തിപ്പൊക്കുന്ന ദുർവിചാരങ്ങളാകുന്ന നമ്മുടെ ഉള്ളിലെ പാപങ്ങൾക്കെതിരെ പോരാട്ടം തുടങ്ങാം. നമുക്കു മുൻപേ നമ്മുടെ കർത്താവു ചെയ്തതുപോലെ നമ്മെ കാത്തിരിക്കുന്ന പോരാട്ടത്തിലേക്കു പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ഓടിക്കയറാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു വിടുവിക്കുന്നവനു യേശു വലിയ നിലവിളിയോടും അനേകം കണ്ണനീരോടുംകൂടെ അപേക്ഷ സമർപ്പിച്ചു; അവൻ ശ്രവിക്കപ്പെടുകയും പൂർണ്ണനാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്ന് പൗലോസു വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു (എബ്രാ. 5:7.9).

ഇതുതന്നെ നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു. നമുക്കു ബാഹ്യമായ പാപങ്ങൾ ഒന്നും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ നാം എത്തിക്കഴിയുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കർത്താവു പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ, നാം പ്രാർത്ഥനയുടെ പോരാട്ടത്തെ സമീപിക്കണം.

കർത്താവിൽ തന്റെ സഹോദരന്മാരോടു പൗലോസു പറഞ്ഞു: 'എപ്പ്രൊസു നിങ്ങളെപ്രതി തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരു പോരാട്ടം നടത്തുന്നു' (കൊളോ. 4:12). നമ്മുടെ കർത്താവു പ്രാർത്ഥനയിൽ വിവശനായിത്തീരുകയും, അവന്റെ വിധിപ്പു്

രക്തത്തുള്ളികളെപ്പോലെ കാണപ്പെടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഈ നിലവിളിയാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ് ശക്തിപൂർവ്വം നടത്തിയത്. നമുക്ക് ബാഹ്യപാപങ്ങളും ബാഹ്യമായ കുറ്റങ്ങളും ഒന്നും ഇല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ നാം പ്രാർത്ഥനകളും അപേക്ഷകളും സമർപ്പിക്കണം എന്നു കാണിക്കാൻ നമ്മുടെ കർത്താവ് ധാരാളം കണ്ണീരിനു പൊഴിച്ചു. നമ്മുടെ കർത്താവു ചെയ്തതു പോലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വിവശരാകുന്നതുവരെയും, അവിടുന്ന് പൊഴിച്ചതുപോലെ കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നതുവരെയും, അവിടുന്ന് നെടുവീർപ്പിട്ടതുപോലെ ശക്തിയായി നെടുവീർപ്പിടുന്നതുവരെയും, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ വസിക്കുന്ന പാപത്തിൽ നിന്നോ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽനിന്നും അത് ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്ന ദുഷ്ചിന്തകളിൽ നിന്നോ നാം വിടുവിക്കപ്പെടുകയില്ല.

അതുകൊണ്ട്, മിശിഹായിലുള്ള പുരുഷന്മാർ എല്ലായിടത്തും എല്ലാസ്ഥലത്തും കോപം കൂടാതെയും ദുർവിചാരങ്ങൾ കൂടാതെയും, തങ്ങളുടെ കുറ്റങ്ങൾ ഉയർത്തുക എന്നത് ഉചിതമാകുന്നു (1 തിമോ. 2:8). അവർ നമ്മുടെ കർത്താവിനുവേണ്ടി ആകാംക്ഷാപൂർവ്വം നോക്കിപ്പാർക്കുകയും, ഹൃദയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണം (മത്താ. 5:8) എന്നു ഏഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവിടുത്തെ മുഖാമുഖം കാണാൻ കാത്തിരിക്കുകയും ചെയ്തുവെങ്കിൽ സ്നേഹത്തിൽ കണ്ണീരൊഴുക്കണം. പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ 'ഈ ലോകത്തിൽ കണ്ണാടിയിലെമ്പോഴും, നമ്മുടെ ഹൃദയകണ്ണുകളിൽ നാം നമ്മുടെ കർത്താവിനെ ദർശിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആ ലോകത്തിലാകട്ടെ, മുഖാഭിമുഖവും' (1 കൊറി. 13:12).

4. രഹസ്യപാപങ്ങൾ അപ്രത്യക്ഷമാകുകയും ഹൃദയത്തിൽ ഉള്ള പാപത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ അതിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന എല്ലാ ദുർവിചാരങ്ങളും പരിപൂർണ്ണമായി ഇല്ലാതാകുകയും ചെയ്യുന്നതുവരെ ഹൃദയം ശുദ്ധമാകുകയില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ പ്രസംഗിച്ചവരും പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെ നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നും ഈ പാപം പിഴുതെറിയപ്പെടുകയില്ല; ദുർവിചാരങ്ങളും പാപത്തിന്റെ മറ്റു ദുഷ്ഫലങ്ങളും അപ്രത്യക്ഷമാകുകയുമില്ല.

നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, നമ്മുടെ അധരങ്ങളിൽനിന്നും ഉള്ളിലേക്കുള്ള സന്തോഷംകൊണ്ടു നാം നിറയും. പാപത്തെപ്രതി നമ്മുടെ ഹൃദയം നമ്മെ കുറ്റപ്പെടുത്താതിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ കർത്താ

വിന്റെ കല്പനകളെല്ലാം അനുസരിച്ചു നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ മുഖപ്രസന്നതയോടുകൂടെ നിൽക്കുകയും ചെയ്യുവോൾ നാം ആന്തരികമായി സന്തോഷിക്കും. ദാവീദ് വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന രീതിയിൽ നാം സന്തോഷിക്കും: “കർത്താവേ, എന്റെ ഹൃദയം നിന്നിലും നിന്റെ നാമത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരിലും സന്തോഷിക്കും. എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ, എന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ ഞാൻ നിനക്കു നന്ദിപറയും; ഞാൻ നിന്റെ നാമത്തെ എന്തേക്കും പ്രകീർത്തിക്കും; എത്ര കൊണ്ടെന്നാൽ, നിന്റെ കൃപ ധാരാളമായി എന്റെമേൽ വർഷിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; നീ എന്റെ ആത്മാവിനെ പാതാളത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നു” (സങ്കീ 86:11-13).

“എന്റെ ആത്മാവു കർത്താവിനെ മഹത്വപ്പെടുത്തുന്നു; എന്റെ അരൂപി എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽ ആനന്ദിക്കുന്നു; എന്തെന്നാൽ അവൻ തന്റെ ദാസിയുടെ താഴ്മയെ തൃക്കൺ പാർത്തു” എന്നു മറിയം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (ലൂക്കാ. 1:46-8) ദൈവം എപ്രകാരം നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരെ പാതാളത്തിന്റെ ഉരുക്കുമുഷ്ടിയിൽനിന്നു വിടുവിച്ചു എന്നും, അവരുടെ ഹൃദയം കർത്താവിലും തന്റെ നാമത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നവരിലും സന്തോഷിച്ചെന്നും നിനക്കു കാണാൻ കഴിയും. കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ കൃപയും കരുണയും കണ്ടെത്തിയ മറിയം തന്റെ അരൂപിയിൽ എപ്രകാരം ആന്തരികമായി സന്തോഷിച്ചെന്നും തന്റെ മനസ്സിൽ ആനന്ദതുന്ദിലയാണെന്നും നിനക്കു കാണാൻ സാധിക്കും.

5. നാം പരിപൂർണ്ണതയുടെ പിന്നാലെ ഓടണം എന്നതു നമുക്കൊരു നിയമമായിരിക്കട്ടെ. സത്യത്തിന്റെയും കരുണയുടെയും വചനങ്ങൾ ശ്രവിച്ചു നാം അതിനുള്ള നല്ല വയലായി (മത്താ. 13:8) വർത്തിക്കാം. അതു നമ്മിൽ വേറിറങ്ങി, നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിൽ വേരുറപ്പിച്ചു മുപ്പതു മേനിയും അറുപതു മേനിയും നൂറുമേനിയും ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കത്തക്കവണ്ണം വളർന്നുവരട്ടെ. (13:23). സത്യത്തിന്റെ വിത്തിനെ തൈക്കിക്കളയുന്ന മുളളനിറഞ്ഞ ഭൂമിയാണു നാമെന്നു തെളിയിക്കാതിരിക്കാം; നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ വിധിഭിന്ദസം നാം ജീവനിൽനിന്നു നീക്കപ്പെടാൻ ഇടയാക്കാതിരിക്കട്ടെ. അല്ലെങ്കിൽ നമുക്കു വഴിവക്കിലെ പാഴ്ഭൂമി ആകാതിരിക്കാം; നല്ല വിത്തിനെ മറച്ചുവയ്ക്കാൻ അതു അനുവദിക്കുന്നില്ല; അതു ഒരിക്കലും മുളച്ചുവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പറവകൾ വന്നു അതു കൊത്തിത്തീന്നുകളയുന്നു; നാം കട്ടികൂടിയ മണ്ണു ആകാ

എവാഗ്രിയസ്

പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ഉപദേശം

ആമുഖം

പുരാതനസഭയിലെ ഒരു വലിയ ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥ കർത്താവായിരുന്നു എവാഗ്രിയസ് (345-399). അദ്ദേഹം ഗ്രീക്കിലാണ് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ രചിച്ചതെങ്കിലും പലതും സുറിയാനി വിവർത്തനത്തിലാണ് നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ളത്. സുറിയാനി സന്യാസത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് വളരെ പ്രമുഖ സ്ഥാനമുണ്ട്.

ഏഷ്യാമൈനറിലെ പോന്തുസിൽ ഉള്ള ഇബോറാ എന്ന സ്ഥലത്തു് ഒരു കോറെപ്പിസ്കോപ്പായുടെ മകനായി എവാഗ്രിയസ് ജനിച്ചു. മഹാനായ ബസേലിയോസ്, വി. ഗ്രിഗറി നസ്യൂൺസൻ, നെക്താരിയസ്, വി. ഗ്രിഗറി നീസ്സാ എന്നിവരുടെ സ്വാധീനത്തിൽ വന്നു് ഡീക്കൻപട്ടം വരെയുള്ള വൈദികപദവികൾ എവാഗ്രിയസ് സ്വീകരിച്ചു. കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിളിൽ വളരെ പ്രൗഢിയിലും സ്വാധീനത്തിലും ജീവിച്ചു വരവെ, അവിടുത്തെ വാസം തന്റെ സുകൃത ജീവിതത്തിനു തടസ്സമാണെന്നു കണ്ടു് അദ്ദേഹം ആദ്യം പല സ്ത്രീനായിലേക്കും അതിനുശേഷം ഈജിപ്തിലേക്കുംപോയി താപസ്സുജീവിതം തുടങ്ങി. എവാഗ്രിയസിന്റെ ശിഷ്യനായ പല്ലാഡിയസ് തന്റെ ലൗസിയാക് ചരിത്രത്തിൽ (38) ഈ കാര്യങ്ങൾ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു് (ജി. ചേടിയത്തു്, പ്രാചീന സന്യാസചരിത്രം, കോട്ടയം, 1983).

സന്യാസത്തെപ്പറ്റിയും താപസ്സുജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും അദ്ദേഹം ധാരാളം എഴുതി. എന്നാൽ അഞ്ചാം സാർവത്രിക

സുനഹദോസിനുശേഷം (553) *ഒരിജനീസം* എന്ന അബദ്ധോപദേശം ആരോപിക്കപ്പെട്ട് ഗ്രീക്കിലുള്ള പല കൃതികളും നഷ്ടപ്പെട്ടു. ചില കൃതികൾ മറ്റു പലരുടെയും പേരിൽ പ്രചരിച്ചു. ശേഷിച്ചവ വിവർത്തനങ്ങളിൽ മാത്രവും. പില്ലാല സന്യാസ പിതാക്കന്മാരിലെല്ലാം എവാഗ്രിയൻ സ്വാധീനം കാണാം.

എവാഗ്രിയസിനെപ്പറ്റിയും കൃതികളെപ്പറ്റിയും ഒന്നിലേറെ തവണ മലയാളത്തിൽ എഴുതുവാൻ ഇടയായിട്ടുണ്ട് (ജി. ചേടിയത്തു്, *ആദിമസഭാചിന്താകന്മാർ*, കോട്ടയം, 1983 p. 128-131). പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി എവാഗ്രിയസ് എഴുതിയ നൂറ് അധ്യായങ്ങൾ (കെഫാലൈയ്യാ - തലക്കെട്ടുകൾ - വാക്യങ്ങൾ - Chapters) മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (ജി. ചേടിയത്തു്, *പ്രാർത്ഥന സഭയിൽ*, കോട്ടയം, 1988, പേ. 218-250). അതിൽ എവാഗ്രിയസിനെപ്പറ്റി നല്ലൊരാമുഖവുമുണ്ട്. എവാഗ്രിയസിന്റെ *പ്രാക്തിക്കോസ്* (പ്രായോഗിക നിർദ്ദേശങ്ങൾ) എന്ന കൃതിയും മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു (ജി. ചേടിയത്തു്, *സഭാചിന്താകന്മാർ-2*, പേ. 66-92). താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന “പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ഉപദേശം” എന്ന ചെറിയ രേഖ വളരെ പ്രായോഗികകാര്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. W. Frankenberg, *Evagrius Pontikus*, എന്ന കൃതിയിൽ ഇതു് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ട് (Berlin, 1912, p. 558-62). DS-ൽ എവാഗ്രിയസിനെപ്പറ്റി നല്ലൊരു പഠനം കാണാം (4/1960, col. 1731-44); See S. Brock, *op. cit.* p. 66-73.

പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ഉപദേശം

സഹോദരാ, ഒരു ദീർഘയാത്രയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നയാൾ ആദ്യമായി വേണ്ട ക്രമീകരണങ്ങൾ ചെയ്യുകയും ഒന്നിച്ചു യാത്ര ചെയ്യാൻ കഴിയുന്നതും താനിഷ്ടപ്പെടുന്നതുമായ മറ്റു യാത്രക്കാരുടെ കൂടെ ചേരുകയും ചെയ്യുന്നു. മറിച്ച്യാൽ യാത്രയിൽ കൂടെയുള്ള മറ്റു യാത്രക്കാർ അവനെ ഉപേക്ഷിച്ചെന്നും അതു് അവൻ്റെ ആപത്തു വരുത്തിവച്ചെന്നും വരാം. നീതിയുടെ പാതയിൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ച് ഇതു കൃത്യമായി ശരിയാണ്. ആദ്യമായി അവൻ ആത്മശോധന നടത്തി തനിക്കെന്തൊരു കരുത്തുണ്ടെന്ന് നോക്കണം. അതിനുശേഷം തനിക്കു പറ്റിയ ഒരു ജീവിതപഥമാവു് അവൻ തെരഞ്ഞെടുക്കണം. ആദ്യമേ തന്നെ പരിപൂർണ്ണമായ ജീവിതപഥമാവിൽ ഹൃദയം വച്ചാൽ പിന്നീടു്

അതുപേക്ഷിക്കാനോ, മറ്റുള്ളവർ എന്തു ചിന്തിക്കും എന്നു കരുതി പതിവനുസരിച്ചു മാത്രം ചെയ്യാനോ ഇടയാകും. അങ്ങനെയൊരു അവസ്ഥ അദ്ധ്വാനം മുഴുവൻ വ്യർത്ഥമായിത്തീരും. അതുകൊണ്ട് തന്റെ ബലഹീനാവസ്ഥയിൽ നിന്നു തുടങ്ങി ശക്തമായതിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും, ചെറിയവയിൽനിന്നു തുടങ്ങി വലിയവയിൽ അവസാനിപ്പിക്കുന്നതും അത്രേ മെച്ചമായിട്ടുള്ളതു്.

യാത്ര ചെയ്യുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചു് ഇതുപോലെയാണു്. ആദ്യദിവസം തന്നെ അവർ ഓടിക്കിട്ടച്ചാൽ രോഗം നിമിത്തം അനേകം ദിവസങ്ങൾ നഷ്ടമാകും. നടന്നു പരിചയിക്കുന്നതു വരെ ആരംഭത്തിൽ സാവധാനം നടന്നാൽ, പിന്നീടു ദീർഘദൂരം നടക്കേണ്ടി വന്നാലും അവർ അവസാനം ക്ഷീണിച്ചുപോകുകയില്ല.

അതുപോലെ സുകൃതജീവിതത്തിലെ അദ്ധ്വാനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെട്ടവൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വ്യക്തി പരിപൂർണ്ണാവസ്ഥയിൽ എത്തുന്നതുവരെ ശാന്തമായി സ്വയം പരിശീലിപ്പിക്കണം. വ്യത്യസ്ത രീതികളിൽ നമ്മുടെ പൂർവപിതാക്കന്മാർ ചരിച്ച നിരവധി പാതകൾ കണ്ടു് ചഞ്ചലപ്പെടേണ്ട; അവരെ യെല്ലാം തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം അനുഭവിക്കാൻ തത്രപ്പെടുകയും വേണ്ട. ഇതു നിന്റെ ജീവിതപഥമാവു കിഴ്ന്മേൽ മാറിക്കുക മാത്രം ചെയ്യും, മറിച്ചു്, നിന്റെ ബലഹീനമായ പ്രകൃതിക്കു ചേരുന്ന ഒരു ജീവിതരീതി തെരഞ്ഞെടുക്കുക. അതിൽ കൂടി ചരിക്കുക; നീ ജീവിക്കും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിന്റെ കർത്താവു കരുണയുള്ളവനാകുന്നു. പാവപ്പെട്ട സ്ത്രീയുടെ കാണിക്ക അവിടുന്നു സ്വീകരിച്ചതുപോലെ (മക്കോ 12: 43; ലൂക്കാ 21: 3) നിന്നെ അവിടുന്നു സ്വീകരിക്കും. നിന്റെ നേട്ടങ്ങൾ നിമിത്തമല്ല, പിന്നെയോ, നിന്റെ നിയോഗം നിമിത്തം.

നിന്റെ അദ്ധ്വാനങ്ങളോടു കൂടുതൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കാനാണു നീ ചിന്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ധൃതിവയ്ക്കേണ്ട. ശാന്തമായി ചെയ്യുക. കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായവ ചെയ്യാൻ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്ന ആശയം നിന്നിൽ നിലനില്ക്കണമെങ്കിൽ അതു നിന്റെ പ്രയോജനത്തിനാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുക; അതു ദൈവത്തിൽ നിന്നാകയാൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ അതു് നിനക്കു ചെയ്യാം. എന്നാൽ ആ ആശയം ഒന്നോ രണ്ടോ പ്രാവശ്യം മാത്രമേ മനസ്സിലുദിച്ചുള്ളൂ എങ്കിൽ അതു്, നിന്നെ പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ തത്രപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കുന്ന സാത്താനിൽ നിന്നാണെന്നു ഗ്രഹിക്കുക. നമ്മിൽ ഉളവാകുന്ന എല്ലാ വിചാ

രങ്ങളെയും സംബന്ധിച്ചു ഇതുപോലെതന്നെയാണ്; 'നാം അവയെ വിവേചിക്കുന്നില്ലേ?' എന്നു പിതാക്കന്മാർ ചോദിച്ചതു ഓർക്കുക.

ഈ ജീവിതാവസ്ഥയിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന വ്യക്തി വിവേകിയും ശുദ്ധനും, ജ്ഞാനിയും വിസ്മ്മിയും, നിഷ്കളങ്കനും തന്ത്രശാലിയും ആയിരിക്കണം (മത്താ. 10: 16). ആദ്യത്തേതു നമ്മുടെ സംബന്ധിച്ചും, പിന്നത്തേതു തീന്മയെ സംബന്ധിച്ചും. പിശാചുക്കൾ നമ്മെ വഴിതെറ്റിക്കാതിരിക്കാൻ നമ്മുടെ ജീവിതപഥത്തിൽ ശുദ്ധവെച്ചുകൊണ്ടു നമുക്കു വീഴ്ചയാകാതിരിക്കാൻ നമുക്കു നിഷ്കളങ്കരായി വർത്തിക്കാം; നമ്മുടെ സ്നേഹിതരെപ്പറ്റി തെറ്റായിട്ടൊന്നും ചിന്തിക്കാതിരിക്കാം. അയൽക്കാർക്കെതിരെ വിദ്വേഷം വെച്ചുപുലർത്താതിരിക്കാം.

എല്ലാറ്റിനുമുപരി നിനക്കായി നീ വിനയം തെരഞ്ഞെടുക്കുക. നിന്റെ സദ്പ്രവൃത്തികൾക്കൊണ്ട് ഒരു മാതൃകയും അടിസ്ഥാനവുമിടുക. നീ ദൈവത്തോലും സ്രീപുരുഷന്മാരോലും സ്നേഹിക്കപ്പെടുവാൻ, നീ ആരാധിക്കുമ്പോൾ താണുവണങ്ങുക; നിന്റെ സംസാരം താഴ്ന്ന സ്വരത്തിൽ ആയിരിക്കട്ടെ.

ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു നിന്നിൽ വസിക്കാൻ അനുവദിക്കുക; അവിടുന്ന് തന്റെ സ്നേഹത്തിൽ നിന്റെ പക്കലേയ്ക്കു വരികയും നിന്നിൽ വാസമുറപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും; അവിടുന്ന് നിന്നിൽ പാക്കുകയും നിന്നിൽ ജീവിക്കുകയും ചെയ്യും. നിന്റെ ഹൃദയം ശുദ്ധമാണെങ്കിൽ നീ അവനെ ദർശിക്കും. തന്റെ കർമ്മങ്ങളിന്മേലുള്ള വിചിന്തനത്തിന്റെ നല്ല വിത്തു അവൻ നിന്നിൽ വിതയ്ക്കും, നീ അവന്റെ മഹനീയതയിൽ ആശ്ചര്യഭരിതനാകും. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു ഭരാഗ്രഹങ്ങളുടെ കളകളെ, ദുഷ്തൃക്കളുടെ മുളകളോടും പറക്കാരകളോടും കൂടെ പിഴുതൊറിഞ്ഞുകൊടുവാൻ ബദ്ധപ്പെട്ടാൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കും.

തന്റെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി പരിഗണിക്കുകയും അന്തരപിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പാപി, അഴുക്കുപിടിച്ചതും കരിപിടിച്ചതുമായ അടുക്കളപ്പാത്രം പോലെയാണ്; എന്നാൽ ചുരണ്ടി കഴുകിക്കഴിയുമ്പോൾ അതു തിളങ്ങുന്നു. വീണ്ടും, കറുത്തിരുണ്ടു തണുത്ത കരിപ്പെട്ടതു തുല്യമാണവൻ. എന്നാൽ തീയിലിട്ടു കഴിയുമ്പോൾ അതു ചൂടായി കത്തുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ നിറം മങ്ങിയതും പിന്നീടു തുടച്ചുമിനുസപ്പെടുത്തിയതുമായ സ്വർണ്ണ

പ്പാത്രത്തിനും വെള്ളിപ്പാത്രത്തിനും തുല്യനാണവൻ. ആത്മാവിനെ നിവേശിപ്പിച്ച ജഡത്തോടു നിനക്കവനെ ഉപമിക്കാം; ജീവനിലേക്കു തിരികെ വന്ന മരിച്ചവനോടും, നഷ്ടപ്പെട്ടിട്ടു വീണ്ടും കണ്ടുമുട്ടിയവനോടും, വഴി തെറ്റിയിട്ടു തിരികെ വന്ന ആടിനോടും, സുഖം പ്രാപിച്ച രോഗിയോടും, ധനികനായിത്തീർന്ന ദരിദ്രനോടും, ഇപ്പോൾ ആനന്ദിക്കുന്ന ദുഃഖിച്ചിരുന്നവനോടും, ആവശ്യത്തിനു ക്ഷണം ലഭിച്ച വിശന്നിരുന്നവനോടും, രാജാവിന്റെ പുതുക്കിയ ചിത്രത്തോടും രാജാവു പ്രവേശിച്ചു നവീകരിച്ചു തന്റെ ആസ്ഥാനമുറപ്പിച്ച തകർന്നിരുന്ന കൊട്ടാരത്തോടും ഉപമിക്കാം.

അനുതാപത്തെ സ്നേഹിക്കുക; നിന്റെ കഴുത്തു അതിന്റെ നകത്തിൽകീഴിൽ വയ്ക്കുക. ദുഷ്ടവൃത്തികളിൽ നിന്നകന്നു സഭ പ്രവൃത്തികൾ ചെയ്തു നിന്റെ കർത്താവിനെ പ്രസാദിപ്പിക്കുക. നിന്റെ ആത്മാവിന്മേൽ നിനക്കു അധികാരം ഉള്ളപ്പോൾ തന്നെ, ഇപ്പോഴും സമയം ഉള്ളതിനാൽ ഉടനെതന്നെ അനുരഞ്ജനപ്പെടുക (ലൂക്ക 12;58). നിനക്കു കഴിയുന്നതെല്ലാം ചെയ്യുക; എന്നാൽ എല്ലാം ചെയ്തശേഷം പ്രയോജനമില്ലാത്ത ദാസനായി സ്വയം കരുതുക (ലൂക്ക 17;10). കാരണം, കടപ്പെട്ടതൊന്നും തിരിച്ചടയ്ക്കാൻ നിന്നെക്കൊണ്ടു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. സ്വയം ഇപ്രകാരം പറയുക: ഞാനൊരു കൂലിവേലക്കാരനാണ്. എന്റെ ജോലി ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാനെന്താണ് ഇത്ര സാവധാനം കാണിക്കുന്നത്? എനിക്കൊരു ക്ഷണം ലഭിച്ചു; എന്റെ സ്നേഹിതരുടെ കൂടെ ചേരാൻ ഞാനെന്തിനു താമസിക്കണം? ഞാൻ വലിയൊരു തുക മടക്കി കൊടുക്കാനുണ്ട്; എന്നു ഞാൻ അതു തിരികെ കൊടുക്കും? എനിക്കൊരു നീണ്ടയാത്രയുണ്ട്; എന്നു ഞാൻ ലക്ഷ്യത്തിലെത്തും? വഴിയാത്രയ്ക്കു എന്തെല്ലാമാണ് എനിക്കാവശ്യമായിരിക്കുന്നത്? എന്റെ കർത്താവ് എനിക്കുവേണ്ടി ആളയച്ചു; എന്നെ അവിടുന്നാവശ്യപ്പെടുന്നു; എന്നു ഞാൻ അവന്റെ പക്കലെത്തും? ഞാൻ ഓടിയെത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; പിന്നെന്തിനു ഞാൻ ചുറ്റുമുള്ള ഭൃതികവസുതകളുടെ ഭാരം പേറുന്നു? ലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിന്റെ ചങ്ങലകളാൽ ഞാൻ ബന്ധിതനാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതർ ജാഗരണം നടത്തുന്നു. ഞാൻ പിന്നെ ഉറങ്ങണമോ? എന്റെ സ്നേഹിതർ മല്ലടിക്കുന്നു; ഞാൻ തോൽക്കണമോ? എന്റെ സ്നേഹിതർ കരയുന്നു; ഞാൻ ചിരിക്കണമോ? എന്റെ സ്നേഹിതർ ദുഃഖത്തിലാണ്; ഞാൻ സന്തോഷത്തിലായിരിക്കണമോ? എന്റെ സ്നേഹിതർ നിശ്ശബ്ദരായിരിക്കുന്നു; ഞാൻ പിന്നെ സംസാരിക്കണമോ? എന്റെ സ്നേഹിതരുടെ ചിന്തകൾ തന്റെ കർത്താവിലും രാജ്യത്തിലും തന്റെ മഹത്വത്തിലുമാണ്;

ഞാൻ പിന്നിൽ ഉപേക്ഷിക്കാമെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഞാൻ ഇപ്പോഴും ചിന്തിക്കണമോ?

നീ രാത്രിയിൽ എഴുന്നേറ്റു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും എന്നാൽ നിന്റെ ശരീരം ആലസ്യത്തിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞവ അനുസ്മരിക്കുക; എത്രയോ ആളുകൾ നിന്നുകൊണ്ടും മുട്ടുകുത്തിയും, സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നെന്നും ചിന്തിക്കുക. എത്രയെത്രയാളുകൾ കരയുകയും നെടുവീർപ്പിടുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിന്റെ മന്ദതയിൽ എത്രയെത്ര ആളുകൾ ദുഃഖിക്കുന്നു; എത്രയെത്രയാളുകൾ സ്നേഹത്താൽ മത്തുപിടിച്ച് പ്രകൃതിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾ തന്നെ വിസ്മരിച്ചിരിക്കുന്നു. എത്രയെത്രയാളുകൾ തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ കർത്താവിനു കീർത്തനമാലപിക്കുന്നു.

ഇവയെപ്പറ്റിയെല്ലാം നീ അനുസ്മരിച്ചാൽ നിന്റെ വിരസതയിൽ നിന്നും മന്ദതയിൽ നിന്നും നിനക്കു വിടുതൽ കിട്ടും. നീ താല്പര്യപൂർവ്വം കണ്ണുനീരോടെ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കളർപ്പിക്കും. പിന്നീട്, എത്രപേർ ഉണർന്നിരുന്നെങ്കിലും തങ്ങളുടെ ജോലി ചെയ്യുന്നെന്നും, എത്രയോപേർ വഴിയാത്രയിലാണെന്നും ഉഴുന്നെന്നും, മറ്റു നിരവധി ജോലികൾ ചെയ്യുന്നെന്നും ചിന്തിക്കുക. ഇടയന്മാരേയും ഭണ്ഡാരം സൂക്ഷിക്കുന്ന രാത്രിയിലെ കാവൽക്കാരേയും ഓർക്കുക. നൈമിഷിക വസ്തുക്കളെ പ്രതി അവർ ഇത്രയധികം പ്രയാസപ്പെടുന്നെങ്കിൽ, എന്റെ കർത്താവിനു വേണ്ടി ഞാൻ എത്രയധികം പ്രയാസപ്പെടണം.

നിന്റെ പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ അലസമായോ വിരസമായോ അലക്ഷ്യമായോ നടത്താതിരിക്കാനായി നീ പ്രാർത്ഥിക്കാനായി നില്ക്കുമ്പോൾ അലക്ഷ്യമായി തുടങ്ങരുത്. പിന്നെയോ, നീ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന് നിന്റെ മേൽ കരിശടയാളം വരയ്ക്കുക; നിന്റെ ചിന്തകൾ ഏകാഗ്രമാക്കുക; ഒരുക്കത്തോടും ഏകാഗ്രതയോടും കൂടിയിരിക്കുക; നീ ആരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ ആ ആളിൽ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കുക; അതിനുശേഷം ആരംഭിക്കുക. പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ കണ്ണീരൊഴുക്കാനും നിന്നിൽ തന്നെ വേദന അനുഭവപ്പെടാനും അങ്ങനെ നിന്റെ പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ പ്രയോജനപ്രദമായി കാണപ്പെടുവാനും ആയി നിന്നെത്തന്നെ ഹോമിക്കുക.

നിന്നെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന ചിന്തകളൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ ഒരു കൂട്ടം സങ്കീർത്തനം കഴിഞ്ഞു അടുത്തതിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതിനിടയ്ക്ക് ഇടവേളയുടെ ആവശ്യമില്ല. എന്നാൽ നിന്റെ ചിന്ത

കുറു കാടുകയറുകയാണെങ്കിൽ, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതിലും കൂടുതൽ സമയം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും കണ്ണീരീനമായി ചെലവഴിക്കണം. നീ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞ ഏതെങ്കിലും മാർഗത്തിലൂടെ വാക്കുകൾ മാറിയോ, മറു മാർഗങ്ങളിലൂടെയോ ഈ ദൃഷ്ടിചിന്തകളെ ഓടിക്കുക. ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നതു സ്വീകരിക്കുക; നിനക്കു പ്രയോജനകരമായ ചിന്തയുണ്ടായാൽ, അതു നിനക്കു സങ്കീർത്തനങ്ങൾക്കു പകരമായിരിക്കട്ടെ; നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സങ്കീർത്തനഭാഗം ചൊല്ലിത്തീർക്കാനായി ദൈവദാനത്തെ നിന്നിൽനിന്നു നീക്കിക്കളയാൻ പാടില്ല.

ദൈവികചിന്തയോടും ആന്തരികദർശനത്തോടും കൂടിക്കലരാത്ത പ്രാർത്ഥന ജഡത്തിന്റെ ക്ഷീണിപ്പിക്കൽ മാത്രമാകുന്നു. നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്മേൽ ഒരു വിരി വിരിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ വളരെയധികം സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ട. മനുപതർച്ചയുള്ളപ്പോൾ പതിനായിരം വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിനേക്കാൾ മെച്ചമാണ് ഏകാഗ്രമായി ഒറ്റവാക്കു ചുരിക്കുക.

പ്രാർത്ഥനാവസരം ഋജുമാനസ്സും സരളമനസ്കനും കാപട്യമില്ലാത്ത ശിശുവും ആയിരിക്കുക; അപ്പോൾ നീ ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വം ദർശിക്കും. നിന്നിൽനിന്നു വളഞ്ഞതും വഴിപിഴച്ചതുമായ എല്ലാ ചിന്തകളും ദൂരീകരിക്കുക; മുലപ്പാൽ നുകരുന്ന ശിശുവിനെപ്പോലെ നീ സ്വയം ആക്കിത്തീർക്കുക.

പ്രാർത്ഥനയിൽ കഠിനമായി പണിപ്പെടേണ്ടി വരുന്നെങ്കിൽ നീ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. നിന്റെ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുക, നിന്റെ പരാതികൾ സമർപ്പിക്കുക, നിന്റെ വിധിയാളനെ തേടുക (ലൂ. 18:1-7). നിന്റെ എതിരാളിയായ സാത്താൻ പരാജയപ്പെടുന്നതുവരെ അവനു മറുപടി നൽകുക. അപ്പോൾ നിന്റെ കർത്താവു നിന്റെ ജാഗരൂകത ദർശിക്കും; നിന്റെ ശത്രു വീണ്ടും കാണപ്പെടാതിരിപ്പാൻ അവനെ വിധിച്ചുകൊണ്ടും, അതേസമയം നിന്റെ ബലഹീനതയിൽ നിന്നെ താങ്ങിക്കൊണ്ടും നീതിപൂർവ്വം നിന്റെ കേസു വിധിക്കും.

നൈമിഷിക സന്തോഷം പകരുന്ന വികാരങ്ങൾ നിനക്കെതിരെ പോരാട്ടം നടത്തുന്നെങ്കിൽ അവയിൽനിന്നുള്ള വിടുതൽ നിന്റെ കർത്താവിൽനിന്നു സമ്പാദിക്കുക. അശുഭ വികാരങ്ങൾ നിന്റെ മനസ്സിൽ ഉടലെടുക്കാനിടയായാൽ അതു നിമിത്തം ചഞ്ചലപ്പെടേണ്ട, അവയ്ക്കു മനസ്സമ്മതം നൽകാതിരുന്നാൽ മാത്രം മതി; അവയെ സ്വീകരിക്കുകയോ നിന്റെ മനസ്സിൽ

അവസ്ഥയിൽ നൽകുകയോ ചെയ്യരുത്; രാത്രിയിലെ വിശ്രമത്തിനെത്തുകയും അതിരാവിലെ പുറപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്ന വഴിയാത്രക്കാരനെപ്പോലെ പെട്ടെന്നു അവ നിന്നെ വിട്ടു ഓടിപ്പോകും.

നിന്റെ പ്രാർത്ഥനാവസരം നിന്റെ മനസ്സു വ്യക്തമാകാതെ ചിന്തിച്ചു ചുറ്റിക്കറങ്ങാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിന്റെ ന്യായാധിപനെ നീ നിന്ദിച്ചാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രീതി ലഭിക്കുന്നതിനുപകരം കോപത്തിനു ഇരയാകാനിടയുണ്ട്. ദൈവസാന്നിധ്യത്തിൽ നിന്ദാപൂർവ്വം വർത്തിച്ചിട്ടു സാധാരണ ന്യായാധിപന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തെ നീ ഭയപ്പെടുന്നുവോ? താൻ നിൽക്കുന്നതെവിടെയാണെന്നോ താൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നോ ബോധമില്ലാത്ത വ്യക്തിക്ക് താൻ പ്രാർത്ഥനകളർപ്പിക്കുകയാണ് എന്ന് എങ്ങനെ കരുതാനാകും? വികാരങ്ങളാൽ അവന്റെ മനസ്സു അന്ധമാണ്; അവൻ തന്റെ കാലുകളിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുന്നു; അവൻ ഉറക്കം ഇളയുന്നു; അവൻ ലൗകിക കാര്യങ്ങളിൽനിന്നകന്നു നില്ക്കുന്നു; അവൻ ലോകത്തിനു മരിച്ചവനാണെന്നും ലൗകികകാര്യങ്ങൾ ഓർക്കുന്നില്ലെന്നും അനേകർ അവനെപ്പറ്റി കരുതുന്നു; എന്നാൽ തന്നിൽനിന്നു വളരെ വിദൂരസ്ഥമായ സംഗതികളാൽ അവന്റെ മനസ്സു ഇളകി മറിക്കപ്പെടുന്നു; അതുകൊണ്ടു സ്വപ്നം കാണുന്നവൻ സ്വപ്നം ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യാത്തതുപോലെ മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങളൊന്നും അവൻ ഒരു പ്രയോജനവും ചെയ്യുന്നില്ല.

നികൃഷ്ടം, നിന്നെത്തന്നെ ഉണർത്തുക; നിന്റെ കർത്താവു നിന്നോടു സംസാരിക്കുന്നു. അലഞ്ഞുതിരിയരുത്. തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാലാഖമാർ നിന്നെ വലയം ചെയ്യുന്നു. അതുതപ്പെടേണ്ട. പിശാചുകളുടെ നിരകൾ നിന്നെ നോക്കി നിൽക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു അയഞ്ഞവനാകരുത്.

എന്റെ സഹോദരാ, നാം ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുമ്പോൾ മാലാഖമാർ സന്തോഷിക്കുന്നു എന്നറിയുക; അതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം ശ്രദ്ധ വയ്ക്കുന്നതായി കാണുന്ന പിശാചുക്കൾ ദുഃഖിക്കുന്നു. അവർ ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം അർപ്പിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചവരാണല്ലോ; സ്തുതിസ്തോത്രങ്ങൾ പിശാചുക്കൾക്കെതിരെയുള്ള പരിചയായും പടച്ചട്ടയായും തീരുകയും തങ്ങളുടെ കരുന്തുകളെല്ലാം നിഷ്പഫലമായിത്തീരുന്നു എന്നു കാണുകയും ചെയ്കയാൽ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്നതിൽനിന്നു നമ്മെ തടയുന്നതിനുള്ള പദ്ധതികൾ അവർ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയിൽനിന്നു നമ്മെ പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ അവർ ജാഗ്രൂകരാണ്. നാം അവരെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ,

ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ സംസർഗത്തിൽ സഭാ സ്ഥിരതയുള്ള വരായിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുമ്പോൾ നമ്മുടെ സുനേഹിതർ, നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ തുടങ്ങി പ്രത്യേക വ്യക്തികളുമായി നാം സംഭാഷണം നടത്തുന്നതായി ഭാവനയിൽ കൊണ്ടുവന്നു ദൈവ സ്നേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് മനുഷ്യസുനേഹം പ്രതിഷ്ഠിച്ചു്, നമുക്കു് ഉപദ്രവം ചെയ്യാനായി അവർ വഞ്ചനാപൂർവ്വം വർത്തിക്കുന്നു. തദ്ഫലമായി കല്പിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ (മത്താ. 5:44; ലൂ. 6:28) ശത്രുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനു പകരം നമ്മെ ദുഃഖിപ്പിച്ചവർക്കെതിരെ നാം വെറുപ്പു വർദ്ധിപ്പിക്കുകയും അങ്ങനെ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനകോപത്തിനു് കാരണമാകുകയും ചെയ്യുന്നു.

അതുകൊണ്ടു് എതിരാളികളുടെ കെണികളെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയായിരിക്കുക; സ്വയം തെറ്റിലായിരിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരെ വഴിതെറ്റിക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ ദുഷ്ടതയോടു കൂട്ടി ചേർക്കാൻ ശ്രദ്ധാലുക്കളായിരിക്കുന്നവരിൽനിന്നു നിന്നെത്തന്നെ കാത്തുകൊള്ളുക.

ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പാതയിൽ യാത്ര ചെയ്യുക; അപ്പോൾ ഭീതിയുടെ സുഫലത്തിനെതിരായി നിനക്കു് ശക്തിയുള്ള കോട്ടയായി വർത്തിക്കുന്ന സമാധാന സുഫലത്തു് നീ വേഗത്തിൽ എത്തിച്ചേരും. ഇപ്രകാരം, നിന്റെ മനസ്സു് ഉണർവ്വു ഏകാഗ്രവു് ഉള്ളതായിരുന്നാൽ, ഹാബേലിന്റെ അർപ്പണം പോലെ (ഉല്പ. 4:4) നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന അർപ്പണം സ്വീകരിക്കപ്പെടും; നിന്റെ എതിരാളിയാകട്ടെ ലജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യും; പ്രാർത്ഥനാവസരം നീ തന്നെ പിശാചുക്കൾക്കു് ഭയകാരണമായി ഭവിക്കും; നിന്റെ വായിലെ വചനങ്ങൾ ദൈവഹിതത്തിനു് അനുസൃതമായിരിക്കുകയും ചെയ്യും.

അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാൻ

ഹെസിക്കിയസിനുള്ള കത്തു്

ആമുഖം

ആദ്യകാല സുറിയാനി സഭയിലെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു എഴുത്തുകാരനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ. ഏകാന്തവാസിയായ യോഹന്നാൻ (ഇഹൂഹീദായാ), അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാൻ, എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം അറിയപ്പെട്ടിരുന്നു. “ലിക്കോപ്പൊളീസിലെ യോഹന്നാൻ” എന്നും അദ്ദേഹത്തെ തെറ്റായി ചിലർ വിളിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പറ്റി വളരെയധികം വിവരങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടില്ല. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ വിവിധ വശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നു. ഉന്നത വിദ്യാഭ്യാസവും ഉന്നത സാംസ്കാരിക നിലവാരവും ഉള്ള ആളായിരുന്നു യോഹന്നാൻ എന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ വ്യക്തമാക്കുന്നു. സംഭാഷണ രീതിയിലാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല കൃതികളും. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നു എന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. സിറിയായിലെ അപ്പമെയോ പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്നതിനാലാണ് ‘അപ്പമെയോക്കാരൻ’ എന്ന പേരു് അദ്ദേഹത്തിനു കിട്ടിയതു്. ഏകാന്തവാസിയായ (ഇഹൂഹീദായാ) ഒരു താപസ്സനായിരുന്നു യോഹന്നാൻ.

പിൽക്കാലസഭയിൽ യോഹന്നാൻ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തി. നിന്നവേയിലെ ഇസഹാക്കു്, യൗസേപ്പു് ഹസായാ എന്നിവർ യോഹന്നാനെ ആശ്രയിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങൾ മനുഷ്യനിലുള്ള ശരീരം,

ആത്മാവ്, അരൂപി (nous) എന്നിവയ്ക്കു തുല്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ഉത്ഥാനജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാസ്പാദനമാണ് ക്രിസ്തീയ ജീവിതം. മാമോദീസായിൽ അതിന്റെ അച്ചാരം (Pledge) ലഭിക്കുന്നു എന്നൊക്കെ അദ്ദേഹം പഠിപ്പിച്ചു.

ഹെസീക്കിയസ് എന്ന ആളിനുള്ള കത്താണ് താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. അയാളെപ്പറ്റി കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭിച്ചിട്ടില്ല. പുതുതായി ത്വപസജീവിതം ആരംഭിച്ച ഒരു ശിഷ്യനായിരിക്കാം ഹെസീക്കിയസ്. യോഹന്നാൻ അയാൾക്ക് നിരവധി പ്രായോഗിക കാര്യങ്ങൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു. പില്ലാലസഭ ഈ കത്തിനെ വളരെയധികം മാനിച്ചിരുന്നു. യോഹന്നാനെപ്പറ്റി നല്ലൊരാമുഖത്തിന് DS 8 (1974) cols. 764-74 കാണുക. യോഹന്നാന്റെ പ്രസിദ്ധീകൃതമായ കൃതികളെക്കുറിച്ച്. S. Brock, *op. cit.* p. 99-100. ഹെസീക്കിയസിനുള്ള കത്തു് ആദ്യമായിട്ടാണ് മലയാളത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. S. Brock, *op. cit.* p. 81-98 നെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയാണ് ഈ വിവർത്തനം.

ഹെസീക്കിയസിനുള്ള കത്തു്

എന്റെ സഹോദരാ, ഒരവയവത്തിന്റെ വേർപാടിൽ മറ്റവയവങ്ങൾ വേദനിക്കുന്നു എന്ന് നിനക്കു നന്നായറിയാമല്ലോ; അവയുടെ വേദനയുടെ ആഴം സ്പഷ്ടമല്ലെങ്കിലും ഈ വേദന അധരവും കണ്ണുകളിലെ കണ്ണനീരും വ്യക്തമാക്കുകയും സൂചിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു നീ അറിയുന്നു. ആന്തരിക നിശ്ശബ്ദതയിൽ നിന്ന് ശരീരത്തിന്റെ ഉള്ളറയുടെ താക്കോലാകുന്ന നാവുവഴി വേദന പുറത്തുവരുന്നു. നാവു് വാക്കുകളുടെ കവാടം അടയ്ക്കുകയും തുറക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ഇന്ദ്രിയാനുഭൂതിയുടെ ഖജനാവാകുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളിലെ നിക്ഷേപങ്ങളിൽനിന്ന് നാവു് ഭാഷണമായി അതിന്റെ പ്രിയ സുഹൃത്തുക്കൾക്ക് നൽകുന്നു. മനസ്സിനെ വെളിപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു്, ബുദ്ധിയുടെ വക്താവായി നാവു വർത്തിക്കുന്നു; മനസ്സിന്റെ നിഗൂഢ നിശ്ശബ്ദതയുടെ വക്തവായി അതു പ്രവർത്തിക്കുന്നു; മനസ്സിന്റെ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഈ മാധ്യമത്തിലൂടെ നടപ്പിലാക്കുന്നു. എല്ലാ അറിവിന്റേയും അധിപതിയായ ഹൃദയം പറയുന്നതെല്ലാം അധരം ശ്രോതാക്കൾക്ക് വാക്കുകളായി പകർന്നുകൊടുക്കുന്നു. അങ്ങനെ, ബുദ്ധിയുടെ താക്കോലായ അധരം വഴി ഹൃദയത്തിലേക്കുള്ള കവാടം തുറക്കപ്പെടുന്നു. ഇതു കൂടാതെ, ഈ കവാടം തുറക്കാനോ, ശ്രാവ്യമായ ശബ്ദം പുറപ്പെടുവി

ക്കാനോ സാധ്യമല്ല. എങ്കിലും ഒരു ശബ്ദവും കൂടാതെ തന്നെ എഴുത്തിലൂടെ, ശബ്ദരഹിതമായ വാക്കുകളുപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും, തന്റെ ഉള്ളിൽ ഉള്ള സംഗതികൾ വെളിപ്പെടുത്തുവാൻ ബുദ്ധിപ്പെടുത്തുകയുണ്ടു്; ഇങ്ങനെ അതിന്റെ നിശ്ശബ്ദത മുകതയിൽ പ്രകാശിതമാകുന്നു. എന്നാൽ തന്റെ ഉള്ളിൽ നിഗൂഢമായിരിക്കുന്നതിനു് നിശ്ശബ്ദതേവഴി മനസ്സു് എത്ര ശുശ്രൂഷിച്ചാലും ഓരോ ശബ്ദത്തെയും ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ശ്രവണേന്ദ്രിയത്തിനു് തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പകർന്നു കൊടുക്കാൻ അതിനു് അധരം കൂടിയേ കഴിയൂ.

2. തങ്ങളിൽനിന്നുള്ള നിന്റെ വേർപാടു് മൂലമുള്ള വേദന ഈ സാദൃശ്യംവഴി നിനക്കു ഗ്രഹിക്കാനാവും. എന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു വെളിപ്പെടുത്തിയ ആ സത്തുലിതാവസ്ഥയിൽ നീ ജീവിക്കുന്നതിനാൽ തങ്ങളുടെ ദുഃഖത്തിലും സമാശ്വാസത്തിനു വകയുണ്ടു്; നിന്റെ ജീവിതരീതി, മിശിഹായുടെ സ്നേഹത്തോടു് ഇഴുകിച്ചേർന്നതാകയാൽ നീ ഒട്ടും വിദൂരസ്ഥനല്ല; എന്തുതൊന്നുണ്ടെന്നാൽ, സ്നേഹത്തിലായിരിക്കുന്നവർ തങ്ങളുടെ അടുപ്പത്തിൽ ഒന്നാണു്. അവന്റെ സ്നേഹം അവരുടെ ഇടയിൽ വിഭജിതമല്ലാത്തതുപോലെ, അവർ പരസ്പരം വേർപെട്ടിരിക്കുന്നില്ല. കാരണം, എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവിന്റെ തിരുഹിതം നിറവേറ്റുന്നവർ, അവർക്കു് ഒരേ മനസ്സുള്ളതിനാൽ, ഒരേ ശരീരത്തിൽ ബന്ധിതരാണ്.

3. ഇപ്രകാരം, പ്രിയ സഹോദരാ, മിശിഹായിലുള്ള നിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി കേട്ടു നിമിഷം മുതൽ എന്റെ ബലഹീന പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു ഞാൻ വിരമിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ മഹത്വത്തിനു് എല്ലാ വിധത്തിലും പ്രീതികരമായ രീതിയിൽ നിന്റെ ജീവിതം ഉറപ്പിക്കപ്പെടണമെന്നു് ദൈവകൃപയോടു ഞാൻ യാചിക്കുന്നു. പ്രബോധനപരമായ ചർച്ചകളുടെ രൂപത്തിൽ നിന്റെ നിദ്രേ ശങ്ങൾ ഞാൻ തേടുകയും ചെയ്യുന്നു.

4. എന്റെ സഹോദരാ, നിന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ജാഗരൂകനായിരിക്കുക; നിന്റെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവത്തിന്റെ ചിന്ത നിന്റെ മനസ്സിൽ പതിപ്പിക്കുക; എന്തുതൊന്നുണ്ടെന്നാൽ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ ആദ്ധ്യാത്മിക കോട്ടയും നീതിയെപ്രതിയുള്ള അയ്യെസ്ഥാനവുമാണു്; അവിടെയാണു് നമ്മുടെ സദുപദൃശ്യത്തികളുടെ സമ്പത്തു് സുരക്ഷിതമായി സൂക്ഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്.

5. എന്റെ സഹോദരാ, വഞ്ചിക്കുന്ന കെണികളെയും നിഗൂഢമായ കുരുക്കുകളെയും രഹസ്യമായ വലകളെയും സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം: സാത്താന്റെ വഞ്ചനാപരമായ കെണികളിൽ പെട്ടുപോകാതിരിക്കാൻ നിന്റെ പാദങ്ങളെ രാപകൽ സംരക്ഷിപ്പാൻ നമ്മുടെ കർത്താവിനോടപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ മടുപ്പുതോന്നരുത്; ഈ യാചനയിൽ നീ സ്ഥിരതയുള്ളവനാണെങ്കിൽ നിന്റെ ഇഷ്ടം സാധിക്കുന്നതിൽ ദൈവം മടിക്കാണിക്കയില്ല.

6. സഹോദരാ, നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പീഡാനുഭവം നിന്നെ യോഗ്യനാക്കിയ ആത്മീയ മഹത്വത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവനായിരിക്കുക. കൊടുങ്കാറ്റുകളിൽ നിന്നു നിന്റെ ചിന്തകളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക; അഹങ്കാരത്തിന്റെ എന്തെങ്കിലും സൂചനവഴി, മിശിഹായിലുള്ള നിന്റെ മഹനീയ കാര്യങ്ങൾ മാറ്റിനിർത്തി വിധേയമാകാതിരിപ്പാൻ നോക്കിക്കൊള്ളുക. നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായുടെ സന്മനസ്സിനാലും തിരുവിഷ്ടത്താലുമത്രേ സഭപ്രവൃത്തികൾ ചെയ്യാൻ നീ യോഗ്യനായിത്തീർന്നത്. അവിടുത്തെ മനുഷ്യാവതാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തിൽ നിന്റെ മനസ്സ് മുഴുകിയിരുന്നാൽ മാത്രമേ അഹങ്കാരം നിന്നിൽ വീരയ്ക്കുണ്ടാകാതിരിക്കൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുത്തെ സ്വയം ശൂന്യമാക്കൽ ഇല്ലാതിരുന്നെങ്കിൽ, തന്റെ ആ മഹനീയ ഗുണഗണങ്ങൾക്കും നാം തികച്ചും അനുഭവമായിത്തീർന്നേണം. അവയെപ്പറ്റിയുള്ള അകന്ന ചിന്തപോലും നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉദയം ചെയ്യുമായിരുന്നില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ, അവിടുത്തെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ നമ്മെ ശ്രവിക്കുന്നതിനും നമ്മെ തന്റെ പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കടുപ്പിക്കുന്നതിനും അവിടുത്തെ കൃപ നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു നിരന്തരം നന്ദി പറയുക എന്നതാണ് നമ്മിൽ നിന്നാവശ്യപ്പെടുന്നതു്; എന്നാലതു് തന്റെ ദാനങ്ങൾക്കനുസൃതമായല്ല; കാരണം, അവിടുത്തർഹിക്കുന്നതു പോലെ നന്ദി പറയാൻ ആർക്കും സാധിക്കയില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ എല്ലാ മനുഷ്യരുടെയും നന്ദി പ്രകടനത്തെക്കാൾ വലുതാണ് അവിടുത്തെ കൃപ; അവിടുത്തേയ്ക്കു തിരിച്ചടയ്ക്കാനോ, അവിടുത്തേക്കു വേണ്ടവണ്ണം നന്ദി പറയുന്നതിനോ നമുക്കു കഴിവില്ലെന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയാൽ മതി. ദൈവ കൃപയെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരമൊരു ധാരണയുള്ള വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചു്, കൃപയാൽ അവിൻ അതു തിരിച്ചടച്ചു എന്നു മിക്കവാറും അവനെപ്പറ്റി പറയാവുന്നതാണ്.

7. നീ ഏറെടുത്തിരിക്കുന്ന ഈ അമൂല്യമായ അധ്വാനത്തിൽ സൂക്ഷ്മതയുള്ളവനായിരിക്കുക. കാരണം, അതു നേട്ട

വാൻ നിനക്കുണ്ടായ പ്രയാസത്തിന്റെ അത്രയും അതു നഷ്ടപ്പെടാൻ നീ പ്രയാസപ്പെടേണ്ടിവരില്ല. കണ്ടെത്തുന്നതിലും നഷ്ടപ്പെടുന്നതാണു വളരെ എളുപ്പം. കാനായാനംകൊണ്ടാണതു സമ്പാദിച്ചതു്; ഒറ്റ നിമിഷംകൊണ്ടു് അതു നഷ്ടപ്പെടാം. 'വീട്ടുകാര്യസ്ഥൻ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത നിമിഷത്തിൽ കള്ളൻവന്നു വേണം കവച്ചു ചെയ്യുന്നു' (മത്താ 24: 43; ലൂക്കാ 12: 39). അതു കൊണ്ടു് കപ്പലിന്റെ ചുമതലയുള്ള ജാഗ്രതകനായ കപ്പിത്താനേപ്പോലെ നമ്മുടെ മനസ്സു് നിരന്തരം ഉണർവുള്ളതായിരിക്കുക അത്യന്താപേക്ഷിതമത്രേ. അധ്വാനത്താലും ജാഗരണത്താലും ആയാസത്താലും എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടുകളാലും ആണു് ഒരു കപ്പൽ പണിതു പൂർത്തിയാക്കുന്നതു്; എന്നാൽ നിസ്സാര സമയംകൊണ്ടു് അതു തകർക്കപ്പെടാം എന്നു നിനക്കറിയാമല്ലോ. അതുപോലെ ശ്രദ്ധാപൂർവകമായ കരവിരുതുകൊണ്ടും നിറങ്ങളുടെയും ചായങ്ങളുടെയും ശരിയായ മിശ്രിതം കൊണ്ടും മാത്രമേ ഒരു ഛായാചിത്രം വരയ്ക്കാൻ സാധിക്കൂ; എന്നാൽ ഒറ്റ നിമിഷംകൊണ്ടു് അതു പിച്ഛിച്ഛിന്തിനശിപ്പിക്കാൻ കഴിയും. അതു വരയ്ക്കാനെടുത്ത അധ്വാനം അതു നശിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിവരില്ല. തകർക്കൽ പണിയലിന്ദേക്കാളും, ഇടിച്ചുനിരത്തൽ നിർമ്മാണത്തേക്കാളും എളുപ്പമാണു്.

8. നിന്റെ ഗുരുവായ മിശിഹാ നിനക്കുവേണ്ടി എഴുതുവാൻ ഇടയാക്കിയവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ അവിടുന്ന് നിനക്കു പകർന്നതിൽ ശക്തി കണ്ടെത്തുക.

9. വ്യർത്ഥാഷണങ്ങൾ ഒഴിവാക്കുക: വാക്കുകൾ എപ്പോഴും നിനക്കു പ്രയോജനകരമല്ല; കാരണം, വാക്കുകളുടെ ആധിക്യം മനുപതർച്ച ഉണ്ടാക്കുന്നു.

10. നിന്റെ വസതിയിൽ അക്ഷോഭ്യനും പ്രശാന്തനും ആയിരിക്കുക: ചെയ്യാനായി നിന്നോടു പറയുന്നവയെ സംബന്ധിച്ചു തർക്കിച്ചു നിൽക്കരുതു്; പിന്നെയോ അനേകർ നിന്നെ സ്നേഹിക്കാൻ ശാന്തമായി അനുസരിക്കുക.

11. എല്ലാവർക്കും സ്വസ്തി പറയുക; ശ്രീഹന്മാർ (ഭവനങ്ങളിൽ) പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ അവരായിരിക്കണം ആദ്യം (സമാധാനം) ആശംസിക്കേണ്ടതെന്നു് നമ്മുടെ കർത്താവു് തന്റെ ശ്രീഹന്മാരെ പഠിപ്പിച്ചതുപോലെ ജനങ്ങൾക്കു് നിങ്ങളായിരിക്കണം ആദ്യം സ്വസ്തി പറയേണ്ടതു് (മത്താ. 10:12). നിന്റെ ഒറ്റവാക്കു വഴി നിനക്കു മറ്റുള്ളവരുടെ മനസ്സിനെ ആനന്ദിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കും.

12. തങ്ങൾ എന്തുകൊണ്ടു ശിഷ്യരായിത്തീർന്നു എന്നു ഇതേവരെ പഠിക്കാത്ത മറ്റാളുകളെ ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഈ ജീവിത രീതി എന്താണെന്നോ എന്തുകൊണ്ടാണു് ഈ മാതൃക ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതെന്നോ ചോദിക്കാൻ പോലും അവർ ബദ്ധപ്പെട്ടിട്ടില്ല; മറിച്ച്, തങ്ങൾ വിജ്ഞാനികളാണെന്നു് അവർ കരുതുന്നു; തങ്ങളെ പ്രബോധിപ്പിക്കാൻ തങ്ങളുടെ അറിവു് മതിയാകും എന്നു് ഭാവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

13. ദൈവം നിന്നെ തെരഞ്ഞെടുക്കുവാനായി, ഇപ്പോൾ മുതൽ ലോകം നിന്നെ നിന്ദിക്കട്ടെ; കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെ നീ പുരോഗമിക്കുവാനായി, മനുഷ്യരുടെ മുമ്പാകെ നീ നിന്ദിക്കപ്പെട്ടെ. അവിടുത്തെ വിജ്ഞാനം നിന്നിൽ നിലനില്ക്കാനായി ഋജുമാനസ്സനായി വർത്തിക്കുക. നിന്റെ സഹോദരന്മാരുടെ നേരെ നിഷ്ഠുരനായും എന്നാൽ ശത്രുവിന്റെ നേരെ ചാതുര്യവാനായും വർത്തിക്കുക.

14. ഓരോ വ്യക്തിയും നിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പ്രാധാന്യമുള്ളവൻ ആയിരിക്കട്ടെ; നിന്നേക്കാൾ അറിവു കുറഞ്ഞവരെ നിന്ദിക്കരുതേ.

15. ഒന്നിലും ബഹുമാനം തേടരുതു്; മറിച്ച് ഓരോരുത്തനെയും അവനവന്റെ നിലയിൽ തന്നെ സ്വീകരിക്കുക. നിന്നേക്കാൾ ഉപരിയായി സ്വയം ഉയർത്തുന്ന സഹോദരനോടു കോപിക്കരുതു്. അവനു് അറിവു കുറവാണ് എന്നു മാത്രം മനസ്സിലാക്കുക. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ സ്വയം ഉയർത്തുന്നതു് അറിവുകുറവിന്റെ ഫലമാണു്.

16. നിന്റെ ബാഹ്യ പ്രവൃത്തികൾ നിന്റെ ആന്തരിക കർമ്മങ്ങളെ സൂചിപ്പിക്കട്ടെ; അവ മറ്റുള്ളവരെ കാണിക്കാൻ വേണ്ടിയല്ല, പിന്നെയോ സത്യമായും എല്ലാവരുടെയും കർത്താവിന്റെ മുമ്പാകെയായിരിക്കട്ടെ.

17. നീ മനുഷ്യരുടെ ഇടയിലല്ലെന്നും നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മുൻപിൽ മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നും സങ്കല്പിക്കുക; കാരണം, നീ ദൈവത്തെയാണത്രെ മറ്റൊന്നും കാണുന്നില്ല. നിന്റെ ജീവിത രീതിയുടെ പരിപൂർണ്ണ കാരണം ദൈവമാണു്.

18. നിനക്കു പ്രയോജനപ്രദമായ രീതിയിൽ ആളുകളെ പറ്റി ചിന്തിക്കുക. അങ്ങനെ, നഷ്ടപ്പെട്ടുപോയവരെ പ്രതി

ദുഃഖിക്കുക; വഴിതെറ്റിപ്പോയവരെ പ്രതി വേദനിക്കുക; വേദനിക്കുന്നവരോടുകൂടെ വേദനിക്കുക; പാപികൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക; നല്ലവരാണെങ്കിൽ, നന്മയിൽ നിലനിർത്താൻ അവർക്കുവേണ്ടി ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക.

19. നീ ഈ ലോകത്തിലായിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം ഇപ്രകാരമായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ചിന്തകൾ. എന്നാൽ പുതിയ ലോകം സമാഗതമാകുമ്പോൾ നമ്മുടെ ഇപ്പോഴത്തെ ധാരണകളൊന്നുമായിരിക്കയില്ല അപ്പോഴുണ്ടായിരിക്കുക. അപ്പോൾ എല്ലാവരിന്റെയും കർത്താവിന്റെ മഹനീയമായ മഹത്വത്തെ പറ്റിയുള്ള ഭയഭക്തിബഹുമാനമല്ലാതെ മറ്റൊന്നും മനസ്സിൽ വീക്ഷ്യമാകില്ല; മറ്റൊന്നും നാം ചിന്തിക്കുകയുമില്ല.

20. ആശ്രമത്തിൽ നിന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവരെ പ്രത്യേകമായി ബഹുമാനിക്കുക; അവരെ പിതാക്കന്മാരായി നിന്റെ മനസ്സിൽ കരുതുക. മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ താണവനാണു താൻ എന്നു് യഥാർത്ഥമായി സ്വയം കരുതുന്നവനെപ്പോലെയായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ജീവിതരീതി. ശബ്ദമില്ലാത്ത മരിച്ചവനെപ്പോലെ സഹോദരന്മാരുടെയിടയിൽ അചഞ്ചലനായി ജീവിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതാണു ദൈവസ്നേഹം; ഇതു മനസ്സിൽ ഉള്ളവൻ പിന്നെ മറ്റൊന്നും ചിന്തിക്കേണ്ടതില്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഇപ്രകാരം നീ കോപിപ്പിക്കുകയില്ല. - കോപത്തിനുശേഷം വെറുപ്പു നിന്നെ കീഴടക്കുകയുമില്ല.

21. നിന്നിൽ നിന്നകന്നിരിക്കുന്ന ദുഷ്ടമനുഷ്യൻ ഇപ്പോഴും നിന്റെ സഹോദരനാണു്; അവനെ നീ അടുപ്പിക്കണം. നിന്റെ അധരങ്ങളിലെ വാക്കുകളാൽ നീയവനെ പിടിച്ചിടുകയോ? അതുകൊണ്ടു്, ഇങ്ങനെയുള്ളവയെല്ലാം നിന്റെ ചിന്തകളിൽനിന്നു് നീക്കുക; നിന്റെ മനസ്സു് മനുഷ്യരോടു കൂടിയല്ല, നമ്മുടെ കർത്താവിനോടുകൂടെ വ്യാപരിക്കട്ടെ.

22. നിന്റെ ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞ അധ്വാനം നീ ഏറ്റെടുക്കരുതു്; മറിച്ചായാൽ മറ്റുള്ളവരെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനായി നീ സ്വയം അടിമയാക്കും.

23. നിന്റെ സഹോദരന്മാരുമായി ഏദയെകൃത്തിൽ ജീവിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നീ ആശ്രമത്തിൽ പ്രശാന്തതയുടെ ഉറവിടമാണു്. ആന്തരികാധ്വാനം നിന്നുക്കു മതിയാകും. ഉപവാസത്തേക്കാൾ താൽപ്പര്യമായി ജാഗരണം തെരഞ്ഞെടുക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ജാഗരണം ധാരണയെ പ്രകാശിപ്പി

കുന്നു, അതു ബുദ്ധിയെ ഉണർവുള്ളതാക്കുന്നു; അതു ശരീരത്തെ അക്ഷേപ്യമാക്കുന്നു; മറ്റും അധ്വാനങ്ങളേക്കാൾ പ്രയോജനപ്രദമാണിതു്. എങ്കിലും, ഉപവസിക്കുന്നവരും കർത്താവുമായി സംഭാഷണം ചെയ്യുകയാണ്; പാപത്തിനു് അടിമയാകില്ല എന്നു് ഉറപ്പുവരുത്തിക്കൊണ്ടു് ഉപവാസം തീവ്രാഭിലാഷങ്ങളെ ഓടിക്കുന്നു.

24. എപ്രകാരം ദൈവത്തോടുകൂടി ആയിരീക്കണം എന്നു പഠിക്കാനായി വിശുദ്ധ ലിഖിതവചനങ്ങൾ വായിക്കുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നിൽക്കുമ്പോൾ വായിക്കാതെ വെറുതെ നിൽക്കരുതു്; ശരീരം മാത്രം അധ്വാനിക്കയും മനസ്സു് അലസമായിരിക്കയും ചെയ്യാൻ പാടില്ല. പലതരം പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് നിന്റെ ജീവിതരീതി വൈവിധ്യമാക്കുക; വായിക്കാൻ ഒരു സമയം, പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ഒരു സമയം. ഇങ്ങനെ, നിന്റെ വായനയുടെ ഫലമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ നീ പ്രകാശിതനാകും. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, വെറും ബാഹ്യമായ നിലയല്ല എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവു നമ്മിൽ നിന്നാവശ്യപ്പെടുക, പിന്നെയോ, തന്നെപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷയിൽ അറിയുള്ളതും, പരീപൂർണതയിലേക്കു് കൂടുതൽ അടുക്കുവാൻ അറിയുന്നതുമായ ഒരു മനസ്സാണു വേണ്ടതു്.

25. ദാസനും സ്വതന്ത്രനുമായിരിക്കുക: ദൈവത്തിനു കീഴു്പ്പെട്ടിരിക്കുന്നതിനാൽ ദാസൻ; നീ ഒന്നിന്റെയും - വ്യത്ഥസ്തുതിയുടെയോ വികാരങ്ങളുടെയോ - അടിമയല്ലാത്തതിനാൽ സ്വതന്ത്രൻ.

26. പാപബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നു നിന്റെ ആത്മാവിനെ വിമുക്തമാക്കുക; സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ വസിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മിശിഹാ നിന്നെ സ്വതന്ത്രനാക്കിയിരിക്കുന്നു (ഗലാ 5:1). നിന്റെ ഈ ഭ്രമികജീവിതത്തിൽവെച്ചുതന്നെ പുതിയ ലോകത്തിലെ സ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പാദിക്കുക. ധനമോഹത്തിനോ, മനുഷ്യരെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന മുഖസ്തുതിക്കോ അടിമപ്പെടരുതു്.

27. നിനക്കായി നീ ഒരു നിയമവും ഉണ്ടാക്കരുതു്; നിന്റെ നിയമങ്ങൾക്കു നീ അടിമയാകാൻ ഇടയുണ്ടു്. തനിക്കിഷ്ടമുള്ളതു ചെയ്യാൻ കഴിയുന്ന ഒരു സ്വതന്ത്രമനുഷ്യനായിരിക്കുക. തങ്ങളുണ്ടാക്കിയ നിയമത്തിൽനിന്നു്, മാന്ദ്യങ്ങളെയും കൊണ്ടോ, മറ്റുള്ളവരെ പ്രസാദിപ്പിക്കാൻ വേണ്ടിയോ അണുവിട വ്യതിചലിക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കുന്നവരെപ്പോലെയാക

രതും; ഈ രീതിയിൽ, മിശിഹാ അവരെ നിയമത്തിന്റെ നുകത്തിൽനിന്നു സ്വതന്ത്രരാക്കിയിരിക്കെ, തങ്ങൾ തങ്ങൾക്കു വേണ്ടി പ്രത്യേകനിയമം ഉണ്ടാക്കിയിരിക്കുകയാണ് എന്ന് കരുതിക്കൊണ്ടു നിയമത്തിന്റെ ബലാഘ്യാരമായ നിർബന്ധത്തിനു അവർ സ്വയം അടിമകളാകുന്നു.

28. ഭാവിസംഗതികളെ സംബന്ധിച്ചു വെട്ടൊന്നും മുറിവുണ്ടു എന്ന രീതിയിലുള്ള തീരുമാനങ്ങളൊന്നും എടുക്കരുതും; കാരണം, നീയൊരു സൃഷ്ടിയാണ്; നിന്റെ മനസ്സ് വ്യതിയാനവിധേയമാണ്. തീരുമാനം എടുക്കേണ്ടവയെ സംബന്ധിച്ചു തീരുമാനിക്കുക; എന്നാൽ അതിൽനിന്നു അണുവിടവ്യതിചലിക്കില്ല എന്ന് മനസ്സിൽ ഉറപ്പിക്കാതെയായിരിക്കണം അതു്. ഭക്ഷണകാര്യങ്ങളിലുള്ള നിസ്സാരമായ മാറ്റമില്ലായ്മയിലല്ല വിശ്വസ്തത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്; എല്ലാറ്റിന്റെ കർത്താവിനെ ശുശ്രൂഷിക്കേണ്ടതു് സർവ്വോപരി മനസ്സിൽ, ആന്തരികവ്യക്തിയിൽ ആണ്. മിശിഹായെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു് അവിടെയാണ് നടക്കുന്നതു്.

29. ഒന്നിനോടും ബന്ധിതനാകരുതും; ഒന്നും നിന്നെ അടിമയാക്കരുതും. പുതിയ ജീവിതത്തിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം വഴി ഈ ലോകത്തിന്റെ നുകത്തിൽ നിന്നു സ്വയം വിമുക്തനാകുക, ദൈവം നീക്കി ഭൂമിയിലുണ്ടാക്കിയ തൊണ്ണൂറൊന്നുപതു കല്ലനകളുണ്ടു്; അപ്പോൾ നിനക്കുവേണ്ടി സ്വയം ഒരു നിയമം ഉണ്ടാക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? മറ്റു നിയമങ്ങളേക്കാൾ തങ്ങളുടെ സ്വന്തം നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കപ്പെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുന്ന ധാരാളം ആളുകൾ ഉണ്ടു്.

30. അതുകൊണ്ടു സ്വതന്ത്രനായിരിക്കുക; നാശകരമായ എല്ലാവിധ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും സ്വയം സ്വതന്ത്രനാക്കുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നീ സ്വതന്ത്രനായിത്തീർന്നില്ലെങ്കിൽ നിനക്കു മിശിഹായുടെ വേലക്കാരനാകാൻ സാധിക്കയില്ല; കാരണം, സ്വർഗീയ ജറുസലേമിലുള്ള ആ രാജ്യം അടിമകളെ സ്വീകരിക്കുന്നില്ല. സ്വതന്ത്രയായ അമ്മയുടെ മക്കളെല്ലാം സ്വതന്ത്രരാണ്; ഒരു കാര്യത്തിലും ഈ ലോകത്തിൽ അവർ ബന്ധിതരല്ല (റോമ 8: 15, ഗലാ 4: 23).

31. നിന്റെ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളിലും പൂർണ്ണമായി ജാഗ്രതനായിരിക്കുക. നീ നടക്കുമ്പോൾ നിന്റെ നയങ്ങൾ ചുറ്റിക്കറങ്ങാൻ അനുവദിക്കരുതും; മറിച്ചു നീ വിനയാന്വിതനായി നേരേ മുമ്പോട്ടു നോക്കണം.

32. നിന്റെ വസ്ത്രത്തിൽ അടക്കമൊതുക്കവും ശാലീനതയും ഉള്ളവനായിരിക്കണം. നിന്റെ നോട്ടം താഴോട്ടായിരിക്കട്ടെ; എന്നാൽ നിന്റെ മനസ്സ് മുകളിൽ നിന്റെ കർത്താവിന്റെ പക്കലേക്കായിരിക്കട്ടെ. മറ്റുള്ളവരുടെ മുഖത്തു നോക്കി നിന്റെ നയനങ്ങളെ കഴിവുള്ളിടത്തോളം നീ തൃപ്തിപ്പെടുത്തരുത്; പിന്നെയോ, നിന്റെ നോട്ടം അടക്കമൊതുക്കം ഉള്ളതായിരിക്കട്ടെ; വലിയ ആളെനുള്ള ഭാവത്തിൽ ഒന്നിനെയും തുറിച്ചുനോക്കരുത്; ഒരു കന്യകയെപ്പോലെ, മിശിഹായ്ക്കുവേണ്ടി സ്വയം കാത്തുസൂക്ഷിക്കുക.

33. എല്ലാവരോടും സ്നേഹത്തിൽ വർത്തിക്കുക; എന്നാൽ നിന്റെ കടുംബാംഗങ്ങളോടുള്ള അമിതമായ ബന്ധം തേടേണ്ട; കാരണം, നിന്റെ ജീവിതാവസ്ഥ അതാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. നീയൊരുകൊന്തവാസിയാണ്; നീ ഒന്നിനാലും ബന്ധിതനാകാൻ പാടില്ല. നിനക്കു സഹായകമായ ഉപദേശം തരികയോ, നല്ല ഉദ്ദേശ്യത്തോടുകൂടെ നിന്നെ ശാസിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളെ നിന്റെ മനസ്സിൽ പ്രത്യേകമായി നീ സ്നേഹിക്കണം. അത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ അസഹിഷ്ണനാകരുത്. നീ ദൈവവചനത്തെ വെറുക്കുന്നവൻ ആകാനിടയുണ്ട്.

34. ദിവ്യാരാധനയിൽ നിന്റെ ആത്മാവ് ജാഗരൂകമായിരിക്കണം. നിന്റെ മനസ്സ് പൂർണ്ണമായി നിന്റെ കർത്താവിൽ കേന്ദ്രീകരിക്കാനായി, സാധിക്കുമെങ്കിൽ നിന്റെ സമീപത്തു നിൽക്കുന്നത് ആരാണെന്നു ശ്രദ്ധിക്കാതിരിക്കുക. നീ അന്വേഷണങ്ങളൊന്നും നടത്തേണ്ട കാര്യമില്ല; നീ നേതൃസ്ഥാനത്തോ, അധികാരസ്ഥാനത്തോ പ്രതിഷ്ഠിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലല്ലോ. നിനക്കു കല്പനകൾ ലഭിക്കുന്നു; നിന്റെ മേൽപോലും നിനക്കു അധികാരം ഇല്ലല്ലോ.

35. തങ്ങളുടെ സഹചാരികളിൽ ശ്രദ്ധപതറി നടക്കുന്നവരെ അനുകരിക്കരുത്; നീ കോപിഷ്ടനായി മനസ്സിൽ ചഞ്ചലപ്പെടാനിടയുണ്ട്; അതുവഴി ശുശ്രൂഷയിലുള്ള നിന്റെ ഭാഗം പ്രയോജനരഹിതമായിത്തീരാനും സാധ്യതയുണ്ട്.

36. ഒരു കാര്യത്തിലും നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ പ്രതിനിർബന്ധം പിടിക്കരുത്; എല്ലാ കാര്യത്തിലും നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സമൃദ്ധമായി നിറവേറപ്പെടാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല നിന്റെ ശിഷ്യത്വം. ഒരിക്കലുമല്ല. പിന്നെയോ, മിശിഹായിൽ ദരിദ്രനും അരിഷ്ടനുമായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥയിലേയ്ക്കാണ് നിന്റെ ശിഷ്യത്വം. നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ നിറവേറപ്പെട്ടെ

ങ്കിൽ, അതൊരധികപ്പറായി കണക്കാക്കുക. നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുന്നതിനെ ഇത്തരത്തിൽ നീ കണ്ടാൽ നീ നന്ദിപറയണം; നിന്റെ ആവശ്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച പരാതി പറയാൻ പാടില്ല.

37. പ്രവാചകഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിരന്തരം വായിക്കുക. ദൈവത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയും ദയയെപ്പറ്റിയും നീതിയെപ്പറ്റിയും കൃപയെപ്പറ്റിയും അവയിൽ നിന്നു നിനക്കു പഠിക്കാം.

38. ദൈവസ്നേഹം എത്ര മഹനീയമാണു് എന്ന ചിന്തയിൽ നിലനില്ക്കുവാൻ രക്തസാക്ഷികളുടെ പീഡനങ്ങളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക.

39. വിജ്ഞാനികളുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരിക്കുക; നിനക്കു സഹായകമായ പ്രബോധനം അതിൽ കണ്ടാൽ, അതു വായിക്കുന്നതിൽ സ്ഥിരതയോടിരിക്കുക. കുട്ടികളെപ്പോലെ, ബാഹ്യശബ്ദത്തിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തരുതു്; പിന്നെയോ, ശക്തി നിഗൂഢമായി വസിക്കുന്ന ആ വാക്കുകൾ വിജ്ഞാനിയെപ്പോലെ തിരിച്ചറിയുക. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ സുവിശേഷം നമ്മോടു പ്രസംഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു് ശക്തിയുള്ള വാക്കുകളിലൂടെയാണു് (1 തെസ്സ. 1:5).

40. അനേക കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള വിവരണങ്ങൾ കേൾക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ആകരുതു്; പിന്നെയോ, പരിപൂർണരായവർ സംസാരിച്ച വാക്കുകൾ കേൾക്കാൻ താല്പര്യം കാണിക്കുക. പരിപൂർണരുടെ ജീവിതപഥാവു് എന്താണെന്നു് അതു കാണിച്ചുതരും.

41. മനസ്സിന്റെ വിചാരങ്ങളെ ശ്രദ്ധിക്കുക. ഏതെങ്കിലും ചീത്തവിചാരം നിന്നിൽക്കൂടെ കടന്നുപോയാൽ ചഞ്ചലപ്പെടേണ്ട; എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവിന്റെ വിജ്ഞാനം നോക്കുന്നതു് നിന്നിലെ നൈമിഷിക വിചാരങ്ങളല്ല; മറിച്ച്, അവിടെ ഉടലെടുക്കുന്ന ദുഷ്ടവിചാരത്തിൽ നീ സന്തോഷിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു കാണുവാൻ അവൻ മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിലേക്കു നോക്കുന്നു. കാരണം, വെറുക്കേണ്ട വിചാരങ്ങൾ മനസ്സിന്റെ ഉപരിതലത്തിലാണു് അലയടിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഈ ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളെ ഓടിക്കാൻ കഴിയുന്ന താഴെയുള്ള ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയാണു് എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവു പരിശോധിക്കുന്നതു്. മനസ്സിൽക്കൂടെ പെട്ടെന്നു കടന്നുപോകുന്നവയെ അവിടുന്നു

വിധിക്കാറില്ല. പിന്നെയോ ഈ ദൃഷ്ടവിചാരങ്ങളേക്കാൾ കരേക്കൂടി അധമമായി മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള വിചാരങ്ങളെയാണ് അവിടുന്നു വിധിക്കാറുള്ളതു്. തന്റെ നിഗൂഢ കരങ്ങളാൽ അതിനെ ഓടിക്കാൻ മനസ്സിനു കഴിവുണ്ടു്. കാരണം, മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിൽനിന്നു് ഉടലെടുക്കുന്ന വിചാരങ്ങളെ അവിടുന്നു ക്ഷമിക്കുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മനസ്സിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽ കൂടെ കടന്നുപോകുന്നവയെ ഇവയാണ് ഓടിക്കേണ്ടതു്. ഹൃദയത്തിലേക്കു കടക്കുന്ന വിചാരങ്ങളെയാണ് ദൈവം വിധിക്കുന്നതു്.

42. ഏതെങ്കിലും ദൃഷ്ടവിചാരം നിന്നിൽ കൂടു കണ്ടെത്തി കരേ സമയം നിന്റെ മനസ്സിൽ നിന്നാലും, അതിനെ വെറുക്കുന്ന വിചാരം കരേക്കൂടി ആഴത്തിൽ ഉണ്ടായിരിക്കയും അതിനെ എതിർക്കുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, നിന്റെ ഉള്ളിൽ താൽക്കാലികമായി കുടികൊള്ളുന്ന വിചാരത്തെപ്പറ്റി പരിഭ്രാന്തനാകേണ്ട. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ആ ദൃഷ്ടവിചാരം പിഴുതൊഴുവാൻ സാധിക്കും; അതിന്റെ പേരിൽ നീ വിധിക്കപ്പെടുകയുമില്ല. മറിച്ചു്, നിന്റെ മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിൽനിന്നു് ഉടലെടുക്കുന്ന സഭ്വിചാരങ്ങളുടെ പ്രതിഫലം വലുതാണ്; മനസ്സിൽ ഒർവിചാരങ്ങൾ സ്ഥാനം പിടിക്കാതെ അവയെ തടയുന്നതു് ഇവയാണല്ലോ.

43. എന്നാൽ നിന്റെ മനസ്സു് സന്തോഷിക്കുന്ന ആ ദൃഷ്ടവിചാരങ്ങളെ ഭയപ്പെടുക. കാരണം, അവ അവിടെ അടിസ്ഥാനമുറപ്പിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവ ദൈവത്തിന്റെ ന്യായവിധിക്കു വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവയ്ക്കു് ശിക്ഷയും വിധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

44. മറെറന്തിനേക്കാളും വി. ഗ്രന്ഥങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ അധ്വാനിക്കുക: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ മനസ്സു് കൂടെക്കൂടെ അലഞ്ഞുതിരിയാൻ ഇടയുണ്ടു്; എന്നാൽ വായിക്കുമ്പോൾ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന മനസ്സുപോലും ഏകാഗ്രചിത്തമാകും.

45. നിന്നിൽ ദൈവസ്നേഹം മരണത്തേക്കാൾ ശക്തമായിരിക്കട്ടെ (ഉത്തമ. 8:6). എല്ലാറ്റിനോടുമുള്ള ആഗ്രഹത്തിൽ നിന്നു മരണം നിന്നെ വിമുക്തമാക്കുന്നെങ്കിൽ, എല്ലാറ്റിനോടുമുള്ള ആഗ്രഹത്തിൽനിന്നു ദൈവസ്നേഹം നിന്നെ വിമുക്തമാക്കുക എത്രമാത്രം ഉചിതമാണു്.

46. നീ അഹങ്കാരിയല്ല എന്ന സംഗതിയിലല്ലാതെ ഒന്നിലും അഹങ്കരിക്കേണ്ട. നീ വീമ്പടിക്കുന്നില്ല എന്ന സംഗതിയിലല്ലാതെ ഒന്നിലും വീമ്പടിക്കേണ്ട. യഥാർത്ഥത്തിൽ അഹങ്കാരിയല്ലെങ്കിൽ, ഈ രീതിയിൽ അഹങ്കാരിയായിരിക്കുന്നത് ശരിതന്നെയാണ്; യഥാർത്ഥത്തിൽ വീമ്പടിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ, ഈ രീതിയിൽ വീമ്പടിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ അതിൽ തെറ്റൊന്നുമില്ല. അവൻ ദൈവത്തിലാണ് സന്തോഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഈ രീതിയിൽ സന്തോഷിക്കുന്നത് ശരിയായിട്ടുള്ളതുതന്നെ. ലൗകിക വസ്തുക്കളിൽ അമിതമായി ആറ്റാദിക്കാത്തവൻ ഈ രീതിയിൽ ആറ്റാദിക്കുന്നെങ്കിൽ അവൻ ശരിയായി ചെയ്യുന്നു.

47. പാപത്തിനെതിരായിട്ടല്ലാതെ ഒരു കാര്യത്തിലും നീ വാഗ്വാദപ്രിയനാകരുതു്.

48. നിന്നിൽ തന്നെ തിന്മകൾ ഉള്ളപ്പോൾ മറ്റുള്ളവരിലെ തിന്മയെ വെറുക്കരുതു്; മറിച്ചു്, നിന്നിലുള്ള തിന്മയോടു വെറുപ്പു കാണിക്കുക.

49. വാക്കുകൾ കൊണ്ടെന്നതിനേക്കാൾ നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു് നല്ല കാര്യങ്ങളുടെ സ്തുതി പാടുക.

50. നിന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ടു് എന്നതിനേക്കാൾ നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ കൊണ്ടു് വെറുപ്പിനെ ശാസിക്കുക. ഏതെങ്കിലും കുറ്റത്തിനു് ആരെങ്കിലും ശാസിക്കപ്പെടുന്നതായി കണ്ടാൽ, അവന്റെ തെറ്റിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, ശാസനയ്ക്കു് മുമ്പായി എന്തെങ്കിലും നീ ചെയ്തിട്ടുണ്ടോ എന്ന് ആത്മശോധന നടത്തുക.

51. എല്ലാറ്റിനുമുപരി സമാധാനത്തെ ബഹുമാനിക്കുക; എന്നാൽ ഒന്നാമതായി നിന്നിൽത്തന്നെ ശാന്തമായി വർത്തിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക: അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ മറ്റുള്ളവരുമായി സമാധാനത്തിൽ വർത്തിക്കുക നിനക്കു് എളുപ്പമായിരിക്കും. അന്ധനു് എങ്ങനെയൊന്നു മറ്റുള്ളവരെ സൗഖ്യമാക്കുവാൻ സാധിക്കുക?

52. സമാധാനമേജനം വരുത്തുന്നവ നല്ലതാണെന്നു നീ വിഭാവന ചെയ്യരുതു്: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഒരു നന്മ മറ്റൊരു നന്മയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നില്ല. സമാധാനം ഉറപ്പുവരുത്താനായി, നിന്നിലുള്ള ശാന്തതയെ ഇല്ലാതാക്കുന്നവയെയെല്ലാം നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യുക.

53. നിന്റെ മുഖത്തു് ദൈവഭയം നിഴലിക്കട്ടെ; വെറും ബാഹ്യമായിട്ടല്ല പീന്നെയോ, നിന്റെ ഉള്ളിൽ നിന്നു വരുന്ന തായിരിക്കട്ടെ.

54. നിന്റെ യഥാർത്ഥ ധനം സത്യത്തിൽ ആണെന്നു ചിന്തിക്കുക; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവസ്നേഹത്തിലും അവിടുത്തെ വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധത്തിലും തന്റെ തിരുഹിതം നിറവേറ്റുന്നതിലും സത്യം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ സംഗതികൾ ബാഹ്യമായ രീതിയിലല്ല, ആന്തരികമായി നിന്നിൽ ഉണ്ടായിരിക്കണം.

55. നിന്റെ നല്ല ആഗ്രഹത്തിനു പുറത്തുള്ളവയെല്ലാം വെറുപ്പോടുകൂടെ വീക്ഷിക്കുക.

56. നീ സദാസമയവും സുവിശേഷപ്രസംഗകനായിരിക്കുക. സുവിശേഷാനുസൃതമായ ജീവിതം നീ നയിക്കുമ്പോൾ നീ സുവിശേഷപ്രസംഗകനായിരിക്കും.

57. മറേറലോകം ഉണ്ടെന്നു് ഈ ലോകത്തെ കാണിക്കുക. നീ ഈ ലോകത്തെ നിന്ദിക്കുമ്പോൾ, മറേറലോകം ഉണ്ടെന്നു് നീ കാണിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക.

58. എന്റെ സഹോദരനായ ഹെസീക്കിയസേ, വഞ്ചിക്കുന്ന ഒരു ലോകത്തിലാണു നാം ജീവിക്കുന്നതെന്നു നീ മനസ്സിലാക്കുക. നമുക്കു വഴിതെറ്റുന്നു എന്നു നാം മനസ്സിലാക്കിയാൽ തെറ്റു വഞ്ചനാപരമായി നമ്മെ കീഴടക്കുകയില്ല. സ്വപ്നം കാണുന്നവരെപ്പോലെയാണിതു്: തങ്ങൾ സ്വപ്നം കാണുകമാത്രമാണെന്നും യഥാർത്ഥ്യലോകത്തല്ലെന്നും തങ്ങളുടെ സ്വപ്നത്തിൽ അവർ മനസ്സിലാക്കിയാൽ, തങ്ങൾ കാണുന്നതുകൊണ്ടു് അവർ വഴിതെറ്റിപ്പോവില്ല. ഈ ലോകത്തിൽ ഒരു തരം വഞ്ചനയിൽ ആണു നാം ജീവിക്കുന്നതെന്നുള്ള ബോധ്യത്തിനു് അർഹനായ വ്യക്തിയെ സംബന്ധിച്ചും ഇതു വാസ്തവമാണു്. അത്തരം വ്യക്തി ഭൗമികവസ്തുക്കളോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ചഞ്ചലപ്പെടുകയില്ല.

59. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ശരീരത്തിൽ നിന്നു നാം വേർപിരിയുന്നതിനുമുൻപു് നമുക്കു സ്വയം പൂർണ്ണരാക്കാം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തിലെ ഓരോ ദിവസവും നമ്മുടെ അവസാനദിവസമായി സങ്കല്പിക്കണം. രക്ഷയുടെ

വ്യാപാരച്ചരക്കുകൾ തേടുന്നവനെപ്പോലെ, എവിടെയാണു ലാഭം എവിടെയാണു നഷ്ടം എന്നറിയാൻ നിന്റെ സ്വന്തം കച്ചവടച്ചരക്കിന്റെ ഇനവിവരപ്പട്ടിക അനുഭവം തയ്യാറാക്കണം.

60. വൈകുന്നേരം നിന്റെ ചിന്തകളെ ഏകാഗ്രമാക്കി ആ ദിവസത്തിലെ എല്ലാ ചെയ്തികളെക്കുറിച്ചും ചിന്തിക്കുക: നിന്നോടു ദൈവത്തിനുള്ള വലിയ പരിപാലനയെ പരിഗണിക്കുക; ആ ദിവസം മുഴുവൻ ദൈവം നിനക്കു നൽകിയ കൃപയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക; ചന്ദ്രന്റെ ഉദയം, പകൽവെളിച്ചത്തിന്റെ സന്തോഷം, എല്ലാ നാഴികയും എല്ലാ നിമിഷങ്ങളും, സമയവിഭജനങ്ങൾ, വിവിധ നിറങ്ങളുടെ ദർശനം, സൃഷ്ടിയുടെ മനോഹരമായ അലങ്കാരം, സൂര്യന്റെ ഗതിവിഗതികൾ, നിന്റെ തന്നെ ശാരീരിക വളർച്ച, എപ്രകാരം നീ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നതു് തുടങ്ങിയവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക, കാരാടിക്കുന്നതു്, പഴുത്ത വിവിധതരം പഴങ്ങൾ, നിന്റെ സുഖസൗകര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പദാർത്ഥങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നതു്, നീ അപകടങ്ങളിൽ നിന്നു് എങ്ങനെ സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു എന്നതു്, കൃപയുടെ മറ്റൊല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങൾ എന്നിവയും പരിഗണിക്കുക. ഇതേപ്പറ്റിയെല്ലാം നീ ചിന്തിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ നിന്നോടു ദൈവത്തിനുള്ള സ്നേഹത്തെപ്പറ്റി നീ അതുതസ്സുബ്ബനാകും; തന്റെ ദയാകർമ്മങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ചിന്ത നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നരഞ്ഞുപൊങ്ങുകയും ചെയ്യും.

61. ഈ കൃപാകർമ്മങ്ങൾക്കെതിരായി എന്തെങ്കിലും നീ ചെയ്തുപോയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, അവയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിക്കുക: നിന്നോടുതന്നെ ഇപ്രകാരം ചോദിക്കുക; 'ഇന്നു് ദൈവത്തെ കോപിപ്പിക്കത്തക്ക രീതിയിൽ എന്തെങ്കിലും ഞാൻ പ്രവർത്തിച്ചോ? എന്നെ സൃഷ്ടിച്ച തിരുഹിതത്തിനു ചേരാത്ത രീതിയിൽ ഞാൻ എന്തെങ്കിലും ചിന്തിക്കുകയോ പറയുകയോ ചെയ്തുവോ?' അവിടുത്തേക്കു് അഹിതമായി എന്തെങ്കിലും ചെയ്തതായി നിന്റെ ഓർമ്മയിൽ വന്നാൽ, പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം കേണേരം എഴുന്നേറ്റുനിന്നു് ആ ദിവസം മുഴുവനുള്ള ശുശ്രൂഷയിൽ നിനക്കു ലഭിച്ച കൃപകൾക്കു നന്ദി പറയുകയും നീ ചെയ്തതെറ്റിനു മാപ്പുപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈ രീതിയിൽ ശാന്തമായും പാപം കൂടാതെയും നിനക്കു് ഉറങ്ങാൻ സാധിക്കും.

62. ഒരൊരു മറ്റൊരാളോടു തെറ്റു ചെയ്താൽ, തെറ്റു ചെയ്തവനോടു നാം ഏഴു് എഴുപതു പ്രാവശ്യം ക്ഷമിക്കണമെന്നു് മനുഷ്യരുടെ കാര്യത്തിൽ ദൈവം തന്റെ കൃപയാൽ കല്പിച്ചി

ട്ടുണ്ടെങ്കിൽ (മത്താ 18: 22) തന്റെ പാപങ്ങളെപ്രതി അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്ന വ്യക്തിയോടു ദൈവം എത്രയധികമായി ക്ഷമിക്കുകയില്ല.

63. നമ്മേക്കാൾ പ്രാമാണ്യമുള്ള വ്യക്തി നമ്മോടു കോപിച്ചിരിക്കെ നാം ഭയത്തിലും ദുഃഖത്തിലും മാത്രമേ ഉറങ്ങാൻ പോകുകയുള്ളൂ; അങ്ങനെയിരിക്കെ തന്റെ നന്മയോടു നന്ദി കേടുകാണിച്ച് ദിവസം മുഴുവൻ ദൈവത്തെ പ്രകോപിപ്പിച്ചു നാം അതേപ്പറ്റിയുള്ള അന്തഃപ ചിന്തയാൽ വേദിക്കാതെ ഉറങ്ങാൻ പോകുന്നതു തികച്ചും അപരാധം തന്നെയാണ്.

64. ജീവിതകാലം മുഴുവൻ ഇപ്രകാരമായിരിക്കണം നിന്റെ അന്തഃപ പരിപാടി. രാത്രിയിലെ നിന്റെ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി ഓരോ പ്രഭാതത്തിലും തിരിഞ്ഞുനോക്കണം; ദിവസത്തിലെ നിന്റെ ശുശ്രൂഷയെപ്പറ്റി വൈകിട്ടു തിരിഞ്ഞു നോക്കണം: ദൈവഹിതാനുസരണം ശുദ്ധതയിൽ ഇപ്രകാരം നിന്റെ പരിപാടികൾ പൂർത്തിയാക്കുക.

65. ദൈവതിരുമുന്മാരെ നീ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നില്ക്കുമ്പോൾ, നിന്റെ മനസ്സ് ഏകാഗ്രചിത്തമായിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. മനസ്സുകർച്ച ഉണ്ടാക്കുന്ന ചിന്തകളൊക്കെ ദൂരെയകറ്റുക. ദൈവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ ഗാംഭീര്യം നിന്റെ ആത്മാവിൽ നിനക്ക് അനുഭവപ്പെടണം. നിന്റെ ചിന്തകളെ ശുദ്ധീകരിക്കുക: നിനക്ക് അവയുമായി പോരാട്ടം നടത്തേണ്ടതായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ, നിന്റെ പോരാട്ടത്തിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവനായിരിക്കുക; പോരാട്ടം നിർത്തിവയ്ക്കരുത്. ദൈവം നിന്റെ സ്ഥിരോത്സാഹം ദർശിക്കയും പെട്ടെന്ന് കൃപ നിന്റെമേൽ ഉദിക്കുകയും ചെയ്യും; നിന്റെ ഹൃദയം തീക്ഷ്ണതയാൽ എറിയുകയും നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ചിന്തകൾ പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സ് ശക്തി കണ്ടെത്തും. ദൈവമഹത്വത്തിന്റെ അതുഭൂതകരമായ ആന്തരിക ഉൾക്കാഴ്ചകൾ നിന്നിൽ നിന്നു പൊട്ടിപ്പറുപ്പടാനും ഇടയുണ്ടു്: ഇത്തരം അപേക്ഷയുടെയും പ്രകാശപൂർണ്ണമായ ധാരണയുടെയും ഫലമായിട്ടാണ് ഇതുണ്ടാകുന്നതു്; നാം നല്ല സുഗന്ധദ്രവ്യങ്ങൾ നാറുന്ന പാത്രത്തിൽ ഇട്ടുവയ്ക്കാത്തതുപോലെ, ദൈവം തന്റെ യഥാർത്ഥമായ ഭരണത്യത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ ഇപ്പോഴും വൃത്തിഹീനമായിരിക്കുന്ന മനസ്സുകളിൽ ഉൽപ്പാദിപ്പിക്കാറില്ല.

66. “സർവശക്തനായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ; ആകാശവും ഭൂമിയും തന്റെ മഹത്വ

ത്താൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.' (ഏശാ.6:3) എന്ന് നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭത്തിൽ ദൈവസാന്നിദ്ധ്യത്തിൽ പറയാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം. പിന്നീടു്, അനുയോജ്യമായവയെല്ലാം പ്രാർത്ഥനയിൽ അനുസ്മരിക്കുക: ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ അനുസ്മരിക്കൽ, ബലഹീനർക്കും ആകലക്ഷം വേണ്ടിയുള്ള അപേക്ഷകൾ, വഴിതെറ്റിപ്പോയവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള യാചന, പാപികളോടുള്ള അനുനയം, തെറ്റു ചെയ്തവരോടുള്ള ക്ഷമിക്കൽ എന്നിവ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ എപ്പോഴും ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കണം.

67. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ ചിന്തകളിൽ താഴെപ്പറയും വിധം നിരന്തരം പറയാൻ നിന്നെ ഇടയാക്കണമെ എന്ന് ദൈവമുമ്പാകെ അപേക്ഷിക്കുക: 'ദൈവമേ, അധ്വാനങ്ങൾക്കു പകരമായി വരുവാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിൽ നീ നിന്റെ കൃപയാൽ നൽകുവാൻ പോകുന്ന മഹത്വത്തിനു് എന്നെ യോഗ്യനാക്കണമെ; നിന്റെ വരവിന്റെ വലിയ ദിവസത്തിൽ നിന്റെ നീതി എന്നെ വിധിക്കരുതേ. ദൈവമേ, നിന്റെ ദയയിൽ നിന്നെക്കുറിച്ചുള്ള യഥാർത്ഥജ്ഞാനത്തിനും നിന്റെ പരിപൂർണ്ണ സ്നേഹത്തിലുള്ള ഭാഗഭാഗിത്വത്തിനും എന്നെ യോഗ്യനാക്കണമെ.' - നിന്റെ അപേക്ഷയുടെ അന്ത്യത്തിലെത്തുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹാ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു കൊടുത്ത പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു് നിന്റെ പ്രാർത്ഥന അവസാനിപ്പിക്കുക. ഇതിലെല്ലാം തൽപ്പരനായിരിക്കുക; ഇതേപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക; അതുവഴി ദൈവത്തിന്റെയും മനുഷ്യരുടെയും മുൻപാകെ പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയും.

68. എന്റെ സഹോദരോ, നിന്നിൽ ഇപ്പോൾ ചിത്രണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ദിവ്യസൗന്ദര്യത്താൽ നിന്റെ ജീവിതാവസാനം നീ അലങ്കരിക്കപ്പെടുമെന്ന് ആത്മയൈര്യത്തോടെയിരിക്കേണ്ട; നിന്റെ ഏകാഗ്രതയെ കുറയ്ക്കുന്നതിനു് അതു വഴി തെളിച്ചേക്കും; അതു ഫലപ്രാപ്തിയിൽ എത്തിക്കുന്നതിൽ നീ വിജയിക്കുന്നതിനു മുൻപു് ഉദാസീനൻ ആകാനും ഇടയുണ്ടു്. കപ്പൽ സുരക്ഷിതമായി തുറമുഖത്തു് യാത്ര അവസാനിപ്പിക്കും എന്ന് മുൻകൂട്ടി പറയാൻ സാധിക്കാത്തതുപോലെ, നാമോ രോരുത്തരെ സംബന്ധിച്ചും, കാലിടറാതെ നാം നമ്മുടെ ജീവിതയാത്ര അവസാനിപ്പിക്കും എന്ന് ഒരർപ്പം ഇല്ല.

69. നിന്റെ ജീവിതം സഭപ്രവൃത്തികളിൽ സംരക്ഷിക്കപ്പെടേണ്ടതു് ഇപ്രകാരമാണ്: നിന്റെ മരണത്തിന്റെ ചിത്രം

നിരന്തരം നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു മുമ്പിലുണ്ടായിരിക്കണം; എത്ര കൊണ്ടെന്നാൽ, അടുത്ത ദിവസത്തേപ്പറ്റിയുള്ള പ്രതീക്ഷയില്ലാതെ ജീവിക്കുന്നയാൾ, ഇന്നു മാത്രമേയുള്ളൂ എന്നതുകൊണ്ട് ഭയത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. തന്റെ ജീവിതം ഒറ്റദിവസം കൊണ്ടുവസാനിക്കും, നാളെയെപ്പറ്റി പ്രതീക്ഷയില്ല എന്നു കണ്ട് പാപങ്ങളിലോ, സംയമമില്ലായ്മയിലോ മുഴുകാൻ സ്വയം അനുവദിക്കുന്ന എത്ര വ്യക്തിയാണുള്ളതു്?

70. നിനക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും വിധവും നിന്റെ ജീവിതരീതിക്കനുസൃതമായും, നിന്റെ സ്നേഹം നിർബന്ധിച്ചതിനാൽ, മിശിഹായിൽ നിനക്കുള്ള വിജ്ഞാനത്തെപ്രതി, നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള സൗഹാർദം നിമിത്തം കദേ കാര്യങ്ങൾ നിനക്കു ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. ഇത്ര ഉന്നതമായ മഹനീയാ വസ്തുത്വം നിന്നെ യോഗ്യനാക്കിയ നമ്മുടെ കർത്താവു്, ഇത്ര നിനക്കു ലഭിക്കുന്നതിനും നിന്റെ ജീവിതത്തെ കാക്കുന്ന ആ ദയയാൽ അത്ര നിന്റെ സ്വന്തമാകുന്നതിനും ഇടയാക്കട്ടെ. നമ്മുടെ രക്ഷകൻ വെളിപ്പെടുന്ന ആ ദിവസത്തിലേക്കു് നിന്റെ വിശ്വാസജീവിതത്തിൽ നീ ഉറപ്പുള്ളവനായിരിക്കട്ടെ. വിധിയിൽ മിശിഹാ എന്നോടും കരുണ കാണിക്കാനായി തന്റെ ദയയോടു് എന്നിക്കവേണ്ടി അപേക്ഷിക്കുവാൻ ഞാൻ നിന്നോടു് കേണപേക്ഷിക്കുന്നു.

മാബുഗിലെ ഫീലൊക്സീനുസ്

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

സുറിയാനിസഭയിലെ ഒരു പ്രശസ്ത ഗ്രന്ഥകാരനാണ് ഫീലൊക്സീനുസ്. സിറിയയിലെ മാബുഗിൽ അദ്ദേഹം മെത്രാനായിരുന്നു (485-523). കൽക്കദോണിയയിലെ (451) വിശ്വാസ നിർവചനത്തെ എതിർത്ത പ്രമുഖ ചിന്തകൻ എന്ന നിലയിലാണ് അദ്ദേഹം പൊതുവെ അറിയപ്പെടുന്നത്. മനുഷ്യാവതാരരഹസ്യം സ്പഷ്ടമായി അവതരിപ്പിക്കുന്നതിൽ സിനഡ് പരാജയപ്പെട്ടു എന്ന് അദ്ദേഹം കരുതി. അന്നത്തെ സഭാ ചർച്ചകളിലൊക്കെ അദ്ദേഹം സജീവമായി പങ്കെടുത്തു. ഒരു താർക്കികനെന്നതിലുപരി ഓരോധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥകാരൻ കൂടിയായിരുന്നു അദ്ദേഹം. സുറിയാനിക്കാരനായിരുന്ന അദ്ദേഹം ഗ്രീക്കും സുറിയാനിയും കൂടി കോർത്തിണക്കുന്നതിനു ശ്രമിച്ചു.

പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലാണ് അദ്ദേഹം ജനിച്ചത്. ആധുനിക ഇറാനിലെ കിർക്കൂക്കിനടുത്താണ് ജന്മസ്ഥലം. അദ്ദേഹം എഡേസ്സയിലെ ദൈവശാസ്ത്രകലാലയത്തിൽ പഠിച്ചു. അഞ്ചാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ മധ്യകാലഘട്ടത്തിലെ ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര തർക്കങ്ങളിൽ, പ്രസ്തുത കലാലയത്തിലെ അധ്യാപകർ അന്ത്യോക്യൻ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രം, മൊപ്പുവെന്യൂയിലെ തിയഡോറിന്റെ ഭാഷ്യത്തിൽ, സ്വീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഫീലൊക്സീനുസ് ഉൾപ്പെടെയുള്ള ചില വിദ്യാർത്ഥികൾ അലക്സാണ്ട്രിയയിലെ വിശുദ്ധ സിറിലിന്റെ ക്രിസ്തുശാസ്ത്രരീതി സ്വന്തമാക്കി.

ഇക്കാരണത്താൽ എഡേസ്സൻ കലാലയത്തിൽ അഭിപ്രായ സംഘട്ടനം നടന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ഫീലൊക്ലീനൂസ് കലാലയത്തിൽനിന്നു ബഹിഷ്കൃതനായി. അന്ത്യോക്യയിലെ കാൽസിഡൺ വിരുദ്ധ പാത്രീയർക്കീസായ പീറ്റർ ഫുളുറിന്റെ നേതൃത്വത്തിൽ അറിയപ്പെട്ട വ്യക്തിയായി ഉയർന്നു. ക്രി. വ. 485-ൽ അന്ത്യോക്യയുടെ വടക്കുകിഴക്കുള്ള മാബുഗിൽ മെത്രാനായി. പുതിയ നിയമത്തിന്റെ ഒരു പുതിയ സുറിയാനി വിവർത്തനം ഉണ്ടാക്കാൻ അദ്ദേഹം നേതൃത്വം കൊടുത്തു. ഗ്രീക്കു ബൈബിളുമായി കൂടുതൽ ഒത്തുപോകുന്ന തരത്തിലായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവർത്തനം. തന്റെ കോറോപ്പിസ്കോപ്പായായ പോളിക്കാർപ്പിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടെ 507/8-ൽ ആണ് ഈ പതിപ്പുണ്ടാക്കിയത്. അന്നു നിലവിലിരുന്ന 'പുരാതന സുറിയാനി' ടെക്സ്റ്റിൽ പരിഷ്കാരങ്ങൾ വരുത്തിയതാണ് ഈ പതിപ്പ്. പ്ശീത്താ ടെക്സ്റ്റിനേക്കാൾ ദൈവശാസ്ത്രപരമായി കരേക്കൂടി കൃത്യമായ പദപ്രയോഗങ്ങളാണ് ഈ പതിപ്പിലുള്ളത്.¹

അനസ്താസിയൂസ് ചക്രവർത്തി 518-ൽ മരിച്ചപ്പോൾ പിൻഗാമിയായ ജസ്റ്റിൻ മതസംഗതികളിൽ പുതിയ നയം സ്വീകരിച്ചു. സാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള മെത്രാന്മാരെല്ലാം കാൽസിഡൺ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനം അംഗീകരിക്കണം എന്ന് നിർബന്ധിച്ചു. അതിനു വിസമ്മതിച്ചവരെ നാടുകടത്തി. ഫീലൊക്സീനൂസും വിസമ്മതിച്ചവരിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. അദ്ദേഹം പഫ്ലഗോണിയായിലേക്കു നാടുകടത്തപ്പെട്ടു. അഞ്ചുവർഷം കഴിഞ്ഞു (523-ൽ) അവിടെ വെച്ചു മരിച്ചു.

ഭാഷ്യകൃതികൾ, താത്പ്രികകൃതികൾ, താപസ്സുകൃതികൾ എന്നിങ്ങനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികളെ മൂന്നായി തിരിക്കാം. യോഹന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിന്റെ പ്രാരംഭ ഭാഗത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഭാഷ്യം, ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റിയും മനുഷ്യാവതാരത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ള മൂന്നു ചർച്ചകൾ എന്നിവ പ്രമുഖ കൃതികളാണ്. മൂന്നാമത്തെ ഗണത്തിൽ പെടുന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിമൂന്നു പ്രതിപാദനങ്ങൾ (Discourses). ആധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതാണ് ഈ ആധ്യാത്മിക പ്രതിപാദനങ്ങൾ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പല ലേഖനങ്ങളും നമുക്കു കിട്ടിയിട്ടുണ്ട്. ആധ്യാത്മിക വിഷയങ്ങളാണ് പലതിലെയും

1. ജി. ചേടിയത്തു്, സഭാചരിത്രപഠനങ്ങൾ,² 1988, പേ. 217.

പ്രതിപാദ്യവിഷയം. അത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കത്താണ് താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന ആദ്യഭാഗം. മറ്റു മൂന്നു ഭാഗങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയുള്ള ആധ്യാത്മിക ചർച്ചകളാണ്. ഫീലോക്ലീനോസിന്റെ ചിന്തയെ സോപാനഗ്രന്ഥം സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ട് (മുകളിൽ പേ. 46 കാണുക). സ്നാനത്തോടുകൂടി പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യനിൽ പ്രവേശിക്കുന്നു. സ്നാനാനന്തരം ഉണ്ടായേക്കാവുന്ന തെറ്റുകുറ്റങ്ങൾ മൂലം പരിശുദ്ധാത്മാവ് പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നില്ല, എന്നാൽ വിശ്വാസധർമ്മം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ബഹിഷ്കരിക്കാൻ പര്യാപ്തമാണ്. - ഈ പ്രശ്നം ആദ്യഭാഗം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. മറ്റു മൂന്നു ഭാഗങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയുള്ള ചെറിയ ചർച്ചകളാണ്.

ഫീലോക്ലീനോസിനെപ്പറ്റിയുള്ള നല്ലൊരാളെത്തിന് DS 12 (1984) col. 1392-7 കാണുക. കൂടുതൽ പഠനങ്ങൾക്കു് See S. Brock, *op. cit.* p. 132-3; താഴെ കാണുന്ന നാലു ഭാഗങ്ങളും വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്, S. Brock, p. 106-131 തന്നെയാണ്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആന്തരിക വാസത്തെക്കുറിച്ച്

പാപംചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയിൽനിന്നു് പരിശുദ്ധാത്മാവ് പുറപ്പെട്ടുപോകുകയും അന്തരപിക്കുമ്പോൾ തിരികെ വരികയും ചെയ്യുമോ എന്ന് ചോദിച്ച വ്യക്തിക്കു് മറുപടിയായി ഭാഗ്യവാനായ മാർ ഫീലോക്ലീനോസ് എഴുതിയ മെത്രാ.

യഥാർത്ഥവിശ്വാസത്തിൽ ഉന്നയിക്കപ്പെടുന്ന, പ്രശ്നങ്ങൾക്കെല്ലാം ഉള്ള മറുപടി വിശുദ്ധഗ്രന്ഥത്തിൽ കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ, നമ്മുടെ അഭിപ്രായങ്ങളല്ല, വിശുദ്ധഗ്രന്ഥ പ്രബോധനമാണ് ഇത്തരം ചോദ്യങ്ങൾക്കു് മറുപടിയായി നൽകേണ്ടതു്. കൂടാതെ, മനസ്സിൽ തോന്നുന്ന ഓരോ ചോദ്യവുമല്ല നാം ഉന്നയിക്കേണ്ടതും പരസ്പരം ചോദിക്കേണ്ടതും; പിന്നെയോ, ചോദിക്കേണ്ടവ മാത്രം ചോദിക്കണം; അതു് പ്രയോജനകരമായ രീതിയിൽ ഉന്നയിക്കുകയും വേണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, 'എങ്ങനെ പാപം ചെയ്യാതിരിക്കാം, അല്ലെങ്കിൽ, പാപത്തിൽ വീഴാനിടയായാൽ എങ്ങനെ ഏറ്റവും വേഗത്തിൽ ആ പാപത്തെപ്പറ്റി വെറുപ്പുണ്ടാകയും അന്തരപത്തിലേക്കു തിരിയുകയും ചെയ്യാം' എന്നു ചോദിച്ച മനസ്സിലാക്കാനല്ലെങ്കിൽ

'പാപം ചെയ്യുന്ന അവസരം പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യരിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകുകയും അവൻ അനുതപിക്കുമ്പോൾ തിരികെ വരികയും ചെയ്യുമോ?' എന്ന് ഒരു ശിഷ്യൻ ചോദിക്കുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം എന്താണ്.

എങ്ങനെ പാപത്തിൽ വീഴാതിരിക്കാം എന്ന വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഗഹനമായ അനേകം ചോദ്യങ്ങൾ ചോദിക്കാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ നമ്മെ പാപത്തിൽ വീഴ്ത്തുന്നതിനു പിശാച് ഒരുക്കുന്ന നിരവധി പ്രച്ഛന്ന കെണികളും ഉണ്ട്. അവന്റെ ഒന്നാമത്തെ ലക്ഷ്യം നമ്മെ കെണിയിൽ വീഴ്ത്തുകയാണ്; ഒരിക്കൽ അങ്ങനെ ചെയ്തുകഴിഞ്ഞാൽ, നമ്മുടെ ബന്ധനങ്ങളിൽനിന്നു നാം രക്ഷപെടാതിരിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഒരുക്കുന്നു. നാം ബന്ധിക്കപ്പെടുന്നതും, ബന്ധിക്കപ്പെട്ടാൽ മോചിക്കപ്പെടാതിരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ ശത്രുവിന്റെ ലക്ഷ്യമായിരിക്കുന്നതുപോലെ, നാം പാപം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നതും, പാപത്തിൽ വീഴാനിടയായാൽ അനുതപിക്കുന്നതും കൃപയുടെ സഹായകരമായ പ്രേരണകളാണ്.

നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകുമോ ഇല്ലയോ എന്ന പ്രശ്നം ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്യാവുന്നതും ഇതേപ്പറ്റി പഠിക്കാൻ ആവശ്യമുള്ള മറ്റൊരാളുകളുടെയും പ്രയോജനാർത്ഥം ഞാൻ ചുരുക്കമായി ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

നമ്മുടെ മാമോദീസായുടെ അവസരം ദൈവകൃപയാൽ സ്നാനജലത്തിൽവെച്ച് നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചു; അവിടുന്ന് കുറെ സമയം നമ്മോടുകൂടിയിരിക്കണം, കുറെ സമയം നമ്മെ വിട്ടുപോകണം എന്നതായിരുന്നില്ല അവനെ സ്വീകരിച്ചപ്പോൾ നമ്മുടെ ഉദ്ദേശ്യം; പിന്നെയോ നാം അവൻ ആലയങ്ങളായിരിക്കണമെന്നും അവൻ നമ്മിൽ തുടർച്ചയായി വസിക്കണമെന്നും ഉള്ളതായിരുന്നു താല്പര്യം. പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, 'നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളാകുന്നു; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നു;' വീണ്ടും, 'ദൈവത്തിൽനിന്നു നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചതും നിങ്ങളിൽ വസിക്കുന്നതുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആലയങ്ങളാണ് നിങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങൾ എന്ന് നിങ്ങൾ അറിയുന്നില്ലയോ? കാരണം, നിങ്ങൾ വലിയ വിലയ്ക്കു വാങ്ങപ്പെട്ടവരാണ്; അതുകൊണ്ട് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ശരീരംകൊണ്ടും നിങ്ങളുടെ ആത്മാവുകൊണ്ടും ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവിൻ; അവയെല്ലാം ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നു' (1കൊറി 3:16; 6 19-20).

നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവുമൂലം, നിങ്ങൾ ദൈവത്തിന്റെ ആലയങ്ങളും സ്റ്റാൻഡിംഗിനുകളും ആണെങ്കിൽ വചനം വഴിയോ പ്രവൃത്തി വഴിയോ ഉള്ള ഒരു പാപത്തിനും ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തെ തകർക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിവഴിയുള്ള പാപം, ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നതിൽനിന്നു പാടേ വ്യത്യസ്തമാണ്. അതുപോലെ ഒരു സ്വാഭാവിക പുത്രൻ തന്റെ പിതാവിനെതിരായി എത്ര പാപം ചെയ്താലും, തന്റെ പിതാവിനെതിരെ പാപം ചെയ്ത എന്തുകൊണ്ട് അവന്റെ മകനല്ലാതായിത്തീരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തിവഴിനും പാപം ചെയ്യാൻ ഇടയായാലും ദൈവത്തിലുള്ള നമ്മുടെ വിശ്വാസം ഇളക്കം കൂടാതെ നിലനില്ക്കുന്നു; അതുവഴി നാം നമ്മുടെ ദൈവപുത്രത്വം നഷ്ടപ്പെടുത്തുന്നില്ല. തന്റെ പിതാവ് അവർക്കുള്ള അവകാശം എടുത്തു കളയാത്തതിടത്തോളം കാലം, മകൻ എത്ര തെറ്റുകാരനാകട്ടെ ചെയ്താലും 'മകൻ' എന്ന ബഹുമാനസംജ്ഞ ഇല്ലാതാകുന്നില്ല.

വേശ്യകളോടു കൂടെ ജീവിച്ചു തന്റെ പിതാവിന്റെ സ്വത്തു നശിപ്പിക്കുകയും തന്റെ സമ്പത്തു് ധൂർത്തടിക്കുകയും ചെയ്ത ഇളയമകന്റെ കാര്യവും ഇതുപോലെയാണ് (ലൂക്കാ. 15:1). ഇപ്രകാരമൊക്കെ അവൻ ചെയ്തിട്ടും 'പുത്രൻ' എന്ന ബഹുമാന സംജ്ഞ അവനു നഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. മറിച്ച്, തന്റെ പിതാവിനെ വിട്ടുപോകാൻ അടിമത്തത്തിന്റെ ദേശത്തു് ആയിരിക്കവെ തന്നെ അവൻ ഇപ്രകാരം അനുസ്മരിച്ചു: 'എന്റെ പിതാവിന്റെ വേനത്തിൽ ആവശ്യത്തിൽ കൂടുതൽ അപ്പം ലഭിക്കുന്ന എത്രയോ കൂലിവേലക്കാർ ഈ നിമിഷം ഉണ്ടു്; ഞാനാകട്ടെ, ഇവിടെ വിശപ്പുകൊണ്ടു നശിക്കുന്നു' (ലൂക്കാ. 15:17). അവൻ ഇപ്പോഴും ഒരു പാപിയാണെങ്കിലും, തന്റെ പിതാവിൽ നിന്നു് ലഭിച്ച മുഴുവൻ ഓഹരിയും തന്റെ ദുഷ്ടകർമ്മങ്ങൾ കൊണ്ടു് കാരനിൽ പറത്തി കൊടിയ അപരാധം ചെയ്തുവെങ്കിലും, അവൻ ദൈവത്തെ തന്റെ 'പിതാവേ' എന്നു വിളിച്ചു. ദൈവത്തെ 'പിതാവേ' എന്നു വിളിക്കാൻ അവനെ അധികാരപ്പെടുത്തിയ ആത്മാവിന്റെ ദാനം അവനിൽ നിന്നു വിട്ടുപോയില്ല എന്നാണ് ഇതു സൂചിപ്പിക്കുന്നതു്.

യഥാർത്ഥത്തിൽ, നമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അധികാരത്താൽ മാത്രമേ ഈ രീതിയിൽ അഭിസംബോധന ചെയ്തു 'പിതാവേ', എന്നു വിളിക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, മാമോദീസായുടെ വിശുദ്ധ പുനർജന്മത്താൽ ദൈവത്തിന്റെ മക്കളായി ഇതുവരെ തീരാത്തവർക്കു് ഈ പദം

ഉപയോഗിക്കാൻ അധികാരമില്ല എന്നത് സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. 'സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം പരിശുദ്ധമാകപ്പെടണമെ' എന്നു പറയുവാൻ അവർക്ക് അവകാശമില്ല. അവർക്ക് ഈ അധികാരം നൽകാൻ അവരുടെ ഉള്ളിൽ ഇപ്പോഴും പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇല്ല എന്നതാണ് ഇതിനുള്ള വ്യക്തമായ കാരണം. നമ്മുടെ കർത്താവു നമുക്കു കൈമാറിയ പാരമ്പര്യമനുസരിച്ച്, പുതുതായി സ്നാനം സ്വീകരിച്ച എല്ലാവരും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കുമ്പോൾ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുകയും അതിനു ശേഷം വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കുകയും ചെയ്യണം എന്നത് എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. നാമെല്ലാവരും, ലഘുവായോ ഘനമായോ വിചാരത്തിലോ പ്രവൃത്തിയിലോ തെറ്റു ചെയ്തവരാണ്; പാപാപരാധം ഇല്ലാത്തതായി നമ്മിലാരുമില്ല എന്നത് സുവ്യക്തമാണ്. നാം എല്ലാം പാപാപരാധം ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെയെല്ലാം വിട്ടുപോകുമ്പോൾ നമ്മുടെ മുമ്പാകെ എങ്ങനെ ഉണ്ടാകുന്നു? നമ്മുടെ പാപം നിമിത്തം പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ വിട്ടുപോകുമ്പോൾ, ദൈവത്തെ 'പിതാവേ' എന്ന് ഏതു അധികാരം ഉപയോഗിച്ചു നാം വിളിക്കും? അപ്രകാരം ചെയ്യാൻ നമ്മെ അനുവദിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മിൽ ഇല്ലാതിരിക്കട്ടെ, നാം ഇപ്രകാരം ചെയ്താൽ അത് ദൈവത്തിനെതിരെയുള്ള ലോഭപാപവും മത്സരവും ആയിരിക്കും; സ്വർഗത്തിലേക്കു കയറാൻ വേണ്ടി ബാബേൽ ഗോപുരം പണിതവർക്കു നാം തുല്യരായിരിക്കും (ഉല്പ 11:9). അല്ലെങ്കിൽ ധിക്കാരപൂർവ്വം സ്വയം ദൈവമാക്കുകയും തനിക്കു നല്ലപ്പെടാത്ത ബഹുമാനം തട്ടിയെടുക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തവനെപ്പോലെയായിരിക്കും (ദാനി 3). അവനുകൂടെ, അതിന്റെ ഫലമായി, തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ആ ബഹുമാനം നശിപ്പിച്ചു.

എന്നാൽ വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളുടെ അവസരം ദൈവത്തെ 'പിതാവേ' എന്നു വിളിക്കുന്ന വിശ്വാസി യഥാർത്ഥത്തിൽ അവരുടെ സ്വന്തമായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ, ജനങ്ങളുടെ നേതൃസ്ഥാനത്തു നില്ക്കുന്ന വൈദികൻ അവരെ ഇതു ചൊല്ലാൻ അനുവദിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. പാപം ചെയ്യുന്നവരിൽനിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവ് പുറപ്പെട്ടു പോകുന്നു എന്നു തെളിയിക്കപ്പെട്ടാൽ, ഇപ്രകാരം ചൊല്ലാൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് അനുവാദം കൊടുക്കാൻ അവനു സാധിക്കയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അവനു

പോലും ദൈവത്തെ 'പിതാവേ' എന്നു വിളിക്കാൻ അധികാരം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, "ദുഷ്ടതയോ കളങ്കമോ ഇല്ലാത്ത, യേശുക്രിസ്തുവെന്നു എന്ന ഏക പ്രാധാന്യം ചാര്യൻ മാത്രമേയുള്ളൂ; അവിടുന്ന് പൂർണ്ണമായും പാപവിമുക്തനും ആകാശത്തിനുമേൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടവനാണ്" എന്നും (എബ്രായ. 7:26) പിന്നീട്, "പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ബലികളും കാഴ്ചകളും അർപ്പിക്കുവാൻ നിൽക്കുന്ന ഓരോ പ്രാധാന്യചാര്യനും ആദ്യം തനിക്കുവേണ്ടി ബലികൾ അർപ്പിക്കുന്നു; അതിനുശേഷം മാത്രം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അർപ്പിക്കുന്നു" എന്നും (7:27) പൗലോസ് പറയുന്നത് വാസ്തവമാണെങ്കിൽ, നമ്മളാരും, 'വൈദികരാകട്ടെ ജനങ്ങളാകട്ടെ, പൂർണ്ണമായും പാപവിമുക്തമായ അവസ്ഥയിലാണെന്ന് പ്രതീക്ഷിക്കാൻ വകയില്ല. പാപക്കാരായുള്ള വ്യക്തിക്കാണ് അർപ്പണം വഴി രമ്യത ആവശ്യമായിരിക്കുക എന്നത് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള കാര്യമാണല്ലോ.

മോശയുടെ ആദ്യ നിയമം അനുസരിച്ച് ദൈവത്തിനു ബലിയർപ്പിച്ച ഓരോ പുരോഹിതനും ആദ്യമായി അതു തനിക്കുവേണ്ടിയും അതിനുശേഷം മാത്രം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അർപ്പിച്ചു. അതുപോലെ, പുതിയനിയമത്തിന്റെ വ്യാപാരത്തിലും എല്ലാ പുരോഹിതരും ആദ്യമായി തങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും അതിനുശേഷം ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും ദൈവത്തിന് ബലികൾ ബലി അർപ്പിക്കുന്നു എന്നത് സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ (റോമ. 12:1). തന്റെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതിനും പാപകരമായ എല്ലാ ചിന്തകളിൽ നിന്നും പ്രവൃത്തികളിൽ നിന്നും തന്റെ ആത്മാവിനെയും ശരീരത്തെയും ശുദ്ധീകരിക്കുന്നതിനും വേണ്ടി തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ പുരോഹിതൻ ആദ്യമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. തന്റെ ആത്മാവിന്റെ നൈർമ്മല്യത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ച് ഓരോ പുരോഹിതനും ഈ പ്രാർത്ഥനകൾ ദൈവത്തിന് അർപ്പിക്കുന്നു. ദിവ്യബലി പൂർത്തിയാക്കിയശേഷമേ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ആവാസത്താൽ രഹസ്യങ്ങൾ പൂർത്തിയാക്കപ്പെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ, തനിക്കും ഇതാവശ്യമാകയാൽ, താൻ സ്വീകരിക്കുന്നതിനുമുമ്പ് കൂടാതെ മറ്റുള്ളവർക്കു പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുന്നില്ല; തനിക്കു് അതുവഴി അനുരഞ്ജനം ലഭിക്കാനാണ് താൻ ആദ്യമായി കൂടാതെ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്ന് സഭ മുഴുവന്റെയും മുൻപാകെ അവൻ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപനം നടത്തുന്നു. ആദ്യം തനിക്കുവേണ്ടിയും പിന്നെ ജനങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയും നേരത്തെ നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കാനായി അതിനുശേഷം മാത്രം അവൻ മറ്റുള്ളവർക്ക് അതു പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുന്നു. കാരണം, അവൻ ആദ്യം തനിക്കുവേണ്ടിത്തന്നെ പ്രാർത്ഥന അർപ്പിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, കർബാന സ്വീകരണ

ത്തിന് ആദ്യമായി അണയാൻ അവൻ സാധിക്കുമായിരുന്നില്ല. ഇപ്രകാരം, താനൊരു പാപിയാണെന്നും, സ്വീകരണം വഴി അന്തരജനം നേടാനായി പാപി എന്ന നിലയിലാണ് താൻ കൂദാശ സ്വീകരിക്കുന്നതെന്നും അവന്റെ അർപ്പണം സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു; അതേ അവസ്ഥയിലുള്ള എല്ലാവർക്കും അവൻ അതു പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുന്നു.

ഇക്കാരണത്താൽ, ജനങ്ങൾക്കു രഹസ്യങ്ങൾ പങ്കിട്ടു കൊടുക്കുമ്പോൾ “പാപമോചനത്തിനായി ദൈവത്തിന്റെ ശരീരം” എന്നും “കുറങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി ദൈവപുത്രന്റെ രക്തം” എന്നും വൈദികൻ വിളിച്ചുപറയുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ തന്റെ ശിഷ്യർക്കു പങ്കിട്ടുകൊടുത്തപ്പോൾ ഉച്ചരിച്ച വാക്കുകൾ ഇതുവഴി വൈദികൻ അനുസ്മരിക്കുകയത്രേ ചെയ്യുക: ‘ഇതു പാപമോചനത്തിനായി നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടി മുറിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു; ഇതു മോചനത്തിനായി നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തമാകുന്നു’ (മത്താ. 26:26-28). ഇപ്രകാരം നാം നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കുമ്പോൾ, ആവശ്യക്കാരായ പാപികൾ എന്ന നിലയിലത്രേ സമീപിക്കുന്നതു്; കാരണം, രോഗാവസ്ഥയിലാണ് മരുന്നിന്റെ ആവശ്യം; രോഗിക്കു മാത്രമേ സൗഖ്യം ആവശ്യമുള്ളൂ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, “രോഗികൾക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടാവശ്യമില്ല” (മത്താ. 9:12). അതുകൊണ്ടു്, വൈദികനായാലും ജനങ്ങളായാലും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നവരെല്ലാം തങ്ങളുടെ പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി അവ സ്വീകരിക്കുന്നു എന്നതു് വ്യക്തമാണല്ലോ. നാം പാപികളായതിനാൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവു് നമ്മിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ, പിന്നെ ഏതു് അധികാരത്താലാണ് വൈദികൻ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ വിളിച്ചിരുന്നതും ജനങ്ങൾ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കുന്നതും?

പരിശുദ്ധാത്മാവു് നമ്മിൽ ഇല്ലെങ്കിൽ നമ്മിൽ മാമോദീസായും ഫലദായകമല്ല എന്ന മറ്റൊരു വാദമുഖവും ഉണ്ടു്. മാമോദീസാ കൂടാതെ എങ്ങനെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ കഴിയും? കാരണം, നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവു് നമ്മെ വിട്ടുപോകുമെങ്കിൽ നമ്മുടെ മാമോദീസായും നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്നു എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, നമ്മുടെ മാമോദീസാ പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. “യോഹന്നാൻ വെള്ളംകൊണ്ടു സ്നാനം നൽകി; നിങ്ങളാകട്ടെ, അധികനാൾ കഴിയുന്നതിനു മുൻപു് പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ സ്നാനപ്പെട്ടും” എന്നു് നമ്മുടെ കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യരോടു

പറഞ്ഞപ്പോൾ (നട. 1:5). മാളികമുറിയിൽവെച്ചു അഗ്നിനാവു കളുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ ഇറങ്ങിയ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റിയാണ് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തത്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഈ ആവാസത്തെ മാമോദീസാ എന്ന് അവിടുന്ന് വിളിക്കുന്നു; കാരണം, ശ്രീഹന്മാർ പ്രാപിച്ച ആസ്ഥാനം ആത്മാവുകൊണ്ടു മാത്രമുള്ളതായിരുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ യോഹന്നാനിൽനിന്ന് ജലത്തിലുള്ള സ്നാനം നേരത്തെ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞിരുന്നു.

സ്നാനപ്പെട്ട നമ്മെ സംബന്ധിച്ചും ഇതുപോലെയാണ്: നാം മുക്കപ്പെട്ട ജലത്തിന്റെ നനവോ, നാം അഭിഷിക്തരായ എണ്ണയുടെ എണ്ണമയമോ നമ്മുടെ മരണശേഷം നമ്മോടുകൂടെ നിലനിൽക്കുകയില്ല; എന്നാൽ ജലത്തിലൂടെയും എണ്ണയിലൂടെയും നമ്മുടെ ആത്മാവിലും ശരീരത്തിലും കലർത്തപ്പെട്ട പരിശുദ്ധാത്മാവുകളെ ഈ ജീവിതത്തിലും നമ്മുടെ മരണശേഷവും നമ്മോടുകൂടെ വസിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവിടുനാണു നമ്മുടെ യഥാർത്ഥ മാമോദീസാ; ഇക്കാരണത്താൽ നാം എപ്പോഴും സ്നാനപ്പെട്ടവരായിരിക്കും; കാരണം, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എപ്പോഴും നമ്മിലുണ്ടു്; ഒരു പാപത്തിനും, വ്യഭിചാരത്തിനോ, മോഷണത്തിനോ, ജാരകർമ്മത്തിനോ, കള്ളസാക്ഷ്യത്തിനോ, ഇത്തരത്തിലുള്ള മറ്റു് ഏതു കർമ്മത്തിനോ, നമ്മുടെ സ്നാനം നമ്മിൽനിന്നു് ഉരിഞ്ഞുകളയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവനിഷേധത്തിനും പിശാചുകളുമായുള്ള സഹവാസത്തിനും മാത്രമേ ഇതു സാധിക്കൂ. കാരണം, ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് യഥാർത്ഥമായി പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു; കാരണം, സാത്താൻ വാസമുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന സ്ഥലത്തു് വസിക്കാൻ അവിടുന്നിഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം, “മിശിഹായ്ക്കു സാത്താനുമായും, വിശ്വാസിക്കു് അവിശ്വാസിയുമായും, ദൈവത്തിന്റെ ആലയത്തിനു പിശാചുകളുടെ ആലയവുമായി എന്തു സഖിതമാണുള്ളതു്”? (2 കൊറി. 6:14).

മാമോദീസായിൽ ലഭിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവു് ആത്മാവിനെ വിട്ടുപോകുന്നു എന്ന് പറയാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഈ പാപങ്ങളുടെ ഫലമായിട്ടത്രേ അപ്രകാരം സംഭവിക്കുക; അതായതു്, ഈ വഷളതത്തിന്റെ മുൻപിൽ അവിടുന്ന് പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു - ഇത്തരം സംഗതികളെ വെറും ‘പാപങ്ങൾ’ എന്ന് വിളിക്കുന്നതു ശരിയല്ല; ദൈവനിഷേധം വെറുമൊരു പാപമല്ല; ദൈവത്തിന്റെ അധികാരത്തിനെതിരെയുള്ള പരസ്യമായ മത്സരമാണതു്; ദൈവത്തോടു് പരസ്യമായി യുദ്ധം ചെയ്യുന്ന ശത്രുതാവസ്ഥയാണതു്.

ഏതെങ്കിലും ചക്രവർത്തിയുടെ കീഴിലുള്ള ഒരു നഗരത്തിലെ പൗരന്മാർ; അല്ലെങ്കിൽ പ്രദേശത്തെ ജനങ്ങൾ, ചക്രവർത്തിയുടെ രൂപങ്ങൾ തകർക്കുകയോ, ഛായാചിത്രങ്ങൾ കത്തിച്ചുകളയുകയോ ചെയ്യാത്തതിനേക്കാൾ കാര്യം, രഹസ്യമായോ പരസ്യമായോ തെറ്റായ ചെലവുകയോ നിയമങ്ങൾ ലംഘിക്കുകയോ ചെയ്യാതെ, അതൊന്നും മത്സരമാകില്ല. ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള കലഹങ്ങൾ നിമിത്തം ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാനിടയായാൽ, ന്യായാധിപന്മാർ ഉടൻ തന്നെ അതിനു പരിഹാരം കണ്ടെത്തുന്നു. പ്രേരണ നൽകിയവർ മരണശിക്ഷയ്ക്കു വിധിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ നഷ്ടത്തുകയറിക്കാരനായ ഒരു സ്വേച്ഛാധിപതി ഒരു നഗരത്തിൽ കടന്നപ്പോൾ ആ ജില്ലയിലും നഗരത്തിലും ചക്രവർത്തിക്കുള്ള അധികാരത്തിന്റെ പ്രതീകമായ ചക്രവർത്തിയുടെ രൂപങ്ങളെയും ഛായാചിത്രങ്ങളെയും നിന്ദിക്കുകയും തല്ലിത്തകർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ജനങ്ങളോ ജില്ല മുഴുവനോ അയാളോടുകൂടി മത്സരിക്കാൻ ഇടയായാൽ, ഈ പ്രവൃത്തിയാൽ ആ നഗരത്തിന്മേൽ ചക്രവർത്തിക്കുള്ള അധികാരത്തെ അവർ നിഷേധിക്കുകയും അവനെതിരെ പരസ്യമായി മത്സരിക്കുകയെന്നത്രെ ചെയ്യുന്നത്. മാമോദീസായിലെ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസപ്രഖ്യാപനാനന്തരം, പൈശാചിക സത്വങ്ങൾക്കു ബലി കഴിച്ചുകൊണ്ടോ മന്ത്രവാദം നടത്തുന്ന ആളുകളുമായി വേഷം നടത്തിക്കൊണ്ടോ ദൈവത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരുടെ അവസ്ഥ വ്യക്തമായും ഇതിനു തുല്യമാണ്. തങ്ങളുടെ മുൻചക്രവർത്തിയുടെ ഭരണത്തെ തള്ളിക്കളയുകയും അപരിചിതനായ ഏകാധിപതിയെ അവർ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ മത്സരക്കാരനായ ഏകാധിപതി നഷ്ടത്തുകയറി തന്റെ അധികാരം സ്ഥാപിച്ച നഗരത്തിൽ നിന്നും ചക്രവർത്തിയുടെ നിയമങ്ങളും ഗവർണ്മെന്റും അപ്രത്യക്ഷമാകുന്നതുപോലെ മാമോദീസായിൽ അവർ സ്വീകരിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

നാം പറഞ്ഞത് അപ്രകാരം തന്നെയാണെന്ന് കൃത്യം എതിർവശത്തുനിന്നും മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കും. വിഗ്രഹങ്ങളെയും സൃഷ്ടവസ്തുക്കളെയും ആരാധിക്കുന്ന പുറജാതികളുടെ ഇടയിലും ഗ്രീക്കുകാരുടെയിടയിൽ പ്രശസ്തരായിത്തീർന്ന താത്വികരുടെ ഇടയിലും, നിരവധി സുകൃതങ്ങൾ ദർശിക്കാൻ സാധിക്കും: ചിലരിൽ നീതി; മറ്റു ചിലരിൽ വ്യക്തിത്വപൂർണ്ണത; മറ്റു ചില മനുഷ്യർ ജഡത്തിന്റെ ദുരാശയെ നിഗ്രഹിച്ചു; ചിലർ ധനത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തെ വെറുത്തു; വീണ്ടും മറ്റു ചിലരുടെ ഇടയിൽ സ്വാഭാവിക സഹതാപവും ദർശിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ സേവിച്ച സാത്താൻ

തള്ളിക്കളഞ്ഞവയാണ് അവരിൽ കാണപ്പെട്ട ഈ സംഗതികളെല്ലാം. ഈ സൂക്തങ്ങളിൽ തന്റെ ദാസന്മാർ പ്രശസ്തരായിത്തീരുക എന്നതു് സാത്താനു് ഒട്ടും ഇഷ്ടമുള്ള കാര്യമല്ല. എന്നാൽ ഈ സൂക്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും ഈ മനുഷ്യർ സാത്താനെതിരായി മത്സരിച്ചില്ല. അവർക്കു് ഈ സൂക്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്ന കാരണം കൊണ്ടു് അവർ സാത്താനെ തള്ളിപ്പറയുകയും ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു് അവരെപ്പറ്റി പറഞ്ഞുകൂടാ. മറിച്ച്, അവരിൽ ഈ സൂക്തങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടെങ്കിലും, അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ സാത്താനെ ഉപേക്ഷിച്ചു് ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കാഞ്ഞതിനാൽ, അവർ പുറജാതികളെന്നും പൈശാചിക ശക്തികളെ ആരാധിക്കുന്നവരെന്നും വിളിക്കപ്പെടുന്നു.

സുനാനം സ്വീകരിക്കാത്ത ഒരു പുറജാതിക്കാരനോ ഒരു സമറിയാക്കാരനോ ഇന്നു് വിശുദ്ധ സ്നാനത്തിനണഞ്ഞാൽ, തന്റെ മുൻകാലത്തെ ചീത്ത പെരുമാറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി അനുതപിച്ചില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും, അവൻ സാത്താനെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞു് മിശിഹായെ അംഗീകരിക്കുന്നു എന്ന സംഗതിയാൽ, അവൻ നീതിമാന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഗണിക്കപ്പെടുകയും മിശിഹായുടെ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ അവനു സുമാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ സാത്താനെ തള്ളിപ്പറയുകയും ദൈവത്തെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നതിനാലാണു് അവൻ സ്നാനത്തിനണയുന്നതും പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കുന്നതും; അല്ലാതെ തന്റെ ഏതെങ്കിലും പ്രവൃത്തി നിമിത്തമല്ല. മുപ്പു് അവർ എല്ലാവിധ ദുഷ്ടതയിലും ജീവിച്ചവരാണെങ്കിലും, അവരുടെ ദൈവ വിശ്വാസം കൊണ്ടുമാത്രമല്ലാതെ എപ്രകാരം ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കാൻ സാധിക്കും? അപ്പോൾ, അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചതു് ദൈവത്തിലുള്ള അവരുടെ വിശ്വാസം കൊണ്ടും തന്റെ നാമത്തിലുള്ള അവരുടെ സ്നാനംകൊണ്ടും മാത്രമാണെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്നതുപോകുന്നതു് തന്റെ നാമം നാം തള്ളിപ്പറയുന്നതുകൊണ്ടും പൈശാചിക ശക്തികളുമായി നാം സഖിത്വം പുലർത്തുന്നതുകൊണ്ടും മാത്രമാണു് എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ? തന്റെ അധികാരം ഫലദായകമല്ലാത്തതു്, അതായതു്, തന്നെ തള്ളിപ്പറഞ്ഞ വ്യക്തിയിൽ വസിക്കാൻ പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഇഷ്ടപ്പെടുന്നില്ല. കാരണം, ഒരപരിചിതരാജ്യത്തു് പരദേശിയായി പാർക്കാൻ അവിടുന്ന് സമ്മതിക്കുന്നില്ല.

മറ്റു പാപങ്ങൾ നിമിത്തവും പരിശുദ്ധാത്മാവു് നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്നതുപോകുന്നതു് നാം അവയെപ്പറ്റി അനുതപിക്ക

മ്പോൾ തിരികെ വരികയും ചെയ്യുന്നു എന്ന് ആരെങ്കിലും തടസ്സം പറഞ്ഞ് വാദിച്ചെന്നിരിക്കട്ടെ. അവിടുന്ന് നമ്മെ വിട്ടുപേക്ഷിച്ചുപോയാൽ, നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്പ്രതി നാം അനുതപിക്കാനായി ആരാണ് അപ്പോൾ നമ്മിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നത്? പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൂടാതെ അനുതാപം നടക്കുന്നില്ല, ഉപവാസങ്ങളും ജാഗരണങ്ങളും, ദാനധർമ്മങ്ങളും, പ്രാർത്ഥനയും, ആത്മാവിനെ നിരന്തരം പീഡിപ്പിക്കലും നിരന്തരമായി കണ്ണീരൊഴുക്കുന്നതും അവാച്യമായ നെടുവീർപ്പുകളും അതിനെ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നു; "വേണ്ടവിധം എപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു നാം അറിയുന്നില്ല; എന്നാൽ അവാച്യമായ നെടുവീർപ്പുകളോടെ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നമുക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. ഹൃദയങ്ങളെ പരിശോധിക്കുന്നവൻ ആത്മാവിന്റെ വിചാരങ്ങൾ അറിയുകയും ദൈവഹിതമനുസരിച്ച് വിശുദ്ധർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു" എന്നു പൗലോസ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (റോമ. 8:26-27), ഇവയെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ഫലമാണ്. നമ്മെ അനുതാപത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന എല്ലാ സർവ്വപ്രേരണകളും ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമാണ്; ഈ സർവ്വപ്രേരണകളെയെല്ലാം പൂർണ്ണതയിലെത്തിക്കുന്ന ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയും ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനഫലമായാണ് നമ്മുടെ ആത്മാക്കളിൽ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കപ്പെടുക. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മയാൽ നിഗൂഢമായ രീതിയിൽ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ അവിടുന്ന് നമ്മെ നെടുവീർപ്പിനായി ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നു.

നാം പാപം ചെയ്യുന്ന അവസരം പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മെ വിട്ടുപേക്ഷിച്ചുപോകുന്നെങ്കിൽ, നമ്മിൽ അത്തരം അനുഭൂതികൾ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നത് ആരാണ്? നമ്മുടെ സ്വന്തം ഇച്ഛയല്ലെന്നു് ഒരുപക്ഷേ നീ പറഞ്ഞേക്കാം. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ നന്മയിലേയ്ക്കു് ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നത് ആരാണ്? ആ നന്മ പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കാൻ അതിനെ സഹായിക്കുന്നത് ആരാണ്? അതു പരിശുദ്ധാത്മാവല്ലേ? പൗലോസ് പറയുന്നതെന്താണെന്നു നീ കേൾക്കുന്നില്ലേ? "നിന്നിൽ സർവ്വപ്രേരണകൾ ഉണർത്തുകയും അവ ചെയ്യാൻ നിന്നെ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ദൈവമല്ലേ?" (ഫിലി. 2:13). നന്മയിലേയ്ക്കു നമ്മുടെ ഇച്ഛയെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുന്നതും അതു പ്രവൃത്തിപഥത്തിലെത്തിക്കുന്നതും ദൈവമാണെന്നു നീ കാണുന്നുവല്ലോ.

അങ്ങനെയാണെങ്കിൽ സ്വതന്ത്രേച്ചു ഇല്ലെന്നു നീ തടസ്സം പറഞ്ഞേക്കാം. തീർച്ചയായും സ്വതന്ത്രേച്ഛയുണ്ടു്; കാരണം ഇതിനാൽ നാം ദൈവച്ഛയായാണ് (ഉല്പ 1: 26). എന്നാൽ

സ്വതന്ത്രരൂപം ഏതെങ്കിലും നിർബന്ധത്തിന് വിധേയമല്ല; നമ്മുടെ ചെറുപ്പം ആത്മാവ് നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ നിർബന്ധിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്; ആത്മാവ് പ്രേരിപ്പിക്കുകയും ആകർഷിക്കുകയും മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ഒരാൾ പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ അവിടുന്ന് പിൻതിരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട് എന്നു കാണുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് എവിടെയാണ് എന്നു ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചേക്കാം. നമ്മുടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ നിർബന്ധിക്കുകയും; തിന്മയിൽ നിന്നു അതിനെ പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ ഒരു ബലപ്രയോഗവും അവിടുന്ന് നടത്തുകയല്ല എന്നു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം ഇപ്പോൾ നിനക്കു വ്യക്തമായി ഗ്രഹിക്കാൻ കഴിയും; ഒരു പ്രവൃത്തി ചെയ്യാനോ ചെയ്യാതിരിക്കാനോ പ്രേരിപ്പിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുകൊണ്ടു രണ്ടുവശങ്ങളിലും അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഇച്ഛയ്ക്കു സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകുന്നു.

സാത്താൻ നിർബന്ധിച്ച നമ്മെ തിന്മയിലേക്കു നയിക്കാറില്ല; ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവ് നിർബന്ധിച്ച നമ്മെ നമ്മുടെ തിന്മകളിൽ നിന്നു തിരിച്ചു നയിക്കുന്നില്ല. മറിച്ച്, നമ്മുടെ ഇച്ഛ ചെയ്യുന്ന ദിശയിലേക്കു നമ്മെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു കാഴ്ചക്കാരായി ഇരുവരും വർത്തിക്കുന്നു. ജലത്തിൽനിന്നു നാം സ്വീകരിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവ് നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോഴും നമ്മിലുണ്ടു; സ്നാനപ്പെട്ട വ്യക്തി എത്രമാത്രം പാപം ചെയ്യാലും അവൻ സ്നാനപ്പെട്ടവൻ തന്നെയാണ്; അതുപോലെ, ഈ കൃപ നിർബന്ധിച്ച നമ്മെ പാപത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിപ്പിക്കുന്നില്ല; പിന്നെയും, നാം പാപത്തിലേയ്ക്കു ചാഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുമ്പോൾ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ തിന്മകളെ കോപിക്കുകയും രഹസ്യമായി നമ്മെ കുറ്റപ്പെടുത്തുകയും മാത്രം ചെയ്യുന്നു. ആ കുറ്റപ്പെടുത്തൽ എങ്ങനെ സ്വീകരിക്കണം എന്നു ആത്മാവ് അറിയുന്നെങ്കിൽ, മുന്നറിയിപ്പു സ്വീകരിക്കാൻ നമ്മുടെ ചിന്ത സമ്മതിക്കുന്നെങ്കിൽ, അതു പാപത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിയ്ക്കപ്പെട്ടു; മനസ്സിനെ സന്തോഷത്താലും ആനന്ദത്താലും നിറച്ചുകൊണ്ടു കൃപ ഉടനെ പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പാപത്തോടു പോരാട്ടം നടത്തി അതിനെ ജയിക്കുന്നവർക്കു സാധാരണ ഇതാണ് സംഭവിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഒരാളുടെ ചിന്ത, തന്നിലുള്ള ആത്മാവിനെ ശ്രവിക്കാതെ പാപം പ്രവൃത്തിയിലെത്തിച്ചാൽ, 'പരിശുദ്ധാത്മാവ്' ദുഃഖിക്കുകയും ആത്മാവിൽനിന്നു തന്റെ മുഖം തിരിച്ചുകളയുകയും ചെയ്യുന്നു'

എന്നും എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ² പെട്ടെന്നും ആത്മാവിന്റെ ഭവനം അന്ധകാരമാകുന്നു അരിഷ്ടതയുടെ പുകയാൽ ഇരട്ടുന്നു; ദുഃഖത്താലും ആത്മനിന്ദയാലും ആത്മാവ് നിറയുന്നു; ലജ്ജ ആത്മാവിന്റെ മുഖത്തെ മൂടുന്നു.

“നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുത്; അവനാലാണ് രക്ഷാദിവസത്തേക്ക് നിങ്ങൾ മുദ്രകുത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്” എന്ന ഉപദേശം പൗലോസ് നല്ലമ്പോൾ (എഫേ 4:30) ഇതാണ് അവൻ മനസ്സിൽ ഉദ്ദേശിച്ചത്. രണ്ടു കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പൗലോസ് നമ്മെ എങ്ങനെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു എന്നു നീ കേട്ടിട്ടുണ്ടല്ലോ: നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോഴും ആത്മാവ് നമ്മുടെ ഉള്ളിലുണ്ടു്; എന്നാൽ നമ്മുടെ പാപം നിമിത്തം അവിടുന്ന് ദുഃഖിക്കുന്നു. അവൻ പറയുന്നു: “നിങ്ങളുടെ ഉള്ളിലുള്ള ദൈവാത്മാവിനെ നിങ്ങൾ ദുഃഖിപ്പിക്കരുത്.” അപ്പോൾ, അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ഉള്ളിലുണ്ടു്; പാപം ചെയ്ത് അവിടുത്തെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുതെന്നു് അവൻ മുന്നറിയിപ്പു നൽകുന്നു; ‘ആത്മാവിനെ കെടുത്തിക്കളയരുത്’ എന്നു് പൗലോസ് മറ്റൊരിടത്തു പറയുന്നതുപോലെ (1 തെസ 5: 19) നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ നിഗൂഢ പ്രവർത്തനങ്ങളെ നാം കെടുത്തിക്കളയരുത്. അതായതു്, പാപത്താൽ അവിടുത്തെ ദുഃഖിപ്പിക്കരുതു്; മറിച്ചായാൽ, നിന്റെ ആത്മാവിൽ അവിടുത്തെ പ്രകാശം കെട്ടുപോകും; എന്നാൽ ആ പ്രകാശം നിന്നിൽ കത്തുകയാണെങ്കിൽ അവാച്യമായ ഒരു ശക്തി അതു നിനക്കു പ്രദാനം ചെയ്യും. പ്രഭുത്വങ്ങളോടും അധികാരങ്ങളോടും പോരാട്ടം നടത്താനും ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള ദുഷ്ടാഭിപ്രായങ്ങളോടു യുദ്ധം ചെയ്യാനും (എഫേ. 6: 12) ഈ ലോകം മുഴുവനെയും അതിന്റെ സന്തോഷങ്ങളോടും സന്താപങ്ങളോടുംകൂടെ പരിത്യജിക്കാനും നിനക്കു സാധിക്കും. നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ തീക്ഷ്ണതയാലാണ് ഈ സംഗതികളെല്ലാം യാഥാർത്ഥ്യമായിത്തീരുന്നത്. ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിന്റെ ശക്തി മനസ്സിലാക്കിയ പൗലോസ് തന്റെ പ്രബോധനത്തിൽ നമുക്ക് ഇപ്രകാരം മുന്നറിയിപ്പു തരുന്നു: “ആത്മാവിൽ തീക്ഷ്ണതയുള്ളവരായിരിക്കവിൻ” (റോമ 12: 11). വീണ്ടും, “ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവിനാൽ നയിക്കപ്പെടുവാൻ അനുവദിക്കുന്നവരാണ് ദൈവത്തിന്റെ മക്കൾ (8: 14).

പരിശുദ്ധാത്മാവ് എപ്പോഴും നമ്മിൽ, അതായതു് സ്നാനം സ്വീകരിച്ചവരിൽ ഉണ്ടെങ്കിലും, പാപം ചെയ്യാനാഗ്രഹിക്കുന്ന

2 ഹെർമാസ്, ഇടയൻ, കല്പന 10:2.2

വ്യക്തിയെ അവിടുന്ന് നിർബന്ധിച്ചു അതിൽനിന്നു പിൻ തിരിപ്പിക്കുന്നില്ല; പിന്നെയോ, അപ്രകാരം ചെയ്യാതിരിക്കാൻ പ്രബോധിപ്പിക്കുകയും പ്രേരിപ്പിക്കുകയും മാത്രം ചെയ്യുന്നു. അറി വില്ലാത്തവർ പറയുന്നതുപോലെ, പാപത്തിന്റെ അവസരം പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ആത്മാവിൽനിന്നു ഓടിപ്പോകുകയും അന്തരപിക്കുമ്പോൾ തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യുന്നില്ല. മറിച്ച്, അവിടുന്ന് കർമ്മനിരതനല്ലാതെ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു.

എന്റെ ചൊന്നുസാരേ, നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ അവി ടുന്ന് നമ്മിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകാനുള്ള കാരണമെന്താണ്? നമ്മുടെ പാപം അവിടുത്തേക്കു ഉപദ്രവം ചെയ്യുമെന്നു കരുതി യാണോ? തന്റെ പരിശുദ്ധിയിൽ എന്തെങ്കിലും കളങ്കം ഉണ്ടാ കുമെന്നു കരുതിയാണോ? നമ്മിൽ വസിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പാപം മൂലമുള്ള ദ്രോഹം തടയാൻ കഴിയാത്തതു കൊണ്ടാണോ? അങ്ങനെയൊന്നെങ്കിൽ അവനും നമ്മെപ്പോലെ ബലഹീനനും പീഡനങ്ങൾക്കു വിധേയനാണു്. എന്നാൽ ഇങ്ങനെയൊന്നു മല്ല. ഒരിക്കലുമല്ല.

പരിശുദ്ധാത്മാവു ചിലപ്പോൾ കർമ്മനിരതനാകാതെയും മറ്റുള്ള അവസരം പ്രകാശിച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ തന്നെ വസിക്കുന്നു. കർമ്മനിരതനാകാത്തപ്പോൾ അവിടുന്ന് നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്നില്ല; പ്രകാശിക്കുമ്പോൾ അവിടുന്ന് പുറത്തു എവിടെനിന്നോ വന്നെത്തുകയുമല്ല.

നാം കണ്ണടച്ചിരിക്കുമ്പോൾ കൺപോളകൾ കണ്ണുകളെ മൂടിയിരിക്കുന്നതിനാൽ നാം ഒന്നും കാണുന്നില്ല; എങ്കിലും നമുക്കു പരിചിതമായ സ്വാഭാവിക പ്രകാശം അപ്പോഴും നമ്മുടെ കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിക്കുകെത്തുണ്ടു്; എന്നാൽ കണ്ണു തുറന്നുകഴിഞ്ഞാൽ, അതിൽ എപ്പോഴും ഉണ്ടായിരുന്ന പ്രകാശം പുറത്തുള്ള പ്രകാശത്തോടു ചേർന്നു് നാം വീണ്ടും കാണുന്നു; അതുപോലെ, കണ്ണിന്റെ കൃഷ്ണമണിയുടെ പ്രകാശം കണക്കെ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ വസിക്കുന്നു. കൃഷ്ണ മണിയുടെമേലുള്ള കൺപോളപോലെ, അവഗണനയാൽ ഒരാരം അവിടുത്തെ മൂടിവെച്ചാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അപ്പോഴും ഉണ്ടെങ്കിലും അവിടുത്തോടുകൂടി നാം കാണുകയില്ല. എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ മുഖത്തുനിന്നു നാം അശ്രദ്ധ നീക്കി കളഞ്ഞിട്ടു് നമ്മുടെ ഉള്ളിലുള്ള ആത്മീയ പ്രകാശത്തിനു നേരേ നമ്മുടെ ഇച്ഛയുടെ വ്യക്തമായ ദർശനത്തെ നാം തിരി ച്ചാൽ സൂര്യപ്രകാശവും കണ്ണിലെ സ്വാഭാവികമായ പ്രകാശവും

പോലെ, അവ രണ്ടിന്റേയും സംയോജനത്താൽ ദർശനം സുസാധ്യമാകുന്നതുപോലെ, പെട്ടെന്നു പ്രകാശം പ്രകാശത്തെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നു.

അപ്പോൾ, പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നതും അന്തരപിക്കുമ്പോൾ തിരികെ വരുന്നതും നാം പറയുന്നത് ശരിയായിരിക്കുകയില്ല; അങ്ങനെ നാം ചെയ്യാൻ നാം അവിടുത്തെ ബലഹീനതയും, നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ താല്പര്യമില്ലാത്തവനും, നമ്മുടെ പാപത്തെപ്പറ്റി നാം അന്തരപിക്കുന്നത് നോക്കിയിരിക്കുന്നവനും, നാം വീണ്ടും നീതികരണം പ്രാപിച്ച കഴിയുമ്പോൾ നമ്മിൽ വസിക്കാൻ തിരികെ വരുന്നവനും ആയി ചിത്രീകരിക്കുകയും ചെയ്യുക. വാസ്തവത്തിൽ, ഞാൻ നീതികരിക്കപ്പെട്ടശേഷം അവിടുന്ന് എന്നിൽ വന്നു വസിച്ചാൽ എന്നിക്കതുകൊണ്ടെന്നു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്? എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ വീഴുമ്പോൾ കൈ തന്നെ എന്നെ എന്റെ പാപത്തിൽ ഉറപ്പിച്ച നിർത്താൻ അവൻ കാണപ്പെടുന്നില്ലെങ്കിൽ അവന്റെ സഹായം എന്നിക്കെങ്ങനെ ദർശിക്കാനാവും? ഒരോ രോഗത്തിൽ വീഴുന്ന നിമിഷം അയാളെ ഡോക്ടർ വിട്ടുപോകിച്ചു പോകുകയും അയാൾ രോഗവിമുക്തനാകുമ്പോൾ തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്യാറുണ്ടോ? ഒരിക്കലുമില്ല; മറിച്ചു്, രോഗിയെ ഡോക്ടർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പരിചരിക്കുന്നു; അവൻ രോഗവിമുക്തനാകുമ്പോൾ, അവൻ ഡോക്ടറുടെ ആവശ്യമില്ല; അയാൾ മറ്റു കാര്യങ്ങൾക്കായി പോകുന്നു.

ഈ മനുഷ്യരുടെ ഭോഷത്തപൂർണ്ണമായ അഭിപ്രായം സത്യമാകുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആത്മാവിനെ വിട്ടു പിരിയുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ 'സൗഖ്യമുള്ളവർക്കു വൈദ്യനെ കൊണ്ടു് ആവശ്യമില്ല' (ലൂക്കാ 5:31) എന്ന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ സാക്ഷ്യമനുസരിച്ചു് സൗഖ്യം പ്രാപിച്ചശേഷം വിട്ടുപോകുന്നതു് രോഗാവസ്ഥയിൽ പോകുന്നതിനേക്കാൾ അവൻ ചേർന്നതായിരിക്കുമല്ലോ.

അതേപ്പറ്റി ഇത്രയും. അതുകൊണ്ടു് രോഗാവസ്ഥയിലും നല്ല ആരോഗ്യാവസ്ഥയിലും ആത്മാവിനു പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ അടുത്ത സാന്നിദ്ധ്യം ആവശ്യമാണ്. മാമോദീസാ ജലത്തിൽനിന്നു് എന്നേക്കുമായി ധരിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ, തള്ളിപ്പറയുമ്പോൾ മാത്രമല്ലാതെ, ആത്മാവ് ഒരിക്കലും ഉരിഞ്ഞുകയുന്നില്ല. ഇതും വെളിച്ചവുംപോലെ വിശ്വാസവും വിശ്വാസനിഷേധവും എതിരാകയാൽ, വിശ്വാസം വഴി നാം

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ ധരിക്കുന്നെങ്കിൽ, വിശ്വാസനിയോഗ്യതാൽ മാത്രമേ ആത്മാവ് അതിനെ ഉരിഞ്ഞുകളയുന്നുള്ളൂ.

ദൈവത്തിൽനിന്നു നാം സ്വീകരിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ആത്മാവാണു്. ഇക്കാരണത്താൽ അഭിഷേകം വഴി അവിടുന്ന് ശുദ്ധീകരണവും അവരിലൂടെ നമുക്കെല്ലാവർക്കും നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ ആത്മാവ് നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ ആത്മാവായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ ആത്മാവിനു് ഒരാത്മാവായിരിക്കാൻ നമ്മുടെ ആദ്യത്തെ ആത്മാവിനു പകരം നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. ആദം സ്വീകരിച്ച ആദ്യത്തെ ആത്മാവ് ദൈവം അവനിൽ ജീവശ്വാസം ഉഴുതിയതുവഴി അവനു ലഭിച്ചതാണു്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അവിടുന്ന് അവന്റെ മുഖത്തു് ജീവശ്വാസം ഉഴുതി; അങ്ങനെ ആദാം ജീവനുള്ള ആത്മാവായിത്തീർന്നു (ഉല്പ 2:7). പുതിയനിയമത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: “യേശു ശിഷ്യന്മാരുടെ മുഖത്തു് ഉഴുതിക്കൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിക്കവിൻ; നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ മോചിച്ചാൽ അതു് അവനു് മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും; എന്നാൽ നിങ്ങൾ അവയെ ബന്ധിച്ചാൽ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.” (യോഹ 20: 22-23). പാപങ്ങൾ മോചിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവ് - നമ്മുടെ കർത്താവ് പറയുന്നതുപോലെ എങ്ങനെയാണു് പാപങ്ങളിൽ നിന്നു് ഓടിപ്പോകുന്നതു്? അതുകൊണ്ടു്, പാപാവസ്ഥയിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഓടിയൊളിക്കുന്നു എന്നു പറയുന്നതു ശരിയല്ല; മറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സാന്നിധ്യത്തിൽ പാപങ്ങൾ ഓടിക്കളിക്കുന്നു. ഇരുട്ടല്ല വെളിച്ചത്തെ കെടുത്തിക്കളയുന്നതു്; പിന്നെയോ, പ്രകാശമാണു് ഇരുട്ടിനെ ഇല്ലാതാക്കുന്നതു്. അതുപോലെ പരിശുദ്ധാത്മാവല്ല പാപത്തിൽ നിന്നോടിപ്പോകുന്നതു്. മറിച്ച് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സന്നിധിയിൽനിന്നു് പാപം ഓടിപ്പോകുന്നു.

പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ഒരു ആത്മാവായിരിക്കയും ഇക്കാരണത്താൽ ആദാമിന്റെ ആദ്യാത്മാവിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നതുപോലെ ജീവശ്വാസം ഉഴുതിയതുവഴി നല്ലപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നെങ്കിൽ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മെ വിട്ടുപോകാതെ, ആത്മാവു ശരീരത്തിൽനിന്നു വേർപെടുമ്പോൾ ശരീരത്തിനു ജീവനില്ലാതായിത്തീരുന്നതുപോലെ, നമ്മുടെ ആത്മാവ് ഉടനെതന്നെ മരിച്ചുപോകുന്നു, ആത്മാവ് വേർപെട്ടു കഴിഞ്ഞാൽ ജീവനില്ലാതായിത്തീർന്നു ശരീരത്തിനു്;

പിന്നെ സുഖമാകാൻ സാധിക്കാത്തതുകൊണ്ടു് പിന്നെ മരണിന്റെ ആവശ്യമില്ല. ജീവനുള്ള ശരീരത്തിനു മാത്രമേ സുഖം പ്രാപിക്കാൻ സാധിക്കൂ; എന്നാൽ ശരീരത്തിനു ജീവൻ നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ രോഗഗ്രസ്തമായ നയനത്തിനു് സൗഖ്യമാകാൻ സാധ്യമല്ല; ഒടിഞ്ഞ അസ്ഥി മുറികൂട്ടുകയില്ല; ശോഷിച്ച കൈ നേരേയാവില്ല; അതുപോലെ മറെറത്തെങ്കിലും വൈകല്യമുള്ള അവയവം സുഖം പ്രാപിക്കയില്ല; നേരേയാകുകയുമില്ല. പരിശുദ്ധാത്മാവു വേർപെടുപോകുന്ന ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചു് കൃത്യമായി ഇപ്രകാരമാണു സംഭവിക്കുന്നതു്: അതിനുശേഷം അതു് വെറും ജഡം പോലെ യായിത്തീരുന്നു. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ജീവശക്തി അതിനുള്ളിൽ ഇല്ലാത്തതിനാൽ തന്റെ ഒരു പാപത്തിനും മേലിൽ ഒഴുപ്പം സ്വീകരിക്കാൻ അതു് കഴിവില്ലാത്തതായി തീരുന്നു. എല്ലാ സ്പർശനശക്തിയും നശിച്ച ഒന്നിൽ എപ്രകാരമാണു് മരണോ വെച്ചുകെട്ടോ പ്രയോജനപ്പെടുക? ഏതെങ്കിലും ഡോക്ടർ ഒരു ജഡത്തെ ചികിത്സിക്കുന്നതായോ, ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നു് വെട്ടിനീക്കപ്പെട്ട അവയവത്തിന്റെ മുറിവു് വച്ചുകെട്ടുന്നതായോ, നീ എപ്പോഴെങ്കിലും കണ്ടിട്ടുണ്ടോ? ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരംതന്നെയാണു്: മാമോദീസായിൽ പ്രാപിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാ ചൈതന്യം അതിനെ വിട്ടുപോയാൽ, അതിനു് സൗഖ്യമാകാനുള്ള ഒരവസരവുമില്ല; തന്റെ പാപങ്ങളെപ്രതി അനുതപിക്കാനും സാധിക്കയില്ല.

മാമോദീസായ്ക്കു മുൻപു് പഴയ മനുഷ്യൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി, സ്നാനാനന്തരം പുതിയ മനുഷ്യൻ എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു (എഫേ. 4:22-24). പരിശുദ്ധാത്മാവു് പുതിയ മനുഷ്യനിൽ സ്ഥിരമായി വസിക്കുന്ന ആത്മാവാണു്; ശാരീരിക ജീവനുള്ളപ്പോൾ മാത്രമല്ല, മരണാനന്തരവും അവൻ നിവസിക്കുന്നു. വിശുദ്ധരുടെ കാര്യത്തിൽ അവിടുന്നു് അതുതം പ്രവർത്തിക്കയും അടയാളങ്ങൾ കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നു. നീതിമാന്മാരുടെ, അതായതു് ശ്രീഹന്മാരുടെയും രക്തസാക്ഷികളുടെയും വിശുദ്ധരുടെയും അസ്ഥികളിൽ, അവയിൽ അവരുടെ സ്വാഭാവികാത്മാവില്ലെങ്കിലും - അവരുടെ മരണത്തിൽ അതു് അവരെ വേർപിരിഞ്ഞല്ലോ - അവയിലും അവയോടു കൂടിയും വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവു് ഉണ്ടു്. അവരിൽ അടയാളങ്ങളും അതുതങ്ങളും പ്രവർത്തിക്കുന്നതു് അവിടുനാണു്; അവയിലുള്ള അവിടുത്തെ ശക്തിയാൽ പൈശാചികാത്മാക്കൾ കൈപ്പോടു കൂടെ കരയുന്നു. കാരണം രോഗങ്ങൾ നീക്കപ്പെടുന്നു; അനാരോഗ്യം നിഷ്കാസനം ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

ഉത്മാനാവസരം ആത്മാക്കൾ തങ്ങളുടെ ശരീരങ്ങളിലേക്കു തിരികെ വരുമ്പോൾ ജലത്തിൽ നിന്നും അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിച്ചതു മുതൽ ശരീരങ്ങളിൽ നിന്നും അവിടുന്ന് വേർപെടുപോകാത്തതിനാൽ, - ഒരിക്കലും അപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ല - അവ അവയിൽ അവനെ ദർശിക്കും. നമ്മിലുള്ള പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ശക്തിയാലാണ് നമ്മുടെ ഉത്മാനവും സംഭവിക്കുന്നത്; വിശ്വാസികൾ മരിക്കുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവരിൽ ഉള്ളതിനാൽ അവരുടെ മരണത്തെ “കുറണം” എന്നല്ല ‘നിദ്ര’ എന്നു മാത്രമേ വിളിക്കാൻ സാധിക്കൂ. പൗലോസ് പറയുന്നു: ‘സഹോദരന്മാരേ, നിദ്രപ്രാപിക്കുന്നവരെപ്പറ്റി നിങ്ങൾ അറിയണമെന്നു ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു; പ്രത്യേക നശിച്ചു ബാക്കി മനുഷ്യരെപ്പോലെ നിങ്ങൾ ഭുജിക്കരുത്’ (1 തിമോ. 4:13).

ഇപ്രകാരം, പുറജാതിക്കാരിലും യൂദന്മാരിലും മാത്രമാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഇല്ലാത്തത്; ഇക്കാരണത്താൽ, അവർ മരിക്കുമ്പോൾ അവർ യഥാർത്ഥത്തിൽ മരിക്കുന്നു; നിദ്ര പ്രാപിക്കുക മാത്രമല്ല. ഇതുകൊണ്ടാണ് അവരുടെ ശവസംസ്കാരത്തിന് വലിയ പ്രാധാന്യം നല്കപ്പെടാത്തത്. അവർ യഥാർത്ഥമായി മരിച്ചവരാണെന്നും നിദ്രപ്രാപിച്ചവരെങ്കിലും ജീവനുള്ളവരല്ലെന്നും കാണുകയാൽ, അവരെ കല്ലറകളിലേക്കു എടുത്തുകൊണ്ടു പോകുമ്പോൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളോ ഗീതങ്ങളോ ആലപിക്കപ്പെടുന്നില്ല. ഇതിനു വിപരീതമായി, സ്നാനം സ്വീകരിച്ച വിശ്വാസി മരിക്കുമ്പോൾ, അയാൾ പാപിയാണെന്നെങ്കിലും, പതിനായിരം തെറ്റുകൾ ചെയ്തവനാണെന്നെങ്കിലും, അവൻ വിശ്വാസത്തിൽ മരിക്കുകയും, തള്ളിപ്പറയൽ വഴി തന്റെ സ്നാനത്തെ ഇല്ലാതാക്കുകയും, പൈശാചികമായ കഴുകൽ ചടങ്ങുകൾ വഴി തന്റെ പാവനമായ സ്നാനത്തിലെ കഴുകൽ കഴുകിക്കളയാതിരിക്കുകയും ചെയ്താൽ, അവന്റെ ആത്മാവ് അവന്റെ ശരീരത്തെ വിട്ടുപിരിയുകയും അവൻ സ്വാഭാവികമായി മരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവൻ നിദ്രപ്രാപിച്ചവനാണെന്നെങ്കിലും ജീവനുള്ളവനായി അവനെ പരിഗണിച്ചു നാം അവന്റെ ശരീരം കല്ലറയിലേക്കെടുക്കുന്നു. മാമോദീസായിലെ ഉദരത്തിൽ നിന്നുള്ള പുനർജന്മത്തിൽ നിന്നും അവൻ പ്രാപിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവനെ വിട്ടുപോകാതെ പോയില്ല എന്നതാണ് വ്യക്തമായി ഇതിനുള്ള കാരണം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞു: ‘ഒരുവൻ ജലത്താലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലും വീണ്ടും ജനിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവൻ ദൈവരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ കഴിയുകയില്ല’ (യോഹ 3:5). പാപികൾ മാമോദീസാ സ്വീകരിക്കാത്തവരാണെന്നെങ്കിൽ ബഹുമാനപൂർവ്വം എന്തിന് അവരുടെ ജഡങ്ങൾ കല്ലറയിലേക്കു സംവഹിക്കപ്പെടണം;

പരിശുദ്ധാത്മാവ് അവിടെ ഇല്ലെങ്കിൽ ആത്മീയഗീതങ്ങൾ എന്തിനാണാലപിക്കപ്പെടുന്നത്? പാപി യഥാർത്ഥത്തിൽ മരിച്ചവനാണെങ്കിൽ, 'നിശ്ചിതവൻ' എന്ന് പൗലോസ് അവനെ വിളിക്കുന്നത് എന്തിനാണ്?

“മാരക പാപിയുടെ മരണം ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” എന്ന പ്രവാചകവാചനം (എസ. 33:11) ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇതു യഹൂദന്മാരായ പാപികളെ കുറിച്ചാണ് എന്നും ‘ഞാൻ നിന്നെ ഇസ്രായേൽ ഭവനത്തിന് ഒരു കാവൽക്കാരൻ ആക്കിയിരിക്കുന്നു’ (3:17) എന്ന് ഇക്കാരണത്താൽ എസക്കിയേലിനോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു എന്നും ആരെങ്കിലും പറഞ്ഞാൽ, ഈ വാക്കുകൾ യഹൂദന്മാരോടാണ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് എന്ന് വാസ്തവത്തിൽ വ്യക്തമാണല്ലോ എന്നു ഞാൻ പറയും; കാരണം, ആ അവസരം എസക്കിയേൽ പ്രവാചകൻ ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ പക്കലേക്കാണ് അയയ്ക്കപ്പെട്ടത്; എന്നാൽ ഇപ്പോൾ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ വരവിനു ശേഷമാകട്ടെ, ഈ വാക്കുകൾ പുറജാതികളെയും യൂദരെയും, ഒരിക്കൽ വിശ്വസിക്കുകയും പിന്നീടു വിശ്വാസം ഉപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്ത മറ്റുള്ളവരെയും കുറിക്കുന്നു. തങ്ങളുടെ പാപം മനസ്സിലാക്കാതെ പാപം ചെയ്യുന്നവരെ ഈ പ്രവാചക വാക്കുകൾ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സ്നാനം സ്വീകരിച്ച പാപി തന്റെ പാപം മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ തന്റെ ആത്മാവിൽ മരിച്ചവനാണ്. എങ്കിലും, “അവൻ ജീവനുള്ളവരുടെ ദൈവമാണ്; മരിച്ചവരുടെ ദൈവമല്ല” എന്ന വാക്യമനുസരിച്ച് (ലൂക്കാ. 20:38) അവരെല്ലാം അവനിൽ ജീവിക്കുന്നു; അവനു ലഭിച്ച സ്നാനത്തിന്റെ കൃപയാൽ അവൻ ദൈവത്തിന് ജീവനുള്ളവനാണ്.

വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ നമ്മെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ കൂടാതെ എങ്ങനെയാണ് പാപി അവയെ സ്വീകരിക്കാൻ സമീപിക്കേണ്ടത്? കാരണം, സ്നാനം സ്വീകരിക്കാത്തവർക്കു ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ അനുവാദമില്ലാത്തതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് പാപിയെ വിട്ടുപോകുന്നു എന്നത് ശരിയാണെങ്കിൽ പാപിയെ സംബന്ധിച്ചും ഇതുപോലെയായിരിക്കും; ‘അവനു വിശുദ്ധ രഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ അനുവാദമില്ല’ എന്ന് പറയുന്ന വിസ്തീകളുടെ അഭിപ്രായമാണിത്. പാപിക്കു ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ സാധിക്കയില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ ആർക്കാണ് സാധിക്കുക? ‘ഇത് പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മുറിക്കപ്പെടുന്ന എന്റെ ശരീരമാകുന്നു’ എന്നും, ‘ഇത് പാപങ്ങളുടെ മോചനത്തിനായി നിങ്ങൾക്കു

വേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന എന്റെ രക്തമാകുന്നു' എന്നും (മത്താ.26: 26-28) ഉള്ള വാക്കുകളുടെ അർത്ഥമെന്താണ്? സ്നാനം സ്വീകരിക്കാത്തവൻ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ അനുവാദമുണ്ടോ? എന്നാൽ പാപം ചെയ്യുന്ന അവസരം പരിശുദ്ധാത്മാവ് മനുഷ്യനെ വിട്ടുപോകുന്നില്ലേ? പോകുന്നില്ലേ, അവന്റെ മാമോദീസായും അവനെ വിട്ടുപോകുന്നു; അവന്റെ സ്നാനം അവനെ വിട്ടുപോകുന്നില്ലേ? അവൻ മാമോദീസാ ഇല്ലാത്തവനായി തീർന്നാൽ പിന്നെ അവൻ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെ സമീപിക്കാൻ അനുവാദമില്ല. എന്നാൽ അവൻ സമീപിച്ചില്ലെങ്കിൽ അവനെങ്ങനെ അനുരഞ്ജനം ലഭിക്കും; പാപമോചനമില്ലെങ്കിൽ അനുരഞ്ജനം എങ്ങനെ ഉണ്ടാകും? പാപത്തെപ്പറ്റി അനുരഞ്ജനം ഇല്ലെങ്കിൽ, അവർ പറയുന്നതുപോലെ, പരിശുദ്ധാത്മാവ് എങ്ങനെ തിരികെ വരും? 'എന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്കുകയും എന്റെ രക്തം പാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കും; അവസാന ദിവസം ഞാൻ അവനെ ഉയിർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യും' എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞപ്പോൾ (യോഹ.6:54) അവൻ സ്പഷ്ടമായി ഈ മൗഢ്യമായ അഭിപ്രായത്തെ ഖണ്ഡിക്കുകയും ചെയ്തു. പാപി വിശ്വാസപൂർവ്വം നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ കർത്താവു തന്നെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, അവൻ നമ്മുടെ കർത്താവിൽ നമ്മുടെ കർത്താവ് അവനിലും വസിക്കുന്നു; കർത്താവു വസിക്കുന്നിടത്തു കർത്താവിന്റെ ആത്മാവും വസിക്കുന്നു.

നമ്മുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള എന്തെങ്കിലും നീതികരണം നിമിത്തമാണ് ജലത്തിൽനിന്നു നാം പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ സ്വീകരിച്ചതു് എങ്കിൽ, നാം പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നമ്മുടെ പാപം നിമിത്തം നമ്മെ വിട്ടുപോകുന്നതു് നീതിപൂർവ്വകമായ പ്രവൃത്തി മാത്രമായിരിക്കും. എന്നാൽ ആത്മാവിനെ നമുക്കു നൽകിയതു കൃപയാലാണെങ്കിൽ, അവിടുന്ന് നമ്മോടുകൂടെ വസിക്കുന്നതു കൃപയുടെ ഒരു ഭാഗമാണ്. ജലത്തിൽനിന്നു നാം അവനെ വിശ്വാസത്തിൽ സ്വീകരിക്കുകയും, ഉടനെതന്നെ അവൻ നമുക്കു പാപമോചനം നൽകുകയും ദൈവത്തിന്റെ പുത്രത്വം തന്നെ നമ്മെ നീതികരിക്കുകയും ചെയ്തതുകൊണ്ടു്, അവിടുന്ന് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു എന്ന് നാം വിശ്വസിക്കുന്നെങ്കിൽ പാപങ്ങളെക്കൊണ്ടൊന്നും താക്കീതു് ഇപ്പോഴും നമുക്കു ലഭിക്കുന്നു; ഇനി നാം പാപം ചെയ്യാൻ ഇടയായിപ്പോയാൽ തന്നെ, ആ ശക്തിയുടെ സഹായത്താൽ നാം ഉടനെതന്നെ അനുതപിക്കുന്നു.

യഹൂദന്മാർക്കെന്നെപ്പോലെ, തിരികെ എടുക്കപ്പെടുകയോ മാറ്റപ്പെടുകയോ ചെയ്ത കൃപയല്ല നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; “നിങ്ങൾ ദൈവങ്ങളാണെന്നും അത്യന്തതന്റെ പുത്രരാണെന്നും ഞാൻ പറഞ്ഞു; എന്നാൽ ഇനിമേൽ നിങ്ങൾ മരിക്കയും യോദ്ധാക്കളിൽ ഒരുവനെപ്പോലെ വീഴുകയും ചെയ്യും.” (സുങ്കീ. 82:6-7) എന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് നമുക്ക് ഒരു തരത്തിലും ബാധകമല്ല. അതിന്റെ കാരണം, അവർ അടിമത്തത്തിന്റെ കൃപ സ്വീകരിച്ചു; നാമാകട്ടെ, മാറ്റമില്ലാത്ത പുത്രത്വത്തിന്റേതു സ്വീകരിച്ചു എന്നതാണ്. “യേരൂശലൈം അടിമത്തത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയല്ല നിങ്ങൾ പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്; പിന്നെയോ, ആബാ, ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, എന്നു വിളിക്കുന്ന മക്കളുടെ ആത്മാവിനെയത്രേ നിങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്” (റോമ.8:15). വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളുടെ അവസരം, ‘സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ,’ എന്ന് ദൈവത്തെ വിളിക്കുന്നത് ആത്മാവു നമുക്ക് അനുവാദം തന്നിരിക്കുന്നതിനാലാണെന്ന് നീ കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. പൗലോസ് പറയുന്നതുപോലെ, ‘ആബാ, പിതാവേ, എന്നു വിളിക്കുന്ന പുത്രത്വത്തിന്റെ ആത്മാവിനെയത്രേ നാം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്’ (റോമ.8:15). ആ അവസരം ദൈവത്തെ ‘ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ,’ എന്ന് വിളിക്കുവാൻ നമ്മെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നതു പരിശുദ്ധാത്മാവാണ്. അപ്പോൾ, “ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ” എന്നു വിളിക്കുകയും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കാമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവർ പാപികളാണ്. സ്നാനത്തിനുശേഷം നാം ചെയ്ത പാപങ്ങളാൽ നാം താല്പര്യപൂർവ്വം ഈ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നു; പാപികളായ നാം ആ അവസരം ദൈവത്തെ ‘ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ’ എന്നു വിളിക്കുന്നു; ഇപ്രകാരം ചെയ്യാൻ നമുക്ക് അധികാരം ലഭിച്ചിരിക്കുന്നത് പരിശുദ്ധാത്മാവു നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ഉണ്ടു് എന്നതിനാലാണ് എന്നതു വ്യക്തമാണല്ലോ.

പാപം ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവത്തിന്റെ ആത്മാവു സ്നാനം സ്വീകരിച്ച വ്യക്തിയെ വിട്ടുകൊടുക്കുന്ന പോകുന്നില്ല എന്നതു ഏതു രീതിയിൽ നോക്കിയാലും വ്യക്തമാണ്. മറിച്ചു്, അവർ പാപം ചെയ്യുമ്പോഴും അവിടുന്ന് അവരോടുകൂടെ വസിക്കുന്നു. അങ്ങനെയും അവിടുന്ന് തന്റെ കൃപ കാണിക്കുന്നു. അന്ത്യം ആരംഭംപോലെ ആയിരിക്കുന്നതിനാണ് ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത്. “ആരും അഹങ്കരിക്കാതിരിക്കാൻ, നമ്മുടെ എന്തെങ്കിലും പ്രവൃത്തിനിമിത്തമല്ല ഇതു പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നത്” എന്ന പൗലോസിന്റെ വാക്കുകൾ (എഫേ.2:9) പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനുമാണിതു്.

പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി തെറ്റായ വീക്ഷണം പുലർത്തുകയും അവിടുന്ന് ബലഹീനനാണെന്നും മനുഷ്യർക്ക് ഒരുപകാരവും ഇല്ലാത്തവനാണെന്നും കരുതുകയും ചെയ്യുന്നവരെ ഖണ്ഡിക്കാനായി ഇവയെല്ലാം ചുരുക്കമായി ഞാൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ, പ്രിയശിഷ്യോ, മാമോദീസാ ജലത്തിൽനിന്നു നീ സ്വീകരിച്ച പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിന്നിലുണ്ടെന്നും നിന്നെ ഒരിക്കലും വിട്ടുപോകയില്ലെന്നും നീ വിശ്വസിക്കുന്നുണ്ടോ? അവിടുത്തെ സാന്നിധ്യം സ്മരണം നിനക്കു മുന്നറിയിപ്പു നൽകി, പാപത്തിന്റെ എല്ലാ കെണികളിൽനിന്നും ഓടിയകലാൻ നിന്നെ സഹായിക്കും; അങ്ങനെ, നിന്റെ ചിന്തകളിൽ പാപം നശഞ്ഞുകയാതീരിക്കാനും, അതു് പ്രവൃത്തിയിലാക്കി പൂർത്തീകരിക്കാതിരിക്കാനും നിനക്ക് സാധിക്കും. നിനക്കുറക്കം വന്നാൽ, ഉടനെ സ്വയം ഉണർത്തുക; നീ തെറ്റിൽ വീഴാൻ ഇടയായാൽ പെട്ടെന്ന് നിന്റെ വീഴ്ചയിൽനിന്നും എഴുന്നേല്ക്കുക. “സാത്താനേ, കർത്താവു നിന്നെ കുറപ്പെടുത്തുന്നു” എന്ന പ്രവാചകവചനം ഉദ്ധരിച്ച ആളിനോടു് വിളിച്ചുപറയുക (സക്ക. 3:2). നീതികരിക്കുന്നവൻ, അതായതു് പരിശുദ്ധാത്മാവു് വളരെ സമീപസ്ഥനാണ്; എന്റെ ജീവിതസംരക്ഷണത്തിനായി എനേക്കുമായി എന്റെ കർത്താവു് പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ എനിക്കു നൽകിയിരിക്കുന്നു. അവിടുത്തേക്കു് ഇപ്പോഴും എനേക്കും പിതാവിനോടും പരിശുദ്ധാത്മാവിനോടും കൂടെ സ്തോത്രമുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

2. പ്രാർത്ഥന

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നയാൾ തന്റെ ഹൃദയം നാവുമായും മനസ്സു് അധരങ്ങളുമായും ബന്ധം പുലർത്തി പ്രാർത്ഥിക്കണം. തന്റെ ഹൃദയം ദിവംസ്വപ്നത്തിലേർപ്പെട്ടു് മറെറാരിടത്തായിരിക്കുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥിക്കാനായി താണുവണങ്ങുകയും കൈകൾ നീട്ടുകയും ചെയ്യുന്നവൻ, കൊടുങ്കാറ്റു് വളച്ചൊടിച്ച് നിലത്തു വീഴ്ത്തുന്ന ദേവദാരുവൃക്ഷങ്ങൾ പോലെയാണ്. മനസ്സു് ആശ്രമത്തിനു പുറത്തായിരിക്കുകയും അധരങ്ങൾ താല്പര്യപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥനകൾ ഉരുവിടുകയും ചെയ്യുന്നവൻ, ആർക്കും തുറക്കാൻ അടയാനും സാധിക്കാതെ കാറ്റത്തു് അടിച്ച തകർക്കപ്പെടുന്ന വാതിലിനു് സദൃശ്യമാണ്. പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നിൽക്കുന്ന വ്യക്തിക്കു് വിവേചനാപൂർവ്വമായ അനുതാപം ആവശ്യമാണ്. അനുതാപത്തിന്റെ കണ്ണുനീരും പ്രയോജനപ്രദമാണ്. ഏകാഗ്ര മനസ്സും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആർക്കെങ്കിലും എതിരായി എന്തെങ്കിലും വൈരാഗ്യം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതു തന്റെ ഹൃദയത്തിൽ

നിന്നു കഴുകിക്കളയണം. പ്രാർത്ഥന നിശ്ശബ്ദതയിലായിരിക്കണം; അധരങ്ങൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതു ബോധപൂർവമായിരിക്കണം. പ്രാർത്ഥന തീരുമ്പോൾ അല്ലനേരം കൂടി നിശ്ശബ്ദനായിത്തന്നെ നിൽക്കണം. പൊതു സംസാരത്തിലോ, ഇടർച്ച വരുത്തുന്ന ഭാഷണങ്ങളിലോ ഇടപെടാൻ പാടില്ല. മറിച്ച് നിശ്ശബ്ദമായും ബോധപൂർവമായും വർത്തിക്കണം. അപ്പോൾ, പ്രാർത്ഥനകളും പരിശുദ്ധ ചിന്തകളും സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ പൂർണ്ണമായും അവന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കും.

3. പ്രാർത്ഥന

ദൈവത്തിന്റെ ശിഷ്യൻ, ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമായ ശുദ്ധപ്രാർത്ഥന വാക്കുകളുടെ ബാഹുല്യത്തിൽ ഉച്ചരിക്കപ്പെടുന്നതല്ല. ദൈവത്തിനു യോഗ്യമായ പ്രാർത്ഥന ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: മനസ്സ് രഹസ്യമായി ഒന്നിനോടു ബന്ധിതമാകാതിരിക്കുക; ലോകം മുഴുവനിലും നിന്നു മനസ്സ് വിമുക്തമായിരിക്കുക. പൂർണ്ണമായി മനസ്സ് ദൈവതിരുമനസ്സിനു സമർപ്പിക്കുക; പ്രാർത്ഥനാവസരം പദാർത്ഥപരമായ എല്ലാറ്റിനെയും, താൻ നിൽക്കുന്ന സ്ഥലവും സ്വന്തം വ്യക്തിത്വം തന്നെയും വിസ്മരിക്കുക. ദൈവാത്മാവിനാൽ രഹസ്യമായി മുടപ്പെടണം. പ്രാർത്ഥനാവസരം ആന്തരികമായും ബാഹ്യമായും ദൈവത്തിൽ വസ്രം ധരിക്കണം, ദൈവത്തെ പ്രതിയുള്ള തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹത്താൽ ജ്വലിക്കണം, പൂർണ്ണമായും എല്ലാറ്റിലും ദൈവത്താൽ വിഴങ്ങപ്പെടണം, പൂർണ്ണമായും എല്ലാറ്റിലും അവനുമായി ഒന്നുചേരണം, ദൈവത്തെ സ്റ്റാറിയുള്ള അതുഭൂതകരമായ ഏകാഗ്രതയിൽ ചിന്ത നിറഞ്ഞിരിക്കണം, “എന്റെ ആത്മാവ് നിന്നെ തേടി ഇറങ്ങിയിരിക്കുന്നു” എന്നു ദാവീദ് പറഞ്ഞതുപോലെ (സങ്കീ. 63:9) താൻ സ്നേഹിക്കുന്നവനെ ആത്മാവ് സ്നേഹപൂർവ്വം തേടിയിറങ്ങണം. ഇങ്ങനെയുള്ള മാനസികാവസ്ഥയോടെയാണ് നാം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു്. സ്വരങ്ങളുടെ നിഴലാണല്ലോ വാക്കുകൾ. ശിഷ്യന്റെ പ്രബോധനത്തിനായി ശിഷ്യൻ നിഴൽ മനസ്സിലാക്കി അതിൽ നടക്കുന്നതിനും നിഴൽ വീശുന്ന ശരീരത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതിനുമായി ഈ കാര്യങ്ങളുടെ നിഴലുകൾ ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു എന്നു മാത്രം.

4. പ്രാർത്ഥന

നിരന്തരമായ പ്രാർത്ഥനയിലാണ് ആത്മാവിന്റെ ശക്തി അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്. ദൈവദർശനത്തിൽനിന്നു വരുന്ന ശക്തി

കൊണ്ടു് ഇതു് മനസ്സിനെ വസ്ത്രം ധരിപ്പിക്കുന്നു. അലഞ്ഞു തിരിയുന്ന ചിന്തകളിൽനിന്നു മനസ്സു് ഏകാഗ്രമാകുന്നതുവരെ വിശുദ്ധഗ്രന്ഥപാരായണം നടത്തണം. മനഃപതർച്ച ഉണ്ടാകുന്ന ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിൽനിന്നു് മനസ്സു പിന്മാറി സ്വച്ഛുവും ഏകാഗ്രവുമായി എന്നു കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ഉടനെയെന്ന പുസ്തകം താഴെ വെച്ചിട്ടു് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങുക. ഇപ്രകാരം വേദപുസ്തകവായന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, ഉപവാസം ശുദ്ധമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും, എല്ലാ ധനങ്ങളുടെയും ചിന്തകളെ നീർമ്മാർജ്ജനം ചെയ്യുന്നതു് ഉത്തമമായ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്. മറ്റു വാക്കുകളിൽ, പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവത്തോടു് സംസാരിക്കാൻ യോഗ്യമായിത്തീരാനുതകുന്നവയെല്ലാം മനസ്സു് ചെയ്യട്ടെ. എല്ലാ താപസ്സുകർമ്മങ്ങളുടെയും ഉദ്ദേശ്യവും നീതിപാതയുടെ അന്ത്യവും ദൈവവുമായി നമ്മിൽ വസിക്കുന്ന പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സംസാരമാണ്. ഗബ്രിയേലിന്റെയും മിഖായേലിന്റെയും സഖിത്വത്തിന്റെ ശുശ്രൂഷ ഇതാണ്. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ പാട്ടുകളോ, ഗീതങ്ങളോ, പാദങ്ങളുള്ള സങ്കീർത്തനങ്ങളോ അല്ല. പ്രാർത്ഥനയുടെ ആധികാരിക രീതിയിലുള്ള വായനയ്ക്കു് അക്ഷരങ്ങളും സ്വരങ്ങളും പോലെ ഇവ സഹായകമാണെന്നു മാത്രം. തന്റെ എല്ലാ അവയവങ്ങളോടുംകൂടി 'ആത്മീയമനുഷ്യൻ' (1കൊറി. 2:15) നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ ജീവിക്കുന്നു എന്ന അവബോധം നമുക്കുണ്ടാകുന്നതുവരെ - അതായതു്, സ്നാനത്തിൽ നാം ആയിത്തീരുന്നതു് - തന്റെ കരിശിൽ മിശിഹാ കൊലപ്പെടുത്തിയ ആ 'പഴയ മനുഷ്യനെതിരായുള്ള പോരാട്ടം നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ അവസാനിക്കുകയില്ല.

മാർ ബാബായ്

കുറിയാക്കോസിനുള്ള കത്തു്

ആമുഖം

മാർ ബാബായ് എന്ന പേരുള്ള നിരവധി സഭാ നേതാക്കന്മാർ പേർഷ്യൻ സഭയിൽ ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർ ബാബായ് കാതോലിക്കാ (+ 484), മഹാനായ മാർ ബാബായ് (+ 628), നിസിബിസിലെ മാർ ബാബായ് (+ 628) എന്നിവർ അവരിൽ പ്രമുഖരാണ്.

“കുറിയാക്കോസിനുള്ള കത്തു്” എന്നു ബാബായ് രചിച്ചു എന്നു് ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ സാധിക്കുകയില്ല. എന്നാൽ കയ്യെഴുത്തു പ്രതികളുടെ തലക്കെട്ടുകൾ അതു് മാർ ബാബായ് കാതോലിക്കായിൽ ആരോപിക്കുന്നു. ബർ എബ്രായായാ ഈ ബാബായിയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നുണ്ടു്. (ജി. ചേടിയത്തു്, ബർ എബ്രായായ, സഭാചരിത്രം രണ്ടാം ഭാഗം, പേ. 35-36). ബാബോവായ് എന്നും ബാബുയാഹ് എന്നും അദ്ദേഹം അറിയപ്പെടുന്നു. കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിലെ തലക്കെട്ടു് പിള്ളാലത്തു് കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെട്ടതായിരിക്കാനാണിട എന്നു് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുണ്ടു്. ബാബായ് എന്നു പേരുള്ള മറ്റു് രണ്ടു് പ്രശസ്ത വ്യക്തികളുമല്ല ഇതിന്റെ കർത്താക്കൾ. അതുകൊണ്ടു് ഈ രേഖയുടെ കർത്താവായതു് എന്നു് കൃത്യമായി പറയാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ ഒന്നു തീർച്ചയാണു്. പേർഷ്യൻ സഭയിൽ വിരചിതമായതാണിതു്. സൊറൊവാസ്രിയൻ മതത്തിൽ നിന്നു് മാനസ്സാന്തരപ്പെട്ട കുറിയാക്കോസിനുള്ളതാണു് കത്തു് എന്നു് ഉള്ളടക്കം വ്യക്തമാക്കുന്നു. അത്തരം മാനസ്സാന്തരം പേർഷ്യയിൽ, പ്രത്യേകിച്ചു് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിൽ, നടന്നിരുന്നു. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തായിരിക്കാം ഇതു് എഴുത

പ്പെട്ടതു്. അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാൻ ഹെസീക്കിയ സിനു് എഴുതിയ കത്തുമായി ഈ കത്തിനു വളരെ സാമ്യമുണ്ടു്. S. Brock, *op. cit.* p. 138-163 ൽ നിന്നാണു് താഴെക്കാണുന്ന വിവർത്തനം.

കുറിയാക്കോസിനുള്ള കത്തു്

ദുഷ്ടനായ ബർസുത കൊന്ന വിശുദ്ധ മാർ ബാബായി യുടെ കത്തു്; ഏകാന്തജീവിതത്തെപ്പറ്റിയും പരിപൂർണ്ണവും ദിവ്യവുമായ പരിത്യംഗത്തെപ്പറ്റിയും കുറിയാക്കോസു് എന്ന വൈദികനു്: അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന നമ്മോടുകൂടി ആയിരിക്കട്ടെ.

പരിപൂർണ്ണവും സമഗ്രവുമായ പ്രവൃത്തിയാണു് മാലാഖ മാർ അർപ്പിക്കുന്ന ആരാധന. അതു താഴെപ്പറയുന്നവ ആവശ്യപ്പെടുന്നു: ഹൃദയശുദ്ധി, യഥാർത്ഥ ദൈവസ്നേഹം, വിചാരനിയന്ത്രണം, മിശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള ധ്യാനം, ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥന, അശുദ്ധവിചാരങ്ങൾക്കെതിരായ ആത്മോർമ്മമായ പോരാട്ടത്തിൽ ഉറക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിരന്തരമായ ഉപവാസം, ജഡത്തോടുള്ള നിരന്തരപോരാട്ടം, വിഭവസമൃദ്ധമായ ഭക്ഷണം പരിവർജ്ജിക്കൽ, ആത്മാവിന്റെ ശാന്തസ്ഥിതി, യഥാർത്ഥ സന്തോഷം, നാവിനു വിവരിക്കാൻ അസാധ്യമായ ആമോദം, കൊടുക്കുകയോ സ്വീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്ന എല്ലാറ്റിനോടുമുള്ള മരണം, ആകർഷണീയമായ എല്ലാറ്റിനേയും നിരാകരിക്കൽ, എല്ലാ വ്യഗ്രതകളെയും ഇല്ലാതാക്കൽ, എല്ലാ തിന്മകളിൽനിന്നും രക്ഷപെടൽ, ആളുകളെ കാണുന്നതിൽനിന്നും ഒഴിഞ്ഞിരിക്കൽ, രാത്രിയും പകലും ഇടതടവില്ലാത്ത വ്യാപാരം, ലൗകിക വ്യഗ്രതകളുമായി കൂടിക്കലരാത്ത ഉണർന്നിരിക്കുന്ന മനസ്സു്, അല്ലാഹാരം, ആമോദത്തിന്റെ പോർക്കളം, സ്വയം ശുന്യമാക്കലിന്റെ വൃക്ഷം.

2. ശരീരവിയർപ്പു കടിക്കുകയും ആത്മാവു ചിത്തുന്ന രക്തംകൊണ്ടു് വളരുകയും ചെയ്യുന്ന അനുതാപീ, ഇവ കൂടാതെ, മരുഭൂമിയിൽ താമസിച്ച് തന്റെ ജീവിതത്തെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നതു് പ്രയോജനരഹിതമാണു്. അനുതാപീ, ഇവയാണു് പ്രകാശത്തിന്റെ പുത്രിമാർ; ഇതാണു് അവർ ചെയ്യുന്നതു്. നിന്റെ വിവേചനാശക്തി ഉപയോഗിക്കുക. വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്ന ലോകത്തിന്റെ മാതൃക കർമ്മങ്ങളിൽനിന്നു് നിന്നെ വളരെ ദൂരെയകറ്റുന്നതും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു നിന്നെ അടുപ്പിക്കുന്നതു

മായ പാത തെരഞ്ഞെടുക്കുക. യാക്കോബിൽനിന്നു പ്രകാശിച്ച ഭാഗ്യനക്ഷത്രത്തിന്റെ നിശ്ചിതസ്ഥാനത്തു നീ എത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ, നിന്റെ കൂട്ടുകാരായ ഭാഗ്യമുള്ള വിദ്യാന്മാരേപ്പോലെ ബേതൃലഹേമിലേക്കു നിന്റെ കാലടികൾ തിരിക്കുക. വിദ്യാന്മാർക്കെന്നപോലെ നിന്നെ നയിക്കാൻ നിനക്കൊരു നക്ഷത്രത്തിന്റെ ആവശ്യമില്ല; കാരണം, അക്കാലത്തു വഴിയും റോഡും ഒന്നുമില്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ ഇന്നാകട്ടെ നിരവധി വഴികളും റോഡുകളും ഇടത്താവളങ്ങളും ഉണ്ടു്.

3. ശ്രദ്ധേയമായ ഒരുപദേശം: സൂക്തപാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന നീ, നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നു യാത്ര തിരിച്ചുകാര്യം ഓർത്തുകൊള്ളണം; വേണ്ട കരുതലോടുകൂടി നിന്റെ രക്ഷ നേടേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്നു് അറിഞ്ഞിരിക്കണം. കാരണം, നിന്റെ ശൂന്യാസ്ഥിത്വ ദിവസങ്ങളിൽ ഉണ്ടായ അശ്രദ്ധവഴി നിന്റെ ഭൗമികജീവിതം ദുർവ്യയം ചെയ്യപ്പെട്ടു. വിവേചനാശക്തിയുള്ളവർ പൊടിയും ജീർണാവസ്ഥയും കടഞ്ഞുകളയുകയും മർത്യതയുടെ മരണത്തിൽനിന്നു് ഉണരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ; തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തു് അശ്രദ്ധമായി ചെയ്യുന്നവയ്ക്കൊക്കെ കണക്കു കൊടുക്കേണ്ടിവരും.

4. അതുകൊണ്ടു് പ്രകൃതിയുടെ ബലഹീനത എന്ന മറുപിടിക്കരുതു്; ശാരീരിക ദുരാശകളുടെ കാഠിന്യം നിമിത്തം വഴിതെറിപ്പോകയുമരുതു്. നമ്മുടെ വംശക്കാർ മുഴുവൻ പാപികളാണെന്നും അവിടുന്നു പൂർണ്ണമായി നീതിമാനാണെന്നും ദൈവത്തോടുത്തു കഴിയുന്നവൻ തന്റെ കൃപയാലാണു് ഈ അവസ്ഥയിലെത്തിയതെന്നും നീ മനസ്സിലാക്കണം. ഈ കാര്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിന്നു തങ്ങളേത്തന്നെ സമർപ്പിച്ച നീതിമാന്മാരായ സ്രീപുരുഷന്മാർ നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കട്ടെ. അങ്ങനെ അവഗണനയ്ക്കായി നിന്നെ അടിമപ്പെടുത്തുന്ന നിന്റെ എല്ലാ തടസ്സങ്ങളും നീക്കാൻ നീ ശ്രമിക്കണം. നാളെയിൽ ആശ്രയിക്കേണ്ട: കാരണം, നിന്റെ വ്യാപാരം ഇന്നിലാണു്; വെറും വാക്കുകൾക്കോ, വസ്തുവകകൾ സമ്പാദിക്കുന്നതിനോ, കളിച്ചുരസിച്ച് അലഞ്ഞുതിരിയാനോ, അലസതയിൽ ചെലവഴിക്കുന്നതിനോ ഉള്ളതല്ല നമ്മുടെ സമയം. ഒരിക്കലുമല്ല; വിവേചനാശക്തിയുള്ളവർക്കു് ഇപ്പോൾ പ്രവർത്തിക്കുവാനുള്ള സമയമാണു്; ഇപ്പോൾ ഫലശേഖരണത്തിന്റെ സമയമാണു്; ഇപ്പോൾ അനുതാപത്തിന്റെ അവസരമാണു്; തന്റെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടുകൂടി ഓരോരുത്തനും മിശിഹായെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുവാനുള്ള സമയമാണിപ്പോൾ.

5. മുമ്പു് ജീവിച്ചവരോടു ചോദിക്കു; മുൻതലമുറകളിൽ നിന്നു പഠിക്കു; വിജ്ഞാനികൾ എവിടെയാണെന്നു നിന്റെ ശൂന്യാസു്തിതപദിവസങ്ങളിൽ ചിന്തിക്കു. പ്രസംഗപാടവത്തിനു പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച പ്രഭാഷകരും താത്ത്വപിതരും എവിടെ? കിരീടം ധരിച്ച രാജാക്കന്മാർ എവിടെ? ബലവും ശക്തിയുമുള്ളവരെന്നു കീർത്തിക്കേട്ടവർ എവിടെ? ഭ്രമിയോടു ചോദിക്കു; അതു നിന്നെ കാണിക്കും. പാതാളത്തോടു ചോദിക്കു; ഒരു രാഷ്ട്രവും, ധനികരും സമ്പന്നരുമായിത്തീർന്നവർ പോലും, നിലനിൽക്കുന്നില്ല എന്ന് അതു നിനക്കു വെളിപ്പെടുത്തും.

6. ഇതു നീ മനസ്സിലാക്കുന്നെങ്കിൽ, അവസാന നിമിഷം ദുഃഖിക്കാതിരിക്കാൻ നിന്റെ ആത്മാവിനെ കരുതലോടെ കാത്തുകൊള്ളുക. മരണത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുതീരുമാനം അടിമപ്പെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക, നിനക്കെതിരെ പതിയിരിക്കുന്ന വേദനയെപ്പറ്റി ഓർമ്മയുണ്ടായിരിക്കുക; നിന്റെ ഓരോ കാലടിയും ശ്രദ്ധയോടെ വയ്ക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ അതു കെണിപോലെ നിന്റെ മേൽ വീഴും; നിന്നെ രക്ഷിക്കാൻ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. സമയം കഴിഞ്ഞുപോയാൽ വേദനയോടു കൂടിയുള്ള കരച്ചിൽ ഒരു സുഖവും പ്രദാനം ചെയ്യുകയില്ല; കാരണം, അന്തഃപത്തിന്റെ സമയം തീരാനായി; കൈകളിലിവാങ്ങാത്ത ആധിപത്യമുള്ളവൻ വാതില്ലിൽ നിലക്കുകയും ഭ്രമി പൊടിക്കു്, കല്ലന കൊടുക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണിതു്. നീ ദുരുപയോഗിച്ച 'സംയമം' നിന്നോടു ക്ഷമിക്കാതെ പെട്ടെന്നു കണക്കു പറയാൻ തുടങ്ങും.

7. എന്റെ സഹോദരാ, നീ സന്യാസജീവിതം തെരഞ്ഞെടുക്കുകയാണെങ്കിൽ പ്രശസ്തിയെയും അവഗണിക്കലിനേയുംപറ്റി വളരെ കരുതലുള്ളവനായിരിക്കുക. പ്രതിഫലത്തിനായി അധ്വാനിക്കരുതു്. വർഷാവസാനം വരാൻ താല്പര്യപൂർവ്വം കാത്തിരിക്കുന്ന ഉടമ്പടിപ്പണിക്കാരനെപ്പോലെയും സന്ധ്യയാകാൻ നോക്കിയിരിക്കുന്ന കൂലിവേലക്കാരനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കരുതു്. ദൈവസുന്ദേഹം ഒഴിച്ചു മറ്റൊന്നും നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കരുതു്; ദൈവസുന്ദേഹത്തെപ്രതി നീ അധ്വാനനിരതനായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ ക്ഷേമിക്കുന്നതിൽ എന്തു പ്രയോജനമാണുള്ളതു്, ഒരു ഗുണവുമില്ലാതെ നീ എന്തിനാണു ജീവിക്കുന്നതു്? കിണറിന്റെ മുഖത്തു് ഒരു തടിപ്പാലമിട്ടു് ഒരുവശത്തുകൂടി വെള്ളം കോരി മറുവശത്തുകൂടി തിരികെ ഒഴിക്കുന്നവനെപ്പോലെയായിരിക്കും ഇത്തരക്കാർ.

8. വിവേചനം കൂടാതെ ഒന്നും പറയുകയോ പ്രവർത്തിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. വ്യക്തമാഭിമാനംകൊണ്ട് ഒന്നും ചെയ്യരുത്. കാരണം, നീ ദൈവഭവനത്തിലാണു നിലക്കുന്നത്; നീ ദൈവത്തെയാണു ശുശ്രൂഷിക്കുന്നത്. ദൈവമാണു നിനക്കു പ്രതിഫലം നല്കുന്നതെങ്കിൽ നീ ഭാഗ്യവാൻ തന്നെ; കാരണം, അവിടുന്ന് തന്റെ സമൃദ്ധിയിൽനിന്നു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും.

9. എന്നാൽ സഹോദരാ, രഹസ്യനഷ്ടങ്ങളുമായി നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ ചെലവഴിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളുക; ഒരു ഫലവും ഇല്ലാതെ നിന്റെ ജീവിതം പാഴാക്കിക്കളയരുത്. നിന്റെ പ്രവൃത്തികളും അധ്വാനങ്ങളും വഴി ദൈവത്തെയാണു നിനക്കു ശുശ്രൂഷ ചെയ്യുന്ന മാലാഖമാരെയോ നീ ടുഃഖിപ്പിക്കരുത്; നീ അവർക്കൊരു ഭാരമായിത്തീരരുത്. നിന്റെ ജീവിതം ദൈവികമായിരിക്കാൻ പരിശ്രമിക്കുക; ഒരു അമൃത്യ നിധി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ അവിടുന്ന് നിന്നിൽ സന്തോഷിക്കും. കാരണം, നിന്റെ പ്രവൃത്തികളെ നിയന്ത്രിക്കുന്ന ചെങ്കോൽ അവിടുത്തെ കൈകളിലാണ്.

10. ബാഹ്യകാര്യങ്ങളിൽ അതിവ തലപരനാകേണ്ട; അല്ലെങ്കിൽ, നീ വീട്ടിലൊന്നുമില്ലാതെ മോടിയുള്ള വസ്തുക്കളും ധരിച്ചു നടക്കുന്നവനെപ്പോലെയായിരിക്കും. ഇപ്രകാരം, ബാഹ്യമായി ദരിദ്രനെപ്പോലെ കാണപ്പെടുന്നെങ്കിലും തന്റെ ഭവനത്തിൽ സ്വർണവും നിക്ഷേപങ്ങളുമുള്ളവനെപ്പോലെ ആന്തരിക കാര്യങ്ങളിൽ നീ ഉത്സുകനായിരിക്കണം. ബുദ്ധിമാനായ മനുഷ്യൻ ഇപ്രകാരമായിരിക്കുക വളരെ ഏഴുപ്പമാണ്; എന്നാൽ ബുദ്ധിമാനായിത്തീരുക എന്നതു് സാധാരണമല്ല.

11. ദൈവഭവനത്തിൽ നല്ല പണിക്കാരനായിരിക്കുക; അധ്വാനത്തിൽ നിന്നു നിന്റെ ശരീരത്തെ ഒഴിവാക്കേണ്ട. കാരണം, നിന്റെ എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ദൈവത്തിന്റെ നിയന്ത്രണത്തിലാണ്. നിന്റെ പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടുകൂടെ നിന്നെത്തന്നെ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുക. നീ ചിന്തിക്കുകയും പറയുകയും പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവയെല്ലാം ദൈവം കാണുന്നു എന്ന് നിന്റെ മനസ്സിൽ കരുതുക.

12. ഭാസനായിരിക്കുക, അതേസമയം സ്വതന്ത്രനും ഒന്നിനാലും നിർബന്ധിക്കപ്പെടാത്തവനും ആയിരിക്കുക. വെറുപ്പിനു നിന്നെത്തന്നെ കയ്യാളിക്കുക; എളിയ കർമ്മങ്ങൾ നിന്നെ വിമുക്തമാക്കുക.

വന്നാകരുത്; നീ അവയ്ക്കു ഉപരിസ്ഥാനാണെന്നു കരുതി അത്തരം പ്രവൃത്തികളെ നിസ്സാരമായി കാണരുത്. കാരണം, ചെറിയ കാര്യങ്ങളിൽ നീ മികച്ചവനായിത്തീർന്നില്ലെങ്കിൽ വലിയവയിൽ നീ മികച്ചവനാകുമെന്നു നിനക്കു ആത്മ വിശ്വാസം ഉണ്ടാകുകയില്ല. നീ ബഹുമാന്യനായ വ്യക്തിയാണ് എന്നു ഭാവിക്കരുത്; ആശ്രമത്തിൽ നിന്നേക്കാൾ പ്രായമുള്ളവരെ ഭരിക്കാൻ മുതിരരുത്. അല്ലെങ്കിൽ യഥാർത്ഥ ബഹുമാനത്തിന്റെ സമയം വരുമ്പോൾ നീ അവസാനത്തവനായിരിക്കും. നിന്റേതിനേക്കാൾ കലീനത്വം കുറഞ്ഞ കുടുംബത്തിൽ നിന്നു വരുന്നവരോടു മേലാളിനെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കരുത്; കാരണം, എല്ലാ മനുഷ്യരും, രാജാക്കന്മാരും ഭാസന്മാരും ധനികരും ഭരിത്രും, ഒരേ പൊടിയിൽനിന്നു എടുക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

13. നിന്നോടു ഒരു ചോദ്യം ചോദിച്ചെങ്കിലല്ലാതെ മറ്റുള്ളവരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ നീ സംസാരിക്കരുത്. നിന്റേതും വിജ്ഞാനത്തിലും അധ്വാനങ്ങളിലും മുന്നോത്തവരെ നിന്ദിക്കരുത്. അവരേക്കാൾ ഏതെങ്കിലും തരത്തിൽ നീ മെച്ചപ്പെട്ടവനാണെന്നു കരുതരുത്; താൻ മെച്ചപ്പെട്ടവനാണ് എന്ന് സ്വയം കരുതാത്തവൻ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയെപറ്റി നിനക്കവബോധം ഉണ്ടാകാനായി, നിനക്കുള്ള നേട്ടങ്ങൾ നഷ്ടമായി നീ ലജ്ജയിലേക്കു നിവൃത്തിക്കയും നിന്ദിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

14. തന്നിക്കൊന്നും ഇല്ലാതിരിക്കെ താനെന്നോ ആണെന്നു കരുതുന്നവൻ വെറും ഒരു വിഡ്ഢിയാണ്. കഴുതപ്പറ്റത്തു കയറി മാനിനെ ഓടിക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണ് അവൻ: അവൻ ക്ഷീണിക്കയെല്ലാതെ മാനിനെ പിടികിട്ടുകയില്ല. അതുപോലെ സുകൃതജീവിതത്തിലായിരിക്കുകയും തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ വലിയ അഭിപ്രായം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ഒരു പുരോഗതിയും കൈവരിക്കാതെ ശാരീരികക്ഷേമത്തിനു വിധേയനാകുന്നു.

15. സഹോദരാ, എല്ലാ നന്മയും മോഷ്ടിക്കുന്നവൻ നിന്നിൽ നിന്നുകൂടി മോഷ്ടിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളുക; അല്ലെങ്കിൽ 'ഞാൻ ഒരു ക്രിസ്ത്യാനി ആയിത്തീർന്നല്ലോ, അതു മതി' എന്ന് നീ തെറ്റായി ചിന്തിക്കാൻ ഇടയാകും. ഗ്രഹണശക്തിയില്ലാത്ത മനുഷ്യൻ മാത്രമേ അപ്രകാരം ചിന്തിക്കുക. കാരണം, വിശുദ്ധ സ്നാനത്തിന്റെ മുദ്രകിട്ടിയാൽ മാത്രം പോരാ. പിന്നെയോ തന്റെ സ്രഷ്ടാവിന്റെ തിരുഹിതം അനുസരിച്ചു

തന്റെ ജീവിതം നയിക്കാൻ അവൻ പരിശ്രമിക്കണം. ശവത്തെ തൊട്ടശേഷം കളിച്ച വ്യക്തി വീണ്ടുംപോയി ശവത്തെ തൊട്ടാൽ അവൻ കളിച്ചതുകൊണ്ട് എന്തു ഫലമാണുള്ളത്? തിരിച്ചറിവുള്ള സ്നേഹിതാ, നിന്നിൽ കൃപ പ്രവർത്തിച്ചു. കാരണം, നീ അടിമത്തത്തിൽ കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, സ്വർഗീയ രാജാവിന്റെ ദാസനായിത്തീരാൻ, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിലേക്കു നീ വിളിക്കപ്പെട്ടു - വെറുമൊരു ദാസനായിട്ടല്ല, പിന്നെയോ ഒരു സഹപ്രവർത്തകനായും, മിനിസ്റ്ററായും തന്റെ രഹസ്യങ്ങളിൽ പങ്കാളിയായും. നീ ഒരു കളയായിരുന്നപ്പോൾ ഗേഹനായിലേക്കു പോകാൻ തയ്യാറായിരുന്നതാണോ, ഇപ്പോൾ നീ ഗോതമ്പുമണിയായി സന്തോഷങ്ങളുടെ കളപ്പുരയിലേക്കു പോകുന്നതാണോ, ഏതാണ് മെച്ചപ്പെട്ടതെന്ന് നീ തന്നെ പറയുക.

16. അനുതാപി, കൃപയുടെ പ്രവർത്തനം നിന്നിൽ വളരെ വലുതായതിനാൽ, മറ്റൊരേക്കാളും കൂടുതലായി, അനേക തവണ നീ നിന്റെ ജീവിതം ദൈവത്തിൽ സമർപ്പിക്കണം. കാരണം, ദൈവത്തിന് മനുഷ്യന്റെ ആവശ്യമില്ല.

17. ശ്രദ്ധേയമായ ഒരുപദേശം: വിനയത്തിന്റെ ഈ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന നീ കരുതലുള്ളവനായിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം കഠിനപ്പെട്ടു, പൊളിക്കുകയും വീണ്ടും പണിയുകയും ചെയ്തു, വീണ്ടും വീണ്ടും അനുതപിക്കേണ്ടതായി വരും. പൊളിക്കുകയും വീണ്ടും പണിയുകയും ചെയ്യുന്നത് അവന്റെ തളർച്ചയുടെ ഒരു സൂചന മാത്രമാണ്; അവൻ അവന്റെ ശരീരത്തെ ക്ലേശിപ്പിക്കുന്നു; അവൻ നേടിയതൊന്നും ആർക്കും കാണാൻ സാധിക്കയില്ല.

18. നിനക്കു തുറന്ന മനസ്സും ക്ഷമയുള്ള ഹൃദയവും ഉണ്ടായിരിക്കണം; അനേകരുടെ ഭാരം വഹിക്കുന്ന ഒരു വിനീത മനസ്ഥിതിയും ഉണ്ടായിരിക്കണം. "എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വന്നത് ശുശ്രൂഷിക്കപ്പെടാനല്ല, ശുശ്രൂഷിക്കാനും അനേകർക്കുവേണ്ടി മോചനദ്രവ്യമായി തന്നെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കാനാണ്" (മത്താ.20:28). കാണാതിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കാണട്ടെ. കേൾക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ ചെവികൾ കേൾക്കട്ടെ. ദൈവഭയത്തിൽ പ്രായം ചെന്നവരെ ബഹുമാനപൂർവ്വം പരിഗണിക്കണം; അവരെ മനുഷ്യരായിട്ടല്ല, നമ്മുടെ കർത്താവായിട്ടു ബഹുമാനിക്കണം. കാരണം, കർത്താവിനെ ഭയപ്പെടുന്ന വ്യക്തിയെ ബഹുമാനിക്കുന്നവനേക്കാൾ വലിയവനായി ആരുമില്ല.

19. വിജ്ഞാനികളല്ല, വിദ്വാനികൾ നിന്റെ ശത്രുക്കൾ ആയിരിക്കട്ടെ - ഇത് ആലങ്കാരികാർത്ഥത്തിലല്ല, പിന്നെയോ

മുക്കുപണ്ടത്തെ തട്ടാൻ നിരസിക്കുന്നതുപോലെ, നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾകൊണ്ടു് വിസ്ഫീകളെയും നിന്റെ വിനയത്താൽ അഹങ്കാരികളെയും നീ കുറപ്പെടുത്തണം. നീണ്ട ജീവിതത്തിൽ ആശ്രയിക്കേണ്ട; ഇത്രയിത്ര വർഷങ്ങൾ മുവിലുണ്ടു് എന്തു് കണക്കുകൂട്ടി നിന്റെ ഹൃദയം. നിന്നെ വഞ്ചിക്കാതിരിക്കട്ടെ. കാരണം, ദിവസങ്ങൾക്കോ വർഷങ്ങൾക്കോ വിജ്ഞാനത്തെ പൂർണ്ണ അളവിൽ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല. “ഒന്നാമതുള്ള പലരും അവസാനത്തവരാകും; അവസാനമുള്ളവർ ഒന്നാമതും.” ഭൂമി ഏകമാണു്; കൃഷിക്കാരനും വിത്തും ജലസേചനവും അതുപോലെതന്നെ. എന്നാൽ ഫലങ്ങളുടെ സമൃദ്ധിയിൽ വൈവിധ്യമുണ്ടു്; ബാക്കിയുള്ളവയെക്കാൾ സമൃദ്ധമാണതു്. നിരന്തര പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടും സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ ആലപനംകൊണ്ടും നിന്റെ ആത്മാവാകുന്ന നിലത്തു കൃഷി ചെയ്യുവാൻ നീ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിന്റെ ആത്മാവിനെ നീ അവഗണിക്കരുതു്; പിന്നെയോ അതിന്റെ ആഴത്തിലുള്ള അശുദ്ധ വിചാരങ്ങളെ അമർച്ച ചെയ്യാൻ നിരന്തര പരിശ്രമം ചെയ്യുക; ഹൃദയത്തെ അശുദ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടു്, ശുദ്ധതയിലും വിശുദ്ധിയിലും പുരോഗമിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് അശുദ്ധവിചാരങ്ങൾ അതിനെ പതിവായി തടയുന്നു. കാരണം പ്രത്യേകമായി മനുഷ്യകുലത്തിന്റെ തകർച്ചയുടെ വാഹകർ ഇവയാണു്. ശുദ്ധമാനസ്സരായ മനുഷ്യർക്കു് ഇരുമ്പിലെ തുരുമ്പുപോലെയാണു് അവ; താൻ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്നു് കാണാൻ കഴിയാത്തവണ്ണം ആത്മാവിന്റെ കണ്ണുകളുടെ മേലുള്ള മൂടിക്കെട്ടലുകളാണവ.

20. അനുതാപീ, നീ ഈ കാര്യങ്ങളിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അവയെപ്പറ്റി യഥാർത്ഥമായും പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെയും അന്വേഷണം നടത്താൻ ശ്രമിക്കയും ചെയ്താൽ, നിന്റെ ജീവിതത്തിനു് വളരെ പ്രയോജനപ്രദമായ കാര്യം നീ കണ്ടെത്തും. സന്യാസജീവിതത്തിൽ പൂർണ്ണമായും നിന്റെ സ്വന്ത ഇഷ്ടത്താൽ നീ അവഗണിക്കപ്പെട്ട ഒരു ഭാസനായി തീർന്നില്ലെങ്കിൽ, വേണ്ടവിധം അനുതാപത്തിന്റെ ജീവിതം സ്വായത്തമാക്കുവാൻ നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ല. ദൈവഭയത്തിൽ നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെ നീ സന്യാസജീവിതം നയിക്കുകയാണെങ്കിൽ, നീ ചോദിക്കുന്നവ മാത്രമല്ല, നിന്റെ മനസ്സിൽ തോന്നാത്തവകൂടിപ്പോലും അതുവഴി നിനക്കു കൈവരും. ഇതു കൂട്ടലായി നിനക്കു ബോധ്യപ്പെട്ട കാണമല്ലോ. ഞാൻ പറയുന്നതെന്താണെന്നു് അവസാനത്തിൽ നിനക്കു ബോധ്യപ്പെടും. തന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയോടുകൂടി ഭാഗ്യവാനായ യാക്കോബു് റാഹേലിനുവേണ്ടി അധ്വാനിച്ചില്ലായിരുന്നെ

കിൽ, അവന്റെ മനസ്സിൽ ഉദിക്കാതിരുന്ന ലെയായെപ്പോലും അവൻ ലഭിക്കുകയില്ലായിരുന്നു.

21. അതുകൊണ്ട് നിനക്കെന്നതിനേക്കാൾ മറ്റുള്ളവർക്ക് ആധ്യാത്മികാനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നവയ്ക്കായി അപേക്ഷിക്കാൻ നിന്റെ മുഴുവൻ ശക്തിയോടുകൂടെ പരിശ്രമിക്കുക.

22. ഏകാന്തജീവിതത്തെപ്പറ്റി: ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന സഹോദരാ, നീ ഏകാന്തജീവിതത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടോ, ഒരു അനുതാപിയായി കഴിയാൻ തല്പരനാണോ, മരുഭൂമിയിലെ നിശ്ശബ്ദജീവിതത്തിൽ നീ സത്തുഷ്ടനാണോ, ഒരു ദൈവമനുഷ്യനായിത്തീരാൻ യഥാർത്ഥമായി നീ തല്പരനാണോ എന്നൊക്കെ നോക്കുക. താഴെപ്പറയുന്നവയ്ക്കായി പരിശ്രമിക്കുക: എല്ലാവിചാരങ്ങളെയും നിയന്ത്രിക്കൽ, ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനം, ഇടവിടാതെയുള്ള പ്രാർത്ഥന, എഭയവിശുദ്ധി, ശുദ്ധമനസ്സാക്ഷി, പിശാചിനെതിരെയുള്ള പോരാട്ടത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ശരിയായ ധാരണ, വിവേചനം, നിന്ദ്യമായ വികാരങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കൽ, ഏകാഗ്രത, ലംഘനങ്ങൾക്കെതിരായുള്ള കൃത്യമായ കരുതൽ, ലോകത്തിനുപരിസ്ഥമായി ആത്മാവിനെ ഉയർത്തൽ, ഇവയ്ക്കു പുറമെ തുടർച്ചയായ ഉപവാസം, വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവായന, സങ്കീർത്തനാലാപനം, മറ്റു നീയ്ക്കു കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനം.

23. ഇവയ്ക്കു പുറമെ താഴെപ്പറയുന്ന കാര്യങ്ങൾക്കായി നീ അധ്വാനിക്കണം: ആധ്യാത്മിക ധാരണ, വിവേചനം, എല്ലാ സംഭവവികാസങ്ങളിലും ക്ഷമ, ഒരു സ്ഥലത്തു സ്ഥിരമായി പാർക്കൽ. - കാരണം തനിക്കെതിരെ പൊട്ടിവിടർന്ന ക്രമവികാരത്തെ യൗസേപ്പ് ഉണക്കിക്കളഞ്ഞതു്, ആധ്യാത്മിക ധാരണവഴിയാണ്. വിവേചനംവഴിയാണ് ഹനനിയായും അവന്റെ സ്നേഹിതരും ബാബിലോണിയാക്കാരെയും വിജ്ഞാനികളെയും കീഴടക്കിയതു്. ക്ഷമ വഴിയാണ് ഇയ്യോബ് വിജയിച്ചതു്.

24. കൂടാതെ, എഴുതാനുള്ള പ്രേരണയിൽ നിന്നു് ഓടിയകലുക; അല്ലെങ്കിൽ വിവിധ വിജ്ഞാനശാഖകളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവു തേടാൻ നിന്റെ ആത്മാവ് ഇറങ്ങിപ്പറപ്പെടുകയും വിവേചനാരഹിതമായ പ്രസംഗാവനകളിലൂടെ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിചിന്തനം നടത്താതെ ശുഷ്കമായിത്തീരുകയും ചെയ്യാൻ ഇടയുണ്ടു്; നിന്റെ ജോലിഭാരം വർദ്ധിക്കുകയും നിന്റെ ശരിയായ ദൗത്യാനുസൃതം നീ പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യാനിടയാകും.

25. അത്യാവശ്യത്തിനല്ലാതെ, ദിവസം രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. ശരീരത്തിലും ആത്മാവിലും രോഗിയായിത്തീരാതിരിക്കാൻ, വയറുനിറച്ച് ഭക്ഷിക്കാതിരിക്കുക; കാരണം, അമിതഭക്ഷണം രോഗം ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുന്നു. വളരെയധികം ഭക്ഷിക്കുന്നവൻ രോഗിയാകുന്നു; എന്നാൽ ഇതിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവനു് ദീർഘായുസ്സുണ്ടു്. ഭക്ഷണകാര്യങ്ങളിൽ ശുദ്ധരായിരിക്കാൻ എല്ലാവരെക്കൊണ്ടും സാധിക്കുകയില്ല.

26. സന്യാസിനികളോടുള്ള സംഭാഷണം ഒഴിവാക്കുക; മുഖത്തുനോക്കുന്നതിൽ കരുതലുള്ളവനായിരിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ നീ അറിയാതെ അതു നിന്നെ സ്വാധീനിക്കുകയും നീ അറിയാതെ അതു നിന്നെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യും. വയർ തുറന്ന ശേഷം തന്റെ ഷർട്ടു് തുണിത്തയ്ക്കുന്നവനെപ്പോലെയായിരിക്കും ഇത്തരക്കാരുൻ; അല്ലെങ്കിൽ അവിദഗ്ദ്ധനായ ഡോക്ടർ, ഒരാളുടെ ഗുണത്തിനുവേണ്ടി ഒരു ലോഹോപകരണം ഉപയോഗിച്ചു് അയാളെ മുറിപ്പെടുത്തി എന്നും അതിന്റെ ഫലമായി അയാളറിയാതെ അയാളുടെ രക്തം മുഴുവൻ വാർന്നുപോയി എന്നും കരുതുക. ഇത്തരക്കാരുൻ ആ മനുഷ്യനെപ്പോലെയായിരിക്കും. അതുമല്ലെങ്കിൽ വിഷം പുരട്ടിയ തേനട ഒരുത്തനു് കൊടുത്തു എന്നു കരുതുക. അയാളറിയാതെ അതു ഭക്ഷിച്ചു മരിക്കുന്നു. അതു പോലെയാണിതു്. സന്യാസിനികളുമായി ബന്ധം പുലർത്തി അവരെ കാണാൻ തിടക്കം കൂട്ടുന്നവർ ഇതുപോലെയാണു്: തങ്ങളറിയാതെ ആത്മീയമായി അവർ കൊല്ലപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവരുടെ ആത്മാവു് അന്ധകാരമയമായി; തങ്ങളുടെ ശരീരത്തിനുള്ളിൽ അതു ഭുഷിച്ചു; അവരുടെ ആത്മാക്കളിൽ ശുദ്ധത ഭരണം നടത്തുക അസാധ്യമാണു്. അകത്തു മുഴുവൻ തവളകളുള്ള, സ്വർണ്ണം പൊതിഞ്ഞ രൂപം പോലെയാണവർ.

27. ഞാൻ നിന്നോടു പറയുന്നതു സ്വീകരിക്കുക; കാരണം, എന്റെ വചനങ്ങൾ വിശ്വസനീയങ്ങളാണു്: “വസ്യം കത്തിപ്പോകാതെ ആർക്കെങ്കിലും തന്റെ മടിയിൽ തീ കൊണ്ടുനടക്കാമോ? അല്ലെങ്കിൽ കാലു് വെത്തുപോകാതെ ആർക്കെങ്കിലും കനലിന്മീതേ നടക്കാമോ? (സഭ്യഗ്യ 6: 27-28).

28. ആശ്രമത്തിൽ അനേക സഹോദരന്മാരോടുകൂടെ നീ ആയിരിക്കുമ്പോൾ സാധാരണയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുകയോ, പ്രത്യേക ജീവിതരീതി അനുവർത്തിക്കുകയോ അരുതു്; അല്ലെങ്കിൽ, പുരോഗമിക്കുകയാണു് എന്ന് നീ കരുതുമ്പോൾ, യഥാർത്ഥത്തിൽ നീ പിറ

കോട്ടു പോകയാലിരിക്കും; കൊഴ്സിട്ട് ധാന്യമണികൾ തൂകി ക്ഷെയ്യുന്നവനെപ്പോലെയും, നട്ടിട്ട് പൊക്കിയെടുക്കുന്നവനെപ്പോലെയും ആയിരിക്കും ഇത്തരക്കാർ.

29. നിന്റെ അധാനങ്ങളും സഭപ്രവൃത്തികളും മനുഷ്യരല്ല, ദൈവമാണ് കാണുന്നത് എന്ന് കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഉറപ്പുവരുത്താൻ ശ്രമിക്കുക. അവ മറ്റുള്ളവർ കണ്ടുകഴിഞ്ഞാൽ ആ നിമിഷം, അവ ഭൂഷിച്ചു കഴിഞ്ഞു. കാരണം, മനുഷ്യക്ക് നല്ലതെന്ന് തോന്നുന്നതും എന്നാൽ മരണത്തിലേക്കു നയിക്കുന്നതുമായ ഒരു പാതയുണ്ടു്. നിന്റെ സഭപ്രവൃത്തികൾ മറ്റുള്ളവരെ കാണിച്ചാൽ നിന്റെ സന്യാസജീവിതം അസ്വീകാര്യമായിരിക്കും.

30. റൊട്ടി പല്ലിനടിയിൽ ഒളിച്ചുവെച്ചു പിന്നീടു് ക്ഷേപിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പം ഒരാൾക്കു കഴിഞ്ഞേക്കാം; എന്നാൽ പല്ലു് റൊട്ടിക്കകത്തു് ഒളിച്ചുവെച്ചിട്ടു് ജീവിക്കാൻ വിവേകമതികൾക്കേ സാധിക്കൂ. സഭപ്രവൃത്തികൾ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നതാണ് നല്ലതു്: ദൈവം മാത്രം ഒരുവന്റെ സഭപ്രവൃത്തികൾ കാണുമ്പോൾ അവൻ ഉന്നതനില പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു.

31. വളരെയധികം കാര്യങ്ങൾ ഏറ്റെടുക്കരുതു്. അല്ലെങ്കിൽ ദിവസം നിന്നെ മാസത്തിനേല്പിച്ചുകൊടുക്കും; മാസം നിന്നെ വർഷത്തിനു വിധേയനാക്കും. നിനക്കു കഴിവുള്ളിടത്തോളം ഒരവസരം ഒരു വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ ചുമതലയേല്ക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക; കാരണം ഗ്രാമത്തിലെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുന്ന അനന്തരപി ലോകത്തിന്റേതാണ്; രാജാവിനെ കാണിക്കുമ്പോൾ തന്റെ ദൃഷ്ടി തിരിച്ചു് ആനയെ നോക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണ് അത്തരക്കാർ. ശരീരത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ ആത്മാവിനെ സംരക്ഷിക്കാനുതകുന്ന കാര്യങ്ങൾ നിന്റെ മുറിയിൽ നിനക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ചില ബാഹ്യപ്രവർത്തനങ്ങളിൽ വ്യാപൃതനായിരുന്നാൽ നിനക്കു പുരോഗമിക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. നിന്റെ ദിവസം ഏകമായിരിക്കട്ടെ; നാളെ വിസ്മരിക്കപ്പെടുകയില്ല; അല്ലെങ്കിൽ വിരസത നിന്നെ അലോസരപ്പെടുത്തും. ഒരന്ധൻ മരിക്കാറായപ്പോൾ ആരോ അവനോടു് ചോദിച്ചു: “നിനക്കെന്തു പ്രായമുണ്ടു്?” അന്ധൻ പ്രത്യുത്തരിച്ചു: “ഒരു രാത്രിയുടെ പ്രായം.” അനന്തരപി, നിന്റെ കാര്യത്തിലും ഇപ്രകാരം ആയിരിക്കണം. നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും പൂർണ്ണാത്മാവോടും സർവശക്തിയോടുംകൂടെ നിന്റെ ദിവസം ഏകമായിരിക്കട്ടെ.

32. ഇടതടവില്ലാതെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക; കാരണം പ്രാർത്ഥന ആത്മാവിനു പ്രകാശമാണ്; അതു് ശരീരത്തിനു കാവലായി വർത്തിക്കുന്നു. നീ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നിൽക്കുമ്പോൾ മാത്രം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരാ, പിന്നെയോ, നീ നടക്കുമ്പോഴും എന്തെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോഴും, ഉറങ്ങുമ്പോഴും ഭക്ഷിക്കുമ്പോഴും ഒക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കണം. നിന്റെ വായ് ഭക്ഷിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഹൃദയം പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. നിന്റെ വലത്തുകൈ മേശപ്പുറത്തു് നിന്റെ ശാരീരികാവശ്യങ്ങൾ നിറവേറുമ്പോൾ, നിന്റെ മനസ്സ് നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിച്ചു തരുന്നയാളിനെ സ്തുതിക്കുകയും ആ ആളിനു നന്ദി പറയുകയും ചെയ്യട്ടെ. ഇങ്ങനെ, നീ ശ്രവിക്കാതെത്തന്നെ നിന്റെ ശരീരത്തിൽ നിന്റെ ഭക്ഷണം ആശീർവദിക്കപ്പെടുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

33. നീ ഒരു വികാരത്തിനും അടിമപ്പെടാതിരിക്കാനും ഒരു തെറ്റും നിന്നെ വഴി തെറ്റിക്കാതിരിക്കാനുമായി ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കുക. മറ്റുള്ളവർ ഭക്ഷണസമയത്തു് ശരീരങ്ങൾക്കാനന്ദം പ്രദാനം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഉല്ലസിക്കുമ്പോൾ, നീ നിന്റെ ആത്മാവിനാനന്ദം പകർന്നുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥിക്കണം. കൂടുതൽ വിഭവസമൃദ്ധമായവ നിന്റെ മുൻപാകെ വയ്ക്കപ്പെടുമ്പോൾ നിനക്കുള്ള എല്ലാ നല്ല വസ്തുക്കളുടെയും ദാതാവായ മിശിഹായ്ക്കു് നിന്റെ ആത്മാവു് കൂടുതൽ സ്തോത്രമർപ്പിക്കണം.

34. രാത്രിയോ പകലോ നിന്റെ ശരീരത്തിനു നീ വിശ്രമം കൊടുക്കുമ്പോൾ, വൈകിട്ടു് കൈയ്ക്കു് നിർത്തുന്നവനെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുശേഷം കിടക്കുക.

35. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, നീ പ്രാർത്ഥനാകർമ്മത്തിൽ തല്ലരനാകാൻ പോകുകയാണെങ്കിൽ നിരവധി സംഗതികൾ നിന്നെ ആകർഷിക്കരുതു്; എന്തെങ്കിലും മുടന്തൻ ന്യായം പറഞ്ഞു് കാനോനാ നമസ്സാരം ഉപേക്ഷിക്കരുതു്. അല്ലെങ്കിൽ, “പ്രയോജനമില്ലാത്ത ഭൃത്യനെ പുറത്തെ അന്ധകാരത്തിലേക്കു് എറിഞ്ഞുകളയുക” എന്ന വാക്കുകൾ (മത്താ. 25:30) നിന്നിൽ അനൗചിതമാകും. വളരെയധികം കാര്യങ്ങളിൽ ഇടപെടേണ്ട; അവ നിന്റെ ആത്മാവിനു ക്ലാപം നിന്റെ ശരീരത്തിനു രോഗവുമാണ്.

36. നിന്റെ ശക്തിയിൽ കവിഞ്ഞു് നീ അധാനിക്കേണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ സ്ഥലത്തുനിന്നു് പുറപ്പെട്ടു പോകാൻ നീ നിർബന്ധിതനായേക്കും. തന്റെ ശക്തിക്കനു

സുതമായ, കൊച്ചുകോഴിയുടെ ചിറകുകൾ വഹിച്ചുകൊണ്ടു പോയവൻ അതു കളഞ്ഞിട്ട് ഒരു തൂലാം ചുമക്കുകയും താഴെ വീഴുകയും ആളുകൾ അവനെ കളിയാക്കുകയും ചെയ്തതുപോലെ യിരീക്കും അതു്.

37. ദൂരെയുള്ള വലിയ നേട്ടം പ്രതീക്ഷിച്ചു് അടുത്തുള്ള ചെറിയ നേട്ടം ഉപേക്ഷിക്കരുതു്; അല്ലെങ്കിൽ അടുത്തുള്ള നിസ്സാരമായവ നീ കൈവിടുമ്പോൾ വലിയവയെ എത്തിപ്പിടിക്കാൻ നിനക്കു കഴിയാതെ വരുകയും നിനക്കു രണ്ടും നഷ്ടമാകുകയും ചെയ്യും. തന്റെ ചുമലിൽ തന്റെ മക്കനെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് നദി കുറുകെ കടക്കുന്ന മനുഷ്യൻ അതിൽ ഒരു മത്സ്യം കണ്ടപ്പോൾ കുട്ടിയെ വിട്ടു് മീനേ പിടിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു എന്നു കരുതുക. അതിന്റെ ഫലമായി ആ ഭോഷനു് നദിയിൽ തന്റെ കുട്ടി നഷ്ടപ്പെട്ടു; മീനേ പിടിക്കാനൊട്ടു കഴിഞ്ഞുമില്ല. നീ അവനെപ്പോലെ ആയിത്തീരും.

38. വിജ്ഞാനിക്കു് ജീവിക്കാൻ എളുപ്പമാണു്; എന്നാൽ വിജ്ഞാനിയായിത്തീരുക എന്നതു് എല്ലാവരേകൊണ്ടും സാധിക്കുകയില്ല.

39. ശരീരം വിശ്രമിക്കുമ്പോൾ ശാരീരിക പ്രചോദനങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുക. ദുർവിചാരങ്ങൾ നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കുടിപാർക്കാൻ അനുവദിക്കരുതു്. എന്തിന്റെയെങ്കിലും മറവിൽ എന്തെങ്കിലും ശാരീരിക ചിന്തയിൽ നിന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിക്കരുതു്. സന്തോഷപൂർവ്വം അത്തരം ചിന്തകളെ സ്വീകരിക്കരുതു്. അല്ലെങ്കിൽ, എല്ലാം കാണുന്ന ആ കണ്ണിനു മുൻപിൽ നീ ഒരു വൃദിച്ചാരിയായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. കാരണം, കർത്താവു് അറിവിന്റെ നാഥനാണു്; നീ കരുതലില്ലാത്തവനാണെങ്കിൽ, അത്തരം ചിന്ത പ്രവൃത്തിയിൽ അവസാനിക്കും. അതുകൊണ്ടു് അതിനെ നിന്നിൽനിന്നു് ഓടിക്കുക; നിന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ അതേപ്പറിയുള്ള സന്തോഷം തങ്ങിനിൽക്കാൻ അനുവദിക്കരുതു്. മറിച്ച് സങ്കീർത്തനാലാപത്തിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നതിലും നീ വ്യാപൃതനായിരിക്കുക. നീ ഉറക്കവുമായി മല്ലടിക്കാനിടയായാൽ, നീ ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോൾ നിന്റെ മനസ്സിലുണ്ടായിരുന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക. അവ രാത്രിയിൽ നിന്റെ ആത്മാവിൽ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ നിന്റെ നിദ്രയെ ആക്രമിച്ചു് ദുഃസ്വപ്നങ്ങൾകൊണ്ടു് നിന്നെ വഴി തെറ്റിക്കാൻ പിശാചിനു സാധിക്കുകയില്ല.

40. രാജകൊട്ടാരത്തിൽ കയറാൻ ഭിക്ഷക്കാരൻ ധൈര്യപ്പെടാത്തതുപോലെ, നീ തുടർച്ചയായി സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയോ, ആന്തരിക പ്രാർത്ഥന നടത്തുകയോ ചെയ്താൽ പിശാചുക്കൾ നിന്നെ ആക്രമിക്കാൻ ധൈര്യപ്പെടുകയില്ല.

41. എന്തെങ്കിലും പാപം നിമിത്തം ലജ്ജിതനായതിനാൽ തനിയെ ഇരിക്കാൻ ശ്രമിക്കേണ്ട; എന്നാൽ നിന്നിലായിരിക്കാൻ വേണ്ടി തനിയെ ഇരിക്കാൻ ശ്രമിക്കണം. കാരണം, ശാരീരികമായി തനിയെ ആയിരിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്; എന്നാൽ തന്റെ ഉള്ളിൽ ഏകാഗ്രചിത്തനായിരിക്കുക എന്നതു് എല്ലാവർക്കും എളുപ്പമല്ല. നീ തനിയെ ആയിരിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഏകാഗ്രത നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ മനസ്സാക്ഷി അശ്രദ്ധയെപ്രതി നിന്നെ കുറ്റപ്പെടുത്തും.

42. നിന്റെ മൂക്കിലെ ശ്വാസത്തേക്കാൾ ദൈവത്തെപ്പറ്റി നിന്റെ ഉള്ളിൽ നീ പഠിച്ചിരുന്നതും നടത്തുക. തെറ്റുനിന്നെ ഭരിക്കാതിരിക്കാൻ വളരെ കരുതലേടുകണം; കാരണം, ദൈവകേന്ദ്രീകൃതമല്ലാത്ത ഏതു ചിന്തയും, പ്രയോജനപ്രദവും പ്രയോജനരഹിതവുമായ ഏതു വിചിന്തവും നീ തള്ളിക്കളയണം. നിന്റെ മനസ്സിന്റെ ദൃഷ്ടി ദൈവത്തിൽ മാത്രമായിരിക്കണം. ദൈവിക വിചിന്തം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഇല്ലാതായാൽ, നിനക്കു ജീവനിൽ എന്തെങ്കിലും പങ്കുണ്ടെന്നു് നീ ധരിക്കേണ്ട; എന്നാൽ അനുതാപീ, നിന്റെ ചിന്ത ദൈവത്തിൽ ആണെങ്കിൽ നിന്റെ ജീവിതവും ദൈവിക വിചിന്തനത്താലും ദൈവികകൃപയാലും കൂടിക്കലർന്നതായിരിക്കും.

43. ദൈവം നിന്നെ പരിഗണിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നീ നന്നായി പ്രവർത്തിക്കുന്നു എന്നു നീ കാണുമ്പോൾ നിന്നിൽത്തന്നെ ആശ്രയിക്കരുതു്. വൈകിട്ടു കിടക്കാൻ പോകുകയും അതിരാവിലെ എഴുന്നേൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നിടത്തോളം കാലം മനുഷ്യൻ നടുക്കത്തിൽ ജീവിതം കഴിക്കണം.

44. നിന്റെ ധനം നിന്റെ ശത്രുവിനെ കാണിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ അവൻ നിന്റെയാളുകളെ ബന്ധികളാക്കി നിന്നെ അവന്റെ നിയന്ത്രണത്തിൽ കീഴിൽ കൊണ്ടുവരും. ശത്രുവിനെ തന്റെ സമ്പാദ്യം കാണിക്കുന്നവൻ തെറ്ററിന്റെ കൂടെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നു.

45. നിന്റെ ശരീരമല്ലാതെ മറെറാനും ഈലോകത്തിൽ നഷ്ടപ്പെടാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളുക. ഈ ലോകത്തിൽ നിന്നു നിന്നെ അനുധാവനം ചെയ്യാത്ത എല്ലാവരിൽ നിന്നും അകന്നുകൊള്ളുക. നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഉദിക്കുന്ന എല്ലാവരിനേയും ഏറ്റം വലിയ മുൻകരുതലോടുകൂടി നിരീക്ഷിക്കുക.

46. യാത്രപോകുന്നതിനോ, വിവിധ രാജ്യങ്ങളിലും സ്ഥലങ്ങളിലും അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതിനോ, ചീത്തജീവിതം നയിക്കുന്നതിനോ, ഭവനങ്ങളിൽ കയറിയിറങ്ങുന്നതിനോ വേണ്ടി പലവിധ മുടന്തൻ ന്യായങ്ങൾ പറയരുത്. തന്റെ വീട്ടിൽ തന്നെ കഴിയാത്തവൻ തന്റെ മക്കൾക്കു് കാറ്റു പങ്കിട്ടുകൊടുക്കുന്നു. മുളകളുടെ മുകളിൽ വിശ്രമിക്കുന്ന പക്ഷികളെ പോലെയാകരുത്.

47. നിന്റെ പക്കൽ വരുന്നവരെയെല്ലാം സ്വീകരിക്കുക. നീ യഥാർത്ഥമായ ആവശ്യത്തിലല്ലെങ്കിൽ, ത്വട്ടതിയിൽ നിന്റെ ആശ്രമത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോകുന്ന പതിവു് ശീലിക്കരുത്. അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന അനുതാപി, മുളകളത്തു് തന്റെ കണ്ണിൽ കത്തുന്നവനിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തനല്ല; ഒരു ഭാരം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നയാൾ ഒരു പക്ഷിയെ വേട്ടയാടാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ പക്ഷി പറന്നു പോകുന്നു. അത്തരക്കാർ കാറ്റിന്റെയും കൊടുങ്കാറ്റിന്റെയും പിന്നാലെ പോകുന്നു. അവൻ ദാരിദ്ര്യത്തിൽ നിന്നും ആവശ്യത്തിൽ നിന്നും വിമുക്തനാകയില്ല. അലഞ്ഞു നടക്കുന്ന അനുതാപിയുടെ കാര്യവും അതുപോലെയാണ്: ദൈവികകാര്യങ്ങളിൽ അയാൾക്കു പുരോഗമിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. യുദ്ധത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന വ്യക്തി വലയിലകപ്പെട്ടാൽ കൊല്ലപ്പെടാതെ രക്ഷപെടാൻ സാധിക്കയില്ല. അതുപോലെ, ഒരു ദിവസം താമസിച്ചിട്ടു് അടുത്ത ദിവസം അലഞ്ഞുനടക്കുന്ന സന്യാസിക്കും ദുഷ്ടന്റെ മുറിവുകളിൽ നിന്നു് ഒരുതരത്തിലും രക്ഷപെടാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

48. അനുതാപത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ സർവ കഴിവുകളും ഉപയോഗിക്കുക. മനുഷ്യർക്കുപദ്രവം വരുത്തുന്നവയിൽനിന്നു നീ വിട്ടുവിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.

49. നിന്റെ ആത്മാവിനു് അനുതാപം ഉണ്ടെങ്കിൽ ലോകത്തിൽ അലഞ്ഞുതിരിയാൻ അതിനെ ഒന്നും പ്രേരിപ്പിക്കയില്ല, തന്റെ ഏകജാതൻ മരിച്ചുപോയ വിധവയെ സംഗീത ശ്രവണത്തിനു പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ആർക്കാണു സാധി

കക്ക? ഇപ്രകാരമാണു ദൈവസന്ദേശവും അനുതാപവും ഉള്ള ആത്മാവു്. അലഞ്ഞുനടക്കുന്നതിൽ സന്തോഷം കണ്ടെത്താൻ അതിനു കഴിവില്ല.

50. അനുതാപിയായിരിക്കുക വളരെ എളുപ്പമാണു്; എന്നാൽ അനുതാപിയായിത്തീരുക എന്നതു് കുറച്ചുപേരെക്കൊണ്ടു മാത്രം സാധിക്കുന്ന കാര്യമാണു്.

51. ഈ ലോകത്തിലെ ധനികർക്കു കീഴ്പ്പെടുത്തുപോകരുതു്. കലീനവനിതകളുമായി സംഭാഷണം നടത്തുന്നതിൽ സന്തോഷിക്കേണ്ട. അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം നിന്നെ കബളിപ്പിക്കാൻ ഇടയുണ്ടു്. നീ ഇടറിപ്പോകുകയും ചെയ്യും. അവരുമായുള്ള സംഭാഷണം ശരീരത്തിനു മധുരതരവും സത്തുഷ്ടവും ആമോദപ്രദവുമാണു്; എന്നാൽ ആത്മാവിനു ദോഷകരമാണു്. അവരെ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതു് ശരീരത്തിനു തെറ്റിന്റെ ഉറവിടമാണു്; എന്നാൽ ആത്മാവിനാകട്ടെ അതു കഷ്ടരോഗമാണു് - കലീനവനിതകളുടെ സഹവാസം തേടുന്നതിൽ ഔത്സുക്യം കാണിക്കുന്ന ആത്മാവു് കഷ്ടരോഗത്തിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുക പ്രയാസമാണു്.

52. ഒരു ധനവാൻ നിന്നെ സമീപിച്ചാൽ അവനിൽ നിന്നു് അകന്നു കഴിയുക; നിന്റെ പൂർണ്ണ ശക്തിയോടുകൂടെ കലീനസൂത്രീകളുമായി സംസാരിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് അകന്നു മാറുക. അവരെപ്പറ്റിയുള്ള വിചാരം തന്നെ മാരകമായ കെണിയാണു്; അകപ്പെട്ടാൽ രക്ഷപ്പെടാൻ അസാധ്യമായ വലയാണതു്.

53. കർത്തവ്യങ്ങളെ നാം വിശ്വസിക്കണം. അരത്തിൽ നടക്കുന്ന പട്ടികൾ അതിൽനിന്നു് ഒന്നും കിട്ടുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, അതു് തന്റെ നാക്കു് വേദനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതുപോലെ, ധനികരെ അധികമായി ഇഷ്ടപ്പെടുകയും കലീനസൂത്രീകളുമായി സംഭാഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്ന അനുതാപി അതിൽനിന്നു് ഒന്നും നേടുന്നില്ലെന്നുമാത്രമല്ല യഥാർത്ഥത്തിൽ ആത്മാവിനു നാശം വരുത്തുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു.

54. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ രക്ഷയിൽ തല്പരനായിരിക്കുക: ആത്മാവു് നിന്റെ ശരീരത്തിനു കീഴ്പ്പെട്ടിരിക്കാൻ പാടില്ല; മറിച്ച് നിന്റെ ശരീരത്തെ നിന്റെ ആത്മാവിനു കീഴ്പ്പെടുത്തുക; അപ്പോൾ നിന്റെ പോരാട്ടം പ്രയോജനരഹിതമാകില്ല.

55. മുർച്ചയുള്ള വാളിന്റെ അരികിൽ കൂടിയാണ് നീ നടക്കുന്നതെന്നും ഇരുവശവും മലയിടുക്കുകളുള്ള കിഴക്കാംതൂക്കായ സ്ഥലത്തിന്റെ മുകളിൽ ആണ് നീ നില്ക്കുന്നതെന്നും മനസ്സി ലാക്കുക. ഇവിടെയുള്ള ഭേമികകാര്യങ്ങളാൽ നിന്റെ ചിന്ത കൾ കലുഷിതമാകേണ്ട. പിന്നെയോ, മുകളിലുള്ള ജറുസലേ മിൽ നിന്റെ മനസ്സിന്റെ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിക്കുക. ഭ്രമിയിലുള്ള തല്ല, ഉന്നതത്തിലുള്ളവയെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക (ഗലാ 4: 26; കൊളോ 3:2). ഈ ലോകത്തിന്റേതായ എല്ലാം നീ അവഗണിക്കുന്നു എന്നുറപ്പു വരുത്തുക. ആരുടെയും മുഖം നിന്റെ നോട്ടത്തെ പിടിച്ചെടുക്കാനിടയാകരുത്. ലക്ഷ്യമില്ലാതെ സംസാരിക്കരുത്. പ്രയോജനരഹിതവും ശുഷ്കവുമായ സംഭാഷണങ്ങളിൽ നിന്നകലുക. മറ്റുള്ളവർക്കെതിരെ പിറുപിറുക്കുന്നതിൽ വിമുഖനായിരിക്കുക. കാരണം, അവർ നിന്റെ സഹോദരരാണ്. നിന്റെ പിറുപിറുപ്പ് നിനക്കെതിരെ തിരിയാൻ ഇടയുണ്ട്. നിന്റെ മനസ്സിൽ ആരെയും കുറപ്പെടുത്തരുത്. നിന്റെ അയൽക്കാരനെ കുറപ്പെടുത്തി നിന്റെ നാവിനെ അശുദ്ധമാക്കരുത്. കാരണം, “എന്റെ അധരങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ മനുഷ്യരുടെ പ്രവൃത്തികൾ എന്റെ വായ് കടന്നില്ല” എന്ന വാക്കുകൾ വിശ്വസനീയമാണ് (സങ്കീ 17:3-4).

56. നിനക്കു പ്രിയപ്പെട്ടവരെ നശിപ്പിക്കുന്ന അപവാദത്തിന് നിന്റെ ചെവി ചായിക്കരുത്; നീനോടു് അടുത്തുള്ളവരെ നീ വിധിക്കരുത്; വിദൂരസ്ഥരായവരെ കുറവാളികളെന്നു വിധിക്കരുത്; കുറാരോപണവും പരദൂഷണവും നടത്തുന്ന സന്യാസി, തന്റെതന്നെ തോളത്തെ മാംസം ഭക്ഷിക്കുന്നവനേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടവനല്ല. ഒരുവൻ കല്ലെടുത്തു് തന്റെ കൂട്ടുകാരെ മുറിപ്പെടുത്താതെ തന്റെതന്നെ തല ഇടിച്ചതകക്കുന്നതുപോലെയാണിതു്; അഥവാ സ്വന്തം മാംസം പഠിച്ചുകീറി ഭക്ഷിക്കുന്നതുപോലെയാണ്. പരദൂഷണവും അപവാദവും പരത്തുന്ന അന്തഃപിയും ഇപ്രകാരമാണ്. അവൻ തന്റെ കൂട്ടുകാരനെയല്ല മുറിപ്പെടുത്തുന്നതു്; പിന്നെയോ, തന്റെതന്നെ ആത്മാവിനെയാണ് നശിപ്പിക്കുന്നതു്.

57. ഒരാരം സന്യാസവസ്ത്രം സ്വീകരിച്ചു്, സ്വയം അന്തഃപിയാണെന്നു് ചിന്തിക്കയും എന്നാൽ അലഞ്ഞുനടക്കുകയും ചെയ്താൽ അവന്റെ ജീവിതം പ്രയോജനരഹിതമായിത്തീരും; തന്റെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു് ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ ഓർമ്മ ഇല്ലാതായിപ്പോകാൻ അവൻ ഇടയാക്കുന്നു. എല്ലാം കാണുന്ന ദൈവത്തിൽനിന്നു് അവൻ തന്റെ മനസ്സിനെ മോഷ്ടിച്ചുകളയുന്നു. അവൻ ഒരിടത്തു് ആരംഭിച്ചു് മറ്റൊരിടത്തു് നിത്തുന്നു, അവൻ

ഒരാളോടു സംസാരിക്കുകയും മറെറൊരാളെ തള്ളിമാറുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ ഇപ്പോൾ ഒരു കാര്യവും പിന്നെ മറെറൊരു കാര്യവും സംസാരിക്കുന്നു. അവൻ ഒരാളെപ്പറ്റി അപവാദം പറയും, മറെറൊരാളെ കുറ്റപ്പെടുത്തും. അവൻ തന്റെ സ്പോഹിതനെ കളിയാക്കുകയും അയൽക്കാരനെ പരിഹസിക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ ഇപ്പോൾ ഒരു രീതിയിലും പിന്നെ മറെറൊരു രീതിയിലും പ്രവർത്തിക്കും. അവൻ ഒരാളോടു മുഖത്തുനോക്കി ഒരു കാര്യം പറയും; അവന്റെ പിറകിൽ നീന്നും മറെറൊന്നു പറയും. അവൻ തന്റെ നാവു തന്റെ ശത്രുവിനു നീട്ടിക്കൊടുക്കും. അവൻ തന്റെ ഉദരത്തിന്റെ ഭാസനാണ്. അവൻ മനോഹരവസ്ത്രങ്ങൾകൊണ്ടു തന്റെ ശരീരത്തെ മോടിപിടിപ്പിക്കുകയും സന്യാസിനികളോടു സംഭാഷണത്തിൽ ഏല്പുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ നിർത്താതെ, അർത്ഥമില്ലാതെ ചിലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. അത്തരക്കാരുൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ ചതിക്കുന്നു; ഭാഗ്യവാനായ ജറമിയായുടെ വിലാപങ്ങൾ മുഴുവൻ കൂടിയായും അവന്റെ അവസ്ഥയ്ക്കു മതിയാകുകയില്ല. അവൻ ഈ ലോകത്തിനും അതിന്റെ സന്തോഷങ്ങൾക്കും പുറംതിരിഞ്ഞെങ്കിലും മറ്റേ ലോകത്തിനു അവൻ പൂർണ്ണമായി സമർപ്പിച്ചിട്ടില്ല. തങ്ങളുടെ സന്യാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളിൽ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടെ തല്പരരായ ആളുകൾക്ക് സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്ന ആനന്ദത്തിൽനിന്നു തന്റെ മന്ദ്രത വഴി അവൻ സ്വന്തം ഇഷ്ടത്താൽ തന്നെത്തന്നെ അന്യനാക്കുന്നു.

58. എന്തൊരുസ്ഥിതിയാണ് അവന്റെതും? അവൻ ഈ ലോകത്തിന്റെ സന്തോഷം ഉപേക്ഷിച്ചു, എന്നാൽ പുതിയ ലോകത്തിൽ അവനായി സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്ന സന്തോഷം ലഭിക്കാൻ പൂർണ്ണമായി പരിശ്രമിക്കുന്നില്ല. തന്റെ പിതൃഭവനം വിട്ടു രാജകീയനഗരത്തിലേയ്ക്കു യാത്ര തിരിച്ച ഈ മനുഷ്യനുവേണ്ടി കരയാത്തവർ ആരാണ്? അവൻ യാത്രയാരംഭിച്ചു. എന്നാൽ അതു അവനു കഠിനവും പ്രയാസപൂർണ്ണവും ആയി അനുഭവപ്പെട്ടു. അതുകൊണ്ടു അവൻ അലസതയിലും മന്ദ്രതയിലും അവസാനിപ്പിച്ചു. അവൻ തന്റെ പിതൃഭവനത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു; എന്നാൽ രാജകീയ നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നില്ല. യാത്ര തുടരാൻ ആവാതെ അവൻ ഗ്രാമങ്ങളിലും ഉൾപ്രദേശങ്ങളിലും അലസനായി അലഞ്ഞുതിരിയാൻ തുടങ്ങി.

59. സ്വയം ശൂന്യമാക്കലിനെപ്പറ്റി: എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, നീ നിനക്കായി സ്വയം ശൂന്യമാക്കൽ തെരഞ്ഞെടുത്തു. നീ ഈ ലോകത്തിൽ ഉപേക്ഷിച്ചുപോന്ന സന്തോഷഭാഗത്തെപ്പറ്റി അനുസ്മരിക്കുക; നിന്റെ പിതൃഭവനത്തിൽനിന്നുള്ള വേർ

പാടും നിന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരെ നീ വിട്ടുപോകുന്നില്ലേയെന്നും അവാർക്കുണ്ടായ സങ്കടവും ഓടിയും വിസ്മരിച്ചു കളയരുത്. നിന്റെ ആത്മാവ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നിടത്തു എത്തിച്ചേരാൻ ഇട തടവില്ലാതെ രാപകൽ യാത്ര ചെയ്യാൻ താല്പര്യപൂർവ്വം നിന്റെ ആത്മാവിനെ ഉത്തേജിപ്പിക്കുക. - അതായത്, ക്രിസ്തുവിനെ നാടുത്തിലല്ല സത്യമായി, ഉപരിപ്പവമായിട്ടല്ല താല്പര്യപൂർവ്വം ഏറ്റുപറഞ്ഞ നീതിമാന്മാരോടും വിശ്വാസസാക്ഷികളോടും ഒപ്പം സ്വർഗീയ ജറുസലേമിൽ നിനക്കായി സജ്ജമാക്കിയിരിക്കുന്ന അവകാശം.

60. അതുകൊണ്ട് നിന്റെ കണ്ണുകൾക്കു നിദ്രയോ നിന്റെ കൺപോളകൾക്കു മന്ദ്രതയോ നൽകരുത്. ഈ ദരിദ്രലോകത്തിൽ ക്രിസ്തുവിനെ സ്വന്തമാക്കാൻ തല്പരനായിരിക്കുക. ദൃശ്യവസ്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി ക്രിസ്തുവിനോടുള്ള സ്നേഹം കൈമാറ്റം ചെയ്യരുത്. ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ മരണാനന്ദം സ്വന്തമാക്കാൻ ശ്രമിക്കരുത്. നീ ഇപ്രകാരമെങ്ങാനും പ്രവർത്തിച്ചാൽ യഥാർത്ഥ മഹത്വത്തിന്റെയും യഥാർത്ഥ ലജ്ജയുടെയും ദിവസത്തിൽ വിജയികൾക്കു അവിടുന്ന് നല്കുന്ന തന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസം എന്ന വിജയമകടം ക്രിസ്തുവിന്റെ കൈകളിൽനിന്നു സ്വീകരിക്കാൻ നിനക്കു സാധിക്കയില്ല.

61. ക്രിസ്തുവിലുള്ള നിന്റെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച് അതീവ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക. ഈലോക വ്യാപാരങ്ങൾ നിനക്കു സന്തോഷം പകരാതിരിക്കട്ടെ. അതിന്റെ ഉത്തേജനങ്ങളാൽ അതു നിന്നെ വശീകരിക്കാതിരിക്കട്ടെ. അതിന്റെ സന്തോഷങ്ങളിൽ നീ ദൃഷ്ടി പതിപ്പിക്കരുത്. അതിലെ വ്യാപാരങ്ങൾ ശരീരത്തിനു സുഖം പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതിനേക്കാൾ അനേകമടങ്ങു നിന്റെ ആത്മാവിനു കൂടുതൽ പ്രാവശ്യം കൈയോറിയതായിരിക്കും. അതിന്റെ ബന്ധനങ്ങളിൽ അകപ്പെട്ടവൻ അതിൽ നിന്നൊരിക്കലും വിമുക്തനാകില്ല; കാരണം, അതിന്റെ ബന്ധനങ്ങൾ മരണത്തിന്റെ ബന്ധനങ്ങളാണ്. അവ നിന്നെ പാതാളത്തിന്റെ അടിത്തട്ടിലെത്തിക്കുകയും ചെയ്യും. അതുകൊണ്ട് അവയിൽനിന്നു രക്ഷപെടുക; അല്ലെങ്കിൽ കറേഗ്ഗു കറേഗ്ഗു, അശ്രദ്ധവഴി നീ അവയിൽ ബന്ധിതനായിത്തീരും; നീ ചുറ്റും നോക്കുമ്പോൾ നിന്നെ വിട്ടുപോകാൻ ആരും ഉണ്ടായിരിക്കുകയില്ല. മുർച്ചയുള്ള ഒരു കത്തിപൊതിഞ്ഞു ഒരാരംകു അവിന്റെ ശത്രു ഒരു സിർക്കുവസ്ത്രം കൊടുക്കുന്നതുപോലെയാണിതു്. തന്റെ കൈ മുറിയുന്നതുവരെ അതിനുള്ളിൽ ഒരു കത്തിയിരിപ്പുണ്ടു് എന്ന കാര്യം അവൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അതുപോലെ, എല്ലാ കുതന്ത്രങ്ങളിലും

കാപട്യപൂർവം പ്രവർത്തിക്കുന്നവന്റെ ചതുരപായങ്ങൾ നിമിത്തം, മറഞ്ഞിരിക്കുന്നതാണ് ഈലോകത്തിലെ കെണികൾ. അതിന്റെ ഫലമായി അതിൽ അകപ്പെടുന്നതുവരെ അത്പറ്ററി മനുഷ്യൻ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. അവ നഗ്നനേത്രങ്ങൾക്ക് അഗോചരമാണ്; അതുകൊണ്ടു് അവയിൽനിന്നു് ഓടിയകലണം; അന്യകാരത്തിന്റെ അധിപന്മാരും ശക്തികളും, ആകാശത്തിൻ കീഴുള്ള ഭുഷ്ടാത്മാക്കളുമാണ് ഇവ ആസൂത്രണം ചെയ്യുന്നതു്. ക്രിസ്തുവിന്റെ കൃപയാലല്ലാതെ ഇവയിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടാനാവില്ല.

62. അതുകൊണ്ടു് ക്രിസ്തുവിനോടു ചേർന്നുനിൽക്കുന്ന വിവേകിയായ മനുഷ്യന്മാ, നിന്റെ പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടും സർവശക്തിയോടും പൂർണ്ണമനസ്സോടുംകൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ വിളിച്ചുപേക്ഷിക്കുക; അവഗണനാപരമായി അവിടുത്തെ കല്പനകളെ സമീപിക്കരുതു്. അവിടുത്തെ കരുണ നിന്നെ സഹായിക്കാനായി തന്റെ കരുണയോടു് അപേക്ഷിക്കുക.

63. വ്യർത്ഥവും പ്രയോജനരഹിതവുമായ സംഭാഷണങ്ങളിൽനിന്നു് ഓടിയകലുക. അലസതയിൽ മുഴുകിയിരിക്കുന്ന മനുഷ്യരുടെ സഖിതപത്തിൽനിന്നു് ശ്രദ്ധാപൂർവം നിന്നേത്തന്നെ സംരക്ഷിക്കുക. തങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിൽ സഹജീവികൾക്കെതിരെ ഭുഷ്ടത നിരൂപിക്കുകയും അതേസമയം സമാധാനപരമായി സംഭാഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരോടും, സഹോദരങ്ങൾക്കെതിരായി സംസാരിക്കുന്നവരോടും, നിന്റെ നേരേ നോക്കി ഒന്നും മാറിനിന്നു് മറ്റൊന്നും പറയുന്നവരോടും, തങ്ങളുടെ വെറുപ്പു് സ്നേഹത്തിന്റെ നാട്യപ്രദർശനത്താൽ മറച്ചുവയ്ക്കുന്നവരോടും, കഠിനഹൃദയരോടും, ചൂടൻ പ്രകൃതക്കാരുോടും, തങ്ങളുടെ നർമഭാഷണങ്ങളാൽ സന്തോഷിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു് വ്യർത്ഥകാര്യങ്ങൾ പറയുന്നവരോടും, തങ്ങളുടെ തെറ്റുകാരങ്ങൾ പരിഗണിക്കാതെയും തങ്ങളുടെ സ്വന്തം കണ്ണിലെ കോൽ കാണാതെയും തങ്ങളുടെ സ്നേഹിതരുടെ നിസ്സാരതെറ്റുകൾ പൊക്കിപ്പിടിക്കുന്നവരോടും, ഹൃദയത്തിൽ വെറുത്തുകൊണ്ടു് ബാഹ്യമായി സ്നേഹഭാവം നടിക്കുന്നവരോടും, വീടുവീടാത്തരും കയറിയിറങ്ങിക്കന്യകകളോടും കൃപീനവനിതകളോടും സംസാരിക്കുന്നവരോടും, അത്തരമാളുകൾക്കു സേവനം ചെയ്യുന്നവരോടും സംസർഗ്ഗം ചെയ്യരുതു്.

64. അതുകൊണ്ടു് ദൂരെനിന്നു തന്നെ ഇവരെയെല്ലാം തിരിച്ചറിയണം. അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളിൽനിന്നു് അവരെ പറ്ററിയുള്ള അറിവു നേടണം. ഒരു വലിയ പാത്രത്തിന്റെ

വായിൽനിന്നും അതിലെ വെള്ളത്തിന്റെ രുചിയറിയാം; അതു പോലെ ഒരു മനുഷ്യന്റെ ബാഹ്യമായ പെരുമാറ്റം അവന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

65. കുറിയായാക്കോസേ, ഇത്തരം ആളുകളിൽനിന്നും ഓടിയകലുക; നിന്റെ സർവശക്തിയോടും കൂടെ അവരെപ്പറ്റി ജാഗ്രതയോടെ നോക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ അവർ തങ്ങളുടെ വാക്കുകളാൽ നിന്നെ വശീകരിക്കുകയും നിന്റെ ജീവിതത്തെ വലയിലാക്കുകയും ചെയ്യും.

66. താഴെപ്പറയുന്നവരോടാണ് നീ പററിച്ചേരേണ്ടത്: തങ്ങളെത്തന്നെ പൂർണ്ണമായി ദൈവത്തിനു സമർപ്പിച്ച അനുഗ്രഹിതരായ ആളുകളോടും ദൈവസുദൃശ്യരായ മനുഷ്യരോടും. ആത്മീയ ജീവിതത്തിൽ വളർന്നവരായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ അയൽക്കാർ; അവരായിരിക്കട്ടെ നിന്റെ ഉപദേശകർ; അവരോടു പററിച്ചേർന്നു കൊള്ളണം; അവരെ സ്നേഹിക്കണം. നിന്റെ വാസം അവരുടെ ഇടയിലാണെങ്കിൽ, അവരുടെ ജീവിതരീതി അനുകരിക്കുകയും അവരെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുക. നിന്റെ ചെയ്തികളാൽ അവരിൽനിന്നും അകന്നുപോകരുത്. അല്ലെങ്കിൽ നീ മുത്തുമാലകൾക്കിടയിൽ കെട്ടിയിട്ടിരിക്കുന്ന ചെമ്പായ്കട്ടികളെപ്പോലെയായിപ്പോകും.

67. പൂർണ്ണഹൃദയത്തോടുകൂടെയുള്ള നിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾവഴി ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് യഥാർത്ഥത്തിൽ നീ തല്ലുന്നാണെങ്കിൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കുന്ന ആളുകളുടെ സഹവാസത്തിൽ നിന്നിലുള്ള കുറപ്പെല്ലാം വെണ്മയായിത്തീരും. അന്നദിനം നീ പുരോഗമിക്കുന്നു എന്ന് അന്വേഷിച്ചു കണ്ടെത്തുക (മത്താ. 7:7). അങ്ങനെ സത്യമായും നീ ഭാഗ്യവാനായിരിക്കും; നിന്റെ ആത്മാവിനു നന്മയുണ്ടാകും.

68. എന്നാൽ നീ വെറും വാക്കുകൊണ്ടും ബാഹ്യമായി മാത്രവും അവരെ സ്നേഹിക്കുകയാണെങ്കിൽ, പുൽത്തകിടിയും തൈകളും മരങ്ങളും ഇല്ലാതെ വെറുതെ വേർതിരിക്കപ്പെട്ടതും ബാഹ്യമായി മാത്രം പൂന്തോട്ടമായി കാണപ്പെട്ടതുമായ ഒരു തുണ്ടു ഭൂമിപോലെ നീ ആയിരിക്കും.

69. ദൈവസ്നേഹിതനേ, ഇവയെല്ലാം നിനക്കു ഞാൻ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചു തന്നിരിക്കുന്നു. ബാക്കിയുള്ളവയെല്ലാം പ്രായോഗികമാക്കാൻ നിന്റെ വിവേചനത്തിനു വിട്ടുന്നു. അതുകൊണ്ട് വിവേകപൂർവ്വം ഈ കത്തു വായിച്ചു ഗ്രഹിക്കുക.

വിശുദ്ധ പാത്രങ്ങൾ വഹിക്കുന്ന കഴുതയെപ്രതി വിശുദ്ധപാത്രങ്ങൾതന്നെ നിന്ദിക്കപ്പെടാതിരിക്കട്ടെ. എന്തെങ്കിലും കുറവുണ്ടെങ്കിൽ, വിജ്ഞാനത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള സ്ഥലത്തു് നീ അതു ശേഖരിച്ചു വരണം.

70. ആത്മീയഭാരീദ്രുത്തിൽ നിന്റെ വിപ്രവാസ ജീവിതത്തെ ക്രിസ്തു കാത്തുസൂക്ഷിക്കട്ടെ. ദുഷ്ടതകളിൽനിന്നു് നിന്റെ ആത്മാവിനെ അവിടുന്ന് രക്ഷിക്കട്ടെ. ഭ്രമിയിൽ ഉണ്ടാകുവാൻ പോകുന്ന ദുരിതങ്ങളിൽനിന്നു് അവിടുന്ന് തന്റെ ചിറകിൽ കീഴിൽ നിന്നെ പരിപാലിക്കട്ടെ. ക്രിസ്തുവിന്റെ ശാന്തിയും സമാധാനവും നിന്നോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ. ഇപ്രകാരം എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഞാൻ നിന്നെ അനുസ്മരിക്കുന്നു എന്ന് ഞാൻ നിനക്കു് ഉറപ്പുതരുന്നു.

71. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ഒരു പതിവെന്ന നിലയ്ക്കല്ല ഞാനിതു് നിനക്കെഴുതിയതു്; പിന്നെയോ, നീ നിന്റെ പാത തിരിച്ചറിഞ്ഞു് നീ ചരിക്കുന്ന വഴികളെപ്പറ്റിയുള്ള ധാരണ സമ്പാദിക്കാൻവേണ്ടിയാണ്. കാരണം, തങ്ങളുടെ പിന്നിലുള്ളവ എന്താണെന്നു് മനുഷ്യർക്കറിയാം. അവർക്കു മുന്തിലോ അനന്തത. കർത്താവിനെ അന്വേഷിക്കുന്നവർക്കു് പ്രഭാതവും പ്രദോഷവും മതി. അവരുടെ വഴി നീണ്ടതാണു്; എന്നാൽ അവർ അതിൽകൂടി യാത്ര ചെയ്യുമ്പോൾ അതു് വളരെ സമീപസ്ഥമാണു്. ക്ഷീണത്തിൽ അവർ സന്തോഷിക്കുകയും സമാശ്വാസത്തിൽ അസ്വസ്ഥരാകുകയും ചെയ്യുന്നു. അവരുടെ ആത്മാക്കൾ അവയ്ക്കു് ചേരുന്നവയിൽ മാത്രം സന്തോഷം കണ്ടെത്തുന്നു. മറ്റൊളകൾ അഭികാമ്യമായി മുറുകെപ്പിടിക്കുന്നവസ്തുക്കൾ അവരെ മുഷിപ്പിക്കുന്നു. അവരുടെ മനസ്സു് സ്വതന്ത്രമാണു്; അവരുടെ ചിന്തയുടെ ഭാരം വഹിക്കാൻ നിനക്കാവില്ല.

72. തന്റെ പാദം സത്യത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചും, ദുർമാഗ്ഗങ്ങളെ വെറുത്തും, കുറമറ്റവനായി യാത്രചെയ്തും കൊണ്ടു് ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാൻ തന്റെ ആത്മാവിനെ സജ്ജമാക്കിയവൻ അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു.

73. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ഉണരൂ, ഉണരൂ. അനുതാപത്തിൽ നിന്നെത്തന്നെ ഉണർത്തി ഉത്തേജിപ്പിക്കുക; കാരണം, ഈ ലോകം കടന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിന്റെ വിശ്രമത്തിൽ ആലസ്യം ഉണ്ടാകും. നീതിസൂര്യൻ പ്രകാശിക്കും. അവനിൽ ദിനരാത്രങ്ങൾ വിശ്രമം കണ്ടെത്തും; അവന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ തൽപ്പരയായ ആത്മാവു് സന്തോഷിക്കും.

തന്നോടുതന്നെയുള്ള എതിർപ്പാൽ സ്വയം ക്ലേശിപ്പിച്ച ശരീരം അവനിൽ വിശ്രമം കണ്ടെത്തും. അവനിൽ നീതിമാന്മാർ ആഹ്ലാദിക്കും. അവരുടെമേൽ വയ്ക്കപ്പെടുന്ന മഹത്വകീറിടം അവനിലാണ്. തങ്ങളുടെ ചെയ്തികൾ വെളിവാക്കപ്പെടുന്നതിനാൽ അവനിൽ പാപികൾ അനുതപിക്കും.

74. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, നിന്റെ ദിവസങ്ങൾ അലസതയിൽ പാഴാക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുക; കാരണം, പ്രതികാരകന്റെ ദിവസം സമാഗതമാകുന്നത് എപ്പോഴാണെന്നു യാതൊരുവനും അറിയുന്നില്ല (ലൂക്കാ.15:13): കള്ളൻ വരുന്ന നാഴിക വീട്ടുമസംഥൻ അജ്ഞാതമാണ് (മത്താ.24:43). ഉറക്കമൊഴിഞ്ഞു കാത്തിരിക്കുന്നവൻ ഭയത്തിൽ നിന്നു രക്ഷപെടും. യജമാനൻ വരുമ്പോൾ ഉണർന്നും ഒരുക്കമുള്ളവരായും കാണപ്പെടുന്ന ഭൃത്യന്മാർ ഭാഗ്യവാന്മാർ (മത്താ. 24: 46).

75. അതുകൊണ്ട്, നിന്റെ ജീവിതകാലത്തു നിന്റെ ആത്മാവിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുക. അതിനുചിതമായവ അതിനു നൽകുക. പ്രവാചകൻ പറയുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ജീവിത കാലം ഹ്രസ്വമാണ്, അവ വേഗം എണ്ണിത്തീട്ടുപെടുത്താനാവും (സങ്കീ 109: 8). അതുകൊണ്ട് വിവേകമതികൾ തങ്ങളുടെ ജീവിതം അലസമായി ചെലവഴിക്കില്ല.

76. നിന്റെ ആത്മാവിന്റെ സംരക്ഷണങ്ങൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുക; അല്ലെങ്കിൽ അനേകം കാര്യങ്ങൾ തേടി അതു നിന്നെ വിട്ടുപോകും; അതിനെ നീ പിന്നീടു അന്വേഷിക്കുമ്പോൾ നീ കണ്ടെത്തുകയില്ല, അതുകൊണ്ട് നിന്റെ അന്വേഷണം ഒരേ ഒരു കാര്യത്തിനു മാത്രമായിരിക്കട്ടെ. ഈ ഭൂമിയിൽ യാത്ര ചെയ്യുക എല്ലാവർക്കും കഴിയുന്ന കാര്യമാണ്; എന്നാൽ കത്തിയുടെ വായ്ത്തലയിലൂടെ നടക്കുക എന്നതു് പകുത വന്ന ആത്മാവിനു മാത്രം കഴിയുന്ന കാര്യമാണ്.

77. നീ ഇതും അറിയണം: ദൈവമുൻപാകെ പ്രശംസനീയവും മഹാനീയവും ബഹുമാന്യവുമായി മൂന്നു കാര്യങ്ങളാണുള്ളതു്. ഇവ വഴി സന്യാസജീവിതത്തിന്റെ ഉന്നത ഗോപുരത്തിൽ കയറി ശ്രേഷ്ഠനായിത്തീരാൻ ഒരുവനു സാധിക്കും; അവ പെട്ടെന്നു കാണാൻ കഴിയാത്തവയാണ്; വിശുദ്ധ സുവിശേഷ കല്പനാനുസൃതമുള്ള പരിപൂർണ്ണ ജീവിതത്തിന്റെ

മഹനീയ കിരീടം അവയിന്മേലാണു നെയ്തിരിക്കുന്നതു്; സുകൃതത്തിന്റെ കണ്ഠാരണം മുഴുവൻ അതോടുകൂടിയാണു കോർത്തിരിക്കുന്നതു്. നിയമം, അതായതു് ഏകാന്ത ജീവിതം അനുശാസിക്കുന്നതു് അവയാണു്.

78. ഒന്നാമത്തേതിനു തുല്യമായിട്ടു് ഒന്നുമില്ല; രണ്ടാമത്തേതു് അമൂല്യമാണു്; മൂന്നാമത്തേതു മഹനീയമാണു്; അവ മൂന്നല്ല, ഒന്നാണു്. ഒന്നാമത്തേതു് ഏഴു സുകൃതങ്ങൾക്കു ജന്മം നല്കുന്നു: ദുഃഖംകൊണ്ടു കീഴ്പ്പെടുത്താൻ പാടില്ലാത്ത സന്തോഷം; വിചാരങ്ങളിന്മേലുള്ള ജാഗരൂകത; തളച്ചു് തടസ്സപ്പെടുത്താൻ ആവാത്ത അധ്വാനം, എല്ലാ സ്മരണകളും മറന്നുകളയൽ; എല്ലാ പര്യായകലതകളും നിർമ്മാജ്ജനം ചെയ്യൽ; എല്ലാ ലൗകിക കാര്യങ്ങളും അവസാനിപ്പിക്കൽ; ദൈവത്തിൽ നിന്നകലാത്ത ഹൃദയം.

79. രണ്ടാമത്തേതും ഏഴു മഹനീയ കാര്യങ്ങൾക്കു ജന്മം നൽകുന്നു: വഞ്ചനയിൽ നിന്നകന്ന സ്നേഹം; കോപത്തിനു സംക്ഷോഭിപ്പിക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രസന്നസമാധാനം; അസൂയയ്ക്കു കീഴ്മറിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത സത്തുലിതാവസ്ഥ; കോപം പ്രകൃഷ്ടബ്രഹ്മമാക്കാത്ത ശുദ്ധത; സ്വയം നിന്ദിക്കാത്ത ഹൃദയം; ദുസ്വപ്നങ്ങൾ കൂടാതെയുള്ള നിദ്ര; ദുരിതങ്ങളിൽനിന്നു സംരക്ഷിക്കുന്ന ജാഗരണം.

80. മൂന്നാമത്തേതും ഏഴു മനോഹര വസ്തുക്കൾക്കു ജന്മം നൽകുന്നു: മനുഷ്യർക്കു പ്രധാനപ്പെട്ടവയെന്നു തോന്നുന്നവയിൽ നിന്നുള്ള രക്ഷപെടൽ; ആകർഷണീയമായവയെല്ലാം വേണ്ടെന്നു വയ്ക്കൽ; സമയത്തിനു ക്ഷയിപ്പിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത പ്രത്യാശ; വിചരണാതീതമായ സന്തോഷം; ഒരു സ്ഥലത്തുതന്നെയുള്ള പാർക്കലും നിലനിലപ്പും; അല്പപാഹാരം; എല്ലാം പരിശോധിക്കുന്നവന്റെ സാന്നിധ്യത്തിലുള്ള ആത്മവിശ്വാസം; അടുത്തുള്ളവയിൽ ദൃഷ്ടി ഉറപ്പിക്കാതിരിക്കൽ.

81. ഈ കാര്യങ്ങളെ പിൻതുടരുക; അവയെ കണ്ടെത്താൻ രാപകലുകൾ ഓടുക; അവ പഠിച്ചെടുക്കാൻ പഠനവയലല്ല; അവ നിന്നെ പഠിപ്പിക്കാനും സാധ്യമല്ല; പിന്നെയോ അധ്വാനവും വിയപ്പുംകൊണ്ടു് അവ സമ്പാദിക്കണം. നിസ്സാര സമയംകൊണ്ടു് അവ നഷ്ടപ്പെടാം; എന്നാൽ അവ കൂടാതെ അനുതാപിക്കു പുരോഗമിക്കാൻ സാധ്യമല്ല.

82. കാരണം, ഈ മൂന്നിലും സമ്പന്നൻ അല്ലാത്തവൻ ഒന്നാമത്തേതിൽ നിന്നും അകലത്താണ്; മറ്റു രണ്ടിനും സമീപസ്ഥനല്ല. ഇവയിൽ ബന്ധിതമല്ലാത്ത ആത്മാവ് ഇപ്പോഴും ഭൗമിക കാര്യങ്ങളിൽ വ്യാപരിക്കുന്നു; അതിന്റെ ഗതി ശബ്ദത്തിന്റെ ഗതിപോലെ അവസാനിക്കുന്നു.

83. ദൈവസ്നേഹിതനേ, നീ ക്ഷണിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഈ നല്ല വസ്തുക്കളുടെ പിന്നാലെ ഓടുക; അങ്ങനെ നമ്മുടെ ദൈവമായ മിശിഹായുടെ കൃപയാലും അവിടുത്തെ വലിയ കാരുണ്യത്താലും നാമെല്ലാവരും അവയ്ക്കു യോഗ്യരായിത്തീരട്ടെ. ആമ്മീൻ.

മാർ ബാബായിയുടെ പ്രതിപാദനം തീർന്നു. അവന്റെ പ്രാർത്ഥന വിശുദ്ധ സഭയുടെ സന്താനങ്ങളെ സഹായിക്കട്ടെ.

അജ്ഞാതഗ്രന്ഥകാരൻ - I

(ആറാം നൂറ്റാണ്ട്)

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

ഒൻപതാം നൂറ്റാണ്ടിലെ ഒരു കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ കാണുന്ന പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയുള്ള പർച്ചയാണ് താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. (British Library Add. 14535. fol. 22a - 24a) ഈ കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിൽ മൊത്തം പതിനെട്ടു അധ്യായങ്ങൾ ഉണ്ട്. പ്രബോധക പ്രധാനമായ പ്രതിപാദനങ്ങൾ ആണ് അവ. ആറാം നൂറ്റാണ്ടിനു മുൻപു ജീവിച്ച ഗ്രീക്ക്, സുറിയാനി പിതാക്കന്മാരിൽനിന്ന് ഈ രേഖ ധാരാളമായി ആശയങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. മഹാനായ ബസേലിയോസ്, ഗ്രിഗറി നീസ്സാ, സ്രോഗിലെ യാക്കോബ്, എവാഗ്രിയസ് എന്നിവരിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയുള്ള രേഖാഭാഗത്തുണ്ട്. S. Brock, *op. cit.* p. 169 - 176 നെ ആധാരമാക്കിയാണ് താഴെ കാണുന്ന വിവർത്തനം.

പ്രാർത്ഥന

നമ്മുടെ മനസ്സിൽ സംശയം കടന്നുകൂടാതെയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിലുള്ള ഉറച്ച ആശ്രയബോധത്തോടുകൂടിയും നാം വിശ്വാസപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കണം. 'വിശ്വാസത്തോടുകൂടി നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ ചോദിക്കുന്നതെന്തും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും' എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു പറയുമ്പോൾ (മത്താ. 21:22) ഇതുതന്നെയാണ് അവിടുന്ന് നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നത്. ശുദ്ധഹൃദയത്തിൽനിന്നു വിശ്വാസപൂർവ്വം

അപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥന യഥാർത്ഥത്തിൽ ശക്തിമത്താണ്. അതുകൊണ്ട്, എന്റെ സഹോദരങ്ങളേ, നാം പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവരായിരിക്കണം; മടുത്തുപോകരുത്.

അപ്പോൾ, പ്രാർത്ഥന എന്നാൽ എന്താണ്? എന്താണ് യാചന? പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം എന്തുകൊണ്ടാണ് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നത്? നാം എപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കണം? പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും യാചനയിൽ നിന്നും നമുക്ക് എന്തു പ്രയോജനം കിട്ടും? ഇവയെല്ലാം നിങ്ങളുടെ മുൻപാകെ ഞാൻ വിവരിച്ചുതരാം.

എല്ലാ ഭൗർഗ്യങ്ങളിൽനിന്നും രക്ഷപെടാനുള്ള മാർഗ്ഗമായും വേദനിപ്പിക്കുന്ന എല്ലാറ്റിൽ നിന്നുമുള്ള വിടുതലായും, സ്വർഗകവാടങ്ങളുടെ താക്കോലായും ദൈവവുമായുള്ള സമാഗമവും സംഭാഷണവുമായും നാം പ്രാർത്ഥനയെ നിർവചിക്കുന്നു.

നമുക്കാവശ്യമുള്ളവയും എന്നാൽ നമുക്കു ഇല്ലാത്തവയുമായ കാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള നിവേദനമാണ് അപേക്ഷ. അതുകൊണ്ട്, അതിന്റെതന്നെ ആഴമായ രീതിയിലുള്ളതാണ് യാചന. ലഭിച്ചവയ്ക്കുള്ള നന്ദിപ്രകാശനമാണ് കൃതജ്ഞത.

പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നാം എന്തുകൊണ്ടാണ് കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുനിൽക്കുന്നത്?

പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പറ്റിയുള്ള തന്റെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വി. ബസാലിയോസ് നമ്മോടു പറയുന്നു: 1 “നാം പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നിൽക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി കിഴക്കോട്ടു തിരിക്കുന്നതിന്റെ കാരണം ഇതാണ്: പരദീസായുടെ ദിശയിലേയ്ക്കു നമ്മുടെ നയനങ്ങൾ നോക്കുന്നതിനും അങ്ങനെ നമ്മുടെ ആദിപിതാവായ ആദാം കല്പന ലംഘിച്ചപ്പോൾ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട നമ്മുടെ ആദ്യവാസസ്ഥലം നാം അന്വേഷിക്കുന്നതിനും വേണ്ടിയാണിത്. ‘പരദീസാ പൂർവദിക്കിലാണ്;’ അതിന്റെ കൃഷിക്കാരൻ ദൈവമാണ് എന്നു എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു കാണുന്നതിനാൽ (ഉല്പ. 2:8) ഇതിന്റെ സാരം ഗ്രഹിക്കാൻ എളുപ്പമാണ്.”

നാം എപ്രകാരമാണു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു്? നമ്മുടെ കർത്താവു താഴെപ്പറയും പ്രകാരം നമ്മെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നു: “പ്രാർത്ഥി

1. അധ്യായം 27: PG. 32: 189c - 192A.

ക്കവിൻ; അതിൽ മടുപ്പുതോന്നരുതു” (ലൂക്കാ 18:1). നാം എന്താണു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു നമ്മെ ഉപദേശിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടു് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “നീ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോകുമ്പോൾ, നിന്റെ മുറിക്കകത്തു കടന്നു വാതിലടയ്ക്കുക; അതിനുശേഷം, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക; രഹസ്യത്തിൽ കാണുന്ന പിതാവു പരസ്യമായി നിനക്കു പ്രതിഫലം നൽകും” (മത്താ. 6:6).

“നീതിമാൻ നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് എത്രയോ വലിയ ശക്തിയാണുള്ളതു്” എന്നു ഭാഗ്യവാനായ യാക്കോബ്യൂശ്ഠീഹാ പറയുന്നു. വീണ്ടും, “അനേകമാളുകളുടെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് വലിയ ശക്തിയുണ്ടു്” (5:16).

ഭാഗ്യവാനായ പൗലോസും താഴെപ്പറയും പ്രകാരം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു: “എല്ലാ സമയത്തും പ്രാർത്ഥിക്കവിൻ.” വീണ്ടും, “സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതികീർത്തനങ്ങളാലും നിങ്ങളെ തന്നെ പരിശീലിപ്പിക്കുക; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധ ധാതാവ് നിന്റെ കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കവിൻ” എന്നും “പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരതയോടിരിക്കവിൻ; എല്ലാത്തരത്തിലുമുള്ള പ്രാർത്ഥനകളാലും യാചനകളാലും നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ദൈവത്തിരുമുൻപാകെ അറിയപ്പെടട്ടെ” എന്നും അവൻ പറയുന്നു (എഫേ. 6:18; ഫിലി. 4:6).

മഹാനായ ബസേലിയോസിന്റെ സഹോദരനായ വിശുദ്ധ ഗ്രിഗോറിയോസു് കർത്തുപ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഷ്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്നു: ² “പ്രത്യേക കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള പര്യാകുലതകൾക്കു മുൻപു് പ്രാർത്ഥന നടന്നാൽ നിന്റെ ആത്മാവിലേക്കുള്ള പ്രവേശനകവാടം കണ്ടെത്താൻ പാപത്തിനു കഴിയുകയില്ല. യാത്ര പോകുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചും, അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും പ്രതിസന്ധിയെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചും, അല്ലെങ്കിൽ വിവാഹിതനാകാൻ പോകുന്നവനെ സംബന്ധിച്ചും ഇതു തന്നെയാണു് വാസ്തവം: പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം അവൻ എല്ലാം ചെയ്താൽ, അവന്റെ ചെയ്തികൾ നന്നായിട്ടു പോകും.”

2. ഗ്രിഗോറിയോസു്, കർത്തുപ്രാർത്ഥനാഭാഷ്യം, പ്രസംഗം, 1 (PG. 44: 1121D-1124A. ജേക്കബ്ബ് ഞായല്ലൂർ, കർത്തുപ്രാർത്ഥന-നിസ്തർക്കഭാഷ്യം, കോട്ടയം, 1981, പേ. 4-5.

നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു വഴി നാം ദൈവത്തോടു കൂടിയാണ്; ദൈവത്തോടു കൂടി കഴിയുന്നയാൾ, ശത്രുവിൽ നിന്നു വളരെ അകലെയാണ്. ഇപ്രകാരം, പ്രാർത്ഥന ശുദ്ധതയെ സംരക്ഷിക്കുന്നു, കോപത്തെ ശമിപ്പിക്കുന്നു, അഹങ്കാരത്തെ മുക്കിക്കളയുന്നു, നീരസത്തെ ഒഴിവാക്കുന്നു, ശത്രുവിനെ തകർക്കുന്നു, തിന്മ അപ്രത്യക്ഷമാക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു, ദുർമാർഗ്ഗങ്ങളെ നവീകരിക്കുന്നു. അങ്ങനെ, പ്രാർത്ഥന കന്യാത്വത്തിന്റെ മുദ്രയാണ്, വിവാഹത്തിന്റെ ഉറപ്പുള്ള അടിത്തറയാണ്, യാത്രചെയ്യുന്നവരുടെ കവചമാണ്, ഉറങ്ങുന്നവരുടെ സംരക്ഷണമാണ്, ഉണർന്നിരിക്കുന്നവർക്ക് ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ ഉറവിടമാണ്. ചുരുക്കത്തിൽ, പ്രാർത്ഥന ദൈവവുമായുള്ള സമാഗമവും സംഭാഷണവുമാണ്.

ഭാഗ്യവാനായ അധ്യാപകൻ മാർ യാക്കോബ് പറയുന്നു: 3

“പ്രാർത്ഥന ദൈവത്വത്തിന്റെ ആഴങ്ങളെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു, മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ രഹസ്യം ദർശിക്കാൻ അതുവഴി നാം പ്രവേശിക്കുന്നു.

എല്ലാ വാതിലുകളും തുറക്കാൻ കഴിയുന്ന താക്കോലാണതു്. നിഗൂഢമായിരിക്കുന്നതു് അതിലൂടെ വ്യക്തമായി കാണാൻ സാധിക്കും.

ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കാൻ വേണ്ടി അവിടുത്തെ സമീപിക്കാൻ അതുവഴി ആത്മാവിനു കഴിയുന്നു, ഔന്നത്യത്തിലെത്താൻ അതു മനസ്സിനെ ഉയർത്തുന്നു.

ദൈവത്വത്തിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പഠിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് എഴുപ്പമാണു്,

കാരണം, സ്വർഗീയശക്തികളുടെ തടസ്സപ്പെടുത്തൽ കൂടാതെ അതിനു് അകത്തു കടക്കുകയും പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യാം.

ഒരു മാലാഖയ്ക്കും പ്രാർത്ഥനയെപ്പോലെ വേഗതയേറിയ ചിറകുകളില്ല,

സ്രോഷ്ടേന്മാരും അതോടൊപ്പം വേഗത്തിൽ പറന്നു കയറുന്നില്ല; ഒരു മധ്യസ്ഥനെയും കൂടാതെ കർത്താവിന്റെ ചെവികളിലേക്കു് അതു് അതിന്റെ വാക്കുകൾ മന്ത്രിക്കുന്നു,

അതു് ഹൃദയത്തിൽ മന്ത്രിക്കുന്നു; ദൈവം തന്റെ അത്യുന്നത സ്ഥലത്തു് അതു ശ്രവിക്കുന്നു.

3. ഗ്രോസിലെ യാക്കോബ്, *Homily 1 23* (P. Bedjan, IV. 49-34)

അതു കയറിപ്പോകുന്നിടത്തു് ഈറേന്മാർ പോലും ഇതുവരെയും
എത്തിയിട്ടില്ല;

കാരണം, ദൈവത്വത്തെ തന്നെ സമീപിക്കാൻ അതു കഴിവുറ്റ
താണ്.

സ്രോപ്പേമാലാഖാ തന്റെ ചിരകൃഷ്ണാൽ ദിവ്യയാമാർത്ഥ്യ
ത്തിൽനിന്നു് തന്റെ മുഖം മറയ്ക്കുന്നു;

എന്നാൽ ദിവ്യമഹത്വത്തിന്റെ മുൻപാകെ മുഴുപടം കൂടാതെ
പ്രാർത്ഥന നിൽക്കുന്നു;

അതിന്നും കർത്താവിന്നും മധ്യേ ഒന്നുതന്നെ നിൽക്കുന്നില്ല,
കാരണം അതു് അവിടുത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു; അവിടുന്നു്
സന്തോഷപൂർവ്വം അതു ശ്രവിക്കുന്നു.

ഈറേന്മാർ വിറയ്ക്കുകയും സ്വർഗീയ സൈന്യങ്ങൾ തങ്ങളുടെ
വിനയത്തിൽ പിൻവാങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു,

എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയാകട്ടെ കടന്നുചെന്നു് തന്റെ കാര്യങ്ങൾ
ദൈവമുൻപാകെ അവതരിപ്പിക്കുന്നു.

ക്രോബേന്മാർ രഥത്തിൽ പൂട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ വഹിക്കുന്ന
വനെ അവർക്കു കാണാൻ സാധിക്കുന്നില്ല,

എന്നാൽ പ്രാർത്ഥന ഉയർന്നുചെന്നു് സ്നേഹപൂർവ്വം അവിടു
ത്തോടു സംഭാഷണം ചെയ്യുന്നു.

അതിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ പ്രാർത്ഥന വേഗത്തിൽ ഉന്നതസ്ഥാനം
പ്രാപിക്കുന്നു,

അതിന്റെ സ്നേഹത്തിൽ പ്രാർത്ഥന സ്വർഗീയ നിരകളേക്കാൾ
ഉപരിസ്ഥമായി ഉയർത്തപ്പെടുന്നു.

തന്റെ വിനയത്തിൽ അഗ്നിയുടെ ശുദ്ധനുകത്തോടു് ബന്ധിത
നായിരിക്കുന്ന ക്രോബേന്മാലാഖാ തന്റെ കണ്ണുകളെ ഉന്നത
ത്തിലേക്കുയർത്താൻ ഭയപ്പെടുന്നു;

മാഞ്ഞിരിക്കുന്നവനെ അഗ്നിനിരകൾ സമീപിക്കുന്നില്ല.
എന്നാൽ അവിടുത്തോടു സംസാരിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് അധി
കാരമുണ്ടു്.

പ്രാർത്ഥന അവരേക്കാൾ കൂടുതൽ അടുത്തു പ്രവേശിച്ചു് ശക്ത
കൂടാതെ സംഭാഷണം നടത്തുന്നു;

സ്വർഗീയസൈന്യങ്ങളുടെ പതിനായിരങ്ങൾക്കു് ഉപരിയായി,
അവരുടെ നിരകൾ തടസ്സപ്പെടുത്താതെ, അതു പറന്നു കയറുന്നു.

വിവിധതരം പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ആവശ്യമായവ എന്താണെന്നും അവിടുത്തോടു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരുടുത്ത ബന്ധുവിനോടെന്ന വണ്ണം പ്രാർത്ഥന തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ ഈറേന്മാരുടെ നാഥൻ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു.

മാലാഖമാരോടു് സംസാരിക്കാനായി പ്രാർത്ഥന അവരുടെ പക്കൽ കുന്നിയുന്നില്ല. കാരണം, അതു് ദൈവത്തോടുതന്നെ ചോദിക്കുന്നു, അതിന്റെ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാൻ അവിടുന്ന് മാലാഖമാരെ നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.''

ഇക്കാരണത്താൽ, പ്രിയ സഹോദരങ്ങളേ, പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു് ഇത്തരം പ്രയോജനങ്ങൾ നമുക്കു ലഭിക്കുന്നതിനാൽ, അതിൽനിന്നു് നമുക്കു് ശേഖരിക്കാവുന്ന ഫലങ്ങൾ ഈ തരത്തിലുള്ളവയാകയാൽ, ദിനരാത്രങ്ങൾ തുടർച്ചയായി നാം ധ്യാനിക്കുകയും ഇതിൽ വ്യാപൃതരാകുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ സ്ഥിരതയോടു് അലസത കൂടാതെയും ഇതു് നടത്താൻ നമുക്കു തല്പരരായിരിക്കാം എന്ന് നാം നിങ്ങളെ ഉപദേശിക്കുന്നു. നാം നമ്മുടെ കിടക്കകളിൽനിന്നു് എഴുന്നേല്ക്കുമ്പോൾ ദൈവത്തിനു് സ്തുതിയും കൃതജ്ഞതയും അർപ്പിക്കുന്നതിനു മുൻപു് നമ്മുടെ അധരങ്ങൾ മററൊന്നും ഉച്ചരിക്കരുതു്. പണിതൊരുക്കിയ ഉത്തരങ്ങൾ ഉള്ള കെട്ടിടങ്ങൾ ഭീകരമായ കാരറ്റുകൾ ആഞ്ഞടിച്ചാലും പെട്ടെന്നു വീണുപോകില്ല; നമ്മുടെ കാര്യത്തിലും ഇപ്രകാരമാണു്: നമ്മുടെ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ ദിവസങ്ങളിലും നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളെയും നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയെയും നാം പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു ബന്ധിച്ചാൽ നാം പെട്ടെന്നു വീണുപോകില്ല.

പട്ടാളക്കാർ തങ്ങളുടെ വാളും പരിചയും മാർക്കവചവും സജ്ജമാക്കി തങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളിൽ തൂക്കിയിട്ടിരിക്കുന്നതു് നാം കാണുന്നുണ്ടല്ലോ. അവരുടെ ജോലി എന്താണെന്നു് അതു സൂചിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കാര്യത്തിൽ, സ്വർണമോ, വെള്ളിയോ, ഇരുമ്പോ, പിച്ചളയോ കൊണ്ടുണ്ടാക്കിയ പടച്ചട്ടയല്ല, പിന്നെയോ നല്ല മനോഭാവത്തിൽ നിന്നും ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിൽ നിന്നുമുള്ളതാണു് ദൈവം നമുക്കു നല്കിയിരിക്കുന്നതു്. ഈ ആയുധങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ ഭവനങ്ങളുടെ ഭിത്തികളിൽ തൂക്കിയിട്ടു വീൻ. ഉറങ്ങാൻ പോകുമ്പോഴും, ഭക്ഷണത്തിനിരിക്കുമ്പോഴും, വീട്ടിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുമ്പോഴും, നിങ്ങളുടെ നെററിയിൽ കരിശടയാളം വരച്ചു് ദൈവത്തിനു് ഹൃദയത്തിൽ നന്ദി പറയുക; അങ്ങനെ, ഈ പടച്ചട്ട അണിഞ്ഞുകൊണ്ടു്, ദൈവത്തിലുള്ള ഉറച്ച ആശ്രയബോധത്തോടുകൂടിയും ഹൃദയത്തിന്റെ കൃതജ്ഞതാർപ്പണത്തോടുകൂടിയും തെരുവിൽകൂടി നിങ്ങൾക്കു

നടന്നുപോകാം. നിങ്ങൾ വീട്ടിൽ തിരിച്ചെത്തുമ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിരവധി പ്രാവശ്യം നിങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിലേക്ക് അടുത്തു ചെല്ലുക. നിങ്ങൾ ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യാൻ മുതിരുമ്പോൾ അവയിന്മേൽ ആദ്യം കുരിശടയാളം വരച്ച് ഒരു പ്രാർത്ഥന കൊണ്ട് അതിനെ വിശുദ്ധീകരിക്കാതെ അപ്പം മുറിക്കുകയോ വെള്ളം കുടിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്. ആരുടെ നല്ല വസ്തുക്കൾ നിങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുവോ തൃപ്തരായശേഷം ആ ആളിനു് സ്തുതിയും കൃതജ്ഞതയും അർപ്പിക്കുവിൻ.

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നിങ്ങളുടെ കർത്താവിന്റെ മുമ്പിൽ നിങ്ങൾ നില്ക്കുമ്പോൾ അലസമായി തുടങ്ങരുത്; അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ അലസമായും അഭേതമായും നടത്താനിടവരും. മറിച്ച്, നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നിൽക്കുമ്പോൾ നിങ്ങളുടെ മേൽ തന്നെ കുരിശടയാളം വരച്ച്, നിങ്ങളുടെ ചിന്തകളെ ഏകാഗ്രമാക്കി, ശരിയാവുന്നില്ലാത്ത ഒരുങ്ങുക. നിങ്ങൾ ആരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവോ ആ ആളിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിക്കുക, നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന തീരുന്നതുവരെ ആ ആളിൽനിന്നു നിങ്ങളുടെ ചിന്ത മാറിപ്പോകാതിരിപ്പാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക. നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭത്തിൽ തന്നെ കണ്ണീരൊഴുകാനും നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ദുഃഖംകൊണ്ടു നിറയാനുമായി നിങ്ങളെത്തന്നെ നിർബന്ധിക്കുക: ഇതുവഴി നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന മുഴുവൻ പ്രയോജനപ്രദമായിത്തീരും. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള വിചിന്തനവും മാനസിക ധ്യാനവും കൂടാതെ പ്രാർത്ഥന വെറും ശാരീരിക ക്ഷേമം മാത്രമായിരിക്കും. പ്രാർത്ഥനാവസരം നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ശുഷ്കമായ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് ചിന്തിച്ച് അലഞ്ഞുതിരിയാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കുക: അല്ലെങ്കിൽ, അനന്ദരഞ്ജനത്തിനു ന്യായാധിപനെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതിനു പകരം, അവനെ നിന്ദിച്ചതിനാൽ അവനെ നിങ്ങൾ കോപിപ്പിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. ഈ ലോകത്തിലെ ന്യായാധിപന്മാരെ നിങ്ങൾ വളരെ ഭയപ്പെടുന്നുണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ, ദൈവസന്നിധിയിൽ നിങ്ങൾ വെറുപ്പു കാണിക്കുന്നു: താൻ എവിടെയാണ് നില്ക്കുന്നതെന്നും താൻ എന്താണു പറയുന്നതെന്നും ഓർമ്മയില്ലാത്തവനു് താൻ പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുകയാണെന്നു കരുതാനാവുമോ? ഇല്ല. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി നിൽക്കുന്ന സമയങ്ങളിൽ നിങ്ങളെത്തന്നെ ഉണർത്തി നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കുക; നിങ്ങളുടെ കർത്താവു് നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് അലഞ്ഞുതിരിയരുത്; തന്റെ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട മാലാഖമാർ നിങ്ങളെ വലയം വയ്ക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു പരിഭ്രാന്തരാകേണ്ട: പിശാചുക്കളുടെ നിരകൾ നിങ്ങളുടെ മുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു് അലസരാക

രതും. മറിച്ചു, വിശ്വാസപൂർവ്വം നിങ്ങളുടെ കർത്താവിൽ അഭയം തേടുക; ഇടത്തോട്ടോ വലത്തോട്ടോ തിരിയാതെ ആത്മ വിശ്വാസത്തോടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പാതയിലൂടെ യാത്ര തിരിക്കുക; അപ്പോൾ, ഭയത്തിന് ഒരു സ്ഥാനവുമില്ലാത്ത പ്രശാന്തതയുടെ തീരത്തു നിങ്ങൾ പെട്ടെന്ന് എത്തിച്ചേരും; നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ഉണർവും ശ്രദ്ധയും ഉള്ളതിനാൽ ഹാബേലിന്റെ അർപ്പണം പോലെ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കപ്പെടും; നിങ്ങളെ എതിർക്കുന്ന നിങ്ങളുടെ ശത്രു ലജ്ജിതനായിത്തീരും; കാരണം, നിങ്ങളുടെ വായിലെ വാക്കുകൾ ദൈവഹിതത്തോടു ഒത്തുപോകുന്നതാണെന്നു കാണുന്ന ദുഷ്ടൻ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന വസരം ഭയചകിതനായിത്തീരും.

പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്ന് സംരക്ഷണം എന്ന പ്രയോജനം നിങ്ങൾക്കു കിട്ടും. നിങ്ങൾ വിശ്രമമറ്റു മുഖത്തു എത്തിച്ചേരുന്നതുവരെ അപകടം കൂടാതെ ദൈവനീതിയുടെ പാതയിൽ കൂടി ചരിക്കാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കും.

എന്റെ വാത്സല്യവാന്മാരേ, ഇവയെല്ലാം മനസ്സിലാക്കി, 'ഒരു സാധാരണകാര്യം എന്ന മട്ടിൽ നാം പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ പോരാ, പിന്നെയോ, നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ദിവ്യസ്നേഹത്തോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിക്കണം; കാരണം സ്നേഹം കൂടാതെ പ്രാർത്ഥനയും അപേക്ഷയും ദൈവത്തിനു സ്വീകാര്യമല്ല' എന്നു നാം ഉപദേശിക്കുകയും പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

അജ്ഞാതഗ്രന്ഥകാരൻ II

(6/7 നൂറ്റാണ്ട്)

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

“ഏകാന്തവാസികളുടെ പ്രബോധനങ്ങളിൽനിന്നും പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി” എന്ന രേഖ 10/11 നൂറ്റാണ്ടിലെ ഏക കയ്യെഴുത്തുപ്രതിയിലൂടെ നമുക്കു കൈവന്നിട്ടുള്ളതാണ്. (British Library Add. 14615, fol. 74 b-76 b). ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ആരാണെന്നോ ഏതു കാലഘട്ടത്തിലെഴുതിയെന്നോ കൃത്യമായി പറയാൻ പ്രയാസമാണ്. S.Brock *op. cit.* p. 181-3- ൽ നിന്നാണ് താഴെക്കാണുന്ന വിവർത്തനം.

പ്രാർത്ഥന

ദൈവത്തിൻ പക്കലേക്കു നയിക്കുന്ന കോവണിയാണു പ്രാർത്ഥന; കാരണം, പ്രാർത്ഥനയെക്കാൾ ശക്തിയുള്ളതു് ഒന്നുമില്ല. പ്രാർത്ഥന വഴി ക്ഷമിക്കപ്പെടാൻ പാടില്ലാത്ത പാപമോ നീക്കിക്കളയാൻ പാടില്ലാത്ത ശിക്ഷാവിധിയോ ഇല്ല. പ്രാർത്ഥന മൂലമല്ലാതെ ഒരു വെളിപാടും ഇല്ല; പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് വ്യാഖ്യാനിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഒരു മാതൃകയും പ്രതീകവും ഇല്ല.

പ്രവേശിക്കാൻ നീ ഏറ്റവും ആഗ്രഹിക്കുന്ന രാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ കൈകളിലാണിരിക്കുന്നതു്; ജീവന്റെ പുസ്തകത്തിൽ പേരെഴുതപ്പെട്ട ആദ്യജാതരിൽ ഒരാളായിത്തീർന്നു് അവിടെ അറവകാശിയാകുവാൻ ഇതു കൂടാതെ

നിനക്കു സാധിക്കുകയില്ല. സ്വർഗീയ ജറുസലേമിലേക്കു വിശുദ്ധർ പ്രവേശിക്കുന്ന ഇടുങ്ങിയതും നിയന്ത്രിതവുമായ വാതിലാണ് പ്രാർത്ഥന.

നിരന്തരപ്രാർത്ഥന ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശമാണ്: അതു വഴി യഥാർത്ഥ ദൈവസ്നേഹവും പരസ്നേഹവുമാകുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെ മഹനീയ സ്ഥലത്തു് ആത്മാവു് സന്തോഷിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥന എല്ലാ കല്പനകളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ്, “എല്ലാ സമയത്തും പ്രാർത്ഥിക്കണം; മടുപ്പു തോന്നരുതു്” എന്നും, “ഉണർന്നിരുന്നു നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ” എന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ കർത്താവു് ഇതേപ്പറ്റി നിർദ്ദേശം നൽകിയതു് (ലൂക്കാ. 18:1; മത്താ. 26:41). സ്നേഹമാകുന്ന സ്വർഗീയോന്നത നഗരത്തിലേക്കു നയിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠന്മാരുടെ പാതയിൽ യാത്രചെയ്യാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ ഇങ്ങനെയാണ് നമ്മുടെ കർത്താവു് പ്രബോധിപ്പിച്ചതു്.

പ്രത്യേക സമയത്തേക്കോ നിശ്ചിതയാമങ്ങളിലേക്കോ ഉള്ള പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ ചർച്ച ചെയ്യുന്നതു്, പിന്നെയോ അവസാനിക്കാത്ത നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയാണ്. കാരണം, തന്റെ ചിന്ത ദൈവത്തിൽ പൂർണ്ണമായി കേന്ദ്രീകൃതമല്ലാതെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരാൾ ദൈവവുമായി ചെലവഴിക്കുന്ന സമയമില്ല. എല്ലാ കൽപ്പനകളുടെയും പൂർത്തീകരണമാണ് പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള സ്ഥിരത - നമ്മുടെ കർത്താവു് സംസാരിച്ച മാതൃകയായ സ്ത്രീബാ ഇതാണ്: ഇതു വഹിച്ചുകൊണ്ടു് എന്റെ പിന്നാലെ വരുന്നവൻ നിത്യജീവൻ അവകാശമാക്കും (മത്താ. 16:24).

ശരീരത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പുറമേ പ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മൂന്നു രീതികളുണ്ടു്. ഒന്നാമത്തേതു്, സ്വാഭാവിക പ്രചോദനങ്ങളെ ഇളക്കിവിട്ടുകൊണ്ടുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. സംരക്ഷിക്കുന്ന ദൂതന്മാരുടെ സാന്നിധ്യത്തിൽ മറ്റൊരു രീതി ഉടലെടുക്കുന്നു; വീണ്ടും, സൗന്ദര്യമുള്ളവയെ കാംക്ഷിക്കുന്ന ശുദ്ധനിയോഗത്തിൽ മറ്റൊന്നു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ആദ്യപ്രവർത്തനത്തിനു് അകമ്പടി സേവിക്കുന്നതാണ് അനുതാപവും, അഗ്നിപോലെ ഹൃദയത്തിൽ കത്തിക്കാളുന്ന ചിന്തകളുടെ ഭാഗത്തുനിന്നുള്ള തീക്ഷ്ണമായ സ്നേഹവും. രണ്ടാമത്തേതിനോടൊപ്പം പോകുന്നതാണ് ഉൾക്കാഴ്ചകളുടെ പ്രവർത്തനവും സന്തോഷാശ്രുക്കളും. മൂന്നാമത്തേതിന്റേ

താണ് ശാരീരികാധ്വാനങ്ങളോടുള്ള സ്നേഹവും ചിന്തകളെ കറുത്തൊക്കെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുന്ന കണ്ണനീരും. ഞാൻ സൂചിപ്പിച്ച ഈ മൂന്ന് പ്രവർത്തനങ്ങളും അല്ലാതെ പ്രാർത്ഥന എന്നു പറയാവുന്ന മറ്റൊരു പ്രവർത്തനവും ഇല്ല; എന്നാൽ “രൂപരഹിതമായ പ്രകാശം” എന്നു മുനിമാർ വിളിക്കുന്ന ആ അത്തുതം മാത്രമേയുള്ളൂ. ഈ മൂന്നിനങ്ങൾക്കു പുറമെ ഉണ്ടാകുന്ന എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയെ നശിപ്പിക്കുന്നതാണ്. പ്രാർത്ഥനാവസരം മനസ്സ് പിശാചുക്കൾ നിൽക്കുന്ന സ്ഥാനത്തു നിന്നാൽ അവ ആത്മാവിന്മേലേ ആധിപത്യം പുലർത്തുന്ന ചിന്തകൾ കൊണ്ട് ക്ഷോഭവും ശല്യവും ഉളവാക്കുന്നു. ചുരുക്കത്തിൽ, ദൈവകൽപ്പനകളുടെ പ്രതിഫലം എന്താണെന്ന് ശ്രവിക്കുക. സഹനാതീതാവസ്ഥയുടെ കിരീടം എന്നതാണ് ആദ്യപ്രതിഫലം: വികാരങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിട്ടതൽ, നിന്നിൽ തന്നെയുള്ള പ്രകാശത്തിന്റെ ദർശനം, സൃഷ്ടവസ്തുക്കളുടെ യഥാർത്ഥ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച, അതിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ആത്മീയമായ ഉൾക്കാഴ്ച നിറഞ്ഞ വിജ്ഞാനം എന്നിവയിൽ ഇതു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ പ്രതിഫലം, വിധിയുടേയും പരിപാലനയുടെയും അന്ത്യത്തിന്റേയും ധ്യാനപരമായ ഉൾക്കാഴ്ചയോടൊപ്പം തികഞ്ഞ സത്തുഷ്ടി നിറഞ്ഞ കണ്ണനീരിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ പ്രതിഫലം അഭേമികവും ധ്യാനപരവുമായ ഉൾക്കാഴ്ചയും അതോടുകൂടി എല്ലാവിധ സന്തോഷങ്ങളും ഒന്നിച്ചു ചേർക്കുന്ന അരൂപികളെ തിരിച്ചറിയൽ, വിശുദ്ധ പരിമളം ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾ പ്രസ്താവിക്കൽ, മനസ്സിന്റെ രൂപിക്കു അതിന്റെ സത്തുഷ്ടിയിൽ മാധുര്യം പകരുന്ന ആസ്വാദനം എന്നിവയുമാണ്. ഇവയ്ക്കെല്ലാം ശേഷം പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ ധ്യാനപരമായ ദർശനം ലഭിക്കുന്നു; അതു ഒരു പ്രതിഫലമായിട്ടല്ല; കൃപയാൽ നൽകപ്പെടുന്നതാണ്.

ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിലേക്കു വിശുദ്ധർ പ്രവേശിക്കുന്ന കവാടമാണ് അന്തതാപം. സഹോദരോ, നിന്റെയുള്ളിൽ അന്തതാപചിന്തകൾ ഉയരുമ്പോൾ, വിധിയേപ്പറ്റിയും പരിപാലനയെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ആധ്യാത്മികധാരണയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചകളാണ് അവ എന്ന് നീ ധരിച്ചുകൊള്ളണം.

നമു്ഹാറിലെ അബ്രഹാം

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

പേർഷ്യൻ സഭയിൽ 6/7 നൂറ്റാണ്ടിൽ ജീവിച്ചിരുന്ന ഒരു താപസ്സനായിരുന്നു അബ്രഹാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ നിരവധി കൈയെഴുത്തുപ്രതികൾ കൈവന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും വളരെ കുറച്ചു മാത്രമേ പ്രസിദ്ധീകൃതമായിട്ടുള്ളൂ. പേർഷ്യയിൽ ഒരു വലിയ സന്യാസനവോത്ഥാനം ഉണ്ടായ കാലത്താണ് അദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു്. ആധുനിക ഇറാക്കിൽ മോസൂളിന്റെ തെക്കുകിഴക്കായി, വലിയ സാബ്നദീതീരത്താണ് നമു്ഹാർ അഥവാ ഗുവയിർ. അതു് അബ്രഹാമിന്റെ ജന്മസ്ഥലമോ വാസസ്ഥലമോ എന്നതിനെപ്പറ്റി ഖണ്ഡിതമായി പറയാൻ സാധ്യമല്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതത്തെപ്പറ്റി കാര്യമായിട്ടൊന്നും നമുക്കു വിവരം ലഭിച്ചിട്ടില്ല.

അബ്രഹാമിന്റെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന കൃതികൾ എല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റേതല്ല. എവാഗ്രിയസിന്റെ "പ്രാർത്ഥിക്കാനുള്ള ഉപദേശം" എന്ന കൃതി അബ്രഹാമിന്റെ പേരിലാണ് ചില കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ കാണുന്നതു് (മുകളിൽ പേ. 62 കാണുക). "പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി" എന്ന താഴെക്കൊടുക്കുന്ന രേഖ ചിലയിടങ്ങളിൽ അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാന്റെ പേരിലും മറ്റു ചിലയിടങ്ങളിൽ മാബുഗിലെ ഫീലൊക്സീനുസിന്റെ പേരിലും പ്രചരിച്ചിരുന്നു. മിക്കവാറും ഈ രേഖ യോഹന്നാന്റേതാണ്. അബ്രാതിന്റെ കൃതിയിൽനിന്നു് (മുകളിൽ പേ. 16 കാണുക) എടുത്ത വാചകങ്ങൾ കൊണ്ടു് അബ്രഹാം ഇതിനെരാമുഖം എഴുതി. അവിടെയും ഇവിടെയും ചില്ലറ കൂട്ടിച്ചേർക്കലുകൾ വരുത്തി. നീതിമാന്മാ

രുടെ വാചികപ്രാർത്ഥന, പരിപൂർണ്ണരുടെ ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന എന്നിങ്ങനെ ഈ രേഖ പ്രാർത്ഥനയെ രണ്ടായി തിരിക്കുന്നുണ്ട്. ആത്മീയപ്രാർത്ഥനയാണ് നിശ്ശബ്ദ പ്രാർത്ഥന: നാവിന്റെ, ശരീരം മുഴുവന്റെയും, ആത്മാവിന്റെ, മനസ്സിന്റെ, അരൂപിയുടെ എന്നിങ്ങനെ അഞ്ചുതരം നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്. നിശ്ശബ്ദ പ്രാർത്ഥനയിൽ എത്തിച്ചേരാൻ വിഷമമുള്ളവർ വാചികപ്രാർത്ഥന കൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാൻ രേഖ ഉപദേശിക്കുന്നു. S. Brock, *op. cit.* p. 190-6 ൽ നിന്നാണ് താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവർത്തനം.

പ്രാർത്ഥന

പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉത്സുകനായിരിക്കുക; മടുപ്പു കൂടാതെ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കുക; നിന്നിൽനിന്ന് നിദ്രയും മാനദ്യവും അകറ്റുക. നീ രാപകലുകൾ ഉണർവുള്ളവനായിരിക്കണം; മനസ്സിടിഞ്ഞുപോകരുത്. ¹

പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള വിവിധ അവസരങ്ങൾ ഞാൻ നിനക്കു കാണിച്ചുതരാം. നീ പ്രയാസത്തിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുക; ദൈവത്തിന്റെ നല്ല വസ്തുക്കളാൽ നീ അനുഗ്രഹീതനാകുമ്പോൾ ദാതാവിനു നന്ദി പറയുക; നിന്റെ മനസ്സ് സന്തോഷിക്കുമ്പോൾ സ്തുതി അർപ്പിക്കുക. ഈ പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം വിവേചനാപൂർവ്വം നടത്തുക. ²

എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, ശ്രദ്ധയോടും വിശ്വാസത്തോടും കൂടെ ആളുകൾ ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം ദൈവം അവർക്കു നൽകുമെന്ന് എന്നിങ്ങു ബോധ്യം ഉണ്ട്. എന്നാൽ ഒരാം പരിഹാസത്തോടോ, വെറുപ്പോടോ, സംശയത്തോടോ പ്രാർത്ഥന അർപ്പിച്ചാൽ അവൻ ചോദിക്കുന്നതു ലഭിക്കുന്നില്ല; ³ കാരണം അവൻ ഹൃദയത്തിൽ ഉറപ്പുള്ളവനല്ല; തനിക്കു മറുപടി ലഭിക്കുമെന്ന് അവൻ വിശ്വാസമില്ല. എല്ലാ സംശയങ്ങളിൽനിന്നും കളങ്കങ്ങളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകൃതനായിട്ടുവേണം പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കാൻ; അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടാനായി അവൻ തന്റെ അർപ്പണം ശുദ്ധതയിൽ അർപ്പിക്കണം. അതു നിരസിക്ക

-
1. അഫ്രാതിന്റെ കൃതി, 4. 16 ന്റെ അവസാനഭാഗത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതു്.
 2. അതേകൃതി, 4. 17 നെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതു്.
 3. അതേകൃതി, 4. 18 ആരംഭത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ളതു്.

പ്പെടുത്തക്കവിധം അതിൽ എന്തെങ്കിലും കണ്ടെത്തപ്പെടാതിരിക്കാൻ അവൻ ശ്രദ്ധാലുവായിരിക്കുകയും വേണം. എല്ലാ അപ്പൂണങ്ങളിലും അതിശ്രേഷ്ഠമായത് ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയാണ്. അതുതന്നെ, എന്റെ മകനേ, പ്രാർത്ഥനയിൽ തല്പരനായിരിക്കുക; അതിൽ അധാനിക്കുക. നിന്റെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ആരംഭത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥന ഉപയോഗിക്കുക. 4

പ്രാർത്ഥനയും നിശ്ശബ്ദതയും

1. എന്റെ വാത്സല്യവാനേ, പ്രാർത്ഥന വാക്കുകളിൽ മാത്രം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നോ വാക്കുകളിലൂടെയേ അതു പഠിക്കാൻ സാധിക്കൂ എന്നോ വിഭാവന ചെയ്യരുത്. അങ്ങനെയല്ല, സംഗതിയുടെ വാസ്തവീകത നമ്മുടെ കർത്താവിൽ നിന്നു പഠിക്കുക: ആത്മീയപ്രാർത്ഥന പഠിച്ചെടുക്കാവുന്നതല്ല; പഠനത്തിന്റെയോ, വാക്കുകളുടെ ആവർത്തനത്തിന്റെയോ ഫലമായി അത് പൂർണ്ണതയിൽ എത്തുന്നില്ല; കാരണം, നീയൊരു മനുഷ്യനോടല്ല പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. നന്നായി ഒരുങ്ങി തയ്യാറാക്കിയ പ്രസംഗം മനുഷ്യരുടെ മുൻപാകെ നിനക്ക് ആവർത്തിക്കാൻ കഴിഞ്ഞേക്കും. ആത്മ ആത്മാവാണോ അവനിലേക്കാണ് നീ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗതികൾ തിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, അവിടുന്ന് ആത്മാവാണെന്ന് എന്നു മനസ്സിലാക്കി നീ ആത്മാവിൽ പ്രാർത്ഥിക്കണം.

2. പൂർണ്ണതയിൽ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവൻ ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലമോ വാചിക പ്രാർത്ഥനയോ ആവശ്യമില്ല എന്നു കാണിക്കാൻ നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ പിതാവിനെ ഈ മലയിലോ ജറുസലേമിലോ ആരാധിക്കാത്ത സമയം വരുന്നത്” (യോഹ 4: 21); വീണ്ടും, ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥലം ആവശ്യമില്ലെന്നു കാണിക്കാൻ അവിടുന്ന് ഇതും പഠിപ്പിച്ചു: “ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും അവനെ ആരാധിക്കണം.” (4:23). നാം എന്തുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കണം എന്നതിന് തന്റെ പ്രബോധനത്തിനിടയ്ക്ക് അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു, “എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവം ആത്മാവാകുന്നു” (4:24). അവനെ നാം ആത്മീയമായി ആത്മാവിൽ പ്രകീർത്തിക്കണം. നാം ഉപയോഗിക്കേണ്ട ആത്മീയ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും സങ്കീർത്തന

4. അതേകൃതി, 4. 19 അവസാനത്തെ ആധാരമാക്കിയുള്ളത്.

ങ്ങളെപ്പറ്റിയും പൗലോസും നമ്മോടു പറയുന്നു: “ഞാൻ എന്തു ചെയ്യും?” അവൻ പറയുന്നു, “ഞാൻ ആത്മാവിലും എന്റെ മനസ്സിലും പ്രാർത്ഥിക്കും” (1 കൊറി. 14:15). നാം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും പാടുകയും ചെയ്യേണ്ടതു് ആത്മാവിലും മനസ്സിലുമാണു് എന്നാണു് അവൻ പറയുന്നതു്; ഭാഷയെപ്പറ്റിയേ അവൻ പറയുന്നില്ല. അതിന്റെ കാരണം, ഈ ആത്മീയപ്രാർത്ഥന നാവുകൊണ്ടല്ല അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതു്; അല്ലെങ്കിൽ നാവിനാലല്ല ഇവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു് എന്നാണു്. കാരണം, ഇതു് അധരങ്ങളേക്കാളും നാവിനേക്കാളും കൂടുതൽ ആന്തരികമാണു്; എല്ലാ താളമേളങ്ങളേക്കാളും ആന്തരികമാണു്; വീജ്ഞാനത്തിനും കീർത്തനങ്ങൾക്കും അപ്പുറത്തു് സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നതുമാണു്. ഇത്തരം പ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവന്റെ ആരാധന, ഗബ്രിയേലിന്റെയും മിഖായേലിന്റെയും സമൂഹത്തിന്റെ ആരാധനയേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണു്. അവരെപ്പോലെ അവനും വാക്കുകൾ കൂടാതെ “പരിശുദ്ധൻ” എന്നു പ്രകീർത്തിക്കുന്നു (ഏശാ. 6:3). എന്നാൽ അവൻ ഈ രീതിയിലുള്ള പ്രാർത്ഥന അവസാനിപ്പിച്ചു് വാചികകീർത്തനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിലേക്കു തിരിഞ്ഞാൽ അവൻ മാലാഖമാരുടെ തലത്തിൽ നിന്നു് അകലുകയും വീണ്ടും ഒരു സാധാരണ മനുഷ്യനായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

3. തന്റെ നാവും ശരീരവും ഉപയോഗിച്ചു് പാടുകയും രാപകലുകൾ ഈ ആരാധനയിൽ നിലനിൽക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ നീതിമാന്മാരിൽ ഒരാളാണു്. എന്നാൽ ആത്മാവിലും മനസ്സിലും പാടിക്കൊണ്ടു്, ഇതിനേക്കാൾ ആഴത്തിലിറങ്ങാൻ യോഗ്യനാക്കപ്പെട്ട വ്യക്തി ‘ആത്മീയൻ’ ആണു്. ‘ആത്മീയൻ’ നീതിമാനേക്കാൾ കൂടുതൽ ഉന്നതനാണു്; എന്നാൽ നീതിമാനായ ശേഷമേ അവൻ ആത്മീയനാകുന്നുള്ളൂ. കാരണം ബാഹ്യമായ രീതിയിൽ കുറേക്കാലം അവൻ ആരാധന നടത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു: തുടർച്ചയായ ഉപവാസം, സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ഉച്ചത്തിൽ ആലപിക്കൽ, കൂടെക്കൂടെയുള്ള മുട്ടിന്മേൽനില്പു്, യാചനകൾ, നിരന്തര ജാഗരണങ്ങൾ, സങ്കീർത്തനാലപനം, കഠിനാധ്വാനം, വർജ്ജന, ആഹാരനിയന്ത്രണം, തന്റെ ജീവിതരീതിക്കനുസൃതമായ അത്തരം മറ്റു കാര്യങ്ങൾ, ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെമേൽ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായ സൂക്ഷ്മം ദൈവിക ചിന്തയിൽ നിറഞ്ഞുനിൽക്കൽ ദൈവത്തിന്റെ അറിവിൽനിന്നു് തന്റെ ചിന്താതരംഗങ്ങൾ ഒന്നും മറഞ്ഞിരിക്കുന്നില്ല എന്ന ഉറച്ച വിശ്വാസത്തിൽനിന്നു് ഉദ്ഭവമാകുന്ന തന്റെ നാമത്തെപ്രതിയുള്ള അർഹമായ ഭയവും വീറുലയും, എല്ലാവരുടെയും മുൻപാകെ തന്നെത്തന്നെ എളിമപ്പെടുത്തൽ, മറ്റുള്ളവരെ തന്നെക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠനായി പരിഗണി

ക്കൽ, ഒരു വ്യഭിചാരിയെയോ, അറുവഷളനെയോ, ദുഷ്കർമ്മങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞവനെയോ, ദൈവദൂഷകനെയോ, ഇവയെക്കൊല ഹീനമായ പാപങ്ങളോടുകൂടിയവനെയോ കാണുമ്പോഴും അങ്ങനെയുള്ളവനെ കാണുമ്പോൾ അവരുടെ മുമ്പിലും അവൻ വിനയപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കയും. “ഇയാൾ എന്നേക്കൊല മെച്ചമാണ്; ദൈവത്തോടു കൂട്ടതൽ സമീപസ്ഥനാണ്” എന്ന് ചിന്തിക്കുകയും ചെയ്യും; കാരണം, അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ചിന്തകളുടെ ദർശനം ഏകാഗ്രചിന്തമായി- തന്റെ തന്നെ തെറ്റുകളിലാണ് ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവൻ അത്തരക്കാരനെ കാപട്യത്തോടുകൂടി സമീപിപ്പിക്കുകയില്ല; പിന്നെയോ, സർവശക്തിയോടുംകൂടെ അവന്റെ മുമ്പിൽ വിനയാന്വൃതനായി വർത്തിക്കുന്നു. ഞാൻ ദൈവതിരുമുൻപാകെ വലിയ തെറ്റു ചെയ്തു എന്ന് പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് തനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിനും, തന്റെ പേർക്കു് ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുന്നതിനും നെടുവീർപ്പോടെ അവൻ അവനോടു് പറയുന്നു. ഇവയെല്ലാം നേടിക്കഴിയുമ്പോൾ മാത്രമേ അങ്ങനെയൊന്നെന്യായമാർത്ഥത്തിൽ അവൻ തോന്നുന്നെങ്കിൽ, താൻ ശരിയായവയിൽനിന്നു് വളരെ അകലെയൊന്നെന്യായം കണ്ടുകൊണ്ടു് ഇവയെക്കൊല കൂടിയ കാര്യങ്ങൾ അവൻ സഹിക്കണം - ഇവയെല്ലാം ചെയ്യാൻ ഒരാരംഭം കഴിയുന്നെങ്കിൽ, തന്നിൽതന്നെ ഇവയെല്ലാം നേടിയെടുക്കാൻ കഴിയുന്നെങ്കിൽ മാത്രമേ, ആത്മീയ ജീവികൾ ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുന്ന രീതിയിൽ സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ അവിടുത്തെ പാടി സ്തുതിക്കാൻ അവൻ സാധിക്കുകയുള്ളൂ.

4. കാരണം, ദൈവം നിശ്ശബ്ദതയാണ്; അവിടുത്തേയ്ക്കു് അർഹമായ സ്തുതികളും കീർത്തനങ്ങളും കൊണ്ടു് അവിടുത്തെ പാടി സ്തുതിച്ചു മഹത്വപ്പെടുത്തേണ്ടതു് നിശ്ശബ്ദതയിലാണ്. നാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയെപ്പറ്റിയല്ല ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു്; കാരണം, ആത്മാവിലും മനസ്സിലും പാടി സ്തുതിക്കാൻ അറിവില്ലാതെ നാവിനെ നിശ്ശബ്ദമാക്കിവയ്ക്കുന്നവൻ, തന്റെ നിശ്ശബ്ദതയിൽ മടിയനായി വർത്തിക്കുകമാത്രം ചെയ്യുന്നു; വെറുക്കപ്പെടേണ്ട ആശയങ്ങൾ ഉരുണ്ടുകൂടി അവനെ വാഷളാക്കുന്നതിനാൽ തിന്മ അവന്റെ ചിന്തകളെ അലഞ്ഞു നടക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു. അവൻ ബാഹ്യമാത്രമായി നിശ്ശബ്ദനാണ്; ആന്തരികമായ രീതിയിൽ സ്തുതിക്കാനോ പാടാനോ അവൻ അറിയില്ല; അവനിലെ ‘രഹസ്യവ്യക്തിയുടെ’ നാവു് ശിശുക്കളെപ്പോലെ ചിലയ്ക്കാനായി നീട്ടുന്നതിനുപോലും ഇതുവരെ പഠിച്ചിട്ടില്ല. ഒരു സാധാരണ ശിശുവിനെയോ കട്ടിയെയോ നീ പരിഗണിക്കുന്നതുപോലെ നിന്നിലുള്ള ആത്മീയ ശിശുവിനെ നീ പരിഗണിക്കണം: ശിശു

വിന്റെ വായിലുള്ള നാവിന് ഭാഷയും ശരിയായ സംസാര രീതിയും അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ അത് നിശ്ശബ്ദമാണ്. മനസ്സിന്റെ ആന്തരിക നാവിനെ സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരമാണ്. അത് എല്ലാ സംസാരത്തിൽനിന്നും എല്ലാ ചിന്തയിൽനിന്നും നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കും. ആത്മീയ ഭാഷണത്തിന്റെ ആദ്യ ശബ്ദമുണ്ടാകാൻ പഠിക്കാൻ തയ്യാറായി അവിടെ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കും.

5. ഇപ്രകാരം, നാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്; ശരീരം മുഴുവന്റെയും നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്; ആത്മാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്; മനസ്സിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്; അരൂപിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയുണ്ട്. ദുഷ്ടവും ക്രൂരവുമായ സംസാരത്തിന് പ്രേരിപ്പിക്കപ്പെടാതിരിക്കുമ്പോഴും, കോപാകലനായോ കഴപ്പം കൃത്തിപ്പെടാനോ പരദുഷണമായോ ആരോപണമായോ സംസാരിക്കാതിരിക്കുമ്പോഴും അത് നാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയാണ്. ശരീരത്തിന്റെ ഒരു ഇന്ദ്രിയം പോലും തിന്മയിലേക്കോ, അരുതാത്ത പ്രവൃത്തിയിലേക്കോ ഉള്ള ചാച്ചിൽ അനുസരിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാതിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ ശരീരം ഒന്നും ചെയ്യാതെ ഒരുതരം മരണത്തിലായിരിക്കുക- അതാണ് ശരീരത്തിന്റെ നിശ്ശബ്ദത. നന്മയെ തടഞ്ഞുകൊണ്ട് ആത്മാവിനുള്ളിൽ നിന്ന് ദുഷ്ടവിചാരങ്ങളൊന്നും മുളയെടുക്കാതിരിക്കുമ്പോൾ അത് ആത്മാവിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയാണ്. ഉപദ്രവകരമായ അറിവിൽനിന്ന് അഥവാ വിജ്ഞാനത്തിൽനിന്ന് മനസ്സ് വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുമ്പോൾ അത് മനസ്സിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയാണ്. അല്ലെങ്കിൽ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികളിലേക്ക് ചാച്ചിലുള്ളവരിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്ന തരത്തിലുള്ള വഞ്ചനനിറഞ്ഞതും ഉപായംനിറഞ്ഞതുമായ കൗശലം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നതും. തങ്ങളുടെ സഹജീവികൾക്ക് ഉപദ്രവം ഉണ്ടാക്കാനായി അവർ അതേപ്പറ്റി തുടർച്ചയായി ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ആത്മീയജീവികളുടെ പോലും പ്രേരണകൾക്കു വഴങ്ങാതെ, യഥാർത്ഥ സത്തയുടെ പ്രേരണ അനുസരിച്ച് മാത്രം മനസ്സ് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അത് അരൂപിയുടെ നിശ്ശബ്ദതയാണ്. അതിന്മേലുള്ള നിശ്ശബ്ദത തന്നെ നിശ്ശബ്ദതയാണ് എന്നതുകൊണ്ട് ഈ അവസ്ഥ യഥാർത്ഥ നിശ്ശബ്ദതയാണ്.

6. നിശ്ശബ്ദതയിലും സംസാരത്തിലും കാണപ്പെടുന്ന അളവുകളും ഡിഗ്രികളും ഇവയാണ്. എന്നാൽ നീ ഈ ഉന്നതാവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരാതെ അവയിൽനിന്നു വളരെ അകലെ കാണപ്പെടുന്നെങ്കിൽ, നീ ആയിരിക്കുന്ന താഴ്ന്നിലയിൽ കഴി

യുക; കാരണം, നാവിന്റെ സ്തുതിപ്പും കീർത്തനവും ഇതാണ്. ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കാനും പ്രകീർത്തിക്കാനും ഇതുപയോഗിക്കുക; ശബ്ദംകൊണ്ടും അധരം കൊണ്ടും ദൈവത്തെ പാടി സ്തുതിച്ചുകൊണ്ടും അവിടുത്തേക്കു ചേരുന്ന ബഹുമാനത്തോടും അർപ്പണത്തോടും കൂടെ ഇതു ചെയ്യുക. നീ സ്നേഹത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നതുവരെനിന്റെ ശ്രശ്രഷ്ടിയിൽ അധ്വാനിക്കുക. ദൈവത്തെക്കുറിച്ചുള്ള യേശുവിൽ നില്ക്കുക; അത് ശരിയായിട്ടുള്ളതാണ്. അങ്ങനെ, നമ്മുടെ നവീകരണത്തിന്റെ അവസരം നമുക്കു നൽകപ്പെട്ടവനെ സ്വഭാവീക സ്നേഹത്തോടുകൂടെ സ്നേഹിക്കാൻ നീ യോഗ്യനായി ഗണിക്കപ്പെടും.

7. ദൈവമുൻപാകെയുള്ള അപേക്ഷയ്ക്കു പറ്റിയവയെന്നു നിനക്കു തോന്നുന്ന പ്രാർത്ഥനാവാക്കുകൾ ഉരുവിടുമ്പോൾ, കടമ എന്ന നിലയിൽ അവ ആവർത്തിക്കാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണം; മറിച്ച് യഥാർത്ഥ പ്രവൃത്തികളായി വാക്കുകൾ നിന്നിൽ വെളിപ്പെടുന്നതിനാൽ നിന്റെ സത്ത മുഴുവനും തന്നെ ഈ വാക്കുകളായിത്തീരണം. നീ ഉച്ചരിക്കുന്ന വാക്കുകൾ പ്രവൃത്തികളായി നിന്റെ ഉള്ളിൽ രൂപപ്പെട്ട്, അവ നിന്റെ സത്തയുമായി കൂടിക്കലർന്നു എന്നപോലെ നീ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതിൽ പ്രയോജനം ഇല്ല. അങ്ങനെ, ഈ ലോകത്തിൽ വച്ചുതന്നെ നീ ഒരു ദൈവമനുഷ്യനായി കാണപ്പെടും; അനേകർ നിന്നെ അനുകരിക്കുകയും നിന്നെ അനുകരിച്ച് അവർക്കു പ്രയോജനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്യും.

യൗസേപ്പ് ഹസ്സായ

ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

യൗസേപ്പ് ഹസ്സായ അഥവാ ദാൾനികനായ യൗസേപ്പ് പേഷ്യയിലെ ഒരു സൊറൊവാഷ്യിയൻ കടംബത്തിൽ ക്രി.വ. 710 നോടടുത്തു ജനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് ഏഴുവയസ്സുമാത്രം പ്രായമുണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ കവർച്ചക്കാർ അവരുടെ ഗ്രാമം കൊള്ളയടിച്ചു. ആളുകളെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. യൗസേപ്പിനെ ഒരു അറബി വിലയ്ക്കുവാങ്ങി. അയാൾ പിന്നീട് ഒരു ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു മരിച്ചു വിറ്റു. വടക്കൻ ഇറാക്കിലെ കാർദൂമലമ്പ്രദേശത്തായിരുന്നു ആ ഉടമസ്ഥന്റെ വീടു്. അവിടെയുള്ള സന്യാസികളുടെ പ്രേരണയാൽ യൗസേപ്പ് ക്രിസ്ത്യാനിയായിത്തീർന്നു; ഉടമസ്ഥൻ അദ്ദേഹത്തെ സ്വതന്ത്രനാക്കിയപ്പോൾ യൗസേപ്പ് സന്യാസജീവിതം സ്വീകരിച്ചു. ഏകാന്തവാസിയായും കൂട്ടജീവിതക്കാരനായും അദ്ദേഹം സന്യാസം അനുഷ്ഠിച്ചു. രണ്ടു പ്രാവശ്യം ഒരു സമൂഹത്തിന്റെ അധ്യക്ഷനായിരുന്നു.

യൗസേപ്പ് നിരവധി ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർതാവാണ്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില കൃതികൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരനായ അബ്ദീശോയുടെ പേരിലാണ് അറിയപ്പെടുന്നത്. യൗസേപ്പിന്റെ കൃതികളെപ്പറ്റി നിസിബിസ് മെത്രാൻ മാർ അബ്ദീശോ (1290-1308) തന്റെ കാറ്റലോഗിൽ പറയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്: “താത്പര്യവും പ്രായോഗികവുമായി യൗസേപ്പ് ഹസ്സായ പ്രയോജനപ്രദമായ വിഷയങ്ങളെ ആധാരമാക്കി 1900 അധ്യായങ്ങൾ രചിച്ചു. “നികേഷപം എന്ന കൃതിയിൽ നിരവധി പ്രയാസമേറിയ പ്രശ്നങ്ങൾ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. അപകടങ്ങൾ, പ്രതികൂലസാഹചര്യങ്ങൾ എന്നി

വയെക്കുറിച്ചും അദ്ദേഹം എഴുതി. “കച്ചവടക്കാരന്റെ കൃതി” എന്ന ഗ്രന്ഥത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു എഴുതി. “പൗരസ്ത്യരുടെ പദഭീസം” എന്നൊരു കൃതി രണ്ടു വാല്യങ്ങളിലായി തയ്യാറാക്കി. അതിൽ നിരവധി ചരിത്രവസ്തുതകൾ കാണാം. എസക്കിയേലിന്റെ ദർശനത്തിന് ഒരു ഭാഷ്യം, പെരുന്നാളുകളുടെ ഉത്ഭവത്തെപ്പറ്റി ഒരു കൃതി, ‘വിജ്ഞാനശീർഷകങ്ങൾക്ക് ഒരു ഭാഷ്യം’ (Gnostic chapters of Evagrius) ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ കൃതികൾക്കൊരു ഭാഷ്യം എന്നിവയും രചിച്ചു. മാർ ഗ്രിഗോറിയോസിന്റെ “ദർശനങ്ങൾ” വിശദീകരിച്ചു. ഏകാന്തജീവിതക്കാരുടെ ശ്രേഷ്ഠജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ചു ലേഖനങ്ങളെഴുതി.¹ ആധ്യാത്മികജീവിതത്തിലെ മൂന്നു ഘട്ടങ്ങളെപ്പറ്റി അഥവാ അവസ്ഥകളെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.

അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാന്റെ ത്രിമൂല വിഭജനരീതിയൗസേപ്പ് സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, മറ്റുള്ള ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥകാരിൽനിന്നും, പ്രത്യേകിച്ചു എവാഗ്രിയസിൽനിന്നും പലതും സ്വന്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ത്രിമൂലവിഭജനരീതി താഴെ വിവരിക്കുന്നു: ഒന്നാമത്തെ ഘട്ടം ശരീരത്തിന്റേതാണ് (ഫഗറാന്തസാ). ഉപവാസം, ജാഗരണം, വായനകളിലും സങ്കീർത്തനങ്ങളിലും കേന്ദ്രീകരിച്ചുള്ള പ്രാർത്ഥന, ബാഹ്യാനുഷ്ഠാനങ്ങൾ എന്നിവയെ സംബന്ധിച്ചുള്ളതാണ് അത്. ഇതു കൂട്ടായ സന്യാസജീവിതത്തിനു സദൃശ്യമാണ്; ഈജിപ്തിൽ നിന്നുള്ള ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ പുറപ്പാടും മരുഭൂമിയിലൂടെയുള്ള അവരുടെ യാത്രയും ഇതിന്റെ പ്രതീകമാണ്. കല്പനകൾക്കു വിധേയനായ ദാസന്റെ അവസ്ഥയെ അതു പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. എവാഗ്രിയസ് പറയുന്ന ‘പ്രാക്തിക്കേയും’ (Praktikē) ഡയനീഷ്യസ് പറയുന്ന ‘ശുദ്ധീകരണവും’ (Purification) ആണ് ഈ അവസ്ഥയിലെ ‘ശുദ്ധത’ (Purity) എന്ന ലക്ഷ്യം.

രണ്ടാമത്തെ ഘട്ടം ആത്മാവിന്റേതാണ് (നഫ്ശാന്തസാ). പ്രത്യേകമായി ഏകാന്തജീവിതക്കാരുടേതാണിത്. ആന്തരിക സൂക്തങ്ങളുടെ, പ്രത്യേകിച്ചു എളിമയുടെ പരിശീലനത്തിൽ ഇതു അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഒന്നാം ഘട്ടത്തിൽനിന്നും രണ്ടാം ഘട്ടത്തിലേയ്ക്കു കടക്കുന്നത് ഇസ്രായേൽക്കാർ യോർദ്ദാൻ കട

1. Assemani, 3. 1: B.O. 100; ജി. ചേടിയത്തു്, സുറിയാനി സഭാപിതാക്കന്മാർ, കോട്ടയം 1982. പേ. 34-35.

കണത്തിനു തുല്യമാണ്. ദൃഷ്ടാന്ത്രൂപികളുമായുള്ള പോരാട്ടം ഇസ്രായേൽക്കാർക്കു വാഗ്ദാനഭൂമിയിൽ വെച്ച് നാട്ടുകാരായ മനുഷ്യരോടു പോരാടേണ്ടിവന്നതിനു തുല്യമാണ്. തന്റെ ദിവസങ്ങളിലിക്കായി കാത്തിരിക്കുന്ന ജോലിക്കാരന്റെ അവസ്ഥയാണിത്. ഇതിന്റെ ലക്ഷ്യം സുതാര്യത അഥവാ നൈർമല്യം (ശുദ്ധ്യം) ആണ്.² എവാഗ്രിയസ് ഇതിനെ 'സ്വാഭാവിക ധ്യാനം, (natural contemplation) എന്നു വിളിക്കുന്നു. ദിവന്നാസ്യോസാകട്ടെ, ഇതിനെ പ്രകാശനം (Illumination) എന്നു വിളിക്കുന്നു.

മൂന്നാമത്തെ ഘട്ടം അരൂപിയുടേതാണ് (റൂഫാനുസാ). പ്രാഥമികമായി മനസ്സിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെക്കുറിച്ചാണ്. പൂർണ്ണതയിലേക്കു് അഥവാ പൂർണ്ണ പക്ഷതയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതിൽ ഇതു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതു് 'മഹനീയ സീയോനെ' പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നു. പുത്രന്റെ അവസ്ഥയാണിതു്. ദാസന്റെയോ പണിക്കാരന്റെയോ അവസ്ഥയല്ല. ഉത്ഥാനം ചെയ്ത മിശിഹായുടെയും ത്രിത്വത്തിന്റെ രൂപരഹിത പ്രകാശത്തിന്റെയും ദർശനമാണ് ഇതിന്റെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷത. എവാഗ്രിയസ് ഇതിനെ 'തെയളോജിയ' (theologia) എന്നും ദിവന്നാസ്യോസു് ഒന്നുചേരൽ (unification) എന്നും വിളിക്കുന്നു.

യൗസേപ്പിന്റെ രണ്ടു രേഖകളുടെവിവർത്തനമാണു താഴെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നതു്. 'ആധ്യാത്മികപ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി'യുള്ള ഒരു രേഖയാണ് ഒന്ന്. മറേറതു് അബ്ബീശോയുടെ പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു രേഖയാണ്.

യൗസേപ്പിന്റെ പല രേഖകളും A. Mingana, *Early Christian Mystics*, എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. യൗസേപ്പിനെപ്പറ്റി നല്ലൊരാമുഖത്തിനു് DS 8 (1974), col. 1341-9 കാണുക. S. Brock, *op. cit.* p. 316-323-ൽ നിന്നാണു താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവർത്തനം.

1. ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന

ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന തലം ഏതാണ് എന്നു അവൻ³ ചോദിക്കുന്നു. മനസ്സ് ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന

2 Limpidity or transparency.
 3 ആരാണ് ഈ 'അവൻ' എന്നതു വ്യക്തമല്ല.

തലം മനസ്സിന്റെ സ്വാഭാവിക തലമാണ്; മനസ്സിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രകൃതിക്കു ചേരുന്ന ശുദ്ധതലത്തിൽ മനസ്സ് എത്തിച്ചേർന്നു കഴിയുമ്പോൾ, അതിന്റെ യഥാർത്ഥ പ്രകൃതിക്കു ചേരാത്ത ഭാവനകളിൽ നിന്നും ചിന്താചിത്രങ്ങളിൽ നിന്നും മനസ്സിന്റെ ദർശനം തെളിഞ്ഞു കഴിയുമ്പോൾ, അതിന്റെ തന്നെ സത്തയുടെ പ്രകാശിതദർശനത്തിനു മനസ്സ് യോഗ്യമായിത്തീരുന്നപോൾ, ശാരീരികവും അശാരീരികവുമായ യഥാർത്ഥങ്ങളെപ്പറ്റിയും അതേസമയം വിധിയെപ്പറ്റിയും പരിപാലനത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ള ആത്മീയധാരണയിലേക്കുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച നൽകുന്ന ദാർശനികാരൂപി അന്തിമങ്ങളിൽ ഉടലെടുക്കുമ്പോൾ - ആ സ്ഥിതിയിലാണ് മനസ്സ് ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്നത്; ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങൾ കൊണ്ടു നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയല്ലിത്, പൂർണ്ണമായി പ്രകാശംകൊണ്ടു നിറഞ്ഞ ആത്മാവിന്റെ ആന്തരിക വ്യാപാരങ്ങളാലാണിത്. അപ്പോൾ ഭൂതവും വർത്തമാനവും വരാനിരിക്കുന്നവയുമായ വസ്തുക്കളുടെ ജനനവും ലോകത്തിന്റെ വൈവിധ്യമാർന്ന ക്രമീകരണവും മനസ്സിനു കാണാൻ കഴിയും.

ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന നടത്തുന്ന ആത്മീയതലത്തിൽ ഇവയെല്ലാം മനസ്സിനു വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. കാരണം, ഈ അവസ്ഥയുടെ രഹസ്യങ്ങൾ ദൃശ്യലോകത്തേക്കാൾ വളരെ ഉന്നതമാണ്. ആത്മീയ യഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ അവ അറിയപ്പെടുന്നു. ഈ തലത്തിലാണ് ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന നടക്കുന്നത്. നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായ്ക്ക് ബലിയുടെ അർപ്പണങ്ങൾ അർപ്പിക്കപ്പെടുന്നതും ഇവിടെയാണ്. ഈ സ്ഥലത്തിനു പുറത്തു നടത്തപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനയും ഈ തലത്തിനു പുറത്തു നടത്തപ്പെടുന്ന ബലിയർപ്പണവും കർത്താവിനു പ്രിയകരമായ സുഗന്ധ പരിമളം ഉയരാത്ത ബലിയർപ്പണവും തിരസ്കരിക്കപ്പെടും; കള്ളപൂർണ്ണമാണ് ആ അർപ്പണം.

ഈ അവസ്ഥയിൽ താപസ്സുകർമ്മങ്ങളുടെ ഉഗ്രതയിൽ നിന്നു ഉവാകുന്ന ക്ഷണം നീങ്ങി അതിനു ശമനം ഉണ്ടാകുന്നു: ഉൾക്കാഴ്ചകൾ ലഭിക്കുന്നു. മനസ്സ് ആത്മീയ പരിരക്ഷണം സ്വീകരിക്കുന്ന എല്ലാത്തരം ആത്മീയ ശക്തികൊണ്ടും മനസ്സിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ച വ്യാപകമാകുന്നു. ഇതിനാൽ പലപ്പോഴും ശരീരവും പരിരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. വലത്തേതായാലും ഇടത്തേതായാലും ആത്മാവും ശരീരവും ഒന്നിച്ചു് ഈ സ്ഥലത്തു് അറിവു പ്രാപിക്കുന്നു. ഒന്നു മറ്റൊന്നിനെതിരായി രണ്ടു്

ഇച്ഛാശക്തികൾ ഇല്ല. മറിച്ച് പരസ്പരധാരണയുടെ ഏക ഇച്ഛയോടുകൂടി ശരീരവും ആത്മാവും സഹകരിക്കുന്നു. തെറ്റി ലേയ്ക്കു നയിക്കുന്ന ദുരാശയാൽ ദുഷിച്ച പഴയ മനുഷ്യന്റെ ഛായയല്ല; പിന്നെയോ, ശ്രീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ കർത്താവായ മിശിഹായാൽ വിശുദ്ധിയിൽ സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട ഏക പുതിയ മനുഷ്യനെപ്പോലെ ശരീരവും ആത്മാവും പരസ്പരം ഐക്യത്തിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്നു (എഫേ. 4:22-24).

ഞാൻ മുകളിൽ പറഞ്ഞ നന്മയുള്ള മാറ്റങ്ങളെല്ലാം ആ സ്ഥലത്തു മനസ്സിനുവേണ്ടി സംഭവിക്കുന്നു. ഉണ്ടായിരുന്നതും ഉണ്ടാകാനിരിക്കുന്നതുമായ ലോകങ്ങളുടെ ന്യായാധിപന്മാർ മനസ്സിനു വെളിപ്പെടുത്തു് ഇവിടെയാണ്; എല്ലാ കല്പനകളുടെയും നിയമങ്ങളുടെയും ആചരണം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതും ഇവിടെയാണ്. ഈ സ്ഥലം ഭയത്തിന്റേയും ഭയമില്ലായ്മയുടെയും അതിർത്തി ആയതിനാൽ ഈ സ്ഥലത്തിനപ്പുറത്തു് നിയമം കൊടുക്കലോ കൽപന ലംഘിക്കും എന്ന ഭയമോ ഇല്ല. ഇതിനപ്പുറത്തായും ഇതിനുപരിയായും ഉയർത്തപ്പെടുക എല്ലാവർക്കുമുള്ള കാര്യമല്ല; എന്നാൽ അനേകർ ഇവിടെ എത്തിച്ചേരും. ഇതിനു താഴെ അനേകരുണ്ടു്. എന്നാൽ വളരെ കുറച്ചുപേരെ ഇതു പ്രാപിക്കു; ആയിരത്തിലൊരാം മാത്രമേ ഇതിനപ്പുറത്തു കടക്കൂ; തന്റെ കുരിശു് തന്റെ ചുമലിൽ എടുത്തു് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ പാതയിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവനാണവൻ. കല്പനകൾ ഭാഗികമായി കാക്കുന്നതു വഴി ഒരാൾ ഈ അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേരുകയില്ല. ഒരിക്കലുമില്ല. പിന്നെയോ, ഭാഗ്യവാനായ മർക്കോസു് സന്യാസി പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന, 'സമഗ്രകല്പനകൾ' അനുസരിക്കയും തന്നിൽ അവ പൂർത്തീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ മാത്രമേ എത്തിച്ചേരൂ.

ആത്മാവിന്റേതു മാത്രമായ ശക്തികൾ അവിരമം കർമ്മ നിരതമായിരിക്കുന്നതു് ഈ സ്ഥലത്താണ്. ജീവനുള്ളതും സഞ്ചരിക്കുന്നതുമായ എല്ലാറ്റിനും ശ്വസിക്കാൻ ജീവശ്വാസം നൽകുന്നതിൽനിന്നു് വായു ഒരിക്കലും വിരമിക്കുന്നില്ല. അതു പോലെ "ഏദയങ്ങളെ അറിയുന്നവൻ ആത്മാവിന്റെ മനസ്സു് എന്താണെന്നു് അറിയുന്നു; കാരണം ദൈവത്തിന്റെ തിരുഹിത മനുസരിച്ചു് അവൻ വിശുദ്ധർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു" എന്നു ശ്രീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (റോമാ. 8:27) മാനസ്സിക പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു് പ്രവർത്തിക്കുമ്പോൾ അവ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നില്ല.

2. പ്രാർത്ഥനാവാസരം മനസ്സിലുളവാകുന്ന പ്രചോദനങ്ങളെപ്പറ്റി

പ്രാർത്ഥനാവാസരം മനസ്സിലുളവാകുന്ന പ്രചോദനങ്ങളുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളെപ്പറ്റി: അതേയൊരു: മുൻപത്തായതേതു? അമൃതമായതേതു? രൂപരഹിതവും അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും ഏതു?

പ്രാർത്ഥനാവാസരം ആത്മാവ്, കടലിന്റെ നടുക്കു എത്തിയ കപ്പൽ പോലെയാണ്. ബോട്ടിന്റെ ചുമതലയുള്ള അമരക്കാരൻ തുല്യമാണ് മനസ്സ്. കാര്യപോലെ പ്രചോദനങ്ങൾ ബോട്ടിനെ നയിക്കുന്നു.

അടിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളെല്ലാം കപ്പലിന്റെ ഗമനത്തിന് അനുയോജ്യമല്ലാത്തതുപോലെയാണ് പ്രാർത്ഥനാവാസരം മനസ്സിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന പ്രചോദനങ്ങൾ. തിരമാലകളിൽനിന്നു രക്ഷിച്ചു യേത്തിനിടം കൊടുക്കാതെ തുറമുഖത്തെത്തുന്നതിനു എല്ലാ കാര്യങ്ങളും കപ്പലിനെ സഹായിക്കുന്നില്ല. മറിച്ചു, ചില കാര്യങ്ങൾ അനുയോജ്യമാണ്; മറ്റു ചിലതു അപ്രകാരമല്ല. രണ്ടാമതു പറഞ്ഞവ ആത്മാവിൽ ചില മുൻപത്തരൂപങ്ങൾ കൊത്തിവെക്കുന്നു. ഇതു മനസ്സിന്റെ ബോട്ടിന്റെ ഗമനത്തെ തടസ്സപ്പെടുത്തുന്നു; ഞാൻ ലക്ഷ്യമാക്കിയ തുറമുഖത്തെത്തുന്നതിൽ നിന്നു അമരക്കാരനെ അതു കടയുന്നു. പ്രാർത്ഥനാവാസരം ആത്മാവിന്റെ ഉള്ളിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന ആദ്യ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ട പ്രചോദനങ്ങൾ അമൃതങ്ങളാണ്. തിരമാലകൾക്കു മുകളിലൂടെ ആത്മാവിന്റെ കപ്പലിനെ പൂർണ്ണമായി ശാന്തതയുള്ള തുറമുഖത്തേക്കു നയിക്കുന്ന മന്ദമാർഗ്ഗമാണ് അവ.

പ്രകാശത്താൽ അനുധാവനം ചെയ്യപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥനാവാസരം ഉയരുന്ന മറ്റു പ്രചോദനങ്ങളുണ്ട്. അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവ എന്നു അവ വിളിക്കപ്പെടുന്നു. അവ മുൻപത്തോ അമൃതമോ അല്ല; പിന്നെയോ ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ അവ അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയാണ്. കാരണം, അമൃതമായ പ്രചോദനങ്ങളെല്ലാം അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവയല്ല. വിശുദ്ധ മാലാഖമാരും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ പ്രകൃതിയും അമൃതമാണ്. എന്നാൽ അവ ഒരിക്കലും അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കാൻ പാടില്ലാത്തവ അല്ല; കാരണം, അവ അതിർത്തി നിർണ്ണയിക്കപ്പെടാവുന്ന അമൃതവസ്തുക്കളാണ്. എല്ലാ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിലും വെച്ചു അതിർത്തി

നിർണ്ണയിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഒരു യാഥാർത്ഥ്യം മാത്രമേയുള്ളൂ. “അവന്റെ അറിവിന് അതിരില്ല” എന്നു പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (സങ്കീ. 147:5) ആ യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രചോദനങ്ങൾ അതിരില്ലാത്തവയാണ്.

ശാരീരികേന്ദ്രിയങ്ങളുടെ മാധ്യമത്തിലൂടെ ആത്മാവിൽ ഉടലെടുക്കുന്ന എല്ലാ ധാരണകളിലും മുത്തമായ പ്രചോദനങ്ങൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. അവ മുത്തമാണ്; പ്രാർത്ഥനാവസരം ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിനു അതു ഉപദ്രവകരമാണ്. മറ്റവസരങ്ങളിൽ അവ പ്രയോജനപ്രദമാണെങ്കിലും പ്രാർത്ഥനാവസരം അവ ആത്മാവിന് ഉപദ്രവം ചെയ്യും. അമൂർത്ത പ്രചോദനങ്ങൾ മാത്രമേ അതിർത്തിയില്ലാത്തവയിലേക്ക് ആത്മാവിനെ പ്രാർത്ഥനാവസരം നയിക്കുകയുള്ളൂ എന്നതാണ് ഇതിനു കാരണം.

സ്വാഭാവിക സൃഷ്ടലോകത്തിൽ ഗോപനം ചെയ്തിരിക്കുന്ന നിർവ്വചനം ആധ്യാത്മികവുമായ ജ്ഞാനത്തിലും അശാരീരിക ധ്യാനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അതുല്യകരമായ ഉൾക്കാഴ്ചകളിലും, പരിപാലനയുടെ ന്യായവിധിയെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തിൽനിന്നും ഉടലെടുക്കുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകളിലും അമൂർത്ത പ്രചോദനങ്ങൾ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈ പ്രേരണകളെല്ലാം പ്രാർത്ഥനാവസരം ഉടലെടുക്കുന്നു, അവ അമൂർത്തവുമാണ്. അതുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥനയിൽ അവ മനസ്സിനു വെളിപ്പെടുത്തുന്ന ഓരോ അവസരവും തേനടപോലെ മനസ്സിന്റെ രുചിക്കു മാധുര്യം പകരുന്നു; അവയുടെ ഇളംചുട്ടുകൊണ്ട് ആത്മാവിന്റെയും ശരീരത്തിന്റെയും എല്ലാ കഴിവുകളെയും അവ ഉജ്ജ്വലിപ്പിക്കുന്നു. ഈ പ്രചോദനങ്ങൾ മനസ്സിൽ ഉടലെടുക്കുന്നയാളിന്റെ കണ്ണുകളിൽ നിന്നും അളവില്ലാതെ കണ്ണുനീർ ഒഴുകാൻ ഇടയാകുന്നു. തെറ്റു ചെയ്യുന്നതിൽനിന്നുള്ള ദുഃഖത്തിൽ നിന്നോ വികാരങ്ങളിൽ നിന്നോ ഉടലെടുക്കുന്ന കണ്ണീരല്ല ഇവ; പിന്നെയോ, സന്തോഷത്തിൽനിന്നും ആനന്ദത്തിൽനിന്നും, ദൈവസൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയുള്ള ആശ്ചര്യത്തിൽനിന്നും അനുകമ്പയിൽനിന്നും, എല്ലാറ്റിനെപ്രതിയുമുള്ള ശ്രദ്ധയിൽനിന്നും ഉളവാകുന്നതാണ്. - മനുഷ്യരായ നമ്മുടെമേൽ തന്റെ കരുണ എപ്രകാരം ധാരാളമായി ചൊരിയപ്പെട്ടു, തന്നോടുള്ള നമ്മുടെ നന്ദിക്കേടിന്റെ ആധിക്യം; നാം ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ, നമ്മുടെ സ്വന്തം ഇച്ഛയാൽ ഉണ്ടായിലേക്കു വരാൻ നമ്മെക്കൊണ്ട് കഴിയാതിരുന്നപ്പോൾ, നമ്മെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നമ്മുടെ ഭാവിനന്ദിഹീനതയും ദുഷ്ടതയും അവിടുത്തെക്കു് അറിയാമായിരുന്നിട്ടും അവിടുന്ന് തന്റെ കരുണയാൽ ഉണ്ടായിലേക്കും സമൃദ്ധിയിലേക്കും നമ്മെ

കൊണ്ടുവന്നു; നാം പാപം ചെയ്തു നമ്മുടെ ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികൾ വഴി തന്നെ കോപിപ്പിച്ചപ്പോഴും, തന്റെ ദൈവതകൃപയ്ക്കു നേർത്താൽ അവിടുന്ന് എപ്രകാരം തന്റെ പരിപാലനയുടെയും നമ്മുടെ പേർക്കുള്ള തന്റെ ദിവ്യമായ ജാഗ്രതയുടെയും ദാനങ്ങൾ നമ്മിൽനിന്ന് പിൻവലിച്ചില്ല; നാം നിരാശരായിക്കഴിഞ്ഞപ്പോൾ, പാപംവഴി മലിനരായിത്തീർന്ന നമ്മെ രക്ഷിക്കാനായി അവിടുന്ന് തന്റെ പ്രിയപുത്രനായ നമ്മുടെ കർത്താവേശുവിനെയെ നമ്മെപ്രതി കഷ്ടതയ്ക്കും മരണത്തിനുമായി എപ്രകാരം കയ്യാളിച്ചു; ഏദനിൽവെച്ചു നമ്മെ കൊലപ്പെടുത്തിയ സർപ്പത്തിന്റെ മാതൃകയിൽ നിൽക്കുന്നവരായി നമ്മെപ്രതി അവിടുന്ന് എപ്രകാരം വിനാശിതനാക്കിയെന്നുള്ള സന്ദേശങ്ങളും രചിച്ചു നോക്കി; തനിമയുടെ നാം ചെയ്ത എല്ലാ ദുഷ്ടതകൾക്കും ദൈവദൂഷണങ്ങൾക്കുംശേഷം, തന്റെ അവാച്യമായ കൃപയാൽ നമുക്ക് ഉദ്ധരിക്കാവുന്ന എല്ലാ നല്ല വസ്തുക്കളും നിറഞ്ഞ മറ്റൊരു ലോകം അവിടുന്ന് നമുക്കായി ഒരുക്കി, ഉത്ഥാനത്തിന്റെ ദാനം അവിടുന്ന് നമുക്കായി പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തു, അതുവഴി മർത്യതയുടെ ആസക്തികളിൽനിന്ന് നാം ഉയർത്തപ്പെടും. അവിടുത്തെ രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിലും അവിടുത്തെ മഹനീയ ദർശനത്തിലും അവിടുത്തോടുകൂടി നിരന്തരമായി ഉയിർപ്പിക്കപ്പെട്ട് നാം അഴിവിന് അതീതം അമർത്യം വ്യതിയാനരഹിതം, സഹനാതീതം, ഒന്നും ആവശ്യം ഇല്ലാത്തവരും ആയിത്തീരും.

ഇപ്രകാരം, ഈ കാര്യങ്ങളെല്ലാം അനുസ്മരിക്കുന്നതിന്റെ ഫലമായി, മൂർത്തവസ്തുക്കളുടെ തലത്തിൽനിന്ന് അതിർത്തിയില്ലാത്ത പ്രചോദനങ്ങളിലേക്ക് മനസ്സിന്റെ പ്രചോദനങ്ങൾ വിസ്മയമാക്കപ്പെടും; അതായത്, പുതിയ ലോകത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആശ്ചര്യവും വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ധ്യാനത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ദർശനത്തിന്റെ കഴിവും. കാരണം, മഹനീയ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രകാശവുമായി മനസ്സിന്റെ ദർശനം കൂടിക്കലരുമ്പോൾ അതിന്റെ പ്രചോദനങ്ങളെല്ലാം അനന്തമായിത്തീരുന്നു. ദർശകന്മാരോ അന്യർക്കോ ആരും വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തെ ദർശിക്കുന്ന ആ മഹനീയ പ്രകാശത്തിന്റെ ദർശനഫലമായുള്ള മനസ്സിന്റെ അനന്യത വിവേചിക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരല്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ആ അനുഗൃഹീത പ്രകാശത്താൽ ഹൃദയത്തിന്റെ എല്ലാ ഉള്ളുകളും നിറയപ്പെടുന്നു. അവിടെ രൂപമോ, ആകൃതിയോ, എന്തെങ്കിലും മൂർത്തമോ, സംഖ്യയോ, നിറമോ ഒന്നും ഇല്ല; പിന്നെയോ, ആകൃതിയോ,

രൂപമോ ആയി വേർതിരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ആ പ്രകാശം മാത്രം. കാഴ്ചശക്തിയുടെ സരളത നിമിത്തം അത് ഏകമാകുന്നു.

ഇതും എനിക്കു നിന്നോടു പറയാനുണ്ട്: ആ അവസരം അവിടെ ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള ചേഷ്ടയോ, ചിന്തയോ, മാനസ്സിക പ്രക്രിയയോ, ഇല്ല. പിന്നെയോ എല്ലാ മാനസ്സിക പ്രക്രിയകൾക്കും പ്രചോദനങ്ങൾക്കും ചിന്തകൾക്കും അതീതമായ ആശ്ചര്യത്തിന്റെ ഒരവസ്ഥമാത്രം. മനുഷ്യകലത്തിനു വേണ്ടി നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മാധ്യസ്ഥ്യം വഴി സജ്ജമാക്കപ്പെട്ട, വരാനിരിക്കുന്ന നല്ല സംഗതികളുടെ അച്ചാരമാണിത്. അതായത്, നാം ഇല്ലാതിരുന്നപ്പോൾ നമ്മെ സൃഷ്ടിച്ച സംപൂജ്യനായ പിതാവിന്റെ ദയാതിരേകത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണ് എല്ലാ ബൗദ്ധികജീവികൾക്കും ഈ ദാനം ലഭിച്ചത്. തന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനത്തിൽ ഭാഗഭാക്കുകളാകാൻ അവിടുന്ന് നമ്മെ അനുവദിച്ചു. എന്നേക്കും, അവസാനമില്ലാതെ നാം അവിടുത്തെപ്പോലെയോ കാണം നാം അവിടുത്തെ മഹത്വം അനുഭവിക്കാനുമാണിത്. അവിടുന്ന് തന്റെ കരുണയിൽ ഇവിടെ അച്ചാരമായും അവിടെ യഥാർത്ഥമായും തന്റെ മഹനീയ ദർശനത്തിനു നമ്മെ യോഗ്യരാക്കട്ടെ ആമ്മീൻ.

യോഹന്നാൻ ദല്യാതാ

(എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടു്)

ആമുഖം

യോഹന്നാൻ ദല്യാതാ, യോഹന്നാൻ സാബാ എന്നീ പേരുകളിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഈ ആധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥകാരൻ പൗരസ്ത്യസുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു സന്യാസിയായിരുന്നു. എട്ടാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യഭാഗത്തു് ഉത്തര ഇറാക്കിലെ കാർട്ടൂ മലമ്പ്രദേശത്തു് ജീവിച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇരുപത്തിരണ്ടു് പ്രസംഗങ്ങളുടെ ഒരു സമാഹാരവും അൻപത്തി ഒന്നു് ചെറിയ കത്തുകളുടെ ഒരു സമാഹാരവും നമുക്കു കൈവന്നിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം ആധ്യാത്മികമായ ഉറക്കോഴിയുള്ള ഒരാളായിരുന്നു എന്നു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൃതികൾ തെളിയിക്കുന്നു. ഉത്ഥാനജീവിതത്തിന്റെ മൂന്നാസപാദനമാണു് സന്യാസജീവിതം എന്നു് അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാനെപ്പോലെ യോഹന്നാൻ സാബായും കരുതിയിരുന്നു. ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ ഫലമാണിതു്.

യോഹന്നാന്റെ രണ്ടു രേഖകളാണു് താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ദൈവസ്നേഹത്തിനുള്ള ആഹ്വാനമാണു് ലേഖനം അഞ്ചു്. അതിന്റെ അവസാനഭാഗം പ്രാർത്ഥനയാണു്. രണ്ടാമത്തേതു് (ലേഖനം 12) പ്രാർത്ഥനയേപ്പറ്റി തന്നെയുള്ളതാണു്. നിനവെയിലെ ഇസഹാക്കിന്റെ തത്സംബന്ധമായ ചർച്ചയുമായി (Discourse 22) പല കാര്യങ്ങളിലും ഇതിനു സാമ്യമുണ്ടു്. ഇസഹാക്കിനെ ആശ്രയിച്ചു് യോഹന്നാൻ രചിച്ചതാകാമിതു്. പേർഷ്യൻസഭ 786/7 ലെ സിനഡിൽ യൗസേപ്പു് ഹസ്സായാ, യോഹന്നാൻ ദല്യാതാ എന്നിവരുടെ

കൃതികളെ മഹറോൻ ചൊല്ലി. 'മെസ്സോലിയനിസം¹ എന്ന അബദ്ധോപദേശം ഇവരുടെ കൃതികളിലുണ്ട്' എന്ന സങ്കല്പത്തിലാണ് മുടക്കിയത്. എന്നാൽ മെസ്സോലിയൻ ആരോപണത്തിൽ കഴമ്പില്ലെന്നാണ് പണ്ഡിതമതം. സിനഡിന്റെ വിലക്കുണ്ടായിട്ടും സിറിയൻ, ഗ്രീക്ക് സഭകളിൽ യോഹന്നാന്റെ കൃതികൾ പ്രചരിച്ചു. നിരവധി സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സ് (യാക്കോബായാ) കൈയെഴുത്തുപ്രതികളിൽ ഈ രേഖ കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. അറബിയിലേക്കു, ഭാഗികമായി ഗ്രീക്കിലേക്കും ഇതിന്റെ വിവർത്തനം നടന്നു. ചില രേഖകൾ മററാജകളുടെ പേരിലാണ് പ്രചരിച്ചത്.

യോഹന്നാനെപ്പറ്റി നല്ലൊരാമുഖത്തിന് DS 8 (1974), col. 449-52; OCP 39 (1973) 83-102 കാണുക. S. Brock, *op. cit.* p. 330-7 ൽ നിന്നാണ് താഴെക്കാണുന്ന വിവർത്തനം.

ലേഖനം 5

കേരക്കകയും അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന് വിശുദ്ധീകരിക്കുന്നവന്റെ സമാധാനം.

1. ദൈവമനുഷ്യാ, നിന്റെ സ്നേഹിതന്റെ വാക്കുകൾ ശ്രവിക്കുക. എന്റെ പ്രിയ സഹോദരാ, നമ്മുടെ ഇച്ഛത ക്രിസ്തുവിൽ അടിച്ചേല്പിക്കാതിരിക്കാം. മറിച്ചു, നമുക്ക് തന്റെ തിരുഹിതത്തിനു നമ്മെത്തന്നെ സമർപ്പിക്കാം. തന്റെ ഒരു സ്നേഹിതന് എന്നപോലെ മിശിഹാ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിനക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെടാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുവോ? ഒരു നിമിഷംപോലും ബന്ധം വിട്ടുർത്താതെ നിന്നിൽ അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹം ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. ഈ സ്നേഹം തുടർച്ചയായി നിന്റെ ആത്മാവിൽ ആളിക്കത്താൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? എങ്കിൽ ഈ ലോകത്തോടുള്ള സ്നേഹം നിന്റെ ആത്മാവിൽനിന്നു നീക്കുക. ദൈവത്തിലായിരിക്കുന്ന, സ്ഥലം, കൂടാതുള്ള ആ "സ്ഥലത്തു" നിന്റെ വാസസ്ഥാനമായിരിക്കാൻ നിനക്കാഗ്രഹമുണ്ടോ? ശിശു ഉദരം വിട്ടുപോകുന്നതുപോലെ ഈലോകം വിട്ടുപോകുവാനിരിക്കുക; അപ്പോൾ നീ യാഥാർത്ഥ്യം ദർശിക്കും. കാരണം, മിശിഹായുടെ ലോകത്തോടൊത്തു ജീവിക്കാൻ സാധിക്കയില്ല. "ഞാൻ ഈ

1. മെസ്സോലിയനിസ്സത്തെപ്പറ്റി മുകളിൽ പേ. 46 അടിക്കറിപ്പ് 1 കാണുക.

ലോകത്തിന്റേതല്ല” (യോഹ. 14:23) എന്നും ഞാൻ ജീവിക്കുന്നിടത്തുനിന്നും ഇക്കാരണത്താൽ അത് എന്നെ ഓടിക്കുന്നു; “അതെന്നെ ദേവ്ഷിക്കുന്നതിനാൽ” എന്നിടം അതിന്റെ കൂടെ പാർക്കാൻ സാധിക്കയില്ല എന്നും ഉള്ള തന്റെ വാക്കുകളിലൂടെ (യോഹ. 7:7; 15:18) അവിടുന്ന് നിന്നെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കാൻ ഞാൻ നിന്നോടു് അപേക്ഷിക്കുന്നു. എന്നാൽ അവിടുന്ന് തുടർച്ചയായി ആത്മാവിന്മേൽ ആവസിക്കുകയും സന്ദർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഈലോകവസ്തുക്കളിൽ നിന്നും വിമുക്തമായാൽ അവിടുത്തേക്കു് അതിൽ പാർക്കാനാകും.

2. നിന്റെ ആത്മാവിൽ പരിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്റെ പ്രകാശകിരണങ്ങൾ ദർശിക്കാൻ നീ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടോ? മിശിഹായുടെ കല്പനകൾ പാലിക്കുക; എന്തെന്നാൽ “നിങ്ങൾ എന്റെ കല്പനകൾ പാലിക്കുമെങ്കിൽ അപ്പോഴാണ് എന്റെ സ്നേഹം നിങ്ങളോടുകൂടി കാണപ്പെടുന്നത് എന്ന് അവിടുന്ന് അരുചെയ്തിട്ടുണ്ടല്ലോ (യോഹ. 14:15). ആത്മാവിൽ ഇവയെല്ലാം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെടുന്നതു വഴി അവനും അവന്റെ പിതാവും അവന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവും വന്ന് പാർപ്പാപ്പിക്കും എന്ന് അവിടുന്ന് അരുചെയ്തിരിക്കുന്നു (യോഹ. 14:23). അവൻ അവിടെ വസിക്കുകയും കാണപ്പെടുകയും ചെയ്യും. തന്റെ സ്നേഹിതർ ഈലോകത്തിൽ നിന്നല്ലെന്നും ലോകം അവരെ വെറുക്കുന്നെന്നും അവിടുന്ന് പറയുകയുണ്ടായി.

തന്റെ കല്പനകളുടെ പൂർത്തീകരണമാണ് കുരിശു്; അതായതു് ഈ ലോകസംബന്ധമായ എല്ലാ ആഗ്രഹങ്ങളും മറക്കലും മാറ്റലും വിശുദ്ധ പൗലോസിനെപ്പോലെ സ്നേഹജ്വാലയിൽ ഈലോകത്തിൽനിന്നും കടന്നുപോകാനുള്ള അദ്വൈതമായ ആഗ്രഹവും. മനസ്സ് ലോകത്തെ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നിമിഷത്തിൽ അതു് മിശിഹായെ ധരിക്കുന്നു എന്ന ആത്മവിശ്വാസത്തിലും, എന്റെ ദൈവത്തോടുള്ള തുറന്ന പ്രഖ്യാപനത്തിലും സത്യമായി ഞാൻ പറയുന്നു. ലൗകികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള പിന്ത അതു് ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നിമിഷം അതു് ദൈവത്തെ കണ്ടെത്തുന്നു. ഈലോകവുമായുള്ള ഇടപെടൽ ആത്മാവു് ഉപേക്ഷിക്കുന്ന നിമിഷം പരിശുദ്ധാത്മാവു് അതിന്റെ അവാച്യമായ രഹസ്യങ്ങൾ അതിനുള്ളിൽ ആലപിക്കാൻ തുടങ്ങും. ഇവിടെ ഇതെന്നിക്കൊരു രഹസ്യവും യേകാരണവുമാണ്. എന്നാൽ സത്യവാൻ സത്യം വെളിപ്പെടുത്തപ്പെടുന്നു. നാടു മുഴുവൻ നന്നയ്ക്കുവാൻ മതിയാവണ്ണം കണ്ണുനീർ ഒഴുക്കാൻ കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണികൾക്കു് കഴിഞ്ഞെങ്കിലേ, കനാലുകൾ

സമൃദ്ധമായി നിറയൂ. എന്തിനുവേണ്ടിയാണ് നാമിതു് കൈമാററം ചെയ്തതു്? ഇതാ; ഇതാ, എനിക്കുവേണ്ടി.

3. നിന്റെ നിഷ്കളങ്കരക്തംകൊണ്ടു് ഞങ്ങളുടെ മൗഢ്യമനസ്സുകൾ വരുത്തിവെച്ചു കടംകൊടുത്തു വീട്ടിയ മിശിഹായേ, ഞങ്ങൾ എങ്ങോട്ടു യാത്ര ചെയ്യുന്നു എന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ ഞങ്ങളുടെ മനസ്സിന്റെ കണ്ണുകളെ തുറക്കണമേ. നിന്റെ വിശുദ്ധ സ്ഥലത്തുള്ള ഗണങ്ങളെ സൂര്യനേപ്പോലെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന നിന്റെ പ്രകാശം നിന്റെ പക്കലേക്കു് എന്നെ നയിക്കട്ടെ. കർത്താവേ, നിന്റെ ആത്മാവു് ഇവിടെയും പ്രകാശത്തിന്റെ ലോകത്തിലും അവരുടെ ഇടയിൽ എന്നിക്കു സ്ഥാനം നൽകട്ടെ. അവരോടുകൂടി അവരുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നു് ശ്രവണാതീതമായ സ്മൃതികൾ നിനക്കു് ആലപിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്ന് അവിടുന്നു് എന്നെ പഠിപ്പിക്കട്ടെ. കർത്താവേ, നിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിന്നു് അനുരൂപമായ പുതിയ സൃഷ്ടിയായി എന്നെ സൃഷ്ടിക്കണമേ. ഞങ്ങളെ ഞങ്ങളുടെ മുൻസ്ഥലത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഓർമ്മ ഞങ്ങൾ മറക്കുകയും തുടച്ചുനീക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ.

4. നിന്റെ അവാച്യസ്നേഹത്തിന്റെ ധാരാളിത്വത്തിന്നു് സ്മൃതി. കർത്താവേ, നിന്റെ വാതിൽ തുറന്നിരിക്കുന്നു; എന്നാൽ ആരും പ്രവേശിക്കുന്നില്ല. നിന്റെ മഹത്വം വെളിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ആരും അതു് ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. നിന്റെ പ്രകാശം ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളുടെ കൃഷ്ണമണികളിൽ തിളങ്ങുന്നു. എന്നാൽ ഞങ്ങൾ കാണാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. നിന്റെ വലത്തുകൈ കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായി നീട്ടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, എന്നാൽ ആരും അതിൽ നിന്നെടുക്കുന്നില്ല. എല്ലാത്തരം ആകർഷണങ്ങൾകൊണ്ടും നീ ഞങ്ങളെ ആകർഷിക്കുന്നു, എന്നാൽ ഞങ്ങൾ അതു് അവഗണിക്കുന്നു. നീ ഭയത്തോടുകൂടി ഞങ്ങളിൽ ഭീതി ഉളവാക്കുന്നു, അതു കരുണ കലർന്നതാണ്; എന്നാൽ ഞങ്ങൾ നിന്റെ പക്കലേക്കു് പറന്നുടക്കുന്നില്ല. നല്ലവനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങളുടെ അരിഷ്ടിതാവസ്ഥയിൽ കരുണ തോന്നണമേ. കരുണ നിറഞ്ഞ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്നെ പ്രേരിപ്പിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലെന്നു കാണുകയാൽ, നിന്റെ പക്കലേക്കണയാൻ ഞങ്ങളെ നിർബന്ധിക്കാൻ നിന്നെത്തന്നെ പ്രേരിപ്പിച്ചാലും. ഞങ്ങൾ സ്വയം ബന്ധിതരായിരിക്കുന്നതിനാൽ ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു നീക്കുക; ഞങ്ങൾക്കു മനസ്സില്ലെങ്കിലും ഞങ്ങളെ സത്യപ്രകാശത്തിലേക്കു് കൊണ്ടുവരിക. ഞങ്ങൾ നീങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന അധഃപതിച്ച അവസ്ഥയിൽ നിന്നു, നിന്റെ ശക്തി ഞങ്ങളെ സുരക്ഷിത സ്ഥാനത്തു്

എത്തിക്കട്ടെ. നിന്റെ പ്രകാശം കാണുന്നതിൽനിന്നു തടഞ്ഞു കൊണ്ടു്, ഞങ്ങളുടെ ആത്മാവിന്റെ ദർശനം തടസ്സപ്പെടുത്തുന്ന വിരികളെ കർതാവേ, ഞങ്ങളുടെ കാഴ്ചയ്ക്കു മുന്തിൽനിന്നു നീക്കണമെ. ആ പ്രകാശത്തിൽ നഗ്നരായും ആവരണം കൂടാത്ത മുഖത്തോടുംകൂടെ തുടർച്ചയായും ഇടതടവില്ലാതെയും ഞങ്ങൾ നിൽക്കട്ടെ. അതു ഞങ്ങൾ ആഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; അതിന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ നിത്യകാലത്തേക്കു് സത്തുഷ്ടരായിരിക്കട്ടെ. ആമ്മീൻ.

2. ലേഖനം 12: പ്രാർത്ഥന

1. ഒരുതരത്തിലല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരു തരത്തിലുള്ള ക്ഷോഭത്തോടുകൂടി തുടർച്ചയായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന സന്യാസി ഇപ്പോഴും അത്യുന്നത തലത്തിനു താഴെയാണു നിൽക്കുന്നതു്. “സഹോദരാ, ദൈവഭൃഷണം പറയരുതു്. മറ്റൊല്ലാ അധ്വാനങ്ങളേക്കാൾ ഈ പ്രാർത്ഥനാരീതിയെ നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാർ പുകഴ്ത്തിയിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞു നീ തടസ്സം ഉന്നയിച്ചേക്കാം. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഞാനും അതിനെ പുകഴ്ത്തുന്നയാളാണു്. അത്തരം പ്രാർത്ഥനയിൽ ശിഷ്ടായുസു് പൂർത്തിയാക്കാനായി ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തോടപേക്ഷിക്കുന്നു; ഇതു മറ്റൊല്ലാ അധ്വാനങ്ങളേക്കാൾ മഹനീയവും വളരെ ഉന്നതവും ആയ ഒന്നാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ഇതു ക്ഷീണിപ്പിക്കുന്നതാണെങ്കിലും ഇതു ക്ഷീണിതനു വിശ്രാന്തി നൽകുന്നു. ഒരിക്കൽ വിശ്രാന്തി കണ്ടെത്തിയാൽ പിന്നെ അവർ ക്ഷീണിതരാകില്ല എന്നു് ഉറപ്പു നൽകുന്നു.

2. എന്റെ സഹോദരാ, ഇതു ഗ്രഹിക്കുക: ശുഭീഹന്മാരുടെ തലവനായ ശീമോനോടു് മിശിഹാ അരുൾചെയ്തു: “നിനക്കു് ഇഷ്ടമുള്ളവർക്കു് തുറക്കാതെ അടയ്ക്കാതെയായി സ്വർഗരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ നിനക്കു ഞാൻ നല്കുന്നു” (മത്താ 16: 19). അവൻ മാത്രമല്ല അവിടുന്ന് ഈ അധികാരം നൽകിയതു്, പിന്നെയോ സത്യത്തെ സന്തോഷിക്കുന്ന എല്ലാവർക്കുമാണു്. ദാതാവിന്റെ വാതിൽക്കൽ മുട്ടുന്നതാണു പ്രാർത്ഥന. അതുകൊണ്ടു് രാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയും അവിടെയുള്ള നിക്ഷേപങ്ങളിന്മേൽ അധികാരം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തയാൾ എങ്ങനെയാണു് വാതിലിൽ മുട്ടുന്നതു്? അവൻ അതിനുള്ളിലെ അനുഗ്രഹങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നു, നല്ലവന്റെ സൗന്ദര്യത്തിൽ പൂർണ്ണമായി അവൻ അതുതന്മൂലം വന്നാണു്. അങ്ങനെയുള്ളയാൾ യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു

എന്നു പറയുന്നതു് ഭോഷത്തമായിരിക്കും. മറിച്ചു്, ഏറ്റവും അതുടതകരനായ വരന്റെ സൗന്ദര്യത്താൽ അവൻ പൂർണ്ണമായും ഉന്മത്തനായിരിക്കുകയാണ്.

3. എവാഗ്രിയസു പറയുന്നു:1 “പ്രാർത്ഥന മനസ്സിന്റെ ശുദ്ധതയാണ്. മനസ്സിൽ ത്രിത്വത്തിന്റെ വിശുദ്ധ പ്രകാശം പ്രകാശിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ, അതിന്റെ പ്രാർത്ഥനാവ്യാപാരങ്ങൾ തടസ്സപ്പെടുന്നില്ല.” കാരണം, അവൻ പറയുന്നു, “പ്രകാശത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ആശ്ചര്യത്താൽ പ്രാർത്ഥന തടസ്സപ്പെടുന്നു.” ഇപ്രകാരം, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, പൂർത്തീകരണം ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അതുടതപ്പെടലിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; അല്ലാതെ ആത്മാവിന്റെ തുടർച്ചയായുള്ള പ്രാർത്ഥനാകർമ്മത്തിൽ അല്ല. രഹസ്യങ്ങളുടെ സ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ച വ്യക്തി അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ആശ്ചര്യത്തിൽ നിലനിൽക്കുന്നു, ദൈവിക നിക്ഷേപങ്ങളുടെ കവാടം തുറക്കുന്ന സത്യപ്രാർത്ഥന ഇതാണ്. അന്വേഷിക്കുന്നവർക്ക് തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങളെല്ലാം സാധിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. “നിങ്ങൾക്കു സൗജന്യമായി ലഭിച്ചു, നിങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളവർക്കു നിങ്ങളും സൗജന്യമായി കൊടുക്കവിൻ” (മത്താ 10: 8). സമ്പത്തിന്മേൽ അധികാരം ഉള്ളവരെപ്പറ്റി, അതു് അവരുടേതാണ് എന്നമട്ടിൽ തങ്ങൾക്കിഷ്ടമുള്ളവർക്കു നൽകുന്നവർ, തങ്ങളുടെ ആവശ്യങ്ങൾ സാധിക്കുവാൻ ധർമ്മത്തിനായി യാചിക്കുന്ന യാചകരെപ്പോലെ, കതകിൽ മുട്ടുന്നു എന്നു പറയാൻ ആരെങ്കിലും ധൈര്യപ്പെടുമോ? ഇല്ല. മറിച്ചു്, അവർ ജീവൻ വിതരണം ചെയ്യുന്നു; മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുന്നു; പ്രത്യോഗ പകരുന്നു; അന്ധർക്കു കാഴ്ച നൽകുന്നു. അവിടുന്ന് പറഞ്ഞു: “നിങ്ങൾ ലോകത്തിന്റെ വെളിച്ചമാകുന്നു. ഞാൻ നിങ്ങൾക്കു താക്കോലുകൾ തരും” (മത്താ 5:14; 16:19). നിങ്ങൾ ഇനിമേൽ ചോദിക്കുന്നവരല്ല, കാരണം, നിങ്ങളുടെ സ്വന്തത്തിന്മേൽ എന്നവണ്ണം ഈ ലോകത്തിലും യുഗങ്ങളുടെ യുഗത്തിലും കെട്ടുവാൻ അഴിക്കുവാൻ നിങ്ങൾ അധികാരം പ്രാപിച്ചിരിക്കുന്നു. അങ്ങനെയുള്ള ഒരാൾക്ക് ഒരിരപ്പാളിയെപ്പോലെ വാതില്ലുൽ കിടന്നു് യാചിക്കാൻ എങ്ങനെ കഴിയും? ഭണ്ഡാരത്തിന്റെ താക്കോലുകൾ അവൻ നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; എടുക്കാനും കൊടുക്കാനും അവൻ കഴിയും; അവൻ ജീവനുണ്ടു്; അവൻ ജീവൻ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു.

4. എന്നാൽ എന്തുകൊണ്ടാണ് ശീമോൻ പ്രാർത്ഥിക്കാനായി പുരയുടെ മേൽത്തട്ടിൽ കയറിയതു്” എന്നു നീ ചോദിച്ചേക്കാം. അതുപോലെ “താൻ നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു”

1. *Capita Cognoscitiva*, 30.

എന്ന മഹാനായ പൗലോസ് പറയുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നും (നടപടി 10: 9; 1 തെസ്സ. 5: 17) നീ പറഞ്ഞേക്കാം. സഹോദരങ്ങളേ, നമുക്കു പററിയ വാക്കുകൾ, അതായത്, നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്ന രീതിയിൽ, ഈ ശ്രീഹന്മാർ ഉപയോഗിച്ചു എന്നേയുള്ളൂ; ഗ്രഹണാതീതമായ വസ്തുക്കളുടെ ഒരു പ്രതിരൂപം ഇതുവഴി അവർ നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യുന്നു. ഈ വാക്കുകൾ അവർക്കുവേണ്ടിയേ അല്ല, നമുക്കുവേണ്ടിയത്രേ. ശീമോൻ മേൽത്തട്ടിലേക്കു കയറിയപ്പോൾ അവൻ എപ്രകാരം ദിവ്യപാരവശ്യമുണ്ടായി എന്നു നീ കേട്ടിട്ടില്ലേ? പാരവശ്യത്തിന്റെയും ആശ്ചര്യത്തിന്റെയുമായ അവസ്ഥയിൽ കഴിയുന്ന വ്യക്തി യഥാർത്ഥത്തിൽ എങ്ങനെയാണു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്? “ആത്മാവാണു നമുക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു്” എന്നു വിശുദ്ധ പൗലോസ് പറയുന്നു (റോമ 8: 26). “ദൈവം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ പ്രകാശിച്ചിരിക്കുന്നു. തന്റെ ആഴങ്ങൾ അവന്റെ ആത്മാവു് പരിശോധിക്കുകയും തന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ നമുക്കു വെളിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നു” എന്നു് അവൻ പറഞ്ഞതുപോലെ (2 കൊറി 4: 6; 1 കൊറി 2: 10-12) പ്രാർത്ഥനയിലെ ചേഷ്ടകളെപ്പറ്റിയല്ല, ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനത്തെപ്പറ്റിയാണ് ഇവിടെ വിവക്ഷ. ഇതു നമുക്കു തന്നെ ചെയ്യണമെന്നുണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ യേശുവിന്റെ ആത്മാവു് അതിനു നമ്മെ അനുവദിച്ചില്ല. കാരണം, പിതാവിന്റെ ഭവനത്തിലെ രഹസ്യങ്ങൾ കാണുവാൻ നമുക്കു മിശിഹായുടെ മനസ്സുണ്ടു് (1 കൊറി 2: 16).

5. ആ അവസ്ഥയിൽ അവർ അതുളതത്തിന്റെ സ്ഥലത്തു പ്രവേശിച്ചു; ദർശനങ്ങളുടെ ലോകത്തിൽ അവർ അധികാരം പ്രാപിച്ചു; അതുളതകരമായ സൗന്ദര്യവുമായി ആത്മാവു് അവരെ ഐക്യപ്പെടുത്തി. ഇനിയൊരിക്കലും അവർക്കു് പ്രാർത്ഥനയിൽ വിരസത തോന്നുകയില്ല; അവരിനിയും വാതില്ലുൽ കരഞ്ഞുകൊണ്ടു് നില്ക്കയില്ല; ‘നിന്റെ സൗന്ദര്യം ഞങ്ങളെ കാണിക്കുക’ എന്നു് അവർ മേലിൽ കരഞ്ഞു നിലവിളിക്കുകയില്ല. ‘നിന്റെ സമ്പാദ്യത്തിൽ കുറേ ഞങ്ങൾക്കു തരിക’ എന്നു് യാചകരെപ്പോലെ അവർ ഇനി ചോദിക്കയില്ല. അവർ കൊടുക്കുന്നു, എന്തെന്നാൽ അവർക്കു ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു; അവർ വിതരണം ചെയ്യുന്നു, കാരണം, അവർ ധനികരായി തീർന്നിരിക്കുന്നു; അവർ വിശ്രമം നല്ലുന്നു. കാരണം, ജീവതുറമുഖത്തു് അവർ വിശ്രാന്തി കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവർ സന്തോഷിക്കുകയും ആനന്ദം പകരുകയും ചെയ്യുന്നു; കാരണം, സൗന്ദര്യധാമത്തോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ അവർക്കു മത്തു പിടിച്ചിരിക്കുന്നു. ‘എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവരുടെ ഉദരത്തിൽ

നിന്നു ജീവജലത്തിന്റെ അരുവികൾ ഒഴുകുന്നു' (യോഹ 7:38). കർത്താവേ, അവ എന്തിനാണ് ഒഴുകുന്നത്? അവർ മറ്റുള്ളവർക്കു ജീവൻ നൽകുന്നു; അവർ ദാഹാർത്തർക്കു കടിക്കാൻ കൊടുക്കുന്നു.

6. മിശിഹായുമായി ഒന്നായിത്തീർന്നയാൾ ഗൃഹനാഥനുമായി പരിചയപ്പെടാത്തവനെപ്പോലെ, എങ്ങനെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുക? താൻ ദൈവമകനാണെന്നും കാണുമ്പോൾ അവൻ ആരോടാണു പ്രാർത്ഥിക്കുക? "നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതിനു മുൻപ്, നിങ്ങൾക്കാവശ്യമായവ എന്തെന്ന് നിങ്ങളുടെ സ്വസ്തീയപിതാവിനു അറിയാം" (മത്താ 6:8).

'പ്രാർത്ഥിക്കുക, മടുപ്പുതോന്നരുത്' എന്ന് പൗലോസു പറയുന്നത് (1തെസ 5:17) എന്തുകൊണ്ടാണ്? ഭാസനായിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലോകത്തിൽ ആത്മാവിൽ ജനിച്ച കഴിയുമ്പോൾ അവൻ ദൈവപുത്രനാണ്; അവകാശി എന്ന നിലയിൽ സമ്പത്തിന്മേൽ അവനു അധികാരം ഉണ്ട്; അങ്ങനെ, അവൻ വെറുതെ ചോദിക്കുന്നില്ല.

7. ഏറ്റവും മഹനീയമായ അധ്വാനം ഈ പ്രാർത്ഥനയാണ്. അതു അതുഭൂതസ്ഥലത്തേക്കുള്ള വാതിൽ തുറക്കുന്നു. അതു ക്ഷീണിതർക്കു വിശ്രാന്തി നൽകുന്നു; അതു എല്ലാ ഇളക്കങ്ങളേയും ശാന്തമാക്കുന്നു. 'നീ ആശ്ചര്യത്തെപ്പറ്റി പറയുന്നു; എന്നാൽ ആശ്ചര്യത്തിന്റെ അർത്ഥം എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ' എന്നു നീ പറഞ്ഞേക്കാം. വിശ്വസനീയനായ ഒരു സഹോദരന്റെ വാക്കുകൾ സാക്ഷ്യത്തിനായി ഞാൻ അവതരിപ്പിക്കട്ടെ; അവൻ ഇപ്രകാരം പറയുക പതിവായിരുന്നു: "എന്റെ ദൈവത്തിന്റെ കൃപ എന്റെയുള്ളിൽ ഇച്ഛിക്കുമ്പോൾ അവന്റെ കാഴ്ചയിൽ അതുഭൂതപ്പെടാനായി അതു എന്റെ ബുദ്ധിയെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നു. അതുവഴി ദിവസം മുഴുവനും അതു ആശ്ചര്യത്തിന്റെ സ്ഥലത്തു ചലനരഹിതമായി കഴിയുന്നു. തന്റെ ഉള്ളിൽ മറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അദൃശ്യയാഹാർത്ഥ്യത്തിന്റെ പ്രകാശം അതുഭൂതം നിറഞ്ഞ ലോകത്തിൽ പ്രകാശിക്കണമെന്ന് എന്ന് അവിടം വിട്ടുകഴിയുമ്പോൾ അതു വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു." ആ നിമിഷം മുതൽ വാക്കുകൾക്കൊരു സ്ഥാനവുമില്ല. മഷിയുടെ പാതയിലൂടെ പേനയുടെ കത്തിയൊഴുക്കിനു യാത്ര ചെയ്യാവുന്ന സ്ഥലമല്ല അതു. ഇവിടെ അതിർത്തി നിർണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു, അതായതു നിശ്ശബ്ദം. എല്ലാ പ്രതീകങ്ങളും വിശ്രാന്തി

കണ്ടെത്തുന്ന സ്ഥലത്തേയ്ക്കു കടന്നുചെന്നു^o കാണുവാൻ മനസ്സിനു മാത്രമേ അനുവാദമുള്ളൂ. കാരണം, എല്ലാവരിനും അതീതമായതും എല്ലാവരുടെയും ഉള്ളിൽ നിഗൂഢമായിരിക്കുന്നതുമായ അതുഭൂതസൗന്ദര്യത്തെപ്പറ്റി അതുഭൂതപ്പെടാനും കടന്നു ചെല്ലാനും മനസ്സിനു^o അധികാരമുണ്ടു^o.

8. ഇപ്രകാരം രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ആശ്ചര്യത്തിൽ സമയാസമയങ്ങളിൽ രൂപാന്തരീകരിക്കപ്പെടാത്ത ഏതു പ്രാർത്ഥനയും നാം മുകളിൽ വിവരിച്ചതുപോലെ പൂർണ്ണതയിൽ എത്തിയിട്ടില്ല. ദൈവികാനന്ദത്തോടു കൂടി സംജാതമാകുന്ന ആശ്ചര്യം നകരാതിരുന്നാൽ പ്രേരണകളോടു കൂടിയ പ്രാർത്ഥനകൾക്കു^o തുടർച്ചയായി നിലനില്ക്കാനാവില്ല. ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആശ്ചര്യമാണു^o നിരന്തരപ്രാർത്ഥന; നമ്മുടെ സന്ദേശത്തിന്റെ രത്നച്ചുരുക്കം ഇതാണു^o:

“നിനക്കു പരിചയമില്ലാത്ത സംഗതികളെക്കുറിച്ചു^o സംസാരിക്കരുതു^o; നീ വിശദമാക്കാത്തവയെപ്പറ്റി സംസാരിക്കരുതു^o” എന്നു നീ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നേക്കാം. ഞാനും ലജ്ജിച്ചു^o തല താഴ്ത്തുകയും ദൈവിക കാരണത്തിൽ അഭയം തേടിക്കൊണ്ടു^o മൗനം അവലംബിക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്നെ സഹായിക്കുക.

നിനവയിലെ ഇസഹാക്ക്

(ഏഴാം നൂറ്റാണ്ട്)

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

സുറിയാനി സഭയിലെ ഒരു വലിയ ആദ്ധ്യാത്മിക ഗ്രന്ഥകാരനായിരുന്നു നിനവയിലെ ഇസഹാക്ക്. ഗ്രീക്ക്, അറബി വിവർത്തനങ്ങളിലൂടെ ഇസഹാക്കിന്റെ കൃതികൾ വളരെ വേഗം വ്യാപിക്കയും വിവിധ സഭകളിൽ ഗണ്യമായ സ്വാധീനം ചെലുത്തുകയും ചെയ്തു. പേർഷ്യൻ ഉറക്കടലിലെ ഖത്തർ പ്രദേശത്താണ് ഇസഹാക്ക് ജനിച്ചത്. ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിലും ഖത്തർ ഒരു വലിയ ക്രൈസ്തവ കേന്ദ്രമായിരുന്നു. ഗബ്രിയേൽ ഖത്രായാ, ദാദീശോ ഖത്രായാ, അബ്രഹാം ബർലീഫേ, ആഹോബ് ഖത്രായാ തുടങ്ങി പൗരസ്ത്യസുറിയാനി സഭയിലെ നിരവധി പ്രശസ്തരായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാർ ഖത്തറിൽ നിന്നുള്ളവരാണ്.

ഇസഹാക്ക് തന്റെ നാട്ടിൽ തന്നെ സന്യാസിയും അധ്യാപകനുമായി. എന്നാൽ ഖത്തറിലെ മെത്രാന്മാരും സെലൂഷ്യയിലെ കാതോലിക്കോസ്-പാത്രിയർക്കീസും തമ്മിൽ മത്സരമുണ്ടാകുകയും ഖത്തറിലെ മെത്രാന്മാർ ശീശ്മയിൽ നിപതിക്കയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇസഹാക്ക് വടക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിലേക്കു നീങ്ങി ബേത്-ഹൂസായേ (ബൂസിസ്ഥാൻ) മലകളിൽ താമസമാക്കി. ക്രി. വ. 676-ൽ ഗീവർഗീസ് കാതോലിക്കോസ് ഖത്തർ സന്ദർശിച്ച് ശീശ്മ അവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ ഇസഹാക്ക് ഖത്തറിൽ തിരിച്ചെത്തിയിരുന്നു. കാതോലിക്കോസ് അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ കൂടെ കൊണ്ടുപോയി വടക്കൻ ഇറാക്കിലുള്ള

നിനവേയിലെ (മോസൂളിലെ) മെത്രാനായി ബേത്ത് ആബേയിലെ വലിയ ആശ്രമത്തിൽ വെച്ചു വാഴിച്ചു. അഞ്ചുമാസങ്ങൾക്കുശേഷം അദ്ദേഹം തന്റെ മെത്രാൻസ്ഥാനം രാജിവെച്ചു. അതിന്റെ കാരണം ദൈവത്തിനു മാത്രമേ അറിയൂ എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. വീണ്ടും ഖൂസിസ്ഥാൻ മലകളിൽ പോയി മറ്റു ഏകാന്തവാസികളുടെ സമീപത്തായി താപസ്സുജീവിതം തുടങ്ങി. വാർദ്ധക്യകാലത്തു് അടുത്തുള്ള റമ്പാൻ ഷപ്പൂറിന്റെ ആശ്രമത്തിലേക്കു താമസ്സും മാറി. എന്നാണു് ഇസഹാക്കു് മരിച്ചതെന്നു വ്യക്തമല്ല. വാർദ്ധക്യകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കണ്ണിനു കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടു എന്നു ചിലർ സൂചിപ്പിക്കുന്നു.

വൃദ്ധനായ ശേഷമാണു് ഇസഹാക്കു് ഗ്രന്ഥരചന നടത്തിയതു്. അതായതു്, ഏഴാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാന ഭാഗത്തു്. 'സന്യാസികൾക്കുവേണ്ടി അഞ്ചു വാല്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഉപദേശങ്ങൾ രചിച്ചു' എന്നു് ഒരു രേഖ പറയുന്നു. അതു ശരിയാണെങ്കിൽ നമുക്കിന്നു വളരെ കുറച്ചു കൃതികളെ ലഭിച്ചിട്ടുള്ളു. ശേഷിച്ചവ നഷ്ടപ്പെടുപോയതാകാം. നമുക്കു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള കൃതികൾക്കു രണ്ടു ഭാഗങ്ങളാണുള്ളതു്. ഒന്നാം ഭാഗം വളരെ വ്യാപകമായി പ്രചരിച്ചു. പൗരസത്യസഭയും സിറിയൻ ഓർത്തഡോക്സസഭയും ഇതിൽ നിന്നുള്ള ഭാഗങ്ങൾ വളരെ വ്യാപകമായി ഉപയോഗിച്ചു. മാർ സാബാ ആശ്രമത്തിലെ സന്യാസികളായ അബ്രാമിയോസും പത്രീക്കിയോസും ഈ ഭാഗം ഗ്രീക്കിലേക്കു് എട്ടു് / ഒൻപതു നൂറ്റാണ്ടിൽ വിവർത്തനം ചെയ്തു. 1909-ൽ പോൾ ബഡ്ജാൻ ഒന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ സുറിയാനി ടെക്സ്തു് അച്ചടിച്ചു പ്രസിദ്ധീകരിച്ചു. ഇതിൽ നിന്നു് 1923-ൽ A. J. Wensinck ഒരു ഇംഗ്ലീഷു് വിവർത്തനം തയ്യാറാക്കി. ഈ ഭാഗത്തു് മൊത്തം എൺപത്തിരണ്ടു് അദ്ധ്യായങ്ങളുണ്ടു്. രണ്ടാം ഭാഗത്തു് നാല്പതോളം ടെക്സ്റ്റുകളുണ്ടു്. അവയിൽ മിക്കതും ഇപ്പോഴും കൈയെഴുത്തു രൂപത്തിൽ തന്നെയാണു്. 'വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അദ്ധ്യായങ്ങൾ' ആണു് രണ്ടാം ഭാഗത്തേ ഏറ്റവും ദൈർഘ്യമുള്ള ടെക്സ്തു്.

താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവർത്തനങ്ങളിൽ നമ്പർ ഒന്നും രണ്ടും ഒന്നാം ഭാഗത്തുനിന്നും മൂന്നും നാലും അഞ്ചും രണ്ടാം ഭാഗത്തുനിന്നുമാണു്. 1. ശരിയായ വസ്തുക്കൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിന്റെ പ്രാധാന്യം; മറുപടി നൽകാൻ ദൈവം ചില അവസരം താമസിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണം, പ്രാർത്ഥനയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ട വിനീത മനസ്ഥിതി, പ്രാർത്ഥനാവസരം ഉള്ള ശാരീരിക നിലപാടു്, പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യം - ദൈവ

സുനേഹം, അനുതാപം, ശുദ്ധത, പരിപൂർണ്ണത, പ്രാർത്ഥന എന്നിവയുടെ നിർവചനം എന്നിത്യാദി കാര്യങ്ങൾ ഒന്നാം നമ്പരിലുള്ള അഞ്ച് രേഖാശകലങ്ങൾ വിവരിക്കുന്നു. 2. ശുദ്ധ പ്രാർത്ഥന, ആത്മിക പ്രാർത്ഥന എന്നിവയെപ്പറ്റി സവിസ്തരം ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. ഏറ്റവും പരിപൂർണ്ണവും ഏറ്റവും മഹനീയവുമായ പ്രാർത്ഥനയാണ് ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന. 3. “വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ” നിന്നുള്ള ചില ഭാഗങ്ങളാണ് ഇവിടെ കൊടുത്തിരിക്കുന്നത്. പ്രാർത്ഥനയുടെ വിവിധ അവസ്ഥകളെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. 4. പ്രാർത്ഥനാ വസരമുള്ള ശാരീരിക നിലപാടിനുള്ള പ്രാർത്ഥനയും, പ്രാർത്ഥനയും സന്യാസികളുടെ യാമപ്രാർത്ഥനകളും തമ്മിലുള്ള ബന്ധം എന്നിവ ഇവിടെ അപഗ്രഥിക്കുന്നു. 5. ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും പ്രാർത്ഥനയിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്നതിനെപ്പറ്റിയും പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

ഇസഹാഷ് നിരവധി മുൻകാല പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു സ്വാധീനം സ്വീകരിക്കുന്നു: എവാഗ്രിയസ്, അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാൻ, മക്കാരിയൻ പ്രസംഗങ്ങൾ, പിതാക്കന്മാരുടെ മൊഴികൾ, ഇജിപ്തിലെ സന്യാസപിതാക്കന്മാരുടെ കൃതികൾ, മൊപ്സുവെസ്ത്യായിലെ തിയഡോർ, ആബാ ഏശായാ, സന്യാസിയായ മർക്കോസ്, ദിവന്നാസ്യോസ്. അവരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികളും അവരിൽ ചിലരുടെ ചിന്താരീതികളും അദ്ദേഹം സ്വീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇസഹാഷിനെപ്പറ്റിയുള്ള നല്ലൊരാമുഖത്തിനു് DS 7 (1971) cols. 2041-54 കാണുക. S. Brock, *op.cit.* p. 298-9-ൽ കൂടുതൽ വിവരങ്ങൾ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. താഴെക്കൊടുക്കുന്ന വിവർത്തനങ്ങൾ S. Brock, *ibid* p. 246-297-ൽ നിന്നാണ്.

1. ഒന്നാം ഭാഗത്തു നിന്നും

(a) പ്രതിപാദനം - 3 ൽ നിന്നും:

ദൈവത്തോടു നീ നടത്തുന്ന അപേക്ഷകളിൽ നീയൊരു വിഡ്ഢിയാകരുത്; അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ അജ്ഞതയാൽ നീ ദൈവത്തെ നിന്ദിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക. മഹനീയകാര്യങ്ങൾക്ക് നീ അർഹനാകുവാനായി പ്രാർത്ഥനയിൽ ബുദ്ധിപൂർവ്വം പ്രവർത്തിക്കുക. നിന്റെ സ്വതന്ത്രമനസ്സു ചെയ്ത ബുദ്ധിപൂർവകമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പിന്റെ ഫലമായി നിനക്കു ബഹു

മാനം ലഭിക്കാൻ, ആവശ്യക്കാർക്കു നിഷേധിക്കാത്ത ദാതാവിനോടു് ബഹുമാന്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുക. സോളമൻ വിജ്ഞാനത്തിനുവേണ്ടി യാചിച്ചു (1രാജാ. 3:9-14). അതോടൊപ്പം ഭൗമികരാജ്യവും അവനു ലഭിച്ചു; കാരണം, സ്വർഗീയ രാജാവിനോടു് ബുദ്ധിപൂർവ്വം ചോദിക്കേണ്ടതു എങ്ങനെയെന്നു അവനു അറിയാമായിരുന്നു; അതായതു്, പ്രധാനപ്പെട്ട സംഗതികൾ.

തന്റെ യജമാനനു ഉണ്ടായിരുന്ന ആത്മാവിന്റെ ദാനത്തിനായി ഏലീശാ രണ്ടുപ്രാവശ്യം അപേക്ഷിച്ചു; അവന്റെ യാചന നിരസിക്കപ്പെട്ടില്ല (2രാജാ. 2:9). മറിച്ച് ഒരാരാജാവിനോടു് നിന്ദ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതുവഴി രാജാവിനോടുള്ള ബഹുമാനം കുറയ്ക്കുകയത്രേ ചെയ്യുക. ഇസ്രായേൽക്കാർ ശ്ലേഷ്മമായ കാര്യങ്ങൾ യാചിച്ചു. അതിനു മറുപടിയായി അവർക്കു ദൈവകോപം ലഭിച്ചു. കാരണം ദൈവിക കർമ്മങ്ങളെയും തന്റെ പ്രവൃത്തിയുടെ ഭീതിജനകമായ സ്വഭാവത്തെയും കുറിച്ച് അവർ ആശ്ചര്യഭരിതരാകാതിരുന്നതിനാൽ വയർ ആഗ്രഹിക്കുന്ന വസ്തുക്കൾക്കായി അവർ യാചിച്ചു. അപ്പോൾ, “ക്ഷേണം അവരുടെ വായിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ദൈവകോപം അവർക്കെതിരായി ഉയർന്നു” (സങ്കീ. 78:30-31).

ദൈവത്തിന്റെ മഹനീയ സ്വഭാവത്തിനനുസൃതമായി അവിടുത്തോടു് നിന്റെ യാചനകൾ നടത്തുക; അപ്പോൾ ദൈവം നിന്നെ കൂടുതൽ ബഹുമാനിക്കുകയും നിന്നിൽ സന്തോഷിക്കുകയും ചെയ്യും.

ഒരാര ഒരു ഭൗമികരാജാവിനോടു് ഒരു വണ്ടി വളത്തിനു പേക്ഷിച്ചാൽ, തന്റെ നിന്ദ്യമായ അപേക്ഷയെപ്രതി അവൻ വെറുക്കപ്പെട്ടു എന്നു മാത്രമല്ല, - തന്റെ അജ്ഞതയാൽ അവൻ തന്നെത്തന്നെ കുറപ്പെടുത്തി എന്നു കാണുകയാൽ - തന്റെ മൗഢ്യയാചനയാൽ അവൻ രാജാവിനു അവമാനം വരുത്തിവയ്ക്കുകയും ചെയ്യും. പ്രാർത്ഥനയിൽ ശാരീരിക കാര്യങ്ങൾക്കായി ദൈവത്തോടു യാചിക്കുമ്പോൾ കൃത്യം ഇതാണു സംഭവിക്കുക. 1

നിന്റെ യാചനകൾക്കു് ദൈവം സാവധാനത്തിലാണ് മറുപടി നൽകുന്നതെങ്കിൽ, നീ ചോദിക്കുന്നെങ്കിലും കൃത്യമായി ഒന്നും നിനക്കു് കിട്ടുന്നില്ലെങ്കിൽ, അതിൽ ഉത്ക്കണ്ഠാകലനം

1. തുടർന്നുള്ള ചില ഖണ്ഡികകൾ വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടില്ല.

കേണ്ട; കാരണം, നീ ദൈവത്തെക്കാൾ ബുദ്ധിമാൻ അല്ലല്ലോ.² ഒന്നും സംഭവിക്കാതെ, മുമ്പായിരുന്നതുപോലെ നീ നില നിന്നാൽ, ഒന്നുകിൽ നിന്റെ യാചനയ്ക്കനുസൃതമല്ല നിന്റെ പെരുമാറ്റം; അല്ലെങ്കിൽ നിന്റെ ഹൃദയം സഞ്ചരിച്ചിരുന്ന വഴികൾ നിന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യത്തിൽനിന്നു വളരെ അകന്നായിരുന്നു; അതുമല്ലെങ്കിൽ നീ ചോദിച്ച വസ്തുക്കളുടെ മഹനീയതയുമായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നിന്റെ ആന്തരിക മനഃസ്ഥിതി വളരെ ബാലിശമായിപ്പോയി എന്നതാകാം. എന്നു നിനക്കു മനസ്സിലാകും.

മഹനീയകാര്യങ്ങൾ എളുപ്പം നിന്റെ കൈകളിൽ വന്നു പെടുക ഉചിതമല്ല. വളരെ എളുപ്പത്തിൽ ലഭിക്കും എന്നുവന്നാൽ ദൈവഭാനങ്ങൾ അവജ്ഞാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കപ്പെടാൻ ഇടയുണ്ട്. എളുപ്പം കണ്ടെത്തുന്നത് എളുപ്പം നഷ്ടപ്പെടുന്നു; എന്നാൽ വലിയ അധ്വാനം കൊണ്ടു ലഭിക്കുന്നത് വളരെ ശ്രദ്ധയോടു കൂടി സംരക്ഷിക്കപ്പെടും.

യേശു തന്റെ സ്നേഹത്താൽ നിന്നെ ലഹരിപിടിപ്പിക്കാൻ അവിടുത്തേക്കുവേണ്ടി ദാഹിക്കുക. ദൈവം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ഭരണം നടത്തുന്നതുവഴി ലഭിക്കുന്ന സമാധാനത്തിനു നീ യോഗ്യനാകുവാനായി, ഈ ലോകത്തിൽ ബഹുമാന്യം എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന എല്ലാവറ്റിനോടും നിന്റെ കണ്ണുകൾ കരുടായിരിക്കട്ടെ.

നീ ആത്മീയ സന്തോഷത്തിന് അഹ്നാകുവാനായി കണ്ണുകൾക്ക് തിളക്കം നല്കുന്ന ആകർഷണങ്ങളിൽനിന്ന് അകലുക. നിന്റെ ജീവിതരീതി ദൈവത്തിനു അനുചിതമാണെങ്കിൽ, മഹനീയ കാര്യങ്ങൾ അവിടുത്തോടു ചോദിക്കരുത്. അല്ലെങ്കിൽ നീ ദൈവത്തെ പരീക്ഷിക്കുന്നവനെപ്പോലെ കാണപ്പെടും. പ്രാർത്ഥന പെരുമാറ്റവുമായി കൃത്യം ഒത്തുപോകേണ്ടതാണ്.

(b) പ്രതിപാദനം - 8 ൽ നിന്ന്

വിനയം ഹൃദയത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. അപ്പോൾ, ഒരോ വിനീതനായി കഴിഞ്ഞാൽ, ഉടനെ ദൈവത്തിന്റെ കരുണ അവനെ വലയം ചെയ്യുകയും അവനെ ആലിംഗനം ചെയ്യുകയും

2. എവാഗ്രിയസ്, പ്രാർത്ഥന, 32 മായി താരതമ്യപ്പെടുത്തുക: ജി. ചേടിയത്തു്, പ്രാർത്ഥന സഭയിൽ, കോട്ടയം 1988, പേജ് 23.

ചെയ്യുന്നു. ഈ കരുണ അടുത്തെത്തിയാൽ അതിന്റെ പ്രയോഗം ജനത്തെപ്പറ്റി പെട്ടെന്നു ഹൃദയത്തിനു അവബോധം ഉണ്ടാകുന്നു. കാരണം അതിനുള്ളിൽ ഏതോ ആത്മയൈര്യവും ശക്തിയും പൊന്തിവരുന്നു. തന്നെ സഹായിക്കാനും ശക്തിപ്പെടുത്താനും മായി ദിവ്യസഹായം വന്നതിനെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു ഹൃദയം ഉടനതന്നെ വിശ്വാസത്താൽ നിറയുന്നു. പ്രാർത്ഥന സഹായത്തോടും, രക്ഷയുടെ ഉറവിടം, ആത്മവിശ്വാസത്തിന്റെ ഭണ്ഡാരം, കൊടുങ്കാറ്റിൽനിന്നു രക്ഷിക്കുന്ന നങ്കൂരം, ഇരുട്ടിൽ ഇരിക്കുന്നവർക്കുള്ള പ്രകാശം, ബലഹീനരുടെ വടി, പ്രലോഭനോപസരം ഉള്ള അഭയസ്ഥാനം, രോഗാവസരം ആരോഗ്യദായകൻ, യുദ്ധത്തിൽ പ്രയോജനകരമായ പരിച, എതിരാളിക്കെതിരെ മുർച്ചയുള്ള കന്തം എന്നിവയാണെന്നു അപ്പോൾ മനസ്സിലാകുകയും ബോധ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. പ്രാർത്ഥനവഴി ഈ നല്ല കാര്യങ്ങളിലേക്കു പ്രവേശനം ലഭിച്ചതിനാൽ അയാൾ ഇനിമേൽ വിശ്വാസത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആനന്ദം കണ്ടെത്തും. ഇതുവരെയായിരുന്നതു പോലെ അന്ധമായിട്ടോ, കേട്ടുകേൾവി കൊണ്ടോ അല്ല. പിന്നെയോ, ആത്മവിശ്വാസം കൊണ്ടു അവന്റെ ഹൃദയം ആനന്ദത്തുന്ദിലമാകും.

ഇതറിയുന്ന വ്യക്തി തന്റെ ഉള്ളിൽ ഒരു നിധിപോലെ പ്രാർത്ഥന സ്വന്തമാക്കുന്നു. ഈ സന്തോഷത്തിന്റെ ഫലമായി കൃതജ്ഞതയുടെ കീർത്തനങ്ങളിലേക്കു അവൻ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഗതി തിരിക്കുന്നു. എല്ലാറ്റിനും ഒരു ലക്ഷ്യമുണ്ടായിരിക്കുകയും വിശുദ്ധരുടെ ഇടയിലെ വിജ്ഞാനി ആയിരിക്കുകയും ചെയ്ത എവാഗ്രിയസിന്റെ വാക്കുകൾ ഇതിനോടു ഒത്തുപോകുന്നു: 'കൃതജ്ഞതാപ്രകടനത്തിൽ സ്വയം പ്രകടമാക്കുന്ന സന്തോഷമാണ് പ്രാർത്ഥന.' ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം ലഭിച്ചശേഷമുള്ള ഈ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം പറയുന്നു: കൃപവഴി ലഭിക്കുന്ന ജ്ഞാനത്തിനു മുമ്പുള്ള വ്യഥകൾ നിറഞ്ഞ മറ്റു പ്രാർത്ഥനാരീതികളിൽ സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ "കൃതജ്ഞതയിൽ സ്വയം പ്രകടമാക്കുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആരും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല, അധ്വാനിക്കുന്നില്ല." പിന്നെയോ, സന്തോഷവും വിസ്മയവും നിറഞ്ഞ ഹൃദയം, മുട്ടുകുത്തിലിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയ്ക്കിടയിൽ കൃതജ്ഞതയുടേയും നന്ദിയുടെയും ധാരാളമായ പ്രചോദനങ്ങളോടുകൂടെ

3. എവാഗ്രിയസസ്, പ്രാർത്ഥന, 15: ജി. ചേടിയത്തു, ഭാരത കൃതി, പേ. 227.

പെട്ടെന്ന് കാണപ്പെടുന്നു. അപ്പോൾ, ദൈവകൃപകളെപ്പറ്റി യുള്ള ഉൾക്കാഴ്ച സംബന്ധിച്ച വിസ്മയത്താൽ വളരെയധികം ഉത്തേജിതമായ ആന്തരിക പ്രചോദനത്തിന്റെ ഫലമായി, ആന്തരികപ്രചോദനങ്ങൾ നാവിലൂടെ കൃതജ്ഞതയായി പകരുന്നോ, പെട്ടെന്ന് അവൻ ശബ്ദമുയർത്തുകയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ സാധ്യമല്ലാത്തവിധം സ്മൃതികളുതിർക്കുകയും ചെയ്യും. അവൻ ദീർഘനേരത്തേക്ക് അത്ഭുതകരമാംവിധം ഇത് ആവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു വ്യതിയാനവും കൂടാതെ ഇങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്നു എന്നു ഞാൻ പറയുന്നോ, മങ്ങിയ രീതിയിലല്ല വ്യക്തമായി ഈ കാര്യങ്ങൾ അനുഭവിക്കുകയും, അവയെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ അവബോധം ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്ത എത്ര വ്യക്തികൾ മനസ്സിലാക്കും; കാരണം, അനേകം പ്രാവശ്യം ഈ അനുഭവം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതാണ്. അപ്പോൾ മുതൽ ആ വ്യക്തി നിരർത്ഥകമായ വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒഴിഞ്ഞിരിക്കും. ഇതു കൊണ്ടുത്തരുന്ന നന്മകളുടെ പ്രവാഹത്തിൽനിന്ന് വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുമോ എന്നു ഭയന്നുകൊണ്ട് ഇടതടവില്ലാതെ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയിൽ അയാൾ എപ്പോഴും ദൈവത്തോടുകൂടി ആയിരിക്കും.

(c) പ്രതിപാദനം 18-ൽ നിന്ന്

ശരീരം അധാനിക്കാതെയും ഹൃദയം വ്യാകുലപ്പെടാതെയും ഉള്ള പ്രാർത്ഥനകൾ, ആത്മാവില്ലാത്ത ഗർഭച്ഛിദ്രമായി നീകണക്കാക്കണം.

(d) പ്രതിപാദനം 63-ൽ നിന്ന്

ദൈവസ്നേഹസമ്പാദനമാണ് പ്രാർത്ഥനയുടെ ലക്ഷ്യം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവത്തെ സ്നേഹിക്കാനുള്ള എല്ലാത്തരം കാരണങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയിൽ കണ്ടെത്താൻ കഴിയും....⁴

ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നതിൽ നിന്നാണ് ദൈവസ്നേഹം പുറപ്പെടുന്നത്; ഈ പ്രാർത്ഥനാസംഭാഷണം നിശ്ശബ്ദതയിലൂടെ കൈവരുന്നു; സ്വയത്തെ ഉരിഞ്ഞുകളയുന്നതോടുകൂടി ഈ നിശ്ശബ്ദത ഉണ്ടാകുന്നു.

4. തുടർന്നുള്ള ചില ഖണ്ഡികകൾ വിട്ടുകളഞ്ഞു.

(e) പ്രതിപാദനം 74-ൽ നിന്നു്

സന്യാസാനുഷ്ഠാനങ്ങളുടെയെല്ലാം രത്നച്ചുരുക്കം ഈ മൂന്നു കാര്യങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു: അനുതാപം, ശുദ്ധത, പരിപൂർണത

എന്താണ് അനുതാപം? മുൻപാപങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള പിൻ തിരിയലും അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ദുഃഖവും.

ശുദ്ധത എന്നാൽ ചുരുക്കത്തിൽ എന്താണ്? സൃഷ്ടിയിലുള്ള ഓരോ സ്വാഭാവിക വസ്തുവിനോടും കരുണയുള്ള ഹൃദയം.

പരിപൂർണത എന്നാൽ എന്താണ്? ദൃശ്യവും അദൃശ്യവുമായ എല്ലാറ്റിനേയും ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന അത്യഗ്രാധമായ വിനയം: ദൃശ്യമെന്നു പറഞ്ഞാൽ ഐന്ദ്രിക വിഷയകമായവയെല്ലാം എന്നർത്ഥം. അദൃശ്യമെന്നു പറഞ്ഞാൽ അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൾ എന്നർത്ഥം. അനുതാപം എന്നാൽ എന്താണ്? എന്ന് അതേ മൂപ്പനോടു് മറ്റൊരാൾക്കു ആരോ ചോദിച്ചപ്പോൾ, 'തകർന്ന ഹൃദയം' എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ മറുപടി. വിനയം എന്നാൽ എന്താണ്? എല്ലാറ്റിനെ സംബന്ധിച്ചും സ്വമേധയായുള്ള ഇന്ദ്രിയനിഗ്രഹം സ്വീകരിക്കൽ' എന്ന് അദ്ദേഹം പ്രതിവചിച്ചു. കരുണയുള്ള ഹൃദയം എന്നാൽ എന്താണ്? മനുഷ്യർക്കും, പാവകൾക്കും, മൃഗങ്ങൾക്കും പിശാചുക്കൾക്കും, സൃഷ്ടി മുഴുവനും, എല്ലാ ജീവജാലങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള ഹൃദയത്തിന്റെ കത്തിക്കാളൽ. ആ ആളുടെ ഹൃദയത്തെ നിർബന്ധിക്കുന്ന കരുണയുടെ സ്വാധീനം നിമിത്തം അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയാലും അവയുടെ ദർശനത്താലും അവന്റെ നയനങ്ങളിൽ കണ്ണുനീർ നിറഞ്ഞൊഴുകുന്നു. അവന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ ധാരാളമായ ദയാവായുപിനാൽ അതു ചുരുങ്ങുന്നു. സൃഷ്ടിയിലുള്ള യാതൊന്നിനും എന്തെങ്കിലും ഉപദ്രവമോ ചെറിയ വേദനയോ ഉണ്ടാകുന്നതു കാണാനോ കേൾക്കാനോ അവൻ സാധിക്കയില്ല. ഇക്കാരണത്താൽ അവൻ സദാസമയവും കണ്ണുനീരോടുകൂടി ബുദ്ധിയില്ലാത്ത മൃഗങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയും, സത്യത്തെ ദേഷിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും, തനിക്കു്

5. ചിലർ ഒരിജുതീസം എന്ന അബദ്ധ്യാപദേശം ഇവിടെ കാണുന്നു; 'പിശാചുക്കളും അവസാനം രക്ഷപ്രാപിക്കും' എന്നതു് ഒരിജനിസത്തിന്റെ പ്രമാണങ്ങളിൽ ഒന്നായിരുന്നു.

ദ്രോഹം ചെയ്യുന്നവർക്കുവേണ്ടിയും, അവരുടെ സംരക്ഷണത്തിനും അവരോടു് ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നതിനും പ്രാർത്ഥനകൾ അർപ്പിക്കുന്നു. ദൈവത്തെപ്പോലെ അളവില്ലാത്തവണ്ണം അവന്റെ ഏദയത്തിൽ നിവേശിതമായ ധാരാളമായ കരുണനിമിത്തം, അവൻ ഇഴജന്തുക്കൾക്കുവേണ്ടിക്കൂടിയും ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

എന്താണു പ്രാർത്ഥന? ഇവിടെയുള്ളവയുമായി ബന്ധപ്പെട്ട എല്ലാം മനസ്സിൽനിന്നു് മാറ്റുന്നതു്; ഭാവിപ്രത്യാശയെ നോക്കിപ്പാർക്കുന്നതിലേയ്ക്കു് ദൃഷ്ടി പൂർണ്ണമായി തിരിച്ചിരിക്കുന്ന ഏദയം. ഈ ആദർശത്തിൽനിന്നു് വ്യതിചലിക്കുന്നവൻ തന്റെ വയലിൽ പലതരം വിത്തുകൾ വിതയ്ക്കുന്നവനെപ്പോലെയാണു്; അല്ലെങ്കിൽ കാളയേയും കഴുതയേയും ഒന്നിച്ചു് നുകത്തിൽ കെട്ടി നിലം ഉഴുന്നവനെപ്പോലെയാണു്.

2. ഒന്നാം ഭാഗത്തുനിന്നു്

പ്രതിപാദനം - 22

പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള വിവിധ അനുഭവങ്ങളെപ്പറ്റി; മനസ്സിന്റെ ശക്തിയുടെ പരിധികളെപ്പറ്റി; മനസ്സിന്റെ അനിയന്ത്രിതമായ പ്രചോദനങ്ങളെ പ്രാർത്ഥനയുടെ വിവിധ തടക്കങ്ങളാൽ നിയന്ത്രിക്കാൻ അതിനു് എന്തുമാത്രം കഴിയും? പ്രാർത്ഥനാവസരം പ്രകൃതിക്കു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന പരിധിയെപ്പറ്റി; പ്രാർത്ഥനക്കു് അതിലംഘിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത പരിധി. അതിനപ്പുറത്തേക്കു കടന്നു കഴിയുമ്പോൾ, അതു പ്രാർത്ഥനയെന്നു പറഞ്ഞാലും അതു് എപ്രകാരമാണു് പ്രാർത്ഥന അല്ലാതാകുന്നതു് എന്നതിനെപ്പറ്റി.

മനുഷ്യകലത്തിന്മേൽ തന്റെ ദാനങ്ങൾ ചൊരിഞ്ഞവനു സ്തുതി. മനുഷ്യകലം ശാരീരികരാണെങ്കിലും അവർ അശരീരികളുടെ ധർമ്മം ഭൂമിയിൽ നിർവഹിക്കണമെന്നു് അവിടുനു നിശ്ചയിച്ചു. ഇത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കേൾക്കാൻപോലും നാം തികച്ചും അയോഗ്യരായിരിക്കെ ഇത്തരം രഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ പൊടിയിൽനിന്നു് എടുക്കപ്പെട്ട പാപി

കളായ നമ്മുടെ പ്രകൃതി യോഗ്യമായിത്തീർന്നു. എന്നാൽ തന്റെ കരുണയാൽ അവിടുന്ന് നമ്മുടെ അന്യമായ ഹൃദയ കണ്ണുകളെ തുറന്നു. തിരുലിഖിതങ്ങളുടെ ആത്മീയാത്മത്തിൽ നിന്നും വലിയ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധങ്ങളിൽ നിന്നും നാം അറിവു നേടാൻ വേണ്ടിയാണിത്. എന്റെ കൈകൾ കൊണ്ട് ഞാൻ രചിച്ചവയുടെ ആയിരത്തിലൊരഭാഗം അന്നു വേം എന്റെ അനുഷ്ഠാന ഫലമായി എനിക്ക് ഉണ്ടാകാൻ ഞാൻ യോഗ്യനായിത്തീർന്നിട്ടില്ല. പ്രത്യേകിച്ചു ഈ അധ്യായത്തിൽ. നമ്മുടെയും ഇതു വായിക്കാൻ ഇടവരുന്നവരുടെയും ആത്മാക്കളെ പ്രകാശിപ്പിക്കാനും പ്രചോദിപ്പിക്കാനും വേണ്ടി എഴുതുവാൻ നാം ധൈര്യപ്പെടുക മാത്രം ചെയ്യുന്നു. പ്രവൃത്തിയിലേക്ക് അടുത്തുവരാനുള്ള ആഗ്രഹം നിമിത്തം ഒരുപക്ഷേ നമ്മുടെ ആത്മാവു ഉണർവുള്ളതായി തീർന്നേക്കാം.

പിന്നെന്തു? പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള സന്തുഷ്ടി പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള ദർശനത്തിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്. ഒരു കൊച്ചു കുട്ടിയേക്കാൾ മുതിർന്നയാൾ വലിയവനായിരിക്കുന്നതുപോലെ രണ്ടാമത്തേതു് ഒന്നാമത്തേതിനേക്കാൾ ഉന്നതമാണ്. ചിലപ്പോൾ തിരുലിഖിത വാക്യങ്ങൾ തന്നെ വായിൽ കൂടുതൽ മാധുര്യമുള്ളതായി അനുഭവപ്പെടും. മതിവരാതെയും മറ്റൊന്നിലേക്കു കടക്കാനാഗ്രഹിക്കാതെയും സാധാരണമായ ഒരു പ്രാർത്ഥനവാക്യം നിരവധി പ്രാവശ്യം ആവർത്തിക്കും. ചിലപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു ദർശനം പിറക്കുന്നു; ഇതു ചുണ്ടുകളിൽ നിന്നു പ്രാർത്ഥനയെ വെട്ടിനീക്കുന്നു; ഇതു ദർശിക്കുന്നവൻ വിവശനായി ആത്മാവില്ലാത്ത ജഡം പോലെയായിത്തീരുന്നു. പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള ദർശനത്തിന്റെ കഴിവു എന്ന് ഇതിനെ നാം വിളിക്കുന്നു. വിസ്ഫീകളായ ആളുകൾ പറയുന്നതുപോലെയുള്ള ഏതെങ്കിലും പ്രതിമയിലോ ചിത്രരൂപത്തിലോ ഇതു ഉൾക്കൊള്ളുന്നില്ല. പ്രാർത്ഥനയിലെ ഈ ദിവ്യദർശനത്തിനും അതിന്റേതായ ഡിഗ്രികളും വിവിധ ഭാഗങ്ങളും ഉണ്ട്; എന്നാൽ ഈ സ്ഥാനം വരെ അതു പ്രാർത്ഥനതന്നെയാണ്. കാരണം, പ്രാർത്ഥന അല്ലാത്ത അവസ്ഥയിൽ ചിന്ത കടന്നുചെല്ലുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ, പ്രാർത്ഥനയേക്കാളും ശ്രേഷ്ഠതരമായ ഒന്നുണ്ട്. പ്രാർത്ഥനാവസരം നാവിന്റെയും ഹൃദയത്തിന്റെയും ചലനങ്ങൾ താക്കോലുകൾ

- 6. Theoria (Contemplation)
- 7. non-prayer

പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു.⁸ ഇവയ്ക്കുശേഷം വരുന്നത് ഭേദമാർത്തിലേക്കുള്ള യഥാർത്ഥ പ്രവേശനമാണ്. ഈ സ്ഥാനം മുതൽ വായും നാവു ചിന്തകളുടെ സൂക്ഷിപ്പുകാരനായ ഹൃദയവും ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ഭരിക്കുന്ന മനസ്സും വേഗതയുള്ള കാരായ ധൈര്യമുള്ള അരൂപിയും, അവയ്ക്കുള്ള എല്ലാ മാർഗ്ഗങ്ങളോടും ഉപയോഗങ്ങളോടും കൂടിനിശ്ചിതമാകുന്നു. ഭവനത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥൻ എത്തിയതിനാൽ യാചനകളും നിലയ്ക്കുന്നു.

പിതാക്കന്മാർ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, മനുഷ്യകലത്തിനുവേണ്ടി ദൈവം നല്കിയ നിയമത്തിന്റെയും കല്പനകളുടെയും ശക്തികൾക്കെല്ലാം ഹൃദയശുദ്ധി വരെ എത്തുന്ന അതിർത്തിയുണ്ട്. അതുപോലെ, മനുഷ്യർ ദൈവത്തോടു നടത്തുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ വൈവിധ്യത്തിനും ഇനങ്ങൾക്കും ഹൃദയശുദ്ധി വരെ എത്തുന്ന അതിർത്തികളുണ്ട്. നെടുവീർപ്പുകൾ, സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമങ്ങൾ, ഹൃദയസ്പർശിയായ അപേക്ഷകൾ, യാചനകൾ, മാധുര്യമേറിയ കണ്ണീരുകൾ, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ മറ്റൊരാൾക്കും പ്രാർത്ഥനകൾ എന്നിവയ്ക്കും ശുദ്ധപ്രാർത്ഥന വരെ മാത്രമേ അവയുടെ അംഗീകൃത അതിർത്തിയുള്ളൂ. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശുദ്ധതയിൽ നിന്നും ഉള്ളിലേക്കു കടന്നാൽ, ഈ അതിർത്തികൾ കഴിഞ്ഞാൽ, മനസ്സിനു പിന്നെ പ്രാർത്ഥനയില്ല, ചലനമില്ല, കണ്ണീരില്ല, അധികാരമില്ല, സ്വാതന്ത്ര്യമില്ല, അപേക്ഷകളില്ല, ആഗ്രഹമില്ല, ഈ ലോകത്തിലും വരാനിരിക്കുന്ന ലോകത്തിലും പ്രതീക്ഷിക്കുന്ന ഒന്നിനോടുമുള്ള ആഗ്രഹവും ഇല്ല. ഇക്കാരണത്താൽ ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുപുറത്തു് ഒരു പ്രാർത്ഥനയുമില്ല. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള വിവിധ പ്രചോദനങ്ങളെല്ലാം തങ്ങളുടെ സ്വതന്ത്രമായ അധികാരത്താൽ ആ സ്ഥാനം വരെ മനസ്സിനെ നയിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടാണ് പ്രാർത്ഥനയിൽ അത്യധാനം ഉള്ളതു്. എന്നാൽ അതിർത്തിക്കപ്പുറത്തു് പ്രാർത്ഥനയല്ല, ആശ്ചര്യമാണുള്ളതു്. ആ തലം മുതൽ മനസ്സ് പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നു വിരമിക്കുന്നു. കാണാനുള്ള കഴിവു് അവിടെയുണ്ടു്. എന്നാൽ മനസ്സു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയില്ല.

ആത്മാവിന്റെ പ്രചോദനങ്ങളിലൂടെയാണ് എല്ലാത്തരം പ്രാർത്ഥനകളും ആരംഭിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ആധ്യാത്മികാസൂതിര്യങ്ങളുടെ പ്രചോദനങ്ങളിൽ ബുദ്ധി പ്രവേശിച്ചു കഴിയുമ്പോൾ, അതിനു് അവിടെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കുകയില്ല.

8. അപ്പമെയായിലെ യോഹന്നാൻ, ഹെരീകിയസീനുള്ള തത്ത്വം, 1 കാണുക: മുകളിൽ പേ. 72 - 73 കാണുക.

പ്രാർത്ഥന ഒരു കാര്യം; എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള ദിവ്യ ദർശനം⁹ മറ്റൊരു കാര്യം. അവയിൽ ഒന്നിന്റെ കാരണം മറുതിലാണ്. എങ്കിലും ആദ്യത്തേതു വിത്തു്, രണ്ടാമത്തേതു് കററകളുടെ കെട്ടുകൾ. അതുതടങ്ങാൻ നിറഞ്ഞ കാഴ്ചകളുള്ള കോയ്ത്തിന്റെ സഫലത്തു് വിവരണാതീതമായവ അവൻ കാണുന്നു: താൻ വിതച്ച ദുരിതപൂർണ്ണവും നിസ്സാരവുമായ വിത്തുകളിൽ നിന്നു്, പെട്ടെന്നു തനിക്കു മുൻപിലായി എത്ര മഹനീയമായ ഗോതമ്പിലകളാണു മുളച്ചുവരുന്നതു്! ആ കാഴ്ചയിൽ അവൻ ചലനരഹിതനാകുന്നു.

പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം യാചനയോ, അപേക്ഷയോ, സ്തുതിയോ, കൃതജ്ഞതാപ്രകടനമോ ആണ്. ബുദ്ധിമുട്ടു അതിർത്തി കടന്നു് ആ തലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ഇവയിലേതെങ്കിലുമോ, ഏതെങ്കിലും തരത്തിലുള്ള അപേക്ഷയോ ഉണ്ടോ എന്നു് പരിശോധിക്കുക. സത്യം അറിയാവുന്നവരെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നതു്. ഈ വ്യത്യസ്തങ്ങളെല്ലാം എല്ലാവർക്കുമല്ല, പിന്നെയോ, ഈ സംഗതിയുടെ ശുശ്രൂഷകരും കാഴ്ചക്കാരും ആയിത്തീർന്നവർക്കും ഇവരെപ്പോലെയുള്ള പിതാക്കന്മാരുടെ സന്നിധിയിൽ വളർന്നവർക്കും മാത്രം പരിശോധിക്കുവാനുള്ളതാണ്. അവരുടെ വായിൽനിന്നു് സത്യം സ്വീകരിക്കുകയും സത്യമെന്താണു് എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ചർച്ച ചെയ്യുകയും തങ്ങളുടെ ജീവിതകാലത്തു് ഇത്തരം ജീവിതരീതികൾ അനുവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തുവരാണവർ.

കല്പനകളും നിയമങ്ങളും പൂർത്തിയാക്കി ആത്മാവിന്റെ സുതാര്യതയ്ക്കു് അർഹനായി പരിനായിരത്തിൽ ഒരാളെ കണ്ടിട്ടു് കണ്ടെത്തിയേക്കാം; അതുപോലെ വളരെയധികം ജാഗരണം, ശുദ്ധപ്രാർത്ഥന, എന്നിവയുടെ ഫലമായി യോഗ്യനായിത്തീരുകയും ഈ അതിർത്തി കടക്കുകയും ആ രഹസ്യത്തിനു് അർഹനായി പരിഗണിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു് അനേകരിൽ ഒരുവൻ മാത്രമേയുള്ളൂ. ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുപോലും അനേകർ യോഗ്യരായി പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നില്ല; പിന്നെയോ കുറച്ചുപേർ മാത്രം; അതിനപ്പുറത്തുള്ള രഹസ്യത്തെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ, ദൈവകൃപയാൽ ഈ അറിവിനെ സമീപിച്ചവരായി ഓരോ തലമുറയിലും ആരെയെങ്കിലും കണ്ടെത്തപ്പെടുക അപൂർവമാണു്.

9. Contemplation

പ്രാർത്ഥന അപേക്ഷയാണ്; അല്ലെങ്കിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു വസ്തുവിനുവേണ്ടിയുള്ള താല്പര്യവും അഭിലാഷവുമാണ്; അല്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോഴുള്ളതോ വരാനിടയുള്ളതോ ആയ തിന്മകളിൽനിന്നും രക്ഷപെടാനുള്ള ആഗ്രഹം; അല്ലെങ്കിൽ വാഴാനുണ്ടാവേണ്ടിയുള്ള ആഗ്രഹം. അല്ലെങ്കിൽ ദൈവത്തോടു കൂടുതൽ അടുക്കാനായി ഒരുവനെ സഹായിക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും യാചന, ഈ പ്രചോദനങ്ങളിൽ¹⁰ വിവിധയ്യിനം പ്രാർത്ഥനകൾ ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്.

പ്രാർത്ഥനയുടെ ശുദ്ധതയോ ശുദ്ധതയില്ലായ്മയോ താഴെ പറയുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ബലിയർപ്പിക്കാനായി നാം സൂചിപ്പിച്ച ഈ പ്രചോദനങ്ങളിലൊന്നിനെ മനസ്സു ക്ഷണിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിൽ, ഈ ബലിയിൽ മനസ്സു എന്തെങ്കിലും വിരുദ്ധ ചിന്തയോ അജാഗ്രതയോ കൂട്ടിക്കലർത്തിയാൽ അത് അശുദ്ധം എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു. ആത്മീയ തൂണായ, ¹¹ ഹൃദയം എന്ന കർത്താവിന്റെ ബലിപീഠത്തിൽ അനുവദനീയ മല്ലാത്ത മൃഗത്തെ അവൻ വെച്ചിരിക്കുന്നതിനാലാണത്.

എന്നാൽ ഈ പ്രചോദനങ്ങളിലൊന്നുമായി മനസ്സു താല്പര്യപൂർവ്വം ബന്ധിതമാകുമ്പോൾ - ഇത് അപേക്ഷയുടെ അവസരം അപേക്ഷിക്കുന്ന കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ആവശ്യകതയെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ വലിയ താല്പര്യത്തിന്റെ ഫലവുമാണിത് - ഹൃദയത്തിന്റെ വിരികളിൽ അതിന്റെ പ്രചോദനങ്ങളുടെ നോട്ടങ്ങൾ വിശ്വാസനയനങ്ങളാൽ വലിച്ചടുപ്പിക്കപ്പെടുന്നു. ഉടമ്പടിയുടെ കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കാൻ നിയമം അനുവദിക്കാത്ത, “പരദേശികൾ” ¹² എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വിരുദ്ധ ചിന്തകളെ പുറത്തുനിർത്തിക്കൊണ്ടു് ആത്മാവിന്റെ പ്രവേശനദ്വാരങ്ങൾ അതുവഴി കാത്തു സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ‘ഹൃദയത്തിന്റെ സ്വീകാര്യമായ ബലിയും ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയും’ എന്നു് അവർ വിളിക്കുന്നത് ഇതിനെയാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ അതിർത്തി ഈ തലത്തിൽ എത്തുന്നു: അതിനുശേഷം അത് പ്രാർത്ഥനയെന്നു് വിളിക്കപ്പെടുന്നില്ല.

10. Stirrings

11. ഉല്ല. 28: 18

12. എസ. 44: 9 കാണുക.

“ഇതും പ്രാർത്ഥനയുടെ അതിർത്തികളുള്ളിലാണ്” എന്ന് അവകാശപ്പെടുകൊണ്ട്, പിതാക്കന്മാരുടെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കാതെ, പിതാക്കന്മാർ “ആത്മീയപ്രാർത്ഥന” എന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത് അവതരിപ്പിക്കുന്നവർ, കൃത്യമായ അറിവിലേക്കു വരാനിടയായാൽ, ‘ആത്മീയപ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധിക്കും’ എന്ന് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട വ്യക്തികൾ പറയുന്നതു തന്നെ ദൈവഭൃഷണമാണ് എന്ന് അവർക്കു മനസ്സിലാകും എന്ന് എനിക്കു തോന്നുന്നു. കാരണം, പ്രശ്നമിക്കാവുന്ന പ്രാർത്ഥനകളെല്ലാം ആത്മീയ തലത്തിന്റെ ഈ വശത്താണ്; എന്നാൽ ആത്മീയമായിട്ടുള്ളവയെല്ലാം പ്രചോദനമോ പ്രാർത്ഥനയോ കൂടാതെയുള്ള തലത്തിലാണ്. ശുദ്ധമായ രീതിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മനുഷ്യവ്യക്തിക്ക് കഷ്ടിച്ചു സാധിക്കുകയുള്ളു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ ആത്മീയരീതിയിൽ അതു നടത്തുന്നതിനെപ്പറ്റി എന്താണ് പറയേണ്ടത്? പിതാക്കന്മാർ എല്ലാ ശ്രേഷ്ഠപ്രചോദനങ്ങളേയും എല്ലാ ആത്മീയ വ്യാപാരങ്ങളേയും ‘പ്രാർത്ഥന’ എന്ന പദംകൊണ്ട് വിളിച്ചിരുന്നു. ഇവ മാത്രമല്ല, പിന്നെയും, - പ്രാർത്ഥന ഒരു സംഗതി, സഭപ്രവൃത്തി മറ്റൊരു സംഗതി എന്നതു വ്യക്തമാണെങ്കിലും - ഭാഗ്യവാനായ ഭാഷ്യകാരൻ¹³ പ്രാർത്ഥനയുടെ തലക്കെട്ടിൻകീഴിൽ സഭപ്രവൃത്തികളെയും ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു. “ആത്മീയപ്രാർത്ഥന” എന്ന് മറ്റിടങ്ങളിൽ അവർ വിളിക്കുന്നതിനെ ചിലപ്പോൾ അവർ ദർശനം എന്നും, ചിലപ്പോൾ ‘അറിവ്’ എന്നും മറ്റു ചിലപ്പോൾ ‘ആത്മീയ കാര്യങ്ങളുടെ വെളിപാടുകൾ’ എന്നും വ്യവഹരിച്ചിരുന്നു.

ആത്മീയകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എത്ര വൈവിധ്യമാർന്ന പദങ്ങളാണ് പിതാക്കന്മാർ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതെന്ന് കാണുക. ഭൗമിക കാര്യങ്ങൾക്കു മാത്രമേ കൃത്യമായ പദപ്രയോഗം സാധ്യമാകൂ; പുതിയ ലോകത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങൾക്ക് ഇതു സാധ്യമല്ല; അവിടെയുള്ളതു് പേരുകൾക്കും, അടയാളങ്ങൾക്കും, വർണ്ണനകൾക്കും, നിറങ്ങൾക്കും, രൂപങ്ങൾക്കും, കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടുള്ള പദങ്ങൾക്കും ഉപരിയായ അതുല്യവും ഋജുവുമായ അവബോധം മാത്രമാണ്. ഇക്കാരണത്താൽ, ദൃശ്യലോകത്തിന്റെ ഈ സർക്കിളിന് ഉപരിയായി ആത്മാവിന്റെ അവബോധം ഉയർത്തപ്പെട്ടു കഴിയുമ്പോൾ, ഈ അവബോധത്തെക്കുറിച്ച് അവയുടെ കൃത്യമായ നാമങ്ങൾ

13. മൊപ്സൂവെന്യായിലെ തിയഡോർ, മതായ്യാപത്വപരംഗങ്ങൾ, 11.3: ജി. ചേടിയത്തു്, പേ. 135 - 136. അഗ്രാതു്, Demon. 4 കാണുക (മുകളിൽ പേ. 19ff).

ആർക്കും അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ, പിതാക്കന്മാർ തങ്ങൾ ക്ഷിപ്രമുള്ള പേരുകളിൽ ഇതിനെ വിളിക്കുന്നു. എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ ചിന്തകൾക്ക് എന്തെങ്കിലും മുറുകെപ്പിടിക്കാൻ ഉണ്ടാകാൻവേണ്ടി, നാം വിവിധ ആലങ്കാരികപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഇത് വിശുദ്ധ ദിവന്നാസ്യോസിന്റെ വാക്കുകളുമായി ഒതുപോകുന്നു. ¹⁴ അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: “ഇന്ദ്രിയങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ നാം അക്ഷരങ്ങളും ഒരുപദം മാത്രമുള്ള വ്യഞ്ജനങ്ങളുടേയും സാധാരണ പേരുകളും വാക്കുകളും ഉപയോഗിക്കുന്നു. എന്നാൽ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദിവ്യകാര്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി നമ്മുടെ ആത്മാവ് പ്രചോദിതമാകുമ്പോൾ ഇന്ദ്രിയങ്ങളും അവയുടെ പ്രവർത്തനങ്ങളും നമുക്ക് വ്യക്തമായിത്തീരുന്നു; എത്തിപ്പിടിക്കാനാവാത്ത ഐക്യംവഴി നമ്മുടെ ആത്മാവ് ദൈവത്വത്തിന്റെ സാദൃശ്യമായിത്തീരുകയും, ദർശനമില്ലാത്ത പ്രചോദനങ്ങൾവഴി മഹനീയതയുടെതായ പ്രകാശകിരണങ്ങളാൽ അതു പ്രകാശിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ ആത്മാവിന്റെ ആത്മീയശക്തികൾ വ്യക്തമായിത്തീരുന്നതുപോലെയാണിതു.”

അതുകൊണ്ട് എന്റെ സഹോദരാ, നിനക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കട്ടെ: പ്രാർത്ഥനയിൽ ശുദ്ധത ഉണ്ടായിരിക്കുന്ന അവസ്ഥവരെ വിവിധപ്രചോദനങ്ങളെ വേർതിരിച്ചറിയാൻ തുടങ്ങുന്നതിനു ബുദ്ധിക്ക് അധികാരമുണ്ട്. എന്നാൽ ആ തലത്തിൽ എത്തിക്കഴിഞ്ഞാൽ, ഒന്നുകിൽ അതു പുറംതിരിയുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ അത് പ്രാർത്ഥനയല്ലാതാകുന്നു. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥന അസ്തിത്വാവസ്ഥയുടെയും ആത്മീയാസ്തിത്വത്തിന്റെയും ഇടയിൽ മധ്യവർത്തിയായി വർത്തിക്കുന്നു. പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പ്രയോജനമുണ്ടാകുന്നതെല്ലാം ആത്മാവിന്റെ അസ്തിത്വതലത്തിലാണ്; എന്നാൽ അത് മറ്റേ തലത്തിലേക്കു കടന്നു കഴിഞ്ഞാൽ അപ്പോൾ പ്രാർത്ഥന അവസാനിക്കുന്നു.

ബുദ്ധി ആത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞുകഴിയുമ്പോൾ വിശുദ്ധർ പുതിയലോകത്തിൽ വാസ്തുവത്തിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. അവർ ആ സന്തുഷ്ടമായ മഹത്വത്തിൽ അതുതസ്സുബ്ബരായി കഴിയുന്നു. അതുപോലെ വരാനിരിക്കുന്ന ഭാഗ്യപൂർണ്ണമായ സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തിന്റെ അവസ്ഥ ദർശിക്കുവാൻ ബുദ്ധി യോഗ്യമാകുമ്പോൾ അത് അതിനെത്തന്നെയും ഇവിടെയുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളെയും മറക്കുന്നു; ഒന്നിന്റെയും ചിന്തയാൽ അത് പിന്നെ പ്രചോദിതമാകുന്നില്ല.

14. ദിവന്നാസ്യോസ്, *Divine Names*, 4. II

ശാരീരികവും മാനസ്സികവുമായി വിവിധതരത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളും, എല്ലാ സൂക്തങ്ങളും, ഇച്ഛയുടെ സ്വതന്ത്രമായ തെരഞ്ഞെടുപ്പുകൊണ്ട് ആരംഭിക്കുകയും ഭരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു ധൈര്യപൂർവ്വം പറയാൻ സാധിക്കും. ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെമേൽ അധികാരമുള്ള ബുദ്ധിയും ഇതിൽ ഉൾപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ആത്മാവിന്റെ പ്രവർത്തനം, ഇന്ദ്രിയങ്ങളെയും ചിന്തകളെയും നിയന്ത്രിക്കുന്ന ബുദ്ധിയുടെമേൽ ഭരണം നടത്താൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ ജന്മനായുള്ള, സ്വാഭാവികമായ, സ്വതന്ത്രതെരഞ്ഞെടുപ്പ് നീക്കപ്പെടുകയും ബുദ്ധിതന്നെയും നയിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു; അത് നയിക്കയല്ല ചെയ്യുക. തനിക്കുജ്ഞാതമായ ദിശയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ട്, പ്രകൃത്യാതന്നെ തന്മേലുള്ള അധികാരം നഷ്ടപ്പെടുന്ന സാഹചര്യത്തിൽ, എങ്ങനെയാണു് പ്രാർത്ഥന ഉണ്ടായിരിക്കുക. തനിക്കിഷ്ടമുള്ള രീതിയിൽ മനസ്സിന്റെ പ്രചോദനങ്ങളെ അതു നയിക്കുന്നില്ല; പിന്നെയോ തനിക്കു അവബോധമില്ലാത്ത ദിശയിലേക്കു നയിക്കപ്പെട്ട്, പ്രകൃത്യാ ഉണ്ടായിരുന്ന അവസ്ഥയുടെ സ്ഥാനത്തു് അപ്പോൾ അടിമത്താവസ്ഥ ഭരണം നടത്തുന്നു. കാരണം, ആ അവസരം വ്യക്തിക്കു ഇച്ഛാശക്തി ഇല്ലാതാകുന്നു; തിരുലിഖിതം സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ താനൊരു ശരീരത്തിലാണോ അല്ലയോ എന്നു് അറിയുന്നുപോലുമില്ല (2കൊറി. 12:2). തന്നെപ്പറ്റിപോലും ഒരാൾ അറിയാതിരിക്കുമ്പോൾ, ഈ തരത്തിൽ അടിമയാക്കപ്പെട്ട വ്യക്തിക്കു് പ്രാർത്ഥിക്കാനാവുമോ? അതുകൊണ്ടു് ആത്മീയപ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിക്കാൻ സാധ്യമാണു എന്നുപറയുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന ചിലരുണ്ടു് എന്നു് ആരും ദൈവദൂഷണപരമായി അവകാശപ്പെടുകൂടാ. മെസ്സാലിയർ തങ്ങളെപ്പറ്റി പറയുന്ന ഒരു ധിക്കാരമാണിതു്. ആത്മാവിന്റെ പ്രാർത്ഥന പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തങ്ങൾ ആഗ്രഹിക്കുമ്പോഴൊക്കെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ശക്തരാണെന്നു തങ്ങളെപ്പറ്റിത്തന്നെ വീമ്പടിക്കുന്ന അഹങ്കാരികളായ അജ്ഞാതപരർ. എന്നാൽ ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവരും പിതാക്കന്മാരിൽനിന്നു പഠിക്കാൻ സ്വയം വിധേയരാകുന്നവരും സ്വാഭാവികവ്യക്തിയുടെ പരിമിതികൾ അറിയാവുന്നവരുമായ വിനീതർ അത്തരം ധാർഷ്ട്യത്തെ പരിഗണിക്കാറില്ല.

ഇതു പ്രാർത്ഥന അല്ലാതിരിക്കെ 'പ്രാർത്ഥന' എന്ന പേരു് ഈ അവാച്യഭാവത്തിനു പിന്നെത്തുകൊണ്ടാണു നൽകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്? നാം പറയുന്ന കാരണം ഇതാണു്. പ്രാർത്ഥനാവസരം യോഗ്യരായവർക്കു ഭാഗം നൽകുന്നതുപോലെ, അതിന്റെയും ആരംഭം പ്രാർത്ഥനയാണു്. കാരണം, പിതാക്കന്മാർ സാക്ഷിക്കുന്നതുപോലെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അവസരത്തിലല്ലാതെ മറ്റൊരു സന്ദർഭത്തിലും ഈ മഹാനീയഭാഗം ചൊരിയപ്പെട്ടു

ന്നില്ല. കൂടാതെ, നിരവധി വിശുദ്ധരെ സംബന്ധിച്ചു അവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആയിരിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ ബുദ്ധി ബലാൽ ഗ്രസിക്കപ്പെടുകയായിരുന്നു എന്ന് അവരുടെ ജീവിതത്തിൽ നാം കാണുന്നു.

“ശ്രേഷ്ഠം അവാച്യവുമായ ഈ ഭാഗങ്ങൾ ഈ പ്രാർത്ഥനാ സമയത്തുമാത്രമുണ്ടാകുന്നതു എന്തുകൊണ്ടാണു്” എന്ന് ആരെങ്കിലും ചോദിച്ചേക്കാം. നമ്മുടെ മറുപടി ഇതാണ്: “ദൈവത്തിൽ നിന്നു കരുണ പ്രതീക്ഷിക്കുകയും നോക്കിപ്പാർക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈ സമയം മറ്റേതു സമയത്തെക്കാളും കൂടുതലായി മനുഷ്യൻ ഏകാഗ്രചിത്തതയിലും ദൈവദർശനത്തിനു ഒരുക്കമുള്ള അവസ്ഥയിലും ആയിരിക്കും.” ചുരുക്കത്തിൽ, തന്റെ യാചനകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടു് അവൻ രാജാവിന്റെ വാതില്ല് നിലുന്ന അവസരമാണിതു്; യഥാർത്ഥമായ ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി അപേക്ഷിക്കുന്നവന്റെ യാചന അവൻ അപ്പോൾ സാധിച്ചുകൊടുക്കുക എന്നതു ഉചിതമാണു്. കാരണം, പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴല്ലാതെ എപ്പോഴാണു മനുഷ്യൻ ഏറ്റവും ശ്രദ്ധാലുവും ഒരുക്കമുള്ളവനും തായ്വരള്ളവനുമായ അവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കുന്നതു്? അല്ലെങ്കിൽ അവൻ ഉറങ്ങുമ്പോഴോ, അല്ലെങ്കിൽ മറ്റൊരതെങ്കിലും ചെയ്യുമ്പോഴോ, തന്റെ മനസ്സിൽ അജാഗ്രമായിരിക്കുമ്പോഴോ ഇതിനു് അവൻ അഹ്നായിത്തീരുക എന്നതു് ഉചിതമാണോ? വിശുദ്ധർ അലസമായി ഒരു നിമിഷംപോലും ചെലവഴിച്ചിരുന്നില്ല; അവരുടെ സമയം മുഴുവൻ അവർ ആത്മീയ കാര്യങ്ങൾക്കായി വിനിയോഗിച്ചിരുന്നു: അവർ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഒരുങ്ങി നില്ക്കാത്തപ്പോൾ വേദപുസ്തകത്തിലെ ഏതെങ്കിലും കഥകളെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകും ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ സൃഷ്ടിയെപ്പറ്റിയുള്ള വിചിന്തനത്തിൽ അവരുടെ ബുദ്ധി വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകും, അതുമല്ലെങ്കിൽ ധ്യാനത്തിനു പ്രയോജനപ്രദമായ മറ്റുകാര്യങ്ങൾ ചിന്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയാകും. എന്നാൽ പ്രോത്സാഹനകവും തീക്ഷ്ണവുമായ തീവ്രതയോടുകൂടി ഹൃദയത്തിൽനിന്നു അപേക്ഷകൾ സമർപ്പിക്കുന്നതിനാൽ പ്രാർത്ഥനാവസരമാണു പ്രത്യേകമായി ദൃഷ്ടി ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പിക്കുന്നതു, തന്റെ പക്കലേക്കു് അതിന്റെ ചലനങ്ങളുടെ സമ്പൂർണമായ ഗതിമാത്ര പ്രസരിക്കുന്നതു. ഇക്കാരണത്താൽ, മനസ്സിൽ ഒരൊറ്റ ചിന്തമാത്രമുള്ള നിമിഷം ദിവ്യകൃപ ലഭിക്കുക ഉചിതമാണു്.

നാം അർപ്പിക്കുന്ന ദൃശ്യമായ അർപ്പണത്തിന്മേൽ ഉള്ള ആത്മാവിന്റെ ഭാഗം സംബന്ധിച്ചു ഇതുതന്നെ നമുക്കു കാണാൻ കഴിയും. ബുദ്ധി ദൈവത്തിൽ ഉറപ്പിച്ചുകൊണ്ടും തീക്ഷ്ണ

മായ അപേക്ഷകൾ അർപ്പിച്ചുകൊണ്ടും എല്ലാവരും ഒരുക്കമുള്ളവരായി പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടു നില്ക്കുമ്പോഴാണ് ബലിപീഠത്തിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അപ്പത്തിന്മേലും വീഞ്ഞിന്മേലും ആത്മാവ് ഇറങ്ങുന്നത്.

യോഹന്നാന്റെ ഗർഭധാരണത്തെക്കുറിച്ച് അറിയിച്ചുകൊണ്ട് സ്റ്റീറിയായ്ക്ക് മാലാഖാ കാണപ്പെട്ടതും പ്രാർത്ഥനാവസരമായിരുന്നു. (ലൂക്കാ 1:13). പത്രോസിന്റെ കാര്യത്തിലും അങ്ങനെതന്നെ. മട്ടപ്പാവിൽ ആറാം മണിക്കൂറിലെ പ്രാർത്ഥനയിൽ അവൻ പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് അവൻ വെളിപാടുകൾ കണ്ടത്. വന്യമൃഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു വിരിപ്പ് ആകാശത്തുനിന്നിറങ്ങുന്നതുവഴി ജാതികളുടെ സ്വീകരണം അവൻ ദർശിച്ചു (നട 10: 9-16). കൊർണേലിയോസിന് ദർശനം ഉണ്ടായതും പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് എന്നാണ് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് (നടപട10: 1-8). പ്രാർത്ഥനയിൽ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴാണ് നൂന്റെ മകനായ ജോഷ്വായോടു് ദൈവം സംസാരിച്ചത് (ജോഷ്വ 7: 6-15). കൂടാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുകളിൽ വെളിപ്പെട്ട കൃപാസനത്തെ സംബന്ധിച്ചും അപ്രകാരംതന്നെ. ആവശ്യമുള്ള കാര്യങ്ങൾ ദൈവത്തിൽനിന്നു് ആണ്ടിലൊരിക്കൽ അതിലൂടെ പുരോഹിതൻ ഗ്രഹിച്ചിരുന്നു. ഇസ്രായേൽ ഗോത്രങ്ങളെല്ലാം ഒന്നിച്ചുകൂടി പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം പുറത്തെ കൂടാരത്തിൽ ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ നിന്നിരുന്ന പ്രാർത്ഥനയുടെ ഉദാത്തനിമിഷത്തിൽ മഹാപുരോഹിതൻ അകത്തെ വിശുദ്ധസ്ഥലത്തു് പ്രവേശിച്ചു്, സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകിടക്കുമ്പോൾ ഭീതികരവും അവാച്യവുമായ ഒരു വെളിപാട് വഴി കൂടാരത്തിന്റെ മുകളിലുള്ള കൃപാസനത്തിനുള്ളിൽനിന്നു് ദൈവത്തിന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾ അവനു് കേൾക്കാമായിരുന്നു.¹⁵ ആ അവസരം സംഭവിച്ചിരുന്ന രഹസ്യം എത്ര ഭീതികരമായിരുന്നു. വിശുദ്ധർക്കുണ്ടായ ദർശനങ്ങളും വെളിപാടുകളുമൊക്കെ ഇത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു: അവയെല്ലാം പ്രാർത്ഥനാവസരങ്ങളിലാണ് സംഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

ദൈവത്തോടു് ഒരു വ്യക്തി സംസാരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനാസമയത്തേക്കാൾ ഏതു സമയമാണു കൂടുതൽ വിശുദ്ധ്യവും വിശുദ്ധീകരണത്തിനും ദൈവിക ദാനങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നതിനും പറ്റിയതായിട്ടുള്ളതു്? ദൈവത്തെപ്പറ്റി മാത്രം ചിന്തി

15. പുറ 25: 21-22; ലേവ്യ 16; എബ്രാ 9:7; സംഖ്യ 20:6

ച്ചുകൊണ്ടും തന്റെ മനസ്സു മുഴുവൻ ദൈവിക സമ്പർക്കത്തിൽ മുഴുകിക്കൊണ്ടും എല്ലാ പ്രചോദനങ്ങളും എല്ലാ ചിന്തകളും ശക്തിയായി ഏകാഗ്രമാക്കി, ദൈവത്തോടു് അപേക്ഷിക്കുകയും യാചിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴാണ് അവന്റെ ഹൃദയം അവനെക്കൊണ്ടു നിറയുന്നതു്. ഈ തലം മുതലാണ് പരിശുദ്ധാത്മാവു്, വ്യക്തിയുടെ കഴിവനുസരിച്ചും അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു് പൂരകമായിരുന്നു അപ്രാപ്യമായ ചില ഉൾക്കാഴ്ചകൾ അവനിൽ ഉദിച്ചിരുന്നതു്. ഈ ഉൾക്കാഴ്ചകൾ വഴി എല്ലാ തരത്തിലുമുള്ള ചലനങ്ങളിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥന വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുന്നു എന്നതാണ് ഇതിന്റെ അനന്തരഫലം. ബുദ്ധിആശ്ചര്യത്താൽ വിഴുങ്ങപ്പെടുന്നു. താൻ യാചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാമ്യവസ്തുവിന്റെ കാര്യവും പാടേ വിസ്മരിച്ചുപോകുന്നു: പകരം ആഴമായ ഒരു ലഹരിയിൽ അതിന്റെ പ്രചോദനങ്ങൾ മുങ്ങിപ്പോകുന്നു; ആ വ്യക്തി അപ്പോൾ മുതൽ ഈ ലോകത്തിലേ അല്ല. ശരീരത്തിന്റെയോ ആത്മാവിന്റെയോ വിവേചനമോ എന്തിനേപ്പറ്റിയെങ്കിലുമുള്ള ഓർമ്മയോ അവിടെ ഇല്ലാതാകുന്നു. എവാഗ്രിയസു് പറയുന്നതുപോലെ,¹⁶ “വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രകാശത്തിൽ നിന്നു് അത്ഭുതത്താൽ മാത്രം വിച്ഛേദിക്കപ്പെടുന്ന മനസ്സിന്റെ അവസ്ഥയാണ് പ്രാർത്ഥന.” ഈ പ്രതിപാദനത്തിന്റെ ആരംഭത്തിലും അതിനുശേഷം പലയിടങ്ങളിലും ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, പ്രാർത്ഥനയുടെ ഫലമായി മനസ്സിൽ ഉദയം ചെയ്യുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകളാൽ അത്ഭുതപ്പെട്ടു് പ്രാർത്ഥന എപ്രകാരം നിലച്ചുപോകുന്നു എന്നു നീ കണ്ടുവല്ലോ.

എവാഗ്രിയസു് ഇതും പറയുന്നു:¹⁷ “ബുദ്ധിക യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുടെ മകുടമാണ് ബുദ്ധിയുടെ അവസ്ഥ; ആകാശത്തിന്റെ നിറത്തോടു് ഇതു സദൃശ്യമാണ്. കാരണം, അതിൽ പ്രാർത്ഥനാവസരം വിശുദ്ധ ത്രിത്വത്തിന്റെ പ്രകാശം ഉദയം ചെയ്യുന്നു.” പ്രാർത്ഥനാവസരം ഈ മഹനീയാവസ്ഥയിലേക്കുയർത്തപ്പെട്ടു്, ഈ കൃപയ്ക്കു് ആരെങ്കിലും യോഗ്യനായിത്തീർന്നാൽ, അവൻ പറയുന്നു: ¹⁸ “ബുദ്ധി പഴയ മനുഷ്യനെ ഉരിഞ്ഞുകളയുകയും കൃപാവരം വഴി പുതിയവനെ ധരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, തന്റെ അവസ്ഥയെ ആകാശത്തിന്റെ നിറമായ ഇന്ദ്രനീല വർണ്ണത്തിനു് സദൃശ്യമാകുന്നതായി പ്രാർത്ഥനാവസരം

16. എവാഗ്രിയസു്, *Capita Cognoscitiva*, 30
 17. *Ibid.* 4
 18. *Ibid.* 25

അതു കാണും. അതിനെ 'ദൈവത്തിന്റെ സ്ഥലം' എന്ന് ഇസ്രായേലിലെ മൂപ്പന്മാർ വിളിച്ചിരുന്നു. അവർ അതു മലയിൽ ഒഴിച്ചു.¹⁹

അങ്ങനെ, ഞാൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, ഈ ദാനത്തെ 'ആത്മീയ പ്രാർത്ഥന' എന്ന് വിളിക്കാൻ പാടില്ല. ഇതിനെ പിന്നെ എന്താണു വിളിക്കേണ്ടതു്? ആത്മാവിനാൽ വിഴുങ്ങപ്പെട്ട, ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയുടെ സന്താനം. ആ തലം മുതൽ മനസ്സ് പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുമാണു്. അവിടെ പ്രാർത്ഥന അവസാനിക്കുന്നു; അതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ ഒന്നു് അതു കണ്ടെത്തിയിരിക്കുന്നു. അവിടെ വാസ്തവത്തിൽ മനസ്സ് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതേയില്ല. മർത്യജീവികളുടെ ലോകത്തിന്റേതല്ലാത്ത അപ്രാപ്യവസ്തുക്കളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള അതുളതത്തിന്റെ കാഴ്ചമാത്രം. ഇവിടെയുള്ള ഒന്നിനെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവില്ലാതെ മനസ്സ് നിശ്ചലമാകുന്നു. 'അറിവില്ലാതിരിക്കുക'യാണിതു്. അതേപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: എവാഗ്രിയസു് പറഞ്ഞതുപോലെ²⁰ "പ്രാർത്ഥനാവസരം, അറിയാത്തതിൽ എത്തിച്ചേർന്നവൻ ഭാഗ്യവാനാകുന്നു. അതിനെ ഉല്ലാഹിക്കാൻ സാധ്യമല്ല."

3. വിജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അധ്യായങ്ങളിൽ നിന്ന്

1. 42. ധ്യാനാത്മകമല്ലാത്ത പ്രാർത്ഥന അനർഗളമായി ഒഴുകുന്നില്ല. അത്തരം പ്രാർത്ഥന കഷ്ടിച്ചു് പ്രാർത്ഥിക്കാമെന്നേയുള്ളു. മനസ്സിന്റെ കൂരിരുട്ടുകൊണ്ടാണു് ഇതുണ്ടാകുന്നതു്; ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ വളരെയധികം ശിഥിലീകൃതമായതിന്റെ ഫലമാണു് ഈ കൂരിരുട്ടു്; ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടെ ശിഥിലീകരണം ബുദ്ധിയുടെ ശിഥിലീകരണത്തിലേയ്ക്കു നയിക്കുന്നു; ഇതിൽനിന്നു് മനസ്സിൽ കൂരിരുട്ടു് ഉടലെടുക്കുന്നു. ധ്യാനാത്മകമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നയാൾ സന്തുഷ്ടിയിൽ വസിക്കുന്നു; അയാൾ സന്തോഷപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; പരിശ്രമം കൂടാതെ അയാൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിലനിൽക്കുന്നു.

19. എഫേ 4: 22-4; കൊളോ 3:9-10; 24:11 (lxx)

20. എവാഗ്രിയസു്, *Kephalaia Gnostica* III. 88.

4.32 ശുദ്ധപ്രാർത്ഥന എന്നത് ജഡിക കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതിൽനിന്നും വിട്ടുനില്ക്കലും, ആത്മാവിനു സത്തുഷ്ടി പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന വസ്തുക്കളുടെ ഇടതടവില്ലാത്ത വ്യാപരിക്കലുമാണ്.

4.34 നീ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനു മുമ്പ്, അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന ചിന്തകളിൽനിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കരുത്: നിരന്തര പ്രാർത്ഥനകൊണ്ടു മാത്രമേ അത്തരം മനസ്സുതർച്ചയെ ആട്ടിയോടിക്കാൻ സാധിക്കൂ. അതിനാകട്ടെ, കുറിനാധാനം ആവശ്യമാണെന്നും. നിന്റെ മനസ്സ് പരിപൂർണ്ണമായിത്തീർന്നെന്നും എല്ലാ ലൗകിക ചിന്തകൾക്കും ഉപരിസ്ഥമായിത്തീർന്നെന്നും കാണുമ്പോൾ മാത്രം നീ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നുള്ളവെങ്കിൽ, നീ ഒരിക്കലും പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പോകുന്നില്ല.

4.63 നാം ഇതു മനസ്സിലാക്കണം. വായിക്കുന്നതും സൃഷ്ടലോകത്തെ ധ്യാനിക്കുന്നതും സുപ്രധാനപ്രവർത്തനങ്ങളാണെങ്കിലും ഇവയെല്ലാം ലഭിക്കുന്ന സമാശ്വാസത്തേക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതാണ് പ്രാർത്ഥനയിലും കാനോനാ നമസ്കാരത്തിലും നല്ലപ്പെടുന്ന സമാശ്വാസം. വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽനിന്നും ആശ്ചര്യഭരിതരാകുന്ന അതിലെ വാചകങ്ങളിൽനിന്നും, പുരോഗമിച്ച അവസ്ഥയിലുള്ള ആളുകൾക്കുകൂടി ലഭിക്കുന്ന സമാശ്വാസങ്ങൾ, മധ്യാവസ്ഥയിലുള്ളവർക്ക് ആനന്ദം പകരുന്ന സമാശ്വാസങ്ങളിൽ, ഒരു പ്രത്യേക വിഭാഗത്തിൽ പെടുന്നവയാണ്. സംസാരം, കാഴ്ച, കേൾവി എന്നിവയിലൂടെ ബാഹ്യഉറവിടങ്ങളിൽനിന്നും ഏകാന്തവാസിക്കുക കിട്ടുന്ന സമാശ്വാസത്തേക്കാൾ ഉന്നതമാണ് ഒരു മധ്യവർത്തിയെ കൂടാതെ ഹൃദയത്തിൽനിന്നു മാത്രം ഉയരുന്ന സമാശ്വാസങ്ങൾ എന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കണം. അധരങ്ങളിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയേക്കാൾ കൂടുതൽ ആന്തരികമായ പ്രാർത്ഥനയെ ഇതു സംഭവിക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ ഒരു മുർത്തമാധ്യവും കൂടാതെ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട്, മനസ്സിൽ പെട്ടെന്ന് ഉടലെടുക്കാം. അത് പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ വെളിപാടാണ്; അത് ഒരുതരം പ്രവചനവുമാണ്; കാരണം, ഹൃദയം വാസ്തവത്തിൽ പ്രവചിക്കുകയാണ്. അവിടെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിഗൂഢകാര്യങ്ങൾ അതിനു വെളിപ്പെടുത്തുന്നു; അതിന്മേൽ തിരുലിഖിതത്തിനുപോലും അധികാരം ഇല്ല. വെളിപ്പെടുത്താനായി തിരുലിഖിതത്തിന് അനുവാദമില്ലാതിരുന്നത് ഗ്രഹിക്കുവാൻ ശുദ്ധമനസ്സിന് അനുവാദമുണ്ട്. തിരുലിഖിതത്തിന് രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതിനും അപ്പുറത്തേക്കു കടക്കുന്ന എന്തോ ആണിത്. എന്നിരുന്നാലും ഇവയുടെയെല്ലാം ഉറവിടം വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥവായനയാണ്: ഇതിൽനിന്നാണ് മനസ്സിന്റെ സൗന്ദര്യം വരുന്നത്.

ഭാഷ്യം: ഇവയെല്ലാം വിശുദ്ധ ലിഖിത വായനയിൽ നിന്നുടലെടുക്കുന്നതാണ്: ശുദ്ധപ്രാർത്ഥന തന്നെയും അത്തരം വായനയിൽ നിന്നും ഉത്ഭവിക്കുന്നു. അതുപോലെ മനസ്സിന്റെ ഓർമ്മയും ഈ വായനയിൽനിന്നു ലഭിക്കുന്നു. ഇതിൽനിന്നാണ് ഈ സംഗതികളെല്ലാം രൂപീകൃതമാകുന്നതും മനസ്സിന്റെ ഗ്രഹണ ശക്തിയിൽ എത്തുന്നതും. നിരന്തരമായ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥപാരായണഫലമായി ഉടലെടുക്കാത്ത പ്രാർത്ഥന, കാലുകളില്ലാതെ ഓടാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ശരീരം പോലെയാണ്. മനസ്സിന്റെ ഉറക്കായ്കൾ വഴി തങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യത്തിലേക്ക് പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് അത്തരം മനസ്സുകൾക്കനുയോജ്യമായ തരത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയാണ് ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നത്.

64. പ്രാർത്ഥന എന്ന വിഷയത്തെപ്പറ്റി നാം സംസാരിക്കാൻ പോകുന്നതിനാലും, പ്രാർത്ഥനയിൽ തിരിച്ചറിയാവുന്ന ഘട്ടങ്ങൾ വഴി തങ്ങൾ എത്തിച്ചേർന്ന ഘട്ടം ഏതാണ് എന്ന് അറിയാൻ അനേകർ ആഗ്രഹിക്കുന്നതിനാലും, പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള ഈ ഘട്ടങ്ങളെ ചുരുക്കമായി വേർതിരിക്കാൻ ശ്രമിക്കാം. അതുകൊണ്ട് നിങ്ങളുടെ ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ കർമ്മതയുള്ളതാക്കുക; മനപ്പതർച്ചയിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ ഗ്രഹണശക്തിയെ ശുദ്ധീകരിച്ച് ഏകാഗ്രമാക്കുക. നമ്മുടെ എല്ലാ ജീവിതാവസ്ഥകളിലും ഉള്ള വിശ്രമം എന്ന അത്യുതകരമായ അവസ്ഥയിലേയ്ക്ക് ബുദ്ധിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി നാം കടക്കുന്നതിനാൽ ബുദ്ധിയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കാം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതിനുള്ളിൽ ദിവ്യവിശ്രമം സ്ഥാപിതമായിരിക്കുന്നു. വാസ്തവത്തിൽ, ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയ്ക്കും അതിന്റെ അനുഭവത്തിനും അർഹരാകുവാനായി നോക്കിപ്പാർത്തുകൊണ്ട് ദൃശ്യവും ജീർണ്ണതയ്ക്കു വിധേയവുമായ വസ്തുക്കളുടെ ദർശനത്തെ നിന്ദിച്ചവരുടെ നേരായ എല്ലാ പ്രവർത്തനങ്ങളും നല്ല മാനുഷിക പരിശ്രമവും ഈ ലക്ഷ്യത്തിലാണ് ദൃഷ്ടി പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

65. ഒന്നാമതായി, ഇതു മനസ്സിൽ വയ്ക്കുക: പ്രകൃത്യതീതമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാരിക്കാൻ നാം തയ്യാറല്ല; പിന്നെയോ പ്രകൃത്യനുസൃതമായവയും ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയുടെ വിഭാഗത്തിൽപ്പെടുന്നവയും മാത്രം. കാരണം, അത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി അനേകർ സംശയാലുക്കളാണ്. ഓരോരുത്തന്റെയും വ്യത്യസ്ത പുരോഗമനാവസ്ഥയനുസരിച്ച് സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് ഈ അവസ്ഥയിലെത്തിയ ഉത്സാഹികളും പ്രകാശിതരമായ ഭൂരിഭാഗം സഹോദരന്മാർക്കും ഈ കാര്യങ്ങൾ അനുഭവവേദ്യമാകയാലാണ് ഞാനിതു ചെയ്യുന്നത്.

ഇവയിൽനിന്നു മറ്റു ഘട്ടങ്ങളിലേക്കു കടക്കാൻ മനുഷ്യ പ്രകൃതിക്കു സാധ്യവുമാണു്.

ജാഗരൂകനും പ്രാർത്ഥനാനിയമം ഉള്ളവനും നിശ്ശബ്ദതയുടെ ശിഷ്യനും ആയ വ്യക്തി ഇതു യുക്തമായ വായനയായി മനസ്സിലാക്കും. എന്നാൽ വ്യത്യസ്തമായൊരു ഘട്ടത്തിലായിരിക്കുകയും വ്യത്യസ്ത ജീവിതാവസ്ഥയിലായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിക്കു് ഇത്തരം കാര്യങ്ങളിൽ അന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അധ്വാനവും അവയെപ്പറ്റിയുള്ള ചർച്ചയും, പ്രാർത്ഥനയിൽ മനസ്സിന്റെ അതിർവരമ്പുകൾ സംരക്ഷിക്കുന്നതും മനസ്സിന്റെ വിവിധതരം പ്രചോദനങ്ങളെപ്പറ്റി പഠിക്കുന്നതും സമയം പാഴാക്കലായി തോന്നാം.

അതുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥനാവസരം മനസ്സിന്റെ യാത്രയുടെ ലക്ഷ്യം എന്തെന്നറിയാൻ അതിന്റെ പാത സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിക്കുക; അതിന്റെ പ്രാർത്ഥന സ്വച്ഛന്ദമായും ധാരാളമായും ഒഴുകുന്നുണ്ടോ അതോ നിന്നുപോകുകയോ വല്ലപ്പോഴും ഉണ്ടാകുകയോ ചെയ്യുന്നതാണോ എന്നു കാണുക. രണ്ടാമത്തേതാണെങ്കിൽ, അതു മനസ്സിന്റെ വിങ്ങൽ മൂലമാണോ അതോ ഏതെങ്കിലും ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ ധാരാളമായ പ്രകാശത്തിന്റെ ഫലമായി, പുരോഗമിക്കുന്നതിൽ നിന്നു് തടയപ്പെട്ടിരിക്കയാണോ എന്നു് നിരീക്ഷിക്കുക. ഒരൊരുക പ്രാർത്ഥന പ്രവഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കാം; മറ്റൊരാൾക്കു് മറ്റേ സാഹചര്യമായിരിക്കാം. ചേരുന്നതു്. വീണ്ടും, ഒരാളുടെ പ്രാർത്ഥന നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കാം; മറ്റൊരാളുടേതു് ഇളകിമറിയുന്നതും തീക്ഷ്ണവുമാകാം; ഒരൊ മനസ്സിന്റെ ആഴത്തിൽനിന്നു പ്രാർത്ഥിച്ചെന്നിരിക്കും; മറ്റൊരാൾ തന്റെ ചിന്തകളുടെ പ്രവാഹത്തിൽ നിന്നാകാം. ചിലപ്പോൾ ഒരാളുടെ ദീർഘനിശ്വാസത്തിൽ നിന്നു് പ്രാർത്ഥന ഉയർന്നുവരാം; മറ്റവസരം ഉള്ളിൽ നിന്നുള്ള അസഹ്യമായ പ്രചോദനങ്ങൾ പ്രാർത്ഥന പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടാൻ കാരണമായേക്കാം.

സംഭവിക്കുന്ന ഈ വ്യത്യസ്ത കാര്യങ്ങൾ കൊണ്ടു് ഒരാളുടെ പ്രത്യേകഘട്ടം തീരുമാനിക്കാൻ സാധിക്കും. ഇറയിൽ ഓരോ ഘട്ടത്തിന്റേതുമായ പ്രചോദനങ്ങൾ ഉണ്ടാകുന്നതിൽ നിന്നു് ഏതു ഘട്ടമാണു് ഉന്നതമെന്നു് വ്യക്തമാകും. ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക പ്രചോദനത്തിന്റെ തുടർച്ചയായ തങ്ങിനിൽക്കൽ വഴി, താൻ അനുതാപിയുടെ നിരകളിലാണു നിൽക്കുന്നതെന്നു് ആളിനു തിരിച്ചറിയാം; തന്റെ സ്വന്തം ആത്മാവിന്റെ ശോഭ ദർശിക്കുന്നവന്റെയും അല്ലെങ്കിൽ അനുതാപപാതയിൽ

പകുതിദൂരം യാത്ര ചെയ്തയാളിന്റെയും, അല്ലെങ്കിൽ അതു പൂർത്തിയാക്കി സത്തുഷ്ടിയുടെ അച്ചാരം സ്വീകരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ വ്യക്തിയുടെയും കാര്യത്തിൽ ഇതുതന്നെ പറയാനാവും. - അനുതാപത്തെ അനുഗമിക്കുന്ന ഭാഗങ്ങളെപ്പറ്റിയാണു ഞാൻ പരാമർശിക്കുന്നതു്. എന്നാൽ ഇതെല്ലാം ശുദ്ധ്യാനന്തിയുള്ള വരെപ്പറ്റി മാത്രമാണു്; മുകളിൽ പറഞ്ഞവയൊന്നും അയഞ്ഞ മനസ്ഥിതിക്കാക്കു് ഉള്ളതല്ല - പ്രാർത്ഥനാകാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നവർക്കു മാത്രം, പ്രാർത്ഥന പരിപോഷിപ്പിക്കുന്നു എന്നു് ഉറപ്പുവരുത്താനായി നിർബന്ധിത പ്രാർത്ഥനാനിയമം ഉള്ളവർക്കു മാത്രം.

ഇനി നമുക്കു് യഥാർത്ഥ പ്രാർത്ഥനയിലേക്കു വന്നു് ശ്രേഷ്ഠതരമായവകൊണ്ടു് താഴ്ന്ന ഘട്ടങ്ങളെ ചുരുക്കമായി വിശദമാക്കാം.

66. പ്രചോദനങ്ങളുടെ തീവ്രത നല്ലതാണെങ്കിലും അതു ശുദ്ധ പ്രാർത്ഥനയുടെ ശ്രേഷ്ഠഭാഗമല്ല; അതു തീക്ഷ്ണതയുടെ ഭാഗമാണു്. വേദനയോടുകൂടി കെട്ടുപിണഞ്ഞോ, സന്തോഷത്തോടുകൂടിയോ അനുതാപം അതിന്റെ ലക്ഷ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു് ഇങ്ങനെ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ അതു വളരെ നല്ലതാണു്. എങ്കിൽ തന്നെയും അതു രണ്ടാം നിരയിലോ മൂന്നാം നിരയിലോ മാത്രം ഉൾപ്പെട്ടതാണു്. ഈ കാര്യങ്ങൾ നീ അനുഷ്ഠിക്കുമ്പോൾ നീ ശരിയായ പാതയിലല്ല യാത്ര ചെയ്യുന്നതു് എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല; മറിച്ച്, ഈ കാര്യങ്ങൾ അത്യുന്നത തലത്തിൽ പെട്ടവയല്ല; പിന്നെയോ മധ്യവസ്ഥകളിൽ മാത്രം ഉൾപ്പെട്ടവയാണു്. ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയിലെ ഏറ്റവും അമൂല്യവും സുപ്രധാനവുമായ സവിശേഷത പ്രചോദനങ്ങളുടെ ഹ്രസ്വതയും ലഘുതയും ആണു്; അതുപോലെ, സജീവ പ്രാർത്ഥനയുടെ ഈ ചുരുങ്ങലിൽ അതുതപ്പെട്ട് മനസ്സു് വെറുതെ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന കാര്യത്തിലും ഇതു് അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു്, മനസ്സിലുടലെടുക്കുന്ന ഹ്രസ്വമായ പ്രചോദനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടു് താഴെപ്പറയുന്നവയിലൊന്നു് മനസ്സിനു സംഭവിക്കുന്നു: ഒന്നുകിൽ, ഏതെങ്കിലും പ്രത്യേക വാക്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ബുദ്ധിപ്പെടുത്തിയ അറിവിന്റെ കീഴടക്കുന്ന വികാരസാന്ദ്രതയുടെ ഫലമായി അതു നിശ്ശബ്ദതയിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ ആ അവസ്ഥയിൽ അതു സത്തുഷ്ടമായി കഴിയുന്നു. പ്രാർത്ഥനാവസരം പ്രചോദിതമായപ്പോൾ അതു ലക്ഷ്യമാക്കിയിരുന്നതു് അതായിരുന്നല്ലോ. മതിവരാത്ത സ്നേഹാഭിലാഷത്തോടുകൂടി ഹൃദയം അതു നിലനിൽക്കുന്നു.

ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രധാനപ്പെട്ട സവിശേഷതകൾ ഇവയാണ്. പ്രാർത്ഥനാവസരം ഇവയൊക്കെ നിനക്കു ചൂണ്ടുപലകകളായിരിക്കട്ടെ. പ്രാർത്ഥനയുടെ വിവിധ ഭാഗങ്ങളിൽ ഈ വ്യത്യസ്താവസ്ഥകളിൽ എവിടെയൊക്കെയാണ് മനസ്സുകേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതെന്ന് നിരീക്ഷിക്കുക: ആദ്യത്തെ അവസ്ഥയിലോ, അതിനു പിറകേ വരുന്നതിലോ.

67. നീണ്ട മനോഹര പ്രാർത്ഥനാമഞ്ജമികൾ ഏഴയത്തിൽനിന്നും സ്വച്ഛന്ദമായും ധാരാളമായും ഒഴുകുകയും വിവിധ പ്രചോദനങ്ങളുടെ തീവ്രത ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്താൽ അതു തീക്ഷ്ണതയുടെ അടയാളമാണ്. വാക്കുകളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന പ്രകാശത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം മനസ്സിന് ഇതുവരെ ഉണ്ടായിട്ടില്ല എന്നും, പ്രാർത്ഥനാവസരം ആന്തരികനയനത്തെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്ന അറിവിന്റെ അനുഭവം ഇതുവരെ ലഭിച്ചിട്ടില്ലെന്നും ഉള്ളതിന്റെ സൂചനയാണിത്. എങ്കിലും ഏഴയമോ, അധരങ്ങളോ പുറപ്പെടുവിക്കുന്ന വസ്തുക്കളിൽ നിന്നും മനസ്സിനു ശക്തി കിട്ടുന്നുണ്ട്.

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ശക്തിയെപ്പറ്റി മനസ്സിന് അവബോധം ഉണ്ടാകുകയും വാക്കുകളിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സത്യത്താൽ പ്രകാശിതമാകുകയും ചെയ്യുന്നതും, ഈ അവബോധം ഉച്ചാരണ സമൃദ്ധിയിലൂടെ യാത്രചെയ്യുന്നതിനോ അതിനോടു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതിനോ അവനെ അനുവദിക്കുന്നില്ല പിന്നെയോ നാം അല്പം മുൻപ് വിവരിച്ച രണ്ടിലൊരു മാർഗ്ഗത്തിലൂടെ നേരേ അവനെ ബന്ധിക്കാൻ പോകുകയാണ് എന്നതിന്റെ അടയാളമാണ്.

68. നാം ഇതും അറിഞ്ഞിരിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ നീളവും ദൈർഘ്യവും വാക്കുകളുടെ ബഹുത്വത്തിൽ നിന്നോ, നീണ്ടതും വൈവിധ്യമാർന്നതുമായ പദപ്രയോഗങ്ങളിൽ നിന്നോ വരുന്നില്ല; മറിച്ച്, ആ അവസരം മനസ്സിനു വെളിപ്പെടുന്ന ഉക്തികളുടെ ശക്തിയുടെയും അറിവിന്റെ ഉറവിടത്തിന്റെയും ഫലമാണ്. പ്രാർത്ഥനയിൽ മനസ്സ് പ്രകാശിതമാകുമ്പോൾ യാചനകളുടെയും യാമപ്രാർത്ഥനകളിലെയും എല്ലാ വാക്കുകളിലും അതിന് ഉൾക്കാഴ്ച ലഭിക്കുന്നില്ല എന്ന് ഇതിൽ നിന്നും നാം പഠിക്കണം. ഇല്ല; മനസ്സ് പ്രകാശിതമാകുമ്പോൾ അതിന് ഒരു ചെറിയ വാക്യത്തിന്റെ ശക്തി മാത്രമേ കിട്ടുന്നുള്ളൂ. മനസ്സിനെ പ്രകാശിപ്പിച്ച ആ വാചകത്തിന്റെ ഫലമായി അത് അനുഭൂതിയിലേക്കു തിരിയുന്നു. ഈ ഘട്ടം വരെ അത് സജീവമായി പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നു; എന്നാൽ ആ പ്രത്യേക വാക്യത്തിൽ

നിന്നുള്ള പ്രകാശം മനസ്സിൽ നിലനില്ക്കുന്നിടത്തോളം സമയം, ആ വാക്യം വിട്ട് മറ്റൊന്നിലേക്കു കടക്കാൻ സ്വാഭാവിക കഴിവുകൾ അശക്തങ്ങളായിത്തീരുന്നു. അവയിൽ ഒന്നിനാൽ മനസ്സ് പ്രകാശിതമാകുന്നിടത്തോക്കെ നിശ്ചലതയിലേക്കു കൊണ്ടു വന്നു് അതു നിലുനെങ്കിലും പ്രകാശം നീങ്ങിക്കഴിഞ്ഞാൽ അതിനു് മറ്റൊരു വാക്യത്തിലേക്കു കടക്കാം. മനസ്സിനു് എല്ലാം നന്നായിരിക്കുമ്പോൾ പിന്നെ പ്രചോദനങ്ങളുടെ തീവ്രപ്രവാഹത്തിന്റെ ആവശ്യം എന്താണ്? ധാരണാശക്തിയെ തുറക്കത്തക്കവിധം ഒരാൾ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ബാഹ്യപ്രവൃത്തിലേക്കു് തിരിയേണ്ട കാരണമൊന്നുമില്ലെങ്കിൽ നീണ്ട ചങ്ങലസമാനവാക്യകൾക്കും വൈവിധ്യമാർന്ന വാക്യങ്ങളുടെ ഒഴുക്കിനും എന്തു പ്രസക്തിയാണുള്ളതു്?

69. ഇവയിലെല്ലാം, ഒരു അയഞ്ഞ മനസ്സിനെയല്ല ഞാൻ പ്രകീർത്തിക്കുന്നതു്. വലിയ പ്രകാശത്തിന്റെ ഫലമായി മനസ്സ് അതിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ നിന്നു് പിന്മാറ്റപ്പെട്ടേക്കാം എന്നാണു ഞാൻ പറഞ്ഞുവരുന്നതു്. തീക്ഷ്ണമായ പ്രാർത്ഥനയെ ഞാൻ നിരസിക്കുന്നില്ല; നീണ്ട യാമപ്രാർത്ഥനകൾക്കും ഞാൻ എതിരല്ല. മറിച്ച്, ഞാൻ വിശദീകരിക്കാൻ ശ്രമിച്ചതു്, അവയുടെ അവസരം ഉളവാകുന്ന ദാനങ്ങളെ വിവരിച്ചുകൊണ്ടു് അവയിൽ കാണപ്പെടേണ്ട കൂടുതൽ ശ്രേഷ്ഠമായ ക്രമീകരണത്തെപ്പറ്റിയാണ്. യാമനമസ്സാരങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനയിലും ഒരാളുടെ മനസ്സ് എത്തിച്ചേർന്ന അവസരമേൽ ഒരു സൂചന നൽകി എന്നുമാത്രം. ഇക്കാരണത്താൽ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ വാക്സമൃദ്ധിയും ധാരാളിത്വവും കൊണ്ടു് നമ്മുടെ യാചനകളുടെ അവസരം ഉള്ള നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ പ്രകാശത്തെ നാം പരിശോധിക്കരുതു്. മറിച്ച്, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന പരിമിതമായാലും അവിടെ കാണപ്പെടാനുള്ള ശക്തി മനസ്സിനു ലഭിക്കുമ്പോൾ ഇതു് എളുപ്പത്തിൽ വ്യക്തമാകും എന്ന് നാം വിശ്വസിക്കണം. പ്രാർത്ഥനയുടെ വാഹകരായിത്തീർന്ന ഈ വാക്കുകളിൽ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന സത്തുഷ്ടിയിൽ മനസ്സ് വസ്രംധരിക്കും. അവവഴി ബുദ്ധി ഉച്ചാരണ സ്പഷ്ടതയ്ക്കു് അതീതമായ വാക്കുകളുടെ വർഷിക്കൽ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതിനുള്ളിലാണ് ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ നിശ്ശബ്ദത സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. രൂപരഹിതമായ അവസ്ഥാരീതിയിൽ നമ്മുടെ ഉള്ളിൽ സ്വാഭാവികമായി സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന പ്രാർത്ഥന കൃത്യം ഇതാണ്; ഇതാണ് പ്രകാശിത മനസ്സ്.

4. പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റിയും പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള ശാരീരികനിലയെപ്പറ്റിയും

ഈ പ്രതിപാദനത്തിന്റെ വിഷയം ചുരുക്കത്തിൽ താഴെപ്പറയുന്നതാണ്:

നമ്മുടെ ജീവിതാവസ്ഥയിൽ, ഉന്നതത്തിലേക്കു നാം ഉയർത്തപ്പെട്ടു എന്നിരുന്നാലും, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുചിതമായ ശാരീരിക ധ്യാനങ്ങളിൽനിന്നും ഭക്തിയുള്ള ശാരീരിക നിലപാടുകളിൽനിന്നും വിട്ട് ശൂന്യമനസ്സായി അലസരായിരിക്കുക നമുക്കു നല്ലതല്ല. കാനോനാനുമസ്താര സമയത്ത് നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന എഴുന്നേറ്റുനില്ക്കൽ, ശരീരത്തിന്റെ ദൃശ്യമായ സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമം തുടങ്ങിയവയാണ് എന്റെ മനസ്സിലുള്ളത്.

സങ്കീർത്തനാലപനം. എത്ര വലിയ തിന്മകളിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കുന്നു.

ഈ ഭാഗത്തിനു നാം അർഹരായിത്തീരുന്ന ആ അവസരങ്ങളെപ്പറ്റി നാം എപ്രകാരം പരിഗണിക്കണം. ശുദ്ധ പ്രാർത്ഥനയും അതിലുൾക്കൊള്ളുന്ന ആത്മീയ ഉൾക്കാഴ്ചകളാകുന്ന മനസ്സിന്റെ ദർശനവും എങ്ങനെ നമ്മുമാരത്തിന്റെ നിറവേറ്റലും അതിന്റെ സമ്പൂർണ്ണ ക്രമീകരണവും ആയിത്തീരുന്ന എന്നതിനെപ്പറ്റി.

പ്രാർത്ഥനയിൽ ശരിയായി കാണിക്കേണ്ട ഭയത്തോടും ബഹുമാനത്തോടുംകൂടെ കേന്ദ്രീയുള്ള ബാഹ്യക്രമങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവരെ ദൈവം ഉപേക്ഷിക്കുന്നതുവഴി അവർക്കുണ്ടാകുന്ന ദുർഭാഗ്യങ്ങളെപ്പറ്റി.

മറ്റു ചില വിഷയങ്ങളും.

1. ഏതു ജീവിതാവസ്ഥയിൽപെട്ടയാളിനും നാലുതരം പ്രവർത്തനമാറ്റങ്ങളുണ്ട്. ബുദ്ധിപൂർവ്വവും പ്രശംസനീയവുമായ വിവേചനവും ദൈവികമായ ക്രമീകരണവും വഴി ഒരാൾക്കു തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ മാറ്റാൻ സാധിക്കും. ദുഷിച്ച മനസ്സും അയഞ്ഞതും ബുദ്ധിരഹിതവുമായ തീരുമാനം വഴിയും മാറ്റമുണ്ടാകാം. ഒഴിവാക്കാനാവാത്ത സാഹചര്യങ്ങളുടെയും അതിനിർബന്ധകമായ കാരണങ്ങളുടെയും പ്രേരണയുടെയും കീഴിലും ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാം. ദൈവിക കരുണയുടെ പ്രവർത്തനം മൂലവും ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാം.

ഏകാന്തവാസികളുടെ അത്ഭുതകരമായ ജീവിതരീതി സംബന്ധിച്ചും ഇപ്രകാരം പറയാനാവും: ഈ ജീവിതരീതിയിലുള്ള ഏതു മാറ്റവും ഞാൻ മുകളിൽ സൂചിപ്പിച്ച നാലു രീതികളിലൊന്നാണെന്ന് ആ വ്യക്തിക്കു മനസ്സിലാകും; ഏതെങ്കിലും മഹനീയോദ്ദേശ്യത്തെ മനസ്സ് ലക്ഷ്യമാക്കുമ്പോൾ ദൈവസ്നേഹത്തിന്റെ വിജ്ഞാനത്തിലൂടെ ഇതു സംഭവിക്കുന്നു. താഴ്ന്നതരം ജീവിതരീതിക്കുവേണ്ടി പ്രശംസനീയവും നേരത്തെ തനിക്കു പരിചിതവുമായ ജീവിതരീതിയുടെ ശുശ്രൂഷകൾ കൈമാറുമ്പോൾ, അത് അവനെ നിയന്ത്രിക്കുന്നതുവഴി, ദുഷിച്ചതും അയഞ്ഞതുമായ മനസ്ഥിതിയുടെ ഫലമായി ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കാം. അല്ലെങ്കിൽ ഇങ്ങനെയും സംഭവിക്കാം: ദൈവിക പ്രവർത്തനഫലമായി അവൻ അല്ലമാത്രമായി ഭവിക്കുന്ന ദൈവത്തിലുള്ള ആത്മീയ സത്തുഷ്ടിയുടെ നിർബന്ധത്തിൻ കീഴിൽ, സുകൃതത്തിനുവേണ്ടിയുള്ള പതിവായിരിക്കുന്ന അധ്വാനം ശ്രേഷ്ഠതരമായ അധ്വാനമായിത്തീരാനായി കൃപയാൽ മാറ്റപ്പെടുകയും നവീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. അപ്പോൾ, ശ്രേഷ്ഠതരമായ ജ്ഞാനത്തിന്റെ അതുഭൂതകരമായ രൂപിയും കണ്ടെത്തലും നിമിത്തം താൻ നേരത്തെ അധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന അധ്വാനത്തേക്കാൾ കൂടുതൽ മഹനീയവും മാധുര്യകരവും ആയ ഒന്ന് ഒരു നോക്കു കാണുമ്പോൾ അയാൾ തന്റെ നേരത്തെയുള്ള അധ്വാനരീതികളെ കുറച്ചെടുത്തു. ചിലപ്പോൾ മനസ്സ് അതു വ്യാപരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളുടെ പ്രേരണകളാൽ സമ്പന്നമായിത്തീരുന്നു. എല്ലാ താപസ്സുകളുടെയും അംഗീകൃത നടപടി ക്രമമനുസരിച്ച് അത് ഇന്ദ്രിയങ്ങളുടേതായ ബാഹ്യ വ്യാപാരങ്ങളിൽ നിന്ന് അന്തർമുഖമാകുന്നു. ഓരോരുത്തരുടെയും ജീവിതരീതിയുടെ അളവും സമയവും ശക്തിയും അനുസരിച്ചാണ് ഇതു സംഭവിക്കുന്നത്. പൈശാചികക്രമണത്തിന്റെ ഭീകരതമൂലമോ രോഗംമൂലമോ ബലഹീനതമൂലമോ വ്യതിയാനം സംഭവിക്കുന്ന സന്ദർഭങ്ങളും ഉണ്ട്.

അങ്ങനെ, എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയിൽ ചില മാറ്റങ്ങൾ കാണുമ്പോൾ, ഉടനെ അതിന്റെ കാരണം കണ്ടുപിടിക്കാൻ നാം തീടുകയും കൂട്ടണം: ആ മാറ്റം ഏതു ഭാഗത്തുനിന്നു കാണപ്പെടുന്നു എന്നും ഏകാന്തവാസികളുടെ സാധാരണ ജീവിതക്രമത്തോടോ അവരുടെ പൊതു സന്യാസനിയമങ്ങളോടോ ഒത്തുപോകാത്ത ആ പുതുമ എവിടെനിന്നു വരുന്നു എന്നും കണ്ടെത്തണം. അപ്പോൾ, ഒന്നുകിൽ നമ്മുടെ സന്തോഷം വർദ്ധിക്കും; നാം നന്നായിട്ടല്ല പ്രവർത്തിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതിനനുസൃതമായി നാം ലജ്ജിതരായിത്തീരും. ചിന്തകളുടെ ബാഹ്യകാരത്തിലും വാക്കുകളിലും പ്രവൃത്തി

കളിലും ശാരീരിക രീതിയിൽ കാണപ്പെടുന്ന ആ ധാരണയ്ക്കു പരിയായി ഈ കാര്യത്തിൽ നമ്മുടെ ജീവിതരീതിയെക്കുറിച്ച് നമുക്ക് എപ്പോഴും അവബോധമുള്ള ഒരവസ്ഥയിൽ ആയിരിക്കാൻ കഴിയും. ആരംഭത്തിൽ തന്നെ, നമുക്ക് ഉടനെ വിജ്ഞാനം സമ്പാദിക്കാം; കാരണം, ഈ വൈവിധ്യകാരണങ്ങളുടെ സൃഷ്ടിയാണ് ചിന്തകളും വാക്കുകളും പ്രവൃത്തികളും.

2. താഴെപ്പറയുന്നതു് കാണപ്പെടുമ്പോൾ അതു ദുർലക്ഷണമാണ്: അത്യാവശ്യകാരണം കൂടാതെ ഒരാൾ യാമനമസ്ക്കാരം ഉപേക്ഷിക്കുക.- അവ ഉപേക്ഷിക്കാൻ പ്രാർത്ഥനയാണ് ഒരാളെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, നീണ്ട പ്രാർത്ഥനമഞ്ജരിക്കളുടെ തീവ്രമായ അനുഭവവും പ്രേരണയുമാണ് അവയിൽനിന്നു്. പിൻ തിരിയാൻ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പ്രാർത്ഥനയുടെ കീഴ്മർത്തുന്ന സന്തോഷം മൂലമുള്ള കാലതാമസമാണ് യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ഉപേക്ഷിക്കാനുള്ള കാരണമെങ്കിൽ, തന്റെ കൈകളിൽ വന്നുവീണ അസുയാഹ്മമായ വസ്തുമൂലം ഉണ്ടായ വ്യതിയാന ഫലമായി, ഈ വ്യക്തിക്ക് പകിട്ടേറിയ ഒരു കഷണം കച്ചവടച്ചരക്ക് കൈവന്നു എന്നു കരുതാം. എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു പോലെ, “ശ്രേഷ്ഠമായ പ്രദേശങ്ങളിലാണ് എനിക്കുവേണ്ടി അതിർത്തി കുറിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്” (സങ്കീ.16:6). ശൂന്യാശയങ്ങളാലും അവജ്ഞ നിറഞ്ഞ മനോഭാവത്താലും യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ഉപേക്ഷിക്കാതിരുന്നാൽ, എല്ലാം നല്ലതുതന്നെ. ദിവ്യ സ്നേഹത്തിന്റെ പിടിയിലമർന്നതിന്റെ ഫലമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ കണ്ടെത്തിയ മാധുര്യമേറിയ സത്തുഷ്ടി അവനെ മുറുകെ പിടിച്ചു — കാരണം, നമ്മുടെ മതാത്മകാരാധനയുടെ പൂർണ്ണത ഇതുതന്നെയാണല്ലോ. ഇതു് ഒരു നിയമത്തിനും വിധേയമല്ല. ഒരു നിയമവും അതിനെ നിർബന്ധിക്കുന്നുമില്ല. തുടച്ചുയായി ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ഒരാൾക്കുണ്ടായാൽ - അതു് ദിവ്യദാനങ്ങളുടെയും ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയിലേക്കുള്ള ശക്തമായ തുറസ്സിന്റെയും അടയാളമാണ് - പ്രത്യേകമായി പ്രാർത്ഥനാവസരം കേ്തിയുള്ള ബാഹ്യശാരീരിക നിലപാടും ആഴമായ ബഹുമാനവും കാണിച്ചാൽ, അയാൾ പെട്ടെന്ന് പരിപൂർണ്ണരായവരുടെ നിരയിലേക്കു് ഉയർത്തപ്പെടുന്നു.

എന്നാൽ ഒരാൾ ആദ്യത്തേതിനുശേഷം വരുന്നതു് കാണാതെ ആദ്യത്തേതു് ഉപേക്ഷിക്കാൻ തീരുമാനിച്ചാൽ, അവനെ പിശാചുക്കൾ കളിയാക്കുകയാണ് എന്നും അവർ വഴിയായി ഈ ജീവിതത്തിൽനിന്നു് അവൻ പൂർണ്ണമായി വീഴാൻ പോകുകയാണ് എന്നും വ്യക്തമാണ്; ഈ അവസ്ഥ മുതൽ അവന്റെ അധോഗതി ആരംഭിക്കുകയായി. നമുക്ക് ഇതേ

പ്പറ്റിയും അവബോധം ഉണ്ടായിരിക്കണം. ആരംഭകർ തത്വങ്ങളിൽ നന്നായി പരിശീലനം ലഭിച്ചവരാണെങ്കിലും, ഈ പ്രകാശങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണം അവർക്ക് വ്യർത്ഥമാണ്. നിശ്ശബ്ദതയിൽ നിന്നുവരുന്ന അവബോധവും കൃത്യമായ ജാഗ്രതയും സമ്പാദിക്കാതെ ഈ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം മാത്രം സമ്പാദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവരെ സംബന്ധിച്ചു ഇതു ബാധകമാണ്.

3. വാക്കിലും പ്രവൃത്തിയിലും വളരെ ജാഗ്രതയും ഇന്ദ്രിയനിയന്ത്രണവും കൂടാതെ മനസ്സിന്റെ ഏകാഗ്രതയും ശുദ്ധ പ്രാർത്ഥനയും സാധ്യമല്ല; നിശ്ശബ്ദത വഴി വിവേചനം ധാരാളമായി സമ്പാദിക്കാതെ, കൃപയാൽ കരഗതമാകുന്ന അവബോധം ഉണ്ടാകുകയില്ല.

4. പ്രാർത്ഥനാവസരം നാം ദൈവത്തോടു ശരീരത്തിലും മനസ്സിലും കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനത്തിനനുസൃതമായിട്ടായിരിക്കും പ്രചോദനങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കാനും പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രകാശിതരാകാനുള്ള സഹായത്തിന്റെ കവാടം നമുക്ക് തുറക്കപ്പെടുക.

5. പ്രാർത്ഥനാവസരം ഒരാരം വിനയാന്വിതനായി നിൽക്കുമ്പോൾ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കു കൈകൾ ഉയർത്തുന്നതും സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്യുന്നതും ഈ വിനീതകർമ്മങ്ങൾ നിമിത്തം ഉന്നതത്തിൽനിന്ന് ധാരാളം കൃപ ലഭിക്കാൻ അയാളെ അർഹനാക്കുന്നു.

ഇത്തരം ബാഹ്യമായ ശാരീരിക നിലപാടുകൾകൊണ്ടു തുടർച്ചയായി തന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ അലങ്കരിക്കുന്ന വ്യക്തി പരിശുദ്ധാത്മപ്രവർത്തനത്തിന് അവസരോചിതമായും പെട്ടെന്നും അർഹനായിത്തീരും. കാരണം, സ്വതന്ത്ര്യയുടെ നിയമത്താൽ കർത്താവിനായി നീക്കി വയ്ക്കപ്പെട്ട സമയങ്ങളിൽ അവിടുത്തെ തിരുമുന്മാരെ അവൻ സമർപ്പിക്കുന്ന ബലികളിൽ അവൻ കാണിക്കുന്ന ബഹുമാനം നിമിത്തം തന്റെ കണ്ണുകളിൽ കർത്താവിനെ അവൻ വലിയവനായി കണക്കാക്കുന്നു.

6. എന്റെ സഹോദരന്മാരേ, നമ്മുടെ എല്ലാ ശുശ്രൂഷകളിലും പ്രത്യേക തരത്തിലുള്ള ബഹുമാനം, പ്രാർത്ഥനയുടെ ദൃശ്യ രൂപങ്ങൾ. ബാഹ്യമായ ശാരീരികനിലപാട് എന്നിവ ദൈവം വളരെയധികം ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അതു തനിക്കുവേണ്ടിയല്ല, പിന്നെയോ, നമ്മുടെ നന്മയ്ക്കുവേണ്ടിയാണ്. അത്തരം കാര്യ

ങ്ങടംകൊണ്ടും അവിടുത്തേക്കും നേട്ടമൊന്നുമുണ്ടാകുന്നില്ല; അവയെ അവഗണിച്ചാൽ അവിടുത്തേയ്ക്കും ഒരു നഷ്ടവും വരാനില്ല; മറിച്ച്, അവ നമ്മുടെ ബലഹീന പ്രകൃതിക്കുവേണ്ടിയുള്ളതാണ്. അത്തരം കാര്യങ്ങൾ ആവശ്യമില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ, ഇപ്രകാരം തിരുലിഖിതങ്ങളിൽ നമ്മോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടും തന്റെ മനുഷ്യാവതാരത്തിൽ അവിടുന്ന് അവയൊന്നും ചെയ്യാതില്ലായിരുന്നു.

ദൈവത്തിന് ബഹുമാനം സ്വഭാവത്താലേ ഉള്ളതാകയാൽ, ഒന്നുകൊണ്ടും അവിടുത്തെ അപമാനിക്കാൻ സാധ്യമല്ല. എന്നാൽ അപമാനകരമായ പല ബാഹ്യപ്രവൃത്തികളും ദുഷ്ടതകളുംകൊണ്ടും നാം ദൈവത്തെ അപമാനിക്കുന്ന ഒരു മനസ്ഥിതി സമ്പാദിക്കുന്നു. അതിന്റെ ഫലമായി ധാർമികാധഃപതനത്തിനു വിധേയരായി നാം സ്വേച്ഛയാ കൃപയിൽനിന്നു വഴുതിവീഴുന്നു: അപ്പോൾ, സുഖലോലുപതയെ സ്നേഹിക്കുകയും ദുഷ്ടപ്രവൃത്തികളിലേയ്ക്കു വേഗത്തിൽ വഴുതിവീഴുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രകൃതി നാം നേടിയെടുക്കുന്നതിനാൽ പിശാചിന്റെ നിരന്തരമായ ആക്രമണങ്ങൾക്കും തുടർച്ചയായ ചതിക്കലിനും നാം വിധേയരാകുന്നു.

7. അനേകർ തങ്ങളുടെ ചിന്തകളിൽ ഈ ബാഹ്യനടപടി ക്രമങ്ങളെ നിന്ദിക്കുകയും ചാരിക്കിടന്നുകൊണ്ടോ, ബഹുമാനമില്ലാത്ത രീതിയിൽ ഇരുന്നുകൊണ്ടോ, ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ആന്തരിക ചിന്തമാത്രം മതിയെന്ന് അവകാശപ്പെടുകയും ദൈവത്തോടു ഹൃദയത്തിന്റെ പ്രാർത്ഥന മാത്രം നടത്തിയാൽ മതി എന്ന് നിരൂപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തങ്ങളുടെ ആരാധനയുടെ ദൃശ്യവശത്തെ തങ്ങളുടെ ശാരീരിക ബലമനുസരിച്ച് നീണ്ടനിൽപ്പുകൊണ്ടോ, തങ്ങളുടെ അവയവങ്ങളുടെമേൽ ആരാധ്യമായ കുരിശുയോജം വരുച്ചുകൊണ്ടോ, അലങ്കരിക്കുന്നതിൽ അവർ ഒട്ടും തല്പരരല്ല. അവർ നിലത്തു മുട്ടുകത്തുമ്പോൾ ഒരു ജാലയെ സമീപിക്കാൻ ഒരുങ്ങുന്നവരെപ്പോലെ പ്രവർത്തിക്കുന്നു, ബാഹ്യമായും ആന്തരികമായും ഒരു ബഹുമാന്യ മനോഭാവം പുലർത്താനും, കർത്താവിനെ തങ്ങളുടെ എല്ലാ അവയവങ്ങൾകൊണ്ടും, ആദരവുള്ള മുഖത്തോടും കൂടി പ്രത്യേകം ബഹുമാനിക്കാനും അവർ ശ്രദ്ധിക്കാറില്ല. തങ്ങളുടെ എതിരാളിയുടെ ശക്തി എന്താണെന്ന് അവർ മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാലാണ് ഇതു്. അതിന്റെ ഫലമായി, തങ്ങൾ ഇപ്പോഴും ധാർമികാധഃപതനത്തിനു വിധേയമായ തങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളിൽ ഇളക്കപ്പെടാൻ സാധ്യതയുള്ളവരും മർത്യരും ആണെന്നു മനസ്സിലാക്കാത്തതിനാൽ തെറ്റിന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കായി

അവർ കയ്യാളിക്കപ്പെടുന്നു. തങ്ങൾ ആത്മീയ ജീവികളുടെ അവസ്ഥയിൽ എത്തിച്ചേർന്നിട്ടില്ലെന്നും, ഉത്ഥാനം സംഭവിച്ച കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നും, വ്യതിയാനരഹിതമായ അവസ്ഥ തങ്ങൾക്ക് ഇപ്പോഴും കരഗതമായിട്ടില്ലെന്നും അവർ തിരിച്ചറിയുന്നില്ല.

മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് എല്ലാ സമയവും പുതിയ കാര്യങ്ങളിൽ പരിശീലനവും അധ്വാനവും ആവശ്യമുള്ള ശരീരീക ജീവിത കാലത്തു് വികാരങ്ങൾക്കു വിധേയമായ ലോകത്തെ അനുദിനം അവശ്യാവശ്യം നിർബന്ധിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ ഉൾപ്പെടാതെ തീർത്തു ആത്മീയാവസ്ഥയിൽ തങ്ങളുടെ ജീവിതം നയിക്കാൻ അവർ ആഗ്രഹിച്ചു. തങ്ങൾ വിജ്ഞാതരെന്നു് വിഭാവന ചെയ്തു്കൊണ്ടു് ബഹുമാനമില്ലാതെ അവർ പ്രവർത്തിച്ചു; അഹങ്കാരത്തിന്റെ ലക്ഷണവും ദൈവത്തോടു് ബഹുമാനമില്ലായ്മയും അവരിൽ കാണപ്പെട്ടു. തദ്ഫലമായി, എല്ലാ ജീവിതത്തിന്റെയും ശരിയായ ഉത്ഭവകേന്ദ്രമായ പ്രാർത്ഥനവഴി തന്നെ തങ്ങളുടെ നാശം അവർ ഇരട്ടിച്ചു. അപമാനിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതും എല്ലാ സൃഷ്ടവസ്തുക്കളും ബഹുമാനിക്കേണ്ടതുമായ ആ ബഹുമാനത്തിനു് അനാദരം കൊടുക്കാൻ തങ്ങൾക്കു കഴിയും എന്നു് അവർ ഉഘാിച്ചതിനാലാണിതു്.

8. നാം രോഗികളെ നിർബന്ധിക്കുന്നില്ല; ബലഹീനൻ നിയമം അനുസരിക്കണമെന്നോ അസാധ്യകാര്യങ്ങൾക്കു് ആരെങ്കിലും തങ്ങളെത്തന്നെ വിധേയരാക്കണമെന്നോ നാം പറയുന്നില്ല. നിയമത്തിന്റെ ക്രമത്തിനു പുറത്തുള്ളതാണെങ്കിലും, ഭയത്തോടു വിറയലോടു കൂടിയും, അവസരത്തിന്റെ ആവശ്യമനുസരിച്ചും സംഭവിക്കുന്നവയെല്ലാം സ്വീകാര്യമായ അർപ്പണമായി ദൈവം കാണുന്നു. അപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കുന്ന വ്യക്തിയെ അവൻ കുറപ്പെടുത്തുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, ശക്തവും പൂർണ്ണവുമായ പ്രവൃത്തികളോടൊപ്പം തന്നെ പ്രതി ചെയ്യപ്പെടുന്ന നിസ്സാരവും അപ്രധാനവുമായ കാര്യങ്ങൾ സന്തോഷപൂർവ്വം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അവ കുറകരും ആണെങ്കിൽ പോലും സംഭവിക്കുന്നതിനു മുൻപു് എല്ലാ കാര്യങ്ങളും സൃഷ്ടമായി അറിയുന്നവനും നമ്മെ സൃഷ്ടിക്കുന്നതിനു മുൻപുതന്നെ നമ്മുടെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ലംഘനം അറിയാമായിരുന്നവനുമായ ദൈവം, ഒരു കുറപ്പെടുത്തലും കൂടാതെ അതു ചെയ്തവനോടു് ക്ഷമിക്കുകയും കരുണാപൂർവ്വം പരിഗണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

കാരണം, നല്ലവനും ദയാമന്യനുമായ ദൈവം മനുഷ്യകലത്തിന്റെ ബലഹീനതകളോ, ആവശ്യത്താൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന

കർമ്മങ്ങളോ ഗർഹണീയമാണെങ്കിലും, വിധിക്കുന്ന പതി വില്ല; എന്നാൽ ചെയ്യാൻ കഴിവുണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവയെ അവജ്ഞാപൂർവ്വം ചെയ്യാതിരിക്കുന്നത് അവിടുന്നു വിധിക്കുന്നുണ്ട്. മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് എന്തിനോടെങ്കിലും ഉള്ള ചാച്ചി ലിനെ, അതിന്റെ ഫലമായി ഏതെങ്കിലും വലിയ പാപത്തിൽ വീഴാനിടയായേക്കാമെങ്കിൽപോലും അവിടുന്നു വിധിക്കാറില്ല. മറിച്ചു്, അനുതാപവും മാനസ്സാന്തരവും അതിനുശേഷം ഉണ്ടാകും എന്ന് അറിയാവുന്നിടത്തോക്കെ, നീതിയോടു കൂടെ നിർബന്ധിച്ചുകൊണ്ടു്, അതിനെ തുടർന്നുള്ള പ്രവൃത്തിയെയാണു് അവിടുന്നു വിധിക്കുന്നതു്. ഒരാരം സ്വയം പൂർണമായി നാശത്തിനു് ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കാത്തപ്പോൾ ഇതു് ഏറെ വാസ്തവമാണു്: എങ്ങോട്ടും നയിക്കാത്ത തന്റെ അടിമത്താവസ്ഥ കാണുമ്പോൾ അവനു വേദന ഉണ്ടാകുന്നു; തന്റെ കുറവുകളെയും വീഴ്ചകളെയും പററി ദുഃഖിക്കുമ്പോൾ അവൻ സ്വയം വെറുക്കുകയും തിരുത്താൻ താല്പര്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എല്ലാം പ്രവർത്തിക്കുന്ന ഇച്ഛ അവനെ തള്ളിക്കളയുന്നില്ല എന്നു മാത്രമല്ല, സംശയം കൂടാതെ അവൻ യഥാർത്ഥമായി ദയയുടെ സമീപത്താണു്.

നാമിതൊക്കെ പറഞ്ഞെങ്കിലും, തങ്ങളുടെ സ്വേച്ഛയാൽ പ്രാർത്ഥനയുടെ ക്രമത്തെ തകിടം മറിക്കുന്നവരെ നാം കുറപ്പെടുത്തുക തന്നെ ചെയ്യുന്നു; അവരുടെ അറിവുകെട്ട മനസ്സു് പരിപൂർണത നടിക്കുന്നു; തെറ്റായ അറിവുകൊണ്ടു് സ്വന്തമായി ഓരോരോ കാര്യങ്ങൾ ചെയ്യാൻ അവർ പദ്ധതികളിണിക്കുന്നു.

9. യാമനമസ്സാരങ്ങളേക്കാൾ പ്രാർത്ഥനാസമയത്തു് ദൈവവുമായി സംസാരിക്കാനുള്ള കൂടുതൽ സ്വാതന്ത്ര്യം എടയം സമ്പാദിക്കുന്നു. എന്നാൽ യാമനമസ്സാരം പൂർണമായി അവഗണിക്കുന്നത് അഹങ്കാരത്തിലേക്കു നയിക്കും; അഹങ്കാരത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് നാം ദൈവത്തിൽ നിന്നു് അകന്നുപോകുന്നതു്. ഒരാരം സ്വതന്ത്രമായ ജീവിതാവസ്ഥയിലായിരിക്കെ സ്വന്ത ഇഷ്ടപ്രകാരം ഒരു നിയമത്തിനു് തന്നെത്തന്നെ വിധേയനാക്കുന്നതിലൂടെ തന്റെ ആത്മാവിനെ വിനീതമായി കാത്തുസൂക്ഷിക്കുകയാണെന്നു് നീ കാണുന്നില്ലേ. തന്റെ മുമ്പിൽ ഒരു ദൃഷ്ടവിചാരത്തെയും അഴിച്ചു വിടാൻ അഹങ്കാരത്തിന്റെ പിശാചിനു് ഒരവസരവും അയാൾ കൊടുക്കുന്നില്ല. താൻ നിസ്സാരനാണെന്നും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു് കഴിവില്ലാത്തവനാണെന്നും നീക്കത്തരം കരുതുന്ന വ്യക്തി വിനീതനാക്കുകയും എല്ലാ അഹങ്കാര

ചിന്തകളെയും നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്വയം ഉയർന്നു മനസ്സിന്റെ വായിൽ വയ്ക്കാൻ ഇതിനേക്കാൾ ഫലപ്രദമായ കടിഞ്ഞാൻ വേറെ ഇല്ല.

ഇക്കാരണത്താലാണ് വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ നിരന്തരമായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആത്മാവിനാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുകയും പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് ഒരു നിമിഷം പോലും വിരമിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടു പോലും യാമനമസ്സാരങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലും പ്രാർത്ഥനയുടെ കാര്യത്തിലും നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട യാമങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും, ചൊല്ലേണ്ട പ്രാർത്ഥനകളുടെ നിശ്ചിത എണ്ണം സംബന്ധിച്ചും ശരീരത്തിന്റെ ദൃശ്യഭാഗഭാഗിത്വവും മുട്ടുകുത്തലും ഉൾപ്പെടെ കല്പിച്ചിരുന്നവയെല്ലാം അനുവർത്തിച്ചിരുന്നതു്. തങ്ങൾക്കായി അവർ ഉണ്ടാക്കിയ നിയമത്തിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം അനുസരിച്ചാണ് അവർ ഇപ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്തതു്.

10. ഈ പിതാക്കന്മാർ പൂർണ്ണമായി പ്രാർത്ഥനയുടെ ബലി പീഠങ്ങൾ ആയിത്തീർന്നെങ്കിലും, അവരിൽ ചിലർ നൂറും ചിലർ അൻപതും മറ്റു ചിലർ അറുപതും പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലി വന്നിരുന്നതു് വെറുതേയല്ല. അവർ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും വിരമിക്കാതിരുന്നിട്ടും എന്തിനാണ് നിശ്ചിതസംഖ്യകൾ ആവശ്യമായിരുന്നതു്? എവാഗ്രിയസ് നൂറും, ഭാഗ്യവാനായ മക്കാരിയസ് അറുപതും, എത്യോപ്യക്കാരനായ കുറുത്ത മോശ അൻപതും, വലിയ ഏകാന്തവാസിയായ പൗലോസ് മുന്തൂറും പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിയിരുന്നു എന്നു പറയപ്പെടുന്നു. അങ്ങനെ പലരും. ഇത്തരം നിയമങ്ങൾ സജീവമായി പാലിക്കാൻ ഭാഗ്യവാന്മാരായ ഈ പിതാക്കന്മാരെ നിർബന്ധിച്ചുകാരണം അഹങ്കാരത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഭയമായിരുന്നു. കുരിശിന്റെ മുമ്പിലുള്ള സാഷ്ടാംഗ പ്രണാമത്തോടുകൂടിയ പ്രത്യേകമായ ആരാധനാ കർമ്മങ്ങൾ ഉൾപ്പെട്ട ശാരീരികാധ്വാനത്തോടുകൂടി അവർ നിശ്ചിത പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഈ കൃത്യഎണ്ണം നിർവഹിച്ചിരുന്നു. അവരെ സംബന്ധിച്ച് പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന, പ്രാർത്ഥനകളുടെ നിശ്ചിതസംഖ്യകൾ ഏഴയത്തിൽ സംഭവിച്ച വെറും പ്രാർത്ഥനയാണ് എന്ന് പരദൂഷകർ പറയുന്നതുപോലെയാല്ല. ഇതു് മെസ്സോലിയൻ അഭിപ്രായങ്ങൾ വച്ചു പുലർത്തുന്ന ആളുകൾ അവരെപ്പറ്റി തട്ടിവിടുന്നതാണ്. വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരെപ്പറ്റി ആരും അപ്രകാരം പറയാതിരിക്കട്ടെ! നാം ഇവിടെ മറ്റുള്ളവരുടെ തെറ്റുകളെ കുററപ്പെടുത്തുകയോ, ഭ്രഷ്ടിക്കുകയോ അല്ല - ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരെ നാം നിന്ദിക്കുന്നുമില്ല; എന്നാൽ സത്യം പറയാനും അതു കൈമാറാനും തുനിയുമ്പോൾ, അസത്യത്തെ ആഭ്യമേതന്നെ പരസ്യമായി ഭ്രഷ്ടിച്ചില്ലെങ്കിൽ,

സത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഉറപ്പുണ്ടായിരിക്കുകയും; വ്യക്തമായി നിർവചിക്കപ്പെട്ട സ്നേഹമനോഭാവത്തോടുകൂടി അത് അഭ്യസിക്കാനോ, അതിനെതിരായിട്ടുള്ളവയെപ്പറ്റി ജാഗരൂകത പുലർത്താനോ സാധിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തെറ്റിപ്പോയ നയിക്കുന്ന പാത സ്പഷ്ടമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കപ്പെട്ട കഴിഞ്ഞാൽ, നേരായ പാതയിലൂടെ നടക്കുന്ന വ്യക്തിപോലും കൂടുതൽ ആത്മവിശ്വാസത്തോടുകൂടെ നേരായതിൽക്കൂടി യാത്ര ചെയ്യുമല്ലോ.

ഈ പിതാക്കന്മാരുടെ ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ വളരെ ആത്മാർത്ഥമായിരുന്നു; പ്രത്യേകമായി അവരുടെ മാർഗ്ഗങ്ങൾ വഴി ആത്മാവ് വിനീതമായി സംരക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. അവർ ശാരീരിക ബലഹീനതയാൽ തടയപ്പെടാത്തപ്പോഴെല്ലാം തങ്ങളുടെ സ്ഥാനങ്ങളിൽ എഴുന്നേറ്റു നില്പാൻ ശ്രദ്ധിച്ചുകൊണ്ടും, വലിയ ബഹുമാനത്തോടും മനസ്സിന്റെ ആഴമായ താഴ്മയോടും കൂടെ സ്ത്രീബാലരുടെ മുൻപാകെ സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തുകൊണ്ടും അവയെല്ലാം നിർവഹിച്ചു. ഹൃദയത്തിൽ നടന്നവയിൽനിന്നും തികച്ചും വ്യതിരിക്തമായിരുന്നു ഈ ആരാധനാകർമ്മങ്ങളെല്ലാം. കൂടാതെ, അവർ എഴുന്നേറ്റുനിന്ന ഓരോ അവസരവും അവൻ ധാരാളം ആരാധനാകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ഠിച്ചു. തിരുസ്ത്രീബാലയെ അഞ്ചും പത്തും പ്രാവശ്യം ചുംബിച്ചുകൊണ്ടും ഓരോ ആരാധനാകർമ്മവും ചുംബനവും ഒറ്റ പ്രാർത്ഥനയായി പരിഗണിച്ചുകൊണ്ടും സന്ദർഭാനുസരണം അവരുടെ ശരീരം അവരെ സഹായിച്ചു. മറ്റൊരാളിന്റെയും സംഖ്യയെ ചൂഴ്ന്നു ഒറ്റപ്രാർത്ഥനയിൽ ഒരാംപെട്ടെന്നു അത്തരം കർമ്മങ്ങളിൽ ഒരു മുത്തു കണ്ടെത്തിയെന്നു വരാം. ചിലപ്പോൾ ഒരാം നില്പുകയോ മുട്ടുകുത്തുകയോ ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കവെ പ്രാർത്ഥനയുടെ അത്ഭുതത്താൽ മനസ്സ് ജ്വരകൃതങ്ങളുടെയും ആത്മാവിന്റെ പ്രചോദനങ്ങളുടെയും ഇച്ഛയ്ക്കു വിധേയമാകാത്ത അവസ്ഥയിലേക്കു ഗ്രസിക്കപ്പെടാം. അല്ലെങ്കിൽ, നാം പിന്നീടു വിശദമാക്കുന്ന ശ്രദ്ധപ്രാർത്ഥനയുടെ അവസ്ഥകളിൽ ഒന്നിലായിരിക്കാം അവൻ.

ഇപ്രകാരം, ഞാൻ വിവരിച്ചതുപോലെ, പിതാക്കന്മാർ തങ്ങളുടെ സംഖ്യാതീതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ചെയ്തിരുന്നു. അനേകർ കരുതുന്നതുപോലെയും മറ്റാനേകർ അവകാശപ്പെടുന്നതുപോലെയും ഓരോ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം നില്പാനുള്ള പ്രത്യേക സമയം അവർ വേർതിരിച്ചിരുന്നില്ല. കാരണം ഓരോ പ്രത്യേക പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും പ്രത്യേകമായി നിന്നുകൊണ്ടുള്ള അത്തരം സംഖ്യകൾക്ക് ബലഹീനശരീരം ശക്തമല്ല.

ഇങ്ങനെ എണ്ണിക്കൊണ്ട് ഒരാൾ തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഭീവസം നൂറോ, അൻപതോ, അറുപതോ പ്രാവശ്യം എഴുന്നേൽക്കുന്നതിൽ ചില വിശുദ്ധരുടെ പതിവുപോലെ മുന്തൂക്കം അതിൽ കൂടുതലോ പറയേണ്ടതില്ല എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളും ചൊല്ലാൻ സാധ്യമല്ല; വായനയ്ക്കോ മറ്റാവശ്യങ്ങൾക്കോ ഒന്നും സമയം കാണുകയില്ല. അല്ലെങ്കിൽ ഒരാളുടെ പ്രാർത്ഥനാവസരം കണ്ണുനീരിന്റെ വരം നൽകപ്പെടുകയോ അല്ലെങ്കിൽ അങ്ങനെയുള്ള സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ രീതിയിലുള്ള ഒരു ദാനത്തിന് അഹ്നായി തീരുന്നവരെപ്പോലെ സുതാരപ്രചോദനങ്ങൾ വഴി ഒരാളുടെ പ്രാർത്ഥന ഉടലെടുക്കുകയോ ചെയ്യാൻ നീണ്ട പ്രാർത്ഥനയ്ക്കുള്ള സാധ്യത ഇല്ലാതാകുകയാണ്. മറിച്ചു, അപ്രകാരമുള്ളയാളുടെ യാമനമസ്താരം പ്രക്ഷുബ്ധമായിരിക്കും; തന്റെ പ്രവർത്തനങ്ങളിലെല്ലാം അയാൾ പ്രക്ഷുബ്ധതയാൽ നിറയപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

ഇതു വിശ്വസിക്കാത്തയാൾ സ്വന്തമായി ഇതു അനുഭവ വേദ്യമാക്കട്ടെ. തന്റെ ഇരിപ്പിടത്തിൽനിന്നും നൂറും ഇരുന്നൂറും പ്രാവശ്യം എന്നതുപോകട്ടെ- ഭീവസത്തിൽ അൻപതുപ്രാവശ്യം പ്രശാന്തമായി എഴുന്നേൽക്കാനും സമാധാനഭഞ്ജനം കൂടാതെയും, പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രശാന്തമായിരുന്നുകൊണ്ടും, യാമ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലാനും ഒട്ടും സംക്ഷോഭം കൂടാതെ അപ്പോഴും പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രമുഖഭാഗമായ നിശ്ചിത വേദവായനകൾ നടത്താനും തനിക്കു കഴിയുമോ എന്ന് അവൻ പരിശോധിക്കട്ടെ. ജീവിതത്തിലെ എല്ലാ ഭീവസവും പോയിട്ട് ഇപ്രകാരം ഒരാളു ചെയ്യാൻ അവനെക്കൊണ്ട് സാധിക്കുമോ?

11. ചിലപ്പോൾ പ്രാർത്ഥനാവസരം ഭാഗികവരങ്ങൾ ലഭിക്കാറുണ്ട്: ധാരാളമായ കണ്ണുനീർ; തേനടയിൽനിന്നുള്ള തേനിനു തുല്യമായി ഏദയത്തിൽനിന്നു നരച്ചുപൊന്തുന്ന സത്തുഷ്ടി; അല്ലെങ്കിൽ സന്തോഷത്തിന്റെ ആധികൃത്താൽ നാവിനെ നിശ്ശബ്ദമാക്കുന്ന കൃതജ്ഞതയുടെ പൊട്ടിവിടരൽ; അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനാവസരം പ്രത്യംഗയുടെ പെട്ടെന്നുള്ള ഉദയം; അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നോ അതിനു തൊട്ടു മുൻപ് വായിച്ചതിൽനിന്നോ സാധാരണ ഉണ്ടാകാറുള്ള ദൈവ പരിപാലനാസംബന്ധമായ ചില ഉറക്കായ്കൾ.

ശുദ്ധ പ്രാർത്ഥനാദാനത്തിന്റേതായ മാറ്റപ്പെട്ട ആ അവസ്ഥകളിലൊന്നിനാലും സഹജമായ സത്തുഷ്ടിയാലും കീഴടക്കപ്പെട്ട് സാഷ്ടാംഗപ്രണാമം ചെയ്തു കിടക്കുമ്പോൾ ആ വ്യക്തിയുടെ ഉള്ളിൽ ഇത്തരം ഉറക്കായ്കൾ അനേകം മണിക്കൂറുകൾ

തങ്ങിനിൽക്കുന്നു. അല്ലെങ്കിൽ, ഒരാൾ എഴുന്നേറ്റു നിൽക്കുമ്പോഴോ, മുട്ടുകുത്തിനിൽക്കുമ്പോഴോ ചിലപ്പോൾ ഇതു സംഭവിക്കാം. ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ ബുദ്ധിയുടെ ഒരു പ്രഹർഷമായിട്ടല്ല, ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയായിട്ടാണ് പിതാക്കന്മാർ പരിഗണിക്കുന്നത്. പരിപൂർണ്ണപ്പെട്ട നൽകപ്പെടുന്നതും ദിവ്യവ്യപാരങ്ങളുടെ ചുരുക്കമായി എല്ലാം ഉൾക്കൊള്ളുന്നതുമായ ദാനമാണ് രണ്ടാമത്തേത്. ഈ ഭാഗികദാനങ്ങൾ തങ്ങളുടെ ശേഷിച്ച പ്രാർത്ഥനാസമയങ്ങളിൽ മധ്യാവസ്ഥയിലുള്ളവർക്കും പുരോഗമിച്ചവർക്കും നൽകപ്പെടുന്നു. അതു പ്രകൃത്യസന്ധ്യതലോകത്തിൽ പെട്ടതും ഉത്സാഹവും ജാഗരൂകതയും അനുസരിച്ച് വിതരണം ചെയ്യപ്പെടുന്നതുമാണ്; മറ്റേ ദാനമാകട്ടെ, സ്വഭാവതീതമാണ്.

പ്രാർത്ഥനയുടെയും യാമനമസ്താരങ്ങളുടെയും അവസരം മനപ്പതർച്ചയിൽ നിന്നും നഗ്നബുദ്ധിയെ പിൻതിരിപ്പിച്ചു് ദൈവത്തിങ്കലേക്ക് കൂടുതൽ അടുപ്പിക്കുന്ന കയറുപോലെ ഉൾക്കൊള്ളിക്കട്ടെ പ്രകാശനം, തിരുലിഖിത വാക്യങ്ങളുടെ കൃത്യമായ അർത്ഥം തുടങ്ങിയ ദാനങ്ങൾ വിശുദ്ധരുടെ ബുദ്ധിഭവേണ്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നു. ദിവ്യമായ പരിചിന്തനവും വാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥങ്ങളിലേക്കുള്ള കൃത്യമായ അന്വേഷണവും ഉപേക്ഷിക്കണം എന്നു പഠിപ്പിക്കുന്നവരെന്നും അനുധാവനം ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ യാമനമസ്താരത്തിന്റെയും പ്രാർത്ഥനയുടെയും അവസരം ബാഹ്യചിന്തകളിൽ നിന്നുകൊണ്ട് ഏകാഗ്രമായിരിക്കാൻ ഇവ കൂടാതെ ബുദ്ധിക്ക് സ്തുത്യർഹമായ മറ്റൊരു വഴിയുമില്ല. അൽമായരുടേതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ കഴിവ് ഇതിനു തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നുവണ്ണം ഭാവനാസൃഷ്ടികൾ കൊണ്ടു് തങ്ങളുടെ മനസ്സു് അലഞ്ഞു തിരിയാൻ ഇക്കൂട്ടർ അനുവദിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രാർത്ഥനാവസരം ചിന്തകളുടെ പ്രകാശനത്തിനു കാരണമാകുന്ന കാര്യം മിക്കയാളുകൾക്കും ഇല്ലാത്ത സംഗതിയാണ്. അതു് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ അവസരമുള്ള ചില പ്രചോദനങ്ങളുടെ ഫലമായി ഉണ്ടാകുന്നതാണ്. പ്രശാന്തതയും വലിയ ജാഗ്രതയും മനസ്സിന്റെ പരിശുദ്ധിയും ആവശ്യപ്പെടുന്ന അതു് വളരെ കുറച്ചു് ആളുകൾക്കു മാത്രമേ കാണുകയുള്ളൂ. മനസ്സിന്റെ ഭാവനകളും ഏതെങ്കിലും സങ്കല്പത്തോടോ മനോരഥസൃഷ്ടിയോടോ ഉള്ള ചിന്തയുടെ സ്വമേധയാ ബന്ധനവും അൽമായരുടെയും ഗ്രഹണശക്തിയിൽ പെടുന്ന കാര്യമാണ്; അതിനു് ശുദ്ധതയോ പ്രശാന്തതയോ, മരുഭൂമിയിലെ വാസമോ ആവശ്യമില്ല. ഈ ആളുകൾ കുറമറ്റാവരെങ്കിൽ ഏകാന്തജീവിതത്തിലെ ക്ലേശങ്ങളുടെയും “ലോകത്തിൽ” നിന്നുള്ള കറയില്ലായ്മയുടെയും പ്രാർത്ഥനാവസരത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്ന ചിന്തകളുടെ പ്രകാശന

ത്തിന്റെയും ഉദ്ദേശ്യമെന്താണ്? ഈ ലോകത്തിലായിരിക്കുകയും ഭാര്യയോടും മക്കളോടും ബന്ധിതനായിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരൽമായനന്ദനേടാൻ കഴിയുന്നത്ര മാത്രമേ നമ്മുടെ പ്രത്യാശയുടെ ലക്ഷ്യത്തിനു വ്യാപ്തിയുള്ളവെങ്കിൽ നാം യാതൊരു ലക്ഷ്യവും കൂടാതെയായിരിക്കും ഇവ സഹിക്കുന്നതു്; നമ്മുടെ അധ്വാനം വ്യർത്ഥമായിരിക്കയും ചെയ്യും.

12. നമ്മുടെ കർത്താവേശ്രമിശിഹായുടെ യഥാർത്ഥ ദർശനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതു്, നമ്മെപ്രതിയുള്ള അവിടുത്തെ മനുഷ്യാവതാരത്തിന്റെ അർത്ഥം ഗ്രഹിക്കുന്നതിലും, ആ ദർശനം ഉൾക്കൊള്ളുന്ന നിരവധി അതുഭൂതഘടകങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചയുടെ ഫലമായി അവിടുത്തോടുള്ള സ്നേഹത്താൽ ലഹരിപിടിക്കുന്നതിലും ആണ്.

13. ആത്മാവിനെ അടിമത്തത്തിന്റേതായ വിനീതാവസ്ഥയ്ക്കു വിധേയമാക്കുന്ന നിയമമാണ് സങ്കീർത്തനാലപനം.

14. ഈ നിയമത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമുണ്ട്; സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ഒരു നിയമവും ഉണ്ട്. നിയമത്തിന്റെ ഫലമായി ചിലരും അതിൽ നിന്നുവരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ ഫലമായി മറ്റു ചിലരും പരിശോധിക്കപ്പെടുകയും ശ്രേഷ്ഠരായിത്തീരുകയും ചെയ്യുന്നു.

15. നിയമത്തിനു വിധേയനാകുമ്പോഴെന്നതിനേക്കാൾ കൂടുതൽ പുരോഗതി സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ഉണ്ടാകുന്നു. എങ്കിലും മിക്കപ്പോഴും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ നിന്നും, തെറ്റിലേക്കു നയിക്കുന്ന നിരവധി പാതകൾ ഉടലെടുക്കുന്നു; സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ അനേകതരം വീഴ്ചകൾ പതിയിരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ നിയമം വഴി ആരും വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നില്ല. ഏതെങ്കിലും നിയമത്തിന്റെ നുകത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നവർ ആ നിയമം ഉപേക്ഷിച്ച് അതിനെ അവഗണിക്കുമ്പോൾ മാത്രമേ ഏതെങ്കിലും വീഴ്ചയിലേക്കു നയിക്കപ്പെടുന്നുള്ളൂ. ഇക്കാരണത്താൽ, വഴി തെറ്റാതെ തങ്ങളുടെ ജീവിതം പൂർത്തിയാക്കിയ പുരാതന പിതാക്കന്മാർ കേറേ നിയമങ്ങൾ കൊണ്ടു തങ്ങളെത്തന്നെ നിയന്ത്രിച്ചിരുന്നു.

എന്നാൽ അനേകം ആളുകൾ തങ്ങളുടെ നിയമത്തിന്റെ അനുശാസനങ്ങൾ വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടു കല്പിക്കപ്പെട്ടതിനേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ അധ്വാനിച്ചു, തങ്ങളുടെ ശുഷ്ണാന്തിയോടു കൂട്ടി ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ അവർ തങ്ങളുടെ നിയമം ഉപേക്ഷി

ച്ചതുകൊണ്ടു്, കൂടുതലായി ചെയ്ത അധ്വാനങ്ങൾ ഒന്നും തങ്ങൾ പിശാചിന്റെ കൈകളിൽ വീഴുന്നതു തടഞ്ഞില്ല. ആർക്കും ഇതു നിഷേധിക്കാനാവില്ല; കാരണം, ഈ ആളുകളെക്കുറിച്ചുള്ള വിവരണങ്ങൾ നമ്മുടെ പ്രബോധനത്തിനായി സൂര്യരശ്മി പോലെ പ്രകാശിക്കുന്നു.

16. സ്വാതന്ത്ര്യവുമായി കെട്ടുപിണഞ്ഞു് ഒരു നിയമമുണ്ടു്; അടിമകൾക്കു് ഒരു നിയമമുണ്ടു്. അടിമപ്പെടുത്തുന്ന നിയമം ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “യാമനമസ്കാരാവസരം ഞാൻ ഇന്നയിന്ന സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലും; ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന അവസരങ്ങളിലെല്ലാം ഒരേ കൃത്യമായ എണ്ണം തികയ്ക്കും.” “അത്തരം ഒരാം മാറ്റം കൂടാതെ വ്യതിയാനത്തിനു് ഒരു സാധ്യതയുമില്ലാതെ എല്ലാ ദിവസവും ഈ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ തന്നെ ചൊല്ലാനുള്ള കടമയാൽ ബന്ധിതനാണ്. സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ എണ്ണം, ദൈർഘ്യം, സ്ഥിരപ്രകൃതം എന്നിവയുടെ വിശദാംശങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കാനായി തനിക്കുവേണ്ടി അവൻ അനുശാസിച്ചതും നിശ്ചയിച്ചതുമായ കടമയാൽ അവൻ ബന്ധിതനായിരിക്കുന്നതിനാൽ എല്ലാ ദിവസവും എന്നു പറയാം. ഇവയെല്ലാം യഥാർത്ഥ ജ്ഞാനത്തിന്റെ പാതയിൽ നിന്നു് തീർത്തും അകലെയാണ്; കാരണം, അത്തരക്കാരുൻ ദൈവിക പ്രവർത്തനമോ, പ്രകൃതിയുടെ ബലഹീനതയോ, കൂടെക്കൂടെയുള്ള പോരാട്ടത്തിന്റെ അപകടമോ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല; ഒന്നാമതായി അയാളുടെ മനസ്സു് നിശ്ചയിച്ചതിലുപരി ചെയ്യാൻ കൃപനൽകപ്പെട്ടേക്കാം; രണ്ടാമതായി, അഹങ്കാരത്തെ കീഴ്മർത്തനായി പ്രത്യേകമാം വിധം നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട പിശാചുകളുടെ ആക്രമണത്താൽ ഉള്ള പൈശാചിക പ്രേരണയാൽ നിയമം അനുവർത്തിക്കുന്നതിൽ മനുഷ്യപ്രകൃതി വളരെ ബലഹീനമായി കാണപ്പെട്ടേക്കാം.

17. നിഖ്യായിലെ സാർവത്രികസൂനഹദോസിനുവേണ്ടി പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ വിളിച്ചുകൂട്ടപ്പെട്ട പിതാക്കന്മാർ വഴിയായി നമ്മുടെ പരിപാവനമായ ജീവിതാവസൂഥസ്തുവേണ്ടി വിശുദ്ധസഭ നിശ്ചയിച്ച ഏഴു് യാമനമസ്കാരങ്ങളുടെ മുടങ്ങാത്ത അനുഷ്ഠാനത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ നിയമം അധിഷ്ഠിതമായിരിക്കുന്നു. ഏകാന്തവാസികളായ നാം സഭയ്ക്കോ, സഭയുടെ മെത്രാന്മാർക്കോ ഭരണാധികാരികൾക്കോ വിധേയരാകാതിരിക്കുക എന്നതു് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കാതിരിക്കട്ടെ. സഭതന്റെ മക്കളായ നമുക്കുവേണ്ടി നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്നതനുസരിച്ചു്; ഏഴു യാമങ്ങളിലെ പ്രാർത്ഥനകളുടെ രൂപീകരണം നാം പാലിക്കുന്നതിന്റെ കൃത്യമായ കാരണം ഇതാണ്. എന്നാൽ

ഓരോ നമസ്കാരത്തിനും ഒരേ നിശ്ചിത സംഖ്യ പ്രത്യേക സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ചൊല്ലിയിരിക്കണമെന്നു ഇതിനർത്ഥമില്ല; രാത്രിയും പകലും ഈ നമസ്കാരങ്ങൾക്കിടയ്ക്കും പ്രത്യേക സംഖ്യ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലാനായി ആരും നിർണ്ണയിക്കുന്നില്ല. ഈ പ്രാർത്ഥനകൾക്ക് സമയപരിധിയും നിശ്ചയിച്ചിട്ടില്ല; ഉപയോഗിക്കേണ്ട പ്രത്യേക വാക്കുകളെക്കുറിച്ചും തീരുമാനം ഒന്നുമില്ല. മറിച്ചു്, അപ്പോൾ ആവശ്യമുള്ളവ യാചിച്ചുകൊണ്ടും പ്രചോദനത്തിനനുസൃതമായ പ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിക്കൊണ്ടും കൃപയാൽ ലഭിക്കുന്ന ശക്തിക്കനുസൃതമായി ഓരോ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും സമയം എടുക്കണം എന്നുമാത്രം. അത്തരമൊരൊ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഈ രീതിയിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയുടെ സത്തുഷി നിമിത്തം കൂടുതൽ ഏകാഗ്രതയുള്ളവരും മനപ്പതർച്ചയില്ലാത്തവരും ആയിരിക്കും. ഇത്തരം പ്രാർത്ഥനകളുടെ അവസരം കർത്താവു നൽകുന്ന ജ്ഞാനവും മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ബലവും അനുസരിച്ചു്, അയാൾ തന്റെ അപേക്ഷ അളക്കുന്നു.

നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ഉച്ചരിച്ച പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം പോരാ, പിന്നെയോ അതേ വാക്കുകൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടും വാക്കുകളുടെ അതേ ക്രമം പാലിച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളിലും നാം ഉപയോഗിക്കണം എന്നു പറയുന്നയാൾ, ഈ പ്രാർത്ഥന ചൊല്ലുന്നതിൽ നമ്മുടെ കർത്താവിനുണ്ടായിരുന്ന ഉദ്ദേശ്യത്തേപ്പറ്റി വളരെ വികലമായ ധാരണയുള്ളവനാണ് എന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഭാഗ്യവാനായ ഭാഷ്യകാരന്റെ¹⁶ ചിന്തയോടു് അയാൾ ഒട്ടും അടുത്തു വന്നിട്ടുമില്ല. ഇവിടെ നമ്മുടെ കർത്താവു് വാക്കുകളുടെ പ്രത്യേക അനുക്രമം നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിട്ടില്ല; മറിച്ചു്, ഈ പ്രാർത്ഥനവഴി അവിടുന്ന് നല്ലീയ പ്രബോധനം അടങ്ങിയിരിക്കുന്നത് നമ്മുടെ ഈ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നമ്മുടെ മനസ്സു് എതിലാണ് കേന്ദ്രീകരിക്കേണ്ടതു് എന്നു കാണിക്കുന്നതിലാണ്. നമ്മുടെ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു നാം ഉച്ചരിക്കേണ്ട വാക്കുകളുടെ കൃത്യമായ അനുക്രമമല്ല, പിന്നെയോ, അർത്ഥമാണ് അവിടുന്ന് നമുക്കു നൽകിയതു്.

ഇപ്രകാരം, എന്തെങ്കിലും ലക്ഷ്യം വച്ചുകൊണ്ടു് നാം ഈ പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ മനസ്സിൽ കൊണ്ടുവരുമ്പോൾ അതിന്റെ

16 മൊപ്സുഖെസ്കോയിലെ തിയഡോറിന്റെ കർതൃപ്രാർത്ഥനയുടെ ഭാഷ്യത്തെയാണ് ഇസഹാക്ക് പരാമർശിക്കുന്നത്; മുകളിൽ പേജ് 188 നമ്പർ 13 കാണുക.

അർത്ഥം അനുസരിച്ച് നാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു; രാജ്യത്തിനും നീതിക്കുംവേണ്ടി അല്ലെങ്കിൽ, ചിലപ്പോൾ ചെയ്യുന്നതു പോലെ പ്രലോഭനങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള വിട്ടുതലിനുവേണ്ടി നാം അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ അതനുസരിച്ച് നമ്മുടെ സ്വന്തം പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഗതി നാം തിരിച്ചറിയാം. ചിലപ്പോൾ നാം നമ്മുടെ മനുഷ്യപ്രകൃതിയുടെ ആവശ്യങ്ങൾക്കു വേണ്ടിയായിരിക്കാം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നത്. അതായത് ദിവസത്തേയ്ക്കുള്ള ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി; അതുപോലെ, നാം എന്തു പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു നമ്മോടു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു്, നമുക്ക് അവിടുന്നു നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദ്ദേശ്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായി മറ്റൊല്ലാകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും: അതുകൊണ്ടു്, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന കർത്തൃപ്രാർത്ഥനയുടെ ആന്തരികാർത്ഥത്താൽ പ്രചോദിതമായിരിക്കണം; നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ച ഈ പ്രാർത്ഥന നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കൃത്യം അതിനനുസൃതമായി നാം പെരുമാറുകയും വേണം.

ഒരു പ്രാർത്ഥനയുടെ രൂപത്തിൽ നമ്മുടെ കർത്താവു നമുക്കെകൈമാറിയ ഈ പാരമ്പര്യം പ്രകാശിതരും ഉൾക്കാഴ്ചയുള്ളവരുമായ വ്യക്തികൾ ഈ രീതിയിലാണ് മനസ്സിലാക്കുന്നത്; വാക്കുകളുടെ അനുകൂലത്തിലും ക്രമീകരണത്തിലും അവർ ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല. ശിഷ്യന്മാർക്ക് ഉൾക്കാഴ്ച നൽകിക്കൊണ്ടു്, ഒരു പ്രാർത്ഥനയുടെ വാക്കുകളുടെ രൂപത്തിൽ പ്രബോധനം നൽകിയപ്പോൾ, നമ്മുടെ കർത്താവു യഥാർത്ഥത്തിൽ വാക്കുകളുടെ കൃത്യമായ ക്രമത്തെക്കുറിച്ചു തലപറന്നായിരുന്നില്ല. മറിച്ചു്, പുറജാതികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ തന്റെ കല്പനകൾക്കു വിരുദ്ധമായ എല്ലാത്തരം മറ്റു കാര്യങ്ങളും പ്രാർത്ഥനയുമായി കൂട്ടിക്കഴയ്ക്കുവതെന്നു നമ്മെ അവിടുന്നു പഠിപ്പിക്കുകയായിരുന്നു.

പുതിയ ലോകത്തിൽ വ്യാപരിക്കാൻ ശ്രേഷ്ഠമായി അനുയോജ്യമായ പ്രാർത്ഥനകളും അപേക്ഷകളും വിചിന്തനങ്ങളും ഉണ്ടാക്കുന്ന ആന്തരികാർത്ഥത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, വാക്കുകളുടെ കൃത്യമായ അനുകൂലത്തിൽ ശ്രദ്ധിക്കുകയും അന്വേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നതു ബാലിശമനസ്ഥിതിയാണ്. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന നമ്മുടെ കർത്താവു പഠിപ്പിച്ച പ്രാർത്ഥനയുടെ ആന്തരികാർത്ഥത്തിൽ നിന്നുണ്ടാകുകയും മനസ്സ് ആ അർത്ഥത്തെ പിൻചെല്ലുകയും ചെയ്താൽ, പ്രസ്തുത പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്കുകളുടെ ബാഹ്യരൂപം മാറ്റുന്നതുവഴി ഒരു വ്യത്യസ്തവും വരാൻ പോകുന്നില്ല.

19. പ്രബോധനത്തെ സ്നേഹിക്കുന്നവർ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കപ്പെടണം എന്നു് എന്നിക്ക

താല്പര്യമുണ്ട് - അതായത്, തിരുലിഖിതങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥമായ അർത്ഥം കണ്ടുപിടിക്കുന്നതിൽ വ്യാപൃതനായ വ്യക്തി, ഒന്നിലും കാലിടറരുത്; ഉപദ്രവകരമായവയെ പ്രയോജനകരമായവ എന്നു കണക്കാക്കരുത്; വെറും ബാഹ്യരൂപത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം ഒന്നിനെയും മനസ്സിലാക്കരുത്.

തുടർച്ചയായുള്ള പ്രാർത്ഥനയാൽ ഇന്നയാൾ പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടു; അല്ലെങ്കിൽ അവരിൽ ചിലർ സങ്കീർ്ത്തനങ്ങളെ നിന്ദിച്ചതിനാൽ എപ്രകാരം പിശാചുകളാൽ വഞ്ചിതരായി; അല്ലെങ്കിൽ നിരന്തര പ്രാർത്ഥനയല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ചെയ്യാതിരുന്ന ചിലർ പിന്നീട് പീഡിപ്പിക്കപ്പെടുകയും മിഥ്യാബോധത്താൽ പരിഹാസ പാത്രമായിത്തീരുകയും ചെയ്തു എന്നു തുടങ്ങി ഏതെങ്കിലും ഏകാന്തവാസികളെപ്പറ്റിയുള്ള കഥകൾ കേട്ടാൽ ഉപരിപ്പവവും ബാഹ്യവുമായ റിപ്പോർട്ടിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ ആകലപ്പെടുകയോ തകിടംമറിയുകയോ അരുത്. നമ്മുടെ ദുഷിച്ച അവസ്ഥയെ നേരെയാക്കുന്ന പ്രക്രിയയിൽ സഹായകമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സംശയിക്കുകയും വേണ്ട. വഴിതെറ്റിപ്പോകുന്നതിന്റെ കാരണം നിരന്തരപ്രാർത്ഥനയല്ല; മതിയായ കാരണമുണ്ടെങ്കിൽ ചില സങ്കീർ്ത്തനങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതു മല്ല; ജീവന്റെ ഉറവിടമായ പ്രാർത്ഥനയും അതിലന്തർഭവിച്ചിരിക്കുന്ന അദ്ധ്യാനവും തെറ്റിലേക്കു നയിക്കുന്ന എന്തോ ആണെന്നു നാം പറയുന്നില്ല. മറിച്ച്, ചിലയാളുകൾ പ്രാർത്ഥനയുടെ വന്ദ്യമായ ബാഹ്യരൂപങ്ങൾ ഉപേക്ഷിക്കുകയും പകരം, തങ്ങളുടെ തന്നിഷ്ടത്തിനനുസൃതമായി തങ്ങൾക്കായി അവർ ഉണ്ടാക്കിയ പ്രത്യേക പതിവുകളിലേക്കു നിയമങ്ങളിലേക്കു തിരിയുകയും വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങളെ വെറുക്കുകയും അവജ്ഞാപൂർവ്വം വീക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു പൂർണ്ണമായി വിശുദ്ധരഹസ്യങ്ങൾക്കു തങ്ങളെത്തന്നെ അന്യരാക്കി. കൂടാതെ അവർ തിരുലിഖിതങ്ങളുടെ പ്രകാശത്തിൽനിന്നു സ്വയം അകന്നു; പിശാചിനെതിരായ തന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രബോധനം നൽകുന്ന പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രബോധനം അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു; വിവിധ അന്തഃപക്ഷങ്ങൾ, സാഷ്ടാംഗപ്രണാമങ്ങൾ, തുടർച്ചയായി നിലത്തു കമിഴ്ന്നുവീണു കിടക്കൽ, തകർന്ന ഹൃദയം, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു ചേരുന്ന വിനീതമായ ശാരീരിക നിലപാടുകൾ, അടക്കമുള്ള നിൽപ്പ്, വിനയാന്വിതമായി കൈകൾ കൂപ്പിപ്പിടിക്കൽ, അല്ലെങ്കിൽ ആകാശത്തിലേക്കു വിരിച്ചുപിടിക്കൽ, പ്രാർത്ഥനാവസരം ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ ബഹുമാനപൂർവ്വം കാത്തുസൂക്ഷിക്കൽ എന്നിവ അവർ ഉപേക്ഷിച്ചു. ഇങ്ങനെയൊക്കെ അവർ ചെയ്തപ്പോൾ അവർക്കു തെറ്റുപറ്റി. ഇവയെല്ലാം പകരം അവർ അഹങ്കാരത്തിന്റെ വിവിധ ഭാവങ്ങളാൽ നിറഞ്ഞു. അതിന്റെ

ഫലമായി അവർ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയോടുകൂടി ദൈവനിന്ദയും കൂട്ടിച്ചേർത്തു; ദൈവസ്വഭാവം എത്ര ഉന്നതമാണെന്നും തങ്ങളുടേതു പൊടിമാത്രമാണെന്നും മറന്നുകൊണ്ടു ഉദ്ധതമായ ബാഹ്യ ശാരീരിക നിലപാടുകൾ അവർ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്വീകരിച്ചു. എങ്കിലും ഇവയിലെല്ലാം അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലെ വാക്കുകൾ സങ്കീർത്തനങ്ങളിലേതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരുന്നില്ല.

വാസ്തുവത്തിൽ മിക്ക പ്രാർത്ഥനകളും സ്തുതിയുടെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും, അല്ലെങ്കിൽ ദുഃഖത്തിന്റെയും, യാചനയുടെയും ആശയങ്ങളും വികാരങ്ങളും ഉൾക്കൊണ്ടു സങ്കീർത്തനങ്ങളിൽ നിന്നു എടുത്തിട്ടുള്ള വാക്കുകളിൽ അധിഷ്ഠിതമാണ്. ഇപ്രകാരം ചിലപ്പോൾ ഒരാൾ മുട്ടുകുത്തി ശിരസ്സുനമിക്കുമ്പോഴോ, തന്റെ ദൃഷ്ടിയും കരങ്ങളും ആകാശത്തിലേക്കു ഉയർത്തിയിരിക്കുമ്പോഴോ, അവൻ വാക്കുകളോടു അനുഭവവും കൂട്ടിച്ചേർക്കുകയും അവ സാവധാനം ആവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ തന്റെ ഹൃദയത്തിന്റെ അനുഭവവും വേദനയും, പ്രാർത്ഥനയുടെ എല്ലാത്തരം ഗാഢസ്വർശിയായ വാക്കുകളും ഉടലെടുക്കാൻ ഇടയാക്കുന്നു; അയാളുടെ മനസ്സിൽ അനുഭവപ്പെടുന്ന സത്തുഷ്ടി നിമിത്തം തന്റെ പ്രാർത്ഥനയെ സ്തുതിയായി മാറാൻ അയാളെ പ്രേരിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു ചിലതിനോടുള്ള പ്രതികരണമായി സന്തോഷമുണ്ടാകാം; വിശുദ്ധരിൽ പരിശുദ്ധാത്മാവു ആരംഭിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥനകളിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന മറ്റു പ്രചോദനങ്ങൾക്കും ഇതു ബാധകമാണ്. അവിടുത്തെ മൊഴികൾ അവാച്യ രഹസ്യങ്ങളും ഉൾക്കാഴ്ചകളുമാണ്. പ്രാർത്ഥനയുടെ ബാഹ്യ രൂപം അവ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ഉൾക്കാഴ്ചകളുടെ ചില അടയാളങ്ങൾ നൽകുമ്പോൾ, അതു ആത്മാവിന്റെ ജ്ഞാനത്താൽ വിശുദ്ധർക്കു തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനാവസരം ലഭിക്കുന്ന രഹസ്യങ്ങളുടെയും പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഒരു സൂചനയാണ്.

ഒരാൾ ഒന്നുകിൽ ദൈവത്തിൻ പക്കലേക്കു അടുത്തുവരുന്നു; അല്ലെങ്കിൽ സത്യത്തിൽ നിന്നു വീണുപോകുന്നു. അവന്റെ മനസ്സ് ലക്ഷ്യമാക്കിയിരിക്കുന്ന ദിക്കിനെ ആശ്രയിച്ചാണിതു; അല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യുന്നു എന്തു അവഗണിക്കുന്നു തുടങ്ങി ബാഹ്യകർമ്മങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചല്ലിരിക്കുന്നതു്. അനേകം ആദ്യപിതാക്കന്മാർക്കു - വലിയ ഏകാന്തവാസികളിൽ ചിലരെയാണു ഞാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു് - സങ്കീർത്തനങ്ങൾ പോലും അറിവില്ലായിരുന്നു; എന്നാൽ അവർ സമ്പാദിച്ച, മനസ്സിന്റെ താഴ്ചയുടെയും ശ്രേഷ്ഠരീതികളുടെയും ഫലമായി അവരുടെ പ്രാർത്ഥന അഗ്നി പോലെ ദൈവസമക്ഷം കരേറി. ഇച്ചകളെപ്പോലെ

അവസ്ഥയും, യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ഉപേക്ഷിക്കലും മറ്റനേകം കാര്യങ്ങളും, വിവരിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത മറ്റു കാര്യങ്ങളും അലസതയായി നീ കണക്കാക്കുന്നുവോ? ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയാൽ ഗ്രസിക്കപ്പെടുമ്പോൾ, ഞാൻ പറഞ്ഞത് സങ്കീർത്തനത്തിനു ബാധകമാണ്; - ഭൃഷിച്ച മെസ്സോലിയൻ മനസ്ഥിതിയുടെ ഫലമായിട്ടോ അല്ലെങ്കിൽ മന്ദതയാലോ അലസതയാലോ ഇങ്ങനെ സംഭവിച്ചാൽ ഞാൻ പറഞ്ഞതു ബാധകമല്ല. - അത്തരം ഒരു നമസ്കാരം പൂർത്തീകരിക്കപ്പെട്ട കർമ്മമായി നാം പരിഗണിക്കണം; കാരണം, കൃപയിൽനിന്നുവരുന്ന സഹായത്തിന്റെ അടുത്തേക്ക് അതിൽ നാം ആനീതരായിരിക്കുന്നു.

എല്ലാ സമയവും തന്റെ കൃപയുടെ ആസ്വാദനത്തിനു ദൈവം നമ്മെ അർഹരാക്കട്ടെ. കാരണം, നമ്മുടെ നമസ്കാരങ്ങളിലും പ്രാർത്ഥനകളിലും തന്റെ വലിയ മഹത്വത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധത്താൽ ദൈവത്തെ വലയം ചെയ്യിരിക്കുന്ന അത്ഭുതത്തെ അതുവഴി നാം സമീപിക്കുന്നു. തന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ജ്ഞാനം അവിടുന്ന് നമുക്കു പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ; കാരണം, അതുവഴി നാം ലോകത്തിൽനിന്നു വേർതിരിക്കപ്പെടുകയും തന്റെ സ്നേഹവുമായി കൂട്ടിച്ചേർക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും; തന്റെ മുമ്പിൽ നന്നായി ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട് തന്നെ പ്രസാദിപ്പിക്കുകയും ഈ പാതയിലൂടെ സഞ്ചരിക്കുകയും ചെയ്ത നമ്മുടെ പിതാക്കന്മാരുടെ പ്രാർത്ഥനയാൽതന്നെ. ആമ്മീൻ.

5. ശുദ്ധപ്രാർത്ഥന

ശുദ്ധവും ഏകാഗ്രവുമായ പ്രാർത്ഥന എന്താണെന്ന് വ്യക്തമായി വിവരിക്കുകയും നന്നായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരറ്റ ഭാഗം.

ബുദ്ധിയുള്ള വ്യക്തി തനിക്കാവശ്യമുള്ളതും ഒഴിച്ചുകൊണ്ട് പാടില്ലാത്തതും സ്വന്തമാക്കാൻ താല്പര്യപൂർവ്വം ആഗ്രഹിക്കുന്നതുമായ ഒരു വസ്തു കണ്ടുപിടിക്കാൻ ഉപരിപ്പവ റിപ്പോർട്ടുകളിൽ മാത്രം ആശ്രയിച്ചുകൊണ്ട് പുറപ്പെടുകയോ, കൂടുതൽ അന്വേഷണം കൂടാതെയും അതെന്താണ്, അതെങ്ങനെയിരിക്കും എന്നൊക്കെ ആദ്യമേ പഠിക്കാതെയും അതു കണ്ടുപിടിക്കാൻ എടുത്തുചാടുകയോ, ചെയ്യരുത്. അല്ലെങ്കിൽ, അത് എത്തിപ്പിടിക്കാനാകുമ്പോൾ അതു തിരിച്ചറിയാൻ കഴിവില്ലാതെ കൈവിട്ടുപോകാൻ ഇടയാക്കിയേക്കാം. മറിച്ച്, കൈയിലുള്ള

വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ച ശ്രദ്ധയോടുകൂടിയതും ശരിയായ രീതിയിലുള്ളതുമായ അറിവും ധാരണയും അവനങ്ങളായിരിക്കണം; അതെങ്ങനെയിരിക്കും എന്ന് അറിഞ്ഞുകഴിഞ്ഞാൽ, അതിന്റെ സമ്പാദനത്തിൽ എങ്ങനെ ശ്രദ്ധിക്കണം എന്നും അവൻ ആരായണം. അവൻ എന്തിന്റെ പിന്നാലെയാണ് ഓടുന്നത്, എന്താണ് പ്രതീക്ഷിക്കുന്നത് എന്നൊക്കെ നിശ്ചയിക്കണം; അല്ലെങ്കിൽ, എത്തിപ്പിടിക്കാൻ വളരെ എളുപ്പമായതും, കയ്യിലുള്ളതുമായ വസ്തുവിന്റെ യാഥാർത്ഥ്യത്തെക്കാൾ അസാധ്യകാര്യങ്ങളിലായിരിക്കും അവന്റെ പ്രതീക്ഷ ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്നത്.

അല്ലയോ, സത്യത്തിന്റെ ശിഷ്യം, പ്രാർത്ഥനാവസരം നാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഏർപ്പെടുന്ന സൂക്തത്തെക്കുറിച്ചുള്ള കൃത്യമായ വിചിന്തനത്തിൽ ഹൃദയവിശ്രദ്ധയും അതിൽ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മനസ്സിന്റെ ഏകാഗ്രതയും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഹൃദയവിശ്രദ്ധയെ സംബന്ധിച്ചു പിതാക്കന്മാർ ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം ഉപദേശിക്കുന്നു; ഹൃദയവിശ്രദ്ധി എന്നു പറയുന്നത്, പൂർണ്ണമായി ചിന്തയോ, വിചിന്തനമോ, ചലനമോ കൂടാതിരിക്കുന്നതല്ല; മറിച്ചു, എല്ലാ തിന്മകളിൽനിന്നും മനസ്സ് ശ്രദ്ധീകരിക്കുന്നതിലും, ഭാഷിണ്യപൂർവ്വം എല്ലാറ്റിനെയും നോക്കുന്നതിലും, അവയെ ദൈവത്തിന്റെ വീക്ഷണകോണത്തിൽകൂടി പരിഗണിക്കുന്നതിലും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധവും ഏകാഗ്രവുമായ പ്രാർത്ഥനയും ഇതുപോലെയാണ്: മനസ്സിൽ ഒരു ചിന്തയും ഉണ്ടാകാൻ പാടില്ലെന്നോ, ഒരു തരത്തിലുമുള്ള അലഞ്ഞുതിരിയലും ഇല്ലെന്നോ അല്ല ഇതർത്ഥമാക്കുന്നത്; പിന്നെയോ, പ്രാർത്ഥനാവസരം മനസ്സ് നിരർത്ഥകകാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചു ചിന്തിച്ചു അലഞ്ഞുതിരിയുന്നില്ല എന്നർത്ഥം. മനസ്സ് സവിശേഷമായി നന്മയായിട്ടുള്ള ഒന്നിൽ ചുറ്റിത്തിരിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ ശ്രദ്ധപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു പുറത്താണ് എന്നു പറയാനാവില്ല; പിന്നെയോ, പ്രാർത്ഥനാവസരം ഉചിതമായ കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി കൂടി അതിനു ചിന്തിക്കാം; ദൈവത്തിനു പ്രീതികരമായ ചിന്തകൾ പുലർത്തുകയും ചെയ്യാം. പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അർത്ഥശൂന്യമായ ചിന്തകളേ വരാൻ പാടില്ല എന്നും ആരും ആവശ്യപ്പെടുന്നില്ല; പിന്നെയോ, അവയിൽ വ്യാപരിക്കുകയും അവ വഴി മനപ്പതർച്ച ഉണ്ടാകുകയും ചെയ്യരുതെന്നു മാത്രം. നല്ലതരം മനപ്പതർച്ചയുണ്ട്, ചീത്തത്തരം മനപ്പതർച്ചയുമുണ്ട്. നീ പ്രാർത്ഥനയിലായിരിക്കുമ്പോൾ മനപ്പതർച്ചയിൽനിന്നു പൂർണ്ണമായി വിമുക്തനാകാൻ പരിശ്രമിക്കേണ്ട; അതു് അസാധ്യകാര്യമാണ്; പിന്നെയോ നന്മയായിട്ടുള്ള ഒന്നിൽ മനസ്സ് വ്യാപരിപ്പിക്കുക. ശ്രദ്ധപ്രാർത്ഥനപോലും എന്തെങ്കിലുമൊന്നിനെ

പിൻചെന്നുകൊണ്ടുള്ള പരിചിന്തനമാണ്. ശ്രേഷ്ഠമായ ഒന്നിനുവേണ്ടിയുള്ള അന്വേഷണം നല്ലതായതിനാൽ ഈ ചുറ്റിത്തീരിയൽ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. അർത്ഥശൂന്യമായ ചിന്തകളാൽ മനസ്സുതൃപ്ത ഉണ്ടാകുമ്പോഴും ചീത്തക്കാര്യങ്ങൾ ചിന്തിക്കുമ്പോഴും ദൈവതിരുമുൻപാകെ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ അവൻ ചീത്തചിന്തകൾ പുലർത്തുന്നതിനാൽ മനസ്സിന്റെ അലഞ്ഞുതിരിയൽ ചീത്തയാണ്.

ആത്മാവിന്റെ വിശുദ്ധ വാക്കുകളും ദിവ്യമൊഴികളും മനസ്സിലാക്കിയും തിരുലിഖിതങ്ങളെ ധ്യാനിച്ചും അവയെ ആധാരമാക്കി ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും ദൈവമഹത്ത്വത്തെപ്പറ്റിയും ദൈവത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയെപ്പറ്റിയും ചിന്തിച്ചു, പ്രാർത്ഥനാവസരം മുഴുവൻ മനസ്സ് അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞാൽ, ആ അലഞ്ഞുതിരിയൽ നല്ലതു തന്നെയാണ്. അത്തരം കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പരിചിന്തനം നടത്തുന്നതിൽനിന്നു തന്റെ ചിന്തയെയും, പ്രാർത്ഥനാവസരം സ്വതന്ത്രമായി അവയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതിൽനിന്നു മനസ്സിനെയും പിൻതിരിപ്പിക്കാൻ കഠിന പ്രയത്നം ചെയ്യുന്നയാൾ, ഇത്തരം വിശകലനങ്ങൾ ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വൈദേശികവും അതിന്റെ അതിർത്തിക്കു പുറത്തുമാണ് എന്നു ചിന്തിക്കുന്നതിനാൽ അതുല്യമായ വിസ്ഫീർത്തിലാണു കഴിയുന്നതു്. കാരണം, പ്രാർത്ഥനാവസരമുള്ള ഉൾക്കാഴ്ചകളിലേയ്ക്കും ദിവ്യലോകത്തിന്റെ ആത്മീയധാരണയിലേക്കും നയിക്കുന്ന ആത്മാവിന്റെ ലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നു് ഉടലെടുക്കുന്ന പ്രയോജനകരമായ ഏതു ചിന്തയും ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയ്ക്കുതിരായോ പ്രാർത്ഥനയിലുള്ള ഏകാഗ്രതയ്ക്കു തടസ്സമായോ നാം കണക്കാക്കുന്നില്ല. നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ കല്പനകളുടെ ഉദ്ദേശ്യമനുസരിച്ചാണെങ്കിൽ, ഒരാൾ തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ അപേക്ഷയും തന്റെ യാചനയുടെ വിഷയവും ഏകാഗ്രമായി ചിന്തിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതു ശ്രേഷ്ഠമായ തരത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥനയാണ്. മനസ്സിന്റെ ഇത്തരം ചിന്ത വളരെ നല്ലതാണ്.

ഈ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിന്നു മനസ്സ് വിമുക്തമായി ദിവ്യ കാര്യങ്ങളിൽ ആമഗ്നമാകുകയാണെങ്കിൽ; ഓരോ ദിവസത്തേക്കുവേണ്ടിയോ പൊതുവായോ ദൈവത്തെയും ദൈവിക വ്യാപാരങ്ങളെയും പരിവാലനാകർമ്മങ്ങളെയുംപറ്റി ഒരാൾക്കു വ്യക്തിപരമായോ, ക്രിസ്തീയസമൂഹത്തിനു മുഴുവനുമായോ ഉള്ള തിരുലിഖിതത്തിന്റെ ഉൾക്കാഴ്ചയിൽനിന്നു് ഉടലെടുക്കുന്ന ഏതെങ്കിലും ശ്രേഷ്ഠമായ ചിന്ത അതിനുണ്ടാകുകയാണെങ്കിൽ; - ദൈവസ്മൃതിക്കും കൃതജ്ഞതയ്ക്കും നമ്മോടു തനി

കള്ള സ്നേഹത്തിന്റെയും അനുകമ്പയുടെയും ധാരാളിത്വത്തിലുള്ള സന്തോഷത്തിനും ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തരാളത്തെ പ്രചോദിപ്പിക്കുന്നവയെല്ലാം; - ഇപ്രകാരം സംഭവിക്കുകയാണെങ്കിൽ, ഇത്തരം അലഞ്ഞുതിരിയൽ പ്രാർത്ഥനയെക്കാൾ മെച്ചപ്പെട്ടതാണ്. രോഗങ്ങളുടെ യാചന എത്രമാത്രം ഉന്നതവും ശുഭ്ധരവും ആയിരുന്നാലും, എല്ലാത്തരം പ്രാർത്ഥനകളുടെയും ശ്രേഷ്ഠതയുടെയും, മനസ്സിന്റെ ഏകാഗ്രതയുടെയും മകുടം ഇതാണ്. മനസ്സിൽ യാതൊരുതരം ചിന്തയുമില്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ, അതു മനസ്സിന്റെ നിശ്ശബ്ദതയാണ്; പ്രാർത്ഥനയുടെ ശുഭ്ധരതയല്ല. ശുദ്ധമായി പ്രാർത്ഥിക്കുക എന്നത് ഒരു കാര്യം; മനസ്സ് ഒരു അലഞ്ഞുതിരിയലും കൂടാതെ നിശ്ശബ്ദമായിരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയിലെ വാക്കുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ഉറക്കാഴ്ച, ഒരു ചലനവും കൂടാതെ ഇരിക്കുക എന്നത് തീർത്തും മറ്റൊരു കാര്യം. പോരാട്ടത്തിലൂടെയും തന്റെ സ്വന്തം ഇച്ഛയുടെ ശക്തികൊണ്ടും ഇതു കാണുവാൻ ആഗ്രഹിക്കത്തക്കവിധം ആരും വിസ്സരിക്കുകയായിരിക്കയില്ല; കാരണം, ബുദ്ധിയുടെ വെളിപാടിന്റെ ദാനമാണിത്. ഇതു ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയുടെ പരിധിയിൽ വരുന്നതല്ല. ഇച്ഛയുടെ ഒരു കാര്യവുമല്ല.

നാം പറഞ്ഞ രണ്ടു രീതികൾക്കു പുറമേ മനസ്സു നടത്തുന്ന അപേക്ഷകളിന്മേലുള്ള വിചിന്തനം, തിരുലിഖിതങ്ങളിന്മേലുള്ള ധ്യാനം, എല്ലാറ്റിന്റെയും കർത്താവായ ദൈവത്തെക്കുറിച്ച് ഉചിതമായി നടത്തുന്ന വിവേകപൂർവമായ വിചിന്തനം എന്നിവയിലും മനസ്സിന് അലഞ്ഞുതിരിയാൻ കഴിയും.

ചിന്തകളുടെ ശുദ്ധതയും മനസ്സിന്റെ ഏകാഗ്രതയും കണ്ടു പിടിക്കാൻ മറ്റു ചില മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട് എന്നു കരുതി അവ സംബന്ധിച്ച് ആരെങ്കിലും മറിച്ചു ചിന്തിച്ചാൽ, അവൻ തന്റെ അജ്ഞതയിൽ രോഗഗ്രസ്തനും സംസ്കാരശൂന്യനും മാണു എന്നു കരുതണം.

വിഡ്ഢികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, മനസ്സിന്റെ ചലനരാഹിത്യത്തിന്റെ ആവശ്യം നിനക്കില്ലാത്തതിനാൽ നീ വിജ്ഞാനിയാണ്; കാരണം, മനുഷ്യപ്രകൃതിക്ക് ഇത് അസാധ്യമാണ്. മറിച്ചു, വിജ്ഞാനികൾ ചെയ്യുന്നതുപോലെ, പ്രാർത്ഥനാവസരം ഉള്ള നല്ല പ്രചോദനങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കാൻ ശ്രമിക്കുക. ആത്മാവിന്റെ ഉറക്കാഴ്ചകളിന്മേലുള്ള വിചിന്തനം, എല്ലാറ്റിന്റെയും നിർമ്മാതാവിന്റെ തിരുഹിതത്തെ എങ്ങനെ പ്രസാദിപ്പിക്കാനാവും എന്നു പ്രാർത്ഥനാ

വസരം ചിന്തിക്കുന്ന വിവേകപൂർണ്ണമായ ചിന്ത എന്നിവയിൽ അവ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. എല്ലാ സുകൃതങ്ങളുടെയും എല്ലാ പ്രാർത്ഥനകളുടെയും പാരമ്യം ഇതാണ്.

ഈ കാര്യങ്ങളിൽ അവയുടെ ഇടതടവില്ലാത്ത പ്രചോദനങ്ങൾക്ക് ഉറപ്പായി ബന്ധിതനാകാൻ കൃപയിൽ നിന്നു വരുന്ന ശക്തി നീ സ്വീകരിക്കുമ്പോൾ, നീയൊരു ദൈവമനുഷ്യനായിത്തീരും; നീ ആത്മീയ വസ്തുക്കളുടെ സമീപത്തും ആയിരിക്കും. നീ അറിയാതെ, നീ താല്പര്യപൂർവ്വം നോക്കിപ്പാർത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനോടും നീ അടുത്തുവരും; അതായത്, ആത്മജ്ഞാനം, പ്രതിച്ഛായകളിൽനിന്നു വിമുക്തമായ മനസ്സിന്റെ വിസ്മയം, പിതാക്കന്മാർ പറയുന്ന ആത്മീയ നിശ്ശബ്ദത. നീ അനുഗ്രഹീതനായിരിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവിൽ വസിക്കുന്ന വലിയ ആനന്ദത്തിനും സന്തോഷത്തിനും നീ അർഹനായിത്തീരും. - അവൻ സ്തുതിയും ബഹുമാനവും. തന്റെ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവുകൊണ്ട് ഇപ്പോഴും എന്നേക്കും അവിടുന്ന് നമ്മെ പരിപൂർണ്ണരാക്കട്ടെ. ആമ്മേൻ.

സഹ്ദോണോ (മർതീരിയൂസ്)

(ഏഴാം നൂറ്റാണ്ട്)

പ്രാർത്ഥന

ആമുഖം

ആധുനിക ഇറാക്കിലെ കിർക്കൂക്കിനടുത്തു് ആറാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ അവസാനം സഹ്ദോണോ (മർതീരിയൂസ്) ജനിച്ചു. വടക്കേ ഇറാക്കിലെ ഒരു പ്രശസ്തശ്രമമായിരുന്ന ബേത് ആബേയിൽ അദ്ദേഹം ഒരു സന്യാസിയായി. ക്രി. വ. 630-ൽ അദ്ദേഹം ബേത് - ഗർമായ് (കിർക്കൂക്കിനു് ചുറ്റും ഉള്ള പ്രദേശം) മെത്രാനായി. പേർഷ്യൻ സഭയിൽ 640 നോടടുത്തു് ഉടലെടുത്ത ക്രിസ്തുശാസ്ത്ര ചർച്ചകളിലും തർക്കങ്ങളിലും സഹ്ദോണായും പങ്കെടുത്തു. സഹ്ദോണോ നവീന പ്രബോധനം സഭയിൽ നടപ്പാക്കുന്നു എന്ന ആരോപണം ഉയർന്നു. ഒരു പേർഷ്യൻ സിനഡ് അദ്ദേഹത്തെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കി. അദ്ദേഹം പാശ്ചാത്യനാടുകളിൽ (എഡേസ്സാ) കുറേക്കാലം താമസിച്ച ശേഷം രൂപതയിൽ തിരികെ വന്നു. തുടർന്നുള്ള തർക്കങ്ങളുടെ ഫലമായി അദ്ദേഹം വീണ്ടും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടു. എഡേസ്സു ജ്ഞാതുള്ള ഒരാശ്രമത്തിനടുത്തു് ഏകാന്തവാസിയായി അദ്ദേഹം ജീവിച്ചു.

“പരിപൂർണ്ണതയുടെ പുസ്തകം,” അഞ്ചു കത്തുകൾ, ആത്മീയ മൊഴികളുടെ സമാഹാരം എന്നീ കൃതികൾ സഹ്ദോണോയിൽനിന്നു് നമുക്കു് കൈവന്നിട്ടുണ്ടു്. സുറിയാനി സന്യാസ സാഹിത്യത്തിലെ ഒരു സുപ്രധാന കൃതിയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രധാന കൃതിയായ ‘പരിപൂർണ്ണതയുടെ പുസ്തകം.’ ഇതു് ഒരുപൂർണ്ണ കൃതിയാണു്. ഇതൊരു താത്വിക കൃതിയല്ല;

വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥത്തിൽ പൂർണ്ണമായും അധിഷ്ഠിതമായ ഒരു പ്രായോഗിക കൃതിയാണ്. ഈ കൃതിക്ക് രണ്ടു ഭാഗങ്ങളുണ്ട്: ഒന്നാം ഭാഗത്തിന്റെ ആരംഭം നഷ്ടപ്പെടുപോയി. ക്രിസ്തീയ ജീവിതത്തിന്റെ താത്വികാടിസ്ഥാനം, സുകൃതജീവിതത്തിനുള്ള ആഹ്വാനം, ഏകാന്തജീവിതം, അതിനായി സമൂഹ ജീവിതത്തിലെ തയ്യാറെടുപ്പ് എന്നിവ ഒന്നാംഭാഗത്തു ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാംഭാഗം പൂർണ്ണമായി കൈവന്നിട്ടുണ്ട്. മൊത്തം 14 അധ്യായങ്ങളാണുള്ളത്: വിശ്വാസം, ശരണം, സ്നേഹം, സ്വയം ശുന്യമാക്കൽ, ശുദ്ധത, ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, അനുതാപം, വിനയം, അനുസരണം, സഹനം, ജാഗ്രത എന്നിവ ഈ ഭാഗത്തു ചർച്ച ചെയ്യുന്നു. രണ്ടാംഭാഗം എട്ടാം അധ്യായത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയെപ്പറ്റി ചർച്ച ചെയ്യുന്നതാണ് താഴെ വിവർത്തനം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്.

പ്രാർത്ഥന ഹൃദയത്തിന്റെ ആന്തരികാപ്തമാണ് എന്ന് സഹ്ദോണോ പറയുന്നു. അപ്രാതം സോപാനഗ്രന്ഥവും ഈ വിഷയം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണ്. സഹ്ദോണോയെപ്പറ്റിയുള്ള നല്ലൊരാമുഖത്തിന് DS 10 (1980), col. 737.42 കാണുക. ഫ്രഞ്ചിൽ സഹ്ദോണോയുടെ പ്രധാനകൃതി പൂർണ്ണമായി വിവർത്തനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. (csc 201.215.253.255 (1960-1965) S. Brock, *op. cit.* 202 237 ൽ നിന്നാണ് താഴെക്കൊടുത്തിരിക്കുന്ന വിവർത്തനം.

പ്രാർത്ഥന

യാമനമസ്കാരം, പ്രാർത്ഥന, ജാഗരണം, വേദപുസ്തക വായന എന്നിവയെക്കുറിച്ച്.

2. എല്ലാ നിമിഷവും ജാഗ്രതയും, ഏകാഗ്രചിന്തകളും ബുദ്ധിയുടെമേൽ സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണവും നമുക്കുണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയുമായി പ്രാർത്ഥനയിൽ രഹസ്യരീതിയിൽ സംസാരിച്ചുകൊണ്ട് ദൈവമുമ്പാകെ നാം നില്ക്കുന്ന ആത്മീയശുശ്രൂഷയിൽ, മറെറൊരാറിനേക്കാളും, ഇതു വാസ്തവമാണ്. തദവസരം ആഴമായ സ്നേഹത്തിന്റെയും സന്തോഷത്തിന്റെയും ആത്മീയ തീക്ഷ്ണതയോടുകൂടി യേവം വിറയലും കൂട്ടിച്ചേർത്തു നാം നിൽക്കുന്നത് ഉചിതമാണ്.

3. എല്ലാ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നും നമ്മുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങളെ നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ചിന്തകളിൽ ശേഖരിച്ച്, ഒന്നിച്ചു

ചേർക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ ആന്തരിക ചലനങ്ങളാൽ ഭൂമിയിൽനിന്നും ശരീരത്തിൽനിന്നും നാം ഉയർത്തപ്പെടുകയും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ വസിക്കുന്നവരെപ്പോലെ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഉൾക്കണ്ണുകളുടെ ദർശനം ദൈവത്തിൻ പക്കലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തോടു നമുക്കു സംഭാഷണം നടത്താം; നിഗൂഢമായ രീതിയിൽ ഭയത്തോടുകൂടി നമുക്ക് അവിടുത്തെ മഹത്വത്തെ നോക്കി അദ്ദേശ്യനായവന്റെ സാദൃശ്യത്തെ കണ്ണാടിയിലൂടെ എന്നുവണ്ണം ദർശിക്കാം. ആരെ ശുശ്രൂഷിക്കുവാൻ നാം യോഗ്യരാക്കപ്പെടുവോ ആ ദൈവത്തിന്റെ ഭജനത്യത്തിന്റെ വ്യാപ്തി, നമ്മുടെ കഴിവനുസരിച്ച് അൽപ്പമായിട്ടാണെങ്കിലും നമുക്ക് മനസ്സിലാക്കാം. നാം എത്ര നികൃഷ്ടരാണെന്നും, യഥാർത്ഥത്തിൽ നാം എവിടെയാണെന്നിരിക്കുന്നതെന്നും ആരുടെ സാന്നിധ്യത്തിലാണെന്നും നാം കണക്കിലെടുക്കണം. നാം ദൈവമുമ്പാകെ നില്ക്കുമ്പോൾ, ദൈവവുമായുള്ള നമ്മുടെ സംഭാഷണത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ, വിശുദ്ധ പിതാവായ അബ്രഹാമിന്റെ ആ വിനീതവാക്കുകൾ നാം ഉപയോഗിക്കണം: “ഇതാ, പൊടിയും ചാരവുമായ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു” (ഉല്പ.18:27).

4. നമുക്ക് ഇത്രയും ധ്യാനിക്കാം: തുടർച്ചയായി പാപച്ചെളിയാൽ മലിനരായിരിക്കുന്ന മർത്യരായ നാം രാജാക്കന്മാരുടെ രാജാവും കർത്താക്കന്മാരുടെ കർത്താവുമായവന്റെ മുമ്പാകെ നിൽപ്പാൻ എങ്ങനെയാണ് യോഗ്യരായിത്തീർന്നത്? ആർക്കും സമീപിക്കാൻ പാടില്ലാത്ത ഉജ്ജ്വലപ്രകാശത്തിൽ അവിടുന്ന് വസിക്കുന്നു (1 തിമോ.6:15-16). ആയിരങ്ങളുടെ ആയിരങ്ങളും പതിനായിരങ്ങളുടെ പതിനായിരങ്ങളുമായ മാലാഖമാരും പ്രധാന മാലാഖമാരും ഭയത്തോടും വിറയലോടുംകൂടെ നിന്നുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ ബഹുമാനത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നു; അവിടുത്തെ തിരുമുമ്പാകെ സ്വർഗ്ഗങ്ങൾപോലും പരിശുദ്ധമല്ല; അവൻ തന്റെ മാലാഖമാരിൽ അത്യന്തം ജനിപ്പിക്കുന്നു; എങ്കിലും പാപത്താൽ തങ്ങളേതെന്നെ അശുദ്ധരാക്കിയ ബലഹീനരും അരിഷ്ടമായ മനുഷ്യരോടു സംസാരിക്കാൻ അവിടുന്ന് തിരുമനസ്സായി. കാരണം, ദുഷ്പ്രവൃത്തികളാൽ ദുഷിച്ച, പാപികളായ ഇസ്രായേൽക്കാരോടു പ്രവാചകനിലൂടെ അവിടുന്ന് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: “കഴുകി ശുദ്ധരാകവിൻ; നിങ്ങളുടെ പ്രവൃത്തികളുടെ മാലിന്യം എന്റെ കൺമുമ്പിൽനിന്നും നീക്കവിൻ; വരുവിൻ, നമുക്കു പരസ്പരം സംസാരിക്കാം, കർത്താവു അരുൾ ചെയ്യുന്നു” (ഏശാ. 1:16-18).

5. അതിരില്ലാത്ത ദിവ്യാനുഭവയുടെയും കാരണ്യത്തിന്റെയും കൃപ എത്രയോ വലുതാണ്! പാപികളായ സ്രീപുരുഷന്മാരുടെ തലത്തിലേക്കു് ദൈവം ഇറങ്ങിവരുന്നു; നല്ലവനായ നാഥൻ മത്സരക്കാരായ തന്റെ വേലക്കാരോടു് സംസാരിക്കുന്നു; പാപമോചനത്തിനായി അശ്രുദ്ധരെ വിശുദ്ധൻ ആയവൻ വിളിക്കുന്നു. ചെളിയിൽനിന്നു സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യകുലം അടുപ്പത്തോടുകൂടി തന്റെ നിർമ്മാതാവിനോടു സംഭാഷണം നടത്തുന്നു; പൊടി അതിന്റെ നിർമ്മാതാവിനോടു് സംസാരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു്, പാപികളായ നാം തന്റെ മഹത്വത്തിന്റെ മുൻപാകെ നിന്നുകൊണ്ടു സംസാരിക്കുമ്പോൾ ഭയത്തോടുകൂടി നമുക്കു വ്യാപരിക്കാം. നമ്മുടെ പ്രവൃത്തികളിൽ നാം വളരെ അശ്രുദ്ധരാണെങ്കിലും ആത്മാവിൽ തന്റെ ദർശനത്തിലേക്കു അവിടുന്നു നമ്മെ വലിച്ചടുപ്പിക്കുന്നു; അതുകൊണ്ടു് ഭാഗ്യവാനായ ഏശായാപ്രവാചകന്റെ വാക്കുകൾ വിറയലോടുകൂടി നമുക്കു് ആവർത്തിക്കാം: “ഹാ എനിക്കു ഹാ കഷ്ടം. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഞാൻ അമ്പരന്നുപോയി. ഞാൻ അശ്രുദ്ധമായ അധരങ്ങളുള്ള മനുഷ്യനാകുന്നു; എങ്കിലും എന്റെ കണ്ണുകൾ രാജാവിനെ, സർവ്വശക്തനായ കർത്താവിനെ, ദർശിച്ചിരിക്കുന്നു” (ഏശാ. 6: 5).

6. നമുക്കു വേണമെങ്കിൽ ആത്മാവിൽ ഇപ്പോഴേ അവിടുത്തെ ദർശിക്കാം. - തന്റെ വസ്രാഗ്രത്താൽ ആലയം നിറഞ്ഞതായി പ്രവാചകൻ ദർശിച്ചതുപോലെ (ഏശാ. 6:1) തന്റെ സ്വഭാവത്തിനു് അന്യമായ ഏതെങ്കിലും രൂപത്തിൽ അവിടുന്ന് സിംഹാസനാരൂഢനായിരിക്കയല്ല! അങ്ങനെയല്ല. തന്റെ സ്വഭാവത്തിന്റെ അപ്രാപ്യമായ പ്രകാശത്തിൽ ഉള്ള തന്റെ നിഗൂഢതയുടെ പാരമ്യത്തിൽ അവിടുന്നു നിഗൂഢനായിരിക്കുന്നു. അവിടെ അവിടുന്ന് ജീവിക്കയും തന്റെ ആധിപത്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തിൽ പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ എല്ലാ അതിരുകൾ വരെയും ഭരണം നടത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. അവിടുന്ന് ഭൃഗോളത്തെ അതിന്റെ എല്ലാ ജീവജാലങ്ങളോടുകൂടെ വെട്ടുകിളികളെപ്പോലെ പിടിച്ചുകൊണ്ടു് (ഏശാ. 40:22) തന്റെ വചനത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ സർവ്വശക്തനായിരിക്കുന്നു (എബ്രാ. 1:3). തന്റെ അസ്തിത്വത്തിന്റെ അതിരില്ലായ്മയിൽ അവിടുന്ന് എല്ലാമാണ്; “കാരണം അവിടുന്ന് നാം ഓരോരുത്തരിൽനിന്നും അകന്നവനല്ല; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അവനിലാണ് നാം ജീവിക്കുന്നതും ചരിക്കുന്നതും നമ്മുടെ സത്ത സാമിതി ചെയ്യുന്നതും” (നടപടി 17: 27 - 28). അവിടുന്നു നമ്മിലും എല്ലായിടത്തും ആയിരിക്കവെ തന്നെ, തന്റെ ഔന്നത്യത്തിലും തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹനീയമഹത്വത്തിലും വസിക്കുന്നു.

7. അവിടുത്തെ സൃഷ്ടി അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിന്റെ ശോഭയാൽ നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; അഗ്നിയന്മാരായ സ്രാപ്പേന്മാർ അവിടുത്തെ ബഹുമാനിക്കാനായി അവിടെ നിൽക്കുന്നു. അനേക കണ്ണുകളുള്ള ക്രോബേന്മാരുടെ നിരകൾ അവിടുത്തെ മഹനീയ സത്തയെ അനുഗമിക്കുന്നു. ആത്മീയ ശക്തികളുടെ ഗണങ്ങൾ അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷിച്ചുകൊണ്ട് ചുറ്റും പായുന്നു. മാലാഖമാരുടെ നിരകൾ തങ്ങളുടെ ചിറകുകൾകൊണ്ട് ചുറ്റും പറന്നു നടക്കുന്നു; ആത്മീയ ജീവികളുടെ എല്ലാ ഗണങ്ങളും ഭയത്തോടുകൂടി അവിടുത്തെ സത്തയെ സേവിക്കുന്നു; വിറയലോടും സന്ദേഹത്തോടുംകൂടി 'പരിശുദ്ധൻ' എന്ന് അട്ടഹസിക്കുന്നു; അവിടുത്തെ മഹനീയവും ഭീതികരവുമായ തേജസ്സിന്റെ ശോഭയിൽ തങ്ങളുടെ ചിറകുകൾകൊണ്ട് അവർ തങ്ങളുടെ മുഖം മറയ്ക്കുന്നു; സർവശക്തനായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ പരിശുദ്ധൻ, അവിടുത്തെ മഹത്വത്താൽ ആകാശവും ഭൂമിയും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു' (ഏശാ.6:3) എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് തന്റെ ഉന്നതമായ മഹത്വത്തിന്റെ ത്രൈശുദ്ധകീർത്തനം പരസ്പരം ഇടതടവില്ലാതെ അട്ടഹസിക്കുന്നു.

8. അതുകൊണ്ട് അവാച്യനായവന്റെ ദർശനത്തിന്റെ വ്യാപ്തിയിലും, നിഗൂഢസത്തയുടെ സ്മൃതിപ്പകര അവിരാമം പ്രകീർത്തിക്കുന്ന ശബ്ദത്തിലും നമുക്കു കിടിലം കൊള്ളാം. നമുക്ക് ഭയംകൊണ്ട് തന്റെ മുമ്പാകെ കമഴ്ന്നുവീണ്, ഭയവും വിറയലുംകൊണ്ട് പൂരിതരാകാം. നമ്മുടെ ഭ്രമികോത്ഭവ സ്വഭാവം നമുക്ക് അംഗീകരിക്കാം; നാം നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട പൊടിയുടെ ശോച്യാവസ്ഥയെപ്പറ്റി നമുക്കു ബോധവാൻമാരാകാം. അന്തഃപമുള്ള ഹൃദയത്തോടും വികാരവായ്പോടും പ്രവാചകനോടു ചേർന്നു നമുക്കുപറയാം. "ഞങ്ങളുടെ അവമാനകരമായ അവസ്ഥയ്ക്കു ഹാ കഷ്ടം" (ഏശാ.6:5). "തന്റെ വാക്കുകളുടെ ആരംഭത്തിൽതന്നെ നീതിമാൻ സ്വയം കുറം വിധിക്കുന്നു" എന്ന് പറയപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ (സുദശ്യ. 18:17) ശക്തിപൂർവ്വം നമ്മെത്തന്നെ കുറപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട്; നമ്മുടെ പാപങ്ങളുടെ മാലിന്യം വളരെ സ്പഷ്ടമായി പരസ്യമാക്കാം.

9. നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭത്തിൽ നാമും ചൊല്ലേണ്ടതു് ഇതാണ്; നമ്മുടെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥയിൽ തന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുവാൻ നാം അനർഹരാണെന്നും ഭൂമിയിലെ ഇരുട്ടിൽ വസിച്ചുകൊണ്ട് താഴെയുള്ളവയിൽ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നതു വഴി നമ്മുടെ ഇരുട്ടുടഞ്ഞ ഹൃദയങ്ങളുടെ കാഴ്ച നഷ്ടപ്പെട്ടതിനാൽ പ്രകാശദൂതന്മാരുടെ കാഴ്ചയെ അന്ധ

മാക്കുന്ന മഹത്തവത്തിന്റെ മഹനീയ ദർശനത്തെ നോക്കുവാൻ നാം അശക്തരാണെന്നും നാം പ്രഖ്യാപിക്കണം. വീണ്ടും, അവിടുത്തെ മഹനീയ വിശുദ്ധിയോടു അശുദ്ധമായ അധരങ്ങൾകൊണ്ടു സംസാരിക്കാൻ നമുക്കു എങ്ങനെയാണു കഴിയുക?

10. കാരണം, അവിടുത്തെ ശബ്ദത്തിൽ ഭൂമി കുലുങ്ങുന്നു (സങ്കീ.46:6); അവിടുത്തെ മുഖത്തിന്റെ ദർശനം ആർക്കു സഹിക്കാനാവും? തന്റെ സന്നിധിയിൽ സംസാരിക്കുവാൻ ശ്വാസമുള്ള ഒന്നിനും കഴിയുകയില്ല. അവിടുത്തെ ദർശനത്തിൽ നമ്മുടെ ആന്തരികസത്ത മുഴുവൻ നിസ്സഹായമാകുന്നു. യൌകൊണ്ടു നമ്മുടെ അധരങ്ങൾ നിശ്ശബ്ദമായിപ്പോകുന്നു. തന്റെ മുമ്പാകെ സംസാരിക്കാൻ നാം അൽപം ശക്തി സംഭരിക്കുമ്പോൾ, 'നാം പാപം ചെയ്യുകയും തന്റെ സന്നിധിയിൽ തിന്മ പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തതിനാൽ' (സങ്കീ.106:6) നമ്മുടെ മനസ്സാക്ഷി നമ്മെ കുറപ്പെടുത്തുന്നു. നാം നീതീകരിക്കപ്പെട്ട അവസ്ഥയിലായിരിക്കുന്നു എന്ന് നാം വിഭാവനം ചെയ്യാൻ, നമ്മുടെ നീതീകരണമെല്ലാം അശുദ്ധവസ്ത്രംപോലെയാണ് (ഏശ.64:6). കാരണം, വിജയം അവിടുത്തേതാകുന്നു; നമ്മുടേതോ, ലജ്ജയും കുറപ്പെടുത്തലുംമാത്രം.

11. പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭത്തിൽ നമ്മുടെ മനസ്സിൽ ഉണ്ടായിരിക്കേണ്ടതു് ഈ സംഗതികളൊക്കെയാണ്. അതു കൊണ്ടു, "സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, ഞങ്ങൾ സ്വർഗ്ഗത്തിനെതിരായും നിനക്കെതിരായും പാപം ചെയ്തു പോയി; നിന്റെ മക്കളെന്നു വിളിക്കപ്പെടാനോ നിന്റെ പരിശുദ്ധനാമം പ്രകീർത്തിക്കുവാനോ ഞങ്ങൾ യോഗ്യരല്ല" എന്ന് നമുക്കു പറയാം. നമുക്കു ഹൃദയത്തിന്റെ വിനയത്തിൽ കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ അഗാധതയിൽനിന്നു വികാരതീവ്രതയോടു കണ്ണുനീരോടുകൂടെ, 'ഉന്നതത്തിൽ സിംഹാസനാഭ്യർത്ഥനയായിരിക്കണമെന്നു കീഴും ആഴങ്ങളിലുള്ളവയെ ശ്രദ്ധിക്കുകയും കാണുകയും ചെയ്യുന്ന കർത്താവിനോടു' ഇപ്രകാരം നിലവിളിക്കാം: ദൈവമേ, പാപികളായ ഞങ്ങളുടെ മേൽ കരുണ തോന്നണമെ. നിന്റെ നേരെയും നിന്റെ അത്യുന്നത സ്വർഗ്ഗങ്ങളുടെ നേരെയും നോക്കാൻ ഞങ്ങൾ അയോഗ്യരാണ്; സ്വർഗ്ഗത്തിലെപ്പോലെ ഭൂമിയിലും നിന്റെ നാമം വിശുദ്ധീകരിക്കാൻ ഞങ്ങൾക്കു കഴിവു നൽകണമെ; എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ, ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവേ, നീ പരിശുദ്ധനാകുന്നു; നിന്റെ കരുണ എന്നേക്കുമുള്ളതുമാകുന്നു.

12. ഹൃദയത്തിൽനിന്നു വരുന്നവയും ആത്മാവിന്റെ കൈയ്യുള്ള കരച്ചിൽ അനുധാവനം ചെയ്യുന്നവയുമായ ഇവയാണ് തന്റെ സന്നിധിയിൽ നാം ധൈര്യപൂർവ്വം തുറന്നു വയ്ക്കേണ്ടതു്. കാരണം, ഇപ്രകാരം നമ്മുടെതന്നെ കുററബോധം വിളംബരം ചെയ്യുകയും ശിക്ഷാർഹരായവരുടെ ഗണത്തിൽ നമ്മെത്തന്നെ നിർത്തുകയും ചെയ്താൽ, എല്ലാവരുടെയും ന്യായാധിപനായ ദൈവത്തെ കരുണയിലേക്കും അനുകമ്പയിലേക്കും ആനീതനാക്കാം. തദ്ഫലമായി, തന്നെ വിശുദ്ധീകരിക്കുന്ന സ്രോഷ്പേന്മാരിൽ ഒരാളെയല്ല, നമ്മുടെ ശുദ്ധീകരണത്തിനായി അവിടുനയയ്ക്കുക, പിന്നെയോ, നമ്മെ വിശുദ്ധീകരിക്കാനായി അവിടുന തന്നെ നമ്മുടെ പക്കലേക്കണയും. അതായതു്, കത്തിയെരിയുന്ന സുനേഹത്തിൽ അവിടുന നമ്മെ തന്റെ പക്കലെത്തിക്കും. ആത്മാവിന്റെ അഗ്നികൊണ്ടു് അവിടുന നമ്മുടെ ദുഷ്ടതകത്തിച്ചു കളയുകയും നമ്മുടെ അശുദ്ധി നീക്കിക്കളയുകയും ചെയ്യും. തന്റെ വെളിപാടിന്റെ പ്രകാശത്താൽ നമ്മുടെ ഇരുട്ടിനെ അവിടുന പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുകയും മലിനമാകുന്ന കറകൾ തുടച്ചു നീക്കുകയും തന്റെ കൃപാദാനത്തിനു് നമ്മെ യോഗ്യരാക്കുകയും ചെയ്യും. പിന്നീടു്, നാം തന്റെ വേലയ്ക്കായി തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു് ആത്മീയമായി വേർതിരിക്കപ്പെടാൻ അവിടുനീടയാക്കുന്നു. അതുവഴി, ഭയവും സ്നേഹവും നിറഞ്ഞു്, ദിവ്യമഹത്വത്തിന്റെ മുൻപാകെ മനപ്പുതർച്ച കൂടാതെ പ്രാർത്ഥനയിലും ശുശ്രൂഷയിലും നാം നില്ക്കുന്നതിനുവേണ്ടിയാണിതു്. ഇങ്ങനെ, നാം കൊടുംപാപികളാണെങ്കിലും, നമുക്കുവേണ്ടി നാം നീതീകരണം സമ്പാദിക്കും.

13. പാപിയായ ചുങ്കക്കാരൻ കൃത്യമായി ചെയ്തതു് ഇതാണ് (ലൂക്ക. 18:13). മഹാപരാധത്തിന്റെ കുററബോധം ഉണ്ടായപ്പോൾ, അവൻ കരുണയ്ക്കായും അനുകമ്പയ്ക്കായും കേണപേക്ഷിച്ചു; അപ്രകാരം ചെയ്തതുവഴി അവൻ തനിക്കു വേണ്ടി ധാരാളമായി നീതീകരണം സമ്പാദിച്ചു; അവൻ തന്നിൽനിന്നു തന്റെ പാപങ്ങൾ നീക്കിക്കളയുന്നതിൽ വിജയിച്ചു എന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ സ്വയം താഴ്ത്തൽവഴി അവൻ ഫരിസേയനേക്കാൾ നീതീകരിക്കപ്പെട്ടവനായി ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ഫരിസേയൻ തന്റെ അഹങ്കാരം കൊണ്ടു് തന്റെ നീതീകരണം നശിപ്പിച്ചു; കാരണം, അവൻ സ്വയം കുററപ്പെട്ടതുനന്നിനു പകരം തന്റെ പ്രാർത്ഥനയിൽ മറ്റുള്ളവരെ അപകീർത്തിപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു: അഹങ്കാരപൂർവ്വം തന്റെ സഭപ്രവൃത്തികൾ എണ്ണിയെണ്ണി പറഞ്ഞപ്പോൾ, അവൻ മറ്റുള്ളവരെ, പ്രത്യേകിച്ചു്, വിനീതഹൃദയനായി, കണ്ണുകൾ താഴ്ത്തി, ദൂരെ

നിന്നിരുന്ന ആ ചുങ്കക്കാരനെ കുറപ്പെടുത്തുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ അവന്റെ പ്രാർത്ഥന കൂടുതൽ നന്നായി ശ്രവിക്കപ്പെട്ടു. കാരണം, നീതീകരണത്തിൽ അവൻ ദൈവസമക്ഷം അണഞ്ഞു; അവൻ ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വയം കുറം വിധിച്ചു (ലൂക്കാ. 18:11-14).

14. ചുങ്കക്കാരൻ സ്വയം കുറപ്പെടുത്തിയതുവഴി ഇത്രയും നേട്ടമുണ്ടാക്കിയെങ്കിൽ, താൻ ചെയ്യാത്ത പാപങ്ങളെപ്രതി സ്വയം കുറപ്പെടുത്തുന്നയാൾക്ക് എത്രയധികമായി നേട്ടങ്ങൾ കൈവരികയില്ല! - ചുങ്കക്കാരന്റെത് എളിമകൊണ്ടായിരുന്നില്ല; കാരണം, അവൻ സംഗതിയുടെ സത്യം ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുകയായിരുന്നു. അവൻ വാസ്തവത്തിൽ പാപങ്ങളുണ്ടായിരുന്നു; എന്നാൽ നിരവധി ഇല്ലായിരിക്കാം. മാർകപാപത്തിന്റെ സംഗതിയിലല്ലെങ്കിലും അവൻ തുടച്ചുയായി ലംഘിക്കുകയായിരുന്നു.

15. ഇപ്രകാരം, ദൈവമുമ്പാകെ സ്വയം കുറപ്പെടുത്തുന്നത് നമുക്ക് വളരെ ആവശ്യമാണ്. വിനീതഹൃദയം നമ്മുടെ ജീവിതത്തിൽ, എല്ലാറ്റിനുമുപരി പ്രാർത്ഥനാവസരം, വളരെ പ്രയോജനപ്രദമാണ്. കാരണം, പ്രാർത്ഥന വലിയ ശ്രദ്ധ ആവശ്യപ്പെടുന്നു; ശരിയായ അവബോധവും ആവശ്യമാണ്. അല്ലെങ്കിൽ അത് അസ്വീകാര്യമാകും. നിരസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. അത് നമ്മുടെ മടിയിലേക്ക് ശൂന്യമായി തിരിച്ചയയ്ക്കപ്പെടും (ഏശാ. 55:11).

16. നീരസം, വിദ്വേഷം, അഹങ്കാരം, ചതി, കൃതഘ്നത, കാപട്യം എന്നിങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്ക് അന്യമായ വികാരങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിൽനിന്നുള്ള കളങ്കം ഉൾക്കൊള്ളുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥന നിരസിക്കപ്പെടും. “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന തള്ളിക്കളഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ സങ്കീർത്തനങ്ങളുടെ ശുശ്രൂഷ ‘എന്റെ ആത്മാവ്’ വെറുക്കുന്നു. അവ എനിക്കു ഭാരമായിരിക്കുന്നു; അവ ചുമന്നു ഞാൻ മടുത്തു. നിങ്ങളുടെ കൈകളുയർത്തുമ്പോൾ ഞാൻ നിങ്ങളിൽനിന്നും എന്റെ കണ്ണുകൾ തിരിച്ചുകളയും. നിങ്ങൾ ദീർഘമായി പ്രാർത്ഥിച്ചാൽ ഞാൻ ശ്രദ്ധിക്കയില്ല” (ഏശാ. 1:14-18). എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങളുടെ ഹൃദയം ദുർവിചാരങ്ങൾ കൊണ്ട് നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു; നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് ദുഷ്ചിന്തകൾ കൊണ്ട് മലിനമായിരിക്കുന്നു. വഷളായ പ്രവൃത്തികളാൽ നിങ്ങളുടെ മുഖം വികൃതമായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് കഴുകി വെടിപ്പാക്കുവിൻ. എന്റെ മുമ്പിൽനിന്നും നിങ്ങളുടെ

ദുർവിചാരങ്ങൾ നീക്കവിൻ; എന്നിട്ട് നിങ്ങൾ എന്നെ കാണാൻ വരുകയും പ്രാർത്ഥനയിൽ എന്നോട് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുവിൻ” എന്ന് പറഞ്ഞപ്പോൾ ദൈവം നമ്മെപ്പറ്റിയാണ് പറഞ്ഞത് (ഏശാ. 1:16 - 18).

17. തദനുസരണം, ഈ ദുർവിചാരങ്ങളിൽനിന്ന് നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ കഴുകിക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റെ വചനത്തെപ്പറ്റി ഭയമുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം. പ്രാർത്ഥനയിൽ അവിടുത്തെ ദർശിക്കാൻ നാം യോഗ്യരായിത്തീരും; നമ്മുടെ ബലി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും.

പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം അകന്നിരിക്കേണ്ടതു് ദുർവിചാരങ്ങളിൽനിന്നു മാത്രമല്ല; പിന്നെയോ, അവഗണനയിൽനിന്നോ അയഞ്ഞ മനസ്ഥിതിയിൽനിന്നോ ഉടലെടുക്കുന്ന എല്ലാത്തരം വെറുപ്പിൽനിന്നുകൂടി നാം ഒഴിഞ്ഞിരിക്കണം. കടുത്ത ദുർവിചാരങ്ങളിൽനിന്നും ആത്മസന്തോഷത്തിൽനിന്നും നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന വിമുക്തമാണെങ്കിലും വെറുപ്പിന്റെയോ വിദ്വേഷത്തിന്റെയോ ലക്ഷണത്തോടുകൂടി അതു് അർപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, അതു് നിരസിക്കപ്പെടും. ദൈവത്തിനു് സന്തോഷത്തോടും താല്പര്യത്തോടും അർപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയുള്ള ദിവ്യവും ബഹുമാന്യവുമായ സന്തോഷത്തിന്റെ ആദിസൗന്ദര്യം അതോടൊപ്പം ഉയർത്തപ്പെടുന്നില്ല എന്നതാണ് അതിനുള്ള കാരണം.

18. കൊലപാതകിയായ കായേന്റെ അപ്പണം അത്തരത്തിലുള്ളതായിരുന്നു; അതു നിരസിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. “നീ നന്നായി ചെയ്യാൽ ഞാനതു സ്വീകരിക്കും” എന്ന് ദൈവം അവനോടു പറഞ്ഞിരുന്നു (ഉല്പ. 4:7). ഇസ്രായേൽക്കാരുടെ അർപ്പണങ്ങളൊക്കെ അത്തരത്തിൽപ്പെട്ടതായിരുന്നു; അവയും നിരസിക്കപ്പെട്ടു. അവയ്ക്കി അവർ പ്രവാചകന്റെ ശാപത്തിന്റേഹരായി. അവൻ പറയുന്നു: “തന്റെ ആട്ടിൻപറ്റത്തിൽ ഒരു മുട്ടാടു് ഉണ്ടായിരിക്കയും, അതിനെ കത്ത്യാവിനു് അർപ്പിക്കാമെന്ന് പ്രതീജ്ഞ ചെയ്തിട്ടു് രോഗഗ്രസ്തമായ ഒന്നിനെ കർത്താവിനു ബലിയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി ശപിക്കപ്പെട്ടെട്ടെ” (മാലാ. 1:14). അവൻ അവരെ കുറപ്പെടുത്തി ശാസിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: “ഇതു് നിങ്ങളുടെ ഭരണാധികാരികൾ സമർപ്പിച്ചാൽ അയാൾ അതിൽ സന്തുഷ്ടനാകുകയോ, നിങ്ങളോടു് കരുണ കാണിക്കുകയോ ചെയ്യുമോ എന്നു നോക്കു്; കർത്താവു് അരുൾചെയ്യുന്നതു് ഇതാണ്” (മാലാ. 1:8). അതുകൊണ്ടു് പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷാവസരം വെറുപ്പു് കാട്ടുന്ന ഏതെങ്കിലും അഭ്യർത്ഥന - എല്ലാത്തരം മനപ്പുതർച്ചയും നിറഞ്ഞ

അഭ്യർത്ഥന, അതായത് രോഗഗ്രസ്തവും തടസ്സങ്ങളാൽ വെട്ടി മുറിക്കപ്പെട്ടതും - ദൈവത്തോടു നടത്തിയാൽ അത് സ്വീകാര്യമാകും എന്ന് എങ്ങനെ കരുതാനാവും? ഏറ്റവും നിസ്സാരമായ വ്യക്തിയോടുപോലും ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞാൽ, ഇത്തരം കാര്യം സ്വീകാര്യമായിരിക്കയില്ല. കോപകല്യാണിതമായ പ്രാർത്ഥനയുടെ അർപ്പണവും വെറുപ്പുകാട്ടുന്ന ഹൃദയത്തിന്റെ ശ്രശ്രൂഷയും കൃത്യമായി അംഗവൈകല്യമുള്ള ആടിന്റെ അർപ്പണം പോലെയാണ്.

19. അതുകൊണ്ട്, നിരസിക്കപ്പെട്ട ജനത്തിന്റെ കറുപ്പരണ്ട അർപ്പണം പോലെ നാം അർപ്പണം നടത്തരുത്. അവിടുന്ന് ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനയാകുന്ന ദഹനയാഗം എന്ന സ്തുതിയുടെയും കൃതജ്ഞതയുടെയും ഒരു ബലിയും വെറുപ്പോടു കൂടി ദൈവത്തിനു നാം അർപ്പിക്കരുത്. അല്ലെങ്കിൽ അവിടുന്ന് ആ അർപ്പണം തിരിച്ചയയ്ക്കും. വാക്കുകൾ കൊണ്ടുള്ള ഇത്തരം അർപ്പണം, മുകജ്ഞക്കളെകൊണ്ടുള്ളതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമാണ്. അതുപോലെ, അതിൽ എന്തെങ്കിലും കളങ്കം മറഞ്ഞിരിക്കുന്നുണ്ടോ എന്ന് കാണുവാൻ നാം ശ്രദ്ധാപൂർവ്വം സൂക്ഷ്മാവലോകനം ചെയ്യണം; അങ്ങനെയുണ്ടെങ്കിൽ, നാം അതു നമ്മുടെ കണ്ണനീരു കൊണ്ട് കഴുകണം; അതിലുള്ള കളങ്കം മുഴുവൻ നീക്കി അതിനെ വെടിപ്പാക്കണം; എന്നിട്ടേ നാം നമ്മുടെ അർപ്പണം നടത്താവൂ. സ്നേഹത്തോടും ബഹുമാനപൂർവ്വകമായ താല്പര്യത്തോടും, കർത്താവിന്റെ മുൻപാകെയുള്ള ശ്രദ്ധതയോടുംകൂടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ ദൈവസമക്ഷം ഉന്നതത്തിലേക്ക് കൈകളും നമ്മുടെ മനസ്സും ഉയർത്തിക്കൊണ്ട് കോപത്തിന്റെ ലാഞ്ചനയോ അതുപോലുള്ളവയോ കൂടാതെ ഒരു സന്ധ്യയാഗം പോലെ നമ്മുടെ അർപ്പണം സ്വീകരിക്കപ്പെടണം എന്ന് പ്രവാചകനോടുകൂടെ ഹൃദയത്തിൽ നിന്നുള്ള കണ്ണനീരോടും നെടുവീർപ്പുകളോടും കൂടെ അപേക്ഷിക്കണം.

20. അതുകൊണ്ട്, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ ആരംഭം ജാഗരൂകവും ശ്രദ്ധാപൂർവ്വവും ആയിരിക്കുകയും, നമ്മുടെ ഹൃദയ വികാരങ്ങളിൽനിന്നുള്ളവാകുന്ന കണ്ണനീരുകൊണ്ട് നമ്മുടെ കവിൾത്തടങ്ങൾ നനയുകയും ചെയ്താൽ, ദൈവതിരുഹിത പ്രകാരം നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന പരിപൂർണ്ണമായിത്തീരും; കളങ്കമറ്റതായതിനാൽ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽ സ്വീകാര്യമായിരിക്കും. കർത്താവു നമ്മിൽ പ്രസാദിക്കും; നമ്മുടെ അർപ്പണത്തിൽ സത്തുഷ്ടനായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ശ്രദ്ധമായ സൗരഭ്യത്തിന്റെ നറുമണം ആസ്വദിക്കുന്ന കർത്താവു, നമ്മുടെ ബലിയെ സ്വീകരിക്കാനായി പരിശുദ്ധ

ത്ഥാവാകുന്ന അഗ്നിയെ അയയ്ക്കും; അതോടൊപ്പം നമ്മുടെ മനസ്സുകളെയും ജ്വാലയിൽ സ്വർഗത്തിലേക്ക് ഉയർത്തും. അപ്പോൾ തന്റെ വെളിപാടിന്റെ നിശ്ശബ്ദത നമ്മുടെ മേൽ നിപതിക്കുന്നതിനാലും അവിടുത്തെപ്പറ്റിയുള്ള അറിവിന്റെ രഹസ്യകാര്യങ്ങൾ നമ്മിൽ ചിത്രീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനാലും നമ്മുടെ നാശത്തിനല്ല, നമ്മുടെ സന്തുഷ്ടിക്കായി നാം കർത്താവിനെ ദർശിക്കും; നിഗൂഢരഹസ്യങ്ങളോടുകൂടി ആത്മീയ സന്തോഷം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കു നൽകപ്പെടും; സാധാരണക്കാരോടു് വാക്കുകളിൽ അതു് വെളിപ്പെടുത്താൻ എന്നിങ്ങനെ സാധിക്കുകയില്ല. ഇങ്ങനെ, നാം നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളെ സജീവവും വിശുദ്ധവും സ്വീകാര്യവുമായ ബലിയാക്കി, നമ്മുടെ ബൗദ്ധികബലിവഴി ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്ന താക്കീത്തീർക്കുന്നു (റോമ. 12:4).

21. മറിച്ചു്, ഹൃദയത്തിന്റെ അലസതയും മന്ദതയും കൊണ്ടും നമ്മുടെ ഇരുണ്ട ചിന്തകളാൽ അവിടെയും ഇവിടെയും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞുകൊണ്ടും വെറുപ്പുകാണിച്ചുകൊണ്ടു് ആരംഭത്തിൽ തന്നെ നിന്നാൽ നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ മുഴുവൻ പ്രയോജനരഹിതമായിരിക്കും. ഹൃദയത്തിന്റെ മന്ദത നിമിത്തവും ആത്മാവിന്റെ വാക്കുകൾ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിവില്ലാത്ത നമ്മുടെ മാനസിക ചെവികളുടെ കേൾവിക്കുറവു നിമിത്തവും നാം കേൾക്കുന്നെങ്കിലും ഗ്രഹിക്കുന്നില്ല; നാം കാണുന്നെങ്കിലും നമുക്ക് അവബോധം ഇല്ലാതാകുന്നു.

22. വിശുദ്ധരിൽ ഒരാരും പറയുന്നതുപോലെ, ആത്മാവിന്റെ ഉണർവും യേശുക്രിസ്തു കൂടാതെ എല്ലാവരിന്റെയും കർത്താവിനു് അർപ്പിക്കപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനാശുശ്രൂഷകൾ പ്രയോജനപ്രദമായിരിക്കയില്ല." മറിച്ചു്, നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷകളും പ്രാർത്ഥനയും വെറുപ്പോടുകൂടി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടാൽ, നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ നാശത്തിനായി പരിണമിക്കും: തങ്ങളുടെ യജമാനന്മാരുടെ ശുശ്രൂഷയെ വെറുപ്പോടുകൂടി കൈകാര്യം ചെയ്യുവാൻ ധൈര്യപ്പെടുന്ന വേലക്കാരെപ്പോലെ, വലിയ ശിക്ഷാവിധിക്കായി നാം കയ്യാളിക്കപ്പെടും. വേലക്കാരെപ്പോലെയാണ് നമ്മുടെ കാര്യം എന്നല്ല അതിനർത്ഥം. നമ്മെപ്പോലെ മർത്യരായ മനുഷ്യജീവികളെയാണ് അവർ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നതു്; തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ മുൻപിൽ അവർ ഉണർവോടും യേശുക്രിസ്തുയോടും നിൽക്കുന്നു. അതിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമായി നാം നമ്മുടെ നിർമ്മാതാവും രാജാധിരാജാവും കർത്താധികർത്താവുമായ ദൈവത്തിന്റെ മുൻപാകെ നിൽക്കുന്നു. അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ നിൽക്കുന്നു എന്നു കരുതുകയും ദൂരെയുള്ള

മറ്റു പലരും വസ്തുക്കളെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകളിൽ മുഴുകി ചിന്തകളിൽ യഥാർത്ഥമായി മററുള്ളവരോടു് സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ അവിടുത്തെ അവമാനിക്കയാണെന്നു് സ്പഷ്ടമായി നാം തെളിയിക്കുകയായിരിക്കും ചെയ്യുക.

23. ഇതു് കരുണാപൂർവ്വം വകവെച്ചുകൊടുക്കപ്പെട്ടമെന്നും നമ്മുടെ ഭേമികോത്ഭവ സ്വഭാവത്തിന്റെ ബലഹീനതയായി കണക്കാക്കപ്പെട്ടമെന്നും നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടോ? നാം തന്നെ ഇതാഗ്രഹിക്കുന്ന കാര്യമല്ലാതിരിക്കെ, ശരീരത്തിൽ ബന്ധിതമായിരിക്കുന്ന ചിന്താപ്രവർത്തനങ്ങളുടെ പ്രേരണയാൽ അവിടെയും ഇവിടെയും അലഞ്ഞുതിരിഞ്ഞു് മനപ്പതർച്ച ഉണ്ടാക്കുന്നതു് ശരിയാണോ? നമ്മുടെ ചിന്തകളെ കുററപ്പെടുത്തിയും മനസ്സിനെ ഉത്തേജിപ്പിച്ചും നാം അല്പം പരിശ്രമിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ നമുക്കു് വളരെ വേഗം അവയെ ദൂരെയകറ്റാമായിരുന്നു.

24. ഇതു് ഇപ്രകാരം അല്ലെന്നു മാത്രമല്ല, പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി ഒന്നിച്ചുകൂടുമ്പോൾ നാം വാസ്തവത്തിൽ നിരർത്ഥകവാക്കുകൾ ഉച്ചത്തിൽ പറയുകയും നമ്മുടെ തെറ്റിൽ നാം പൊട്ടിച്ചിരിക്കു് ഇടകൊടുക്കുകയും കൂടി ചെയ്യുന്നു. ദൈവസന്നിധിയിൽ ആയിരങ്ങളും പതിനായിരങ്ങളുമായ മാലാഖമാർ ഭയത്താൽ വിറയ്ക്കുമ്പോൾ നമ്മോടു് എങ്ങനെയാണു് ക്ഷമിക്കുക? അന്യോന്യം തമാശകൾ പറഞ്ഞു് പൊട്ടിച്ചിരിക്കുകയും എന്നാൽ അതേസമയം ദൈവത്തെ ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിൽ അയഞ്ഞ മനസ്ഥിതി പലത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നമ്മുടെ മേൽ ക്രോധത്തിന്റെ ഭണ്ഡുകൾ അവിടുന്ന് നീടുകയില്ലേ?

25. നമ്മേപ്പോലെയുള്ള ഒരു വ്യക്തിയോടു നാം സംസാരിക്കുകയാണെന്നു കരുതുക: ആ വ്യക്തി താല്പര്യപൂർവ്വം നമ്മെ ശ്രദ്ധിക്കാതെ, നമ്മെ വിട്ടു് മറ്റൊളകളുടെ പക്കലേക്കു തിരിയുകയും നമ്മോടു വെറുപ്പു കാണിക്കുകയും ചെയ്താൽ നമ്മെ പരസ്യമായി നിന്ദിക്കുകയും കളിയാക്കുകയും ചെയ്തു എന്നു ചിന്തിച്ചു്, അവനെതിരെ നാം വേഗം രോഷാകലനായിത്തീരും. ദൈവത്തോടുള്ള നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ എല്ലാത്തരം വൈദേശിക സംസാരങ്ങളും വലിച്ചിഴച്ചുകൊണ്ടു് കൃത്യം അതേ രീതിയിൽ ദൈവത്തോടു നാം ചെയ്യുമ്പോൾ ആ നിന്ദ എത്ര കൂടുതൽ വലുതായിരിക്കും? എത്ര കൂടുതൽ ശിക്ഷാർഹമായിരിക്കുകയില്ല!

26. നിഴലും അവസാനിക്കേണ്ടിയിരുന്നതുമായ ആ കൂടാരത്തിൽ ദൈവസമക്ഷം അന്യമായ അഗ്നി സമർപ്പിച്ചവരെ

നോക്കൂ (ലേവ്യ. 10:2). കത്തിക്കേണ്ട ഒരാവശ്യമില്ലാത്ത, തന്നിൽ നിന്നുള്ള അഗ്നികൊണ്ടു് അവിടുന്ന് അവരുടെ ശരീരങ്ങളെ കത്തിച്ചുകളഞ്ഞു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, തന്റെ ശാരീരികവും വ്യതിയാനരഹിതവുമായ ആലയത്തിൽ നടക്കുന്ന ബൗദ്ധികവും വിശുദ്ധവുമായ ശുശ്രൂഷാസമയത്തു്, തന്റെ സന്നിധിയിൽ ഈലോകത്തിന്റേതും, വൈദേശിക സംസാരത്തിന്റേതുമായ അർപ്പണം നടത്തുന്നവരോടു് അവിടുന്ന് ക്ഷമിക്കുമെന്ന് നിനക്കെങ്ങനെ ഉപഹിക്താവാം? തന്റെ മഹാകരുണയാൽ നമ്മെ അനുതാപത്തിലേക്കു് ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മോടു കരുണയും ക്ഷമയും കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണു് അവിടുന്ന് നമ്മെ നശിപ്പിക്കാത്തതു്.

27. ഞാൻ എന്തിനാണു് ഇതു പറയുന്നതു്? ഒരു കളി തമാശ എന്ന മട്ടിൽ അയഞ്ഞ മനസ്ഥിതിയോടുകൂടിയാണു് നാം തന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്നതു്; വളരെ കുറച്ച സമയത്തേക്കുപോലും നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷയിൽ നാം ക്ഷമ കാണിക്കാറില്ല; മറിച്ച്, തീ പിടിച്ച മനുഷ്യരെപ്പോലെ നാം അകത്തു കടക്കുകയും പുറത്തുപോകുകയും ചെയ്യുന്നു. പുറത്തേക്കു നയിക്കുന്ന വാതിലിൽ ദൃഷ്ടിയുറപ്പിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ മനസ്സിനെ ഏകാഗ്രമാക്കാമെന്നു നമുക്കു് എങ്ങനെ പ്രതീക്ഷിക്കാം? വരികയും പോകുകയും ചെയ്യുന്നവരെ നാം സൂക്ഷ്മനിരീക്ഷണം ചെയ്യുന്നതിനാൽ നാം അന്വേഷണവും മനസ്സുതർച്ചയുണ്ടാക്കുന്നു.

28. അവസാനമായി, നമ്മുടെ നമസ്കാരസമയം മുഴുവൻ നാം അലക്ഷ്യമായിരിക്കയും വെറുപ്പു കാണിക്കയും ചെയ്യുന്നതു എന്നതു പരിഗണിക്കാതെ കരുണാപൂർവവും അനുക്മ്പാപൂർവവും കൃപ നമ്മോടു പെരുമാറാൻ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ വികാരവായു് പോടെ യാചിച്ചുകൊണ്ടും നമസ്കാരത്തിന്റെ അവസാനം കരുണ അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ടും നമ്മുടെ ആത്മാക്കളോടു് അല്പം പരിഗണന നാം കാണിച്ചിരുന്നെങ്കിൽ അതു വളരെ ഉചിതമായിരുന്നേണം. ചെറിയ രീതിയിൽ, ആയിരത്തിലൊരംശം എങ്കിലും, നാം സ്വീകരിക്കപ്പെടണം എന്നും ദൈവം നമ്മോടു കരുണ കാണിക്കണമെന്നും തന്റെ കൃപയാൽ നല്ല പ്രതിഫലത്തിനു് നമ്മെ അർഹരാക്കണമെന്നും നാം പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതാണു്.

29. എന്നാൽ ഇപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ കൂട്ടാക്കാതെ ഓടിപ്പോകുന്ന അയോർത്ഥികളെപ്പോലെയോ തണലിലുള്ള വിശ്രമം മാത്രം നോക്കി നടക്കുന്ന മടിയന്മാരായ ജോലിക്കാരെപ്പോലെയോ അലസരായ വാടകവേലക്കാരെപ്പോലെയോ

പ്രവർത്തിച്ചു, സന്യാസജീവിതത്തിലെ പതിവനുസരിച്ചു. ബാഹ്യനിയമങ്ങളാൽ ബന്ധിതരായും അലക്സ്യമായി തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടത്തിനെതിരായി നിൽക്കുന്നവരെപ്പോലെയാണെന്നും. മനപ്പതർച്ച കൂടാതെ യാമനമസ്താരം മുഴുവൻ പൂർത്തിയാക്കാൻ നമുക്കു സാധിച്ചെങ്കിലും അതു മുഴുവൻ തീരുന്നതുവരെ കാത്തിരിക്കാത്തതിനാൽ നമ്മുടെ അപ്പണം തന്നെ സ്വീകരിക്കപ്പെടുമോ എന്ന് എന്നിങ്ങു തോന്നുന്നില്ല. അതിനു നേരേ വിപരീതമാണ് സ്പഷ്ടമായി സംഭവിക്കുന്നതെങ്കിൽ എത്രമാത്രം അതു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല!

30. അവസാനനിമിഷം കടന്നുവന്ന് ആദ്യമെത്തിയ വരോടുകൂടി കൂലിക്കു അർഹനായിത്തീരുക എന്നതു നീതിയുക്തവും സ്വീകാര്യവുമാണ്; മുന്തിരിത്തോപ്പിൽ പതിനൊന്നാം മണിക്കൂറിൽ വന്നവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇപ്രകാരം സംഭവിച്ചു (മത്താ. 20:7-9). എന്നാൽ ആരും മൂതൽ അധ്വാനിക്കുകയും അവസാനം കൂലി കിട്ടേണ്ട അവസരം വന്നപ്പോൾ ഇറങ്ങിപ്പോകുകയും തന്നെ ജോലിക്കു നിർത്തിയവനോടു നിന്ദകാണിക്കുകയും ചെയ്തവന്റെ കാര്യം പരിഗണിക്കുക. ആ മനുഷ്യന്റെ ജോലികൾ പാഴായിപ്പോയി; അവൻ വെറുപ്പുകാട്ടിയതിനാൽ അവൻ ന്യായാധിപൻ ഏല്പിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്ന് ദുർബലമായി ഓടിയകന്ന്, തന്റെ പോരാട്ടത്തിന്റെ അവസാനം ഉപേക്ഷിക്കുന്നവന്റെ കാര്യവും ഇതുപോലെയാണ്.

31. തന്റെ സഹസന്യാസിമാരെല്ലാം തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥനയിൽ മുട്ടുകുത്തി യാചിച്ചുപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, ഒരു മൃതദേഹത്തെപ്പോലെ അലസനായി ഉറങ്ങുകയോ, പരാജയപ്പെട്ട്, കത്തിയിരുന്നത് അലസനായി സംസാരിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അത്തരക്കാരുടെ വിധിക്കർഹനാകാതിരിക്കുന്നതെങ്ങനെ?

32. വെറുപ്പു കാണിക്കുന്ന മനുഷ്യർ ചെയ്യുന്ന ഏറ്റവും ദാരുണമായ ഒരു കാര്യം സൂചിപ്പിക്കുമ്പോൾ എന്നിങ്ങ് ഞടക്കും തോന്നുന്നു. മത്സരക്കാരായ പിശാചുക്കൾപോലും ഭയചകിതരാകുന്ന ആ ഭീകരനിമിഷത്തിൽ, അതായതു ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ പരീകർമ്മം നടക്കുന്ന ഭീതികരമായ നിമിഷത്തിൽ, ഭയത്തോടു വിറയലോടുകൂടി മാലാഖമാരും പ്രധാന മാലാഖമാരും ബലിപീഠത്തിനു ചുറ്റും പറക്കുമ്പോൾ, മിശിഹാ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെടുകയും പരിശുദ്ധാത്മാവ് ആവസിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഇവരിൽ അനേകർ ചിലയവസരം പുറത്തു അലഞ്ഞു

തിരിയുകയാകാം; മറാവസരം തങ്ങളുടെ ഇഷ്ടമനുസരിച്ച് വന്നെന്നിരിക്കാം. അവിടെ വന്ന് നില്ക്കുന്നതിലുള്ള പ്രയാസത്താൽ എന്നവണ്ണം കോട്ടവാ വിട്ടുകൊണ്ട് തങ്ങളുടെ വെറുപ്പ് കാണിക്കുന്നു.

33. അവർക്കുവേണ്ടി വൈദികൻ ഈ വലിയ യാചന നടത്തുന്ന നിമിഷം ആഴമായ നിദ്രയിലാണുപോകുവാൻ തക്കവണ്ണം അവർ മന്ദരാണു്; മരിച്ചവരെപ്പോലും ജീവിപ്പിക്കുന്ന ആ നിമിഷത്തിൽ, പൂർണ്ണമായും ജീവനുള്ളവരും പരിപൂർണ്ണതയുടെ പിന്നാലെ ഓടുന്നവരും എന്നു് കരുതപ്പെടുന്ന ഈ മനുഷ്യർ ഗാഢനിദ്രയിൽ അമരണം; അല്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ ബന്ധനസ്ഥലത്തുനിന്നു് എപ്പോൾ പെട്ടെന്നു് പുറത്തുപോകാനാകും എന്നു് പ്രതീക്ഷാപൂർവ്വം കാത്തിരുന്നുകൊണ്ടു് അലഞ്ഞു തിരിയുന്നു; കാരണം പിതാവും പുത്രനും പരിശുദ്ധാത്മാവും വസിക്കുകയും, ആത്മീയ ജീവികളും വിശുദ്ധരുടെ നിരകളും ഒന്നിച്ചു് വിശുദ്ധമായ രീതിയിൽ ദൈവതിരുമുന്മാരെ കസ്തുതിയും മഹത്ത്വവും നൽകുന്ന പ്രകാശത്തിന്റെ ജഗസലെമും ജീവനും ഇവർക്കു് കാരാഗൃഹം പോലെയാണു്.

34. സജീവകുടുംബ സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞാലുടനേ, നന്ദി പ്രകാശനത്തിനു മുൻപേ അവർ തീട്ടക്കത്തിൽ പുറത്തേക്കോടുന്നു. എല്ലാവരും സംതൃപ്തരായി എഴുന്നേറ്റുപോകുന്നതുവരെയും അവർ നഗ്നരക്ഷണമേഴയിൽനിന്നു് ഒരിക്കലും എഴുന്നേറ്റുപോകാറില്ല. എന്നാൽ അധരങ്ങളിൽ മാത്രം ഉള്ള വാക്കുകൾ കൊണ്ടുപോലും ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയാതെ സാധാരണ രീതിയിൽ അവർ സജീവമായ അപ്പത്തിന്റെ മേഴയിൽ നിന്നു് പുറപ്പെട്ടുപോകുന്നു.

35. മനുഷ്യാ, നീ ചെയ്യുന്നതു് എന്താണെന്നു് മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടോ? നീ എന്തിനോടു് സദൃശ്യനാണെന്നു പറയാൻ എനിക്കു മടിയായു്; അതു് കേൾവിക്കു് ഇമ്പമുള്ളതായിരിക്കുകയില്ല. എങ്കിലും ഒരു മുന്നറിയിപ്പു് എന്ന നിലയിൽ അതു പറഞ്ഞേ മതിയാവൂ. വൈദികന്റെ കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം കഴിയുന്നതിനു മുൻപു് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ ആത്മീയമേഴയിൽ നിന്നിറങ്ങി പുറത്തേക്കു പോകുന്നയാൾ യൂദായ്ക്കു സദൃശ്യനാണു് (യോഹ. 13:30). കൃത്യം ഇതുതന്നെയാണു് യൂദാ ചെയ്തതു്; കാരണം, അപ്പം സ്വീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞ ഉടൻ അവൻ പുറത്തേക്കു പോയി. അതുവഴി തന്റെ നാഥനോടു സഹൃദീഹന്മാരോടു അവൻ അനാദരം കാട്ടി. ഇങ്ങനെയാണു് സാത്താൻ അവന്റെ ഉള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചതും, അവൻ തന്റെ നാഥന്റെ ഒറ്റുകാര

നായി തീർന്നതും. മറ്റു ശിഷ്യന്മാർ തങ്ങളുടെ ഗുരുവിനോടു കൂടി തങ്ങി. അവർ സ്നോത്രമർപ്പിച്ചുകൊണ്ട് ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയി (മത്താ. 26:30). ആ സംഭവത്തിന്റെ ഒരു പ്രതീകമാണ് ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ അവസാനത്തെ കൃതജ്ഞതാ പ്രകടനം. അതുകൊണ്ട്, യുദാ ചെയ്തതുപോലെ ആരും ഇതിനോടു അനാദരം കാണിക്കരുത്.

36. നല്ല ഒരു സദ്യ ലഭിച്ച വ്യക്തി അതിന്റെ ദാതാവിനു നന്ദി പറയേണ്ടതാണ്; അപ്രകാരം ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ അയാൾ മൃഗസമാനനും തിരിച്ചറിവില്ലാത്തവനുമായി പരിഗണിക്കപ്പെടും. വിശുദ്ധരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ, “ദൈവസ്തുതി ഉയരാത്ത ഭക്ഷണമേശ കന്നുകാലികളുടെ പുൽത്തൊട്ടിയിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമല്ല; മേശയെ പുൽക്കൂടായി കാണണമെന്നതല്ല പിന്നെയോ, കൃതജ്ഞതയർപ്പിക്കാതെ അതിൽനിന്നു ഭക്ഷിക്കുന്നയാൾ മൃഗസമാനൻ ആണ് എന്നതാണ് പരിഗണിക്കേണ്ട കാര്യം. കാരണം, ഭക്ഷണപദാർത്ഥങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നയാൾ വകതിരിവുള്ളവനായിരുന്നു തന്റെ മുമ്പിൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന നല്ല പദാർത്ഥങ്ങളെ കണക്കിലെടുക്കുകയും ദാതാവിനു നന്ദി പറയുകയും വേണം. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, മിശിഹായുടെ നാശമില്ലാത്ത ശരീരവും രക്തവുംകൊണ്ട് ജീവന്റെ മേശയിൽ നിന്നു നമ്മെ പോഷിപ്പിക്കുന്നയാളെ നാം ഇടത്സവില്ലാതെ എന്തുമാത്രം സ്തുതിക്കുകയും കൃതജ്ഞതയർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യണം?

37. മനുഷ്യ, തന്റെ ശരീരം കേഴുന്നതായും തന്റെ രക്തം പാനീയമായും നിനക്കു തന്നയാളിനു വാക്കുകൾകൊണ്ട് തിരിച്ചുകൊടുക്കുക ഇത്ര പ്രയാസമാണോ? അവൻ നിന്റെ സന്തോഷത്തിനും നിന്റെ ജീവന്റെ രക്ഷയ്ക്കുമായി നിന്റെ സന്നിധിയിൽ ബലിപീഠത്തിൽ ബലിയർപ്പിക്കപ്പെട്ടു കിടക്കുന്നു. സമീപസ്ഥനായ ഒരു വ്യക്തിയോടു ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിന്റെ ആവശ്യങ്ങൾക്കായി മുട്ടിപ്പായി അപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് അവന്റെ മുമ്പിൽ നീ നില്ക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ നീയാകട്ടെ, അവനെയും അതിനേക്കാളുപരി നിന്റെ ആത്മാവിനെയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് അലഞ്ഞുനടക്കുന്നു. നിനക്കു വേണ്ടി അവൻ യാഗമായിത്തീരുന്ന അവസരമാണ് മറ്റേതു അവസരത്തേക്കാൾ നിന്റെ അപേക്ഷകൾ കേൾക്കപ്പെടുക; കാരണം, തന്നെ ക്രൂശിച്ചവരോടുപോലും ക്ഷമിക്കണമെന്ന് അവിടുന്ന് പിതാവിനോടപേക്ഷിച്ചത് അപ്പോഴാണ്. ഇതിനു വേണ്ടിയാണ്, അതായത്, നമ്മുടെ പാപങ്ങൾ ക്ഷമിക്കാൻ വേണ്ടിയാണ് അവിടുന്ന് ബലിയായി അർപ്പിക്കപ്പെട്ടത്.

നമ്മുടെ രക്ഷയ്ക്കുവേണ്ടിയും ലോകം മുഴുവനുംവേണ്ടിയുമാണ് അവിടുന്ന് തന്റെ ശരീരം മുറിച്ചതും പാപമോചനത്തിനായി തന്റെ പുജനീയമായ രക്തം ചിന്തിയതും.

38. നമ്മിൽ ചൊരിയപ്പെട്ട കൃപയെ നാം തിരിച്ചറിയുകയും അവബോധമുള്ളവരായിരിക്കുകയും വേണം. അതിനു നാം നിർമ്മാതാവിനു കൃതജ്ഞതയർപ്പിക്കണം; നമുക്കു നല്കിയ ഈ മഹനീയവും അവാച്യവുമായ ദാനത്തിന് ദൈവത്തെ നാം പ്രകീർത്തിക്കണം. നമ്മുടെ ജീവിതത്തെ നശിപ്പിക്കുക മാത്രം ചെയ്യുന്ന ദുഷ്ടതയ്ക്കുണ്ടെല്ലെങ്കിൽ മന്ദതയും നാം നീക്കിക്കളയണം; എന്നിട്ട് യാഥപ്രാർത്ഥനകളുടെ ആരംഭം മുതൽ അവസാനം വരെ നാം പങ്കെടുക്കണം. നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ മഹനീയവും പരിപൂർണ്ണവുമായ ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളുടെ സമയത്തു കൂടുതൽ ഭീതിയോടും സ്നേഹത്തോടുംകൂടെ നാം വ്യാപരിക്കണം. തങ്ങളുടെ യജമാനനെ ശുശ്രൂഷിക്കാൻ സദാ താല്പര്യപൂർവ്വം ഒരങ്ങിയിരിക്കുന്ന ദാസന്മാർക്കു നാം സദൃശ്യരായിരിക്കണം. ആത്മീയ സേവനത്തിൽ ഹൃദയത്തിന്റെ ഉണർവോടുകൂടെ ഇടതടവില്ലാതെയും ഉറപ്പായും ദൈവമുൻപാകെ നിൽക്കണം.

39. നമ്മുടെ ശുശ്രൂഷ നിശ്ചിത യാഥപ്രാർത്ഥനകളിൽ നാം ഒതുക്കി നിർത്തരുതു്. മറിച്ചു്, 'എപ്പോഴും പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ' എന്ന ശൈശ്വഹിക പ്രബോധനമനുസരിച്ചു് (എഫേ. 6:18) എല്ലാ നിമിഷവും പ്രാർത്ഥനാപൂർവ്വം ജാഗരണം നടത്തിയും ഇടതടവില്ലാതെ മുടങ്ങാതെ പ്രാർത്ഥിച്ചും ഇതു് തുടർച്ചയായി എല്ലാ സമയത്തും ഉള്ളതായിരിക്കണം. അവൻ വീണ്ടും പറയുന്നു: "എല്ലാവിധ യാചനകളോടുംകൂടി നിങ്ങളുടെ അപേക്ഷകൾ ദൈവമുന്പാകെ സമർപ്പിക്കുവിൻ; പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവരായിരിക്കുവിൻ; ആത്മാവിനാൽ നിറയപ്പെടുവിൻ; സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തുതികളാലും അന്യോന്യം സംസാരിക്കുവിൻ; നിങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ കർത്താവിനു് ആത്മീയ കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുവിൻ" (ഫിലി. 4:6; റോമ. 12:12; എഫേ. 5:18-19). നാം പ്രാർത്ഥനയിൽ സ്ഥിരതയുള്ളവരായിരിക്കാൻ തന്റെ എല്ലാ ലേഖനങ്ങളിലും അവൻ നമ്മെ ശക്തിപൂർവ്വം ആഹ്വാനം ചെയ്യുന്നു; ക്രിസ്ത്യാനി കൾക്കു് പ്രാർത്ഥന ദൈവം നിർമ്മിച്ച ശക്തിയേറിയ ആയുധവും, അഭേദ്യമായ കോട്ടയും ആണെന്നു് അവനറിയാം.

40. ദൈവത്തെപ്പോലെ പ്രാർത്ഥനയും അതിനിഷ്ടം മുളളതു് ചെയ്യുന്നു. അതു ഭൂമിയിൽ കല്പന കൊടുക്കുന്നു; അതു് സ്വർഗത്തെ നിയന്ത്രിക്കുന്നു. മനുഷ്യജീവികളുടെ ഇടയിലെ

ഒരു ദൈവമാണ് പ്രാർത്ഥന: അതു പാപം ക്ഷമിക്കുകയും സൗഖ്യം വിളംബരം ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നു. കാരണം, “വിശ്വാസപൂർവ്വമുള്ള പ്രാർത്ഥന രോഗിയെ സുഖപ്പെടുത്തുന്നു; അവൻ പാപം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അവ ക്ഷമിക്കപ്പെടുന്നു. നീതിമാന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വലിയ ശക്തിയുണ്ട്. ഏലിയായും നമ്മെപ്പോലെ സഹനവിധേയനായ മനുഷ്യനായിരുന്നു; എന്നാൽ അവൻ ഭൂമിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ആകാശങ്ങളെ നിയന്ത്രിക്കുകയും ചെയ്തു; അവൻ മരിച്ച ആളുടെമേൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു അവനെ ജീവനിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു (യാക്കോ. 5:15-17; 1 രാജാ. 17:22).

41. ചിലപ്പോൾ പ്രാർത്ഥന മരിച്ചവരെ ജീവനിലേക്കു തിരിച്ചുകൊണ്ടുവരുന്നു; ദിവ്യനായ പത്രോസ് ചെയ്തതുപോലെ ചിലപ്പോൾ ജീവനുള്ളവരെ കൊല്ലുകയും ചെയ്യുന്നു. അവൻ പ്രാർത്ഥനവഴി തബീതയെ ജീവനിലേക്കു തിരികെ കൊണ്ടുവന്നു (നട. 9:40). എന്നാൽ അവൻ ഹനനിയായുടെയും ശപ്പീറായുടെയും മരണത്തിനിടയാക്കി (നട. 5:3-10). ആത്മീയ മനുഷ്യനായ ഏലീശാ ശൂനാമ്യ സ്രീയുടെ മകനെ ജീവിപ്പിച്ചു. എന്നാൽ ശാപംകൊണ്ട് അവാർക്കെതിരെ ഇറക്കിക്കൊണ്ടുവന്ന കരടി വഴി ദുഷ്ടരായ കുട്ടികളെ അദ്ദേഹം വകവരുത്തി. ഹെസെക്കിയായുടെ കാര്യവും ആശ്ചര്യകരമാണ്. പ്രാർത്ഥന വഴി രാജാവെന്ന നിലയിൽ തന്റെ ദിവസങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിനു നീട്ടിക്കിട്ടി; ഒരാത്മീയജീവി വഴി അസ്സീറിയക്കാരുടെ ശക്തമായ സൈന്യത്തെ അദ്ദേഹം പരാജയപ്പെടുത്തി.

42. പ്രാർത്ഥനയുടെ ശക്തി എത്ര കഴിവുറപ്പും പ്രബലവും ആണ്! മനുഷ്യകുലത്തിന്മേൽ പ്രേരണ ചെയ്യുത്തുന്ന സാത്താന്റെ മേൽ സമ്മർദ്ദം ചെലുത്താൻ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു കഴിവുണ്ട്. അവന്റെ കൈകളിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കാനും ലോകത്തിലുള്ള എല്ലാ പ്രലോഭനങ്ങളിൽനിന്നും വിടുതൽ നല്കാനും അതിനു കഴിയും. അതുകൊണ്ടാണ് നമ്മുടെ കർത്താവു നമ്മോടു പറയുന്നതു്, പരീക്ഷകളിൽ ഉറപ്പെടാതിരിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഉണർന്നിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ” എന്ന് (മത്താ.26;14). വീണ്ടും, “സംഭവിക്കുവാനിരിക്കുന്ന കാര്യങ്ങളിൽനിന്നു വിടുവിക്കപ്പെടാനും മനുഷ്യപുത്രന്റെ മുമ്പാകെ നിൽക്കുന്നതിനു യോഗ്യരാകാനും വേണ്ടി എപ്പോഴും ജാഗ്രതകരായിരുന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ” (ലൂക്കാ. 21:36).

43. ക്രിസ്തുവിന്റെ സന്നിധിയിൽ നിൽക്കുന്നവരും, ദിവ്യകാര്യങ്ങളിൽ പരിപൂർണ്ണമായി താല്പര്യം കാണിക്കുന്ന

വരും, ലൗകിക പര്യായലതകളിൽനിന്നും വിമുക്തരായവരും ആയ ആളുകൾ ഹൃദയത്തിന്റെ നിഗൂഢ പ്രാർത്ഥനയിലും മനസ്സിന്റെ ആത്മീയ ചിന്തകളിലും നിലനിൽക്കണം; ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകളിൽ മുഴുകുന്നതിൽനിന്നും ആത്മാവിനെ തടഞ്ഞുകൊണ്ടു് അതിനെ ഇരുട്ടാക്കുന്ന എല്ലാ ലൗകിക ചിന്തകളും തട്ടിനീക്കി ദൂരെയകറ്റണം.

44. ദൈവത്തെ അഭിസംബോധന ചെയ്തുകൊണ്ടുള്ള ശുദ്ധപ്രാർത്ഥനയിൽ ആത്മാവു് വ്യാപരിക്കുന്നതിനുള്ള വലിയ തടസ്സമാണു് ഈ ലോകത്തിന്റെ പര്യായലതകളും മോഹങ്ങളും; ദൈവസന്ദേഹിതനും വിശുദ്ധ പ്രബോധകനുമായ ജോൺ ക്രിസസ്റ്റോം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെയാണിതു്: 'ഈലോകത്തിന്റെ പര്യായലതകളുടെയും മോഹങ്ങളുടെയും അലട്ടൽ പോലെ ആത്മാവിന്റെ കണ്ണുകളെ സംക്ഷോഭിപ്പിക്കുകയും അലട്ടുകയും ചെയ്യുന്ന മറ്റൊന്നുമില്ല.'¹ കാരണം, ഈ ഭൗമിക ഭാരം നമ്മുടെ പുറത്തു് കെട്ടിവെച്ചിരിക്കുന്നിടത്തോളം കാലം സ്വർഗത്തിലേക്കു പറക്കാൻ നമുക്കു സാധിക്കുകയില്ല. എല്ലാം പൂർണ്ണമായി ഉരിഞ്ഞുകളഞ്ഞശേഷം ഈ പാതയിലൂടെ യാത്ര ചെയ്യാൻ നമുക്കു കഴിയുക എന്നുള്ളതു് കൂടുതൽ അഭികാമ്യമായതു് മെച്ചപ്പെട്ടതു് ആണു്. അപ്പോഴും ആത്മാവിന്റെ ചിറകുകൾ കൂടാതെ ഈ കയറ്റം സാധ്യമല്ല. ഈ ഉയരത്തിലേക്കു കയറുവാൻ, ഭാരപ്പെടാത്ത മനസ്സിന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ കൃപയുടെയും ഒരു സംയോജനം നമുക്കാവശ്യമാണു്. ഇവയിൽ ഒന്നില്ലാതിരിക്കയും യഥാർത്ഥ തടസ്സങ്ങളായിരിക്കുന്ന വസ്തുക്കളാൽ നാം ബന്ധിതരായിരിക്കുകയും ചെയ്യാൽ ഈ വലിയ ഭാരത്താൽ താഴേക്കു് വലിക്കപ്പെടുമ്പോൾ എങ്ങനെയാണു് നാം മുകളിലേക്കു പറക്കുക?

45. അതുകൊണ്ടു്, എന്റെ പ്രിയപ്പെട്ടവരേ, ലൗകിക പര്യായലത എന്ന ഭാരം നമ്മിൽനിന്നു് തട്ടി ദൂരെയെറിയാം; നമ്മുടെ സമയം മുഴുവൻ ദൈവചിന്തയിൽ ചെലവഴിക്കാം; കാരണം, ഇതു് ആത്മാവിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുകയും ദൈവത്തിങ്കലേക്കു് അതിനെ ഉയർന്നു പറത്തുകയും ചെയ്യും. ദിവ്യവചനങ്ങൾ മനസ്സിൽനിന്നു് തുരുമ്പിനെ നീക്കുകയും ഭൗമിക വസ്തുക്കളുടെ ഭാരത്തിൽനിന്നു് അതിനെ പ്രകാശിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; ദൈവത്വത്തെ ദർശിക്കാനായി അതു മനസ്സിനെ

1. On Psalm, 6. (PG. 55.77); Homily 20 On Mathew 5, (PG. 57.291).

ഉയർത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നാം തുടർച്ചയായി തിരുലിഖിതങ്ങളെ ധ്യാനിക്കുക അവശ്യാവശ്യമാണ്; കാരണം അവയിലൂടെയാണ് ദൈവം സംസാരിക്കുന്നത്. ഇത്തരം ധ്യാനം മനസ്സിൽ ദൈവത്തോടുള്ള സ്നേഹത്തിനും ശുദ്ധീകരണത്തിനും ഹേതുവായിത്തീരുന്നു.

46. ഇതു വിശദമാക്കാൻ ലാസറിന്റെ സഹോദരിയായ മറിയത്തിന്റെ ദൃഷ്ടാന്തം എടുക്കാം. അവൾ കർത്താവിന്റെ വചനം ശ്രവിച്ചുകൊണ്ട് അവിടുത്തെ പാദത്തിങ്കൽ ഇരുന്നു. അവളുടെ സ്നേഹം വഴി, അവന്റെ വാക്കു കേട്ട് സ്വർഗത്തിലേക്കു പറന്നു കയറാൻ അവൾ തന്റെ ആത്മാവിനു ഇടനല്പി. ഇക്കാരണത്താലാണ് നമ്മുടെ കർത്താവ് അവളേപ്പറ്റി നല്ല സാക്ഷ്യം നൽകിയത്; “മറിയം നല്ലഭാഗം തെരഞ്ഞെടുത്തു; അത് അവളിൽ നിന്നു എടുക്കപ്പെടുകയില്ല” എന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു (ലൂക്കാ. 10:39-42).

47. ഭാഗ്യവതിയായ ആ സ്ത്രീ തെരഞ്ഞെടുത്ത “നല്ല ഭാഗത്തിൽ” നമുക്കും അവളെ അനുകരിക്കാം. കാരണം, ഇപ്പോഴും നമ്മുടെ കർത്താവ് നമുക്ക് സമീപസ്ഥനാണ്: തന്റെ പിതാവിനോടുകൂടി സ്വർഗത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഭൂമിയിൽ തന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ അവിടുന്ന് നമ്മോടു സംസാരിക്കുന്നു; “ഏഴയശുദ്ധിയുള്ളവർ ഭാഗ്യവാന്മാർ, എന്തു കൊണ്ടെന്നാൽ അവർ ദൈവത്തെ കാണും” എന്ന് അവിടുന്ന് വിളിച്ചുപറയുന്നു (മത്താ. 5:8). നമുക്കു തന്റെ പക്കലേക്കു ചെവി ചായിക്കാം; തന്റെ വാക്കുകൾ കൊണ്ട് നമ്മുടെ ഏഴയത്തെ ശുദ്ധീകരിക്കാം; അങ്ങനെ തന്റെ സജീവവചനം നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ കാതുകൾകൊണ്ട് നാം കേൾക്കട്ടെ; അവിടുത്തെ മഹാസൗന്ദര്യം നമ്മുടെ ഏഴയകണ്ണുകൾ കൊണ്ട് നാം കാണട്ടെ. ഈ രീതിയിൽ, തന്നിൽനിന്ന് നമുക്ക് ഒരു രണ്ടാം അനുഗ്രഹം കിട്ടും; കാരണം, “നിങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ കാണുന്നതിനാലും കാതുകൾ കേൾക്കുന്നതിനാലും അവ അനുഗ്രഹീതം” എന്ന് അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തിരിക്കുന്നു (മത്താ. 13:16).

48. അതുകൊണ്ട്, ആത്മീയജീവനും വിജ്ഞാനവും നിറഞ്ഞിരിക്കുന്ന തിരുലിഖിതങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കുവാൻ തക്കവണ്ണം നമ്മുടെ ഏഴയങ്ങളെ നമുക്കു തുറക്കാം. ജീവനും ജ്ഞാനവും പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ദൈവാത്മാവ് അതിൽ സംസാരിക്കുന്നു. അവ വായിക്കുന്നതിൽ ഉറക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന മഹാശക്തിയെപ്പറ്റി ബോധവാനായിരുന്ന ഭാഗ്യവാനായ ശ്രീഹരചെറിയ തോതിലൊന്നുമല്ല അവയെപ്പറ്റി തന്റെ ശിഷ്യനെ

ഉപദേശിക്കുന്നതു്; “ഞാൻ വരുന്നതുവരെ വായനയിൽ തല്പരനായിരിക്കുക” എന്ന് ശക്തിപൂർവ്വം അവനെ ഉപദേശിക്കുന്നു (1 തിമോ. 4:13). വീണ്ടും, മതപ്രബോധനത്തിൽ “നിന്നെത്തന്നെ പരിശീലിപ്പിക്കുക; കാരണം അതു് “എല്ലാത്തരത്തിലും പ്രയോജനപ്രദമാണു്.” അവന്റെ പഠനത്തെപ്രതി അവനെ പ്രകീർത്തിച്ചുകൊണ്ടു് പറയുന്നു: “നിന്റെ യൗവനം മുതൽ വിശുദ്ധ ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുകു പരിശീലനം ലഭിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ജീവനിലേക്കു നിന്നെ ജ്ഞാനിയാക്കുവാൻ അവയ്ക്കു കഴിവുണ്ടു്. ആത്മാവിനാൽ എഴുതപ്പെട്ട എല്ലാ ഗ്രന്ഥവും പഠിപ്പിക്കാനും ശാസിക്കാനും തെറ്റു തിരുത്താനും നീതിയിലുള്ള പരിശീലനത്തിനും ഉപകരിക്കുന്നു. ഇതുവഴി എല്ലാ കാര്യങ്ങളും നന്നായും പൂർണ്ണമായും ചെയ്തു് ദൈവത്തിന്റെ മനുഷ്യൻ പൂർണ്ണനാകുന്നു (1 തിമോ. 4:7-8; 2 തിമോ. 3:15-17).

49. കാരണം, തിരുലിഖിതങ്ങളിൽ ജീവന്റെ വിജ്ഞാനം മുഴുവൻ മറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അവയിൽ ദൈവത്തെപ്പറ്റിയും തന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തെപ്പറ്റിയും, തന്റെ അതുതകരമായ പരിപാലനത്തെപ്പറ്റിയും ഭരണത്തെപ്പറ്റിയും ഉള്ള അറിവു ലഭിക്കാൻ ഇടയാകുന്നു; അതുപോലെ അവിടുത്തെ നന്മയും അതേസമയം അവിടുത്തെ നീതിയും അവിടുത്തെ വലുതും പ്രബലമായ ശക്തിയും. തിരുലിഖിതങ്ങളെപ്പറ്റി അറിവില്ലാത്ത വ്യക്തിക്കു് ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയെ നേരിടുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. “നിങ്ങൾക്കു് വിശുദ്ധ ലിഖിതങ്ങളോ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയോ അറിഞ്ഞുകൂടാ” എന്ന് നമ്മുടെ കർത്താവു് യൂദന്മാരോടു പറഞ്ഞതുപോലെയാണിതു് (മത്താ. 22:29). തിരുലിഖിതങ്ങൾ പരിശോധിക്കാൻ അവരെ അയച്ചപ്പോൾ അവിടുന്ന് അരുൾചെയ്തു: “തിരുലിഖിതങ്ങൾ പരിശോധിക്കുവിൻ; കാരണം, അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിയ്യ ജീവനുണ്ടെന്നു് നിങ്ങൾ കരുതുന്നുണ്ടല്ലോ. അവ എന്നെപ്പറ്റി സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തുന്നു” (യോഹ. 5:39).

50. വീണ്ടും, സൂക്തജീവിതപാതയിലൂടെ ചരിക്കേണ്ടതു് എങ്ങനെയാണെന്നു് തിരുലിഖിതങ്ങളിൽനിന്നാണു് നാം പഠിക്കുന്നതു്; കാരണം, നീതിപൂർവകമായ ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ സദുക്തങ്ങളും അതിൽ വരച്ചു കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. “നിന്റെ പ്രകാശത്താൽ ഞങ്ങൾ പ്രകാശം കാണുന്നു” എന്ന് എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുപോലെ (സങ്കീ. 36:9), പ്രകാശമാണു് നമ്മെ കാണാൻ പ്രാപ്തരാക്കുന്നതു്. പ്രകാശം കൂടാതെ നമുക്കു് ഒന്നും കാണാൻ കഴിയാത്തതുപോലെ, തിരുലിഖിതത്തിന്റെ

പ്രകാശം കൂടാതെ പ്രകാശമായ ദൈവത്തെയാണ്, പ്രകാശം നിറഞ്ഞ തന്റെ നീതിയെയോ ദർശിക്കാൻ നമുക്കു സാധ്യമല്ല.

51. തിരുലിഖിതങ്ങൾ വായിക്കുന്നതിൽ ഉള്ള പരിശുദ്ധ നമുക്കു വളരെയധികം പ്രയോജനപ്രദമാണ്. പ്രാർത്ഥനയിൽ പ്രകാശിതരാകുവാൻ അതു ഇടയാക്കുന്നതിനാൽ അതേറെ വാസ്തവമാണ്. കാരണം, ബുദ്ധിമുട്ടി വായിക്കുകയും ആത്മീയ ധ്യാനം വഴി ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തയാളിന്റെ ആത്മാവു് ദൈവസ്നേഹത്താൽ ഏറിയുകയും പ്രാർത്ഥനകളും യാമനമസ്സാരവും നന്നായി നടത്തുകയും ചെയ്യും; മനപ്പുതർച്ച കൂടാതെ അയാൾ സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കും. ദൈവപരിപാലനയെപ്പറ്റി ധ്യാനിച്ചു് അയാളുടെ മനസ്സ് ദൈവസ്നേഹത്താൽ നിറഞ്ഞതിനാൽ ആണിതു്. പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പരിശീലനം വഴി അവൻ കിട്ടിയ സുകൃതത്തിന്റെ മാതൃക തന്റെ ആത്മാവിൽ അവൻ വഹിക്കുന്നു; ഒരു ചിത്രത്തിലെന്നുവണ്ണം വിശുദ്ധരുടെ ജീവിതരീതിയുടെ കാമ്യസൗന്ദര്യം തന്റെ നയനങ്ങൾക്കു മുമ്പിൽ അവൻ വരച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ കാര്യങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വായനയിൽ മുഴുകി, അവൻ അവയിൽ സത്തുഷ്ടനാകുകയും ആത്മാവിൽ തീക്ഷ്ണമതിയായിത്തീരുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ, അവന്റെ യാമപ്രാർത്ഥനകളുടെ വാക്കുകളും അവന്റെ പ്രാർത്ഥനയിലെ ധൃപാപ്പണവും പ്രകാശിതവും ശുദ്ധവുമായിരിക്കും; അവ അവന്റെ ഹൃദയത്തിലെ ശുദ്ധമായ ഉറവയിൽനിന്നു് നിർഗ്ഗമിക്കും.

52. തന്റെ ജീവിതരീതിയെ അവഗണിക്കാനിടയാകുന്ന വ്യക്തി തിരുലിഖിതങ്ങളുടെ പാരായണത്തിന്റെ അധാനത്തിൽ മുഴുകിയിരിക്കണം. എന്നതു് പൂർണ്ണമായും ശരിയാണ്; കാരണം; തുടർച്ചയായി അവയെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുന്നതുവഴി അവൻ സുബോധം വരികയും തന്നെപ്പറ്റിത്തന്നെ അവൻ ലജ്ജ തോന്നുകയും ചെയ്യും. അപ്പോൾ കുറേക്കൂടി കുറേക്കൂടി അവന്റെ ആത്മാവു് പ്രകാശിതമാകാനും ഭരാഗ്രഹങ്ങളിൽനിന്നു് ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടാനും തുടങ്ങും; സുകൃതജീവിതത്തിനുള്ള പരിശീലനം നൽകിക്കൊണ്ടു്, നല്ല തഴക്കങ്ങൾ അവനിൽ നാമ്പെടുക്കും.

53. ദൈവവചനത്തിന്റെ ശക്തി സത്യമായും മഹത്തും വലിയതുമാണ്. കാരണം ദൈവവചനം അണലിസന്തതികളെ (മത്താ. 3:7) ദൈവമക്കളാക്കിത്തീർത്തു. അതുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ ഹൃദയമാകുന്ന കട്ടിയുള്ള മണ്ണിൽ നിരന്തരമായി അതു വിതയ്ക്കാം (മത്താ. 13:5). അതിനുള്ളിൽ ജീവന്റെ ഗോതമ്പിലകൾ നാമ്പിടുവാനായി അതിനെ ഉദ്ദവാക്കാൻ കാത്തി

രിക്കാം. ദൈവവചനം ഒരേ സമയം വിത്തും ജലവുമാണ്; നമ്മുടെ ഹൃദയം കല്ലുപോലെയാണെങ്കിലും ആത്മാവിന്റെ ജലത്താൽ അത് ഉടുവായിത്തീരും. അത് മുറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. ദൈവത്തിന് പ്രീതികരമായ വിശുദ്ധ ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കാൻ അതിനു കഴിയും.

54. അതുകൊണ്ട് ആരും ദിവ്യവചനങ്ങളുടെ ധ്യാനമോ നിശ്ചിത തിരുലിഖിതവായനയോ ഉപേക്ഷിക്കരുത്. നമ്മുടെ ബഹുമാന്യനായ ഗുരു പറഞ്ഞതുപോലെ, ആത്തരം ധ്യാനത്തിൽ നിന്ന് ആത്മാവ് വലിയ പ്രയോജനം നേടുന്നു; രക്ഷ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂടാതെ; ഈ വ്യാപാരം വഴി നാം ദൈവത്തെ പ്രസാദിപ്പിക്കുന്നു; നാം നിരന്തരം വിശുദ്ധ വാക്കുകളെ ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ നമ്മുടെ വായ് അധിക്ഷേപത്തിൽ നിന്നും ലജ്ജാകരവും അർത്ഥശൂന്യവുമായ സംസാരങ്ങളിൽ നിന്നും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടും. ഈ വാക്കുകൾകൊണ്ട് നാം നമ്മുടെ നാവുകളെ ആയുധം ധരിപ്പിക്കുന്നതിനാൽ നാം പിശാചുക്കൾക്ക് ഭീതികരവസ്തുക്കളായിത്തീരും. എല്ലാറ്റിനും ഉപരി ആത്മാവിന്റെ കൃപ നാം നമ്മോടു അടുത്തെത്തിക്കും; അവയിൽ നിന്നു നമുക്കു ലഭിക്കുന്ന അറിവിനാൽ നമ്മുടെ ആത്മീയ നയനങ്ങൾ പ്രകാശിതമാകും. ഇതിനാണ് ദൈവം നമുക്ക് കണ്ണുകളും വായും ശ്രവണേന്ദ്രിയവും തന്നിരിക്കുന്നത്. അങ്ങനെ നമ്മുടെ എല്ലാ അവയവങ്ങളും അവിടുത്തെ ശുശ്രൂഷയ്ക്ക് സമർപ്പിക്കപ്പെടണം. നാം അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ ഉച്ചരിക്കുമ്പോൾ അവിടുത്തെ തിരുഹിതം നിറവേറണം; തുടർച്ചയായി അവിടുത്തെ സ്തുതികൾ പ്രകീർത്തിക്കണം; ഇടതടവില്ലാതെ അവിടുത്തേക്ക് കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കണം. ഇവവഴി നാം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ശുദ്ധീകരിക്കും.

55. ശുദ്ധവായു ശ്വസിക്കുന്ന വ്യക്തി ആരോഗ്യവാൻ. ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ടവനും ആയിരിക്കും. അതുപോലെ ദൈവിക വായു എന്നവണ്ണം ദിവ്യവചനങ്ങൾ ആസ്വദിക്കുന്ന ആത്മാവ് ആരോഗ്യമുള്ളതായിത്തീരുകയും വിശുദ്ധിയിൽ നവീകരിക്കപ്പെടുകയും വിശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യും. സഭാസമയവും ദൈവത്തെ ദർശിക്കുവാൻ തക്കവിധം അതിന്റെ കണ്ണ് പ്രകാശിതമായിരിക്കും. ശാരീരിക നയനം തുറന്നതും തെളിഞ്ഞതുമായിരുന്നാൽ വസ്തുക്കൾ കാണാതിരിക്കില്ല; അതിനെ തൃപ്തി വരുത്തേണ്ടതു് എങ്ങനെ എന്ന് അതിനറിയില്ല. അതുപോലെയാണ് മനസ്സിന്റെ പ്രകാശിതനയനത്തെ സംബന്ധിച്ചും; അത് ഋജുവും ശുദ്ധവുമായിരുന്നാൽ അത് ആത്മീയദർശനത്തിൽ വ്യാപരിക്കും; ദിവ്യജ്ഞാനത്തിന്റെയും ഉന്നതലോക

ത്തിന്റെയും രഹസ്യങ്ങളിലേക്കു് ഒളിഞ്ഞു നോക്കാൻ തക്ക വിധം അതു തുറന്നിരുന്നാൽ അതു കൂടുതൽ പ്രകാശിതവും ശുദ്ധീകൃതവുമായിരിക്കും; അങ്ങനെ ലോകത്തിനുപരി സ്മിതി ചെയ്യുന്ന ദൈവത്വത്തിന്റെ സത്താപര പ്രകാശത്തെ സമീപിക്കാൻ അതിനു സാധിക്കുന്നു.

56. ശാരീരിക നയനത്തിന്റെ ദർശനം തെളിവുള്ളതും അതിന്റെ പ്രകാശം സൂര്യന്റെ പ്രകാശകീർണങ്ങളുമായി ഒതുചേരുന്നതും ആണെങ്കിൽ സൂര്യപ്രകാശത്താൽ അതിനു കാണാൻ കഴിയുന്നു. അതുപോലെ ഹൃദയം ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെടുകയും അതിന്റെ അവബോധം പ്രകാശിതമാകുകയും, അതിന്റെ ദർശനത്തിന്റെ പ്രകാശം ദൈവാത്മാവിന്റെ സത്താപരമായ ജ്യോതിസ്സുമായി ഒന്നുചേരുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ, ഉന്നതത്തിൽ നിന്നു ചൊരിയപ്പെട്ട ആത്മീയ പ്രകാശത്തിൽനിന്നുള്ള കൃപയുടെ ജ്യോതിസ്സാൽ ഹൃദയം ആത്മീയമായ രീതിയിൽ നീതിയുടെ മഹാസൂര്യനെ ദർശിക്കാനും അവിടുത്തെ സൗന്ദര്യം ആസ്വദിക്കാനും തുടങ്ങുന്നു.

57. നാം ഈ കാര്യത്തിൽ വേണ്ടത്ര ശ്രദ്ധചെലുത്തിയാൽ നമ്മുടെ ബാഹ്യേന്ദ്രിയങ്ങൾക്കു് അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന നമുക്കുചുറ്റുമുള്ള വായു, നമ്മുടെഹൃദയത്തിൽ നിരന്തരം വസിക്കുന്ന ദൈവാത്മാവിനെപ്പോലെ നമ്മോടു് അടുത്തായിരിക്കുകയില്ല! അവനിലൂടെ അവനെപ്പറ്റിയുള്ള സ്മരണ ഓരോ നിമിഷവും വ്യക്തമാണ്; ഈ രീതിയിൽ, കൂടുതലായി അവിടുന്ന് നമ്മിൽ വസിക്കുന്നു; നാം അവനെ ദർശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വായു നമ്മുടെ ശരീരത്തെ പോഷിപ്പിക്കുന്നതുപോലെ അവനും നമ്മുടെ ആത്മാവിനെ പോഷിപ്പിക്കുന്നു; കാരണം, ഓരോ നിമിഷവും ആത്മാവു് തന്നിൽ തന്നെ ദൈവചിന്തയും തന്റെ നാമത്തിന്റെ സ്മൃതിയും വരച്ചുവെക്കുന്നു: ദൈവത്വം ശ്രേഷ്ഠമായ രീതിയിൽ ശുശ്രൂഷിക്കുന്നിടം ഒരു നിഗൂഢസഭയായിത്തീരുന്നു. 2

58. ഇതിനു യോഗ്യമാക്കപ്പെട്ട ആത്മാവു് അനുഗൃഹീതമാകുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു് ദൈവത്തോടുകൂടി ആത്മീയ ജീവിതം ആസ്വദിക്കുന്നു. ഇതിൽ നിന്നു് അന്യമാക്കപ്പെട്ട ആത്മാവിനു ഹാ കഷ്ടം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ അതു് ഇരുട്ടിൽ

2. ശോപാശ്ശിതം, 12 ൽ ഈ ആശയം കാണാം. മുകളിൽ പേജ് 48ff.

കഴിയുന്നു; അതിന്റെ പേരുതന്നെ ഇരുട്ടിൽ മൂടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു: അതു ലോകത്തിൽ വസിക്കുമ്പോഴേ അതു ദൈവത്തിനു മരിച്ചതാണ്. കാരണം, യാതൊരു ദൈവിക ചിന്തയും ഇല്ലാത്തതും, ദൈവത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തകൂടാത്തതും ആയ ബൗദ്ധികാത്മാവ്, ആത്മീയജീവനെ സംബന്ധിച്ച് മരിച്ചവനാണ്. ശ്വസനപ്രക്രിയ നിലയ്ക്കുമ്പോൾ ജീവൻ വിട്ടുകൊടുത്ത ശരീരം മരിക്കുന്നു; അതുപോലെ ദൈവചിന്തയിൽ വ്യാപരിക്കുന്നതിൽ നിന്ന് മാനസിക കഴിവുകൾ പിൻതിരിക്കപ്പെട്ടാൽ നീതിയുടെ ജീവിതത്തെ സംബന്ധിച്ച ആത്മാവ് മരിക്കുന്നു; പരിശുദ്ധാത്മാവ് അതിൽ നിന്ന് വിട്ടുപോകുന്നു; അവിടുത്തെ കൃപയാണല്ലോ അതു സ്നാനത്തിൽ ശ്വസിച്ചതു്.

59. അതുകൊണ്ട്, നാം എല്ലാ സമയവും ദൈവസമക്ഷം നമ്മുടെ വായ് തുറന്നു്, തന്റെ ചിന്തയാൽ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളെ പോഷിപ്പിക്കുന്ന തന്റെ കൃപയാകുന്ന ശ്വാസം ശ്വസിക്കണം. ബാഹ്യമായ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തിന്റെ കാര്യത്തിലെന്നതിനേക്കാൾ ഇക്കാര്യത്തിൽ നാം കൂടുതൽ തല്പരരായിരിക്കണം. വിശുദ്ധരിൽ ഒരാൾ പറഞ്ഞതുപോലെ, “നീന്റെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തേക്കാൾ നിരന്തരമായിട്ടുള്ളതായിരിക്കട്ടെ ദൈവചിന്ത.” വീണ്ടും, “സങ്കീർത്തനാലപനം തുടർച്ചയായി ഉണ്ടായിരിക്കട്ടെ. കാരണം, ദൈവനാമശ്രവണത്തിൽ പിശാചുക്കൾ ഓടിപ്പോകുന്നു.” വീണ്ടും, “നീ എല്ലാ നിമിഷവും ദൈവത്തെ അനുസ്മരിക്കണം; അപ്പോൾ നീന്റെ മനസ്സ് സ്വർഗ്ഗമായിത്തീരും.”

60. ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനായ ഗ്രിഗോറിയോസ് ഇതുതന്നെ പഠിപ്പിക്കുന്നു.³ അദ്ദേഹം പറയുന്നു: “നമ്മുടെ ശ്വാസോച്ഛ്വാസത്തേക്കാൾ കൂടുതലായി നാം ദൈവത്തെ ഓർക്കണം. ഒരാൾ അങ്ങനെ പറഞ്ഞാൽ, ഇതുകൂടാതെ നാം ഒന്നും ചെയ്യരുതു്. കർത്തനാമം ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടും എല്ലാസമയത്തും, വൈകിട്ടും രാവിലെയും മധ്യാഹ്നത്തിലും, അവനെ വാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടും രാവുപകലും ധ്യാനിക്കാൻ നമ്മോടു കല്പിക്കുന്ന നിയമം ഉയർത്തിപ്പിടിക്കുന്ന വരിൽ ഒരാളാണു ഞാൻ. ആവശ്യമെങ്കിൽ, മോശയോടുകൂടി നമുക്ക് ഇപ്രകാരം പറയാം: “ഞാൻ കിടക്കുമ്പോഴും എഴുന്നേൽക്കുമ്പോഴും ഞാൻ യാത്ര പുറപ്പെടുമ്പോഴും ഞാൻ മറ്റൊരൊരാളിലും ചെയ്യുമ്പോഴും” അവിടുത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ചിന്തയാൽ നമുക്കു ശുദ്ധതയോടു അനുരൂപപ്പെട്ടിരിക്കാം (ആവ. 6:7). നമുക്കു

3. ഗ്രിഗോറി നസ്യൂൺസൻ, *Oratio*, 27.4 (PG.36.16B - C;20B).

നമ്മേത്തന്നെ നോക്കാം; ദൈവശാസ്ത്രജ്ഞനെ ഒരു സൗന്ദര്യ വസ്തുവായി കൊത്തുപണി നടത്തിവയ്ക്കാം. വീണ്ടും, 'ഈ ദിവ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി ധ്യാനിക്കുക; ആത്മാവിന്റെ കാര്യങ്ങൾ സംസാരിക്കുക; കഴിവുള്ളിടത്തോളം മരൊന്നിനെപ്പറ്റിയും സംസാരിക്കുകയോ മരൊന്നും ശ്വസിക്കുകയോ ചെയ്യരുത്'. കാരണം, ദൈവിക കാര്യങ്ങളുടെ വിചിന്തനംവഴി ദൈവവുമായി നിരന്തരം ഒട്ടിക്കപ്പെടുക എന്നതു ദിവ്യവും ശ്രേഷ്ഠവുമായ കാര്യമാണ്.

61. നമുക്കിതും ചെയ്യാം. ദൈവികകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിരന്തരം ധ്യാനിച്ചുകൊണ്ടും കർത്താവിനുമേ വഴിയും നമ്മുടെ ഇച്ഛകൾ അവനുമായി ഒട്ടിക്കപ്പെടട്ടെ. കാരണം, ദാവീദ് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ, കർത്താവിന്റെ നിയമത്തെ രാവ്യം പകലും ധ്യാനിക്കുകയും എല്ലാസമയവും അവിടുത്തെ സ്തുതികൾ പാടുകയും അവനെ വാഴ്ത്തുകയും ചെയ്യുന്നവൻ ആരൊരിക്കലും നല്ല ഫലഭൂയിഷ്ഠമായ മണ്ണിൽ നട്ടിരിക്കുന്നതും എല്ലാ കാലത്തും ഫലം നൽകുന്നതും ഇലകൾ കൊഴിയാത്തതുമായ വൃക്ഷം പോലെയാണ്. ആ വ്യക്തിയുടെ ആത്മവിശ്വാസം നിരന്തരമായി കർത്താവിലാണ്; അവന്റെ ദൃഷ്ടി എപ്പോഴും ദൈവത്തിലാണെന്നുകണ്ടു കർത്താവു അവനെ എല്ലാ ഉപദ്രവങ്ങളിൽ നിന്നും വിടുവിക്കുന്നു. ⁴

62. അതുകൊണ്ടു ദൈവത്തിന്റെ പരിശുദ്ധനാമത്തെ സ്തുതിച്ചു ഉന്നതപ്പെടുത്തി മഹത്വപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടു തന്നിൽ നമ്മുടെ ദൃഷ്ടി പതിക്കാം. അവിടുത്തെ നാമം നിരന്തരമായി അനുസ്മരിച്ചുകൊണ്ടു അവിടുത്തെ പരിശുദ്ധിയിൽ നമുക്കു അഭയം തേടാം. അവിടുത്തെ മഹത്വത്തിന്റെ സാദൃശ്യത്തെ നോക്കിക്കൊണ്ടു നമുക്കു നമ്മുടെ ആത്മാവിന്റെ സൗന്ദര്യം കൊത്തി മിനുക്കാം. അങ്ങനെ സൃഷ്ടിയിൽ തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹത്വപൂർണ്ണമായ വിഗ്രഹങ്ങളായി നമുക്കു കാണപ്പെടാം.

63. കാരണം, ഇപ്രകാരമാണ് നമ്മെ അവിടുന്ന് ഈ ലോകത്തിൽ ആക്കിയതു്. മറ്റു പ്രകൃതിജീവികളെപ്പോലെ നമ്മെയും അവിടുന്ന് പൊടിയിൽനിന്നു മെനഞ്ഞുണ്ടാക്കി. എന്നാൽ നമ്മെ പുറത്തേക്കൊഴുക്കിയപ്പോൾ തന്റെ സ്വന്തം ഛായയുടെ സൗന്ദര്യം കൊണ്ടു അവിടുന്ന് നമ്മെ വസ്രം ധരിപ്പിച്ചു. നാം തന്റെ ഛായയുടെ ജ്യോതിസ്സു സ്വന്തമാക്കാൻ

4. സങ്കീ. 1. 2-3; 34:1.

അവിടുന്ന് ഇടയാക്കി. തന്റെ ദൈവത്വത്തിന്റെ മഹത്വം കൊണ്ടു് അവിടുന്ന് നമ്മെ അലങ്കരിച്ചു. അഥവാ തന്നെപ്പോലെ സൃഷ്ടിയിൽ നമുക്കു് അധികാരം തന്നുകൊണ്ടു്, ഭൂമിയിൽ നമ്മെ അവിടുന്ന് രണ്ടാം ദൈവങ്ങളാക്കിത്തീർത്തു.

64. തദനുസരണം, പൊടിയായ നമ്മെ ഈ അവസ്ഥയിലേക്കു് യർത്തീയ അവിടുത്തെ നാം ആരാധിക്കുകയും മഹത്വപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ ആത്മാവിനെതന്റെ ആത്മാവുമായി കൂട്ടിക്കലർത്തുകയും തന്റെ കൃപാദാനം നമ്മുടെ ശരീരങ്ങളിൽ കലർത്തുകയും നമ്മിൽ തന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവാകുന്ന അഗ്നി ജ്വാലയായി കത്തിപ്പടരാൻ ഇടയാക്കുകയും ചെയ്തു അവിടുത്തെ വിശുദ്ധിയെ നാം ഇടതടവില്ലാതെ പ്രകീർത്തിക്കണം. കാരണം, അന്ധകാരത്തിൽ ആണ്ടുകിടന്ന നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അവിടുന്ന് പ്രകാശിച്ചു.

65. മേലിൽ നമ്മിലാരു തന്റെ സ്തുതിയെ അവഗണിച്ചുകൊണ്ടു് അന്ധകാരത്തിൽ നടക്കുകയോ ആത്മാവിന്റെ പ്രകാശത്തെ കെടുത്തിക്കളയുകയോ ചെയ്യരുതു്. രാത്രിയിലെ ഗാഢനിദ്ര നമുക്കു ദുഃഖം ഉണ്ടാക്കരുതു്; നമ്മുടെ ശരീരകാവചങ്ങളെ അലസതയ്ക്കു വിധേയമാക്കിക്കൊണ്ടു. അതിന്റെ കിനാവുകളാൽ നമ്മുടെ ആത്മാക്കളുടെ പ്രകാശത്തെ അന്ധ്യമാക്കിക്കൊണ്ടു, അന്ധകാരത്തിൽ കിടക്കുന്ന മരിച്ച ജഡങ്ങളെപ്പോലെ ആക്കിക്കൊണ്ടു. അതിന്റെ അന്ധകാരം നമ്മുടെമേൽ ഭരണം നടത്തരുതു്. മരിച്ചു്, അവന്റെ തേജസ്സിന്റെ ശോഭയാൽ നമ്മുടെ പ്രകാശം അവനിൽ കൂടുതൽ ഉജ്ജ്വലിക്കട്ടെ, കാരണം, നാം ഭൂമിയിൽ നിന്നു ഉന്നതങ്ങളിലേക്കു് ഉയർത്തപ്പെടുന്നതു് ആത്മീയപ്രാർത്ഥനയും കൃതജ്ഞതാപ്രകടനങ്ങളും വഴിയാണു്.

66. വിരുന്നിനുപോയിരിക്കുന്ന യജമാനൻ തിരിച്ചു വരുന്നതു കാത്തിരിക്കുന്ന ജോലിക്കാർ അയാളുടെ വരവും പ്രതീക്ഷിച്ചു് രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കം ഒഴിച്ചു് ഇരിക്കേണ്ടതുണ്ടു്: അവർ അര മുറുകിയും വിളക്കു് കൊളുത്തിയും ഇരിക്കണം; തങ്ങളുടെ യജമാനൻ ആ സന്ധ്യയ്ക്കു തന്നെയോ, പാതിരാത്രിയിലോ, കോഴി കൂകുമ്പോഴോ, അടുത്ത പ്രഭാതത്തിലോ എപ്പോഴാണു് തിരിച്ചെത്തുന്നതെന്നു് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തതിനാൽ ഗാഢനിദ്രയ്ക്കടിമപ്പെടാൻ അവർക്കു സാധ്യമല്ല (ലൂക്കാ 12:35 ff). അയാൾ ഡ്യൂട്ടിയിൽ വന്നു് അവരെ ഉറങ്ങുന്നവരായി കാണുമോ എന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു് നമ്മോടു് കല്പിച്ചതുപോലെ നാമും ഉണർവുള്ളവരും ഒരുക്കമുള്ളവരും

ആയിരിക്കണം: “നിങ്ങൾ പ്രതീക്ഷിക്കാത്ത നാഴികയിൽ മനുഷ്യപുത്രൻ വരുന്നതിനാൽ നിങ്ങളും ഒരുക്കമുള്ളവരായിരിക്കണം” (മത്താ. 24:44).

67. ഉത്ഥാനത്തിന്റെ മഹാഭീവസമായ വിശുദ്ധ ഞായറാഴ്ചയെ സംബന്ധിച്ച് വിശേഷ വിധിയായി ഇതു ബാധകമാണ്. താൻ നമുക്കായി തയാറാക്കിയ വിദ്യാഹവിരുന്നിനു നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുവാൻ ഉന്നതത്തിൽ നിന്ന് നമ്മുടെ രാജാവ് വരുമെന്നു നാം പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു് അന്നാണല്ലോ. നമ്മുടെ കർത്താവ് തനിയെ മലയിലേക്കു കയറി രാത്രി മുഴുവൻ ഉറക്കമിട്ടിരുന്നും ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു. അവിടുന്ന് പഠിപ്പിച്ച മാതൃകയനുസരിച്ച് രാത്രി മുഴുവനുള്ള ജാഗരണാവസരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതിലും സങ്കീർ്തനങ്ങളാലപിക്കുന്നതിലും ഉണർവുള്ളവരായി പ്രത്യേകമാം വിധം നാം നമ്മുടെ താല്പര്യപൂർവകമായ ഒരുക്കം പ്രസ്താവിക്കണം.

68. ശ്രീഹന്മാർ ഒന്നിച്ചു കൂടിയപ്പോഴും ഇതു തന്നെയാണ് ചെയ്തിരുന്നതു്. അവർ രാത്രി മുഴുവൻ സ്തുതിപ്പിലും പ്രാർത്ഥനയിലും വിശ്വാസികളെ പ്രബോധിപ്പിക്കുന്നതിലും ചെലവഴിച്ചു. ഇപ്രകാരം, പൗലോസ് പാതിരാത്രിവരെ ശിഷ്യരോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു; ഉറക്കം തുടങ്ങി മൂന്നാം നിലയിൽ നിന്നു വീണുമാറിച്ച് എഴുത്തീക്കെസിനെ ജീവിപ്പിച്ചു ശേഷവും സ്തുതിഗീതങ്ങളിലും ദിവ്യരഹസ്യങ്ങളിലും അവർ ആനന്ദം കണ്ടെത്തി; പുലർച്ചുവരെ പൗലോസ് അവരോടു സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു (നട. 20 : 7-12). ബിസന്റയിൻകാരുടെ സഭകളിൽ ഈ രീതി ഇന്നും നിലനില്ക്കുന്നു. ശ്മിയാഴ്ച രാത്രിയിൽ അവരുടെ വിശ്വാസികൾ ഉറങ്ങാറില്ല; പിന്നെയോ, പ്രാർത്ഥനയും യാമനമസ്താവവും വായനകളുമായി അവർ കഴിയുന്നു.

69. തങ്ങളുടെ യജമാനനെ ബഹുമാനിക്കാൻ തല്പരരായിരിക്കുന്ന നല്ലവരും വിശ്വസ്തരമായ ഭാസന്മാരെപ്പോലെ മിശിഹായുടെ ശുശ്രൂഷകരായ നാം യഥാർത്ഥത്തിൽ ഉണർവോടും ആത്മയൈര്യത്തോടും കൂടെ നില്ക്കണം. പ്രാർത്ഥനയാൽ പ്രകാശിതരായും പരിശുദ്ധാത്മാവിൽ നിന്നുള്ള കൃപയാകുന്ന എണ്ണ കൊണ്ട് നിറച്ചു നമ്മുടെ ഹൃദയവിളക്കുകളോടും, തപസ്സുകൊണ്ട് ആന്തരികമായി ശക്തിപ്രാപിച്ചും സന്യാസത്തിൽ നമുക്ക് നമ്മുടെ അര കെട്ടാം; ഇപ്രകാരം, ഉറക്കത്തിന്റെ മാധുര്യം പ്രദാനം ചെയ്യുന്ന ശക്തിമത്തായ പ്രേരണകളോടു് യൈര്യപൂർവ്വം പോരാടാൻ നമുക്കു സാധിക്കും. ഇങ്ങനെ, “രാത്രി നമ്മുടെ മുഖങ്ങൾ കൊണ്ട് പ്രകാശിതമാകും” എന്ന് പ്രവാച

കൻ പറഞ്ഞതുപോലെ, “അന്ധകാരം നമുക്കു പ്രകാശമായിരിക്കും” (സങ്കീ. 139:11). അന്ധകാരം നമ്മുടെ മനസ്സിനെ അന്ധകാരമാക്കുകയല്ല; അതുകൊണ്ട്, ശോഭയുള്ള ദിവസത്തിലെ വെളിച്ചം പോലെ നമുക്ക് ഇരുട്ടുള്ള രാത്രി ചെലവഴിക്കാം.

70. അന്ധകാരത്തിന്റെ പുത്രൻ, രാത്രിയായ തന്നെപ്പോലെ നമ്മെയും നിദ്രയിലാഴ്ത്തിക്കൊണ്ട് അന്ധകാര സന്തതികളാകാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. അന്ധകാരം ഭരണം നടത്തുകയും തിരുലിഖിതം സാക്ഷിക്കുംപ്രകാരം അന്ധകാരവും അന്ധകാരത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനുമായ പിശാച് വന്യമൃഗങ്ങളെപ്പോലെ ചുറ്റി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്ന സമയത്തു് പ്രത്യേകമായി അവൻ നമ്മെ നിർബന്ധിക്കും. നമ്മുടെ കർത്താവിനോടൊത്തു് നാം ജാഗരണം നടത്തുന്നതായും, നമ്മുടെ നിർമ്മാതാവായ ദൈവത്തിനു് മഹത്ത്വം നൽകിക്കൊണ്ടു് നമ്മുടെ ആത്മീയ കീർത്തനങ്ങളും സ്തുതിപ്പുകളും കൊണ്ടു് പ്രകാശത്തിന്റെ മാലാഖമാർക്കു സദൃശ്യരായും നമ്മെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രകാശത്തിൽ അവൻ ദർശിക്കും. മനുഷ്യജീവികൾ മാലാഖമാരുടെ ജാഗരണം അനുവർത്തിക്കുന്നതു കാരണമെന്ന കാര്യം അസൂയ പൂണ്ടു്, തന്റെ അന്ധകാരത്തിൽ നമ്മെയും പങ്കുകാരാക്കാനായി ഉഗ്രമായ അസൂയയിൽ ജ്വലിച്ചുകൊണ്ടു് നിദ്രാഭരത്തിൽ നമ്മെ ആഴ്ത്തുവാൻ അവൻ പരിശ്രമിക്കും.

71. എന്നാൽ മിശിഹായുടെ സാദൃശ്യത്തിൽ പങ്കുപറയുന്നവരും, വെളിച്ചത്തിന്റെയും പകലിന്റെയും മക്കളുമായ നാം, ശൂന്യമായ ജാഗരണം, പ്രയോജനരഹിതമായ സംസാരം, ഗാഢനിദ്ര എന്നിങ്ങനെയുള്ള അന്ധകാരത്തിന്റേതായ പ്രവൃത്തികൾ നമ്മിൽ നിന്നു നീക്കിക്കളയണം. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ ദൈവസമക്ഷം എത്തിക്കുന്ന സ്റ്റോത്രാർപ്പണത്തിനായും, മുട്ടുകുത്തി നിന്നുകൊണ്ടു് തന്റെ സന്നിധിയിൽ നടത്തുന്ന അപേക്ഷകൾക്കായും, ഹൃദയത്തിന്റെ ആത്മീയ നെടുവീർപ്പുകളോടുകൂടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനാ യാചനകൾക്കായും, കണ്ണീരൊഴുക്കിനായും, സ്നേഹത്താൽ കത്തിയെരിയുമ്പോഴുള്ള ആത്മാവിന്റെ തീക്ഷ്ണതയ്ക്കായും, മനപ്പുതർച്ച കൂടാതെ ദൈവത്തെ നോക്കുമ്പോഴുള്ള മനസ്സിന്റെ ആവേശത്തിനായും, യാമപ്രാർത്ഥനകളിൽ പങ്കെടുത്തുകൊണ്ടു് പ്രകാശത്തിന്റെ പടച്ചട്ട നാം ധരിക്കണം.

72. അപ്രതിരോധമായ പടച്ചട്ടയായി ഇത്തരം കാര്യങ്ങൾ നമുക്കു ധരിക്കാം. പകലിലെന്നപോലെ ഉണർവുള്ളവരും ഒരുക്കമുള്ളവരുമായിരുന്തു് ദുഷ്ടനെതിരായുള്ള നമ്മുടെ

നിലപാടു നമുക്കു സ്വീകരിക്കാം. ആത്മാവിന്റെ വാക്കുകളാകുന്ന കൂരമ്പുകൾകൊണ്ടു് അവനെ നമുക്കു് തറയ്ക്കാം. വീണ്ടുപോകാത്ത ഉടമ്പടിയാൽ ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടു് ഈശായിയുടെ പുത്രനായ ദാവീദിനോടു ചേർന്നുകൊണ്ടു് അവന്റെ പ്രതീക്ഷകളെല്ലാം നമുക്കു വെട്ടി നീക്കാം: “തന്റെ യജമാനനെതിരെ ധിക്കാരപൂർവ്വം കരയു്കുന്ന പേപ്പട്ടി, ഞങ്ങളിൽനിന്നകന്നു് നിന്റെ ദുർവിധിയിലേക്കു പോകുക. കാരണം, കർത്താവിനു വിശ്രമിക്കുവാനായി ഞങ്ങളുടെ ആത്മാക്കളിൽ ഒരിടം, ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തിനു വസിക്കാൻ ഒരു കൂടാരം കണ്ടെത്തുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ. ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകളെ ഉറങ്ങാൻ അനുവദിക്കുകയോ, ഞങ്ങളുടെ കൺപോളകൾക്കു് മയക്കം കൊടുക്കുകയോ ഇല്ലെന്നു് കർത്താവിനോടു് ശപഥം ചെയ്യുകയും യാക്കോബിന്റെ ദൈവത്തോടു് ഉടമ്പടി ഉണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു (സങ്കീ. 132:4-5). കർത്താവു നമ്മുടെ ആത്മാവിൽ പ്രസാദിച്ചു് “നിത്യഗൃഹങ്ങളിലേക്കു് ഇതാണ് എന്റെ വിശ്രമസ്ഥലം; ഞാൻ ഇവിടെ വസിക്കും; കാരണം ഞാൻ അതു് ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് (സങ്കീ. 132:14) തനിക്കു പാർക്കുവാൻ ഒരു പാർപ്പിടമായി അതിനെ തിരഞ്ഞെടുക്കുന്നതുവരെ ഞങ്ങൾ ജാഗരണത്തിൽ നിന്നും പ്രാർത്ഥനയിൽനിന്നും ക്ലേശത്തിൽനിന്നും അധ്വാനത്തിൽനിന്നും പിൻതിരിയുകയില്ല.

73. എന്നാൽ സാത്താൻ അപ്പോഴും പിന്മാറാൻ കൂട്ടാക്കാതെ നമുക്കെതിരെ ഗർവ്വോടുകൂടി ശക്തിയാജ്ജിച്ചു്, അടുത്ത ചുറ്റിനടക്കലിൽ നമ്മെ കടന്നാക്രമിക്കാൻ മുഖസ്തുതികൊണ്ടു് നമ്മെ വഴിതെറിക്കുകയും നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ നടുക്കുവാനായി തന്റെ ദുഷ്ടതയിൽ കരയ്ക്കുകയും ചെയ്യാലും നാം ബലഹീനരായി കാണപ്പെട്ടു് ഭയന്നു് അവന്റെ മുമ്പിൽ പിടഞ്ഞു വീഴാൻ പാടില്ല; മറിച്ചു്, അവനെതിരെ നാം നമ്മെത്തന്നെ കൂടുതൽ ശക്തിപ്പെടുത്തണം: അവനെ എതിർക്കാനും നമ്മിൽനിന്നോടിക്കാണുംവേണ്ടി നമുക്കുള്ള എല്ലാ മാർഗങ്ങളും നാം ഉപയോഗിക്കണം. അവനിൽനിന്നു നമ്മെ രക്ഷിക്കണമെന്നു് ദൈവത്തോടു് യാചിച്ചുകൊണ്ടു് ദൈവത്തിൽ അഭയം തേടണം. അതേ, നമ്മുടെ നിലവിളി കേട്ടു് സാത്താന്റെ കൈകളിൽ നിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കണം. എന്നു് അവിടുത്തോടു് നാം അപേക്ഷിക്കുമ്പോൾ, നമ്മുടെ ഹൃദയത്തിന്റെ ആഴത്തിൽ നിന്നു് തീക്ഷ്ണതയേറിയ നിലവിളിയും കണ്ണുനീരും നാം അർപ്പിക്കണം. കാരണം, നമ്മെ രക്ഷിക്കുവാൻ അവൻ ശക്തനാണ്. സാത്താൻ ലജ്ജാപൂർണനായും, നമ്മുടെ വായിൽ നിന്നു് അവനെതിരെ നാം ഉരുട്ടിയിട്ടു ആത്മീയകല്ലുകൾ

വീണ് തല ചതഞ്ഞും നമ്മുടെ സന്നിധിയിൽനിന്നും അവനെ ഓടിക്കാൻ നമ്മെ ശക്തരാക്കുവാനും കർത്താവു കഴിവുററവനാണ്.

74. നാം ഇപ്രകാരം തുടരുകയും എന്നാൽ ഒരു മറുപടിയും കിട്ടാതെ വരികയും ചെയ്യാലും അതു നമ്മുടെ പ്രയോജനത്തിനാണ്: ഹൃദയം ഇടിഞ്ഞു നഷ്ടയൈര്യരാകുന്നതിനു പകരം, നാം ദൈവത്തോടു ആത്മവിശ്വാസത്തോടെ യോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കണം; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ സ്വീകാര്യസമയത്തും ഉചിതമായ നാഴികയിലും അവിടുന്ന് നമുക്കു മറുപടി നൽകുകയും നമ്മെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യും എന്നതു തീർച്ചയാണ്. നമുക്കു മറുപടി നൽകുവാൻ സൗഹൃദത്തിന്റെ നൈയാമിക അവകാശവാദമൊന്നും അവന്റെമേൽ നമുക്കില്ലെങ്കിലും നാം യൈര്യപൂർവ്വം ചോദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നാൽ, നമ്മുടെ നിർബന്ധം നിമിത്തം, നാം നിശ്ചയമായി തന്റെ വാതിൽക്കൽ തളന്ന് മുട്ടിന്മേൽ നിൽക്കുന്നത് കാണുമ്പോൾ അവൻ എഴുന്നേറ്റ് നാം ചോദിക്കുന്നത് നമുക്കു നൽകും. സഹായിക്കാനാരുമില്ലാത്ത വിധവയെപ്പോലെ (ലൂക്കാ. 18:3) ഏകനായി, ഏകാന്തനായി, ദൃഷ്ടനാൽ ക്രൂരമായി പീഡിപ്പിക്കപ്പെട്ടും ദണ്ഡനമേറ്റും നാം അവിടെ നിൽക്കുന്നു; പിശാചിന്റെ കൈകളാൽ ദണ്ഡനമേറ്റ് നമ്മുടെ നികൃഷ്ടാവസ്ഥ കാണുമ്പോൾ കരുണാനിധിയായ ദൈവം എങ്ങനെ പുറംതിരിഞ്ഞുകളയും. അവിടുന്ന് വേഗത്തിൽ പ്രതികാരം ചെയ്ത് അവനിൽനിന്നു നമ്മെ വിടുവിക്കുകയില്ലേ?

75. കാരണം, നമ്മുടെ കർത്താവു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചതുപോലെ, ദുഷ്ടനും, ക്രൂരനുമായ ന്യായാധിപൻപോലും, ആ വിധവയുടെ മുട്ടിപ്പായ അപേക്ഷനിമിത്തമുള്ള ശല്യത്താൽ, അവസാനം അവൾക്കു നീതി നടത്തിക്കൊടുത്തു (ലൂക്കാ. 18:2-5). എന്നാൽ ദൈവം നമ്മെ അവഗണിക്കുന്നില്ല എന്നതു സുവ്യക്തമാണ്. നാം കാത്തിരിക്കാൻ അവിടുന്ന് ഇടയാക്കിയാലും അവിടുന്ന് നമുക്ക് മറുപടി തന്നു പെട്ടെന്നു നമ്മുടെ കാര്യം പരിഗണിക്കും. നാം പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോഴൊന്നും നാം ക്ഷീണിതരായി പോകരുത്; പിന്നെയോ, തകർന്ന ഹൃദയത്തോടു വിനീതമായ ആത്മാവോടുംകൂടെ അവിടുത്തോടപേക്ഷിച്ചുകൊണ്ട് രാത്രിയും പകലും തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം അവിടുത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കണം: എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ താഴ്മയുള്ള ആത്മാവാണ് ദൈവത്തിനുള്ള ബലി; തകർന്ന ഹൃദയത്തെ ദൈവം നിരസിക്കയില്ല (സങ്കീ. 51:17).

76. താഴ്ന്നുവരുന്ന നീ ദൈവത്തിനു പ്രാർത്ഥനാബലി അർപ്പിച്ചാൽ, നിനക്കു് എല്ലാത്തരം നന്മകളും നൽകിക്കൊണ്ടു് അവിടുന്ന് നിനക്കുത്തരമരുളി നിന്നെ വിട്ടുവിടും. നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞു: “ദുഷ്ടരായ നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ മക്കൾക്കു് നല്ല വസ്തുക്കൾ കൊടുക്കാൻ അറിയുന്നെങ്കിൽ, സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ നല്ല പിതാവു് തന്നോടു യാചിക്കുന്നവർക്കു് എത്ര കൂടുതലായി നല്ല വസ്തുക്കൾ നല്ലകയ്യില്ല” (മത്താ. 7:11). അവിടുനാഗ്രഹിക്കുന്ന തകർന്ന ഹൃദയത്തോടും ദുഃഖിതമായ ആത്മാവോടുംകൂടെ നാം നമ്മുടെ അപേക്ഷകൾ നടത്തി, ആത്മാവിന്റെ വിനയത്തിലും അറിവിലും നാം ധൈര്യപൂർവ്വം നിലനിന്നാൽ, അവിടുന്ന് നമുക്കായി സജ്ജമാക്കിയ തന്റെ രാജ്യവും തന്റെ നീതിയും അവിടുന്ന് നമ്മിൽനിന്നു് തടഞ്ഞുവെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയില്ല.

77. മറിച്ചു്, നാമെന്തോ ആണെന്നു ധരിച്ചു് അഹങ്കാരത്തോടും വിമർശനബുദ്ധിയോടും കൂടെ തന്റെ മുമ്പിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും സങ്കീർത്തനങ്ങൾ ആലപിക്കുകയും ചെയ്താൽ അല്ലെങ്കിൽ, മനപ്പുതർച്ചയോടുകൂടി നാം നമ്മുടെ യാമപ്രാർത്ഥനകൾ ചൊല്ലിത്തീർത്താൽ, അവിടുന്ന് നമ്മെ ശ്രവിച്ചു് ദുഷ്ടനിൽനിന്നു വിട്ടുവിടുകയില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, തന്റെ മുമ്പിൽ നമ്മെയും നമ്മുടെ യാചനയെയും നാം ശ്ലേഷ്മാക്കിത്തീർക്കുകകൂടി ചെയ്യുകയായിരിക്കും; അവിടുന്ന് നമുക്കെതിരെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന നമ്മുടെ എതിരാളികൂടി ആയിത്തീരും (ഏശാ. 63:10). മറ്റു വാക്കുകളിൽ, അവിടുന്ന് നമ്മെ തന്റെ സന്നിധിയിൽ നിന്നു് ആട്ടിയോടിക്കും; ദൈവദൂഷണപരമായി പ്രവർത്തിക്കുന്നതിൽനിന്നും നമ്മെ തടയാനായി ശിക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനായും അവിടുന്ന് നമ്മെ സാത്താൻ ഏല്പിച്ചുകൊടുക്കും (1 തിമോ. 1:20).

78. തന്റെ നാമം എറ്റുപറയുന്ന അധരങ്ങളുടെ ബലഹീനഫലങ്ങൾ എന്ന സ്തുതിയുടെ ബലഹീന ദൈവത്തിനർപ്പിക്കുന്ന വരെല്ലാം ദുഷ്ടന്റെ പതിയിരിക്കലിനെപ്പറ്റി വളരെ കരുതലുള്ളവരായിരിക്കണം. കാരണം, കൃതജ്ഞതയുടെ സമയത്തു തന്നെ അപ്രതീക്ഷിതമായി നിന്നെ പിടികൂടാൻ തയ്യാറായി സാത്താൻ പതിയിരിക്കുന്നു: ആലയത്തിൽ നിന്റെ സഹപ്രീശരോടുകൂടി അവൻ ചെയ്തതുപോലെ അവൻ എഴുന്നേറ്റു് ദൈവമുൻപാകെ നിന്നെ കുറപ്പെടുത്തും (ലു. 18:11-14); പ്രീശന്റെ കാര്യത്തിൽ എന്നപോലെ ഈ പ്രാവശ്യം സൽപ്രവൃത്തികളുടെ പേരിൽ നിന്നെ അവൻ അഹങ്കാരിയാക്കുകയില്ല; പിന്നെയോ, മറ്റൊരു തരം അഹങ്കാരത്തിമർപ്പാൽ ഉന്മ

ത്തനാക്കുകയായിരിക്കും. ചെയ്യുക-നിന്റെ സ്വരമാധുര്യത്തിലും തേനീനേയും തേൻകട്ടയേയുംകാൾ മാധുര്യമുള്ള നിന്റെ പാട്ടുകളിലും (സങ്കീ. 19:10) ഉള്ള അഹങ്കാരം. ഇവ നിന്റെ തല്ല, ദൈവത്തിന്റേതാണ് എന്ന് നീ മനസ്സിലാക്കുകയില്ല എന്നതായിരിക്കും ഫലം.

79. കിന്നരമോ, വീണയോ, കൈത്താളമോ ശബ്ദമുണ്ടാക്കുമ്പോൾ, അവയിൽനിന്ന് നീയിതു മനസ്സിലാക്കണം: സ്വരമാധുര്യവും സംഗീതവും കിന്നരത്തിൽ നിന്നും വീണയിൽ നിന്നുമാണോ വരുന്നത് അതോ ആ ഉപകരണം ഉപയോഗിച്ചുപാടുന്ന ആളിൽനിന്നാണോ വരുന്നത്? ബുദ്ധിശക്തിയുള്ള നീ ഇന്ദ്രിയങ്ങളില്ലാത്തവയിൽ നിന്ന് പ്രബോധനം സ്വീകരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു; ദൈവാത്മാവ് നിന്റെ നാവിൽ പ്രവർത്തിക്കുകയും നിന്റെ വായിൽ തന്റെ കീർത്തനം ആലപിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നത് നീ ഗ്രഹിക്കണം.

80. അതുകൊണ്ട്, നിന്റേതല്ലാത്ത വാക്കുകളുടെ മാധുര്യത്തിൽ നീ അഹങ്കരിക്കേണ്ട: അതു മനസ്സിലാക്കാത്തവയിലും നീ ചെകിടനായിരിക്കാം; ഒരു പക്ഷേ, ചിലമ്പുന്ന കൈത്താളത്തേക്കാൾ കൂടുതലായിരിക്കാം. പത്തു കമ്പിയുള്ള കിന്നരം പാട്ടുകാരനേക്കാൾ താഴ്ന്നതാണ്. നിന്റെ ഉള്ളിൽ പാടുന്ന ആത്മാവിനേക്കാൾ നീ വളരെ താഴ്ന്ന നിലയിലാണ്. അതുകൊണ്ട്, ആത്മാവിന്റെ ഉദ്ദേശ്യം നിനക്കു നന്നായി അറിയാമെങ്കിലും, നിന്റെ ഉള്ളിൽ സംസാരിക്കുന്ന ആത്മാവിനെ സംബന്ധിച്ച് നീ അഹങ്കരിക്കേണ്ട. “കർത്താവിന്റെ മനസ്സ് അറിഞ്ഞവൻ ആരാണ്? അല്ലെങ്കിൽ അവന്റെ ആലോചനക്കാരൻ ആരാണ്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് ദുരീഹന്മാർ അത്ഭുതത്തോടുകൂടെ അവനെ നോക്കുകയായിരുന്നു (റോമ. 11:34). അതുകൊണ്ട്, വായനക്കാരാ, നിനക്കു കേൾ അറിവോ, ജ്ഞാനമോ ഉണ്ടെന്നു നീ കരുതുന്നുവെങ്കിൽ, “ശരിയായി മനസ്സിലാക്കേണ്ടവിയം ഇതുവരെ നീ ഒന്നും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല” എന്നു പൗലോസിൽനിന്ന് ഗ്രഹിക്കണം (1 കൊറി. 8:2).

81. ദുഷ്ടൻ അഹങ്കാരത്തിൽ നിന്നെ കൃത്രിമമായി വലയിലാക്കുന്ന മറ്റൊരു വഴിയുണ്ട്. ഈ പ്രാവശ്യം ശബ്ദാലപനം വഴിയോ, വായിക്കുന്ന വാക്കുകളുടെ അർത്ഥഗ്രഹണം വഴിയോ അല്ല; പിന്നെയോ, പ്രാർത്ഥനയുടെ പരിപൂർണ്ണ നിശ്ശബ്ദത വഴി. തന്റെ ദുഃഖമുഖഭാവം കാണാനും തന്റെ അവസ്ഥ നിരീക്ഷിക്കാനുമായി ആളുകളെ ആകർഷിക്കുന്നവർക്ക് ഇതു

ബാധകമാണ്. തങ്ങളുടെ മനസ്സ് ദൈവത്തിൽ തന്നെയാണെന്നും അതിന്റെ അനുഭവത്തിൽ അത് മനുഷ്യകലത്തിന് വളരെ ഉപരിസ്ഥമായി ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണെന്നും ഉള്ള പ്രതീതി അവർ ജനിപ്പിക്കുന്നു. എന്തൊരഹന്ത ചിന്ത! പ്രാർത്ഥന ആത്മാർത്ഥമായിരിക്കേണ്ടപ്പോൾ അതു പ്രാർത്ഥനയെ നശിപ്പിക്കുന്നു. സ്തുതിക്കപ്പെടാൻ ആഗ്രഹിച്ച പ്രീശന്റെ സ്നേഹിതനാണ് ഈ ആൾ; നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞതുപോലെ, “അവർ മനുഷ്യരാൽ കാണപ്പെടുവാൻ വേണ്ടി സിനഗോഗുകളിലും തെരുവുകോണുകളിലും നിന്നുകൊണ്ട് പ്രാർത്ഥിക്കാൻ ആഗ്രഹിച്ചു; അങ്ങനെ അവർക്ക് അവരുടെ പ്രതിഫലം കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു” (മത്താ. 6:5).

82. എന്റെ പ്രിയമുള്ളവരേ, ഇതുപോലെയുള്ള എല്ലാ ററിൽ നിന്നും നമുക്കു വളരെ അകന്നു കഴിയാം. മറിച്ച്, നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥന പ്രദർശിപ്പിച്ചു അഹങ്കാരത്താൽ ഉയർത്തിവീർപ്പിക്കപ്പെടാനുള്ള ആഗ്രഹം കൂടാതെയും ഇപ്രകാരം നമ്മുടെ പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെടുത്താതെയും ഹൃദയത്തിന്റെ വിനയത്തോടുകൂടി നമുക്കു നിശ്ചയമായി പ്രാർത്ഥിക്കാം. നമ്മുടെ കർത്താവു കല്പിക്കുന്നു: “നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ മുറിയിൽ കടന്നു കരകുഴി അടയ്ക്കുവിൻ” (മത്താ. 6:6). ഹൃദയത്തിന്റെ ഉള്ളറയല്ലാതെ ഏതാണ് ഈ മുറി? വിനയംകൊണ്ട് അതിന്റെ വാതിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അത് മനുഷ്യരിൽ നിന്നുള്ള ബഹുമാനത്തെ വെറുക്കുന്നു.

83. ദൈവത്തോടു ഉചിതവും സംഗതവും ആയിട്ടുള്ളതു ചോദിച്ചുകൊണ്ട് നാം ഇപ്രകാരമാണു പ്രാർത്ഥിക്കേണ്ടതു്. പുറജാതികളെപ്പോലെ അവിടുത്തെ തിരുമുമ്പിൽ അർത്ഥശൂന്യമായ വാക്കുകൾ വികിരിപ്പിച്ചിരുന്നതു്. കാരണം, ഇവയെല്ലാം ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ചോദിക്കാൻ അനുചിതമാണ്. മറിച്ച് തന്റെ വിശുദ്ധീകരണത്തിന്റെ തിരുനാമമഹത്വത്തിനും ചേരുന്നവയെല്ലാം നാം ചോദിക്കണം. മറ്റുവാക്കുകളിൽ, അവിടുത്തെ രാജ്യവും അവിടുത്തെ നീതിയും. രാജ്യം നമ്മുടെ സത്തുഷ്ടിക്കും നമ്മുടെ അലങ്കാരത്തിനുമാണ്; നീതിയാകട്ടെ തന്റെ ശ്രേഷ്ഠതയ്ക്കും തന്റെ ഔന്നത്യത്തിന്റെ മഹത്വത്തിനും. ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളും നമ്മുടെ ഉദ്ധാരണത്തിനും അവിടുത്തോടു കൂടിയുള്ള നമ്മുടെ ബഹുമാന്യസ്ഥാനത്തിന്റെ അലങ്കാരത്തിനുമാണ്.

84. നിങ്ങൾ താഴെപ്പറയും പ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കണം: “സ്വർഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം പരിശു

ലമാക്കപ്പെടണമെ;നിന്റെരാജ്യം വരണമെ..”(മത്താ.6:9-10). പ്രാർത്ഥിക്കാനായി ദൈവമക്കൾക്കു ചേർന്ന വാക്കുകൾ ഇവയാണു്. ദൈവമക്കളുടെ മനസ്സു് ഭൂമിയിൽ നിന്നു് ഉയർത്തപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അവർ സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ തങ്ങളുടെ പിതാവിനോടൊത്തു പാർക്കുന്നു; പുറത്തുള്ള ആരുടെയും കണ്ണിൽപെടാതെ ഹൃദയത്തിന്റെ നിഗൂഢതയുടെ മുറിയിൽ എന്നവണ്ണം ഒന്നിച്ചുകൂടിയിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ വായു് നമ്മുടെ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ മുൻപാകെ കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുമ്പോൾ നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ നാം അനുഭവിക്കേണ്ട മാതൃക ഇതാണു്.

85. ഇപ്രകാരം മനസ്സാക്ഷിയുടെ നൈർമ്മല്യത്തോടുകൂടി രാവു പകലും പ്രാർത്ഥനയിൽ നമുക്കു് വ്യാപൃതരാകാം. നമ്മുടെ മനസ്സിന്റെ ഉള്ളിലെ ആത്മീയ ദർശനത്തിന്റെ നിഗൂഢ പ്രകാശത്തിൽ നമുക്കു് ആമോദിക്കാം. നമ്മുടെ വായു്കൾകൊണ്ടു് ഇടതടവില്ലാതെ ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിപ്പുകൾ പാടാം. മനുഷ്യരുടെ വ്യത്ഥസ്തുതികളാൽ നശിപ്പിക്കപ്പെടാൻ അനുവദിച്ചുകൊണ്ടു് നമ്മുടെ പ്രാർത്ഥനയുടെ പ്രതിഫലം നഷ്ടപ്പെടുന്നതു തടയാൻ വിനീതാത്മാവിന്റെ താഴ്മയിൽ ഏതോ നിഗൂഢ സ്ഥലത്തെന്നവണ്ണം മറഞ്ഞിരുന്നു് നമ്മുടെ ഹൃദയംകൊണ്ടും നമ്മുടെ വായു്കൾകൊണ്ടും ദൈവത്തിന്റെ സ്തുതിപ്പുകൾ ഇടതടവില്ലാതെ പാടാം. “നിങ്ങളുടെ രഹസ്യപ്രാർത്ഥന രഹസ്യസ്ഥലത്തു കാണുന്ന നിങ്ങളുടെ പിതാവു് പരസ്യമായി നിങ്ങൾക്കു പ്രതിഫലം തരും” എന്നു് നമ്മുടെ രക്ഷകൻ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതുപോലെ (മത്താ. 6:6), ഹൃദയത്തിന്റെ അന്തർഭാഗം ദർശിക്കുന്ന ദൈവം നൽകുന്ന സുനിശ്ചിത പ്രതിഫലത്തിനു് അർഹരാണെന്നു് നമുക്കു് തെളിയിക്കാം.

86. ദൈവത്തിനു സ്തുതിയുണ്ടായിരിക്കട്ടെ. തന്നോടുള്ള സംഭാഷണത്തിന്റെ ആനന്ദം അവിടുന്നു് എന്നേക്കും നമുക്കു് പ്രദാനം ചെയ്യട്ടെ. ആമ്മീൻ

അനുബന്ധം

പ്രാർത്ഥനയെക്കുറിച്ച് 153 ഖണ്ഡികകൾ

1. ഫാബേൽ തന്റെ ആട്ടിൻകൂട്ടത്തിലെ കടിഞ്ഞൂൽ കുഞ്ഞുങ്ങളെ എടുത്ത് അവയുടെ കൊഴുപ്പുള്ള ഭാഗങ്ങൾ കർത്താവിനു കാഴ്ചവച്ചു. ഫാബേലിലും അവന്റെ കാഴ്ചവസ്തുക്കളിലും അവിടുന്ന് പ്രസാദിച്ചു (ഉല്പ. 4: 4).

2. നോഹ നീതിമാനായിരുന്നു. ആ തലമുറയിലെ കുറേക്കൂടെ മനുഷ്യനായിരുന്നു. അവൻ ദൈവത്തിന്റെ മാർഗത്തിലൂടെ നടന്നു (ഉല്പ. 6: 9-10). നോഹ കർത്താവിന് ഒരു ബലിപീഠം പണിതു. അതിൽ കർത്താവിനു ഭാഗബലി യർപ്പിച്ചു. അവനിൽ കർത്താവ് പ്രസാദിച്ചു (ഉല്പ. 8: 20-21).

3. തനിക്കു പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട കർത്താവിന് അബ്രാഹം ഒരു ബലിപീഠം പണിതു....കർത്താവിനെ ആരാധിച്ചു (ഉല്പ. 12:7-8). "ഇതാ പൊടിയും ചാരവുമായ ഞാൻ കർത്താവിന്റെ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ തുടങ്ങുന്നു (ഉല്പ. 18: 27).

4. ഹന്നാ കൊടിയ വേദനയോടെ കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു പൊട്ടിക്കരഞ്ഞു (1ശാമു. 1: 10). ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചത് കർത്താവ് എന്നിങ്ങ് തന്നിരിക്കുന്നു. അതിനാൽ ഞാൻ പുത്രനെ കർത്താവിനു നൽകിയിരിക്കുന്നു (1 ശാമു. 1:27 - 28). എന്റെ ഹൃദയം കർത്താവിൽ ആറ്റാദിക്കുന്നു. എന്റെ ശക്തി കർത്താവിൽ വർദ്ധിച്ചിരിക്കുന്നു (1 ശാമു. 2:1).

5. ശാമുവേൽ പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, അരുഠചെയ്യണമെ. ഇതാ, നിന്റെ ദാസൻ കേൾക്കുന്നു (1 ശാമു. 3: 9).

6. ഏലിയാ പ്രാർത്ഥിച്ചു: കർത്താവേ, എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കണമെ..... ഉടനെ കർത്താവിൽ നിന്ന് അഗ്നി ഇറങ്ങി ഏലിയായുടെ ബലി സ്വീകരിച്ചു (1 രാജാ. 18: 37).

7. ഏലീശാ മുറിയിൽ കടന്നു വാതിലടച്ചു കർത്താവിനോടു പ്രാർത്ഥിച്ചു (2 രാജാ. 4: 33).

8. ദാന്നിയേൽ തന്റെ പത്നിവന്ദനങ്ങൾ ദിവസം മൂന്നു നേരം തന്റെ മാളികമുറിയിൽ മുട്ടുകുത്തി തന്റെ ദൈവത്തിന്റെ മുൻപാകെ പ്രാർത്ഥനകളും സ്തോത്രങ്ങളും അർപ്പിച്ചു (ദാനി. 6:10).

9. സൈന്യങ്ങളുടെ ദൈവമായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, ഭ്രമിമുഴുവൻ അവിടുത്തെ മഹത്വം കൊണ്ടു നിറഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ഏശാ. 6: 3).

10. സന്നാനന്തരം യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോൾ സ്വർഗം തുറക്കപ്പെട്ടു (ലൂ. 3: 21).

11. പ്രഭാതത്തിൽ, സൂര്യോദയത്തിനു വളരെ മുമ്പുതന്നെ യേശു ഉണർന്ന് ഒരു വിജനപ്രദേശത്തുപോയി പ്രാർത്ഥിച്ചു (മർക്കോ. 1: 35).

12. യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മലയിലേയ്ക്കുപോയി (മർക്കോ. 6: 46).

13. യേശു മരുഭൂമിയിലേയ്ക്കു പിൻവാങ്ങി പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു (ലൂക്കാ 5: 16).

14. പത്രോസ്, യാക്കോബ്, യോഹന്നാൻ എന്നിവരോടുകൂടി യേശു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മലയിലേയ്ക്കു കയറി. പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ അവന്റെ മുഖഭാവം മാറി (ലൂ. 9:28-29).

15. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ യേശു പുറപ്പെട്ടു ഒരു വിജന പ്രദേശത്തു ചെന്നു (ലൂ. 4: 42).

16. ആ ദിവസങ്ങളിൽ യേശു പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ മലയിലേയ്ക്കു പോയി. രാത്രി മുഴുവൻ അവിടുന്ന് ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നേരം പുലർന്നപ്പോൾ അവിടുന്ന് ശിഷ്യരെ വിളിച്ചു അവരിൽ നിന്നു പന്ത്രണ്ടുപേരെ തിരഞ്ഞെടുത്തു ശ്രീഹന്മാർ എന്നു പേരു വിളിച്ചു (ലൂക്കാ 6: 12-18).

17. ജനക്കൂട്ടത്തെ പിരിച്ചുവിട്ടശേഷം യേശു ഏകനായി പ്രാർത്ഥിക്കാൻ മലയിലേയ്ക്കു കയറി. സന്ധ്യ ആയപ്പോൾ അവിടുന്ന് അവിടെ ഏകനായി ഇരുന്നു (മത്താ. 14: 23).

18. യേശു അഞ്ചപ്പവും രണ്ടു മീനും എടുത്തു സ്വർഗത്തിലേക്കു കണ്ണുകളെത്തി സ്നോത്രം ചെയ്തു, വിഭജിച്ചു ജനത്തിനു വിളമ്പുവാൻ ശിഷ്യരെ ഏല്പിച്ചു (മർക്കോ. 6: 41; മത്താ. 14:19; ലൂക്കാ 9: 16; യോഹ. 6:11).

19. യേശു ഏഴപ്പം എടുത്തു കൃതജ്ഞതാസ്നോത്രം ചെയ്തു വിഭജിച്ചു, ജനങ്ങൾക്കു വിളമ്പി കൊടുക്കുവാൻ ശിഷ്യരെ ഏല്പിച്ചു..... സ്നോത്രം പറഞ്ഞശേഷം അവിടുന്ന് ചെറു മീനുകളും വിളമ്പിക്കൊടുക്കുവാൻ ശിഷ്യരെ ഏൽപ്പിച്ചു (മർക്കോ. 8:6-7; മത്താ. 15: 36).

20. ഒരു സ്നോത്രഗീതം പാടിയ ശേഷം യേശുവും ശിഷ്യന്മാരും ഒലിവുമലയിലേയ്ക്കു പോയി (മർക്കോ. 14: 26).

21. യേശു ഒലിവുമലയിലേക്കു പോയി. അതിരാവിലെ അവിടുന്ന് വീണ്ടും ദേവാലയത്തിലേക്കു വന്നു (യോഹ.8:1).

22. യേശു ഏകാന്തതയിൽ പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു, ശിഷ്യരും കൂടെയുണ്ടായിരുന്നു (ലൂക്കാ 9: 18).

23. യേശു കണ്ണുകളെ തിരിച്ചു പറഞ്ഞു: പിതാവേ, നീ എന്റെ പ്രാർത്ഥന കേട്ടതിനാൽ ഞാൻ നിനക്കു സന്തോത്രം ചെയ്യുന്നു. നീ എപ്പോഴും എന്നെ കേൾക്കുന്നു എന്ന് എനിക്കറിയാം. (യോഹ. 11: 41-42).

24. യേശു: സ്വർഗത്തിന്റെയും ഭൂമിയുടെയും നാഥനായ പിതാവേ, ഞാൻ അങ്ങേയ്ക്കു നന്ദിപറയുന്നു (മത്താ 11:25; ലൂക്കാ 10:21). യേശു ശിശുക്കളെ തഴുകി അവരുടെമേൽ കൈകൾ വെച്ചു അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു (മർക്കോ. 10:16).

25. യേശു ഒരിടത്തു പ്രാർത്ഥിക്കുകയായിരുന്നു. പ്രാർത്ഥന കഴിഞ്ഞപ്പോൾ ശിഷ്യരിൽ ഒരാൾ അവനോടു പറഞ്ഞു: കർത്താവേ, യോഹന്നാൻ തന്റെ ശിഷ്യരെ പഠിപ്പിച്ചതു പോലെ നീ ഞങ്ങളെ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ പഠിപ്പിക്കണമെ. അവിടുന്ന് അവരോടു പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ ഇപ്രകാരം പറയുവിൻ: പിതാവേ, നിന്റെ നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടണമെ. നിന്റെ രാജ്യം വരണമെ. അന്നനുവേണ്ട അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു നൽകണമെ.¹ ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു

1. 'നിന്റെ പരിശുദ്ധാത്മാവ് ഞങ്ങളുടെമേൽ ഇറങ്ങി വന്നു ഞങ്ങളെ ശുദ്ധീകരിക്കട്ടെ' എന്ന് പാഠഭേദം.

ഞങ്ങൾ ക്ഷമിക്കുന്നതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ പാപങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമെ. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ ² (ലൂക്കാ 11:1-4).

ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ: സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ഞങ്ങളുടെ പിതാവേ, നിന്റെ നാമം പരിശുദ്ധമാക്കപ്പെടണമെ. നിന്റെ രാജ്യം വരണമെ. നിന്റെ തിരുവിഷ്ണു സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സ്റ്റോലെ ഭൂമിയിലും ആകണമെ. അന്നനുഭവേണ്ട അപ്പം ഇന്നു ഞങ്ങൾക്കു തരണമെ. ഞങ്ങളുടെ കടക്കാരോടു ഞങ്ങൾ ക്ഷമിച്ചതുപോലെ ഞങ്ങളുടെ കടങ്ങൾ ഞങ്ങളോടു ക്ഷമിക്കണമെ. ഞങ്ങളെ പരീക്ഷയിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കരുതേ. പിന്നെയോ ദുഷ്ടനിൽ നിന്നു ഞങ്ങളെ രക്ഷിച്ചുകൊള്ളണമെ (മത്താ 6: 9-13).

26. അവർ ഭക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ യേശുതമ്പുരാൻ അപ്പമെടുത്തു സ്റ്റോത്രം ചെയ്ത് വിഭജിച്ചു ശിഷ്യന്മാർക്കു നല്കിക്കൊണ്ടു അരുൾചെയ്തു: എടുത്തു ഭക്ഷിക്കുവിൻ; ഇതു എന്റെ ശരീരമാകുന്നു. അനന്തരം അവിടുന്ന് പാനപാത്രം എടുത്തു കൃതജ്ഞതാസ്റ്റോത്രം ചെയ്തു അവർക്കു കൊടുത്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു: ഇതു അനേകർക്കുവേണ്ടി ചിന്തപ്പെടുന്ന, പുതിയനിയമത്തിലെ എന്റെ രക്തമാകുന്നു (മർക്കോ. 14:22-26; മത്താ. 26: 26-30; ലൂക്കാ 22:17-21; 1 കൊറി. 11:23-25).

27. പൗലോസ് എല്ലാവരുടെയും സാന്നിധ്യത്തിൽ, അപ്പമെടുത്തു കൃതജ്ഞതാസ്റ്റോത്രം അർപ്പിച്ചു, അതു മുറിച്ചു ഭക്ഷിക്കാൻ തുടങ്ങി (നട. 27:35). ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ ഒന്നാം ദിവസം അപ്പം മുറിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുമിച്ചുകൂടി (നട. 20:7). നാം സ്റ്റോത്രം ചെയ്യുന്ന സ്റ്റോത്രത്തിന്റെ പാനപാത്രം മിശിഹായുടെ രക്തത്തിലുള്ള പങ്കുചേരലല്ലേ? നാം മുറിക്കുന്ന അപ്പം മിശിഹായുടെ രക്തത്തിലുള്ള പങ്കുചേരലല്ലേ? (1കൊറി 10:16). ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും ഈ പാനപാത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോഴല്ലോ, നിങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ മരണം, അവന്റെ ആഗമനംവരെ ഉദ്ഘോഷിക്കുന്നു ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതിനു മുമ്പ് ഓരോ മനുഷ്യനും ആത്മപരിശോധന നടത്തണം (1കൊറി. 11:26-28).

28. ഗൽസമേൻ തോട്ടത്തിൽവെച്ചു യേശു ശിഷ്യരോടു പറഞ്ഞു: ഇവിടെ ഇരിക്കുക. ഞാൻ പോയി പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ (മർക്കോ. 14: 32; ലൂക്കാ 22:39 ff; മത്താ. 26: 36).

2. സുറിയാനി ടെക്സ്റ്റ് ഗ്രീക്കിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തമാണ്

29. കഠിനവേദനയിലായിരുന്ന യേശു ഉള്ളുകിപ്രാർത്ഥിച്ചു (ലൂക്കാ 22:44).

30. എന്റെ പിതാവേ, ഞാൻ ഇതു കഴിക്കാതെ ഈ പാനപാത്രം നീങ്ങിപ്പോവുക സാധ്യമല്ലെങ്കിൽ, നിന്റെ ഇഷ്ടം നിറവേറട്ടെ (മത്താ. 26: 42). യേശു കമിഴ്ന്നവീണ പ്രാർത്ഥിച്ചു: ആബാ, എന്റെ പിതാവേ, എല്ലാം നിനക്കു സാധ്യമാണ്. ഈ പാനപാത്രം എന്നിൽനിന്നു നീക്കണമെ. എങ്കിലും എന്റെ ഇഷ്ടമല്ല. നിന്റെ ഇഷ്ടം നടക്കട്ടെ (മർക്കോ. 14: 36; മത്താ. 26:39; ലൂക്കാ. 22:41-42).

31. പിതാവേ, ഈ മണിക്കൂറിൽനിന്നും എന്നെ രക്ഷിക്കണമെ. അല്ല, ഇക്കാര്യത്തിനുവേണ്ടിയാണ് ഈ മണിക്കൂറിലേക്കു ഞാൻ വന്നിരിക്കുന്നത്. പിതാവേ, നിന്റെ നാമം മഹത്വീകരിക്കണമെ (യോഹ. 12: 27-28).

32. പിതാവേ, ഇവരോടു ക്ഷമിക്കണമെ. കാരണം, തങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെന്തെന്ന് ഇവരറിയുന്നില്ല (ലൂക്കാ 23:34).

33. പിതാവേ, നിന്റെ കൈകളിൽ എന്റെ ആത്മാവിനെ ഞാൻ സമർപ്പിക്കുന്നു (ലൂക്കാ 23:46; സങ്കീ. 31:5).

34. യേശു തന്റെ ഐഹിക ജീവിതകാലത്തും, തന്നെ മരണത്തിൽനിന്നു രക്ഷിക്കാൻ കഴിവുള്ളവൻ നിലവിളിയോടും കണ്ണീരോടുംകൂടി പ്രാർത്ഥനകളും യാചനകളും സമർപ്പിച്ചു (എബ്രാ. 5: 7).

35. സ്നേഹാനോസു: “കർത്താവായ യേശുവേ, എന്റെ ആത്മാവിനെ കൈക്കൊള്ളണമെ.” പിന്നെ അവൻ മുട്ടുകുത്തി ഉറക്കെ നിലവിളിച്ചു: “കർത്താവേ, ഈ പാപം ഇവരുടെ മേൽ ചുമത്തരുതേ” (നട. 7: 59-60).

36. മരിക്കുകയും ഉത്ഥാനം ചെയ്യുകയും ചെയ്ത യേശു മിശിഹാ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരുന്നുകൊണ്ടു നമുക്കു വേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്നു (റോമ. 8:34).

37. നമ്മുടെ ദുർബലപ്പട്ടങ്ങളിൽ ആത്മാവു നമ്മെ തുണയ്ക്കുന്നു. വേണ്ടതുപോലെ എങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നു നമുക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. എന്നാൽ ആത്മാവുതന്നെ അവാച്യമായ നെടുവീർപ്പുകൾകൊണ്ടു നമുക്കുവേണ്ടി മാധ്യസ്ഥ്യം വഹിക്കുന്നു (റോമ. 8: 26).

38. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥനയിൽ ആവശ്യപ്പെടുന്നതു നിങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു കഴിഞ്ഞു എന്നു വിശ്വസിക്കുവിൻ. അതു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. (മക്കോ. 11:24). നിങ്ങൾ ചോദിക്കും മുൻപേ നിങ്ങളുടെ ആവശ്യമെന്തെന്നു നിങ്ങളുടെ പിതാവിനറിയാം. (മത്താ. 6:8).

39. സത്യം സത്യമായി ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: നിങ്ങൾ പിതാവിനോടു എന്തു ചോദിച്ചാലും അവിടുന്ന് എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു നൽകും. ഇന്നോളം നിങ്ങൾ ഒന്നും ചോദിച്ചിട്ടില്ല. ചോദിക്കുവിൻ നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. അങ്ങനെ നിങ്ങളുടെ സന്തോഷം പൂർണ്ണമാകും. (യോഹ. 16:23-24).

40. ചോദിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും; അന്വേഷിക്കുവിൻ, നിങ്ങൾ കണ്ടെത്തും; മുട്ടുവിൻ, നിങ്ങൾക്കു തുറന്നുകിട്ടും. എന്തെന്നാൽ, ചോദിക്കുന്നവൻ ലഭിക്കുന്നു. അന്വേഷിക്കുന്നവൻ കണ്ടെത്തുന്നു. മുട്ടുന്നവൻ തുറന്നു കിട്ടുന്നു. (മത്താ. 7:7-8; ലൂ. 11:9-10).

41. പിതാവു പുത്രനിൽ മഹത്വീകരിക്കപ്പെടുന്നതിനു വേണ്ടി, എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതെന്തും ഞാൻ ചെയ്തുതരും. എന്റെ നാമത്തിൽ നിങ്ങൾ എന്തു ചോദിച്ചാലും ഞാൻ അതു ചെയ്തുതരും. (യോഹ. 14:13-14).

42. അന്നു നിങ്ങൾ എന്റെ നാമത്തിൽ ചോദിക്കും. (യോഹ. 16:26).

43. മക്കൾക്കു നല്ല ഭാനങ്ങൾ കൊടുക്കണമെന്നു ദൈവം² രായ നിങ്ങൾക്കുപോലും അറിയാമെങ്കിൽ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവു തന്നോടു ചോദിക്കുന്നവർക്കു³ എത്രയോ അധികമായി നല്ല വസ്തുക്കൾ³ നൽകും. (മത്താ. 7:11).

44. ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു: ഭൂമിയിൽ നിങ്ങളിൽ രണ്ടുപേർ യോജിച്ച്⁴ ഏതെങ്കിലും കാര്യം ചോദിച്ചാൽ എന്റെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ പിതാവു⁵ അതു നിങ്ങൾക്കു സാധിച്ചുതരും. കാരണം, എന്റെ നാമത്തിൽ രണ്ടോ മൂന്നോ പേർ ഒന്നിച്ചുകൂട്ടുമ്പോൾ അവരുടെ ഇടയിൽ ഞാൻ ഉണ്ടായിരിക്കും. (മത്താ. 18:19-20).

3. "പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ" എന്നു ലൂക്കാ 11:13-ൽ.

45. നിങ്ങൾക്കു വിശ്വാസമുണ്ടെങ്കിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ നിങ്ങൾ ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കും. (മത്താ.21:22).

46. ചോദിക്കാത്തതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കുന്നില്ല, ചോദിച്ചിട്ടും നിങ്ങൾക്കു ലഭിക്കാതിരിക്കുന്നത് ദുരാഗ്രഹങ്ങൾ നിറവേറ്റാൻ, തെറ്റായ രീതിയിൽ ചോദിക്കുന്നതുകൊണ്ടാണ് - (യാക്കോ. 4:3).

47. യേശുക്രിസ്തുവിലൂടെ നമുക്കു ദൈവത്തിനു ന്നോത്രയാഗം അർപ്പിക്കാം. അതായത്, അവന്റെ നാമം ഏറ്റവും യുക്തമായ അധരങ്ങളുടെ ഫലം നിരന്തരം അർപ്പിക്കാം. (ഹെബ്രാ. 13:15).

48. നിങ്ങളിൽ വിജ്ഞാനം കുറഞ്ഞവർ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കട്ടെ. എല്ലാവർക്കും ഉദാരമായും ശാസന കൂടാതെയും കൊടുക്കുന്ന ദൈവം അത് അവനു നൽകും. സംശയമെന്യേ, വിശ്വാസപൂർവ്വം വേണം അയാൾ ചോദിക്കുവാൻ (യാക്കോ. 1:5-6).

49. ദൈവഹിതമനുസരിച്ച് നാം എന്താവശ്യപ്പെട്ടാലും അവനതു കേൾക്കും. എന്നതാണ് അവനിൽ നമുക്കുള്ള ഉറപ്പ്. നാം ചോദിക്കുന്നതെല്ലാം അവൻ തരുമെന്നു നമുക്കു ബോധ്യമുണ്ടെങ്കിൽ, നാം അപേക്ഷിക്കുന്നതെല്ലാം നമുക്കു കിട്ടിക്കഴിഞ്ഞു എന്നു നമുക്കറിയാം. (1യോഹ. 5:14-15).

50. നീതിമാന്റെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കു വലിയ ശക്തിയുണ്ട്. മഴ പെയ്യാതെത്തന്നെ ഏലിയാ തീക്ഷ്ണമായി പ്രാർത്ഥിച്ചു. മൂന്നു വത്സരവും ആറുമാസവും ഭൂമിയിൽ മഴ പെയ്തില്ല. പിന്നെ അവൻ വീണ്ടും പ്രാർത്ഥിച്ചു. അപ്പോൾ ആകാശം മഴ നൽകി; ഭൂമി ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുകയും ചെയ്തു (യാക്കോ. 5:16-18).

51. സഭാ സന്തോഷിക്കുവിൻ. നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ. എല്ലാ സാഹചര്യങ്ങളിലും ന്നോത്രം അർപ്പിക്കുവിൻ. ഇതാണ് യേശുക്രിസ്തുവിൽ നിങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള ദൈവഹിതം. (1തെസ.5:16-18).

52. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കാൻ നില്ലമ്പോൾ ആരോടെങ്കിലും വല്ല വിരോധവും നിങ്ങൾക്കുണ്ടെങ്കിൽ അതു ക്ഷമിക്കണം. സ്വർഗസ്ഥനായ നിങ്ങളുടെ പിതാവ് നിങ്ങളുടെ അതിക്രമങ്ങൾ നിങ്ങളോടും ക്ഷമിക്കേണ്ടതിനാണിത് (മക്കോ. 11:25; മത്താ. 6:14-15).

53. നീ ബലിപീഠത്തിൽ കാഴ്ചയ്ക്കുകവേണ്ടി നിന്റെ സഹോദരൻ നിന്നോടു പിണക്കമുണ്ടു് എന്നു് അവിടെവെച്ചു് കാർമ്മികയാണെങ്കിൽ, കാഴ്ചവസ്തു ബലിപീഠത്തിന്റെ മുമ്പിൽ വെച്ചിട്ടുപോകുക. ആദ്യം നിന്റെ സഹോദരനുമായി രമ്യപ്പെടുക. പിന്നെ വന്നു കാഴ്ച അർപ്പിക്കുക (മത്താ. 5:23-24).

54. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ കപടഭക്തരെപ്പോലെ ആകരുതു്. മനുഷ്യർ കാണത്തക്കവിധം സിനഗോഗുകളിലും തെരുവുമുലകളിലും നിന്നു പ്രാർത്ഥിക്കാൻ അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. അവർക്കു് അവരുടെ പ്രതിഫലം ലഭിച്ചുകഴിഞ്ഞു എന്നു ഞാൻ സത്യമായി നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. നീ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ നിന്റെ ഉള്ളായിൽ കയറി നിന്റെ വാതിലടച്ചു് അവിടെ അടുശ്യനായി വസിക്കുന്ന നിന്റെ പിതാവിനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക. രഹസ്യമായി കാണുന്ന പിതാവു നിനക്കു പ്രതിഫലം തരും. നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുമ്പോൾ വിജാതീയരെപ്പോലെ അർത്ഥമില്ലാത്ത ധാരാളം വാക്കുകൾ ഉരുവിടരുതു്. അതിഭാഷണത്താൽ തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെടാമെന്നു് അവർ കരുതുന്നു. നിങ്ങൾ അവരെപ്പോലെ ആകരുതു് (മത്താ. 6:5-8).

55. കർത്താവേ, കർത്താവേ, എന്നു് എന്നെ വിളിക്കുന്നവരെല്ലാം സ്വർഗരാജ്യത്തിൽ പ്രവേശിക്കുകയില്ല. എന്റെ സ്വർഗസ്ഥനായ പിതാവിന്റെ ഹിതം നിറവേറുന്നവൻ മാത്രമേ അവിടെ പ്രവേശിക്കൂ (മത്താ. 7:21; ലൂ. 6:46).

56. വാക്കുകൊണ്ടും പ്രവൃത്തികൊണ്ടും നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെല്ലാം കർത്താവായ യേശുവിന്റെ നാമത്തിൽ ചെയ്യുവിൻ. അവൻ വഴി ദൈവത്തിന്നു സുതോത്രം അർപ്പിക്കുവിൻ (കൊളോ. 3:17).

57. കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ നാമത്തിൽ പിതാവായ ദൈവത്തിന്നു എപ്പോഴും എല്ലാ കാര്യങ്ങളിലും സ്തോത്രം അർപ്പിക്കുവിൻ (എഫേ. 5:20).

58. പ്രലോഭനത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കാൻ ഉണർന്നിരുന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (മക്കോ. 14:38; ലൂ. 22:40-46).

59. നിങ്ങളെ നിന്ദിക്കുന്നവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (ലൂക്കാ 6:28).

60. വിളവു വളരെ, വേലക്കാരോ ചുരുക്കം. അതുകൊണ്ടു കൈയ്ക്കുവേണ്ടി വേലക്കാരെ അയയ്ക്കാൻ വിളവിന്റെ നാമനോടു പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (ലൂക്കാ 10:2; മത്താ. 9:37-38).

61. ശൈമൊനേ, നിന്റെ വിശ്വാസം ക്ഷയിക്കാതിരിക്കാൻ ഞാൻ നിനക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. നീയും നിന്റെ സഹോദരങ്ങളെ ഉറപ്പിക്കുക (ലൂക്കാ 22:32).

62. യേശു ശമറായക്കാരിയോട്: സ്രീ, എന്നെ വിശ്വസിക്കുക. നിങ്ങൾ പിതാവിനെ ആരാധിക്കുന്നത് ഈ മലയിലോ ജറുസലേത്തോ അല്ലാതാകുന്ന സമയം വരുന്ന. യഥാർത്ഥ ആരാധകർ പിതാവിനെ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കുന്ന സമയം വരുന്ന. ഇതാ വന്നുകഴിഞ്ഞു. അത്തരം ആരാധകരെ യത്രേ പിതാവ് അന്വേഷിക്കുന്നത്. ദൈവം ആത്മാവാണ്. അവനെ ആരാധിക്കുന്നവർ ആത്മാവിലും സത്യത്തിലും ആരാധിക്കണം (യോഹ. 4:23-24).

63. കുരുടൻ: ദാവീദിന്റെ പുത്രനായ യേശുവേ, എന്നിൽ കനിയണമെ (മക്കോ. 10:47; മത്താ. 20:29 ff; ലൂ.18:38).

64. കർത്താവേ, എനിക്കു കാഴ്ച കിട്ടണം (ലൂ.18:41).

65. കർത്താവേ, ഞങ്ങളുടെ കണ്ണുകൾ തുറക്കണമെ (മത്താ. 20:33).

66. ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, ഞങ്ങളിൽ കനിയണമെ (മത്താ. 9:27; 20:30-31).

67. പത്തു കുപ്പാരോഗികൾ: ഗുരുവായ യേശുവേ, ഞങ്ങളിൽ കനിയണമെ (ലൂ. 17:13).

68. കുപ്പാരോഗി: കർത്താവേ, നിനക്കു മനസ്സുണ്ടെങ്കിൽ എന്നെ ശുദ്ധനാക്കുവാൻ കഴിയും (മത്താ. 8:2; ലൂ. 5:12).

69. കനാൻകാരി: കർത്താവേ, ദാവീദിന്റെ പുത്രാ, എന്നിൽ കനിയണമെ (മത്താ.15:22).

70. കർത്താവേ, എന്നെ സഹായിക്കണമെ (മത്താ. 15:25).

71. ശിഷ്യർ: കർത്താവേ, രക്ഷിക്കണമെ, ഞങ്ങളിതാ നശിക്കുന്നു (മത്താ. 8:25).

72. പത്രോസ്: കർത്താവേ, എന്നെ രക്ഷിക്കണമെ (മത്താ. 14:30). “കർത്താവേ, എന്നെ വിട്ടുപോയാലും. ഞാൻ പാപിയായ മനുഷ്യനാകുന്നു (ലൂക്കാ. 5:8). നീ ജീവനുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മിശിഹായാകുന്നു (മത്താ. 16:16).

73. ചുങ്കക്കാരൻ: ദൈവമേ, പാപിയായ എന്റെമേൽ കനിയണമെ (ലൂക്കാ. 18:13).

74. ശതാധിപൻ: കർത്താവേ, എന്റെ ഭവനത്തിൽ നിന്നെ സ്വീകരിക്കുവാൻ എനിക്കു യോഗ്യതയില്ല. നീ ഒരു വാക്കു പറഞ്ഞാൽ മതി. എന്റെ ഭൃത്യൻ സുഖം പ്രാപിക്കും (മത്താ. 8:8; ലൂക്കാ. 5:8).

75. മാർത്താ-മറിയം: കർത്താവേ, നീ ഇവിടെ ഉണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ എന്റെ സഹോദരൻ മരിക്കുമായിരുന്നില്ല (യോഹ. 11:21,32).

76. മാർത്ത: കർത്താവേ, ലോകത്തിലേക്കു വരുന്ന ദൈവപുത്രനായ മിശിഹായാണു നീ എന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു (യോഹ. 11:27).

77. ഞാൻ വഴിയും സത്യവും ജീവനുമാകുന്നു. എന്നിലൂടെ അല്ലാതെ ആരും പിതാവിന്റെ പക്കലേക്കു വരുന്നില്ല (യോഹ. 14:6).

78. സർവശക്തനായ ദൈവമായ കർത്താവു പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ! അവൻ ആയിരിക്കുന്നവനും ആകുന്നവനും വരാനിരിക്കുന്നവനുമാകുന്നു (വെളി. 4:8).

79. ജനം: ഓശാനാ, കർത്താവിന്റെ നാമത്തിൽ വരുന്ന ഇസ്രായേൽ രാജാവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകുന്നു (യോഹ. 12:13).

80. ദാവീദിന്റെ പുത്രനു് ഓശാന (മത്താ. 21:15).

81. ഭൂതർ: അത്യുന്നതങ്ങളിൽ ദൈവത്തിനു മഹത്വം (ലൂക്കാ. 2:14).

82. “ആമ്മേൻ. ഹല്ലേലൂയ്യാ” (വെളി. 19:4).

83. ഹല്ലേലൂയ്യാ! രക്ഷയും മഹത്വവും ശക്തിയും നമ്മുടെ ദൈവത്തിന്റേതാകുന്നു (വെളി. 19:1-2).

84. ഹല്ലേലൂയ്യാ, കർത്താവു സർവശക്തനുമായ നമ്മുടെ ദൈവം വാണരജ്ജു. നമുക്ക് ആദ്യാദിച്ചല്ലസിച്ചു, അവനെ മഹത്വപ്പെടുത്താം (19:6-7).

85. മാറാൻ ആതാ! കർത്താവു വരുന്നു⁴. (1കൊറി.16:22; വെളി. 22:20).

4 മാറാനാതാ = കർത്താവേ വന്നാലും!

86. തോമാ: എന്റെ കർത്താവും എന്റെ ദൈവവുമേ (യോഹ. 20:28).

87. മറിയം: എന്റെ ദേഹി കർത്താവിനെ പുകഴ്ത്തുന്നു; എന്റെ ആത്മാവും എന്റെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തിൽ സന്തോഷിക്കുന്നു (ലൂക്കാ. 1:46-47).

88. സക്കറിയ: ഇസ്രായേലിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ (ലൂക്കാ. 1:68).

89. ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി സ്മരിച്ചുകൊണ്ട് ഇടയന്മാർ മടങ്ങിപ്പോയി (ലൂക്കാ. 20:20).

90. യേശു ശിഷ്യരായ സ്ത്രീകളെ കണ്ടുമുട്ടി അഭിവാദ്യം ചെയ്തു. അവർ മുമ്പോട്ടു വന്ന് കാലിൽ കെട്ടിപ്പിടിച്ച് അവനെ ആരാധിച്ചു (മത്താ. 28:9).

91. ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. (2കൊറി. 2:14; 8:16; 9:14).

92. നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായിലൂടെ നമുക്കു വിജയം നൽകുന്ന ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം. (1 കൊറി. 15:57; 2 കൊറി. 2:14).

93. എനിക്കു ശക്തി നൽകിയ കർത്താവീശോമിശിഹായ്ക്കു ഞാൻ കൃതജ്ഞത അർപ്പിക്കുന്നു (1 തിമോ. 1:12).

94. നമ്മുടെ കർത്താവീശോമിശിഹായുടെ പിതാവായ ദൈവം അനുഗ്രഹീതനാകുന്നു (എഫേ. 1:3).

95. സ്വർഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള എല്ലാ കടുംബങ്ങൾക്കും നാമം നൽകുന്ന പിതാവിന്റെ മുമ്പിൽ ഞാൻ മുട്ടുകുത്തുന്നു (എഫേ. 3:14-15).

96. യേശുമിശിഹായിലൂടെ നിങ്ങൾക്കെല്ലാവർക്കും വേണ്ടി ആദ്യമായി ഞാൻ എന്റെ ദൈവത്തിനു നന്ദിപറയുന്നു (റോമ. 1:8).

97. യേശുമിശിഹായിലൂടെ നിങ്ങൾക്കു നൽകിയിരിക്കുന്ന ദൈവകൃപയെപ്രതി നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ ദൈവത്തിനു സദാ സ്തോത്രം ചെയ്യുന്നു (1 കൊറി. 1:4).

98. കാരുണ്യത്തിന്റെ പിതാവും സർവസമാശ്വാസത്തിന്റെയും ദൈവവുമായവൻ വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവനാകട്ടെ (2 കൊറി. 1:3).

99. ജ്ഞാനിയായ ഏകദൈവത്തിനു എന്ന്നെന്നേക്കും യേശുക്രിസ്തുവിനായിലൂടെ മഹത്വം. ആമ്മേൻ (റോമ. 16:27).

100. ഞങ്ങളുടെ കർത്താവും ദൈവവുമേ, മഹത്വവും ബഹുമാനവും ശക്തിയും സ്വീകരിക്കാൻ നീ യോഗ്യനാകുന്നു (വെളി. 4:11).

101. ദൈവഭയമുള്ള ചെറിയവരും വലിയവരുമായ ദാസന്മാരേ, ദൈവത്തെ സ്തുതിക്കുവിൻ (ഭീവളി. 19:5).

102. സർവശക്തനും കർത്താവുമായ ദൈവമേ, ആകുന്നവരും ആയിരിക്കുന്നവരുമായവനേ, നിനക്കു ഞങ്ങൾ കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രം അർപ്പിക്കുന്നു (വെളി. 11:17).

103. നമ്മുടെ ദൈവവും പിതാവുമായവനു എന്ന്നെന്നും മഹത്വം. ആമ്മേൻ (ഫിലി. 4:20).

104. ശ്രീഹന്മാർ യേശുവിന്റെ അമ്മയായ മറിയത്തോടും മറ്റു സ്ത്രീകളോടും അവന്റെ സഹോദരന്മാരോടും ഒത്തുചേർന്നു ഏകമനസ്സോടെ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരുന്നു (നട. 1:14).

105. സക്കറിയായുടെ ധൂപാർപ്പണസമയത്തു ജനങ്ങളും മുഴുവൻ പുറത്തു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു (ലൂക്കാ. 1:10).

106. വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവർ ശ്രീഹന്മാരുടെ പ്രബോധനത്തിലും കൂട്ടായ്മയിലും അപ്പം മുറിക്കലിലും പ്രാർത്ഥനയിലും മുഴുകിയിരുന്നു (നട. 2:42).

107. മത്തിയാസിനെ തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നതിനു മുൻപ് ശ്രീഹന്മാർ പ്രാർത്ഥിച്ചു (നട. 1:24).

108. അവർ പ്രാർത്ഥിച്ചു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ സമ്മേളനസ്ഥലം കലുങ്ങി. അവർ എല്ലാവരിലും പരിശുദ്ധാത്മാവ് നിറഞ്ഞു. അവർ പരസ്യമായി ദൈവവചനം പ്രസംഗിച്ചു (നട. 4:31).

109. ശ്രീഹന്മാർ പ്രാർത്ഥിച്ചു ശൈമാശന്മാരുടെമേൽ കൈകൾ വച്ചു (നട. 6:6).

110. ശ്രീഹന്മാർ പ്രാർത്ഥനയിലും വചനശുശ്രൂഷയിലും ഏകാഗ്രചിത്തരായിരുന്നു (നട. 6:4).

111. കൊർണേലിയോസു ഔദാര്യപൂർവ്വം ജനങ്ങൾക്കു ദാനം ചെയ്യുകയും നിരന്തരം ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു പോന്നു. അവനും കുടുംബാംഗങ്ങളും ഭക്തിയും ദൈവഭയവും

ഉള്ളവരായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം ഏതാണ്ടു ഒൻപതാം മണിക്കൂറിൽ 'കൊർണേലിയോസു' എന്നു വിളിച്ചുകൊണ്ടു ദൈവദൂതൻ കടന്നുവരുന്നതു അവൻ ദർശനത്തിൽ വ്യക്തമായി കണ്ടു. ദൂതൻ പറഞ്ഞു: നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ദാനധർമ്മങ്ങളും ദൈവസന്നിധിയിൽ കേൾക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (നട. 10:2-4,31).

112. ദൂതൻ സക്കറിയായോടു പറഞ്ഞു: സക്കറിയ, നിന്റെ പ്രാർത്ഥന കേൾക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (ലൂക്കാ. 1:13).

113. ഒൻപതാം മണിക്കൂറിലെ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പത്രോസും യോഹന്നാനും ദേവാലയത്തിലേക്കു പോകുകയായിരുന്നു (നട. 3:1).

114. ഏതാണ്ടു ആറാം മണിക്കൂറിൽ പ്രാർത്ഥനയ്ക്കായി പത്രോസു വീടിന്റെ മട്ടുപ്പാവിൽ കയറി (നട. 10:9).

115. പൗലോസു: ഞാൻ ദേവാലയത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ മുഴുകിയിരുന്നപ്പോൾ എനിക്കു ഒരു ദിവ്യപാരവശ്യം ഉണ്ടായി (നട. 22:17).

116. നിങ്ങളുടെ ശ്രേയസിനുവേണ്ടി ഞങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (2 കൊറി. 13:9).

117. നിങ്ങൾ തിന്മ ചെയ്യാതിരിക്കാൻ ഞങ്ങൾ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (2 കൊറി. 13:7).

118. ഞങ്ങൾ ദൈവത്തിനു നിരന്തരം സ്തോത്രം അർപ്പിക്കുന്നു (1 തെസ. 2:13).

119. ഞാൻ എന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു പ്രാർത്ഥിക്കും; എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടും പ്രാർത്ഥിക്കും. എന്റെ ആത്മാവുകൊണ്ടു കീർത്തനം പാടും; എന്റെ മനസ്സുകൊണ്ടു കീർത്തനം പാടും (1 കൊറി. 14:15).

120. ഞാൻ എന്റെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങളെ നിരന്തരം സ്മരിക്കുന്നു (റോമ. 1:9; എഫേ. 1:17).

121. നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ഞാൻ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു (എഫേ. 1:17).

5 ഉച്ചകഴിഞ്ഞു മൂന്നുമണി
6 മധ്യാഹ്നം

122. ഞങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനകളിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരെയും നിരന്തരം അനുസ്മരിച്ചു, ഞങ്ങൾ എപ്പോഴും ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുന്നു (1 തെസ. 1:2; കൊളോ. 1:3; 2 തിമോ. 1:3; ഫിലി. 1:4).

123. അവർ ഉപവാസത്തിനും പ്രാർത്ഥനയ്ക്കും ശേഷം ബർണബാസിന്റെയും ശൗലിന്റെയും മേൽ കൈകൾ വെച്ചു അവരെ പഠിപ്പിച്ചു (നട. 13:3).

124. സഭ പത്രോസിനുവേണ്ടി ഇടവിടാതെ ദൈവത്തോടു പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു (നട. 12:5).

125. ദൈവത്തെ മഹത്വപ്പെടുത്തി സ്മരിച്ചുകൊണ്ടു ഇടയന്മാർ മടങ്ങിപ്പോയി (ലൂക്കാ. 2:20).

127. പൗലോസ് മുട്ടുകുത്തി എഫേസോസിലെ മുപ്പന്മാരോടുകൂടി പ്രാർത്ഥിച്ചു. കടൽത്തീരത്തു വന്നു മുട്ടുകുത്തി പ്രാർത്ഥിച്ചു അന്യോന്യം യാത്രപറഞ്ഞു(നട. 20: 26; 21:5).

128. പാതിരായാകാറായപ്പോൾ പൗലോസും ശീലാസും പ്രാർത്ഥിക്കയും ദൈവത്തിനു കീർത്തനം പാടുകയും ചെയ്തു (നട. 16: 25).

129. പൗലോസിന്റെ സുവിശേഷപ്രസംഗത്തെപ്പറ്റി കേട്ടപ്പോൾ ജറുസലേമിലെ യാക്കോബും മറ്റും ‘ദൈവത്തെ സ്തുതിച്ചു’ (നട. 21: 20).

130. സ്നേഹിതരെ കണ്ടപ്പോൾ ‘പൗലോസ്’ ദൈവത്തിനു നന്ദി പറയുകയും ധൈര്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്തു’ (നട. 28:15).

131. സഭകളെ പ്രതി ദൈവത്തിനു കൃതജ്ഞതയർപ്പിക്കണം. (1തെസ. 3: 9; 2 തെസ.1:3; 2:13).

132. മറ്റുള്ളവരുടെ കുറ്റങ്ങൾ പരിഹരിക്കപ്പെടാൻ രാപകൽ തീക്ഷ്ണതാപൂർവ്വം പ്രാർത്ഥിക്കണം. (1 തെസ, 3:10).

133 ഇടയന്മാർ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കണം. (2 തെസ. 1: 11; ഫിലി. 1: 9; കൊളോ.1:9).

134. കർത്താവിന്റെ വചനം വേഗം പ്രചരിച്ചു മഹത്വപ്പെടാനും ദുഷ്ടരിൽ നിന്നു സംരക്ഷിക്കപ്പെടാനും ജനങ്ങൾ സഭാധ്യക്ഷന്മാർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം.(2 തെസ. 3:1-2; ഫിലി. 1: 19; കൊളോ.4:3-4).

135. എല്ലാ മനുഷ്യർക്കും വേണ്ടി യാചനകളും പ്രാർത്ഥനകളും മധ്യസ്ഥപേക്ഷകളും കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രങ്ങളും സമർപ്പിക്കണം. രാജാക്കന്മാർക്കും ഉന്നതസ്ഥാനീയരായ എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം (തിമോ. 2: 1-2).

136. കർത്താവിൽ സന്തോഷിക്കുവിൻ (ഫിലി. 3:1;4:4).

137. നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (റോമ. 12: 13) നിരാശരാകാതെ നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (ലൂ. 18;†).

138. ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (എബ്രാ. 13;18).

139. കൂടുതൽ തീക്ഷ്ണതയുടെ പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (എബ്രാ. 13:19; (1തെസ. 5:25)).

140. അന്യോന്യം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (യാക്കോ. 5;16).

141. കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രത്തോടുകൂടിയുള്ള പ്രാർത്ഥനയും യാചനയും വഴി നിങ്ങളുടെ നാനാവിധത്തിലുള്ള അപേക്ഷകൾ ദൈവത്തിനു സമർപ്പിക്കുവിൻ (ഫിലി. 4:6).

142. കൃതജ്ഞതാനിർഭരമായ ഹൃദയത്തോടെ നിങ്ങൾ ദൈവത്തിനു സങ്കീർത്തനങ്ങളും ഗീതങ്ങളും ആധ്യാത്മികഗാനങ്ങളും ആലപിക്കുവിൻ (കൊളോ. 3:16).

143. സങ്കീർത്തനങ്ങളാലും സ്തോത്രഗീതങ്ങളാലും ആധ്യാത്മിക ഗാനങ്ങളാലും അന്യോന്യം സംസാരിക്കുവിൻ. പൂർണ്ണ ഹൃദയത്തോടെ കർത്താവിനു ഗാനം ആലപിച്ചു സംഗീതം ഉതിർക്കുവിൻ (എഫേ. 5:19).

144. ഉണർവോടെ കൃതജ്ഞതാനിർഭരരായി നിരന്തരം പ്രാർത്ഥിക്കുവിൻ (കൊളോ. 4:2).

145. ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചവയെല്ലാം നല്ലതാണ്. കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രത്തോടെ സ്വീകരിക്കുന്ന പക്ഷം ഒന്നും നിരസിക്കേണ്ടതില്ല (1 തിമോ. 4:4).

146. നിങ്ങൾക്കു യോജിച്ചതു 'കൃതജ്ഞതാസ്തോത്രമത്രേ' (എഫേ. 5:4)

147. നിങ്ങളും ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണം. അങ്ങനെ അനേകം പ്രാർത്ഥനകളുടെ ഫലമായി ഞങ്ങൾക്കു ലഭിച്ച അനുഗ്രഹങ്ങളെ ചൊല്ലി ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി അനേകർ സ്തോത്രം ചെയ്യട്ടെ (2കൊറി. 1: 11).

പൊതുപദസൂചിക

അജ്ഞാത ഗ്രന്ഥകാരൻ	139-149
അനന്താസ്യോസം	90
അപ്രേം	39-45
അഹ്രാതം	16-19. 150. 151. 225
അബൂസോ	157. 159.
അബീഹൂ	21.
അബ്രഹാം	21-23.
,, നഥപാർ	150-156
,, ബർലീമേ	175
അമാലേക്കം	44-45
അയ്യോലോൺ	44-45
അസറിയ	26
അർമേനിയൻഗീതം.	43-45
ആഖാർ	25
ആബാ ഏശായ	177
ആശ	26
ആഹോബം ഖത്രായ	175
ഇസഹാക്കം	22. 24
,, നിനവയിലെ	71. 166. 175-223.
ഇസ്രായേൽ	192
ഇസ്രായേൽക്കാർ	25. 37. 158. 178. 232.
ഈശായി	24
എല്പ്രാസം	58
എവാഗ്രിയസം	62-70. 139. 150. 158. 159. 171. 179. 180. 193.

യോഗാഹാത്	26
യോഗഹന്നാൻ അപ്പമേയാ	71-88, 115, 150, 158, 166,
,, ജ്യോതാതാ	166-174
,, സ്താപകൻ	192
യേശുപ്പു ഹസ്സായാ	71, 157-166.
ലാബാൻ	24
ശാമുവേൽ	25
ശിംശോൻ	20
ശെമൊൻ	170, 171
ശൗൽ	26
സഹ്‌ദോണാ	224ff.
സിമ്രി	33
സിറീഊ	89
സീഹോൻ	25, 44
സേറാഹ്	26
സോദോം	36
സോപാന ഗ്രന്ഥം	46-61, 225
സോളമൻ	21, 178
ഹനനിയായ	26
ഹന്നാ	25
ഹാബേൽ	19, 20, 22
ഹെസെക്കിയായ	26
ഹോറേബ്	45
റിബേക്കൊ	22

സുറിയാനിപദങ്ങൾ

കുസോബോ ദുമസുകോസോ	46
തഹ്‌വീതോ	17, 19.
നഹ്‌ശാന്തസാ	158
ഫഗ്‌റാന്തസാ	158
മുസൽയോനേ	47
ശപ്‌യൂസാ	159
റുഹാന്തസാ	159

ചുരുക്കെഴുത്തുകളുടെ പൂർണ്ണരൂപം

CSCO = Corpus Scriptorum Christianorum Orientalium, Louvain.

DS = Dictionnaire d' Spiritualité, ed. M. Viller, Paris.

NPNF = A Select Library of Nicene and Post Nicene Fathers of the Christian Church, Buffalo - New York.

OCP = Orientalia Christiana Periodica, Rome.

PO = Patrologia Orientalis, Paris.

S. Brock, *The Syriac Fathers on Prayer and the Spiritual Life*, (Cistercian Publications) Kalamazoo, Michigan, 1987.

ഓറിയന്റൽ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ടിന്റെ
ചില ഗ്രന്ഥങ്ങൾ

- 136. ജി. ചേടിയത്തു്—ജി. അപ്പശ്ശേരി, *ഡയനോസിസ്*
ബർസലീബി: ആരാധനക്രമത്തിന്റെ വളർച്ച
(വിവർത്തനം) 1990, pp. IV+120, Rs. 8/
- 137. J. Kattackal, *Comparative Religion: Monograph*
dealing with the Different Issues of Religions, 1990,
pp. 318, Rs. 100/
- 138. ജി. ചേടിയത്തു്—ജി. അപ്പശ്ശേരി, *ഇൻഡ്യയുടെ*
മെത്രാപ്പോലീത്താ മാർ അബ്രാഹാം, 1990,
pp. 4+144, Rs. 14/
- 139. J. Vazhuthanapally, *Archaeology of Mar Slibā*,
1990, pp. xvi+ 144, Rs. 60/
- 140. മാത്യു വെള്ളാനിക്കൽ, (Chief Editor), *ബൈബിൾ*
വിജ്ഞാനകാശം, 1990, pp. 1000, Rs. 200/
- 141. X. Puthenkalam, *Hindu Christian Bhakti*, 1990,
pp. 172, Rs. 40/
- 142. ജി. ചേടിയത്തു്, (ed.) *സെക്രക്രാട്ടസ് - സഭാചരിത്രം*,
1990, pp. 564, Rs. 50/
- 143. Martin Gielen, *St. Thomas the Apostle of India*,
1990, pp. VII+304, Rs. 40/
- 144. ജി. ചേടിയത്തു്—ജി.അപ്പശ്ശേരി, *ബർ എബ്രായാ -*
സഭാചരിത്രം. 1990. pp. IV+216 Rs. 24/
- 145. L. Arangassery, *Ecclesial Dimensions of East Syrian*
Liturgy, 1990, pp. xx + 144, Rs. 40/-
- 146. ജി. ചേടിയത്തു്, *പ്രാർത്ഥന സുറിയാനിസഭയിൽ*
1991, pp. 280, Rs. 25/-